

Giới thiệu Phách Thiên Trảm Thần Convert

Phong ấn sẽ phá, quý, ma rục rịch, uy hiếp thiên hạ thương sinh!

Thiếu niên Dật Trần, tu 《Đại Ngũ Hành Quyết》, đến Vô Cực Kiếm, tụ tinh thần chi lực, cầm giữ tạo hóa chi công.

Nhập quỹ vực xông Ma Giới, thiên hạ sơ định.

Không được cơ hội thờ đóc, nguy cơ lại đến, chân chính hạo kiếp mới vừa vận mở màn...

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Phần đệm

Hỗn độn tức mở, vạn vật mới sinh.

Phi cầm tẩu thú, yêu ma quỷ quái, rắn, côn trùng, chuột, kiến, Long Phượng rùa lân.

Vật cạnh thiên trạch kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn, nhưng mà thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sở cầu.

Nhân loại ban đầu thời khắc, trà trộn vào núi hoang rừng lâm, chưa được trời xanh chiếu cố, gian nan sinh tồn.

Vì cầu một hơi chi thực mạng sống, một khoảnh khắc địa sinh sôi, không thể không cùng các loại sinh linh chém giết so đấu, thậm chí thường xuyên gặp ức hiếp.

Sinh tồn tình huống không chịu nổi, không gian sinh tồn cực hạn, khiến cho nhân loại phát triển bị kìm bóng tối.

Thiên Vô Cực, một vị nhân loại Thủy tổ. Trăm ngàn năm đốc lòng tu luyện, cuối cùng đến vô thượng thần thông.

Bằng Ma hoạn, khu quỷ quái, đối đầu phi cầm tẩu thú, phi thiên nhập địa hiển Thần thông, uy hiếp Long Phượng rùa lân.

Ở trên trời Vô Cực suất lĩnh dưới, nhân loại bình định thiên hạ, nghênh đón ban đầu sau lần thứ nhất huy hoàng.

Nhưng mà, thiên Vô Cực lại rước lấy Thần giận thiên oán.

Thế là thiên thần hợp lực, sẽ thiên Vô Cực dẫn tới Thiên Ngoại Thiên, muốn lấy Thiên Ngoại Thiên chi lực diệt chi.

Tự phụ thiên Vô Cực, không sợ chút nào thiên nhân giao chiến, lấy cường đại tinh thần lực chống cự, cũng không ngừng nghỉ hấp thu Thiên Ngoại Thiên chi lực, củng cố tăng lên bản thân tu vi.

Thiên Vô Cực bản thân tu vi, sớm đã siêu việt Thần cảnh giới, phóng nhãn toàn bộ thương khung, không có người nào có thể cùng địch nổi.

Nhưng hấn vẫn xem thường Thiên Ngoại Thiên chi lực.

Mãnh liệt mà tới Thiên Ngoại Thiên chi lực, đều bị hấp hút nhập thể nội, nhìn như phi thường hưởng thụ. Nhưng mà hấn vẫn là xem nhẹ một chút, một cái đủ để cho hấn trí mạng nhân tố.

Thiên Vô Cực sinh mệnh lực đã trải qua đạt đến cực hạn!

Rốt cục, hấn không thể tiếp nhận sinh mệnh chi trọng, tại vô cùng vô tận Thiên Ngoại Thiên chi lực nghiền ép dưới, cuối cùng bạo thể mà chết.

Lâm chung thời khắc, thiên Vô Cực sẽ sinh cơ mình cùng tinh thần lực, ngưng tụ vào xương sống bên trong.

Tiểu ngạo thiên hạ, bề ngễ thương khung thiên Vô Cực chết, nhưng này đoạn xương sống nhưng lưu lại.

Tại Thiên Ngoại Thiên chi lực vô tình tàn phá dưới, xương sống biến thành một thanh kiếm sắc.

—— Vô Cực Kiếm!

Sau đó, thế gian vạn ức thương sinh lần nữa lâm vào trong một mảnh hỗn loạn.

Long tộc, Ma Giới, quỷ vực, Mặc Á Nhân

Tranh nhau quật khởi, tất cả tỏa sáng mấy ngàn năm .

Nhưng thương sinh ở giữa tranh đấu, nhưng lại chưa bao giờ dừng lại .

Hai vạn năm trước, quỷ vực cường thịnh, bốn phía tứ ngược sinh cơ, nhân loại đứng trước diệt vong nguy cơ .

Lúc này một nhân tân người đứng ra, cầm trong tay Vô Cực Kiếm, độc chiến bốn vị quỷ vực Địa Ngục Vương .

Nghe nói một nhân tân người tu vi đã đạt Chiến Thần cấp bậc, còn có Vô Cực Kiếm tương trợ, lực chiến phía dưới, chém giết ba vị Địa Ngục Vương, trọng thương một vị .

Hơn nữa sẽ quỷ vực chúng tướng sĩ đã tìm đến U Minh Âm Sơn khe nứt lớn, lấy Vô Cực Kiếm phong ấn toàn bộ quỷ vực .

Một vạn năm trước, Ma Giới hoành hành, sinh linh đồ thần, dân chúng lầm than .

Lần này đứng ra là Ngũ Hành Đế Tôn, suất đệ tử cùng Ma Giới quyết nhất tử chiến, nguyên bản muốn tới tham chiến các thế lực cường giả đỉnh cao, không biết sao không có người nào thành hàng .

Khẩn Ngũ Hành Đế Tôn sư đồ gần như kiệt lực, mới đưa Ma Giới bức ra nhân loại khu vực sinh hoạt .

Ma Giới trên núi, Ngũ Hành Đế Tôn đang muốn chém giết Ma Giới Thống soái tối cao Ma Tôn, lại đột nhiên gặp phải thiên biến .

Hai khóa tinh cầu khổng lồ thể vận hành lúc, lệch khỏi quỹ đạo, đụng vào nhau, sinh ra gọn sóng năng lượng bao phủ Ma Giới núi .

Một cỗ mạnh mẽ vô cùng hấp lực, đem vừa mới phong ấn Ma Giới Ngũ Hành Đế Tôn mạnh mẽ hấp thụ đến một cái vô biên hắc ám trong không gian .

Quát quát phong vân Ngũ Hành Đế Tôn, bị một loại không thể kháng cự năng lượng thật lớn nghiền ép chen ép, cưỡng ép thôn phệ, cường đại nhục thân dần dần biến mất hầu như không còn, duy tồn một tia linh hồn, không có chút nào ký thác du dương tại không có tia sáng không gian tối tăm .

Sau trận chiến này, vạn năm đại kiếp nói chuyện lặng yên lưu truyền .

Kẻ khởi xướng là Mặc Á Nhân .

Bọn hắn chuẩn xác tiên đoán gần hai lần người quỷ cùng Nhân Ma đại chiến, cũng xách ra bản thân căn cứ .

Thiên Vô Cực làm tức giận thiên uy, thậm bị Thiên Khiển, dẫn phát "Nhân gian vĩnh viễn không Chiến Thần" chú ngữ .

Một nhân tân người lúc ấy khó khăn lắm đi vào Chiến Thần cấp bậc, nhờ vào Vô Cực Kiếm . Nhưng mà trải qua người Quỷ Nhất chiến, vì là cầu nhân loại an bình, chỉ được lấy Vô Cực Kiếm phong ấn quỷ vực .

Một nhân tân người cũng vì mất đi Vô Cực Kiếm, tu vi không thể càng tiến một bước, sau đó không biết kết cuộc ra sao .

Ngũ Hành Đế Tôn cũng là muốn bước vào Chiến Thần chi môn lúc, tao ngộ Ma hoạn, thời khắc mấu chốt bị không gian lỗ đen hút đi .

Một vạn năm, là nhân loại khả năng xuất hiện Chiến Thần thời gian chu kỳ, đúng lúc gặp vạn năm đại kiếp, kết quả là nhân loại chiến thần vắng lặng, không bản mà hợp chú ngữ chỉ ý .

Mặc Á Nhân còn đẩy ra một cái chán kinh thế nhân dự đoán: Hạ cái vạn năm đại kiếp, nhân loại đứng trước nguy cơ càng siêu trước kia, thậm chí vạn vật dựa vào sinh tồn toàn bộ thế giới, đều đưa gặp hủy diệt uy hiếp .

Cũng may, bọn hắn công bố tìm tới cách đối phó, đợi cho ứng kiếp chi nhân xuất hiện, liền có thể biến nguy thành an .

Thế nhân cũng không tán đồng nói vậy, không ít người càng là trách cứ Mặc Á Nhân nói chuyện giật gân, thậm chí có người cho rằng bọn họ có ý đồ khác .

Trong lúc nhất thời, Mặc Á Nhân cơ hồ thành vì nhân loại địch, tình cảnh đáng lo .

Kỳ quái là, thế nhân đối với Mặc Á Nhân chỉ bất quá làm miệng khiển trách, cũng không thay đổi vũ lực . Nhưng Mặc Á Nhân lại tại trong vòng một đêm, đột nhiên biến mất khỏi thế gian .

Không chỉ có như thế, ngay cả đã từng sáng tạo qua huy hoàng một chút chủng tộc, vậy mà cũng không hiểu thấu lần lượt mất tích .

Thế là, vạn năm đại kiếp nói chuyện xôn xao, toàn bộ thế giới bao phủ tại vô tận trong sự sợ hãi .

Mấy ngàn năm về sau, Ngũ Hành Đế Tôn một tia linh hồn rốt cục tránh thoát không gian tối tăm trời buộc, mà Mặc Á Nhân đặc thù màu lam chi quang lại hiện ra hoàn bụi .

Đại kiếp sắp tới, thế gian từ đó nhắc lên vô hạn phân tranh

Thiên La đại lục, Thiên La Vương quốc, dật Thạch thôn .

Thôn trưởng Dật Trường Xuân vợ khương phượng di, hoài thai mười tháng đã đến lâm bồn thời khắc .

Oa

Theo một tiếng khóc nỉ non, hài nhi oa oa rơi xuống đất .

"Chúc mừng thôn trưởng, là công tử ." Bà đỡ mừng khắp khối ôm hài tử, đưa cho tại cửa ra vào xoa xoa hai tay, sốt ruột chờ đợi Dật Trường Xuân, quay người lại đi hầu hạ khương phượng di .

"A ta Dật Trường Xuân có hậu . Hào! Hào!"

Dật Trường Xuân là một cái chất phác hán tử, kích động một cái nói chuyện đều có chút đầu lưỡi đảo quanh .

Khẽ vươn tay, sẽ hài nhi ôm vào trong ngực, còn chưa kịp nhìn kỹ, chợt thấy một vệt sáng xanh thoáng hiện, cả viện liền bị bao phủ trong đó .

Lam quang nhàn nhạt, rất nhu hòa, nguyên bản khóc nỉ non không thôi bé trai, bị lam quang bao vây lấy, dần ngừng lại khóc nỉ non, lại từ từ mở mắt, hiểu kỳ đánh giá chung quanh tất cả .

Mới sinh hài nhi thể mà liền có thể mở mắt chung quanh, cái này khiến Dật Trường Xuân mười phần chấn kinh, trong lúc nhất thời ngơ ngác nhìn con mình, ngơ ngẩn .

Bốn phía lam quang dần dần ngưng tụ, chậm rãi tại Dật Trường Xuân trước mặt, hiện ra một cái như là như thủy tinh, trong suốt mà rõ ràng ảnh chân dung .

"Ứng dụng vạn năm, quan tâm thương sinh, mấy lần trần trọc, hiện thân hoàn bụi, trùng hợp tận thế, ứng kiếp mà sống, trải qua tôi luyện, có thể chịu được chức trách lớn ."

"Dật gia chi tử, lấy tên Dật Trần "

Thủy tinh ảnh chân dung tự lẫm lẫm, phảng phất lại là nói cho Dật Trường Xuân nghe .

Đội Dật Trường Xuân lấy lại tinh thần, sớm đã không gặp ảnh chân dung tung tích, lam quang cũng đã tán đi, nhưng những lời kia lại sâu sâu tuyền khắc ở trong đầu hấn .

Thế là, Dật Trường Xuân theo chúc cho bé trai đặt tên là —— Dật Trần .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Dật Trần

"Bành!"

Dật Trần âm vang ngã xuống đất, trên ngực bị đập vào một chân .

Dật Trần cực lực giãy dụa, lại không thể thoát khỏi, trong lòng quỳnh lên, bỗng cảm giác nghịch huyết dâng lên .

Nhưng là, cho dù chiến tử, cũng tuyệt không thể hướng Lưu Tây yếu thế, Dật Trần cưỡng ép sẽ nghịch huyết nuốt hồi .

"Có dám hay không ứng chiến? Phế vật!"

Lưu Tây dùng chân dùng sức ép giẫm lên, cười gằn quát .

"Lưu An, mau gọi con của ngươi buông ra Trần Nhi! Hắn còn tại mạng bệnh đầu" Dật Trường Xuân, dật Thạch thôn thôn trưởng, Dật Trần phụ thân, bị phần gào thét .

"Im miệng! Dật Trường Xuân, ngươi bây giờ không có tư cách cò kè mặc cả ." Lưu An, Lưu Thạch thôn thôn trưởng, Lưu Tây phụ thân, không kiên nhẫn cắt ngang Dật Trường Xuân lời nói .

"Phốc ~ ~ "

Theo xuong ngực tiếng vỡ vụn, Dật Trần lại cũng vô lực chèo chống, đại lượng nghịch huyết thốt ra, phun ra đến Lưu Tây một thân một mặt .

"Lưu An, ta đáp ứng ngươi, giao ra phía sau núi đất sét trắng quyền sở hữu ." Mắt thấy Dật Trần nguy cơ sớm tới, Dật Trường Xuân chuẩn bị thỏa hiệp .

"Nói nhảm, ngươi nói không tính, phải do con của ngươi mở miệng . Ngươi nếu là không bỏ được, liền khuyên hắn một chút đi, ta có thể không có quá nhiều kiên nhẫn, nhanh lên!" Lưu An mặt lạnh lùng, quát lớn .

"Trần Nhi điên chưa lành, tu vi đại giảm, không tham ngộ càng so với đầu!" Dật Trường Xuân khuôn mặt tái nhợt bên trên, lộ ra đối với nhi tử vô hạn trù mền: "Ta sẽ đích thân hướng thành chủ đại nhân đưa ra, từ bỏ phía sau núi đất sét trắng quyền sở hữu "

"Không! Phụ thân ta nguyện ý nửa tháng sau, cùng Lưu Tây giao đầu ." Như là hồi quang phản chiếu, Dật Trần đuổi tại sinh cơ mình tức sắp biến mất trước đó, kiệt lực kêu đi ra .

"Hảo! Ha ha sớm đáp ứng cũng không cần thụ nhiều như vậy tội nha, thực sự là phé vật thêm đồ đàn ." Lưu Tây đắc ý cười, lúc sắp đi, vừa hung ác địa đạp Dật Trần một cước .

Dật Trần không có nửa điểm phản ứng, bởi vì hắn đã trải qua ngất đi .

"Chúng ta đi!" Lưu An Lưu Tây, cùng một đám Lưu Thạch thôn tay chân, buông ra đối với Dật Trường Xuân áp chế, thỏa mãn tru lên, hừ phát điệu hát dân gian, nghênh ngang rời đi .

"Trần Nhi" Dật Trường Xuân ôm lấy sống chết không rõ nhi tử, là chẳng rơi lệ .

Ngày thứ hai, tại phụ mẫu song thân cùng dật Thạch thôn hơn một ngàn người sốt ruột chờ đợi, rất thậm chí đã tuyệt vọng thời điểm .

"Phụ thân" một mực du tẩu cùng bên bờ sinh tử Dật Trần, bỗng nhiên trong mắt lóe lên một đạo tinh quang, tỉnh lại, dùng kiên nghị ánh mắt nhìn lấy phụ mẫu, chậm rãi nói ra:

"Trần Nhi nhất định đánh bại Lưu Tây, bảo trụ đất sét trắng, bảo trụ Dật gia, bảo trụ dật Thạch thôn ."

Dật Trần ngấm lại mấy năm này, trong lòng ngũ vị tạp trần .

Bản thân bảy tuổi bắt đầu tu võ, mười ba tuổi tu vi đạt tới chiến sư cửu phẩm, đánh bại tất cả cùng tuổi tu võ giả, trở thành toàn bộ Thiên Vân thành thiên tài thiếu niên .

Đồng niên, dật Thạch thôn phía sau núi phát hiện đại lượng chất lượng tốt đất sét trắng .

Dật Thạch thôn Dật gia, cùng Lưu Thạch thôn Lưu gia, đều là Thiên Vân thành trứ danh đồ sứ đốt tạo Danh gia .

Vì là tranh đoạt dựa vào sinh tồn chất lượng tốt đất sét trắng, hai nhà phát sinh nhiều lần chiến tranh, lẫn nhau thủy hỏa bất dung .

Đối với phía sau núi đất sét trắng, Lưu gia sớm đã nhìn chằm chằm, lại ngại với mình đạt được Thiên Vân thành thành chủ lệnh khen ngợi, mình xác quy định quyền sở hữu về thiên tài thiếu niên có được, mới ản nhẫn không phát .

Cũng bởi vậy, Dật Trần lúc mười ba tuổi trở thành Dật gia công thần .

Đáng tiếc tiếc vui chóng tàn .

Ngay tại Dật Trần thỏa thuê mãn nguyện, chuẩn bị trùng kích chiến đốc thời điểm, phát sinh ngoài ý muốn .

Một tiếng sấm nổ đánh trúng Dật Trần, cũng đánh nát Dật gia hi vọng .

Sau đó hai năm ở giữa, Dật Trần thường có điên triệu chứng, tu vi cấp tốc lui đến chiến sư ngũ phẩm .

Phụ thân Dật Trường Xuân vận dụng tất cả lực lượng, tiêu xài tất cả tích súc, rộng vung tiền tài, như muốn táng gia bại sản, lại vẫn không vậy bảo trụ Dật Trần tu vi, cũng không có chữa cho tốt hắn điên .

Thậm chí nửa tháng trước, phụ thân bị không rõ thân phận cao tay tập kích, thân chịu trọng thương .

Toàn bộ Dật gia, hơn một ngàn người, tao ngộ trước đó chưa từng có nguy cơ sinh tồn, hiện nay ý vào chỉ còn lại hằm lò trong tràng đồ sứ, cùng phía

sau núi đất sét trắng .

Nhưng là, điều xấu cũng không có kết thúc .

Hôm qua, Luru An mang theo nhi tử cùng đông đảo tay chân, khí thế hùng hổ đi vào dật Thạch thôn . Đưa ra từ Luru Tây khiêu chiến Dật Trần, tranh đoạt thiên tài thiếu niên chi vị .

Nếu như Luru Tây chiến thắng, liền có thể danh chính ngôn thuận chiếm lấy phía sau núi đất sét trắng .

Luru Tây mười bảy tuổi, chiến sư thất phẩm, so diện trạng thái Dật Trần cao hơn hai phẩm tu vi .

Dật Trường Xuân tuy là chiến đốc cấp cao thủ, cùng Luru An cùng giai, nhưng trọng thương chưa lành, bất lực ngăn cản .

Thế là tại Dật Trần thần trí mơ hồ tình huống dưới, Luru Tây lạnh lùng hạ sát thủ, sẽ Dật Trần chà đạp đến cơ hồ mất mạng, cũng bức bách Dật Trần đáp ứng nửa tháng sau cùng giao đấu .

Ai cũng biết, lấy trước mắt Dật Trần tình huống, căn bản không phải Luru Tây đối thủ . Vì là bảo toàn Dật Trần, Dật Trường Xuân thậm chí muốn thả vút bỏ phía sau núi đất sét trắng quyền sở hữu .

"Hài tử, tội gì khổ như thế chứ?" Dật Trường Xuân vuốt ve sờ sờ Dật Trần đầu, thở dài một hơi, cũng vì Dật Trần tình cảnh lo lắng: "Bất quá, vì phụ sẽ nghĩ biện pháp đưa người đưa tiền, tránh khỏi Luru gia phụ tử độc thủ ."

"Không! Phụ thân, hài nhi có biện pháp ứng phó Luru Tây ." Nhìn lấy phụ thân sầu lo thần sắc, Dật Trần trong lòng run lên, kiên định nói ra .

"Hài tử, người thương đến nặng như vậy, có thể sống sót đã là thiên đại tạo hóa, ta sao có thể lại để cho người mạo hiểm đâu? Lời này chớ có nhắc lại ." Dật Trường Xuân nói ra .

"Mời phụ thân trước mang đại hỏa rồi đi, hài nhi cần tự trị thương cho mình ." Dật Trần mỉm cười, dùng phi thương khẳng định ngữ khí nói ra: "Sáng sớm ngày mai, hài nhi cam đoan lấy toàn bộ diện mạo mới xuất hiện ."

Dật Trường Xuân nửa tin nửa ngờ, ngẫm lại cũng không có càng dễ làm hơn pháp, đành phải tạm thời rồi đi, an bài nhân thủ, tại bên ngoài gian phòng vây bố trí cảnh giới .

Gian phòng bên trong .

"Thỏ Chi Quyết: Đại địa chính là vạn vật chi mẫu, có sống chi nguyên . Vật chi sinh trưởng đều là vì hút địa thổ tinh hoa, địa khí chi tinh có thể chuyển thành linh khí, nguyên khí, tinh khí . Ngũ Hành chi thổ làm thủ bên trong, trải qua miệng nhập tinh khí lại đạt thịt bắp "

Dật Trần trong đầu đột nhiên bị cưỡng ép đưa vào một chút khẩu quyết .

"Người rốt cuộc là ai?" Xảy ra bất ngờ biến cố, để Dật Trần nghi hoặc không thôi .

"Người không cần phải để ý đến ta là ai, nếu muốn mạng sống liền làm theo ." Trong đầu truyền đến cực kỳ bình tĩnh thanh âm, lại ẩn chứa uy nghiêm vô thượng .

Dật Trần còn đến không kịp nói chuyện, cũng cảm giác thân thể không nghe sai khiến .

Phảng phất có một loại lực lượng cường đại, khống chế cũng dẫn dắt đến Dật Trần .

Lập tức ngồi xếp bằng ngồi ngay ngắn, ngưng thần tĩnh khí, như là lão tăng nhập định .

Sau một khắc, Dật Trần đỉnh đầu, không khí mờ mịt, một cỗ nhân nhật màu vàng xanh lá mây mù xuất hiện, hơi trải qua xoay quanh liền lần lượt tiến vào thân thể .

Dật Trần không khỏi giật mình một cái, mây mù vừa nhập thể nội, biến thành một cỗ nồng hậu dày đặc tinh thuần khí lưu, đánh thẳng vào huyết mạch kinh lạc, chảy qua tứ chi bách hải .

Chỗ đi qua, như gió xuân ấm áp, ấm áp mà cùng nhuận, lại như cùng mẫu thân bàn tay, nhẹ nhàng thổi ấm áp hài nhi thân thể .

Tại loại này kỳ dị cảm giác dưới, Dật Trần tỉnh linh phát hiện, trên người mình vết thương trong bất tri bất giác khép lại, ngay cả xương ngực chỗ gãy, cũng tại khí lưu một phen trùng kích sau dần dần chữa trị .

Bất quá trong chốc lát, đã từng trọng thương mà chết Dật Trần, khôi phục sinh cơ, thậm chí vượt qua thụ thương trước trạng thái .

Không chỉ có như thế, trong ý nghĩ khẩu quyết, thông qua một loại nào đó ý niệm, hướng dẫn Dật Trần tu luyện .

Hai canh giờ đi qua, Dật Trần có một lần cảm thấy kinh ngạc .

Từ tu vi thối lui đến chiến sư ngũ phẩm đến nay, Dật Trần không có cách nào tụ khí, chỉ có thể chứng từ thuần chiến lực đến chèo chống tu luyện.

Nhưng bây giờ, lại rõ ràng cảm thấy thể nội, có một cỗ giống như linh khí lại không linh khí khí thể, bốn phía xung đột.

"Thỏ tinh hoa ——"

Điều này chẳng lẽ chính là khẩu quyết trong thỏ tinh hoa? Cổ bản bồi nguyên, rèn thể bổ khí, nện vững chắc cơ sở, mở ra tụ khí chi môn

Tu võ một đường tông cộng chia làm Chiến sĩ, Chiến Sư, Chiến Đốc, Chiến Tướng, Chiến Soái, Chiến Vương, Chiến Hoàng, Chiến Đế, Chiến Thần cửu cấp bậc.

Tại chiến sư ngũ phẩm trước đó lấy chiến lực làm chủ chiến sư lục phẩm bắt đầu tụ khí, đến chiến tướng có thể đem nguyên khí chuyển hóa làm chiến khí.

"Không nên phân tâm!" Trong đầu truyền đến một tia tiếng cảnh cáo.

Dật Trần cường chế trong lòng cuồng hỉ, tập trung ý chí, tiếp tục tu luyện.

Oanh ~~~

Khí lưu không ngừng tiến vào cùng trùng kích, để Dật Trần toàn thân trướng đầy, đan điền tràn đầy, lực lượng tăng gấp bội.

Một loại giống như đã từng quen biết cảm giác, đột nhiên bộc phát.

Dật Trần một chương đánh ra, cách thân thể phía trước hai mét một chỗ cái cái hủ ầm vang bạo liệt.

Đột phá! Chiến sư lục phẩm.

"Làm sao? Hài tử." Dật Trường Xuân nghe thấy trong phòng động tĩnh, lập tức đung mở cửa phòng xông tới.

"Phụ thân, không có việc gì. Ta tôn thương toàn bộ tốt, lại có thể tụ khí, hơn nữa đột phá đến chiến sư lục phẩm." Dật Trần kích động nói ra.

"A ~~~ người điên không? Quá tốt." So với Dật Trần kích động, Dật Trường Xuân quan tâm hơn là hấn điên.

Khốn nhiều toàn bộ Dật gia hai năm dài đằng đẳng điên, vậy mà tại Dật Trần sinh mệnh thử hơi cuối cùng thời khắc, bất trị mà càng.

Còn nữa, lui bước thật lâu tu vi, trong vài canh giờ thể mà đột phá tăng trở lại, một lần nữa có thể tụ khí.

Mình đầy thương tích, xương ngực đứt gãy, sinh cơ xói mòn, nhưng ở trong chốc lát khôi phục như thường

Không chỉ có Dật Trường Xuân, tất cả mọi người tại chỗ bao quát Dật Trần, đều cảm thấy quá bất khả tư nghị.

Nhưng mà, càng bất khả tư nghị sự tình còn ở phía sau đâu.

"Bành ~~~"

Lưu Tây ầm vang ngã xuống đất, trên ngực bị đập vào một chân.

Dật Trần gây ông đập lưng ông, nửa tháng trước một màn tái hiện, chỉ là song phương vị trí hiện thời trao đổi.

"Phế vật! Đến cùng ai là phế vật?"

Dật Trần đồng dạng dùng chân ép lấy Lưu Tây, nhìn lấy trong miệng hấn tràn ra bọt máu.

Dạng này nhân vật trao đổi, khiến tất cả mọi người tại chỗ mở rộng tầm mắt.

Lưu Tây là chiến sư thất phẩm tu vi, mặc dù không kịp lúc trước Dật Trần, nhưng cũng là thiếu niên bên trong người nổi bật, cùng cấp bậc giao đấu chưa bao giờ thua qua.

Hôm nay thể mà bại bởi so với chính mình tu vi thấp, hơn nữa nửa tháng trước còn đánh nằm bẹp qua Dật Trần.

"Hỗn trướng! Mau buông ra Tây nhi" lần này, đến phiên Lưu An gấp quá.

Hấn không để ý đến thân phận, không để ý chung quanh song phương quan chiến mấy trăm người, liền muốn xông vào giao đấu trận, cứu ra con trai mình.

"Dừng lại!" Dật Trần âm mặt, hừ lạnh một tiếng: "Lại tiến lên trước một bước, người liền chỉ có thể nhìn thấy hấn thi thể."

Dật Trần trong mắt bắn ra hàn quang, nhất định để chiến đốc cao thủ Luru An sững sờ, quả thực là đứng chết trân tại chỗ .

"Luru An, con của người Luru Tây thua, người không có tư cách nhắc lại phía sau núi đất sét trắng sự tình ." Dật Trường Xuân quát lớn .

"Có đúng không? Tây nhi chỉ bắt quá nhất thời thất thủ, một tháng sau có thể lại so một trận" Luru An lấy lại tinh thần, cũng không chịu nhận thua .

"Phụ thân cứu ta ta về sau cũng không tiếp tục cùng hắn giao đấu, ta nhận thua ô ô ." Luru Tây cắt ngang Luru An lời nói, kêu khóc cầu cứu .

"Không tiền đồ đồ vật ." Luru An thấy thế nổi giận mắng .

Đồng dạng thất bại, đồng dạng bị ngược, Dật Trần lúc ấy cắn chặt răng, tuyệt không chịu thua, Luru Tây lại khiếp đảm cầu cứu, không còn dám chiến .

Roi vào đường cùng, Luru An đành phải tạm thời từ bỏ tranh đoạt phía sau núi đất sét trắng .

Nhưng lúc gần đi, lại đặt xuống câu tiếp theo ngoan thoại: "Chỉ cần là ta Luru gia tử tôn, đều có thể tìm Dật Trần khiêu chiến, tranh đoạt thiên tài thiếu niên chi vị . Hừ! Các người liền đợi đến Dật gia bị diệt ngày đó đi "

Cái gọi là thiên tài thiếu niên, chính là hai mươi hai tuổi trở xuống, tu vi người thực lực mạnh nhất .

Luru An trưởng tử Luru Đông, hai năm trước đã là chiến sư cửu phẩm, mặc dù thua ở Dật Trần thủ hạ, nhưng hai năm này đi Thiên Vân thành Trần gia, tiến bộ rất nhanh, nghe nói cách chiến đốc rất gần .

Mà Dật Trần trước mắt vừa mới đột phá đến chiến sư lục phẩm, chênh lệch rõ ràng .

Dật gia cũng không có bởi vì hôm nay thắng lợi mà tiêu trừ tai hoạ ngầm, tương phản càng đại nguy cơ chính đang lặng lẽ tới gần .

Dật Trần mặc dù gấp rút tu luyện, lại cũng không khả năng lập tức liền có thể cùng Luru Đông chống lại, toàn bộ Dật gia y nguyên bị bao phủ uy hiếp thật lớn .

Tuyệt không thể bại bởi Luru Đông, nếu không một khi phía sau núi đất sét trắng bị súng, Dật gia liền vô sinh tồn kế sách, Dật Trường Xuân lại là trọng thương mang theo, Luru An chắc chắn sẽ thừa cơ diệt Dật gia .

Oanh ~~~

Dật Trần lòng nóng như lửa đốt, mấy ngày liên tiếp không ngừng nghỉ siêu cường tốc độ tu luyện, sớm đã là sức cùng lực kiệt .

Tăng thêm đối với Thổ Chi Quyết không ra gì lý giải, khiến cho Dật Trần đột nhiên đầu đau muốn nứt, lâm vào một mảnh mê mang .

Trong mộng lung, Dật Trần bị một tia ý niệm chỉ dẫn, chân phát phi nước đại .

Một lúc lâu sau, Dật Trần chẳng có mất, nhưng lại bộ pháp kiên định trèo lên một chỗ đỉnh núi .

Ứng Chùy nhai!

Hai đầu song song dài mấy chục thước cự thạch, nghiêng cắm ở trên vách đá dựng đứng, nhìn từ xa giống con to lớn mỏ ưng, nên tên là Ứng Chùy nhai .

Ngoài vách núi là vực sâu vạn trượng, mây trắng bông bành, âm phong thâm thâm .

Ngày bình thường không người nào nguyện ý tới đây hiểm cảnh, sợ trượt chân rơi xuống, chính là vạn kiếp bất phục .

Nhưng Dật Trần giờ phút này lại là không chút do dự từ đỉnh núi vừa sải bước ra, cả thân thể như là một chiếc thuyền con, phiêu phiêu荡荡 .

Tại mây trắng cùng âm phong ở giữa, nhiều lần xóc nảy, cuối cùng trùng điệp ngã xuống .

Tê ~~~~

Đau đớn kịch liệt, để Dật Trần đầu não tạm thời thanh minh, gãy dựa lấy muốn đứng lên, lại phát hiện toàn thân tan ra thành từng mảnh, nơi nào còn có nửa chút khí lực?

Mặc dù còn sống, nhưng Dật Trần trong lòng minh bạch, không có người sẽ đến đây vào xem Ứng Chùy nhai, bản thân rơi xuống nơi đây đã là mấy vô sinh cơ, cầu cứu cũng là uống công .

Dật Trần cố nén đau đớn, cố hết sức ngẩng đầu, lại phát hiện một đầu kim hoàng sắc như tê tê quái vật, chính hướng bản thân gập gù đặc ý .

Chỉ ít có dài năm mét, đầu nhọn, đuôi dài, bốn chân, toàn thân che kín lân phiến, cái đuôi kéo trên mặt đất .

Dài hơn ba thước đầu lưỡi đỏ choét, lác lác liên tục, ở giữa lại còn mờ chạc, biến thành hai cây tinh tế lưỡi dài .

Quái vật kia đến gần Dật Trần, cái mũi nhún nhún, tại trên mặt hấn ngửi ngửi, hướng về phía Dật Trần thỉnh thoảng mở ra miệng rộng .

"A —— "

Dật Trần quá sợ hãi, đầu óc trống rỗng, ngất đi

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: 《 Đại Ngũ Hành Quyết 》

Làm Dật Trần chậm rãi thức tỉnh thời điểm, phát hiện mình nằm một gian nhà đá bên trong trên giường đá .

Đau đớn dĩ nhiên biến mất, vết thương cũng hoàn hảo như lúc ban đầu, chỉ là toàn thân không còn chút sức lực nào .

"Ngài đừng nhúc nhích!" Một người mặc quần áo màu vàng óng trung niên nam nhân vội vàng nói .

Cũng xuất ra mấy cái hồng sắc trứng gà đại dã quả, đưa cho Dật Trần: "Ngài ăn trước điểm Tinh Thần quả, khôi phục một chút thể lực và thần trí ."

Dật Trần xác thực đói chết, cũng không khách khí, tiếp nhận quả đại liền ăn, vị đạo không phải rất ngọt, cũng rất sượng miệng .

Trung niên nam nhân ở một bên tất cung tất kính đứng đấy, lẳng lặng nhìn lấy Dật Trần tại ăn như hổ đói .

Bốn cái Tinh Thần quả vào trong bụng, Dật Trần ợ một cái, chợt cảm thấy khí lực tăng gấp bội, nghiêng người từ trên giường đá ngồi xuống .

Vừa muốn mở miệng nói tiếng cảm ơn, lại phát hiện trung niên nam nhân bỗng nhiên sắc mặt đỏ lên, ngực đập trùng kịch liệt, một đôi tay cũng dừng lại không ngừng run rẩy không ngừng .

"Chủ nhân, ngài cuối cùng trở về, kim giáp chờ nhanh một vạn năm ."

Trung niên nam nhân phù phù một tiếng quỳ rạp xuống Dật Trần trước giường, nức nở: "Trở về liền tốt trở về liền tốt, còn kịp!"

"Ngươi đây là ~~~" Dật Trần không rõ ràng phát sinh tình huống gì .

"Ngài quên? Vẫn là" nhìn thấy Dật Trần ngây thơ bộ dáng, kim giáp đứng lên thân, cố nén kích động, nói ra:

"Ta là ngài tọa kỵ hoàng kim tê tê, một lần cuối cùng, chúng ta bị Ma Tôn tách ra, sau đó ngài liền ngài suy nghĩ lại một chút ."

"Tiền bối, ta gọi Dật Trần . Từ trước tới nay chưa từng gặp qua ngươi, ngươi nhất định là lầm ."

Nguyên lai hấn chính là lúc trước cái kia tê tê, nói thế nào, kim giáp cũng là mình ân nhân cứu mạng, cũng không thể chiếm hấn tiện nghi, nên dập đầu là mình, mà không phải hấn .

"Không sai, nhất định không sai! Chính là tiếp qua một vạn năm, kim giáp y nguyên có thể phân biệt ra được ngài khí tức . Còn nữa, ngài Ngũ Hành chi thể ."

Kim giáp kiên trì bản thân phán đoán .

"Khí tức? Chẳng lẽ" Dật Trần trong đầu tránh qua một cái ý niệm trong đầu .

"Tiền bối, hai năm trước ta gặp một lần sét đánh, đầu óc thường xuyên hỗn loạn không chịu nổi . Không biết cùng ngươi nói thế nào cái khí tức, có quan hệ hay không ."

"Nguyên lai là dạng này ." Nghe xong Dật Trần kinh lịch, kim giáp đột nhiên hỏi: "Lớn Ngũ Hành quyết là cái gì?"

Dật Trần lắc đầu, một mảnh mờ mịt .

Kim giáp nhìn chăm chú Dật Trần mặt, tường tận xem xét rất lâu:

"Ta tin tưởng ngươi . Nhưng là, ngươi nếu đạt được cái này một tia khí tức, liền phải chịu trách nhiệm, sẽ lão nhân gia ông ta chưa nhất định sự tình hoàn thành ."

"Chưa nhất định sự tình?" Dật Trần vẫn không hiểu kim giáp đang nói cái gì: "Tiền bối cứu ta một mạng, chỉ cần Dật Trần đủ khả năng, tự nhiên nguyện ý vì ngài làm bất cứ chuyện gì ."

"Cái này" kim giáp cũng không trả lời, mà là ánh mắt sáng lên, gấp hỏi tiếp: "Ngươi thực nguyện ý làm 'Bất cứ chuyện gì' ?"

"Nguyện ý!" Dật Trần trả lời rất kiên quyết, ngẫm lại hai năm này bản thân khuất nhục, Dật gia nguy cơ, hận không thể lập tức đem chính mình tu vi tăng lên .

Đối với kim giáp ân cứu mạng, báo đáp thế nào đều không đủ: "Nhưng là ta tu vi thấp, liền một cái chiến sư cửu phẩm Lưu Đông đều đánh không lại ."

"Cái này có biện pháp ." Kim giáp rất hài lòng Dật Trần trả lời, mừng khắp khỏi lời kéo Dật Trần hướng sơn động chỗ sâu đi đến .

Theo hai người tới gần, vách đá chậm rãi hướng hai bên tách ra, hình thành một cánh cửa, lộ ra một cái tú .

Kim giáp khẽ vươn tay, liền từ trong ngăn tủ bay ra một đạo bạch quang, trực tiếp tiến vào Dật Trần đại não .

Dật Trần khẽ giật mình, trong đầu xuất hiện một quyển sách —— 《 Đại Ngũ Hành Quyết 》 .

Kim giáp lại là vùng tay lên, một cái đường kính hai mét màu vàng sẫm thổ chất mâm tròn, chậm rãi đi lên trên lên, lên tới cách mặt đất cao một thước liền đình chỉ .

"Tiền bối, đây là" Dật Trần bị trước mặt hoa mắt biến hóa kinh ngạc đến ngây người .

"Đây là địa tâm Huyền Thổ tu luyện đài, thích hợp nhất tu luyện 'Thổ Chi Quyết', ngươi dụng tâm đi tìm hiểu đi ."

Thổ Chi Quyết?

Dật Trần trong đầu đã từng xuất hiện khẩu quyết, đồng thời ý vào nó đánh bại Lưu Tây .

Dật Trần cảm giác bị một loại lực lượng vô hình nâng lên, lảo đảo rơi xuống đất tâm Huyền Thổ tu luyện giữa đài .

Thổ Chi Quyết: Ngũ Hành chi thổ làm thủ bên trong, trải qua miệng nhập tính khí lại đạt thịt bắp

Mượn địa thế ẩn nấp trong đó, che giấu tai mắt người, đây là tiểu thành mượn địa mạch nhập địa mạch trượng, thông suốt không trở ngại, đây là trung thành nếu có thể dẫn đại địa tính hoa chi khí, che núi ẩn biển, Súc Địa Thành Thốn tự thành không gian, mới là đại thành

Dật Trần từ nhỏ văn võ kiêm tu, đối với "Thổ Chi Quyết" hàm nghĩa tự nhiên lý giải .

Cho nên theo như sách viết chỉ ý dốc lòng tu luyện, toàn tâm đầu nhập vật ngã lưỡng vong .

Mấy canh giờ sau, Dật Trần hơi chút nghỉ ngơi, hoạt động một chút gân cốt, cảm thấy thân thanh khí sáng .

"Tiền bối, tại sao ta cảm giác như trước kia tự khí không giống nhau ." Dật Trần mừng rỡ trong lòng .

"Không sai . 《 Đại Ngũ Hành Quyết 》 tự là Ngũ Hành Chi Khí, nhưng ngươi nắm giữ Ngũ Hành pháp tắc, đồng thời khiến cho ngươi thoát thai hoá cốt ."

"Ngũ Hành Chi Khí, chia làm Thổ Chi Linh khí, Mộc tinh hoa, Hỏa chi liệt diễm, Kim chi khắc nghiệt cùng Thủy chi nhu thiện ." Kim giáp kiên nhẫn giải thích nói .

"Người bình thường là phổ thông thể chất, tự phổ thông nguyên khí, cơ bản tầm thường vô vi cực ít người có được trong ngũ hành một loại nào đó thể chất, có thể tu luyện 《 Đại Ngũ Hành Quyết 》 trong đó một quyết, có cơ hội trở thành cường giả đỉnh cao ."

"Mà ngươi là Tiên Thiên Ngũ Hành chi thể, tập Ngũ Hành vào một thân, như thể thể chất vạn năm khó gặp, đây cũng là chủ nhân tuyển ngươi nguyên nhân . Chỉ có Tiên Thiên Ngũ Hành chi thể, mới có thể tu luyện hoàn chỉnh 《 Đại Ngũ Hành Quyết 》 ."

Dật Trần dựa theo kim giáp yêu cầu tu luyện, không ham hố không liều lĩnh, làm gì chắc đó .

Ngày thứ ba sáng sớm, Dật Trần chợt thấy một cỗ nòng đậm chi khí, xuyên qua huyết mạch kinh lạc, du tẩu cùng toàn thân, trải qua xung đột về sau, về ở đan điền .

Lúc này, đan điền khô nóng, phản xạ ra năng lượng cường đại, lại trải qua từ mạch lạc vận hành, truyền vào tứ chi bách骸 .

Dật Trần bỗng cảm giác toàn thân thư sướng, thể lực dồi dào, nguyên khí tăng nhiều .

Một loại quen thuộc mà đã lâu cảm giác .

Đột phá!

Chiến sư thất phẩm!

"Hào! Không chỉ có có Tiên Thiên Ngũ Hành chi thể, còn có thông minh đại não, chủ nhân quả nhiên không vậy nhìn lầm người ."

Nhìn thấy Dật Trần thuận lợi đột phá, kim giáp như là hải tử giống như hải long .

"Tiền bối, cảm ơn ngài!" Dật Trần trong lòng là tràn ngập kích động .

Từng có lúc, đột phá đến chiến sư cửu phẩm, thậm chí trùng kích chiến đốc lúc, cũng không có hiện tại cảm giác .

Mà hai năm kiềm chế buồn khổ, cứ việc không hề từ bỏ, nhưng một mực thừa nhận thất bại .

Bây giờ, thăng đến thất phẩm, bất quá nhất phẩm chênh lệch, lại làm cho Dật Trần tràn ngập hi vọng .

《 Đại Ngũ Hành Quyết 》 thì là thích hợp nhất Tiên Thiên Ngũ Hành chi Thể Tu vô giả, như là đo thân mà làm .

Là kim giáp, cho mình một cái ước mơ, càng cho một phần cảm động .

Trước sau bất quá hai mươi ngày, thể mà đem hai năm thối lui tu vi truy hồi một nửa, Dật Trần thử thăm dò: "Tiền bối, có thể nói một chút ngài chủ nhân sao?"

"Chủ nhân là mạnh nhất trên thế giới người, lúc đầu có thể trở thành Chiến Thần, lại vì thù hận, thất bại trong gang tấc ."

Có được một vạn năm mới xuất hiện Tiên Thiên Ngũ Hành chi thể, đạt được cũng tu luyện 《 Đại Ngũ Hành Quyết 》, trở thành trên đời đệ nhất siêu cấp cường giả .

Tung hoành thiên hạ không người có thể địch, thù hận thương sinh tận tâm tận trách .

Lúc ấy đã là chiến đế đỉnh phong tu vi, chỉ thiếu chút nữa, liền có thể trở thành một nhân tán nhân chi về sau, một đã qua vạn năm vị thứ nhất Chiến Thần .

Nhưng mà, xuất hiện đáng chết vạn năm đại kiếp

Giống như chạm đến đau xót, kim giáp ánh mắt lấp lóe một chút, nhưng rất nhanh lại hướng tới bình tĩnh: "Cái này Nhật Nguyệt Âm, cũng là chủ nhân âu yếm chi vật, đưa cho ngài đi ."

Cầm trong tay hần một cái nắm đấm lớn ấm trạng vật, hướng về phía Dật Trần dương dương .

"Hơi lớn như vậy, có thể thả bao nhiêu thứ?" Dật Trần chính nghe được say sưa ngon lành, lại bị kim giáp đột nhiên đổi chủ đề, bỗng cảm giác thất lạc .

Đối với kim giáp trong tay bình nhỏ, có chút khinh thường, coi như chứa nước, cũng không đủ một hơi quất .

Kim giáp lại mỉm cười, thuận tay sẽ Nhật Nguyệt Âm bỏ trên đất .

Ông ~~~~

Một trận tinh quang hiện lên, đem trọn cái thạch ốc chiếu lên trong suốt loá mắt .

Chỉ thấy nhìn như cũng không đáng chú ý Nhật Nguyệt Âm, lại tản ra kim sắc cùng màu trắng tương hổ giao thể quang mang .

Như trời tháng đồng huy, tỏa ra ánh sáng lung linh, không khí mờ mịt, như mộng như ảo .

Lại nhìn Nhật Nguyệt Âm bản thân, là từ từ lớn lên, từ lớn nhỏ cỡ nắm tay, đến so đầu còn lớn hơn, hơn nữa tại quang mang bắn ra bốn phía bên trong tiếp tục lấy thần kỳ biến hóa .

Sau một khắc, một cái gần cao hai mét lớn ấm, thỉnh linh xuất hiện ở Dật Trần trước mặt .

Hình dạng không có thay đổi, thể tích lại lớn vô số lần, hào quang rực rỡ .

Kim giáp từ trong nhà đá ở giữa xuất ra đông đảo dược liệu, có Tử Diệp thảo, Quỷ Diệp Thảo, Dịch Ma Hoa, Tinh Thần quả

Mặc dù chủ yếu là cấp bốn trong vòng Linh thảo, nhưng số lượng thể tích khổng lồ, trọn vẹn chất đầy nửa gian phòng ốc, so Nhật Nguyệt Âm chiếm đoạt thể tích lớn gấp mười lần có thừa .

Kim giáp vung tay lên, những linh thảo này như là mọc cánh, từng cây đằng không mà lên, đầu vào đấy bay vào Nhật Nguyệt Âm .

Đội tất cả Linh thảo toàn bộ thuận lợi tiến vào, Nhật Nguyệt Âm lại không có bất kỳ cái gì cải biến .

Không chỉ không có một cây Linh thảo tràn ra, ngược lại cảm giác trong bầu y nguyên rộng tuếch .

Nếu không phải Dật Trần tận mắt nhìn thấy, căn bản là không có cách tương tượng, to như vậy một đồng Linh thảo, thể mà hư không tiêu thất .

Tại kim giáp dưới thao túng, Nhật Nguyệt Âm lại trở về đến lớn nhỏ cỡ nắm tay, quang mang cũng theo đó ảm đạm .

"Ày, người xem một chút ." Kim giáp nhìn thấy Dật Trần mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, mỉm cười nhắc nhở, cũng sẽ Nhật Nguyệt Âm thả ở trước mặt hẳn .

"Liên một chút như vậy sao? Làm sao lại thế?" Dật Trần dỗi mắt tứ tuần, cuối cùng tại Nhật Nguyệt Âm một cái phi thường không đáng chú ý nơi hẻo lánh, nhìn thấy một nắm cùng loại Linh thảo đồ vật .

"Cái này không tính là gì, chính là đem cả tòa núi đặt vào, cũng không thể lấp đầy, đây chính là nhật nguyệt không gian ."

Tại kim giáp giải thích xuống, Dật Trần vẫn cái hiểu cái không .

Nhật Nguyệt Âm chính là thượng cổ bảo vật, tự thành không gian, có thể tùy ý lớn nhỏ, cùng Thần dược đỉnh tinh xung đan dược nhị bảo .

Nó thần kỳ ở chỗ, người chỉ cần đầu nhập Linh thảo hoặc là dược vật, dùng ý niệm phát ra chỉ lệnh, như vậy nó sẽ tự hành phối trộn hòa luyện hóa, cho đến hình thành người cần đan dược .

Nó cũng chia cấp độ, chủ người tu vi càng cao, Nhật Nguyệt Âm luyện hóa cấp độ liền càng cao cấp hơn .

Còn có thể sáng tạo cùng hủy diệt, còn có thể luyện hóa dược vật, ma tinh, hồn phách

"Hiện tại Nhật Nguyệt Âm đẳng cấp ở vào lục cấp, nếu như vật liệu đầy đủ, nó có thể luyện chế cấp bảy phía dưới đan dược . Tỷ lệ thành công là trăm phần trăm, không vậy báo hồng ."

"Đến, từ đó chỉ lấy ra một giọt máu, để Nhật Nguyệt Âm nhận chủ ." Kim giáp sẽ Nhật Nguyệt Âm đưa cho Dật Trần, phân phó nói .

Dật Trần theo lời, cắn nát ngón giữa, sẽ giọt máu đến Nhật Nguyệt Âm bên trên .

Máu cùng ấm vừa tiếp xúc, tức truyền đến một trận nháy căng, phảng phất hạn hán đã lâu gặp Cam Lâm, toàn bộ hồ thân đều ở toàn thân lay động .

Mà giọt máu kia, liền tại Nhật Nguyệt Âm reo hò bên trong, từ đó trở thành nhật, cho đến vô sắc . Huyết tinh hoa theo ấm mạch lạc, tiến vào bên trong .

Lúc này, lại là hào quang loé lên .

Nhật Nguyệt Âm từ nắm đấm lớn cấp tốc thu nhỏ, cuối cùng hóa vì là một vệt sáng, vọt đến Dật Trần trên người, làm sơ quanh quẩn, liền dung nhập thể nội .

"Từ giờ trở đi, người đã là Nhật Nguyệt Âm chủ nhân, người chỉ cần lợi dụng ý niệm không chế liền có thể ."

《 Đại Ngũ Hành Quyết 》, địa tâm Huyền Thổ, Nhật Nguyệt Âm, là kim giáp chủ nhân ba kiện chí bảo .

Tu luyện 《 Đại Ngũ Hành Quyết 》, cướp lấy giữa thiên địa Ngũ Hành Chi Khí, tăng cao tu vi, tăng cường thực lực, so với thường nhân tu luyện, có làm ít công to hiệu quả .

Địa tâm Huyền Thổ, lấy từ chỗ sâu trong lòng đất, chính là thiên hạ là tinh thuần nhất thổ tính chí bảo, thổ chi khí nồng đậm, dùng nó làm thành tu luyện đài, là tu luyện Thổ Chi Quyết tốt nhất đường tắt .

Nhật Nguyệt Âm, đan dược chí bảo, luyện đan trữ vật, tự thành không gian, vạn vật có thể cho, huyền ảo vô tận .

Tùy ý trong đó một dạng, nếu là lưu lạc giang hồ, đều tất nhiên gây nên oanh động to lớn .

Kết quả thường thường tạo thành giết chóc vô số, thân ngang khắp đồng .

Dù cho tham lam chi nhân, nếu đến thứ nhất chính là thiên đại tạo hóa, vạn không còn dám có lòng mơ ước .

Mà Dật Trần nhưng ở trong lúc lơ đãng, độc chiếm tam bảo .

Mặc dù cũng không có từ kim giáp nơi đó giải được càng nhiều, nhưng chỉ bằng ba kiện bảo vật, Dật Trần liền có thể phán định, kim giáp chủ nhân tuyệt không phải tục nhân .

Chỉ là không biết, như thế siêu cấp cường giả nhưng lại tại sao vẫn lạc, chỉ để lại một sợi linh hồn, gửi lại với mình trong đầu .

Kim giáp xuất ra một quyển sách nhỏ, tuy là bằng da vật liệu, cũng đã là nhiều chỗ tổn hại .

Sách nhỏ ghi lại tam đại nội dung:

Một, các loại thiên tài địa bảo, đồ hình, phân bố, tên, chủng loại phong phú .

Hai, các cấp đan dược vật liệu, phối trộn, khiếm khuyết vật vật thay thế, cùng khắc chế lẫn nhau chủng loại, thậm chí bao hàm nhiều loại độc vật phối chế, phương pháp giải độc, không phải trường hợp cá biệt .

Ba, các loại kỳ trân dị thú giới thiệu, từ thượng cổ đến vạn năm trước, từ hiện hữu đến truyền thuyết, có văn có đồ, rõ ràng rõ .

"Chủ nhân lưu lại đồ vật, ta đều giao phó cùng ngươi . Hi vọng ngươi tốt nhất bảo tồn, cũng từ đó được lợi ."

Kim giáp bỗng nhiên có chút nghẹn ngào, giống như chạm đến một chỗ nỗi khổ âm thầm .

Dật Trần rơi xuống Ứng Chủy nhai lúc, kim giáp liền cảm ứng được cái kia một tia khí tức, cho nên xuất thủ cứu giúp cũng chữa thương .

Lại dùng Tinh Thần quả trợ giúp Dật Trần khôi phục tâm trí, chỉ đạo hẩn tu luyện .

Mấy ngày ở chung, kim giáp vững tin, chủ người lựa chọn Dật Trần tuyệt đối chính xác, mà Dật Trần cũng hoàn toàn đầy đủ loại tiềm chất này .

"Chủ nhân một sợi linh hồn, trước đó bởi vì quá mức suy yếu, liền hút ngươi nguyên khí, nhường ngươi tu vi rút lui, không cách nào tụ khí ."

"Mà lần này rơi vào Ứng Chủy nhai, cũng là chủ nhân chỉ dẫn, mất là lại để hai ta gặp mặt về sau khả năng còn có cùng loại sự tình xuất hiện, ngươi không cần sợ, chủ nhân đối với ngươi không có bất kỳ cái gì ác niệm ."

Thì ra là thế!

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Tính toán

Khoảng cách dật Thạch thôn cửa thôn ước chừng năm dặm chỗ đường rẽ .

Bên trái đầu kia đạo thông hướng dật Thạch thôn, bên phải là thông hướng Lưu Thạch thôn .

Hai cái này thôn thôn dân ở giữa quan hệ cũng không hữu hảo, thường xuyên bởi vì tranh đoạt đất sét trắng tài nguyên mà ra tay đánh nhau .

Dật Trần đi nhanh đang trên đường trở về nhà, nhẹ nhõm vui sướng

"Dừng lại!" Đột nhiên hét lớn một tiếng, dọa Dật Trần nhảy một cái .

Một cao một thấp hai người chính ngăn tại giữa đường, thấp là Lưu Thạch thôn thôn trưởng Lưu con trai của An Tam Lưu Tây, năm nay mười bảy tuổi, đáng đáp có chút có lỗi với cha mẹ, xấu xí, một bộ hèn mọn cùng nhau .

Vài ngày trước bị Dật Trần đánh cho nhận thua cầu xin tha thứ, hôm nay dám can đảm điều võ giương oai, lại là bởi vì bên người vị kia .

Người cao là Lưu Đông, Lưu An trưởng tử, hai mươi hai một tuổi bộ dáng, thân cao vượt qua một mét tám, mắt to mày rậm đáng vẻ đường đường, cùng Lưu Tây là khác biệt một trời một vực .

Hai năm trước, Dật Trần đánh bại qua cùng là chiến sư cửu phẩm Lưu Đông, nhưng vật đổi sao dời, Lưu Đông đã trải qua nửa bước bước vào chiến đốc cấp bậc, vì là Thiên Vân thành thế hệ trẻ tuổi mười đại cao thủ một trong, Dật Trần trước mắt vừa mới trở lại chiến sư thất phẩm .

Lưu Tây một mặt cười xấu xa mà nhìn xem Dật Trần: "Ta nên gọi ngươi Thiên Tài đâu vẫn là gọi ngươi tên điên?"

"A, nguyên lai là Lư gia đồ vật ." Dật Trần lạnh lùng nói ra .

Lần trước đánh nằm bẹp Lư Tây, cố nhiên là Dật Trần sơ luyện Thổ Chi Quyết thực lực tăng nhiều, nhưng Lư Tây khinh địch cũng là thảm bại nguyên nhân trọng yếu .

Bây giờ, một cái chiến sư thất phẩm, một cái cửu phẩm, đối mặt chiến sư thất phẩm Dật Trần, tự nhiên có cuồng vọng tư cách .

Dật Trần minh bạch, bản thân ở vào yếu thế, hơi không cẩn thận, bị nhục nhã không nói, chỉ sợ thiên tài thiếu niên tên tuổi cũng tràn ngập nguy hiểm .

Bởi vậy sinh ra hậu quả, chính là phía sau núi đất sét trắng thuộc về, cùng Dật gia nguy cơ .

Đầu đầu chưa hẳn có hiệu quả, Dật Trần nghĩ đến dùng trí, đầu tiên là mở miệng tương kích, hi vọng cho bọn hắn một chút quấy nhiễu .

"Hỗn trưởng, chúng ta là Lư gia hai vị công tử, căn bản cũng không phải là thứ gì ." Nghe được Dật Trần nói năng lỗ mồm, Lư Tây lạnh lùng quát .

"Lư Đông Lư Tây, quả nhiên không phải thứ gì!" Dật Trần cười giả dối: "Đây chính là tự ngươi nói ."

"Ngươi" Lư Tây mới biết mắc lừa, nhất thời ghen tức .

"Tam nhi, chớ cùng hắn trở tài miệng lưỡi chi năng ." Không hổ là lão đại, Lư Đông tâm cảnh quả nhiên trầm ổn không ít .

Lư Đông hướng xung nhìn quanh một phen, thấy chung quanh không người, liền hạ giọng, nói với Lư Tây: "Tốc chiến tốc thắng, phế tiểu tử này lại nói ."

"Lư Tây, ngươi quên lần trước bị ta giẫm ở dưới chân hùng dạng sao?"

Kiến giả thế, Dật Trần biết rồi hôm nay khó mà thiện, mở miệng tương kích lại bị Lư Đông nhìn thấu, xem ra gia hỏa này có chút lòng dạ, phải nghĩ nghĩ triệt: "Hai huynh đệ các ngươi có phải hay không là chuẩn bị cùng tiến lên a, tiểu gia ta không sợ!"

"Cùng tiến lên? Ngươi cũng quá đề cao bản thân đi . Chỉ cần ta đại ca vừa ra tay, ngươi liền xong" Lư Tây cực kỳ đắc ý, căn bản cũng không có đem Dật Trần để vào mắt .

"Đừng nói nhảm, ngươi ngăn chặn đường lui, bên này giao cho ta ." Lư Đông không kiên nhẫn cắt ngang Lư Tây, hắn sợ đêm dài lắm mộng, một phần vận dụng tới dật Thạch thôn người, biết mình hai huynh đệ ứng phó Dật Trần, vậy coi như thanh danh toàn bộ hủy .

"Tiểu tử, hai năm trước ta thua, không phải ngươi mạnh bao nhiêu, mà là ta không để ý, hôm nay chúng ta gặp cái kết quả thật đi ." Lư Đông trên mặt hiện lên một tia tàn khốc, lại giả vờ lấy rất nhẹ nhàng bộ dáng .

Lư Tây ngăn chặn Dật Trần đường lui, Lư Đông là ngăn tại thông hướng dật Thạch thôn cửa thôn trên đường, Dật Trần là tiến thối không cửa .

Trốn? Không nghĩ tới! Rất khác nhau chiến .

Gặp Lư Đông từng bước ép sát, Dật Trần tựa hồ có chút khiếp đảm, chậm rãi lui lại, đợi tiếp cận Lư Tây lúc, đột nhiên khởi động .

"Ba cẩn thận" Lư Đông vô ý thức kinh hô một tiếng, lập tức phi thân lướt vào, lại tại ở gần Dật Trần năm mét địa phương dừng lại .

Bành ~~~

Dật Trần cùng Lư Tây song quyền chạm nhau, vừa chạm liền tách ra .

Đằng đằng đằng

Nhìn như song phương dốc sức một kích, trong nháy mắt phân ra cao thấp .

Lư Tây lui ra phía sau một bước, hơi dao động hoảng nhất hạ liền ổn định thân hình . Dật Trần lại là liền lùi mấy bước, thất tha thất thểu, hiển nhiên ăn thiệt thòi không ít .

Quả nhiên biến thành rác rưởi!

Mặc dù nghe nói Dật Trần sớm đã điên, tu vi lui bước, nhưng Lư Đông y nguyên đối với hai năm trước một trận chiến lòng có dư vì sợ mà tâm rung động, nếu không phải lúc trước Dật Trần thủ hạ lưu tình, chỉ sợ mình đã không chết cũng tàn phế .

Vèn vèn vừa đối mặt, Dật Trần liền Lư Tây một quyền đều khó mà chống đỡ, xem ra truyền ngôn không phải là giả .

Như thế, việc này liền dễ làm nhiều, chỉ cần sẽ Dật Trần đánh cho trọng thương, sau đó lại công khai khiêu chiến, hoặc là cho một tuần lễ hạn, một khi Dật Trần không địch lại, Lư Đông sẽ cướp đi thiên tài thiếu niên xưng hào

Đắc ý thời khắc, chỉ thấy Dật Trần thân hình bất ổn, lung la lung lay lui đến Lư Đông trước mặt .

Lưu Đông đại hi, đang chờ ra tay khuấy phục Dật Trần, nhưng không ngờ ——

Oanh ~~~~

Lưu Đông thấy hoa mắt, một cái nhìn như trắng nõn, lại mạnh mẽ đánh thép nắm đấm, nhanh như gió chính hướng lấy bộ ngực mình đánh tới.

"Đáng giận!" Xảy ra bất ngờ biến cố, để Lưu Đông sững sờ, vô ý thức đưa hai tay ra, hướng trước ngực một khung.

Mặc dù bị gặp biến cố, nhưng Lưu Đông dù sao thực lực mạnh mẽ, gặp không sợ hãi, muốn lấy tiếp cận chiến đấu thực lực, hóa giải Dật Trần tập kích.

Lấy song phương thực lực mà nói, nếu bị Lưu Đông chặn đứng quyền tới, Dật Trần chưa hẳn chiếm chiếm tiện nghi.

Ầm ——

Ai ngờ, Lưu Đông lại khung cái không, đồng thời bộ mặt trì trệ, dĩ nhiên gặp trọng kích.

"A ~~~" Lưu Đông kinh hô một tiếng, cái mũi chua chua, hai bầu nhiệt huyết từ lỗ mũi bắn ra.

Bành bành bành

Dật Trần một chiêu đắc thế, càng không dừng tay, thừa dịp Lưu Đông phản ứng trì hoãn, liên phát số quyền, như nổi trống giống như trực kích ngực đối phương.

Đầu tiên là yếu thế, cùng Lưu Tây đối quyền căn bản chưa đem hết toàn lực, tê liệt đối thủ đánh lên Lưu Đông, nhưng lại là hư thực giao nhau, làm cho đối phương vội vàng không kịp chuẩn bị.

"Đại ca!" Lưu Tây bị cảnh tượng trước mắt giật mình, thấy đại ca bị Dật Trần đánh cho không hề có lực hoàn thủ, nhất thời không biết như thế nào cho phải.

Phốc ~~~

Lưu Đông chỉ có một thân tu vi, tại Dật Trần như gió bão mưa rào trọng kích trước mặt, hữu lực không sử dụng ra được, rốt cục không nín được nghịch huyết xông lên, há miệng phun ra, thân thể lại như cọc gỗ một dạng, trùng điệp té ngã trên đất.

"Đứng lên nha, ngươi không phải Thiên Vân thành mười đại cao thủ sao, làm sao như thế loại người vô dụng?" Đánh ngã Lưu Đông về sau, Dật Trần vẫn chưa hết giận, xách chân lại ở trên người hắn lung tung ép giẫm, cho đến Lưu Đông ngất đi.

Sau đó vút xuống còn ở bên cạnh sững sờ Lưu Tây, Dật Trần vỗ vỗ hai tay, nghênh ngang rời đi.

Gặp Dật Trần bình an trở về, người một nhà đều rất cao hứng.

Mười hai tuổi đệ đệ dật kỳ cùng tám tuổi muội muội dật thảng càng là hồi lung tung này kia, làm cho Dật Trần không kịp trả lời.

Dật Trường Xuân nhớ tới Dật Trần lúc vừa ra đời, bị một tầng vàng sáng màu xanh lam nhạt bao phủ, hơn nữa từ quang hoàn bên trong, hắn còn phát hiện rất nhiều kỳ lạ cảnh tượng.

Mặc dù mình không cách nào xác định đến cùng là chuyện gì xảy ra, lại rõ ràng cảm giác được có một thanh âm nói cho hắn biết, đứa bé này không giống với thường nhân, có thân phận đặc thù.

Cho nên, đối với Dật Trần gặp gỡ, Dật Trường Xuân cũng không có quá bất cần bên ngoài, chỉ cần nhĩ tử bình an trở về, chính là việc vui một kiện.

Dật Trần sau khi trở về, Dật gia tất cả bình thường trở lại.

Mỗi đến tối, Dật Trần liền trốn đến hậu viện giả sơn bên cạnh nơi yên tĩnh kiên trì tu luyện 'Thổ Chi Quyết', cũng cố sau đó mới ung dung mưu tính tiến thủ.

Theo tu luyện xâm nhập, hấp thu Ngũ Hành thổ chi khí dần dần nồng đậm, từ gân mạch nhập đan điền lại thua đưa đến các vị trí cơ thể.

Cũng có thể bị ý niệm khống chế tụ tập ở một chỗ, theo quyền hoặc chưởng phát ra, lực lượng đại tăng, quyền phong chỗ đến khí cảm rõ ràng.

Ẩn nấp cũng hơi có bộ dáng, Ngũ Hành thổ chi khí tràn đầy thể nội, có thể sử dụng thân thể nhan sắc trở thành nhạt, tiếp cận bên người hoàn cảnh, để cho người ta khó mà phát giác.

Nhưng Dật Trần ghi nhớ kim giáp dặn dò, trước cùng cố tu vi, không cần liều lĩnh, cho nên những ngày gần đây, Dật Trần tu vi vẫn chiến sự thất phẩm, mà cảnh giới sớm đã vượt qua không ít.

Đồng thời, còn để Nhật Nguyệt Âm dựa theo sách nhỏ bên trên giới thiệu phương pháp, tự thân luyện hóa một chút kim giáp giao cho mình được liệu.

Luyện thành đan được về sau, lại thả lại trong bầu nhật nguyệt không gian, đến lúc cần phải đợi tùy thời có thể dùng .

Dật gia hàm lò trợn tại ngày trước đốt ra một nhóm tốt nhất gồm sứ, chuẩn bị mang đến Thiên Vân thành phủ thành chủ .

Phụ trách là Hoắc Ninh, một cái buru hãn nam tử trung niên, tu vi đã đạt tới chiến đốc ngũ phẩm, mặt khác mười lăm người tu vi tại chiến sư lục phẩm đến cửu phẩm không đều .

Bậc này hộ tống đội ngũ chỉ là hai xe gồm sứ dụng cụ, lại là mang đến phủ thành chủ, nhất định chính là vạn vô nhất thất .

Cho nên, làm Dật Trần hướng phụ thân đưa ra muốn theo xe kiến thức lúc, Dật Trường Xuân không chút do dự liền đáp ứng .

Dật Thạch thôn đến phủ thành chủ hẹn hơn một ngàn dặm, phải đi qua trăm Lý Sâm lâm, nơi đó ngẫu nhiên có tiểu cổ cường đạo ẩn hiện, đồng dạng đối với đồ sứ loại này dễ bề vật phẩm không quá cảm thấy hứng thú .

Bởi vì rừng rậm tới gần thiên La Sơn mạch, cho nên cũng có thể là gặp được ma thú, đều là nhất giai nhị giai, có rất ít tam giai xuất hiện .

Thiên La đại lục ma thú tổng cộng chia làm cửu giai, cùng tu vi một đường cấp bậc đối ứng, như nhất giai đối ứng chiến sĩ, nhị giai đối ứng chiến sư ma thú lục công kích tương đương với cùng cấp bậc trung giai .

Chỉ cần không xuất hiện số lớn ma thú, liền sẽ không đối với xe đội cấu thành uy hiếp .

Lưu Thạch thôn Lưu An gia .

Lưu An đang cùng trưởng tử Lưu Đông tại bàn bạc: "Đông nhi, người nếu là quang minh chính đại cùng tiểu tử kia một trận chiến, hấn tất thua không thể nghi ngờ, có thể người hết lần này tới lần khác không nghe lời, ai ."

"Nhiều năm qua, cùng dật Thạch thôn tranh đấu, chúng ta chưa bao giờ chiếm qua tiện nghi, thù này sớm muộn phải báo, hiện tại cơ hội tới, Dật gia có một nhóm giá trị năm vạn tinh tề hàng hóa, ngày mai mang đến Thiên Vân thành, hơn nữa Dật Trần tiểu tử kia cũng đi ."

"Cha ý tứ đoạt?" Lưu Đông trong lòng một mực ồ lấy một hơi, cảm thấy rốt cục có cơ hội báo thù: "Thuận tiện đem tiểu tử kia cho phế ."

"Không phải chúng ta đoạt, người đi Thiên Vân thành tìm nghĩa phụ của người, hấn và hắc ung cường đạo đoàn có liên hệ "

"Sau khi chuyện thành công, tất cả tài vật, toàn bộ từ nghĩa phụ của người xử lý, người một cái hạt bụi cũng không cần cầm . Về phần Dật Trần, người cũng đừng xuất thủ, chiếu cổ hắc ung bọn hấn liền có thể ."

"Việc này ngàn vạn giữ bí mật, người tốt nhất đừng lộ diện, bất cứ lúc nào, đều muốn 'Không đếm xỉa đến', đem mình hái sạch sẽ, nhớ lấy nhớ lấy!"

Một phen mưu đồ bí mật về sau, hai cha con là mặt mày hớn hở .

Lưu Đông cùng Lưu Tây tự cho là thông minh, để Dật Trần chiếm một món hời lớn, Lưu Đông tổn thương đến nay không thể hảo thảo, Lưu Tây thì là bị Dật Trần dọa sợ, căn bản không dám lần nữa khiêu chiến .

Mặc dù tạm thời không thể cướp đoạt thiên tài thiếu niên chi vi, nhưng thù này là vô luận như thế nào cũng không thể quên cái .

Báo thù cũng tốt, xuất khí cũng được . Dù sao có thể hồ Dật gia sự tình, Lưu An đều nguyện ý làm .

Lợi dụng người khác, đạt tới mất, lại không liên lụy đến bản thân, thần không biết quỷ không hay, không thể nghi ngờ là tốt nhất phương án .

Tại Lưu An phụ tử tính toán dưới, Dật Trần chuyện này nguy cơ trùng trùng .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Gặp Diên Đào

Dật Thạch thôn thông hướng Thiên Vân thành trên đường, ba kéo xe ngựa, hai mươi mấy người .

Trong đó hai xe hàng hóa, một xe mang người, bọn hộ vệ thay phiên tiến xe nghỉ ngơi. Trước mặt xe ngựa còn có hai kỵ nhân mã, là dò đường hộ vệ.

Đây chính là Dật gia vận chuyển đồ sứ đội xe, dọc theo đường nhỏ đi chậm rãi.

"Hoắc thúc, Đông Vân thành lớn bao nhiêu? Nơi đó chơi tốt nhất? Lần này ta nhất định phải nhiều đợt mấy ngày."

Dật Trần theo đội xe sau khi ra cửa, một mực rất hưng phấn, ngồi trên xe quán lấy Hoắc Ninh hỏi không ngừng.

"Thiên Vân thành là chúng ta Thiên La Vương quốc thành thị lớn thứ ba, nhân khẩu gần ngàn vạn, phi thường phồn hoa đường đi có con đường này gấp mười lần rộng, hai bên che kín cửa hàng, ăn uống chơi đùa, chỉ cần chịu tốn kim tệ, thứ gì đều có thể mua được, là kẻ có tiền Thiên Đường."

Hoắc Ninh kiên nhẫn vì là Dật Trần miêu tả Thiên Vân thành bên trong cảnh tượng.

Riêng là phủ thành chủ liên so dật Thạch thôn diện tích lớn thật nhiều lần, bên trong còn có bộ đội, môn khẩu có rất nhiều vệ binh.

Những vệ binh này tu là thấp nhất đều đạt tới Chiến Sư lục phẩm, thậm chí có đốc cấp vệ binh.

Mà thống lĩnh trở lên đạt tới Chiến Tướng cấp bậc tu vi, cũng không phải số ít.

Nghe nói Công Tôn hồng thành chủ chính là Soái cấp cường giả, Thiên Vân thành bên trong có thể xưng đệ nhất.

Trên đường đi, Dật Trần cùng Hoắc Ninh trò chuyện rất nhiều, đội xe tại chạng vạng tối mới lên quan đạo, tốc độ cũng mau chút. Thiên tướng đen lúc Hoắc Ninh phân phó ngưng đi tới, dừng trường bóng nghỉ ngơi.

Dật Trần ăn chút lương khô, đến tối, tiến vào bản thân ở một mình trong trường bóng tiếp tục tu luyện.

Hắn phát hiện từ khi luyện 《Đại Ngũ Hành Quyết》 lên, thời gian ngủ càng ngày càng ít, tinh lực lại càng ngày càng dồi dào, dù cho tu luyện suốt đêm cũng không cảm thấy mỏi.

Trời mau sáng đợt, Dật Trần cảm thấy toàn thân hút đầy Ngũ Hành Chi Khí, trong đan điền mạnh mẽ đâm tới, phảng phất muốn hướng phá thân thể một dạng.

Hắn tranh thủ thời gian dựa theo khẩu quyết tiếp tục tu luyện vận khí, một lát sau đan điền bình tĩnh lại.

—— đột phá, Chiến Sư bát phẩm!

Một tháng không đến đột phá ba phẩm cấp, liền Dật Trần mình cũng không nghĩ tới. Kim giáp đưa công pháp vậy mà như thế không thể tưởng tượng nổi, quả thực là nghịch thiên.

Cứ theo đà này, đột phá Chiến Đốc thậm chí Chiến Tướng cấp bậc ở trong tầm tay.

Bởi vì 《Đại Ngũ Hành Quyết》 phương pháp tu luyện đặc thù, tăng thêm Dật Trần Tiên Thiên Ngũ Hành chi thể, khiến cho thể nội Ngũ Hành Chi Khí đục dầy vô cùng.

Cho dù ở chiến đấu kịch liệt bên trong cũng tiêu hao quá mức bé nhỏ, sức chịu đựng bền bỉ.

Cho nên đồng cấp tu vi võ giả là không cách nào đối với Dật Trần tạo thành uy hiếp, coi như gặp được đốc cấp nhị phẩm, Dật Trần cũng có thể đứng ở thể bất bại.

Nếu lại đem Ân Nặc Thuật luyện tập nhiều hơn, áp dụng đánh lén, như vậy giao đấu Chiến Đốc tam phẩm, cũng có lực đánh một trận.

Ba ngày đến, Dật gia đội xe bình ổn tiến lên, quan đạo tương đối an toàn, người lưu lượng cũng lớn.

Cưỡi ngựa, ngồi xe, bước đi, lui tới, ven đường ngẫu nhiên còn có bày quầy bán hàng người bán hàng rong, cung cấp nam lai bắc vãng khách thương nghỉ trọ nghỉ.

Ban đêm có thể ở khách sạn, không cần tiếp tục mắc lều bóng, dạng này thời gian làm sao sẽ qua ba ngày, sau đó liền muốn đi vào trăm dặm rừng rậm.

Khách sạn rất lớn, Hoắc Ninh bọn hắn ở dưới lầu, Dật Trần một người liền chiếm trên lầu một gian phòng.

Gần lúc nửa đêm, Dật Trần đang luyện công, sát vách đột nhiên truyền đến rất nhỏ tiếng nói chuyện.

Nói chuyện song phương hạ giọng, nhưng Dật Trần tinh thần lực đã trải qua rất cường đại, mặc dù không có tận lực nghe lén, lại vẫn có thể rõ ràng nghe thấy.

"Điền Đào huynh, người thật quyết định đi thiên La Sơn mạch đánh ma thú cấp bốn sao? Quá nguy hiểm."

Một người trong đó nói ra, "Mặc dù nói người là Chiến Đốc cửu phẩm, thủ đoạn cao cường . Nhưng ma thú cấp bốn có thể so với cấp chiến tướng cao thủ, hung mãnh vô cùng ."

"Ta on Lâm lão đệ quan tâm . Ý ta đã quyết, lần này đi nhất định phải cầm tới tứ giai ma hạch, chỉ có chiếm được khoản này tiền thuê, mới có thể góp đủ tinh tể mua thăng cấp đan dược, để giải ta huynh muội nguy hiểm ." Nói chuyện ồm ồm chắc hẳn chính là Điền Đào .

"Ta biết Điền Đào huynh khó xử, chúng ta có thể nhiều tiếp một chút thấp cấp nhiệm vụ . Như thế hoàn thành sẽ dễ dàng điểm, tốc độ cũng rất nhanh . Làm gì đi bốc lên nguy hiểm tính mạng đâu?" Vị kia 'Lâm lão đệ' vẫn đang khô cực khuyên bảo .

"Lâm lão đệ không cần lại nói, sau khi trời sáng người liền đi đô thành . Nói cho Điền Thanh, trong một tháng ta sẽ chạy tới ." Điền Đào đã trải qua làm ra quyết định .

"Ai Điền Đào huynh khẳng khẳng như thế, ta cũng không thể nói gì hơn, thôi, tiểu đệ ngày mai cùng người đi một lần chính là ." 'Lâm lão đệ' thở dài, nếu thuyết phục vô hiệu, vậy liền cộng đồng đối mặt đi .

"Không thể ." Điền Đào quỳnh lên, thanh âm bất tri bất giác lớn, "Người cái kia điểm tu vi căn bản giúp không ta, ngược lại sẽ thành vương bận, trời vừa sáng người liền đi ."

"Người không cần dùng lời kích ta, chúng ta là anh em, cho dù chết cùng một chỗ, cũng tốt hơn một mình sống tạm ." 'Lâm lão đệ' không nhượng bộ chút nào .

Yên lặng chốc lát, Điền Đào còn nói: "Ngày mai rồi nói sau, chúng ta sớm nghỉ ngơi một chút ."

Sau đó đã không còn thanh âm nói chuyện .

Dật Trần nghe đến đó, bị huynh đệ bọn họ cảm động .

Hiển nhiên, cái kia gọi Điền Đào, nhất định là gặp được mười phần khó giải quyết sự tình, nếu không, không có khả năng lấy Chiến Đốc cửu phẩm tu vi, đi săn giết Chiến Tướng thực lực ma thú cấp bốn .

Mà có thể Lâm Lôi, đang khuyên nói vô hiệu tình huống dưới, dứt khoát quyết định lưu lại, cùng huynh đệ cùng một chỗ cộng đồng đối mặt .

Người sống một đời có thể sẽ có rất nhiều bằng hữu huynh đệ, đều nói tình sâu như biển, có thể liều mình tương giao .

Nếu thật đến nguy nan trước mắt, lại có bao nhiêu người có thể làm huynh đệ bằng hữu liều mạng?

Mình nếu là có thể có dạng này bằng hữu, đó cũng là đại hạnh sự tình .

Bản thân nếu có thể giúp đỡ chút gì, có lẽ còn có thể giúp bọn hắn vượt qua cửa ải khó khăn đâu .

Nổi lòng vừa loạn, Dật Trần không cách nào tiếp tục tu luyện, mở cửa, đi vào sát vách trước cửa dừng lại .

Hắn có gõ cửa xúc động, lại cảm thấy đường đột . Dù sao đêm đã khuya, không chỉ có nghe lén người khác lời nói, còn muốn đi qua quấy rầy, giống như quá mức đường đột .

Đang ở Dật Trần do dự bồi hồi thời điểm, 'Kẹt kẹt' một tiếng, cửa mở,

"Môn khẩu bằng hữu, mời tiến đến đi ." Mở cửa là một cao cái trung niên tráng hán, đầu vuông mặt to, khuôn mặt hiền lành, hắn mỉm cười nói với Dật Trần: "Ta vừa rồi thanh âm quá lớn, quấy nhiễu người, mong rằng đừng đường ."

"Không có không có ." Dật Trần duỗi vron đầu lưỡi cảm thấy có chút xấu hổ, đành phải vào cửa làm tự giới thiệu: "Ta gọi Dật Trần, quấy rầy hai vị ."

Đem mình theo xe đi Thiên Vân thành chuyện lớn khái nói một chút .

"Hoan nghênh hoan nghênh, ta là Điền Đào ." Thuận tay một chỉ bên giường cái ghế, nói: "Mời ngồi, vị này là Lâm Lôi huynh đệ ."

"Không có ý tứ, ta trong lúc vô tình nghe thấy hai vị nói chuyện ." Dật Trần đi thẳng vào vấn đề nói ra: "Không biết Điền đại ca cần cấp nào đan dược, có lẽ ta có thể giúp được một tay ."

"Cái này" Điền Đào có chút quần bách, làm sơ suy nghĩ, ngừng đầu nói ra:

"Nếu Dật Trần lão đệ đã trải qua nghe thấy, ta sẽ không giấu diếm, ta cần lên tới Tướng cấp cấp bốn đan dược, chẳng lẽ trên người người có bốn cấp đan dược? Thế nhưng là ta cũng mua không được nha ."

"Chờ một chút, vị tiểu huynh đệ này . Chúng ta thu thập không đủ năm ngàn tinh tể, có thể hay không dùng nhiệm vụ tiền thuê phương thức đổi lấy đan dược? Chúng ta là dong binh đoàn người, chỉ cần không phải tứ giai ma hạch là được ." Lâm Lôi từ trên ghế nhảy lên một cái .

"Ta bây giờ còn thiếu một chút dược liệu, nếu như tìm được hai khóa Sa Đường quả cùng ba cây Khô Mang thảo, liền có thể luyện thành cấp bốn đan

được ." Dật Trần nói là lời nói thật .

"Tiểu huynh đệ là trung cấp đan sư?" Hai người đồng thời hỏi .

"Ta không phải, nhưng ta có biện pháp . Chỉ muốn tìm đủ thiếu hụt dược liệu, ta cam đoan trong vòng năm ngày giao cho Điền đại ca một hạt cấp bốn đan dược ."

Dật Trần không dám nói ra thương cổ bảo vật Nhật Nguyệt Âm, nhưng hắn thực muốn trợ giúp Điền Đào, coi như vì là kết giao hai vị này cõi mở huynh đệ cũng đáng được .

Nguyệt Âm bên trong, còn có kim giáp đưa một ít linh thảo, trong đó có luyện chế cấp bốn đan dược bộ phận nguyên liệu .

Đan dược có thể từ cùng giai ma hạch hoặc là cùng giai Linh thảo làm chủ muốn nguyên liệu, dựa vào cái khác dược liệu chế thành .

"Dật Trần tiểu huynh đệ, chúng ta bèo nước gặp nhau làm không kết giao, người tại sao phải giúp ta?"

Điền Đào nói ra, "Người hẳn phải biết, cấp bốn đan dược muốn trung cấp đan sư mới có thể luyện ra, có thể đập tới một vạn tinh tệ trở lên . Cảm ơn hảo ý của người, nhưng ta không thể tiếp nhận quý giá như thế đồ vật ."

"Điền đại ca, ta biết huynh đệ các người tình thâm nghĩa trọng, nhưng đây không phải ta nguyện ý giúp người lý do duy nhất . Đầu tiên các người phải nhanh một chút hái được Khổ Mang thảo cùng Sa Đường quả, luyện thành đan dược sau ta còn muốn các người đáp ứng một sự kiện ."

Dật Trần cảm thấy muốn giải thích một chút, tránh khỏi Điền Đào có gánh vác .

Ta giúp người, người cũng phải giúp ta, dạng này mới tính công bằng .

"Chuyện gì?" Quả nhiên nghe xong có điều kiện, Điền Đào ngược lại nhẹ nhõm .

"Ta gia nhập các người dong binh đoàn, cùng các người cùng một chỗ làm nhiệm vụ, đi lịch luyện ."

Dật Trần biết rõ bản thân tu vi thấp lại thiếu khuyết lịch luyện, nếu như cùng Điền Đào cùng một chỗ xông xáo, tương đương với tìm miễn phí bảo tiêu, không chỉ có an toàn đáng tin hơn nữa còn có thể học được rất nhiều kinh nghiệm .

Về phần đan dược chỉ cần tại cấp bảy trở xuống, phối tề dược liệu từ Nhật Nguyệt Âm giải quyết, xác suất thành công trăm phần trăm, căn bản không tồn tại hao tổn .

Cấp bốn đan dược càng là một bữa ăn sáng, bản thân trợ cấp đi vào Tử Diệp thảo loại hình, kim giáp đưa còn thừa lại không ít, cũng không tính kỳ trân dị bảo .

Cho nên cái này cái cọc mua bán tính thế nào cũng là có lời, đã đạt tới bản thân mất, lại làm việc tốt, còn để cho người ta mang ơn .

"Cái này" Điền Đào ngừng đầu nhìn Lâm Lôi một chút, sau đó cười khổ mà nói:

"Tiểu huynh đệ, thực không dám giấu giếm, chúng ta dong binh đoàn kỳ thật chỉ có hai người, thậm chí ngay cả danh tự đều không có . Chúng ta trước kia là ở khác người đoàn bên trong làm, tình huống lần này đặc thù, chúng ta không muốn liên lụy những người khác, mới bản thân nhận nhiệm vụ . Coi như người gia nhập chúng ta, cũng liền ba người, người xem cái này "

"Ba cái liền ba cái, về sau chúng ta có thể lại mở rộng nha, chỉ cần người đồng ý là được ." Dật Trần đã trải qua quán lên, tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha:

"Các người biết rồi địa phương nào có Khổ Mang thảo cùng Sa Đường quả sao?"

"Trăm dặm rừng rậm thì có, hái Khổ Mang thảo dễ dàng, ta trước kia làm dạng này nhiệm vụ . Sa Đường quả có thể có thể so sánh khó tìm, nghe nói nó có tị thủy công hiệu, thuộc trung cấp dược liệu bên trong cao đẳng phẩm ." Lâm Lôi vượt lên trước đáp .

"Ta nghe một vị tiền bối nói qua, hẳn từng tại trăm dặm rừng rậm chỗ sâu gần thiên La Sơn mạch nơi đó hái được mấy khóa . Hiện tại cuối thu chính là Sa Đường quả thành thực mùa, ngày mai ta liền đi tìm ."

Lâm Lôi so Điền Đào gầy yếu rất nhiều, niên kỷ không đến ba mươi tuổi, thoát nhìn so sánh tinh anh . Cùng ăn nói có ý tứ Điền Đào so sánh, lộ ra linh hoạt được nhiều .

Điền Đào ngừng lại, nói: "Tiểu huynh đệ nếu không chê, hoan nghênh người gia nhập, ba người chúng ta không phân lớn nhỏ . Ngày mai ta và Lâm lão đệ cùng lúc xuất phát, tìm tới dược liệu về sau, lại đi Thiên Vân thành tìm người ."

Trăm dặm rừng rậm chỗ sâu, ma thú hoành hành, nguy cơ trùng trùng, Điền Đào cũng không hy vọng Dật Trần mạo hiểm .

"Không được, ta muốn cùng các người cùng đi hái thuốc, đây cũng là điều kiện một trong ." Dật Trần quán quít chặt lấy, rốt cục để Điền Đào thỏa hiệp .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Đánh lén

Sáng sớm hôm sau, Dật Trần liền nói cho Hoắc Ninh, bản thân muốn cùng đội xe tách ra .

Hoắc Ninh mặc dù không quá yên tâm, nhưng nhìn thấy Điền Đào thuần phác ổn trọng bộ dáng, hơn nữa tu vi cũng cao hơn chính mình được nhiều, liền miễn cưỡng đồng ý .

Hoắc Ninh nói cho Dật Trần, đội xe lại ở Thiên Vân thành đợi bên trên chừng một tháng, ở thành đông Duyệt Lai khách sạn .

Cáo biệt Hoắc Ninh về sau, Điền Đào cùng Dật Trần một con ngựa, Lâm Lôi khác cưỡi một ngựa, thiên tướng đem đến tức đạt trăm dặm rừng rậm .

Cái gọi là trăm dặm rừng rậm, là chỉ thẳng tắp xuyên qua vùng rừng rậm này có trăm dặm xa .

Kỳ thật rừng rậm diện tích cực lớn, chỗ sâu kết nối thiên La Sơn mạch, người bình thường không dám vào nhập rừng rậm chỗ sâu .

Ba người tại ven rừng rậm khách sạn ở lại, hai con ngựa bị gửi tại khách sạn, bọn hắn chuẩn bị ngày mai đi bộ vào rừng rậm .

Giờ cơm tối, ba người gọi tới một chút thịt rượu, ngồi cạnh cửa sổ bên cạnh bàn vừa ăn vừa trò chuyện, Điền Đào sẽ gia tộc mình tình huống gián yếu hướng Dật Trần làm giới thiệu .

Điền gia tại đô thành có một gian phòng đấu giá, chính đấu giá một chút cấp trung kém công pháp, binh khí, dược liệu, ma hạch các loại, thuộc về cỡ nhỏ phòng đấu giá .

Đô thành đại hình phòng đấu giá có hai nhà, cỡ trung có tám nhà, cỡ nhỏ có gần trăm gia .

Đồng đều về đấu giá công hội quản lý, đẳng cấp hạn chế nghiêm ngặt, đại hình phòng đấu giá nhất định phải có chí ít ba vị Soái cấp cùng năm vị Tướng cấp cao thủ tọa trấn cỡ trung phòng đấu giá nhất định phải có một vị Soái cấp cùng ba vị Tướng cấp tọa trấn cỡ nhỏ chỉ cần có Tướng cấp tọa trấn liền có thể .

Đồng dạng cao cấp đồ bán rất ít từ cỡ nhỏ phòng đấu giá chủ phách, tại cái nghề này bên trong muốn kiếm ra chút manh mối, nhất định phải đưa thân cỡ trung quy mô .

Điền phòng đấu giá đi qua mấy đời người cố gắng, rốt cục sẽ quy mô phát triển đến tiếp cận cỡ trung phòng đấu giá, nhưng vẫn không đủ trình báo tư cách .

Bởi vì còn thiếu khuyết một vị Tướng cấp cao thủ tọa trấn, lúc đầu có thể từ bên ngoài mời một vị trưởng lão, có thể bởi vì Tiểu gia đột nhiên nhúng tay, bên ngoài có ý nhận lời mời trưởng lão cao thủ toàn bộ đều né tránh .

Tiểu gia là đô thành thứ tư đại gia tộc, thực lực thế lực đều cường hoành phi thường .

Tiểu gia bản tiếng: Vì là trợ giúp Điền phòng đấu giá thuận lợi tấn cấp, Tiểu gia nguyện ra một vị cấp chiến tướng cao thủ tiến đến tọa trấn .

Điều kiện có hai, đầu tiên thông gia: Tức Tiểu gia Thất thiếu gia nguyện cưới chủ nhà họ Điền chất nữ Điền Thanh, làm thứ sáu phòng di thái thái .

Tiếp theo tổng cộng lợi: Điền phòng đấu giá nguyện sẽ lợi nhuận đoạt được rút ra hai thành, nộp lên Tiểu gia .

Điền Thanh là Điền Đào thân muội muội, bởi vì phụ mẫu trước kia qua đời, hai huynh muội sống nương tựa lẫn nhau nhiều năm .

Điền Đào mặc dù đã lập gia đình, lại vẫn đối với muội muội yêu thương phải phép . Nghe được tin tức, đương nhiên sẽ không đáp ứng .

Nhưng là, Điền Quý Ngân cũng không nghĩ như vậy, hẳn là Điền Đào Tam thúc cũng là gia chủ .

Mặt ngoài nói không đành lòng sẽ Điền Thanh đẩy vào hố lửa, vụng trộm đã trải qua chuẩn bị hi sinh Điền Thanh .

Thế là giả tâm giả ý địa cho Điền Đào thời gian nửa năm, để Điền Đào tranh thủ đột phá đến Tướng cấp, như vậy thì không muốn nhờ ngoại lực .

Trên thực tế lại khắp nơi thu mua cấp bốn đan dược, hơn nữa không cho phép gia tộc thanh toán Điền Đào bất kỳ lệ phí nào .

Điền Đào biết mình đã ở Chiến Đốc cấp bậc đỉnh trệ nhiều năm, trong vòng nửa năm không mượn dùng đan dược không có thể đột phá .

Những năm này rất nhiều thời gian đều ở vì là phòng đầu giá làm việc, cũng không có linh qua tiền lương, hẳn cũng không để ý .

Mà Điền Thanh đã bị giam lỏng, không được rời đi gia tộc .

Roi vào đường cùng, Điền Đào bí quá hoá liều đón lấy tứ giai ma hạch nhiệm vụ

Ba người vừa ăn cơm một bên cảm khái, Dật Trần tại khinh bỉ Điền Quý Ngân đồng thời, cũng cảm giác sâu sắc Điền Đào là một cái hảo hán .

Đúng lúc này, môn khẩu đi vào bốn cái hoàng y đại hán, chỗ ngực cài lấy một cái hắc sắc đầu ưng đồ án .

"Tiểu nhị, nhanh lên đồ ăn, chọn tốt nhiều đến chút . Lên trước hai bầu rượu, lão tử đói . Lại chuẩn bị ba gian thượng phòng, quét sạch sẽ ."

Một vị trong đó một đường kêu la, ngồi vào một cái bàn trống bên cạnh, đem trên lưng đại đao gỡ xuống ném lên bàn .

Ba người khác cũng riêng phần mình cầm xuống bình khí bỏ trên bàn, sau đó ngồi vây chung một chỗ .

Rượu rất nhanh liền đưa đến, còn có mấy đĩa củ lạc loại hình thức nhấm . Bốn đại hán vừa uống rượu, liền thức nhấm, một bên bàn nhuộc vô nhân nói chuyện với nhau .

"Hắc Ngũ, ngươi nói lão đại lần này làm sao? Để đó Triệu gia cái kia tảng mỡ dày không ăn, hết lần này tới lần khác đến nơi đây làm chút ngồi bể phiền . Quá nặng hán không đáng!" Hay là trước trước kêu la vị kia phá giọng .

"Điểm nhẹ âm thanh, nếu là Hắc Ung đại ca biết rồi ngươi sau lưng nói hán, ngươi liền đợi đến bị đánh đi ."

Người cao gầy Hắc Ngũ xé vỡ giọng một thanh: "Lần này là Trần lão gia an bài, Trần lão gia con nuôi Lưu công tử cung cấp tin tức . Nhóm này hàng giá trị năm vạn tinh tệ, xuất thủ không thành vấn đề, hơn nữa Trần lão gia chỉ vì Lưu công tử xuất khí, cũng không tính chia ."

"Có chuyện tốt bức này, Trần lão gia thể nhưng là gian hoạt cực kì, hẳn có thể làm không công?" Phá giọng không mình bạch Hắc Ngũ ý tứ .

"Ngươi thực ngốc . Lưu gia vì là ứng phó Dật gia, lại muốn đem bản thân chọn sạch sẽ, tự nhiên sẽ đưa cho Trần lão gia chỗ tốt . Mà Trần lão gia không đếm xỉa đến không lộ ra dấu vết, đây mới là lão hồ ly tác phong ."

"Dật gia đội xe vận là đồ sứ, sợ đụng, đi chậm rãi, chỉ ít qua ba bốn Thiên Tài đến, có thể lão đại vì cái gì nửa đêm liền đến?"

Phá giọng thuộc về loại kia một cây ruột thông đến cùng người, nói chuyện không trải qua suy nghĩ, chỉ là hung hăng hỏi .

"Lần này xuất động bốn mươi người, tăng thêm chúng ta cùng đại ca, có bốn mươi lăm người . Đại ca tới trước là bởi vì hán lập tức phải đột phá, nghĩ yên tĩnh tu luyện . Đại ca rất nhanh liền là cấp chiến tướng cao thủ, về sau có thể làm càng đại sự hơn ."

Hắc Ngũ vẫn ngăm nhìn chung quanh, hạ giọng nói ra:

"Dật gia hộ tống đội dài không quá Chiến Đốc ngũ phẩm, còn lại đều là Chiến Sư cấp, chúng ta bốn người liền có thể xử lý một nửa, căn bản cũng không cần đại ca động thủ ."

Khách sạn dưới lầu, trong phòng khách .

"Huynh đệ, không nên vọng động ." Điền Đào đang ở thuyết phục Dật Trần .

Mới vừa nghe được Hắc Ngũ bọn hán đối thoại, Dật Trần nổi trận lôi đình, lúc ấy liền mất khống chế, may mắn Điền Đào cùng Lâm Lôi liền lôi túm mà đem hán làm tiền gian phòng .

"Đại ca, các ngươi không nên can thiệp . Ta mặc dù tu vi rất thấp, nhưng quyết không cho phép có người làm tổn thương Dật gia sự tình ." Dật Trần còn rất xúc động, kêu la: "Cùng lắm bọn hán trước hết giết ta, nếu không mơ tưởng cướp ta Dật gia hàng hóa ."

"Huynh đệ, ngươi còn trẻ, xúc động sẽ để cho sự tình càng ngày càng hỏng bét . Bốn người này chỉ là dò đường, coi như hiện tại giết bọn hán, Hắc Ung vẫn sẽ đến, nói như vậy liền đánh rần động cỏ, chẳng những chuyện vô bổ, phản cho Hắc Ung có đề phòng ." Điền Đào kinh nghiệm giang hồ phong phú, gặp chuyện tỉnh táo .

"Dạng này, thừa dịp bọn hán không phát hiện, chúng ta phân ra một người ra ngoài báo tin ." Lâm Lôi nghĩ đến một cái biện pháp: "Hai người khác thủ phục, chờ Hắc Ung đến về sau, nhìn xem có thể hay không đánh lên ."

"Vậy thì tốt, Lâm Lôi đi báo tin, lập tức đi ngay . Đi trước phía trước khách sạn thuê con ngựa, vòng qua nơi này . Hai chúng ta thừa dịp bọn hán số lớn nhân mã còn chưa tới, nhìn xem có thể hay không làm chút gì ." Điền Đào không hổ lão giang hồ, gặp chuyện tỉnh táo .

Điền Đào đưa cho Dật Trần một cây chủy thủ, phản phó Dật Trần chuẩn bị hành sự tùy theo hoàn cảnh .

Lúc nửa đêm, Dật Trần gian phòng đối diện . Hắc Ngũ mở cửa phòng, nghênh tiến bọn hắc đại ca Hắc Ưng .

Hắc Ưng khôi ngô cao lớn, trái trên mặt có một đạo đặc biệt lớn vết sẹo . Vết sẹo từ mắt trái bên cạnh hướng xuống thẳng đến khóe miệng một bên, phối hợp một cái mũi ưng, toàn bộ mặt lộ ra âm trầm khủng bố .

Giờ phút này Hắc Ưng chính trên giường ngồi xuống, Hắc Ngũ bốn người bọn họ đều có phân công .

Hắc Ưng phi thường cẩn thận, hắc tại ba căn phòng khách ở trong một gian, tả hữu trong phòng các lưu một người, còn lại hai người tại cửa ra vào thủ vệ . Đang sắp đột phá, tự nhiên dung không được có người quấy rầy .

Dật Trần cùng Điền Đào mật thiết nhìn chăm chú lên đối diện tình huống, tính toán làm sao áp dụng hành động .

Điền Đào cùng Hắc Ưng vũ lực tương đương, nếu là Dật Trần có thể dẫn dắt rồi đi môn khẩu hai người, Điền Đào thừa dịp Hắc Ưng đầu nhập tu luyện lúc đánh lên .

Một lúc lâu sau, môn khẩu hai người tựa hồ có chút mỗi một, một người trong đó đi góc tường đi tiểu, môn khẩu chỉ để lại Hắc Ngũ một người .

Điền Đào trượt đến góc tường, móc ra chủy thủ

Một đạo yếu ớt bạch quang hiện lên, người kia chưa kịp hừ một tiếng, liền bị cắt yết hầu .

Điền Đào nhẹ nhàng mà đem thi thể dựa vào ở trên tường, nhưng sau đó xoay người đi tới .

Cùng lúc đó, Dật Trần mượn bóng đêm yểm hộ, thi triển Ẩn Nặc Thuật đi vào Hắc Ngũ bên người .

"Chợt ~" một đạo hàn quang thẳng đến Hắc Ngũ ngực, nhưng Hắc Ngũ dù sao cũng là Chiến Đốc tam phẩm tu vi, tại chủy thủ sắp đâm đến lúc đã có cảm giác .

Vội vàng né người như chớp, chủy thủ từ hắc ngực bên cạnh xẹt qua, lưu lại nửa tắc sâu vết thương .

Đây là Dật Trần lần thứ nhất chính là cùng đối địch chiến, mặc dù không có một kích thành công, nhưng cũng là có đại thu hoạch, trong lòng rất mừng .

Không đợi Hắc Ngũ từ phía sau lưng rút ra chiến đao, Dật Trần tay vừa lộn lại sử xuất một chiêu Âm Sát thuật, lần này đâm về đối phương cổ họng .

Hắc Ngũ chưa tỉnh hồn, chỉ được ngửa đầu tránh mở, nhưng không ngờ Dật Trần còn có hậu chiêu, thuận thế hướng xuống vạch một cái, tại Hắc Ngũ bộ ngực lại lưu một vết thương, cùng phía trước tổn thương ** xiên hình thành một cái lỗ tui lớn chữ thập .

Cái này hai chiêu trong nháy mắt hoàn thành, dù là Hắc Ngũ thân kinh bách chiến tu vi không yếu, cũng người đồ mồ hôi lạnh, hắc không còn dám mạo hiểm rút đao .

Vết thương đau đớn để hắc thanh tỉnh, hắc vùng vẫy lên song quyền, cùng Dật Trần chiến tại một chỗ .

Hắc Ưng cảm giác được bên ngoài động tĩnh, trong lòng biết không ổn, vội vàng thu công, chuẩn bị đứng dậy .

Chợt nghe "Ầm" một tiếng, cửa mở, một bóng người bay nhào mà đến, một cái to lớn quả đấm to mang theo phong thanh đối diện đập tới

Hắc Ưng ngồi ở trên giường chưa đứng lên, biết rồi tránh không khỏi một quyền này, cũng không kịp vận khí lần nữa, đành phải xách cánh tay cứng rắn chống đỡ .

"Ba —— đông ——" Điền Đào một quyền cắt ngang Hắc Ưng cánh tay, vẫn có dư lực đập trúng đầu .

"A ——" Hắc Ưng kêu thảm, mũi đoạn .

Hắc cổ nén kịch liệt đau nhức nhân thể lăn một vòng rơi xuống dưới giường, mới vừa đứng lên, lại bị một cước đạp trúng ngực, toàn bộ thân thể bay đến ngoài cửa .

"Phốc ——" phun ra một ngụm máu tươi đến, Hắc Ưng bản thân bị trọng thương .

Điền Đào đuổi theo ra đến thẳng đến Hắc Ưng, Hắc Ưng đã vô lực ứng chiến .

Mất thấy là phải mệnh tang tại chỗ, đã thấy hai bên trong phòng các thoát ra một người, ngăn tại Hắc Ưng trước mặt chặn đứng Điền Đào .

Đang cùng Dật Trần giao chiến Hắc Ngũ thấy tình thế không ổn, vội vàng công ra một chiêu, thừa dịp Dật Trần ứng chiêu lúc, chợt lách người đi vào Hắc Ưng bên người, công lên Hắc Ưng liền hướng ngoài khách sạn bỏ chạy .

Dật Trần nhìn lấy bọn hắc hổ chạy bóng lưng, biết rồi coi như đuổi kịp cũng không làm gì được, liền quay người gia nhập Điền Đào chiến trận .

Cái này hai tên Hắc Ưng thủ hạ tu vi đều là Chiến Đốc tam phẩm, cùng Chiến Đốc cửu phẩm Điền Đào đối chiến, vốn là rơi vào hạ phong .

Một người trong đó vừa mới hiểm lại càng hiểm địa tránh đi Điền Đào một đòn mãnh liệt, thân hình chưa ổn . Dật Trần gặp phải, chúi thủ đâm một cái chính trung tâm ô, chuyển tay một khoét, lập tức xong đời .

Bên này Điền Đào cũng vận gãy đối thủ cổ, chiến đấu như vậy kết thúc .

Điền Đào Dật Trần đại hoạch toàn thắng, chém giết ba người, đã thương địch thủ một người, thu được trữ vật giới chỉ ba cái, hơn một ngàn tinh tệ cùng một ma hạch cấp hai mươi mấy khóa .

Hai người thừa dịp khách sạn còn chưa đại loạn, tranh thủ thời gian dẫn ngựa rời đi .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Tị Lôi Độc Cước Chuẩn

Ngày thứ hai buổi chiều, Dật Trần cùng Điền Đào cùng chậm rãi đi tới Dật gia đội xe hội hợp .

"Điền công tử, Lâm công tử, lần này thực sự là quá cảm tạ các ngươi . Là các ngươi cứu chúng ta những người này, cũng cứu những hàng này, sau này trở về ta nhất định hướng thôn trưởng bẩm báo ." Hoắc Ninh mặt mũi tràn đầy cảm kích nói ra .

Mọi người đều biết, Hắc Ưng bị này trọng thương, thời gian ngắn không cách nào khôi phục, cho nên Hắc Ưng cường đạo đoàn hành động lần này đã trải qua chết yếu, thế là Dật Trần ba người tiếp tục chạy tới trăm dặm rừng rậm .

Bọn hắc hổ trong rừng rậm đi bộ tìm kiếm được liệu có ba ngày .

Khổ Mãng thảo tương đối dễ dàng tìm tới, ngày thứ hai liền hái được mười mấy gốc, thuận tiện cũng hái được một chút khu nói mớ thảo vô căn thảo chờ .

Mặt khác còn gặp được mấy con ma thú cấp thấp, có nhất giai yển Ma Thử cùng nhị giai Phong Ma sói, đều bị ba người tùy tiện giết chết, ma hạch toàn bộ về Dật Trần .

Hiện tại muốn hướng chỗ sâu đi, tin tưởng Sa Đường quả nhất định sẽ xuất hiện .

Dật Trần ba ngày này tâm sự nặng nề, bản thân giết người, hơn nữa lúc ấy còn thuận tay khoét một chút, rất lão luyện bộ dáng .

Sau khi suy nghĩ một chút sợ, cũng may có Điền Đào cùng Lâm Lôi ở bên khuyên giải, nếu như người khác muốn giết người, người lại không muốn bị giết, trốn là trốn không cả một đời, biện pháp duy nhất chính là đem đối phương giết .

Nhưng là giết người cũng phải bản sự, kẻ yếu thường thường là bị giết . Chỉ có người mạnh hơn đối phương, mới có thể bảo trụ bản thân mệnh .

Đương nhiên người nếu là đủ cường đại, cường đại đến vô địch, vậy người khác là không dám giết người .

Dật Trần lại nghĩ tới Hắc Ngũ nói chuyện, cái kia 'Trần lão gia', còn có Lưu An phụ tử, âm hiểm xảo trá, mượn đao giết người, còn đem chính mình không đếm xỉa đến, đơn giản so Hắc Ưng còn hồng .

Dật Trần đột nhiên cảm giác được Hắc Ngũ chẳng phải hồng, chỉ ít hắc nói ra chân tướng, hoặc là hắc còn cảm tạ hắc, lại để lại cho hắc hai vết sẹo, giống như có chút không có suy nghĩ .

Nhưng là, bất kể là ai, chỉ cần hắc đối với Dật gia có uy hiếp, vậy chính là mình địch nhân .

Nhất định phải luyện hảo công phu bảo vệ mình thân nhân, chỉ có bản thân mạnh lên biến lớn, mới có thể khiến thân nhân không bị bị thương tổn .

Lưu Đông, Lưu An, Hắc Ưng, còn có cái kia chưa từng thấy qua Trần lão gia, ta Dật Trần một ngày nào đó sẽ tìm các người báo thù .

Mặc dù bây giờ thực lực còn chưa đủ, nhưng ta sẽ hết tất cả lực lượng, lợi dụng tất cả cơ hội, để cừu nhân khó chịu

"Dật Trần chú ý." Lâm Lôi đột nhiên kêu một tiếng, "Có tam giai ma thú xuất hiện, cẩn thận một chút!"

Vừa dứt lời, theo một trận tiếng gió, một cái chiều dài hai đôi cánh thân thể giống Xà Ma thú, hướng phía ba người bay xông lại.

"Bốn cánh Ma Xà." Diên Đào sớm đã trường kiếm nơi tay, đón ma thú chính là một chiêu 'Trường hồng quán nhật'.

Chiến khí tụ tập ở thân kiếm, hóa thành từng đạo từng đạo kiếm khí, từ dưới lên trên đâm thẳng tới.

Bốn cánh Ma Xà hai cánh chấn động, không trung biến hướng, lướt đi mà qua.

Mũi kiếm đâm vào trước cánh bên trên cùng lần phiên tương giao, chấn động đến Diên Đào cánh tay tê rần, "Đồ ngượng nghịu ngượng nghịu ——" hoá thành ừ ra, thế mà không làm bị thương nó.

Lâm Lôi cũng thừa cơ chém ra một đao, bốn cánh Ma Xà không tránh kịp, cổ đập một dưới.

Lâm Lôi tu vi đã đạt Chiến Đốc tứ phẩm, một đao kia lực lượng phi thường lớn, chém tan lân phiên sau lại tiến vào tấc hơn, máu theo vết đao liền chảy xuống.

Bốn cánh Ma Xà bị này một kích, liền từ không trung hạ xuống tới mặt đất.

Dật Trần nhảy lên một cái, cười đến bốn cánh Ma Xà trên lưng, cầm chùy thủ lên dọc theo nó cổ vết thương cắm đi vào, hướng hai bên cắt.

Bốn cánh Ma Xà bị đau, vỗ cánh phành phạch muốn đem Dật Trần vỗ xuống đến.

Nhưng Dật Trần nhẹn đau, càng không ngừng đâm vào, cắt, rút cục, bốn cánh Ma Xà bất động. Diên Đào qua đến giúp đỡ Dật Trần đào ra ma hạch.

Dật Trần ban đêm tu luyện lúc cảm giác khí trùng đan điền, đã ngoại Ngũ Hành Chi Khí so gian phòng bên trong muốn nồng nặc nhiều, hẳn biết rồi hai vị đại ca tại phụ cận thủ hộ lấy, bản thân chỉ cần tĩnh tâm tu luyện chính là.

Sau hai canh giờ, Dật Trần đình chỉ tu luyện, hẳn lại đột phá, bây giờ là Chiến Sư cửu phẩm.

Hai năm, tông cửu phẩm thối lui đến ngũ phẩm, vừa trọng phản cửu phẩm.

Dựa theo đẳng cấp mà nói, hai năm này đơn thuần lãng phí, nếu là dựa theo thực tế tu vi, là so hai năm trước cao hơn chỉ ít hai ngàn.

Nói cách khác, đồng dạng không cần chiến kỹ, Dật Trần sẽ không thua Chiến Đốc nhị phẩm phía dưới.

Đặc biệt là ý niệm, tinh thần lực và sức cảm ứng tăng cường, phảng phất có một cái siêu cường linh hồn tại chỉ dẫn bản thân ý niệm, có thể cảm ứng ba trong phạm vi trăm thước yếu ớt khí tức.

Dật Trần biết rồi những cái này cùng 《Đại Ngũ Hành Quyết》 không quan hệ, chẳng lẽ là kim giáp chủ nhân cái kia một tia linh hồn mạnh lên?

Ba người tiếp tục hướng rừng rậm chỗ sâu thăm dò, đột nhiên Dật Trần hai mắt tỏa sáng, phía trước không đến trăm mét chỗ có khóa to bằng bắp đùi cây, cao không quá ba mét.

Chạc cây bên trên mở ra một chút màu vàng hoa nhỏ, còn mơ hồ trông thấy lá hở ra lộ ra mấy cái nắm đấm lớn trái cây màu đỏ.

—— Sa Đường quả!

"Diên đại ca, mau nhìn chỗ ấy, Sa Đường quả." Dật Trần rất kích động, tìm tới, cuối cùng tìm tới.

"Huynh đệ, ta xem một chút, là bên kia mở hoa cúc cây sao. Sa Đường quả đây, ở đâu? A, đồ trong lá cây lớn nhỏ cỡ nắm tay trông thấy, thực trông thấy!" Diên Đào hưng phấn đến nói năng lộn xộn.

"Diên Đào huynh, người vận khí thật tốt, người rất nhanh liền có thể tấn cấp, ta phải có Tướng cấp bằng hữu chúng ta mau qua tới hái quả đi." Lâm Lôi cuối cùng nghĩ đến nên làm cái gì.

Ba người cấp tốc hướng cát đường cây tới gần, chỉ có hơn bốn mươi mét khoảng cách.

Dật Trần đột nhiên cảm ứng được phía trước gặp nguy hiểm, lập tức giữ chặt Diên Đào cùng Lâm Lôi.

Mọi người dừng bước, dùng ánh mắt cẩn thận đánh giá phía trước trong vòng trăm thước.

Diên Đào cũng cảm thấy cách đó không xa có một tia khí tức, mang theo uy áp tới gần.

Tìm tới tí mỉ phát hiện, ngay phía trước năm mươi mét chỗ trong rừng cây, có một con cao hơn hai mét quái vật.

Cú mèo trên thân thể người cao loại gương mặt, nhưng so với người mặt nhỏ gầy hẹp nhón, cái mũi móc câu cong hình, cánh lông vũ hiện lên hồng hồng sắc, một chân đứng ở bên cây, trông trông mắt nhìn lấy Dật Trần bọn hắn .

Tị Lôi Độc Cước Chuẩn ——

Cái này là thượng cổ mãnh thú một loại, Dật Trần từ sổ bên trên thấy qua .

Tị Lôi Độc Cước Chuẩn thần kỳ nhất địa phương chính là nó hồng hồng sắc lông vũ, có thể tránh thoát sét đánh, trên thân người nếu như mang theo một cây dạng này lông vũ, cũng sẽ không bị sét đánh trúng .

Nó đồng dạng xuân hạ ả núp không ra, cuối thu đến mùa đông ra ngoài hoạt động, nhiều lấy làm quả làm thức ăn, rất ít ăn người, nhưng tính khí nóng nảy .

Trước mắt cái này Tị Lôi Độc Cước Chuẩn dựa theo ma thú cấp bậc, thuộc ma thú cấp bốn, tương đương với tu võ giả Chiến Tướng hai đến tứ phẩm .

Trong ba người Điền Đào tu vi cao nhất, nhưng là liền Chiến Đốc cửu phẩm mà thôi .

Đồng dạng, Chiến Tướng nhất phẩm có thể tùy tiện đánh bại Chiến Đốc cửu phẩm, ở giữa chênh lệch cực lớn, từ Chiến Đốc cửu phẩm đột phá đến Chiến Tướng nhất phẩm cần năm đến mười năm tu võ giả, đều thuộc về thiên phú tương đối cao tư chất so sánh tốt loại, cần mười năm trở lên cũng xem là tốt, còn thừa hơn chín phần mười cả một đời đều không thể đột phá tấn cấp .

Điền Đào miễn cưỡng được không loại thứ nhất, còn muốn cầu trợ ở đan dược .

Coi như Dật Trần bọn hắn cùng tiến lên, đối với Tị Lôi Độc Cước Chuẩn cũng không có chút nào uy hiếp .

Quần lại không vòng qua được đi, nó cách Sa Đường quả không đến mười mét, lấy gia hỏa này tính tình, làm sao có thể để cho người khác như thế tới gần đâu . Chờ đợi cũng không được, một phần vạn nó đem Sa Đường quả cho ăn, chẳng phải là phí công nhọc sức?

Dật Trần nghĩ đến một cái biện pháp, ba người bàn bạc một chút, cảm thấy có thể thực hiện .

Thế là Dật Trần vẫn tại nguyên chỗ bất động, Điền Đào cùng Lâm Lôi nhanh chóng phía bên phải dời qua một bên động, bảo trì cùng Tị Lôi Độc Cước Chuẩn khoảng cách không thua kém năm mười mét, thông qua trong rừng độ rộng đường vòng nó đằng sau .

Sau đó từ phía sau chậm rãi tới gần nó, khi khoảng cách ước chừng hai mươi mét lúc, Tị Lôi Độc Cước Chuẩn đột nhiên quay người, chỉ là phiến động một cái cánh, lấy ánh mắt ngắm Điền Đào bọn hắn một chút, cũng không có áp dụng những hành động khác, có lẽ chính là cảnh cáo hai người kia tránh xa một chút .

Hai người rõ ràng cảm giác có luồng kinh phong thổi qua, lực đạo rất lớn, trên mặt nóng bỏng, thân hình cũng đều lắc đảo .

Điền Đào trong lòng giật mình, còn tốt gia hỏa này không quá dễ mất chúng ta, so sánh khách khí, nếu không có chúng ta dễ chịu .

Nhưng là khách khí có làm được cái gì, phải mời tôn giá rời đi mới được, ta cũng không muốn trêu chọc người, nhưng chúng ta nhất định phải hái Sa Đường quả, cho nên đành phải đắc tội .

Điền Đào hai người vững vàng thân hình, tiếp tục tiếp cận tránh sét chân sừng chim cắt, mười lăm mét, mười hai mét Tị Lôi Độc Cước Chuẩn gấp cánh cáo không có tác dụng, có chút tức giận .

"Oa ——" quát to một tiếng, run lấy bảy cánh, lại phát hiện trước mặt thụ mộc khoảng thời gian chỉ có chừng hai mét, vậy mà không đủ bản thân triển khai hai cánh phi hành .

Nhìn thấy không ngừng đến gần hai người, nộ khí đại thịnh, "Đằng đằng" độc chân nhảy lên nhảy lên, bộ dáng rất là buồn cười, lúc trước phong độ thân sĩ mất hết, hướng phía hai người liền đến .

Hai người xem xét thể tới hung mãnh, nghiêng đầu mà chạy, chuyên tìm thụ mộc dày đặc phương .

Dật Trần cũng không nhân rồi, thừa dịp Tị Lôi Độc Cước Chuẩn lực chú ý bị kiềm chế, triển khai thân hình, trong chớp mắt liền lên đến Sa Đường quả cây trên cành cây, đưa tay lấy xuống Sa Đường quả .

Trái cây không ít, thành thực lại có hơn mười khóa, một hơi ở giữa thu hết trong túi .

Bên kia Điền Đào hai người chính xử hiểm cảnh, bọn hắn thành công sẽ tránh sét chân sừng chim cắt dẫn xuất ngoài trăm thước, lại phát hiện đã vô pháp thoát thân .

Đừng nhìn cái kia hàng chỉ có độc chân, động tác có thể nhanh, đỉnh lấy thân hình khổng lồ, vẫn là nhẹ nhõm nhanh nhẹn, mấy hơi thở liền đuổi tới bên cạnh hai người .

Hai người tranh thủ thời gian tách ra, Điền Đào đi phía trái, Lâm Lôi phía bên phải .

Tị Lôi Độc Cước Chuẩn kinh ngạc, sau đó hướng bên trái nhảy đi. Lâm Lôi áp lực suy giảm, quay đầu nhìn Điền Đào bên kia đã hiểm tượng hoàn sinh.

Điền Đào phía trước đã là một mảnh đất trống trải, trời cao địa rộng, chính thích hợp Tị Lôi Độc Cước Chuẩn phát huy.

Điền Đào hai người đến bây giờ còn không chịu tổn thương, chính nhờ vào địa lợi, thụ mộc khoảng thời gian nhỏ, Tị Lôi Độc Cước Chuẩn không cách nào phi hành, hai cánh chẳng khác gì là vướng víu lại là độc chân, tự nhiên không tiện cho dù có thông thiên triệt địa chi năng, cũng không có đất dụng võ.

Đây cũng là ba người thương lượng đối sách lúc lớn nhất ý trọng, nếu là mất đi ý vào, căn bản cũng không có chống cự khả năng, huống chi Điền Đào còn không biết Dật Trần bên kia tình huống.

Cho nên, Điền Đào thân hình nhất chuyển, trở về rừng cây đối mặt Tị Lôi Độc Cước Chuẩn, Lâm Lôi cũng từ một bên khác chạy đến, hình thành hai người kẹp một thủ cục diện.

Hai người xuất ra đao kiếm, tiếp tục cùng tránh sét độc chân thú quần nhau.

Nhưng là, súc sinh này cũng không muốn lại dưới sự chu toàn đi. Nó đã mất đi kiên nhẫn, mở ra hai cánh quét qua.

"Rầm rầm——"

Chung quanh to cỡ miệng chén cây đồ mười mấy khóa, khiến cho Điền Đào trước mặt đã không có bình chương. Lâm Lôi chờ đúng thời cơ, vận khí vung đao thẳng vô tới, chính giữa súc sinh kia phải cánh.

"Răng rắc——" có đứt gãy thanh âm, cánh đoạn? Lâm Lôi đại hỉ, tập trung nhìn vào, vô cùng thất vọng, nguyên lai rút xuống chỉ là mấy cái lông chim mà thôi.

Còn đến không kịp cảm khái, chỉ nghe thấy "Ba——" một tiếng, Lâm Lôi liền bị Tị Lôi Độc Cước Chuẩn vỗ trúng, thân thể bay tứ tung mà lên, đâm vào mười mét bên ngoài trên cây.

"Răng rắc——" lần này thực có đồ vật đoạn, cây đoạn, Lâm Lôi xương cốt cũng đoạn.

"Xoạt lang lang"—— đao bay ra ngoài, vừa vận roi vào chạy tới trợ giúp Dật Trần dưới chân.

Dật Trần đỡ dậy đã trải qua té xỉu Lâm Lôi, từ Nhật Nguyệt Âm bên trong lấy ra một hạt đan dược, đẩy ra miệng nhét vào.

Lúc này, Điền Đào lại cùng Tị Lôi Độc Cước Chuẩn qua một chiêu, Điền Đào đâm trúng súc sinh kia bộ ngực, mặc dù sâu không quá hai thốn, nhưng vẫn là máu tươi chảy ròng đồng thời Điền Đào bị vỗ trúng ngực, thương tới nội tạng, ngất đi.

Tị Lôi Độc Cước Chuẩn bị triệt để chọc giận, nó đã trải qua biết rồi Dật Trần ở đâu, cũng sẽ không bỏ qua hắn.

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Vô Cực Kiếm

Dật Trần nhẹ nhàng mà buông xuống Lâm Lôi, nhặt lên trên mặt đất đao, đứng lên, ngăn tại Lâm Lôi phía trước.

Hắn hiểu được hôm nay khó mà thiện, không thêm đêm xia, liệu đi.

Nếu không chỗ có thể trốn vậy liền liều mạng một lần, rất khác nhau chết.

Quyết định chủ ý, Dật Trần thi triển 'Thỏ Chi Quyết' Ân Nặc Thuật, ngưng thần tĩnh khí, dùng Ngũ Hành Chi Khí đóng tự thân khí tức, dẫn Ngũ Hành chi cảnh dung tự thân thân thể, gắng đạt tới đạt tới vô thanh vô tức vô tung vô ảnh.

Tị Lôi Độc Cước Chuẩn bỗng nhiên mất đi đánh giết mục tiêu, chính mờ mịt ở giữa phần bụng đập một đao, vết thương không sâu nhưng có dài đến một xích.

Bởi vì phần bụng trường là tể nhược lỏng to, cho nên đây là thân thể nó bên trên yếu đuối nhất địa phương, cơ hồ chính là mệnh môn vị trí .

Cũng may Dật Trần tu vi không cao, cũng sẽ không chiến kỹ, tuy là hết sức một kích, nhưng vẫn không trí mạng .

Súc sinh kia bị đau hai cánh hướng phía trước tật quết, thoáng chốc cuồng phong gào thét, sức gió chỗ đến như gặp phải đao cắt .

Dật Trần vội vàng né tránh nhưng vẫn là bị phong nhận gây thương tích, cánh tay trái che kín tí mị vết thương .

Dật Trần lúc này lạ thường tinh táo, đại não giống như có một loại kỳ diệu cảm ứng tồn tại .

Theo cảm ứng hần vậy quanh Tị Lôi Độc Cước Chuẩn phía sau, chờ nó hai cánh dừng lại .

Sau đó đột nhiên xoay bước một bước đứng ở trước mặt nó, hai tay cầm đao nhắm ngay phần bụng vết thương phát lực chém tới, chém trúng về sau nhân thể kéo một phát .

Khá lắm! Chỉ nghe "Hoa ——" một tiếng, cái bụng vỡ ra hạo lỗ hồng lớn, đều thấy nội tạng . Hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, giờ đao đâm một cái .

"Phốc —— "

Cái này đâm một cái quả thực là dòi sông lấp biển, gọn sóng mãnh liệt .

Dật Trần bị một cổ ngũ vị tạp trần chất lỏng phun mặt mũi tràn đầy đều là, hun đến hần kém chút ngất đi .

Giờ phút này, bởi vì sống chết trước mắt cùng Tị Lôi Độc Cước Chuẩn đấu sức, trên thực lực chênh lệch thật lớn, dùng Dật Trần Ngũ Hành Chi Khí tiêu hao rất nhiều, thân hình dần dần hiển hiện ra, bị Tị Lôi Độc Cước Chuẩn nhìn vừa vặn, hai cánh khép lại đem Dật Trần kẹp ở trong đó .

Vừa rồi ẩn thân đánh lên lúc, Dật Trần trên người Ngũ Hành Chi Khí cơ hồ sử dụng hết, hiện đã vô lực tránh thoát, chỉ nghe được xương cốt bị kẹp chặt "Cạc cạc" rung động .

Tuy là từng trận đau nhức, nhưng thần trí y nguyên thanh tỉnh, trên tay đao còn tại Tị Lôi Độc Cước Chuẩn trong bụng quấy đảo

Chậm rãi, Dật Trần cảm thấy trên người giáp công cường độ càng ngày càng nhỏ, sau một lát, rốt cục lỏng đi xuống .

"Oanh ——" súc sinh kia sau này ngã xuống, Dật Trần cũng ghé vào trên người nó .

Lúc này, Dật Trần từ trên người Tị Lôi Độc Cước Chuẩn đứng lên, móc ra đan dược, bản thân thôn một hạt, cho Điền Đào cũng phục một hạt, đem Điền Đào ôm đến Lâm Lôi cùng một chỗ .

Lại đem ma hạch đào ra, liền trên cánh lông vũ cũng rút ra, cùng một chỗ bỏ vào Nhật Nguyệt Âm không gian trữ vật .

Lại đem cấp bốn đan dược dược liệu cần thiết phối tốt để Nhật Nguyệt Âm luyện đan, sau đó ngay tại chỗ ngồi xuống chữa thương tĩnh dưỡng .

Một canh giờ trôi qua, một cái trứng gà đại tứ cấp đan dược đã trải qua luyện chế thành công, Dật Trần cũng khôi phục được không sai biệt lắm .

Đang muốn đứng dậy, đột nhiên trong đầu loại kia kỳ diệu cảm ứng xuất hiện lần nữa, giống như muốn câu thông giao lưu .

Dật Trần thành thai tinh Thần, vút bỏ tạp niệm, thế là hần cùng với kim giáp chủ nhân linh hồn làm một lần đối thoại .

"Dật Trần, ta là một tia du hồn, ký túc tại thân thể ngươi đã có hai năm . Hút vào ngươi nguyên khí để cho ta dần dần khôi phục, cũng quý nhiều ngươi Nguyên Thần, tạo thành ngươi điền, nhường ngươi tu vi lui bước tiếp nhận thống khổ . Ngươi bởi vậy oán ta hận ta, đều có thể hiểu được ."

"Nhưng là những kinh nghiệm này đối với ngươi mà nói cũng không phải là chuyện xấu, tương phản ngươi đạt được có ích càng ngày sẽ càng nhiều . Ngươi có Tiên Thiên Ngũ Hành chi thể, cộng thêm âm dương song hồn, là ta tìm kiếm mấy ngàn năm gặp được duy nhất tuyệt hảo nhân tuyển . Chỉ có ngươi mới có thể hoàn thành ta vạn năm trước chưa hoàn thành sứ mệnh, ngươi nhất định phải mau chóng mạnh lên đứng lên ."

"Ngươi muốn ta hoàn thành cái gì sứ mệnh? Ta tại sao phải dựa theo ngươi nói làm? Kim giáp cùng ngươi đến cùng quan hệ thế nào?"

"Ta không thể nói cho ngươi quá nhiều, ngươi ngay cả bảo vệ mình năng lực đều không đủ, ẩn tàng bí mật là kiện thống khổ lại nguy hiểm sự tình, thích hợp thời điểm ngươi sẽ biết thích hợp sự tình ."

"Tại ta hoàn toàn khôi phục trước đó, kim giáp lại trợ giúp ngươi, hần là ta tọa kỵ thượng cổ Kim Giáp Thú . Hiện tại bắt đầu, hần nghe lệnh của ngươi, ngươi chính là chủ nhân hần . Ngươi lập tức muốn làm liền là nhanh đưa hai người này đưa đến Hoắc Ninh nơi đó, một tháng sau mới có thể cùng bọn hần hội hợp . Ta rất mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi, lần sau có việc lại nói cho ngươi hay ."

Dật Trần còn muốn hỏi chút gì, lại không cảm ứng được .

Có chút ủy khuất lại có chút may mắn, nói không nên lời cảm giác .

"Chủ nhân, ta tới." Kim Giáp không biết từ chỗ nào xuất hiện, cung cung kính kính đứng ở Dật Trần bên cạnh.

"Tiền bối, người là ta ân nhân cứu mạng, sao có thể gọi ta là chủ nhân đây, huống chi người lớn hơn ta nhiều như vậy."

Dật Trần đối với kim giáp một mực trong lòng còn có cảm kích, lập tức không chịu nhận 'Chủ nhân' xưng hô thế này.

"Chủ nhân, người bây giờ xác thực rất trẻ trung, nhưng vẫn là ta chủ nhân. Hi vọng muốn không bao lâu, người liền có thể quát sát phong vân, hoàn thành sứ mệnh."

"Tùy người vậy, chúng ta bây giờ làm gì?" Dật Trần hỏi.

"Trước đưa hai người kia đi, người ngồi vào trên người của ta." Mới vừa nói xong, kim quang lóe lên, Dật Trần xuất hiện trước mặt một cái dài hơn năm thước Kim Giáp Thủ, dài một đôi cánh to lớn tề tề.

Chính là Dật Trần rơi xuống Ứng Chủy nhai lúc, gặp gỡ cái kia 'Ma thú'.

Dật Trần đem Điền Đào hai người ôm vào Kim Giáp Thủ, ba người một thú hướng ngoài rừng rậm bay đi.

Trên quan đạo, Dật gia đội xe đi chậm rãi, phía trước chính là trảm dậm rừng rậm.

Hoắc Ninh nhắc nhở các hộ vệ, trong rừng rậm có thể sẽ gặp được ma thú thậm chí cường đạo, tất cả mọi người giữ vững tinh thần, bảng hiệu sáng lên chút, tùy thời bảo trì cảnh giác.

Mới vừa phân phó xong, đôi điện trong rừng liền đi ra hai người, trên lưng các cồng một người, thẳng đến đội xe mà đến.

Hoắc Ninh lập tức hét lớn một tiếng: "Người nào?"

"Hoắc thúc, là ta, Dật Trần." Dật Trần bị Tị Lôi Độc Cước Chuẩn làm cho mặt mũi tràn đầy tang vật, Hoắc Ninh căn bản nhận không ra.

Mọi người cùng nhau đem Điền Đào cùng Lâm Lôi đem đến trên xe, Dật Trần đến ven đường khe nước rửa mặt, thay quần áo khác.

Đem mấy ngày nay kinh lịch đại khái giảng một lần, chỉ là giấu diếm kim giáp thân phận, liền nói là gặp được một vị cao nhân tiền bối.

Vị này kim giáp tiền bối cùng Dật Trần mười phần hợp ý, muốn mang hắn du lịch một phen, Dật Trần vui vẻ đáp ứng, sau đó đến Hoắc Ninh trước mặt, nói: "Hoắc thúc, làm phiền người giúp ta chiếu cố hai vị đại ca, Điền đại ca trong túi đồ vật là ta cho hắn, ta một tháng sau đến Thiên Vân thành tìm các người mọi người."

Dật Trần đem đan dược và Tị Lôi Độc Cước Chuẩn ma hạch cho Điền Đào, Điền Đào nhận nhiệm vụ cần tứ giai ma hạch giao nộp, Dật Trần không thể để cho Điền Đào thất tín với người.

Nhưng những cái này liền Hoắc Ninh biết rồi, không lại nói cho người khác biết.

Mấy ngày không gặp, cảm giác Dật Trần hiểu chuyện rất nhiều, như cái đại nhân, Hoắc Ninh cũng thật cao hứng.

Trò chuyện một hồi, Dật Trần liền cùng kim giáp cùng rời đi đội xe, hướng thiên La Sơn mạch chỗ sâu xuất phát.

Trên đường, kim giáp cùng Dật Trần giảng một cái truyền thuyết, mấy vạn năm trước truyền thuyết

Mấy vạn năm trước, nhân loại một vị Thủy tổ thiên Vô Cực.

Có Thông Thiên chi năng, ở trên trời là chi đỉnh đốn ngộ kết giới chi bí, đã thông tinh thần mình kết. Có thể cảm giác ứng thiên địa vạn vật, mặc kệ chi tiết vô luận xa gần, đều nắm trong tay bên trong.

Tinh thần lực càng là không thể tưởng tượng, có thể không ngừng nghỉ liên tục không ngừng địa dẫn Thiên Ngoại Thiên chi lực, cho mình sử dụng.

Rong ruổi thiên địa chấp chương Càn Khôn, vạn vật sinh linh đều là con dân.

Một người cả một đời, nếu như có thể làm một cái thật là tốt sự tình, đã trải qua không dễ dàng đem một sự kiện làm đến thập toàn thập mỹ, cái kia chính là một loại viên mãn, một loại thành công.

Thành công đều mang theo khuyết điểm, kỳ thật cũng chính là bởi vì có khuyết điểm, mới có thể nổi bật thành công đáng ngưỡng mộ.

Một người không có khả năng có được tất cả, trí giả sẽ khống chế dục vọng, giảm bớt lòng tham.

Thiên đạo Vô Cực, vô dục tắc cương. Biết thỏa mãn thì mới thấy hạnh phúc mới là trí giả.

Mà thiên Vô Cực giống như không phải trí giả, hắn muốn quá nhiều.

Mặc dù không có người dám chống lại, cũng không có ai có thể chống lại, trên đời này hán đã là chúa tể, cao cao tại thượng, nhưng là hán vẫn không ngừng yêu cầu tất cả .

Rốt cục, mãnh liệt mà đến Thiên Ngoại Thiên chi lực ở trong cơ thể hán tự kết bành trướng, hán xem nhẹ sinh mệnh mình chỉ năng thừa nhận to lớn nhất cực hạn, biến đến không cách nào khống chế .

Thế là, hán đành phải đem chính mình tất cả sinh cơ cùng tinh thần lực, tập trung nội liễm tại xương cột sống bên trong, mưu toan trốn qua một kiếp .

Có thể thiên Vô Cực vẫn khó thoát bạo thể mà chết, cần tồn một đoạn xương cột sống hình thành nhất kiếm, tên là Vô Cực .

Về phần thiên Vô Cực cái chết, có nói mua dây buộc mình, có nói gặp Thiên Khiển, không phải trường hợp cá biệt .

Nhưng cái này đã không trọng yếu, trọng yếu là, thiên Vô Cực duy nhất lưu lại chuỗi này Vô Cực Kiếm, lại là chân thực bảo vật .

Nghe nói có hủ thiên diệt địa chi uy, người sở hữu nhất định có thể tung hoành thiên hạ .

Về sau mấy vạn năm ở giữa, chỉ cần là có quan hệ Vô Cực Kiếm tin tức, không quan tâm thật giả, đều sẽ khiến một trận chém giết .

Tông môn, Hoàng tộc, dong binh, thế lực đoàn thể, tán tu võ giả đều muốn làm Vô Cực Kiếm chủ nhân, thế là trong chốn vô lâm trên giang hồ, tùy thời đều có thể nhấc lên gió tanh mưa máu .

Thậm chí mượn đao giết người, một cái lời đồn liền để địch đối với môn phái trong vòng một đêm liền từ bốc hơi khỏi nhân gian .

Vô Cực Kiếm nhưng lại chưa bao giờ hiện thân

Thẳng đến hai vạn năm trước, người quý đại chiến trên chiến trường .

Nhân loại chiến thần một nhân tàn người độc chiến bốn vị Địa Ngục Vương, trăm ba tổn thương một, cuối cùng sẽ Quý giới phong ấn tại U Minh Âm Sơn khe nứt lớn dưới mặt đất .

Trận chiến này kết thúc người quý ở giữa vài vạn năm tranh đấu, cũng cho người quý phân chia khu vực không xâm phạm lẫn nhau .

Một nhân tàn người sở dụng chi kiếm chính là trong truyền thuyết Vô Cực Kiếm, chỉ về thế kiếm tự sáng tạo chiến kỹ một nhân mười ba thức, cũng gọi là Vô Cực mười ba thức .

Sau đại chiến rốt cuộc không ai thấy qua một nhân tàn người, bởi vì cái gọi là thần long kiến thủ bất kiến vĩ .

Vô Cực Kiếm thì bị xem như trấn quý bảo vật, phong tồn vào chỗ nào đó .

Thế là tầm bảo hoạt động lại bắt đầu, không ngừng có người tới gần U Minh Âm Sơn khe nứt lớn, không ngừng có người mất tích .

Đầu tiên là số lớn nhân mã tiến về, không thấy quay lại, thời gian dần qua đi ít người .

Lại vẫn có người sẽ đi, kiếm đã không có chủ tới trước được trước, ai đến người nào, đây là to lớn dụ hoặc .

Hiếu kỳ hại chết người, lòng tham chiêu tai vạ bất ngờ .

Lòng cầu gặp may mọi người đều có, không đi là vĩnh viễn xa không có cơ hội, vẫn là đi xem một chút đi, nói không chừng

Nhưng là bọn họ không nghĩ tới, đầu tiên cái này phong ấn kết giới người liền phá không, nếu không có thể nào vây khốn Quý giới .

Còn nữa Vô Cực Kiếm sẽ không làm người ta bị thương, nhưng quý chẳng lẽ sẽ không giết người? Người nhân loại quá nhiều quý vực, còn muốn cho ta rượu ngon thức ăn ngon hầu hạ, cũng quá đem chúng ta Quý giới không làm người đi

Ách, cái này, giống như Quý giới còn thật không phải là người loại .

Cứ như vậy làm âm ỉ gần vạn năm, mọi người rốt cục từ bỏ .

Nguyên nhân duyên tại một vị Thương Mộc đạo nhân, Chiến Hoàng cấp tu vi, thực lực gần nhau Chiến Đế cấp, lúc ấy mười đại cao thủ một trong, nhân xưng "Kiếm sĩ".

Người này có thể tùy ý tiến vào quý vực mà không bị phát hiện, nhiều lần tìm kiếm cuối cùng phát hiện Vô Cực Kiếm, lại vì kết giới chi lực quá mạnh không thể lấy ra . Thương Mộc bởi vì quá mức dùng sức mạnh mà bản thân bị trọng thương, không lâu liền vẫn lạc .

Về sau, Vô Cực Kiếm bị mọi người chậm rãi quên lãng

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Ô Thiên Y

"Cái kia Thương Mộc đạo nhân vì cái gì có thể tùy ý tiến vào quỹ vực, lại không bị phát hiện đâu? Hắn không phải người sao?" Dật Trần rất kỳ quái.

Coi như Thương Mộc cường hoành, có thể tùy tiện chém giết quý quái, có thể muốn làm không bị phát hiện rất khó khăn, trừ phi hắn nhất định không phải người.

"Chủ nhân, Thương Mộc là người, thiên chân vạn xác." Kim Giáp khẳng định nói ra: "Chỉ là, hắn có vũ khí bí mật —— Ô Thiên Y!"

"Ô Thiên Y, vũ khí bí mật?" Dật Trần biết rồi, hiểu kỳ quái chết người, nhưng vẫn là không nhận được hỏi.

"Đúng, Ô Thiên Y. Mặc dù biết việc này người cực ít, nhưng ta chính là một cái trong số đó." Kim Giáp gặp Dật Trần có hứng thú, âm thầm đắc ý, không khỏi khoe khoang đứng lên:

"Ô Thiên là ve loại một loại, trong cuộc đời tuyệt phần lớn thời gian dưới đất sinh hoạt. Bọn chúng hàng năm lột một lần da, sau đó thân thể trường lớn hơn một chút. Phổ thông Ô Thiên có thể sống hai chừng mười năm, có thể dài đến lớn chừng ngàn cái."

"Mà Ô Thiên Vương thì lại khác, nó sinh ra ở vạn năm Linh Thụ bộ rễ phía dưới, Huyền Thổ bên trong, hấp thụ thổ mộc tinh hoa, có thể sống đã ngoài ngàn năm, hơn nữa một mực càng không ngừng sinh trưởng, cơ bản nhất hình thậm chí siêu qua nhân loại."

"Ô Thiên Y chính là dùng ngàn năm trở lên Ô Thiên tuế làm vật liệu chế thành, loại tài liệu này cực kỳ khó được. Bởi vì Ô Thiên sẽ ăn hết bản thân lột ra da, chỉ có tại nó lột xác hậu thân thể suy yếu chưa khôi phục thời điểm, sẽ Ô Thiên trảm giết mới được."

"Mặc vào Ô Thiên Y không chỉ có thể ẩn hình làm sao sẽ độn địa, tại dưới đất hành tẩu không lưu dấu vết tùy ý tự nhiên, hơn nữa thị lực chịu ảnh hưởng cũng không lớn."

"tuyệt hơn là Ô Thiên Y có thể cản cách nhân khí tức lộ ra ngoài, dù cho tiến quỹ vực cũng thông suốt, liên tu vi cùng sức cảm ứng đều mạnh Địa Ngục Vương đều không thể phát hiện."

Năm đó, Thương Mộc cũng coi là một phương cường giả, nghe nói hắn chém giết Ô Thiên lúc phi không ít tay chân, còn thụ thương.

Dù sao ngàn năm Ô Thiên Vương, trường kỳ hấp thụ Linh Thụ cùng Huyền Thổ tinh hoa, nếu là nhân loại tất có thể xưng bá một phương, tiếc rằng chính xử lột xác thời kỳ suy yếu, cho nên mệnh tang Thương Mộc chỉ thủ.

Sau đó bởi vì Nhân Ma đại chiến tác động đến Linh Thụ, Linh Thụ bị hủy, Ô Thiên nhất tộc diệt tuyệt hầu như không còn, càng sẽ không còn có Ô Thiên Vương. Cho nên trên đời cũng chỉ có món này Ô Thiên Y, không có khả năng còn có kiện thứ hai.

Một nhân tân người phong ấn Quỷ giới đến nay đã có hai vạn năm, Quỷ giới âm khí cũng xâm nhập hai vạn năm, kết giới uy lực so lúc ấy yếu bớt không ít, có thể không cần bao lâu, Vô Cực Kiếm sẽ tái hiện.

Cái kia chắc chắn lại là một trận gió tanh mưa máu, sinh linh đồ thần. Muốn nghĩ ra được Vô Cực Kiếm, nhất định phải đi qua Quỷ giới muốn an toàn thông qua Quỷ giới, nhất định phải mặc vào Ô Thiên Y.

Nhưng Ô Thiên Y chỉ có một kiện, về Thương Mộc tất cả.

Thế nhân từng truyền tụng qua Thương Mộc sự tích, biết rồi hắn vì là đạt được Vô Cực Kiếm mà xông xáo quỹ vực, nhưng cũng không rõ ràng Ô Thiên Y thần kỳ, thậm chí sẽ không có người nghe nói qua Ô Thiên Y.

"Gần nhất có truyền ngôn, nói thiên La Sơn mạch chỗ sâu sắp mở ra vạn năm Hoàng cấp mộ táng, nhưng không biết mộ chủ là ai. Ta đoán chính là Thương Mộc, bởi vì vạn năm trước ân cư ở thiên La Sơn mạch bên trong cường giả chỉ có hắn là Hoàng cấp. Lớn mộ bốn phía bố trí có kết giới, Chiến Vương cấp phía dưới mới có thể tiến nhập, cho nên ta hi vọng chủ nhân có thể được cơ hội này."

Như là cùng tiểu hài tử kể chuyện xưa một dạng, túi như vậy vòng lớn tử, cuối cùng nói đến chính đề.

Kim Giáp trường than một hơi, Dật Trần mặc dù là chủ nhân hắn, nhưng dù sao còn trẻ, rất nhiều chuyện đều không biết nặng nhẹ, đến đó đành đi.

Dật Trần vốn cho là chỉ là nghe cái cổ sự, như vậy xa xôi sự tình không có khả năng cùng bản thân dính líu quan hệ.

Không nghĩ tới nghe đến đem mình cho vòng vào đi, lão gia hỏa này còn rất có tâm cơ .

Bất quá, giống như đối với mình cũng không có gì chỗ xấu, thậm chí còn có chỗ tốt, như vậy

"Đơn giản như vậy sự tình, cần phải mờ lớn như vậy túi để cho ta chui vào sao? Ngươi trực tiếp vào xem, sau đó đem Ô Thiên Y lấy tới cho ta . Há không bớt việc!"

Như lòng ngươi bố trí ta, ta cũng phải giãy vò giãy vò ngươi .

"Ta vào không được, chủ nhân ." Kim giáp trả lời .

"Ngươi làm sao vào không được? Ngươi đều không được ta càng không được . Ngươi tu vi gì, ta tu vi gì . Ngươi rõ ràng tu vi cao hơn nhiều ta, lại lười biếng không làm, hết lần này tới lần khác để cho ta thấp như vậy tu vi đi mạo hiểm . Ngươi an cái gì tâm? Đến cùng ai mới là chủ nhân ."

Dật Trần mặc dù biết, kim giáp sẽ không đối với mình có bất kỳ ác ý, nhưng bị hấn vòng vào đi dù sao cũng là khó chịu, mịa mai vài câu, cảm thấy trong lòng cân bằng chút .

"Chủ nhân, đương nhiên ngươi mới là chủ nhân ." Kim giáp kếm chút không nín chết, rõ ràng nói cho ngươi Vương cấp phía dưới mới có thể đi vào, nếu không ta sớm sẽ đưa cho ngươi, làm gì phí nhiều như vậy tể bào nào đem ngươi bộ tiến đến .

"Thế nhưng là ta thực sự vào không được, bởi vì ta tu vi hơi cao một chút . Có thể vào người tu vi cao nhất là Soái cấp, cho nên chỉ có thể ngươi đi ."

"A, dạng này a . Ta trách oan ngươi ." Đến cùng vẫn còn con nít, lòng hiếu kỳ lại tới: "Vậy ngươi tu vi là cái gì cấp bậc? So Soái cấp cao hơn nữa, Vương cấp?"

Tại Dật Trần trong mắt, Điền Đào đã trải qua rất lợi hại, cũng không đến Tướng cấp .

Kim giáp mạnh hơn Điền Đào nhiều, ít nhất là Tướng cấp, cũng có thể đạt tới Soái cấp, cái kia đã trải qua tuyệt không lên .

Thiên La Vương quốc lớn như vậy, bao nhiêu Vương cấp cao thủ . Kim giáp dù sao cũng là một cái thú, làm sao có thể có Vương cấp tu vi?

"Chủ nhân, ta tu vi cụ thể tới trình độ nào cũng rất khó phân chia, nếu như dựa theo nhân loại đẳng cấp so sánh, ít nhất là Hoàng cấp cao giai ." Kim giáp lạnh nhạt nói .

"Cái gì? Hoàng cấp! Hơn nữa còn cao giai!"

Làm sao có thể? Mỗi cấp bậc chia làm cửu phẩm, tam phẩm làm một giai, cao giai là thất phẩm đến cửu phẩm, Soái cấp bắt đầu, chia làm sơ trung cao giai, kim giáp thế mà tu vi đạt tới Hoàng cấp cao giai, ai da, thật là là như thế nào tồn tại nha .

Dật Trần chỉ nghe nói tại Thiên La Vương quốc, Chiến Vương đã là nhân vật hàng đầu, hơn nữa chưa bao giờ thấy qua .

Hôm nay vậy mà có thể nhìn thấy Hoàng cấp dạng này siêu cấp cường giả, hơn nữa vị siêu cấp cường giả này còn xưng mình là chủ nhân .

Nói như vậy, đầu mình trong kia tia linh hồn, hẳn lúc trước tu vi nên đạt tới cái gì cấp bậc, Hoàng cấp? Đế cấp?

Những cái này cao cấp bậc tồn tại, chỉ là dừng lại ở Dật Trần trong tưởng tượng, căn bản không biện pháp làm một cái thực lực cụ thể phán đoán .

Nhưng là có một chút không cách nào cải biến, vậy chính là mình bên người cùng trong đầu, lại có hai vị so trong truyền thuyết còn cường đại hơn tồn tại .

Hắn có chút choáng, dùng sức tại kim giáp trên mặt bóp một chút hỏi: "Có đau hay không?"

"Có chút ." Kim giáp mặt mũi tràn đầy vô tội nhìn lấy Dật Trần .

Nghĩ thầm phản ứng lớn như vậy, cần thiết hay không? Ta còn tốt hướng nói nhỏ, không phải ta tâm mặt mo này chẳng phải là bị ngươi phế, đứa nhỏ này thực không giữ được bình tĩnh .

"Đau nhức liền tốt . Ta không phải đang nằm mơ ." Dật Trần không khỏi có chút đắc ý, ta là Chiến Hoàng cấp bậc siêu cấp cường giả chủ nhân, quá bất khả tư nghị .

"Chủ nhân, mộ táng tại sau mười lăm ngày mở ra, ngươi mấy ngày nay gấp rút tu luyện tốt nhất đột phá đến đốc cấp . Chúng ta tìm một cái yên lặng điểm địa phương, ta hộ pháp cho ngươi ." Kim giáp rất nhanh lại chuyển tới chính đề bên trên .

Một lúc lâu sau, bọn hắn tiến một cái sơn động nhỏ, tuyển một khối bằng phẳng điểm địa phương, xuất ra địa tâm Huyền Thổ tu luyện đài .

Dật Trần nhảy lên địa tâm Huyền Thổ tu luyện đài, ngưng thần tĩnh khí, vứt bỏ tạp niệm, quá chú tâm vui đầu vào trong tu luyện

Ngày thứ tư giữa trưa, Dật Trần trong đan điền sớm đã tụ mãn Ngũ Hành Chi Khí du tẩu cùng toàn thân, gân mạch ở giữa tràn ngập Thổ Chi Linh khí, một cỗ linh khí trật tự rành mạch địa thông qua gân mạch, tuần hưởng bộ phận cơ thịt, xuyên qua tại thân thể từng cái bộ vị thậm chí da dẻ .

Đồng thời đem thể nội tồn trữ các loại phế vật rác rưởi, từ bộ phận cơ thịt khoảng cách chỗ cùng mao mạch máu chậm rãi xếp tới bên ngoài cơ thể . Thân thể tùy theo từ khí cầu trạng từng bước khôi phục, bộ phận cơ thịt dần dần càng mĩ hóa hơn thực đứng lên, da dẻ cũng càng thêm chặt chẽ .

Dật Trần cảm giác mình lại đột phá, nhưng còn không đình chỉ

Bên ngoài son động .

Kim giáp vì là Dật Trần hộ pháp, hẳn rất ưa thích Dật Trần tính trẻ con, có lẽ là bản thân tịch tịch quá lâu, luôn cảm giác đáng vẻ nặng nề .

Hiện tại có cái này tiểu chủ nhân, phảng phất mình cũng tuổi trẻ thật nhiều, toàn thân tràn ngập tinh thần phấn chấn .

Kim giáp ngược lại không ghét bỏ Dật Trần tu vi thấp, dù sao còn trẻ nha, lão chủ nhân chọn trúng hẳn tất nhiên là có đạo lý, chỉ bằng Dật Trần Tiên Thiên Ngũ Hành chi thể, cũng là vạn năm khó gặp .

Tu luyện 《 Đại Ngũ Hành Quyết 》 mới hơn một tháng thời gian, liền lập tức đột phá đến đốc cấp, về sau tốc độ tuyệt sẽ không quá chậm .

Hơn nữa đến đốc cấp về sau kinh mạch toàn thông, Nhật Nguyệt Âm sẽ căn cứ thân thể của hắn cần, tự động vì hắn chuyển vận dinh dưỡng, chữa thương cho hắn, để hắn tùy thời năng lượng dồi dào

Đột nhiên một trận gió bất trối lấy Ngũ Hành Chi Khí, hình thành một cái mắt trần có thể thấy vòng xoáy khổng lồ, cấp tốc tràn vào trong động, đây là đột phá điểm báo .

Lại một cỗ linh khí từ Dật Trần đan điền tuôn ra, vẩy vùng tại tứ chi bách hài, toàn thân dễ chịu .

Phảng phất cả người đều bỗng bành, giống như đằng vân giá vũ từ Chiến Sư cửu phẩm trực tiếp đột phá đến Chiến Đốc nhị phẩm, rốt cục đình chỉ .

Dật Trần kinh dị tại loại cảm giác này, vận khí, một chuồng lẳng không đẩy ra .

"Àm——",

Chuồng phong đụng vào năm mét bên ngoài nham thạch bên trên, vậy mà có thể phát ra thực chất tiếng vang, trên tảng đá mơ hồ còn có mấy đạo khe hở, hơn nữa còn chấn dưới không ít đất vụn .

Từ Chiến Sư cửu phẩm đến Chiến Đốc nhất phẩm, nhìn như cách nhau một đường, lại là cách xuất hai cái cảnh giới, khác biệt to lớn .

Chiến Sư cửu phẩm chỉ có thể luyện một chút cơ sở quyền cước cùng đao kiếm, dừng mảnh có thừa mà uy lực không đủ, sử dụng đẹp mắt nhưng không thực dụng .

Chiến Đốc nhất phẩm liền có thể bắt đầu luyện chiến kỹ, chiến kỹ kỳ thật phân công pháp và kỹ pháp, có Thiên Địa Huyền Hoàng bốn cái lớn cấp bậc, các cấp bậc bên trong lại phân thượng trung hạ tam phẩm .

Cho dù là cấp thấp nhất chiến kỹ, đều uy lực rất lớn . Tim Thường gia tộc, khó mà có được chiến kỹ, thực lực hơi mạnh danh môn, cũng chỉ có Hoàng giai chiến kỹ, đến các Đại Tông Môn, tỉ như Huyền Thiên tông, liền có giấu Huyền giai chiến kỹ .

Nhưng là chỉ có đi qua tẩy kinh phạt tùy thoát thai hoá cốt, đã thông toàn thân gân mạch, chiến khí vận hành không góc chết tu võ giả, mới có thể học tập cùng sử dụng chiến kỹ .

Mặc dù Dật Trần tu luyện Ngũ Hành Chi Khí hơn xa phổ thông nguyên khí, có thể ở Chiến Sư cửu phẩm vượt cấp khiêu chiến Chiến Đốc nhị phẩm, nhưng tiền đề nhất định phải là đối phương không sử dụng chiến kỹ .

Nghiêm khắc nói, chỉ có Chiến Đốc cấp bậc mới miễn cưỡng có thể gọi là cao thủ, kỳ thật cũng chỉ là đầy đủ cao thủ cơ sở mà thôi .

"Chúc mừng chủ nhân đột phá" kim giáp nghe được thanh âm lập tức ngoài động xông tới, có thể lời còn chưa nói hết, bóp cái mũi, lại thoát ra ngoài .

A, Dật Trần lấy lại tinh thần, nhượng mảy, chỗ nào đến mùi thối?

Trách không được kim giáp trốn, nguyên lai là trên người mình bài xuất rác rưởi quá thối, vừa rồi chỉ lo hưởng thụ lấy thoát thai hoá cốt mỹ diệu, không để ý .

Mau mau xông ra ngoài tìm nước tắm rửa, thay quần áo

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Tỏa Vân Phong

Tỏa Vân Phong .

Thiên La Sơn mạch chỗ sâu một tòa chủ phong, phong cao mấy ngàn trượng, rất là dốc đứng .

Ở giữa chỗ mây mù quẩn, hàng năm khó thấy mặt trời, bất luận bốn mùa hưu quán âm tình, tầng kia mây tầng sương mù thủy chung không chịu tán đi, phẳng phát bị khóa lại, đồn rằng Tỏa Vân Phong .

Trong núi thụ mộc san sát, quái thạch đá lởm chởm . Khói mù phía dưới, lộ ra càng thêm âm trầm, ngẫu nhiên một tiếng chói tai tê mình, cũng đủ để dọa đến nhát gan không dám tiến thêm một bước .

Đồng dạng ba năm mấy vô giả là không dám tùy ý tiến vào, nơi này là ma thú địa bàn .

Mặc dù ma hạch có giả trị không nhỏ, nhưng tổng không bằng bản thân mệnh trân quý .

Trừ phi ngẫu nhiên có thực lực mạnh mẽ dong binh đoàn tổ đội, đến sẵn bắt ba ma thú cấp bốn, đó cũng là chờ đúng thời cơ tốc chiến tốc thắng, tuyệt không dám thời gian dài lưu lại .

Cho nên vùng này đại đa số thời gian là ít ai lui tới, ma thú hoành hành .

Nhưng là, cái này mấy Thiên Tỏa Vân Phong dưới đột nhiên náo nhiệt lên, trên đường đi tiếng người huyên náo, rộn rộn ràng ràng .

"Ồ Hổ, chúng ta là không phải đến quá muộn, người xem phía trước đen nghịt như vậy một mảng lớn, chừng mấy ngàn người, còn giống như có Soái cấp cao thủ ."

Một cái sắc mặt biến thành màu đen hán tử trung niên cùng hán đồng bạn nói ra: "Đến cùng cái này trong hẻm mộ có bảo bối gì, dẫn đến nhiều cao thủ như vậy ."

"Lão tiêu, Hoàng cấp mộ táng còn có hai ngày mới sẽ mở ra, thời gian là không trễ . Nhưng là dựa vào chúng ta Chiến Đốc cấp tu vi khả năng cũng chính là đến đuôi đến những nơi náo nhiệt, hiếm có chuyện lớn như vậy tình, tổng phải xem thử xem đi ." Ô Hổ bình bình đạm đạm nói ra .

"Ta nói các người hai cũng quá không tiền đồ đi, Soái cấp làm sao? Nghe nói mộ táng sau khi mở ra, bên trong sẽ có kết giới áp chế tu vi, tu vi càng cao bị áp chế đến càng lợi hại, cho nên chúng ta ngược lại có thêm cơ hội nữa ."

Một người khác chẳng hề để ý, quay đầu lại hướng phía sau có chút lưng còng lão giả nói ra: "Cung lão, người cứ nói đi?"

"Ba Tam, an tâm chờ đợi . Chúng ta trước đi theo người khác đằng sau tìm cơ hội, bất kể là vị nào kiếp trước cao nhân mộ táng, đều ít không đồ tốt, đến lúc đó trước cam đoan an toàn, lại kiến cơ hành sự ."

Bị trở thành cung luôn trong bốn người lớn tuổi nhất, thoạt nhìn một bộ đã tính trước bộ dáng .

"Nhìn, Huyền Thiên tông người cũng tới, áo bào trắng thanh niên là Huyền Thiên tông nội môn đệ tử Cổ Vân, nghe nói mới hai mươi lăm tuổi cũng đã là Chiến Đốc tứ phẩm . Phía sau hán hai vị trưởng lão đều là cấp chiến tướng cao thủ, vị kia Huyền Thanh trưởng lão càng đem cấp cửu phẩm, cách Soái cấp vền vền cách xa một bước ."

Lão tiêu là dễ kích động nhất một cái, chỉ vừa qua khỏi đi thân mặc áo bào trắng ba người nói .

"Tránh ra tránh ra, đừng ngăn cản Thiên Vân thành Trần công tử đường" theo một tiếng gào to, lão tiêu bốn người vội vàng hướng bên cạnh dựa dựa, một nhóm bốn người thân mang trang phục từ bên cạnh bọn họ vội vàng mà qua .

Năm người này không che giấu chút nào bản thân tu vi, để lão tiêu bốn người cảm giác một trận kiềm chế .

"Chờ một lúc có trò hay nhìn, Trần Tự Thái cùng Cổ Vân đụng vào nhau, nhất định sẽ phát sinh chút chuyện gì đó ." Chờ Trần gia năm người đi xa, lão tiêu quét qua kiềm chế ngột ngạt, có chút cười trên nỗi đau của người khác vị đạo .

"Người bớt tranh cãi, Thiên Vân thành Trần gia có thể không phải chúng ta phóng đảng tứ kiệt chọc nổi ." Cung chưa từng thấy gấp ngăn lại lão tiêu .

Trần gia, Cổ gia đều là Thiên Vân thành đại gia tộc, vì là riêng phần mình lợi ích mình tranh ám đấu nhiều năm .

Mấy ngàn năm cân sức ngang tài, khó phân cao thấp, tăng thêm khác hai đại gia tộc Vu Luỵ gia tộc và Carter gia tộc từ đó hòa giải, Thiên Vân thành tứ đại gia tộc tổng thể đến nói không có đặc biệt lớn xung đột .

Nhưng là gần nhất hai mươi năm phong vân đột biến, đầu tiên là ông tổ nhà họ Cổ cổ Phạn Thiên ngoài ý muốn mất tích, Cổ gia thiếu một vị Chiến Soái cấp tọa trấn cường giả .

Sau đó Trần gia cùng Thiên La Vương quốc đô thành ám đặc biệt gia tộc thông gia, từ ám đặc biệt gia tộc ra mặt đưa tới hai tên Cesar Đế quốc cường lực võ giả Betta cùng Siegmar vì là Trần gia khách khanh .

Này lên kia xuống đánh vỡ vốn có tương đối cân bằng, khiến cho Trần gia có một nhà độc đại chi thế, Cổ gia lại ngày càng suy thoái, không chỉ có không cách nào cùng Trần gia chống lại, thậm chí cũng bị khác hai đại gia tộc xa xa bỏ lại đằng sau .

Bốn năm trước, Huyền Thiên tông đến Thiên Vân thành tuyển đệ tử, Cổ Vân khuất nhục Trần Tự Thái đoạt được một chỗ, Trần Tự Thái bị đào thải .

Huyền Thiên tông tại Thiên La đại lục thực lực xếp hạng thứ năm, chiêu đệ tử điều kiện phi thường hà khắc, yêu cầu hai mươi hai tuổi trở xuống, tu vi chỉ ít Chiến Đốc cấp, mỗi năm năm tại Thiên La đại lục phạm vi bên trong tuyển bạt một lần .

Các đại gia tộc đều hy vọng cầm nữ đưa đi Huyền Thiên tông, cũng coi đây là quang vinh, nhưng có nhiều còn hơn là bị thiếu tranh đoạt mười phần kịch liệt .

Lấy Thiên Vân thành làm thí dụ, phải đi qua ba ngày sáu vòng đấu, tám người đứng đầu mới có thể tiến nhập Huyền Thiên tông .

Lần trước một vòng cuối cùng mười sáu tiến tám trong trận đấu, Trần Tự Thái thua với Cổ Vân, chịu khổ đào thải .

Đối với Trần Tự Thái mà nói, đó là hãn một cơ hội cuối cùng, hãn và Cổ Vân cùng là hai mươi tuổi, lần tiếp theo liền siêu qua tuổi tác .

Cho nên lần thất bại này, đặc biệt là bại trong tay Cổ Vân, quả thực là vô cùng nhục nhã, Trần Tự Thái đã xem Cổ Vân liệt là lớn nhất cừu nhân .

Mà giờ khắc này, cách Tỏa Vân Phong trăm dặm xa một cái sơn động nhỏ bên ngoài, Dật Trần chính ngồi xếp bằng tại lấy mấy chục khóa đại thụ che trời làm thành trong không gian, đại thụ cành lá rậm rạp, che khuất bầu trời, phẳng phát cùng ngăn cách ngoại giới, biến thành một cái độc lập tiểu không gian .

Trong không gian Dật Trần như lão tăng nhập định, tham lam hấp thu cái này trong rừng rậm nguyên thủy nồng đậm Mộc tinh hoa .

"Mộc vì là thực vật chi tinh, sinh với thổ, thụ nhật nguyệt mưa gió chi nhuận hút tinh hoa, nhập can đảm gân, biết điều tại mất . Mộc chúc đông, Tử Khí Đông Lai từ Mộc chuyển hóa làm Ngũ Hành Mộc tinh hoa, cùng Thổ Chi Linh khí kết hợp ."

"Vì Mộc cần cần rễ ở thổ hao tổn thổ chi khí, là vì tương khắc, cho nên nếu không có Tiên Thiên Ngũ Hành chi thể thực khó dung hòa dẫn Mộc tinh hoa tập ở đan điền, hộ lá gan mất sáng thư gân nhuận gan, lá gan cường thể kiện cự độc có công "

Dật Trần đang ở tu luyện là 《 Đại Ngũ Hành Quyết 》 bên trong 'Mộc chi quyết'.

So với 'Thổ Chi Quyết' muốn khó hơn không ít, thể nội thổ chi khí ngưng tụ đã đủ, Mộc chi tinh nhập đan điền sau khó mà dung hòa, đông du tây vọt trái bôn phải đột, làm cho hãn mặc dù dốc hết toàn lực cũng hiệu quả quá mức bé nhỏ .

Bởi vì đột phá không lâu, căn cước cố tu vi, hấp thu càng nhiều Ngũ Hành Chi Khí .

Kim giáp nhìn ở trong mắt, ra hiệu Dật Trần đình chỉ tu luyện 'Mộc chi quyết'.

Dật Trần nghi ngại một lát sau, tại kim giáp dưới sự chỉ đạo bắt đầu luyện tập tụ khí thành cầu, trước đem thổ chi khí thu ở đan điền, dựa theo 《 Đại Ngũ Hành Quyết 》 công pháp, chậm rãi để thổ chi khí áp súc .

Sau đó lại dẫn vào càng nhiều thổ chi khí, lại áp súc, như thế lặp đi lặp lại tuần hoàn

Ba ngày sau, Dật Trần trong đan điền thổ chi khí đã có chút áp súc, không còn hiện lên vô tự trạng thái

Lại qua năm ngày, Dật Trần cảm thấy trong đan điền thổ chi năng lực đủ dựa theo nhất định quy luật tương hổ dung hợp, thời gian dần qua hóa vô hình vì là hữu hình thực thể, một vòng một vòng vây quanh đan điền vận hành .

Thật lâu, Dật Trần trong đan điền xuất hiện một cái viên cầu trạng khí đoàn, ước chừng lớn chừng cái trứng gà .

Mà lúc trước khó mà dung hòa Mộc chi tinh, giờ phút này cũng sẽ không trái bôn phải đột, mà là có thứ tự tuần hoàn ở đan điền, can đảm, gân mạch, sau đó biết điều tại mất .

Gặp Dật Trần có thu hoạch, kim giáp cũng thật cao hứng .

"Chủ nhân, đồng dạng sơ luyện người đạt tới người bây giờ thành tựu, ít nhất phải hai đến ba năm, người lại chỉ không cần đến hai tháng . Cứ như vậy tốc

độ, không cần trăm năm, người liền sẽ đạt đến cảnh giới đại viên mãn."

"Đây chính là tụ khí thành cầu sao? Nó có làm được cái gì đường đâu?" Dật Trần không biết cái này thành tựu đến cùng ý vị như thế nào: "Ta bao lâu thời gian có thể đột phá đến Chiến Tướng cấp bậc?"

"Chủ nhân, tụ khí thành cầu biểu thị người đã có thể thuần thực nắm giữ đối với Ngũ Hành Chi Khí vận dụng, khí này đoàn chính là trong cơ thể người thô chi chán nản tinh, cũng có người xưng nó là nội đan, nó cũng không chiếm dụng trong đan điền không gian."

"Người ở đây đối địch lúc chiến đấu, tùy thời có thể biết rồi Ngũ Hành Chi Khí tiêu hao, thậm chí mấu chốt lúc có thể đưa nó dẫn ra ngoài thân thể đối địch, lúc này địch nhân là nhìn không thấy người. Dù cho trong cơ thể người thô chi khí hao tổn xong, cũng sẽ không thương tổn tính mệnh, bởi vì người tự thân nguyên khí vẫn còn, nó đủ để bảo trụ tính mệnh của người."

Kim giáp đáp: "Tu luyện 《Đại Ngũ Hành Quyết》 là không dựa theo các người nói tới cấp bậc phân chia, nhiều nhất một năm người liền có thể đạt tới tương đương với Tướng cấp tu vi. Ngày mai người thì đi Tỏa Vân Phong, ta sẽ ở cách Hoàng cấp mộ táng hai mươi dặm địa phương chờ người, người muốn hành sự cẩn thận, tận lực đề thấp tu vi."

Ngày kế tiếp, kim giáp đưa Dật Trần đến Tỏa Vân Phong xuống núi thung lũng chỗ, lại căn dặn một chút chú ý hạng mục, sau đó để Dật Trần một người một mình đi Hoàng cấp mộ táng

"Cổ Vân, người một cái lui bại gia tộc tiểu tử thế mà cũng dám thêm nhỏ dãi Hoàng cấp mộ táng. Quả thực là không biết tự lượng sức mình, vẫn là sớm làm cút về đi." Trần Tự Thái vừa thấy được Cổ Vân liền mở miệng khiêu khích.

"Nơi này ma thú không phải bị chúng ta dọa đến trốn đi à, ở nơi đó chạy tới một cái biết nói chuyện Phong Ma Khuyển, chẳng lẽ là lục giai?" Cổ Vân lạnh lùng nói.

Đồng dạng Phong Ma Khuyển đều là nhất nhị giai cấp thấp ma thú, không biết nói chuyện, chỉ có đến ma thú cấp sáu mới có thể hóa thành hình người, mở miệng nói tiếng người.

"Cổ Vân, người dám mắng ta là ma thú, người gặp qua Phong Ma Khuyển nói chuyện sao?" Trần Tự Thái giận dữ: "Muốn tìm cái chết liền đến, người cái này hỗn đản!"

"Hỗn đản mắng ai đây?" Cổ Vân lạnh lùng khuôn mặt phảng phất ẩn giấu đi một tia ưu thương, khóe môi vênh lên, một bộ đùa cợt thần sắc.

"Hỗn đản mắng người đâu" Trần Tự Thái đột nhiên im ngay, tức giận đến ngực miệng không ngừng địa đập trùng. Nghe thấy chung quanh một trận cười vang, không khỏi then quá hoá giận.

Song tay run một cái, trong nháy mắt một cây dài hơn một trượng thiết thương xuất hiện, hai tay của hắn cầm thương gầm thét đâm về Cổ Vân.

Một thương này sử xuất Trần Tự Thái chín thành công lực, mang theo nguyên khí ngoại phóng tạo thành uy áp, giống một con cự xà trắng tấp bôn Cổ Vân lồng ngực mà đến. Mũi thương xé gió những nơi đi qua từng con côn trùng, để Chiến Sư cấp tu vi giả cảm giác có chút ngột thở.

"Cái này Trần thiếu gia mặc dù bao cò, tu vi lại là rất mạnh, chỉ ít cũng có độc cấp tam phẩm. Dừng lại là trường thương, tục ngữ nói một tắc dài một tắc mạnh, một thương này đủ Cổ Vân quát một bình."

"Vậy cũng chưa chắc, Trần Tự Thái bốn năm trước chính là bại bởi Cổ Vân, huống chi Cổ Vân đã trở thành Huyền Thiên tông nội môn đệ tử, thực lực tuyệt đối sẽ không yếu."

"Tiểu tử này người không ra thế nào, cây thương này lại không tệ, nếu không phải bên cạnh hắn ba cái lão gia hỏa, ta liền nghĩ biện pháp làm tới."

"Người muốn chết à, người xem cái kia hồng mao gia hỏa, một mình hắn cũng có thể diệt chúng ta ba."

Cổ Vân cũng không rảnh rồi nghe người khác nghị luận, hắn vừa rồi có ý khích giận Trần Tự Thái, để hắn ở trước mặt mọi người xấu mặt.

Nhưng nhìn lấy phi tốc đâm hướng mình thiết thương, cũng không dám thất lễ, một thanh rút ra trên người bội kiếm.

Thân hình lóe lên né qua mũi thương, thuận tay kéo cái kiếm hoa, theo đối phương thất bại mũi thương, trở tay một vòng. Nhìn như thờ ơ, kì thực vô cùng quỷ dị, nhanh chóng gạt về Trần Tự Thái cầm thương chi thủ.

"Hảo kiếm pháp!" Lão tiêu dù sao cũng là vừa chột gạt mình: "Ồ Hổ, Cổ Vân kiếm so người hơn hai mươi tuổi thời điểm nhanh nhiều."

"Im miệng!" Ô Hổ chính nhìn đến xuất thần, bị lão tiêu quấy rầy một cái, rất không kiên nhẫn quát.

Trần Tự Thái một thương đâm hụt, vội vàng thu tay lại, sau đó hoành thương hướng bên trái một nhóm, chuẩn bị lợi dụng thiết thương tự trọng ưu thế, chấn khai Cổ Vân kiếm.

Nhưng không ngờ Cổ Vân sớm dự đoán chuẩn xác, không lùi mà tiến tới lần người hướng về phía trước, đưa tay nhất kiếm đâm về đối thủ cổ họng.

Hai người người tới ta đi, chiến tại một chỗ. Mà phía sau hai người mấy vị trưởng lão, cũng đều nhìn chăm chăm nhìn chăm chú lên tình hình chiến đấu

phát triển, chuẩn bị tùy thời đầu nhập chiến đấu .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Mộ táng mở ra

Dật Trần cũng từ vậy xem miệng người bên trong biết rồi, cảm thương cái kia cao lớn thô kệch thanh niên gọi Trần Tự Thái, là Thiên Vân thành chủ nhà họ Trần Trần Phượng thu tiểu nhi tử, mà Trần Phượng thu chính là Lưu Thạch thôn Lưu Đông cha nuôi .

Nhìn thấy Trần Tự Thái thực lực tu vi, Dật Trần cảm thấy giao thủ với hắn, mặc dù không dám nói thắng dễ dàng, nhưng ít ra không sẽ bị thua .

Chỉ là cái kia ba vị Trần gia trưởng lão, lại không phải Dật Trần có khả năng địch . Dật Trần trong lòng nhất đại cừu gia chính là Trần gia, hắn muốn báo thù bây giờ còn chưa phải là thời cơ .

Bên kia thương lai kiếm vắng, chiến đến hơn hai mươi hội hợp, dù chưa phân thắng bại cũng đã nhìn ra được cao thấp .

Trần Tự Thái mồ hôi đầm đìa thở hổn hển, đỏ bừng cả khuôn mặt mắt hồ trừng trừng . Cổ Vân một bộ áo trắng khí định thần nhàn, kiếm pháp linh xảo thu phóng tự nhiên .

Sau một khắc, Cổ Vân thừa dịp Trần Tự Thái thể lực tiêu hao hành động hơi chậm, lợi dụng đúng cơ hội nhất kiếm đâm trúng đối phương bên trái bả vai, Trần Tự Thái quát to một tiếng, lui ra phía sau một bước, lập tức nhịn đau đỉnh thương lại đâm .

Cổ Vân một chiêu đắc thủ không lưu tình chút nào, thả người vọt lên huy kiếm một bổ . Trần Tự Thái thương đã đâm ra thu tay lại không kịp, gặp kiếm thẳng hướng cái ót bổ tới, tránh cũng không thể tránh, mắt thấy bổ mạng ở tại chỗ .

"Xoạt lang lang —— "

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, một thanh trường kiếm từ giữa hai người đâm ra, chính đúng tới Cổ Vân bổ xuống kiếm, hai kiếm chạm nhau phát ra tiếng vang dòn giã .

Cổ Vân cánh tay tê rần hồ khẩu đánh rách tả tơi, hướng về sau liền lùi mấy bước, trường kiếm tuột tay, yết hầu một ngửa, phun ra một ngụm máu tươi, hai chân mềm nhũn ngồi ngay đó .

Lại là Trần gia khách khanh Betta, gặp Trần Tự Thái thụ thương, rất trên thân kiếm trước, chỉ là tùy ý một kích, liền đã trọng thương Cổ Vân .

"Betta, ngươi dám!" Huyền Thiên tông nội môn trưởng lão Huyền thông đoạn quát một tiếng, rút kiếm ngăn tại Cổ Vân trước người, chặn đứng Betta, chột chiến tại một chỗ .

Song phương mấy vị trưởng lão khác cũng không chịu cô đơn, phi thân gia nhập chiến đoàn, thế là năm vị Tướng cấp cao thủ một mảnh hỗn chiến . Bên cạnh người vậy xem nhanh lui ra phía sau, e sợ cho bị kiếm khí tác động đến, tạo thành tai bay vạ gió .

Dật Trần lại hướng phía trước chen chen, đứng ở hàng thứ nhất, hắn chưa bao giờ thấy qua nhiều như vậy Tướng cấp cao thủ cùng một chỗ giao phong, cơ hội khó được không thể bỏ lỡ, vậy mà quên nguy hiểm .

"Ầm —— "

Huyền Thiên tông nội môn trưởng lão Huyền Thanh cùng Trần gia khách khanh Siegmar đối với một chưởng, một tiếng vang thật lớn, toàn bộ khe núi đều chấn một chút, chưởng phong khuếch tán ra tác động đến bốn phía mấy chục mét phạm vi, Dật Trần cảm giác trên mặt như bị đao cắt, xuất hiện mấy đạo tí mĩ vết thương .

Mà đối chưởng hai người phản ứng có chỗ khác biệt, Siegmar ngực một buồn bực liền lùi lại ba bước, miễn cưỡng định trụ thân hình trái lại Huyền Thanh nhưng chỉ là cả người thoáng lão đảo, lập tức ổn định .

Rõ ràng là Siegmar thiệt thòi lớn, hắn cố nén mới không nôn ra máu .

Cũng khó trách, Huyền Thanh tu vi đã đạt Chiến Tướng cửu phẩm, chỉ kém nửa bước liền có thể bước vào Soái cấp . Siegmar dù sao mới Chiến Tướng lục phẩm, kém hơn quá nhiều .

Tu vi đạt tới cấp chiến tướng về sau, chênh lệch cấp một mạnh yếu lập phán, trừ phi dùng chiến kỹ di bỏ, hoặc là có thể chất đặc thù, mới có thể vượt cấp khiêu chiến .

Gặp Siegmur tình cảnh gian nan, Trần gia một vị trưởng lão khác mau tới đây giúp một tay .

Cứ như vậy, Huyền Thanh liền lấy một chọi hai, đối phương vị trưởng lão này gọi Trần Á, tu vi đã ở Tướng cấp lục phẩm, cùng Siegmur tương đối .

Một vị Tướng cấp đỉnh phong giao đấu hai vị Tướng cấp lục phẩm, bình thường là ổn chiếm thượng phong, nhưng mà Siegmur hai người cùng một chỗ cộng sự gần hai mươi năm, lẫn nhau hiểu rõ, phối hợp lại hết sức ăn ý, nhất Công nhất Thủ khi nắm khi buông .

Kể từ đó, Huyền Thanh mặc dù còn hơi chiếm thượng phong, nhưng nếu muốn thắng hẳn xuống tới cũng không phải ba chiêu hai thức liền có thể giải quyết .

Song phương quyền chưởng đan xen, đánh cho đất trời đen kịt, mỗi một lần va chạm đều có địa chấn cảm giác, cho dù là Chiến Sư ngũ phẩm tu vi tu võ giả, bị loại này ngột ngạt mang theo uy áp tiếng va chạm lan đến gần, tại chỗ liền sẽ ngất đi .

Mà Huyền thông cùng Betta chiến đấu thoát nhìn liền nhả nhận nhiều, Huyền thông một bộ áo bào trắng thân hình phiêu dật, Betta một thân trang phục kiếm đi long xà, lẫn nhau tu vi tương tự đều là Tướng cấp thất phẩm .

Vừa rồi Betta nhất kiếm liền đề Cổ Văn thụ trọng thương, đó là bởi vì chênh lệch quá lớn, Đốc cấp tứ phẩm cùng Tướng cấp thất phẩm quả thực là con kiến cùng voi khác nhau .

Nhưng bây giờ đối thủ là Huyền thông, đồng cấp tu vi ở giữa chiến đấu nhất định phải toàn lực ứng phó, không thể có nửa điểm phân tâm .

Song phương đều là cẩn thận từng li từng tí, lẫn nhau thăm dò hư thực, trường kiếm vừa chạm liền tách ra, nhìn như nhẹ nhõm, kì thực ngưng trọng .

Lực chi sở chí ngưng ở trong kiếm, trường kiếm chung quanh hình thành một vòng ánh sáng nhàn nhạt, tùy ý vung lên, phụ cận mười mét trong vòng phong nhận như đao, Dật Trần trên mặt ẩn ẩn cảm thấy một trận đau nhói .

Cái này là lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy Tướng cấp cao thủ so chiêu, hơn nữa còn là năm vị trong đó thậm chí có một vị đến gần vô hạn Soái cấp, Dật Trần vô cùng hưng phấn, nghĩ cái kia Cổ Văn Đốc cấp tứ phẩm, nếu tại bình thường cũng là một các cao thủ, hôm nay nhất định là không chịu được như thế một kích .

Dật Trần thậm chí có điểm đồng tình Cổ Văn, dù sao bọn hắn có cộng đồng cừu gia, địch nhân địch nhân có thể hay không làm bạn đâu? Dật Trần nhận không được đưa ánh mắt chuyển hướng Cổ Văn, lại phát hiện

Ngũ đại tướng cấp cao thủ chính hết sức chăm chú, đánh cho khó phân thắng bại, bên cạnh lại có chuyện ngoài ý muốn xảy ra .

Nguyên lai vai thụ thương Trần Tự Thái nhìn thấy Cổ Văn ngồi dưới đất, giống như tổn thương đến rất nặng, hắn chậm rãi tới gần Cổ Văn .

Thông qua cùng Cổ Văn giao thủ, Trần Tự Thái minh bạch, bốn năm trước bại bởi Cổ Văn, có lẽ là khinh địch nguyên do, mà bây giờ thua thế nhưng là minh bạch rõ ràng, hơn nữa chênh lệch là càng lúc càng lớn .

Tục ngữ nói: "Trong lòng tức giận, càng ngày càng bạo ." Giờ phút này Trần Tự Thái chính là loại tâm tính này, thừa dịp người bệnh đòi mạng người, lúc này không xuất thủ chờ đến khi nào?

Trần Tự Thái lộ ra một tia xảo trá thần sắc, tay phải nâng thương nhắm ngay Cổ Văn cổ họng chính là đâm một cái .

Cái này đâm ra một thương tốc độ cực nhanh, giống như một đầu quỷ mị bóng đen phá không mà đến, thẳng đến Cổ Văn .

Cổ Văn giờ phút này vẫn ngồi dưới đất vận khí chữa thương, hắn mới từ trên người không gian trữ vật lấy ra một hạt đan dược ăn vào, căn bản không nghĩ tới có người đánh lên mình .

Ngẩng đầu một cái, mũi thương gào thét mà đến, cách mình đã không đến năm tấc, phảng phất người được một cỗ huyết tinh chi khí, bản thân cổ họng sắp bị xuyên thủng, hắn tuyệt vọng nhắm mắt lại

"Bành —— "

"A —— "

Đột nhiên một đoàn màu vàng xám ước chừng trứng gà lớn vật kiện gì, đánh thẳng tại Trần Tự Thái trên trán, lập tức không gặp tung tích .

Trần Tự Thái kêu thảm một tiếng, tay che mắt trái sau này hướng lên ngã xuống, máu theo khe hở chảy ra, hắn mắt trái đoán chừng đã trải qua báo hồng .

Trường thương cũng từ Cổ Văn cổ họng ba tấc chỗ thiên xuất, rơi xuống ở bên cạnh trên mặt đất .

Cổ Vân đang muốn nhắm mắt thời khắc, biến cố đã trải qua phát sinh, trong nháy mắt thế cục nghịch chuyển, bây giờ là Trần Tự Thái nằm lăn lộn trên mặt đất tru lên, lộ ra thống khổ chi cực .

Ngũ đại tướng cấp cao thủ cũng đình chỉ chiến đấu, trở lại riêng phần mình vị trí cũ . Huyền Thanh vội vàng cho Cổ Vân chữa thương, Trần Á vội vã xem xét Trần Tự Thái thương thế .

"Thiếu gia, làm sao? Ai tổn thương người?" Mắt thấy Trần Tự Thái mắt trái báo hồng, Trần Á phi thường sốt ruột, hẳn là Trần gia người một nhà, không giống Betta cùng Siegmar là khách khanh thân phận .

Trần Tự Thái thụ thương hẳn không cách nào Hướng gia chủ bàn giao, hơn nữa còn là ai ra tay đều không biết .

Thế là Trần Á quay người hướng đối diện người vây xem, lớn tiếng nói ra:

"Là vị cao thủ kia tổn thương thiếu gia nhà ta, chúng ta Thiên Vân thành Trần gia cùng các hạ có quan hệ gì, mời nói ra, ta cũng xong trở về Hướng gia chủ báo cáo, từ gia chủ lão nhân gia ông ta quyết đoán ."

"còn có ai trông thấy cũng xin nói cho ta, nếu không nói ra, về sau bị chúng ta tra được, vậy các hạ liền là chúng ta toàn bộ Trần gia truy sát đối tượng ."

Nói như vậy mắt rất rõ ràng, đầu tiên bọn hắn không biết hung thủ là ai tiếp theo là cho thấy thân phận, nếu là có ai trông thấy, liền nói cho chúng ta biết, Trần gia chắc là sẽ không nhường người ăn thiệt thòi để tam chúng ta Trần gia là sẽ không bỏ qua hung thủ .

Kỳ thật Trần Á mắt rất đơn giản, tìm tới hung thủ, nếu có thể ứng phó đã đem hắn làm thịt, nếu là quá lợi hại cũng không quan hệ, trở về nói cho gia chủ là được .

Nhưng là, không có người thừa nhận, cũng không có ai tỏ giác .

Trần Á kỳ quái, chẳng lẽ là thế ngoại cao nhân xuất thủ quá nhanh, không ai trông thấy .

Có thể là dựa theo Trần Tự Thái thụ thương tình huống, người hạ thủ tu vi cao nhất cũng đến không tương cấp trình độ, nếu không Trần Tự Thái đầu đã sớm nát .

Phải có người trông thấy, nhưng vì cái gì không nói đây, rất nhiều người nghĩ đập Trần gia móng ngựa đều còn đập không lên, chẳng lẽ cái kia người lai lịch càng lớn, không dám đắc tội .

Chẳng lẽ nói là đồ thành mỗ gia tộc đúng, nhất định là .

Hoặc là người kia cố ý đề thấp tu vi, cảnh cáo chúng ta không nên đánh mộ táng chủ ý

Trần Á không nghĩ tới là, Dật Trần căn bản không dám ra đến thừa nhận .

Trần Á càng nghĩ càng thấy đến tê cả da đầu, quay đầu cùng Betta Siegmar thương lượng một chút, sau đó công lên Trần Tự Thái, rồi đi khe núi .

Cứ như vậy đi?

Tất cả mọi người không nghĩ ra, đường đường Thiên Vân thành đệ nhất đại gia tộc, cứ như vậy xám xịt đi, bọn hắn cũng có không thể trâu vào

Suy nghĩ một chút cũng phải, người ta thần không biết quỷ không hay liền cho Trần Tự Thái một chút, đều không người trông thấy, đây mới thực sự là cao thủ .

Không đi thì có thể làm gì, thiếu gia thụ thương là đại sự, phải mau đi chữa thương . Mà Betta cùng Siegmar dù sao cũng là khách khanh, có hành động tự do, bọn hắn muốn lưu lại tiến vào mộ táng, Trần Á cũng không có cách nào .

Mà Betta cùng Siegmar thật đúng là không cho Trần Á mặt mũi, lạnh lùng nhìn lấy bọn hắn rồi đi .

Dật Trần cũng nghĩ không thông, thổ chi khí lợi hại như vậy, thế mà đem Trần Tự Thái con mắt đánh mù, hơn nữa còn không ai phát hiện .

Vừa mới nhìn thấy cừu gia trong lòng người đột nhiên toát ra một cỗ sát khí, vừa vặn Trần Tự Thái lực chú ý toàn bộ tập trung ở Cổ Vân trên người, cho nên thuận tay liền đến như vậy một chút, lại tạo thành ý không ngờ được hậu quả .

Xem ra 《Đại Ngũ Hành Quyết》 thực không đơn giản, được thật tốt địa tu luyện, tin tưởng mình tu vi hẳn rất nhanh thì có càng lớn tăng lên .

Nhất không nghĩ ra người là Cổ Vân, thời khắc máu chốt đem mình từ kề cận cái chết kéo trở về, nhưng lại không ai thừa nhận, khiến cho hắn cảm tạ không cửa .

Còn có cái kia màu vàng xám một đoàn, rốt cuộc là vũ khí gì, tới vô ảnh đi vô tung, hảo thủ đoạn cao mình .

Cổ Vân là người thông minh, hẳn hiểu được người kia không hiện thân nổi khổ tâm, thế là lúc này kiên trì đứng lên, quay người hướng về sau, liền ôm quyền: "Cổ Vân ở đây cảm ơn tiên bối ân cứu mạng, ngày khác Nhục tiên bối có nhàn, mời hạ mình đi giả đến Thiên Vân thành Cổ gia, tiểu bối ôn hòa

mặt khẩu tạ đại ân."

"Hoàng cấp mộ táng mở ra, Hoàng cấp mộ táng mở ra" đang lúc mọi người suy nghĩ lung tung thời điểm, phía trước đột nhiên truyền đến làm cho người kinh hãi tiếng kêu.

Theo tới là, nguyên bản lò mờ khe núi dần dần sáng lên.

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Quỷ khí

Dật Trần theo đám người hướng Tòa Văn Phong Hoàng cấp mộ táng dừng mãnh lao tới, chỉ thấy phía trước sườn núi chỗ chậm rãi nứt ra một cái lỗ, dần dần hướng hai bên mở rộng.

Một lát sau, một đạo sơn môn hình thành, hiện lên hình vòm cao hơn hai mét, bên trong thoạt nhìn rất là rộng rãi.

Mọi người vội vã không nhịn nổi địa tiến vào mộ táng, Dật Trần không có đi tranh đoạt, chậm rãi một vừa quan sát cảnh vật chung quanh một bên đi vào trong.

Tiến vào mộ táng, phảng phất đưa thân vào một cái cự đại phòng, sáng tỏ sạch sẽ, giống như có người chuyên quét dọn chỉnh lý, cùng trong tưởng tượng mộ táng không có nửa điểm chỗ tương tự. Máy ngàn người tràn vào thế mà không cảm giác có một chút chen chúc, thậm chí còn lộ ra phi thường trống trải.

"Ha ha, cái này không phải mộ táng, quả thực là Hoàng cung mà. Nhìn xem, so Hoàng cung còn lớn hơn, chính là không có cung nữ, không vậy Hoàng hậu"

"Gia hỏa này điên, không biết mình tiến đến là làm gì, còn có tâm tư suy nghĩ gì cung Nữ Hoàng sau."

"Vậy người nói đây là ai mộ táng, như thế trắng lè, nhưng cái gì cũng tìm không thấy. Chẳng lẽ là không, căn bản cũng không phải là mộ táng, mà là một tòa thượng cổ Hoàng cung."

Dật Trần cũng rất nghi hoặc, kim giáp rõ ràng nói là Thương Mộc mộ, làm sao sẽ không vậy thi cốt, không vậy bảo tàng, không vậy mộ bia, không vậy minh văn, không vậy

Liên mới vừa rồi còn tại máy ngàn người cũng không thấy, hơn nữa thị giác giống như trở nên mơ hồ, đại sảnh không ở, không gian thu nhỏ.

Một trận gió thổi qua, Dật Trần tiến vào một cái hẹp dài lò mờ không gian, hần triển khai ý thức lục soát lại phát hiện, nguyên lai ít nhất có thể cảm ứng được ba bốn trăm mét phạm vi lại bị áp súc đến năm mười mét bên trong.

Cái không gian này quá quỷ dị, tại mờ tối có một tia cảm giác đè nén.

Dật Trần biết mình chung quanh năm trong phạm vi mười thước không cao hơn mười người, những người này phảng phất đang trải qua thống khổ dày vò.

"Cung Lão, ta đều nhanh hít thở không thông, nín chết ta. Người thế nào?" Du đằng tứ kiệt bên trong Lão Tiêu nói ra.

"Nơi này hẳn là bị một loại nào đó trận pháp khống chế, dương khí mỏng manh âm khí quá thịnh, chúng ta không cần vận khí, bảo tồn thể lực."

Cung Lão giống như đối với cái không gian này có chút hiểu: "Chúng ta đi lên phía trước, xem có thể hay không tìm lại được một số người, mọi người cùng nhau thử xem có thể hay không phá trận pháp này."

"Uy, vị tiểu huynh đệ này. Chúng ta cùng đi đi, nơi này có chút cổ quái, mọi người kết bạn sẽ an toàn điểm."

Cung Lão hướng Dật Trần vẫy tay, thái độ thoạt nhìn rất ôn hòa.

"Tốt a." Dật Trần gặp Cung lão tứ người không giống gian trá chi đồ, còn nữa bản thân hành động đơn độc chỉ sợ có chút thể đơn lực bạc, dù sao nhiều người lực lượng đại ma.

"Chúng ta là du đảng tứ kiệt, ta gọi Lão Tiêu, đây là Cung Lão, cái kia hai là Ô Hồ, Ba Tam."

Lão Tiêu vượt lên trước tự giới thiệu: "Cung Lão là lão giang hồ, có chút láu cá, tổng khi dễ chúng ta ba. Chúng ta tới đây bên trong chính chính là xem náo nhiệt, cũng không trông cậy vào được cái gì bảo tàng. Đến cao thủ quá nhiều, chúng ta ai cũng trâu chọc không nổi. Tiểu huynh đệ, người tên là gì?"

"Ta gọi Dật Trần, cũng là đến xem náo nhiệt mở mang hiểu biết." Dật Trần nhìn Lão Tiêu tính cách ngay thẳng, không khò đối với hắn nhiều một ít hào cảm.

Năm người cùng một chỗ chậm rãi đi về phía trước, ngẫu nhiên gặp phải mấy người, mọi người cũng đều kết bạn mà đi.

Đột nhiên, lò mờ trong không gian tràn ngập khí tức âm trầm, lạnh buốt thấm vào nội tâm, mang theo tử vong uy áp làm cho người ngạt thở, bốn phía trở nên đen kịt, đưa tay không thấy được năm ngón.

"Không tốt, đây là quý khí, nhanh vận khí bảo vệ bản thân tâm mạch." Cung Lão vội vàng nhắc nhở mọi người, tuổi của hắn dài, kinh lịch cũng nhiều.

Từng nghe nói qua quý khí nếu tiến vào tâm mạch, liền sẽ khống chế thân thể, để cho người ta biến thành cái xác không hồn, như là Cương Thi.

Dật Trần theo lời ngay tại chỗ vận khí chống cự, nhưng quý khí quá nặng vẫn là áp bách mà đến, tùy ý xâm nhập thân thể của hắn, to lớn kiềm chế dùng Dật Trần hô hấp khó khăn.

Quý khí ở trong cơ thể hắn du tẩu, tranh đoạt hắn sinh cơ. Dật Trần tuy là khản trương lại cũng không bối rối, hắn biết rồi chỉ có tỉnh táo mới có sinh tồn hi vọng.

Mặc dù nhìn không thấy, nhưng chung quanh sợ hãi tiếng liên tục, đã có người không thể thừa nhận quý khí ăn mòn, thần trí dần dần mơ hồ, toàn bộ không gian bị khủng bố khí tức tử vong bao phủ.

Dật Trần cũng đang cố gắng chống lại, ngay tại hắn sắp chống đỡ không nổi thời điểm, bỗng nhiên cảm giác trong ý nghĩ truyền đến một chút hơi thở thân quen, sau đó hơi chuyển động ý nghĩ một chút, thể nội Nhật Nguyệt Âm phát ra rất nhỏ dị động.

Tiến nhập thể nội quý khí giống đạt được một loại nào đó chỉ lệnh một dạng, hướng phía đan điền phương hướng di động, trong nháy mắt tiến vào Nhật Nguyệt Âm bên trong.

Mà bên ngoài quý khí còn tại xâm nhập, sau đó liên tục không ngừng địa hướng trong bầu tụ tập, Nhật Nguyệt Âm phản phát rất hưng phấn, càng không ngừng hấp thu đi qua.

Chỉ là mấy hơi thở về sau, Dật Trần đã không có cảm giác đè nén, quý khí giống như chỉ là đi qua thân thể của hắn, cũng không đối với hắn tạo thành tổn thương.

Chẳng lẽ Nhật Nguyệt Âm liền quý khí cũng có thể luyện hóa, hơn nữa nhìn nó còn có chút nhảy cẫng hoan hô bộ dáng.

Dật Trần không còn vận khí, hắn buông lỏng toàn thân xuống tới, cả người đảm nhiệm một cái quý khí truyền tổng khí tác dụng, trong ý nghĩ cái kia tia khí tức đã cảm giác không thấy, nhưng Nhật Nguyệt Âm còn bận hơn đến quên cả trời đất.

Dạng này tiếp tục chốc lát, không gian hơi có chút ánh sáng, sợ hãi tiếng càng ngày càng ít. Người chung quanh chậm rãi mở to mắt, kinh ngạc nhìn lấy chung quanh.

Rõ ràng mình bị quý khí cuốn lấy hít thở không thông, tựa hồ cũng đi đến cầu Nại Hà phụ cận, tại sao lại có thể sống sót đâu.

Còn nữa, quý trên người khí chậm rãi một tia một tia ra bên ngoài bốc lên, hóa thành từng sợi mắt trần có thể thấy hắc khí rời đi thân thể của mình, chính hướng phía một cái hướng khác mà đến.

Mọi người đều có một loại sống sót sau tai nạn cuồng hỉ, mặc dù không rõ ràng phát sinh cái gì, nhưng mình còn sống, đây chính là hạnh phúc nhất.

"A, mau nhìn, Dật Trần tiểu huynh đệ chuyện gì xảy ra?" Lão Tiêu phát hiện không hợp lý, cái kia từng sợi hắc khí thể mà đứng xếp hàng, có trật tự địa tiến vào Dật Trần thể nội.

Những người khác nghe được Lão Tiêu tiếng kêu, đều hướng Dật Trần nhìn lại, mặc dù không gian còn có chút tối, nhưng này từng sợi hắc khí lại thấy thật sự rõ ràng.

Chẳng lẽ tiểu tử này đem tất cả quý khí đều hút đi qua, thuận tiện còn cứu chúng ta những người này mệnh.

Thế nhưng là hắn làm sao lại có thể nhận được đây, nhìn tu vi hắn chỉ bất quá vừa tới Đốc cấp mà thôi. Mọi người cùng nhau nhìn nhau một cái, đều lộ ra mờ mịt bộ dáng.

"Lão Tiêu, đừng nhúc nhích!" Cung Lão gặp Lão Tiêu nhìn không được đứng dậy muốn đi kéo Dật Trần, tranh thủ thời gian quát: "Hiện tại đừng đi quấy nhiễu hắn, nếu không thì là hại hắn."

Lão Tiêu bị Cung Lão vừa quát, giật mình, lập tức kịp phản ứng . Lại lo lắng Dật Trần an nguy, gấp đến độ vỗ đầu bứt tai .

Lúc này, Dật Trần bên người hắc khí dần dần biến mất, thể nội hướng tới bình tĩnh, thể là mở to mắt, hần mới vừa nghe được Lão Tiêu cùng Cung Lão đối thoại, cũng nhìn thấy Lão Tiêu khi cấp tốc cùng nhau, không khỏi có chút cảm kích .

Mình cùng những người này hào không dây dưa rẽ má, chỉ là kết bạn mà đi cũng không trách nhiệm cùng nghĩa vụ, khó được Lão Tiêu như thế mong nhớ .

"Tạ ơn Tiêu đại ca! Tạ ơn Cung Lão!"

"Dật Trần tiểu huynh đệ, ngươi thật không có sự tình, quá tốt!" Lão Tiêu chạy tới kéo lên một cái Dật Trần, trái xem phải xem, một mặt hưng phấn .

Ngoài ra còn có lúc trước gặp được mấy người đều là mặt mũi tràn đầy hồ nghi thần sắc, từng cái ánh mắt lấp lóe, có một loại ngừ từ trên người Dật Trần tìm kiếm đáp án dự vọng .

"Các vị, mới vừa rồi là Dật Trần tiểu huynh đệ đem trên người chúng ta quý khí hút đi, cứu mọi người tính mệnh . Thật cao hứng hần còn sống, ta không biết nguyên nhân . Nhưng là bất kể là vì cái gì, ta quyết không cho phép có người tổn thương hần, chúng ta du đăng tứ kiệt mặc dù không phải quân tử, nhưng cũng là ý chí bằng phẳng chi nhân ."

Cung Lão ánh mắt sắc bén quét những người kia một chút, cao giọng nói ra . Ba Tam Ô Hồ cũng đứng ở Cung Lão bên cạnh, lấy đó tổng cộng cùng tiến lùi .

"Không tệ, Dật Trần tiểu huynh đệ là bằng hữu của chúng ta, muốn là ai gây bất lợi cho hần, cái kia chính là cùng ta Lão Tiêu gây khó dễ ." Lão Tiêu trở lại nói với Dật Trần: "Lão ca thiếu ngươi một cái to lớn nhân tình, về sau nếu có dùng đến chạm đất phượng, phân phó một tiếng là được ."

"Tiêu đại ca nói quá lời, ta cũng không biết chuyện gì xảy ra . Ta không nghĩ tới muốn cứu các ngươi, càng không biết sao có thể cứu các ngươi ." Dật Trần rất chân thành nói, đây là lời nói thật, Nhật Nguyệt Âm dương động hần xác thực không dự liệu được, nhưng cũng không thể nói trong cơ thể mình còn có món bảo vật này đi .

"Dật Trần tiểu huynh đệ, vô luận ngươi là có hay không hữu tâm, nhưng chúng ta xác thực là bởi vì ngươi mới từ Quỷ Môn quan trốn về đến . Hiện ở phía trước còn có bao nhiêu nguy cơ không ai nói rõ được, nhưng chỉ cần chúng ta tại, liên tuyệt sẽ không nhường ngươi một mình mạo hiểm ."

Cung Lão sành sời, hần đã trải qua nhìn ra Dật Trần không đơn giản, trên người hần nhất định có bảo vật, nếu không không có khả năng hút vào nhiều như vậy quý khí còn sinh long hoạt hồ .

Mặc dù tu vi không cao, có thể niên kỷ còn nhỏ, mới mười mấy tuổi liền đã đạt tới Đốc cấp trình độ, đã thuộc Thiên Tài, đợi một thời gian tất thành đại khí, trong lúc lơ đãng liền cứu chúng ta mệnh, chúng ta nếu là giao hảo cùng hần, ngày sau được ích lợi vô cùng .

Tại du đăng tứ kiệt cường thế áp bách dưới, những người kia ngưng ngưng cười cười, kỳ thật bọn hần vô cùng rõ ràng, Dật Trần đã có dị vật hộ thân, há là một người như vậy có thể bị thương, huống hồ bọn hần chỉ là cảm thấy hiếu kỳ thôi .

Một đoàn người tiếp tục đi về phía trước, quý khí bị Dật Trần hút xong về sau, trong không gian so với ban đầu sáng hơn nhiều, không khí cũng khôi phục bình thường .

Không bao lâu, trước mặt mọi người xuất hiện một đạo cửa đá, mọi người cùng nhau dùng sức, đồng thời đâm vào trên cửa đá, "Oanh ——" dày một thước cửa đá hết lên rồi ngã gục .

"Trận pháp này hẳn là vì phong bế quý khí, hiện tại quý khí không, cho nên cửa đá liền bị chúng ta dễ dàng mở ra ."

Cung Lão thở dài một hơi, tiếp tục nói ra: "Cái này mộ chủ chắc là bị đại lượng quý khí xâm nhập, tước đoạt sinh cơ, trước khi chết bố trí trận pháp sẽ quý khí vây khốn . Bởi vậy suy đoán, mộ chủ hẳn là từng tiến vào quý vực, mà cái này vạn năm qua có thể tự do xuất nhập quý vực chỉ có chẳng lẽ mộ chủ nhất định là Thương Mộc đạo nhân ."

"Thương Mộc đạo nhân? Chính là cái kia xuất nhập quý vực tìm kiếm Vô Cực Kiếm Thương Mộc?" Lão Tiêu cái thứ nhất đáp lại, nhưng lại lộ ra một mặt ảo não nói ra: "Hần căn bản là không có cảm tới Vô Cực Kiếm, chúng ta đến không, nơi này không có cái gì bảo tàng ."

Lão Tiêu nói rất có đạo lý, Cung Lão cũng không phản bác .

Không tệ, một đạo nhân lại không có cảm tới Vô Cực Kiếm, tuy nói có thể xuất nhập quý vực, lại dẫn tới một thân quý khí, coi như thân có dị vật cũng chưa chắc là đồ gì tốt . Chờ một lúc hãy nhanh lên một chút tìm tới đường ra rồi đi đi .

Dật Trần cũng có chút buồn bực, Thương Mộc không phải có Ô Thiên Y à, làm sao sẽ còn trên chọc rất nhiều quý khí . Trăm mối vẫn không có cách giải, hần lòng hiếu kỳ càng lớn, vẫn là nghĩ biện pháp tìm tới Ô Thiên Y đi, nơi đó chắc có đáp án .

Đám người từ lò mờ không gian thu hẹp đi ra, trước mặt sáng tỏ thông suốt

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Lô đình chi kích

Phảng phất là đi vào một hoa viên, một cái diện tích cực lớn vườn hoa .

Mặt trời chói chang, khắp nơi kỳ hoa dị thảo mùi thơm nức mũi, ong mật con bướm xuyên toa trong đó bốn phía cầu nhỏ nước chảy cảnh liễu phiêu đăng, đình đài tiêu tạ hoàn cảnh u nhã quả thực là nhân gian tiên cảnh, dù chưa tiến trong đó cũng đã lưu luyến quên về .

Xa xa nhìn lại, vườn hoa chỗ sâu nhất có một tòa ba tầng lầu gỗ, bị một tầng kim sắc tia sáng chói mắt bao vây lấy, lộ ra trang nghiêm túc mục, vậy cũng cho phép chính là bảo tàng vị trí .

Vườn hoa ngoài cửa mảnh đất trống lớn bên trên đã tụ mãn mới các cái thông đạo còn sống đi ra người, ngồi xuống, đứng đấy, còn có nằm quần áo tồn hại, toàn thân máu tươi, tay chân không trọn vẹn khóc, cười, còn có đùa giỡn

Sống sót sau tai nạn cảm giác là thiên kì bách quái, chắc hẳn những người này cũng đều kinh lịch các loại tình hình nguy hiểm, thậm chí mất thấy đồng bạn thống khổ chết đi, vẫn là lòng còn sợ hãi . Làm sao sẽ trấn định tự nhiên đã trải qua không nhiều, phóng tầm mắt nhìn tới bất quá mấy người mà thôi: Dật Trần, Huyền Thanh, Huyền thông, Betta, Siegmur

Còn có một nam một nữ, giống như là cha con .

Nam thân cao vượt qua hai mét, trung niên nhân, làn da ngăm đen, giống như là một tôn Hắc Tháp . Nữ là mười lăm mười sáu tuổi tiểu cô nương, tính tế đáng người nhìn như yếu đuối, nhưng ở một bộ hồng sam lam nổi bật dưới lộ ra sức sống bắn ra bốn phía .

Nàng chăm chú mà rúc vào trung niên nam nhân bên cạnh, giương một đôi mắt đẹp đánh giá chung quanh, ánh mắt chiếu tới chỗ, phảng phất nhẹ nhàng, nguyên bản kêu, nháo, đều không nhìn được dừng lại, thậm chí còn cố gắng đáp lại một cái mỉm cười .

Cái này làm cho người cảm giác mới mẻ nữ hài, khiến cho nguyên bản tiếng động lớn cãi nhau phân có một ngắn ngủi bình tĩnh .

Nữ hài ánh mắt lại cũng không dừng lại ở trên mặt bọn họ, tiếp tục quét nhìn, trong lúc lơ đãng Dật Trần tiến vào ánh mắt, nàng ánh mắt ngừng lại, hơi kinh ngạc . Nàng rõ ràng cảm giác được cái này mặt mày thanh tú giấu giếm khí khái hào hùng nam hài, tuổi tác sẽ không lớn hơn mình .

Tại một đám người kia bên trong, liền không có phát hiện hai mươi lăm tuổi phía dưới . Quan trọng hơn là hẳn trầm ổn trấn định, hiện ra cùng tuổi tác cực không tương xứng tâm trí . Hai người ánh mắt đụng một cái, nữ hài cười một tiếng, liền thu hồi ánh mắt .

Dật Trần đột nhiên đỏ mặt lên, vội vàng cúi đầu xuống, trong lòng lại là một trận bối rối .

"Đây là ngự thú phủ Phiêu người nhà, bọn hắn vậy mà không xa vạn dặm địa chạy đến, cũng muốn được chia một chén canh ."

"Đó là tự nhiên, dù sao mộ táng sức hấp dẫn to lớn, Huyền Thiên tông đều đến người, ngự thú phủ cũng không thể ngoại lệ ."

Có người khe khẽ bàn luận .

"Bành —— bành —— "

Đột nhiên truyền đến thanh thúy tiếng va đập, nguyên lai là có người vượt lên trước nghĩ nhanh chân đến trước tiến vào vườn hoa, lại bị vô hình kết giới phản chấn mà ra, bị thương nặng .

"Chư vị anh hùng, tất cả mọi người là đến Thương Mộc mộ táng tâm bảo . Lúc đầu đường ai nấy đi các được các pháp, có thể hay không đạt được bảo tàng, toàn bộ dựa vào bản thân tạo hóa, cùng người khác không liên hệ ."

"Nhưng bây giờ môn khẩu có một cự đại kết giới, ở đây các vị chỉ sợ không có người nào có thể bằng sức một mình đánh vỡ kết giới . Cho nên mọi người nhất định phải hợp lại cùng nhau, xuất toàn lực đánh vỡ kết giới này, sau đó vẫn là nghe theo mệnh trời tự hành tâm bảo ."

Huyền Thiên tông nội môn trưởng lão Huyền Thanh thanh âm không lớn, lại có thể để mỗi người đều nghe đến, hơn nữa nghe được thanh thanh sở sở, chiều này 'Âm ba công' trực tiếp rung động toàn trường . Tiếp lấy quay người ôm quyền, hướng một nam một nữ kia nói ra: "Phiêu Diêu huynh, người xem coi thế nào?"

"Huyền Thanh tiên bối nói cực phải, vẫn bối tuân theo chính là ." Phiêu Diêu đối với Huyền Thanh rất là tôn trọng, lập tức cao giọng nói ra: "Tướng cấp

mặc kệ mấy phẩm, Đốc cấp ngũ phẩm trở lên, toàn bộ đứng ở bên này . Đốc cấp nhất phẩm đến ngũ phẩm, đến chéo phía bên trái vị . Đốc cấp phía dưới không cần tham gia . "

Tại Huyền Thanh cùng Phiêu Diêu an bài xuống, ai vào chỗ nấy, tổng cộng khoảng một trăm năm mươi người, Dật Trần cùng du đảng tứ kiệt đều ở trong đó . Mọi người cùng nhau vận khí, nghe Huyền Thanh chỉ lệnh, sẽ nguyên khí tụ tập vận tại song chường, đồng thời phát lực hướng kết giới vũ tời .

Bành ~~~~~

Một trận ngọt ngào tiếng vang, kinh thiên động địa, kết giới đang vỡ tan đồng thời, lực phản chấn đem mọi người đồng loạt bắn ra đi .

Hảo tại mọi người tu vi đã bị áp chế, mới không còn mất mạng, nhưng là đều thương tới nội tạng . Mọi người tranh thủ thời gian chữa thương, uống thuốc uống thuốc, vận công vận công .

Phốc ~~~ phốc ~~~

Dật Trần trên người bị người khác nện một thân máu, biến thành hồng nhân, mặc dù không phải bản thân máu, nhưng ngoại nhân là nhìn không ra .

Bao phủ tại vườn hoa phía trên cự đại kết giới, chịu đựng hơn một trăm người hợp lực công kích về sau, chậm rãi nứt ra một cái lỗ, theo 'Xong đột xong đột' tiếng bạo liệt, khe hở càng lúc càng lớn, sau một lát rốt cục biến mất .

Vừa rồi chưa xuất chiến Chiến Sư cấp võ giả, lúc này lại biến thành sinh lực quân, mắt thấy kết giới biến mất, trước tiên thì có hơn một trăm người phóng tới vườn hoa .

Huyền Thanh cùng Phiêu Diêu vốn là hảo ý, Chiến Sư cấp tu vi quá thấp, đối với phá kết giới không có gì lớn dùng, làm gì chịu chết đây, loại này bảo toàn vốn cũng là thuận nước giong thuyền .

Thế nhưng là hai người cười khổ lắc đầu .

Có đôi khi, đối với đối thủ cạnh tranh bảo toàn chính là đối với mình bóp chết, bởi vì người bảo toàn tài tử đối phương có lực phản kích cùng đường xoay sở, cái này đối với mình là cực kỳ tàn khốc .

Tất cả mọi người tới tìm bảo, vốn chính là đối thủ, vì bảo tàng mà chém giết bị coi là thiên kinh địa nghĩa, người lại lương tâm phát hiện, để cho người khác hưu sinh dưỡng tức, bản thân tần tần khổ khổ vì bọn họ mở đường, sau đó đem bản thân làm bị thương .

—— cái này có thể trách người khác sao, chỉ tự trách mình quá ngu .

Nhưng theo Dật Trần, chỉ ít có thể xác định một chút, cái kia chính là Huyền Thanh cùng Phiêu Diêu hai người là ý chí bằng phẳng chí nhân .

Bởi vậy mà đây, Huyền Thiên tông cùng ngự thú phủ cũng hẳn là danh môn chính phái đi .

Mọi người đành phải đi theo cái kia hơn một trăm vị tiến vào vườn hoa, "Răng rắc ——" đột nhiên một tiếng sấm nổ vang lên, lão thiên trong nháy mắt sắc mặt thay đổi, ban ngày biến thành đêm tối .

Cũng không thấy nữa mặt trời chói chang, chiếm lấy là thiên không từng đạo từng đạo chói mắt tia chớp màu trắng, phảng phất muốn xé mở chân trời, nương theo mà tới là từng đợt oanh Long Long tiếng sấm, đỉnh tai nhức óc .

"Răng rắc —— "

Lại là một tiếng sấm nổ từ phía chân trời mà đến, một đoàn hỏa cầu khổng lồ cấp tốc rơi xuống trong vườn, tại cái kia hơn một trăm vị trên đỉnh đầu nổ tung .

Một cỗ mùi khét lẹt truyền ra, trên mặt đất hình thành một cái đường kính chừng mười thước hố to, nguyên bản nơi này hoa hoa thảo thảo sớm đã không có tung tích, ngay cả cái kia hơn một trăm vị, cũng nhiều nhất còn lại không đến mười vị .

"Má ơi, mau trốn "

Kinh khủng tiếng không ngừng phát sinh, một số người nghĩ lui ra ngoài cửa, lại bị bên ngoài tiếp tục tràn vào người ngăn chặn .

Cứ như vậy người bên trong muốn đi ra ngoài, bên ngoài người còn chưa biết địa đi đến chen, thế là loạn lấy một đoàn .

Bảo tàng có nhiên trọng yếu, nhưng đến có mệnh hưởng thụ mới được . Mặc dù cái kia kim sắc vòng sáng bên trong lâu gỗ khả năng chính là bảo tàng chỗ, khoảng cách bất quá một đường chỉ địa, hiện tại thế nhưng là chỉ xích thiên nhai, không thể vượt qua lạch trời .

Không ngừng mà có sét đánh dưới, không ngừng mà có nhân tử vong .

Huyền Thanh cùng Phiêu Diêu ý đồ giữ gìn trật tự, để nhiều người hơn rút lui ra ngoài cửa, nhưng giống như tốn công vô ích, không có người nghe bọn hắn nói, kỳ thật căn bản là nghe không được .

Bên ngoài người rớt cuộc biết tình huống bên trong, không còn tràn vào, tới gần môn khẩu cũng chậm rãi rời khỏi, người bên trong nhìn thấy hi vọng, tranh tiên khùng hậu hướng môn khẩu chen, người trước mặt ngược lại đằng sau đạp lên, so vừa rồi loạn hơn.

Đột nhiên một cái bóng người màu đỏ từ Dật Trần bên người lướt qua, nhẹ nhàng đến trong hoa viên. Một đạo trắng bạch cường quang từ thiên khung thẳng bổ xuống, trong chốc lát liền đến bóng người màu đỏ hướng trên đỉnh đầu

"Nhiên nhi —— "

Phiêu Diêu mắt thấy cứu không kịp, trong lòng nổi đau lớn, tuyệt vọng tiếng kêu là như vậy địa tê tâm liệt phế.

Hắn hồi hận không kịp, vừa rồi chỉ lo sơ tán đám người, xem nhẹ nữ nhi, đến mức mới vừa vào Chiến Đốc cấp nữ nhi bị xuyên qua đám người, cách xa mình phạm vi không chế, rơi vào lõi điện trong vòng vây.

Mất thấy nữ nhi giờ phút này chính như kỳ danh —— phiêu nhiên, liền muốn lảng lảng cách mình mà đến, bản thân lại bất lực, muốn cứu giúp đã là không kịp, Phiêu Linh sắc mặt trắng bệch, yết hầu ngồn ngọt, "Phốc ~~~" phun ra một ngụm máu tươi, người cũng lập tức ù rú xuống dưới.

Tại lõi đình chi kích trước mặt, nhân loại lực lượng biết bao nhỏ bé, một cái nho nhỏ sinh mệnh lại không cần phải nói.

Cho dù Phiêu Diêu có thể kịp thời đuổi tới, nếu không có đặc thù dựa vào, đơn giản cũng chính là lại uống đưa một cái mạng mà thôi.

Ngay tại phiêu nhiên sắp hương tiêu ngọc vẫn thời khắc, lại một đạo hồng sắc, hẳn là tới bóng người màu đỏ cấp tốc vọt mà tới, giang hai cánh tay sẽ phiêu nhiên ôm vào trong ngực, dùng thân thể của mình nghênh đón lảng lẹ mà đến lõi điện công kích.

"A —— "

Trong đám người phát ra một tràng thốt lên. Lúc này anh hùng cứu mỹ nhân, đại giới có vẻ như quá lớn điểm đi, đầu đất!

Đẹp là cứu không, anh hùng vẫn phải ngẫm củ tỏi, tội gì? Duy nhất trò chuyện lấy ** chính là bị chết oanh oanh liệt liệt. —— tóm lại, đáng tiếc oa.

Mọi người đều cảm thấy tiếc hận, hoảng sợ nhắm mắt lại.

Tiếng kinh hô chưa dừng lại, gào thét mà đến lõi điện đã trải qua đánh trúng cái kia màu đỏ sậm thân thể, lập tức xuất hiện một đạo hỏa quang, lập tức một tiếng âm vang, trên mặt đất một mảnh hỗn độn

Mọi người chậm rãi mở to mắt, lại đột nhiên phát hiện, bọn hắn chứng kiến kỳ tích phát sinh.

To lớn cái hố nhỏ bên trong, hai cái ôm nhau thân ảnh vẫn như cũ đứng thẳng, một mảnh cháy đen, trên người còn bốc lên làn mờ có thể thấy được từng tia từng tia khói đen.

Tại lui tới xuyên toa sấm sét vang dội ở giữa, hai cái thân hình tại di chuyển nhanh chóng.

Mọi người kim lòng không đành miệng mở rộng, một mặt không thể tưởng tượng nổi biểu lộ.

Làm sao có thể? Vừa rồi chết bởi lõi điện phía dưới, đã có vài trăm người, cái này hai lại còn còn sống

Sau một khắc, thân vóc giống như thân ảnh sẽ phiêu nhiên đầy hướng Phiêu Diêu trong ngực, cũng không nói lời nào, mà là quay người bốc lên lõi điện, thẳng hướng kim sắc lầu gỗ mà đến.

Mặc cho lõi điện đan xen, không hề hay biết, không cần chốc lát liền tiến vào kim sắc quang đoàn bên trong

"Nhiên nhi —— ôi ôi —— "

Phiêu Diêu lần này thanh âm tràn ngập kinh hi, nữ nhi mất mà được lại để hắn như rơi vào mộng, mừng rỡ như điên.

Ôm thật chặt ở chưa tỉnh hồn phiêu nhiên, kích động đến mặt mũi tràn đầy nước mắt. Đến mức đối với cái kia thân vóc giống như thân ảnh đều không có nhìn kỹ, thậm chí ngay cả tạ ơn hai chữ cũng không nói ra miệng.

Lõi điện vẫn còn tiếp tục tàn phá bừa bãi, mưa rào tâm tã cũng theo tới.

Than vóc giống như thân ảnh, y nguyên ghé qua tại điện quang quanh quần lõi đình bên trong, mặc dù đi lại lao đảo, lại vẫn kiên định tiến lên.

Mọi người phảng phất quên bản thân vẫn chỗ hiểm cảnh, y nguyên hé ra miệng, hai khối cảm xương giống như là cứng đờ, không cách nào sẽ miệng hợp ở.

Quá rung động!

Lõi đình chi kích vậy mà không làm gì được người này, rốt cuộc là ai? Còn là người sao

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Kiểm si Thương Mộc

Kim sắc trong mộc lâu, một mảnh tường hòa, không vậy thiềm điện cũng không có tiếng sấm.

Cái này là hoàn toàn không gian độc lập, cùng ngoại giới ác liệt không chút liên hệ nào. Than cốt giống như thân ảnh đi vào lầu một, hấn chính là Dật Trần.

Hấn nói không rõ vừa rồi anh hùng cứu mỹ nhân cử động, tựa như là một loại vô ý thức hành vi, cũng chính là lúc này, hấn nghĩ tới Tị Lôi Độc Cước Chuẩn lông vũ.

Có nó, lôi điện không đả thương được bản thân, đây là đạt được Ô Thiên Y tuyệt hảo thời cơ, cho nên hấn rất nhanh liền từ cứu phiêu nhiên loại kia trong hoảng hốt tỉnh táo lại.

Lầu gỗ tầng thứ nhất, trống trải trong vắt, không nhuộm bụi trần.

Mấy cái giá gỗ tán đặt ở bốn phía, trên kệ cùng sở hữu mười mấy cái hộp gỗ, rộng mở.

Mỗi cái hộp gỗ bên trong đều để đó một khối đá, đỏ tươi, xanh biếc, vàng óng, đen như mực, thuần trắng, màu chàm, màu đỏ tím có so to bằng cái thớt, cũng có so trứng gà tiểu.

Các loại tinh phẩm ngọc thạch, đều là giá trị liên thành. Trong đó còn có một khóa nắm đầm lớn dạ minh châu, phát ra tia sáng chói mắt.

Dật Trần nhìn qua một lần, mặc dù ưa thích nhưng vẫn là trả về, hấn mục tiêu là Ô Thiên Y.

Thế là xoay người lầu hai.

Lầu hai như cái tiệm thuốc, một cái rất tiệm thuốc lớn.

Bốn phía xếp đầy một người cao tù gỗ, bị ngăn cách thành rất nhiều tiểu ngăn kéo, trong ngăn kéo còn có tinh xảo hộp gỗ nhỏ, trong hộp đều trang bị các loại dược liệu.

Toàn bộ là bên trong dược liệu cao cấp, thậm chí có không ít cực phẩm dược thảo, đây đều là bảo bối, Dật Trần có chút thêm nhỏ dãi, nhưng vẫn là nhìn xuống không cầm.

Kiểm tra cẩn thận một lần, vẫn chưa phát hiện Ô Thiên Y. Hấn thở dài một hơi, tiếp tục hướng lầu ba đi đến.

Vừa tiến vào lầu ba, Dật Trần trong lòng mát lạnh, vẫn không có Ô Thiên Y!

Trong phòng để đó một cái khay trà giống như bàn nhỏ, bên cạnh một cái so cái bàn cao một chút kiểm khung.

Trên bàn có một bản hơi mỏng dùng đồng chỉ liên sách cũ, kiểm trên kệ có một chuỗi cấm ở trong vỏ kiểm. Trừ cái đó ra cũng không có vật gì khác, bốn phía trống tuếch, nào có Ô Thiên Y tồn tại?

Dật Trần lật khắp mỗi một góc, không vậy phát hiện bất kỳ cơ quan nào. Sự thất vọng tràn tại trên mặt, chẳng lẽ Kim Giáp phán đoán sai lầm?

Dật Trần tìm không ra Ô Thiên Y, trong lòng mười phần phiền muộn, nhưng như là đã đến, vậy thì không thể tay không mà về.

Đi đến trước bàn, đập vào mi mắt là quyển sách kia trang bìa, thượng thư 'Vô Cực ba thức đầu'. Trong lòng của hấn run lên, đây là Vô Cực Kiểm kiểm phổ.

Vô Cực Kiểm cùng sở hữu mười ba thức, nơi này là ba thức đầu, cái kia còn có mười thức đâu? Tính, trước lấy tới xem một chút rồi nói sau.

Dật Trần đưa tay đi lấy trên bàn thư, chợt thấy không khí chung quanh một trận mờ mịt, lập tức một đạo như có như không hình ảnh xuất hiện ở trước mặt hấn.

"Người kêu Dật Trần?" Là một lão già thanh âm, từ trong chân dung lơ mờ có thể nhận ra, đó là một cái cao gầy quắc thước lão nhân, thái độ ôn hòa .

"Là, Dật Trần xin ra mắt tiền bối ." Lão nhân không có đối với Dật Trần dùng ra cái gì uy áp, cứ như vậy thân nhiên tung bay ở Dật Trần trước mặt .

Nhưng Dật Trần lại đột nhiên có một loại nỗi lòng tôn kính cảm giác: "Văn bối quý rầy tiền bối thanh tĩnh, xin hãy tha thứ ."

"Rất tốt . Có thể thông qua quỹ khí đường hầm, xông qua lôi điện chi trận, đủ thấy người cùng người thường khác biệt, hoặc là thiên phú dị bẩm, hoặc là dị bảo mang theo . Mà hai người dạng cùng có đủ cả, đã thuộc khó được về sau tiến vào lầu gỗ, nhìn thấy rất nhiều kỳ trân dị bảo, thế mà không chiếm làm của riêng, có thể thấy được người không tham lam chi nhân khó được người tuổi còn nhỏ liền có thể có như thế tâm cảnh ."

Lão nhân không vội không chậm, từ từ nói đến: "Người nếu trải qua gian nguy, liệu chết tiến vào nơi đây, liền định có mưu đồ . Nhưng mà người xem những bảo vật kia như không khí, nói rõ người mục tiêu không ở chỗ này . Như vậy, người muốn cái gì, có thể nói cho ta biết không?"

"Ô Thiên Y ." Dật Trần cảm thấy không vậy giấu diếm tất yếu .

"Ô Thiên Y?" Lão nhân thăm kinh hãi, nhưng ngay lúc đó liền khôi phục vốn có trạng thái:

"Trên đời này biết rồi Ô Thiên Y người không cao hơn mười cái, hơn nữa đều chết sạch . Người là làm sao biết? Xem ra người nhất định cũng biết ta là ai . Nhưng là người tìm Ô Thiên Y mất, không phải là muốn lấy được Vô Cực Kiếm sao . Người làm sao thấy được kiếm phổ vẫn thờ ơ đâu?"

"Ngài hẳn là Thương Mộc tiền bối, cái này Hoàng cấp mộ táng chủ nhân, chỉ là ta không nghĩ tới ngài còn tại nhân thế ."

Dật Trần biết rồi trước mặt lão nhân sẽ không đối với mình có bất cứ thương tổn gì, cho nên rất bình tĩnh địa nói ra:

"Ta từ một cái tiền bối nơi đó biết một chút liên quan tới ngài truyền thuyết, trong đó bao hàm Ô Thiên Y, Vô Cực Kiếm, còn có Vô Cực mười ba thức . Ta muốn Ô Thiên Y là vì đạt được Vô Cực Kiếm cùng Vô Cực mười ba thức, nhưng nơi này kiếm phổ chỉ có chỉ là ba thức, không cần cũng được ."

"Chỉ có chỉ là ba thức, người ngại ít? Còn chỉ là người trẻ tuổi người khẩu vị quá lớn ."

Dù là Thương Mộc có mạnh đại định lực, cũng bị Dật Trần câu nói này đánh nhảy dựng lên, ách, hẳn là phiêu lên:

"Người biết ba thức này ta làm thế nào chiếm được à, lại nỗ lực đại giới cỡ nào . Đáng thương lão nhân gia ta chỉ còn lại một tia du hồn, ở chỗ này phiêu đảng lâu dài vạn năm . Thiếu chút nữa thì bị người câu nói này cho tức giận đến hơi phi yên diệt, người quá cuồng vọng ."

"Người cũng đã biết, ta chỗ này bất luận một món đồ gì cầm tới trên giang hồ, cái kia đều có thể đưa tới gió tanh mưa máu thấy ngang khắp đồng . Người thế mà xem thường, còn 'Không cần cũng được' . Hừ, hừ, tức chết ta!"

"Thật xin lỗi, tiền bối . Ta không vậy xem thường nơi này bất luận một món đồ gì, chỉ là ta nghĩ ra được Vô Cực Kiếm cùng Vô Cực mười ba thức . Khả năng ta không biết trời cao đất rộng, không biết thế sự gian nan, coi trời bằng vung mơ tưởng xa vời ."

"Ta nghĩ ra được hoàn chỉnh đồ vật, có lẽ lại cố gắng thế nào cuối cùng vẫn không chiếm được . Nhưng là nghĩ nghĩ cũng không được sao? Ta nói ra bản thân ý tưởng chân thật, chẳng lẽ có sai sao? Vì cái gì?"

Đúng vậy a, vì cái gì? Người khi đó năm lần bảy lượt xuất nhập Quỷ giới, không phải cũng là vì Vô Cực Kiếm sao .

Người có thể ta chẳng lẽ lại không thể, dựa vào cái gì, người tu vi so với ta cao hơn nhiều, vậy thì thế nào, người không phải là không cảm tới sao . Dật Trần cảm thấy đặc biệt ủy khuất, thậm hạ quyết tâm nhất định phải đạt được Vô Cực Kiếm .

Lần này đến phiên Thương Mộc im lặng .

Đúng thế, bản thân cho rằng có thể làm đến ba thức đầu đã là trọng đại thành tựu, nhưng dù sao chỉ là ba thức, so sánh mười ba thức mà nói, có thể không phải liền là 'Chỉ là' mà thôi à, nếu là 'Chỉ là', vậy dĩ nhiên 'Không cần cũng được'.

Tiểu tử này không sai, ta làm gì sinh khí, chẳng lẽ cái này một vạn năm đợi ở chỗ này, tịch mịch cô độc nhằm chán dùng bản thân trở nên táo bạo, ta vẫn là cái kia cử chỉ hào phóng ôn tồn lễ độ Thương Mộc lão đạo sao .

"Ân tiểu tử, cái này tựa như là ta không đúng . Tốt xấu ta lớn hơn người hơn một vạn tuổi, liền chớ để ý ."

Thương Mộc lúng túng nói ra: "Người nếu tiến đến, chúng ta chính là có duyên phận . Ô Thiên Y phá không thể sử dụng, nếu như người có thể tìm đủ tu bổ tài liệu cần thiết, thì có thể làm cho nó khôi phục ."

Từ Thương Mộc trong miệng, Dật Trần biết rồi một vạn năm trước phát sinh ở Thương Mộc trên người sự tình

Thương Mộc chém giết Ô Thiên Vương, chế thành Ô Thiên Y, sau đó xuất nhập Quỷ giới, lấy Vô Cực Kiếm không có kết quả —— đây là Kim Giáp biết rõ .

Sự thật không chỉ có như thế, bởi vì Thương Mộc là Thổ thuộc tính, cùng Ô Thiên Y phối hợp là châu liên bí hợp .

Tránh đi bên ngoài kết giới, lặng yên không một tiếng động xuất nhập Quỷ giới, chưa bao giờ bị phát hiện .

Trải qua qua nhiều lần tìm kiếm, tại U Minh Âm Sơn khe nứt lớn chỗ sâu phát hiện Vô Cực Kiếm .

Nơi đây tới gần Địa Ngục Vương động phủ, âm khí thịnh nhất, Thương Mộc mặc dù lấy Ô Thiên Y lại vẫn cảm giác đến âm khí bức người, thẳng thắm thể nội . Thân ở Địa Ngục Quỷ giới, không dám thi triển tu vi, không cách nào sẽ thể nội âm khí khu trừ .

Lần lượt cố gắng về sau, Thương Mộc rốt cục nhìn thấy tha thiết ước mơ Vô Cực Kiếm, Vô Cực Kiếm đối với người cũng không bài xích, có lẽ một nhân tài người cũng không nghĩ tới sẽ có người lặn nhập địa phủ .

Nhưng là Vô Cực Kiếm chung quanh đường kính trong phạm vi trăm thước, thuộc về cấm khu, không thể tới gần, bởi vậy Thương Mộc không thể lấy ra bảo kiếm .

Roi vào đường cùng, Thương Mộc ngồi ở ở ngoài vùng cấm bên cạnh lặng lẽ thi triển thuật cảm ứng, ý đồ cùng Vô Cực Kiếm tiến hành câu thông .

Đi qua lập đi lập lại thử nghiệm, cuối cùng có một tia đáp lại, Thương Mộc mừng rỡ như điên, tăng lớn thử nghiệm cường độ, lần này từ Vô Cực Kiếm phản hồi bên trong, mơ hồ nhìn thấy một nhân tài người tại vùng vẫy Vô Cực Kiếm, Thương Mộc từ huyền ảnh bên trong ngộ đến kiếm pháp ba thức đầu .

Nhiều lần mạo hiểm, nhiều năm thăm dò, hôm nay cuối cùng gặp hồi báo . Thương Mộc đè nén nội tâm kích động, chuẩn bị tiến một bước địa tham tường Vô Cực Kiếm chiêu thức .

Nhưng không ngờ chung quanh âm khí theo Thương Mộc sức cảm ứng thi triển, nội lực tiêu hao lúc thừa lúc vắng mà vào, như thủy triều đại lượng tràn vào thể nội .

Trong thân thể có âm dương nhị khí, âm dương điều hòa đạt tới cân bằng, là tinh lực dồi dào sinh long hoạt hổ, âm nhiều dương ít thì uể oải suy sụp buồn ngủ, như âm khí đại thịnh là dương khí suy kiệt, hồn phách không yên, sinh cơ thiếu thốn .

Thương Mộc tu hành nhiều năm tự nhiên minh bạch đạo lý này, chợt cảm thấy đại sự không ổn, dưới tình thế cấp bách vận khí chống cự .

Nghĩ thầm trước đem âm khí bức ra ngoài thân thể, lại lĩnh hội Vô Cực Kiếm Pháp . Chính là cái này một ý nghĩ sai lầm, tạo thành Thương Mộc vận năm tiếc nuối .

Ô Thiên Y có thể biến mất nhân khí tức, chính bởi vì Ô Thiên Vương hấp thụ thổ mộc tinh hoa dài đến ngàn năm, ở dưới lòng đất khắp nơi đều nổi lên lừng thổ mộc khí tức, chỉ cần ăn mặc Ô Thiên Y lúc đối với mình khí tức thêm chút che giấu, liền có thể cùng chung quanh tương dung .

Nhưng là nếu muốn chủ động triển lộ tu vi, đặc biệt là cao cấp tu vi, như vậy thể nội hùng hậu khí tức sẽ theo nguyên khí vận hành mà tiết ra ngoài thân thể, Ô Thiên Y tác dụng liền giảm mạnh, duy nhất công dụng chỉ có thể là ẩn hình .

Tại Địa Ngục Quỷ giới, quanh năm quanh năm đều là Âm Quỷ chi khí, quỷ tộc hấp thụ âm Khí Tu luyện có thể gia tăng công lực .

Bọn hắn hi âm sợ dương, đối với dương khí cực độ miễn cảm, từ khi bị một nhân tài người phong ấn đến nay, U Minh Âm Sơn khe nứt lớn lối vào đã từng có nhân loại từng tới, vậy cũng bị giết hoặc bị đuổi, chưa bao giờ có người có thể xâm nhập như thế muốn hại địa khu .

Mà giờ khắc này, Thương Mộc vì thi triển sức cảm ứng gây nên âm khí nhập thân, bắt đắc dĩ vận công chống cự âm khí, tạo thành tự thân dương nguyên chi khí tiết ra ngoài, cho nên rất nhanh liền bại lộ .

Địa Ngục trong vương phủ A Tỳ ngục ti đại điện, một ít quỷ vãi và nhập điện: "Bảo Lục Ngục Ti, ngoài năm mươi dặm dương khí xuất hiện, khả năng có nhân loại xâm nhập ."

"Đi, đi xem một chút ." Lục Ngục Ti đang ở ngủ, nghe vậy đứng dậy, đi theo tiểu quỷ chuyện cũ phát chỗ bay tới . Không cần mấy hơi thời gian, liền đến Thương Mộc trên đỉnh đầu .

A ~~~ thấy thế nào không gặp người? Nồng đậm như vậy dương khí, rõ ràng chính là từ nơi này phát ra, có thể ngay cả một người ảnh đều không có, chẳng lẽ là chuỗi này đáng chết Vô Cực Kiếm, nhưng đã trải qua hai vạn năm nó chưa bao giờ có dị tượng .

Không có khả năng! Lục Ngục Ti âm thầm nghĩ hoặc, đột nhiên trong lòng run lên, hướng về phía phía dưới lớn tiếng nói ra: "Tiểu nhóm, tra cho ta! Cái này phương viên ba dặm trong vòng, không cần buông tha bất kỳ chi tiết nào . Nơi đây nhất định có nhân loại, chúng ta nhìn không thấy là bởi vì hắn sử dụng bí pháp nào đó, biến mất bộ dạng . Lại nhìn bản ti như thế nào để hắn tại chỗ ."

Nói xong, Lục Ngục Ti chậm rãi đưa hai tay ra, lòng bàn tay đối diện nhau, làm sơ ập ập tức hai chưởng mở ra . Chỉ thấy nồng đậm hắc khí từ lòng bàn tay tuôn ra, trong khoảnh khắc toàn bộ không gian liền tràn ngập loại này khí tức tử vong . Đồng thời phía dưới tiểu quỷ nhóm chính hướng Thương Mộc bên này lục soát, vòng vây càng co càng nhỏ lại .

Thương Mộc rất rõ ràng, nơi này là quỷ vực, vốn là âm khí nặng nề, tăng thêm Lục Ngục Ti lại đang thi triển U Minh quỷ thủ, lúc này không đi sẽ thấy không có cơ hội .

Tâm niệm vừa động, triển khai thân pháp, "Sưu" một tiếng, hóa thành một luồng kinh phong cấp tốc vọt mà ra, hướng cửa ra phương hướng bỏ chạy .

"Truy! Đi theo cổ khí tức này truy ." Lục Ngục Ti một bên phát ra mệnh lệnh một bên như ảnh tùy hình địa theo tới

Thương Mộc đối với Địa Ngục Quý giới địa hình như lòng bàn tay, mấy cái lên xuống liền đến cửa ra kết giới chỗ, thân hình hơi chậm muốn quán kết giới mà ra . Đúng vào lúc này, Lục Ngục Ti như u linh địa theo đuôi mà tới, nhẹ nhàng đẩy ra một chưởng, một cổ nồng đậm hắc khí chính giữa Thương Mộc phía sau lưng .

Thương Mộc kêu lên một tiếng đau đớn, ngã ra kết giới . Kết giới bên ngoài là an toàn, nhưng bên trong U Minh quỷ thủ, dĩ nhiên thụ thương . Nội tạng bị hao tổn không cách nào vận công chống cự quỷ khí

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Vô Cực ba thức đầu

"Ta là nhật về một cái mạng, nếu là muộn nửa bước, liền bị Lục Ngục Ti lưu tại quỷ vực . Nếu ở nhân gian cái kia Lục Ngục Ti cũng không phải là đối thủ của ta, nhưng tại Địa Ngục âm phủ ta lại lấy hắc đạo ."

Thương Mộc thần thức không thôi, phảng phất chuyện cũ rõ mồn một trước mắt: "Kỳ thật lúc ấy, ta trầm mê ở Vô Cực Kiếm kiếm pháp, khiến thiếu thốn cảm giác nguy cơ, mới tạo thành như thử hậu quả "

"Ba thức này kiếm pháp, là ta dùng mệnh đổi lấy, cho nên phi thường quý trọng đây cũng là ta ở trước mặt người thất thổ nguyên nhân. Người có nghề con mới sinh giống như dùng khí, ta rất thương thức . Nhưng liền trước mắt mà nói người còn không có đủ điều kiện, Ô Thiên Y bị Lục Ngục Ti U Minh quỷ thủ oanh một cái động lớn, hiện tại không thể sử dụng ."

Một vạn năm trước, Ma Giới làm loạn cùng nhân loại tranh đoạt không gian sinh tồn, Ma Giới Thống soái tối cao có vô địch Ma Tôn danh xưng . Tại hắc dưới sự hướng dẫn cùng nhân loại đại chiến mấy trăm năm, đồ giết nhân loại không xuống ngàn vạn, chiếm lĩnh nguyên vốn thuộc về nhân loại hơn phân nửa chất lượng tốt không gian .

Nhân loại sinh tồn gặp uy hiếp thật lớn, lúc này có vị Đế Tôn đại nhân đứng ra, xông Ma Giới, kém một chút chém giết Ma Tôn, đem Ma Giới đuổi ra nhân loại ở lại không gian, vì nhân loại tranh thủ đại lượng ưu thế không gian sinh tồn .

Đáng tiếc là, vị này Đế tôn bên người đại nhân giúp đỡ chỉ có Ngũ đại đệ tử cùng một cái Thần thú mà thôi, cái khác có lực đánh một trận cao thủ cũng không thấy tung tích

"ta một đời cũng tâm cao khí ngạo, không đem thường nhân để vào mắt, duy chỉ có vị kia Đế Tôn đại nhân, trong lòng ta như đồng nhất thảng ."

"bản thân ở vào yếu thế gặp khốn cảnh thời điểm, cũng nghĩ nếu có một ngày cường đại, ta sẽ nhường thế giới trở nên thật mỹ hảo . Nhưng thực đến ngày đó, rất nhiều người thường thường liền nghĩ bản thân, thế giới phải chăng mỹ hảo không liên quan chuyện ta, trời sập xuống có người khác khiêng, coi như ta cao nhất, ta cũng ngồi xổm xuống, tóm lại ta là không khiêng ."

"Duy chỉ có vị kia Đế Tôn đại nhân khác biệt, hẳn vì tình nổi giận vật đứng ra, không để ý cá nhân an nguy là ta kính nể nhất đại anh hùng ."

"người giống như hắc đều là Tiên Thiên Ngũ Hành chi thể, hơn nữa trên người người giống như có hắc cái bóng, ta không biết người là đạt được hắc truyền thừa, hoặc là trực tiếp là hắc chuyển thể . Ô Thiên Y chuyện này cũng chỉ có sáu người kia một thú biết rồi, nhưng cái này đã là vạn năm trước sự tình, đã người tới đây tìm, liền nhất định cùng sáu người một thú có liên quan ."

"cho nên bất kể là loại nào, người cũng là ứng kiếp mà sống, điểm này không thể nghi ngờ . Thế nhân xưng ta là 'Kiếm sĩ', một đời nghiên cứu kiếm thuật, liền cho rằng ta tham luyện Vô Cực Kiếm . Nhưng có ai biết, ta lấy Vô Cực Kiếm chân chính mắt là vì ứng kiếp . Trước một cái vạn năm kiếp, bởi vì một nhân tàn người chém giết Địa Ngục Vương, nhất kiếm phong Quý giới, dọa đến Ma Giới không dám làm loạn ."

"Lại qua một vạn năm, Ma Giới rục rịch, ta lúc ấy đã là Hoàng cấp trạng thái đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa liền vì Đế cấp, đồng cấp bên trong kiếm vị tôn, không thua gì Đế Tôn Ngũ đại đệ tử ."

"Nếu như đạt được Vô Cực Kiếm, học được Vô Cực mười ba thức, tăng thêm Vô Cực Kiếm vô thượng uy năng, tự tin có thể giúp vị kia Đế Tôn một chút sức lực . Kết quả lại thất bại trong gang tấc, mà vị kia Đế Tôn cũng bởi vì thiếu khuyết giúp đỡ, cuối cùng không thể triệt để thành công "

"Cái thế giới này, mỗi một vạn năm liền sẽ có một lần đại kiếp . Hai vạn năm trước là quỷ giới, một vạn năm trước là Ma Giới, mà lần này có lẽ nghiêm

trọng hơn, Ma Tôn không chết, đi qua vạn năm khôi phục chỉ sợ so trước kia còn có lợi hại Quý giới phong ấn nghe nói cũng liền có thể bảo chứng hai vạn năm."

"Nếu như cái này lưỡng giới cùng một chỗ tiến công nhân loại, kia nhân loại đứng trước tai nạn là không thể tưởng tượng"

"Đặt Trần tiểu huynh đệ, năm đó ta biết rõ ngày giờ không nhiều, liền sẽ Vô Cực Kiếm ba thức đầu ghi chép lại, chôn xong Ô Thiên Y. Sau đó dốc hết toàn lực đem quý khí phong ấn tại đường hầm dẫn lối đình tại kết giới phía trên cuối cùng sẽ một đời tu vi trút xuống ở nơi này chuỗi Thương Mộc trên thân kiếm chỉ còn lại một tia du hồn đang chờ đợi ứng kiếp chi nhân."

"Trước đó vài ngày, ta được đến một cái cảm ứng, phảng phất từ từ nơi sâu xa truyền đến, lại là thật sự rõ ràng ứng kiếp chi người đã xuất hiện, hơn nữa cách nơi đây không xa. Tại là thông qua còn sót lại ý niệm, thả ra tin tức tin tức mặc dù mập mờ, nhưng ta biết, ứng kiếp chi nhân tất nhiên sẽ đến"

"Người càng lối đình thật là mưu lợi, nhưng hút quý khí chính là xem hư thực. Ứng kiếp chi nhân tất có kỳ ngộ, cho nên chữa trị Ô Thiên Y vẫn có hi vọng"

Thương Mộc ngừng lại, tiếp tục nói ra: "Tại người có năng lực lấy ra Vô Cực Kiếm trước đó, học trước ba thức đầu, chuỗi này Thương Mộc kiếm mặc dù không kịp Vô Cực Kiếm, nhưng ít ra cũng là Hoàng giả khí, Đế cấp phía dưới không người có thể hủy nó, người không nên tùy ý biểu hiện ra kiếm này."

Kiểm trên kệ vô kiếm nhỏ nhẹ rung động một chút, Thương Mộc kiếm chậm rãi từ trong vô trút ra, một đạo hàn quang theo đen nhánh thân kiếm xuất hiện mà đột nhiên bắn ra, gian phòng bên trong nhiệt độ bỗng nhiên hạ xuống.

Cái này là một thanh hàn băng Huyền Thiết Kiếm, dài ba thước, thân kiếm thông đen, hàn quang bao phủ, cùng Thương Mộc đã trải qua tâm linh tương thông, Thương Mộc chỉ là một ý niệm, nó liền tự động ra khỏi vô chột kiếm đã bay trên không trung, tự động diễn luyện

"Hoài Trung Bảo Nguyệt ——"

"Thu Vũ Ngô Đồng ——"

"Đầy Đất Phong Lôi ——"

Vô Cực Kiếm ba thức đầu.

Thương Mộc kiếm trên không trung vận hành, phảng phất hai tay vào lòng nhẹ đâm mà ra, lập tức nhanh chóng vừa phát liền tới, phảng phất giống như thời không thay đổi, uy áp vô tận

Lập tức từ bên trên đánh xuống, hàn quang điểm điểm, một mảnh khắc nghiệt, không gian ngổn tre, vạn vật tàn lụi

Sau đó hoành quét qua, lối đình vạn quân, xé rách không gian, cảnh hoàng tàn khắp nơi

Đâm, bổ, quét, điểm, vung, bồi, ép

Kiểm là hảo kiếm, Hoàng giả khí. Đế cấp phía dưới nó là vua, ngưng tụ Thương Mộc toàn bộ tu vi.

Nếu là ở một cái Hoàng cấp cao giai vô giả trong tay, chém giết Đế cấp sơ giai cường giả cũng không phải không có khả năng.

Tại đồng cấp bên trong tuyệt không đối thủ, một khi giao thủ, đối phương muốn chạy trốn cũng khó. Coi như đặt ở Đặt Trần trong tay, dùng đến cực hạn, liền Độc cấp bất phẩm thậm chí cửu phẩm cũng có thể một trận chiến.

Nhưng là bằng Đặt Trần trước mắt tu vi, là không thể để nó tùy tiện lộ diện, bởi vì cái gọi là "Thất phu vô tội, hoài bích có tội".

Một thanh Vương giả khí, liền có thể trên giang hồ nhắc lên gió tanh mưa máu, có thể cho các tông môn máu chảy thành sông, thậm chí có thể làm cho một cái gia tộc một đêm biến mất.

Huống chi Hoàng giả khí

Lần này trên giang hồ nhận được tin tức mơ hồ không rõ, đại đa số người hoài nghi chân thực tính, cho rằng là cái nào tiểu môn phái nhân đến phát chán phát ra lời đồn, để cho người khác tranh đấu chế giễu.

Dù vậy, vẫn có mấy ngàn người không ngại cực khổ, nghe theo gió mà đến

Cho nên, Đặt Trần tại có đầy đủ thực lực trước đó, nhất định phải cẩn thận từng li từng tí, không thể bại lộ chuỗi này Hoàng giả khí.

Nếu như không thể cho Thương Mộc kiếm rót vào đầy đủ năng lượng, dùng qua một lần về sau, chỉ ít trong nửa tháng không thể lại dùng, nếu không nó chính là một chuỗi phổ thông kiếm.

Trừ phi sinh tử tồn vong, nếu không nhất định phải làm cho nó ngoan ngoãn đợi tại nhật nguyệt trong không gian.

Vận vận ba thức, đã trọn có kinh thiên động địa chỉ năng, mỗi một thức nhìn như đơn giản kì thực thiên biến vạn hóa, ẩn chứa trong đó thiên địa tạo hóa luật rừng tốc độ, một khi sử xuất uy lực to lớn .

Dật Trần kinh ngạc tại kiếm pháp vô cùng ảo diệu, trong lòng sợ hãi, lập tức thu hồi vừa rồi cái kia một tia cuồng vọng chi tâm, đối với Thương Mộc nhiều một phần tôn kính .

Thương Mộc sẽ ba thức kiếm pháp ấn tiến Dật Trần trong đầu . Đi qua giảng giải cùng Thương Mộc kiếm nhiều lần diễn luyện, Dật Trần đối với Vô Cực ba thức đầu có sơ bộ hiểu, mặc dù không có thể phát huy đến phát huy vô cùng tinh tế, nhưng cũng bắt chước đến giống như đúc .

"Chữa trị Ô Thiên Y cần địa tâm Huyền Thổ, Linh Thụ cảnh khô, địa Kim Liên, kim ngọc cao, Huyết Hồn thảo, vô diệp thạch văn hoa, còn có "

Thương Mộc nói một chuỗi tên, để Dật Trần nhớ kỹ, sau đó lại bổ sung:

"Tốt nhất tại trong vòng mười năm tìm đủ, nếu không không biết ta còn có thể hay không chống đỡ xuống dưới lâu hai được liệu ngươi toàn bộ mang đi, ngươi có thể cho bảo vật đem bọn nó luyện thành các cấp đan dược . Những ngọc thạch kia cũng mang theo, ngươi tu luyện lúc cần dùng đến "

"Nhớ kỹ mặc kệ đến đâu, đều muốn tăng thực lực lên . Không vậy thực lực, liền nói chuyện quyền lực đều không có "

"Ta chưa nhất định tâm nguyện, chỉ có dựa vào ngươi đi hoàn thành ta rất muốn cùng ngươi cùng một chỗ kề vai chiến đấu, nhưng đã không có khả năng . Duy nhất có thể giúp ngươi, chính là chuỗi này Thương Mộc kiếm lại có là chữa trị Ô Thiên Y ."

"Ta có thể làm, cũng chỉ có những cái này tiểu huynh đệ, ngươi tự giải quyết cho tốt . Hi vọng ta có thể đợi được ngươi thành công ngày đó" sắp chia tay, Thương Mộc có chút ghen ghét, nhưng lại cố gắng giữ vững bình tĩnh .

Dật Trần cũng là vạn phần không muốn, trừ đối với Thương Mộc tôn kính, còn có đối với tương lai một phần chờ mong .

Có lẽ Thương Mộc cảm thấy vạn năm chờ đợi, rốt cục có một hy vọng .

Cho nên đem cái này một vạn năm đến giấu ở trong lòng lời nói, một mạch nói ra, căn bản mặc kệ Dật Trần có tiếp nhận hay không, sợ về sau đã không còn cơ hội .

Loại tâm cảnh này Dật Trần không cách nào hoàn toàn lý giải, nhưng vẫn bị Thương Mộc lấy, không hiểu đối với mình nhiều một phần mong đợi, cảm thấy trên vai gánh dần dần nặng

Từ giờ trở đi, Dật Trần đã không còn là dốt nát vô tri thiếu niên, tâm hấn trí trở nên dần dần thành thực, ít một chút ngây thơ, nhiều một phần đảm đương .

Ba ngày sau, dừng lại ở vườn hoa môn khẩu vài trăm người, bị một trận lãng không mà đến cuồng phong cuốn lên, mơ mơ màng màng trở về đến Tòa Vân Phong dưới trong sơn ao .

Mọi người lòng còn sợ hãi, đồng thời cũng minh bạch, bảo tàng cùng mình đã vô duyên, có lẽ căn bản cũng không có bảo tàng . Thế là đều có tương lai riêng

Dật Trần không ở trong những người này, Thương Mộc đem hắn từ một chỗ khác đưa ra . Rất nhanh liền cùng Kim Giáp hội hợp, đem mộ táng tình huống nhất ngữ nhất thập nói cho Kim Giáp .

Kim Giáp cũng là một trận thổn thức, hai người trong núi lại đợi mấy ngày, Dật Trần đem Vô Cực ba thức đầu lập đi lập lại luyện tập, tiến bộ rất nhiều . Phối hợp Ngũ Hành Chi Khí, đã có thể phát huy so sánh đại uy lực, Kim Giáp cũng thỉnh thoảng cùng hắn luyện tập đối chiến .

Nhật Nguyệt Âm cũng không nhàn rỗi, vừa mới đem mộ táng bên trong hấp thụ quý khí luyện hóa chứa đựng, lại vội vàng sẽ Thương Mộc đưa tặng dược liệu phân loại cất giữ, cũng luyện chế một chút cần đan dược .

Cực kỳ trân quý vạn năm thậm chí vài vạn năm thiên tài địa bảo, còn chuyên môn thả tại địa tâm Huyền Thổ bên cạnh, để chúng nó lại hấp thu một chút Huyền Thổ linh khí .

Một ngày này, Kim Giáp nói cho Dật Trần: "Chủ nhân, địa tâm Huyền Thổ tu luyện đài chính là có địa tâm Huyền Thổ chế thành, cái này không thiếu . Linh Thụ cảnh khô từng tại Y Lan Thánh Sơn mây xanh phong xuất hiện qua, đó là Huyền Thiên tông vị trí, ngoại nhân là không vào được ."

"Kim ngọc cao chỉ sinh tại bên ngoài mấy triệu dặm Tiên dưng núi, ta đem ngươi đưa đến Thiên Vân thành về sau, liền đi Tiên dưng núi tìm kim ngọc cao . Tài liệu khác muốn từng bước một đến, không thể quá mau "

"Ba tháng về sau, Huyền Thiên tông lại ở Thiên Vân thành chiêu thu đệ tử, ngươi có thể tham gia tuyển bạt, muốn đi vào tám người đứng đầu . Đến Huyền Thiên tông sau tốt nhất có thể tiến vào nội môn, lại nghĩ biện pháp tìm kiếm Linh Thụ cảnh khô, đừng cho người khác biết, nếu không sẽ gặp nguy hiểm . Nơi đó là Thiên La đại lục thanh niên tài俊 căn cứ, ngươi phải chú ý bảo vệ tốt bản thân "

"trong ngũ hành, nhan sắc đối ứng —— thổ đối với hoàng, Mộc đối với xanh, hiện nay đối với Bạch, nước đối hắc, hỏa đối với đỏ ."

"Ngươi từ mộ táng mang ra ngọc thạch, trong đó có một ít có thể dùng đến phụ trợ luyện công, tu luyện lúc căn cứ thuộc tính tay cầm tương ứng nhan

sắc ngọc thạch, hấp thu năng lực gia tăng mấy lần . Nhưng Thổ Chi Quyết liền không cần, bởi vì có địa tâm Huyền Thổ ."

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Gặp lại Hắc Ung

Thiên Vân thành bên trong, Duyệt Lai khách sạn .

Trong phòng khách, Điền Đào đang ở tu luyện, Lâm Lôi tại bên ngoài hộ pháp . Đi qua không kém nhiều một tháng điều dưỡng, Điền Đào tổn thương đã trải qua khôi phục .

Viên kia cấp bốn đan dược cũng bị hấn ăn vào, hiện tại mặc dù còn không có đột phá, nhưng đã cảm thấy đan điền tràn ngập nguyên khí, tấn thăng đến Tướng cấp ở trong tầm tay .

Bên ngoài trong kho hàng, Hoắc Ninh đang kiểm tra chuẩn bị mang về dật Thạch thôn hàng hóa .

Đồ sứ nửa tháng trước sẽ đưa đi phủ thành chủ, sớm đã bạc hàng hai bên thoả thuận xong, sau đó mua sắm một chút gia dụng nhu yếu phẩm cùng men liệu .

Đồ sứ đốt tạo đến xinh đẹp, ở mức độ rất lớn quyết định bởi tại men liệu ưu khuyết .

Phôi thô làm tốt sau nhúng lên men liệu, đốt thành linh kiện chủ chốt bề ngoài tăng một phải chăng sắc thái tiên diễm, óng ánh tron bóng, xúc cảm mềm mại, liền đều xem men liệu phẩm chất .

Bản thân dùng không quan trọng, bán đi vật đó là cần bề ngoài, đẹp mắt tự nhiên cao giá .

Dật Thạch thôn phụ cận sản xuất chất lượng tốt đất sét trắng, lại khuyết thiếu thượng đẳng men liệu, đặc biệt là loại kia mạng mã não chất trắng óng ánh trong suốt cực phẩm men liệu .

Cho nên mỗi lần tới Thiên Vân thành, đều có mua sắm các loại men liệu, nhưng cực phẩm men liệu rất khó mua được, có khi muốn chờ một đoạn thời gian .

Thành nam một nhà cửa hàng hôm nay sẽ tới một nhóm men liệu, Hoắc Ninh trước kia liền phái dật mình đi mua . Hiện tại buổi trưa đã qua, dật mình cũng nhanh trở về

"Đội trưởng, không tốt men liệu bị cướp "

Dật mình máu me đầy mặt từ bên ngoài lao vào xông tới, thượng khí bất tiếp hạ khí nói ra:

"Là Hắc Ung cường đạo đoàn . Bọn hấn nói chờ ở ngoài thành rừng cây, để cho chúng ta có gan liền đi qua bọn hấn tựa như là cố ý tìm chúng ta phiền phức, đánh cho ta một mặt máu, nhưng không có làm tổn thương ta ."

"Bọn hấn có bao nhiêu người?" Hoắc Ninh hỏi .

"Mười cái . Có cái gọi Hắc Ngũ nói, chúng ta nếu là có loại liền đi qua, đi bao nhiêu đều do bọn hấn mười cái bắt chuyện, chúng ta thắng men liệu trả lại, thua sẽ phải bị hai vạn tinh tệ ."

"Ta biết . Ngươi đi nghỉ ngơi đi ."

Một lúc lâu sau, ngoài thành chỗ năm dặm, rừng cây nhỏ .

"Lão đại, một phần vạn bọn hấn mời cao thủ hỗ trợ, chúng ta có thể hay không" Hắc Ngũ có chút lo lắng mà nói .

Hấn không minh bạch lão đại vì cái gì làm cho đối phương biết mình bên này chỉ có mười người, mặc dù có bốn vị là Đốc cấp, ứng phó Dật gia cái kia hai mươi mấy cái lấy Chiến Sư làm chủ hộ vệ đội, đó là dư xài, nhưng nếu như bọn hấn xin cứu binh đâu .

"Im miệng!" Không đợi Hắc Ngũ nói xong, Hắc Ung liền lạnh lùng quát: "Ngươi biết cái gì . Lão tử chính là muốn để bọn hấn biết rồi, chỉ cần mười người

liền có thể giải quyết bọn hắc, lão tử căn bản không đem bọn hắc để vào mắt . Mẹ hắc, lần trước bọn hắc vận khí tốt, lão tử chút xui xẻo . Hắc hắc, nhìn lần này lão tử đùa chơi chết bọn hắc ."

Lần kia trăm dặm ngoài rừng rậm, bị đánh lên bản thân bị trọng thương, còn chết ba vị Đốc cấp tu làm huynh đệ, đây là Hắc Ung xuất đạo đến nay cảm nhất ngã nhào .

Trở về bị Trần lão gia tử mắng cầu huyết lâm đầu: "Ngươi làm sao không chết đi tính, đồ con lợn một cái . Chút chuyện này đều làm không xong, còn tồn thất ba cái huynh đệ, liên đối thủ là ai cũng không biết, ngươi thật là có mặt trở về "

Hắc Ung thiếu chút nữa thì muốn tìm khối đầu hũ đâm chết, lúc đầu bị Điền Đào một cước kia đạp liên thất điên bát đảo, hiện tại lại để cho lão gia tử một trận quở trách, lúc ấy nhịn không được liền yết hầu ngòn ngọt, máu tươi cuồng phun .

Sau đó ngấm lại thực sự phiền muộn, không minh bạch chịu một trận đánh, còn không biết ai làm, thực mẹ hắc ghen mà chết .

Hắc Ung cơ linh suy nghĩ một chút, có ý kiến hay . Lão tử tìm không thấy hung thủ, liền lấy Dật gia xuất khí đi . Vốn chính là cho các ngươi mới đi, sự tình không hoàn thành còn chịu Hắc Quyền, khoản nợ này không tìm các ngươi tính tìm ai tính, sống đến lượt các ngươi không may

"Lão đại, lão đại, bọn hắc đến, cũng là mười người ." Hắc Ngũ cắt ngang Hắc Ung suy nghĩ .

Sau một khắc, Hoắc Ninh mười người tung người xuống ngựa đi vào rừng cây, Hắc Ung mười người đứng dậy đón lấy . Phảng phất lão bằng hữu gặp mặt, cấp bậc lễ nghĩa đầy đủ .

"Đối diện thế nhưng là Hắc Ung Hắc đoàn trưởng, tại hạ Hoắc Ninh chính là Dật gia hộ vệ đội trưởng ." Hoắc Ninh hai tay ôm quyền, không kiêu ngạo không tự ti: "Nghe qua Hắc đoàn trưởng đại danh, chỉ là vô duyên gặp mặt . Tại hạ không biết khi nào đắc tội qua đoàn trưởng, nhầm tưởng đoàn trưởng tổn thương thù hạ ta, đoạt ta men liệu ."

"Ha ha ha ~~~ dễ nói dễ nói . Hôm nay chỉ muốn mượn cơ hội này cùng Hoắc huynh thân cận một chút "

Hắc Ung nghe xong vui, hắc! Hóa ra tiểu tử này còn thật không biết, không biết tốt nhất, nhìn lão tử chơi như thế nào ngươi: "Hoắc huynh, ngươi ở đây Dật gia là ăn sung mặc sướng, tự nhiên không biết chúng ta những người này có bao nhiêu gian nan . Tục ngữ nói đi ra ngoài nhờ vả bằng hữu, ta Hắc Ung nhưng là muốn kết giao ngươi người bạn này ."

"Tạ ơn Hắc đoàn trưởng nâng đỡ, Hoắc mỗ thụ sủng nhược kinh . Hắc đoàn trưởng muốn ra như thế diệu lấy, dẫn tới ta đội đến này, khó được đoàn trưởng một phen dụng tâm ."

Hoắc Ninh nói thẳng: "Nếu như thế, Hoắc mỗ đã tới, xin mời Hắc đoàn trưởng trả lại men liệu, tại hạ vô cùng cảm kích ."

"Cái này ~~~ Hoắc huynh an tâm chờ vội . Huynh đệ ta hiện tại gặp được điểm khó xử, vốn là ngại nói, Hoắc huynh nếu nhận ta người bạn này, vậy ta liền không khách khí ."

Hắc Ung cười rạn rờ, trong lòng lại âm thầm đắc ý: "Muốn hỏi Hoắc huynh mượn chút tinh tề, không biết có thể?"

"Hoắc mỗ là có chút tinh tề, nhưng đó là công khoản . Nếu như là ba mươi năm mươi cái, chính ta còn cầm ra được, không cần phải nói mượn, cầm lấy đi dùng là được ."

Hoắc Ninh trả lời giọt nước không lọt: "Nếu là không đủ lời nói, cho ta trở về bẩm báo thôn trưởng, nếu là cho phép, lần sau nhất định mang cho Hắc đoàn trưởng ."

"Ngươi chẳng lẽ cho rằng lão tử là ăn mày sao? Ba mươi năm mươi cái tinh tề, hắc hắc!" Hắc Ung nhịn không được, hắc bản thân liền là cường đạo, trang đến bây giờ đã trải qua quá khó khăn, đều chơi đùa đầu đầy mồ hôi, hay là trở về về bản tính đi:

"Nói mượn là khách khí, ngươi lại còn coi thành phúc khí . Làm rõ đi, xuất ra hai vạn tinh tề, men liệu lúc đầu có thể cho ngươi, nhưng ngươi vừa rồi lời kia lão tử nghe không thuận, sẽ không cho rồi . Còn nữa, về sau mỗi lần đến Thiên Vân thành, đều phải cho lão tử mang một ít tinh tề, có cái năm ba ngàn là được ."

"Mơ tưởng!" Hoắc Ninh hào không nhượng bộ: "Ngươi cho rằng ngươi là cái gì, liền ăn mày cũng không bằng . Các ngươi chính là cặn bã, thối cứt chó! Hiện tại liền ba mươi năm mươi cái tinh tề cũng không cho ."

"Hảo . Hắc Ngũ, bên trên ." Hắc Ung không còn có kiên nhẫn .

Trong nháy mắt song phương đánh nhau, trong rừng cây hỗn loạn tung bùng . Hắc Ung cảm thấy không cần thiết hiện đang xuất thủ, hắc nghĩ chậm rãi nhục nhả Hoắc Ninh . Cho nên lui ra phía sau đứng thẳng một bên, ngồi yên quan chiến .

Hắc Ngũ vung vẩy lên đại khảm đao thẳng đến Hoắc Ninh, bị Lâm Lôi giờ đao chặn đứng .

Lực Phách Hoa Sơn ——

Hắc Ngũ lực lớn đao chìm, hàn quang lóe lên, lãnh khí bức nhân . Hắc mỗ vừa đột phá đến Đốc cấp tứ phẩm, cùng Lâm Lôi tương tự, đại khảm đao từ

trên xuống dưới, mang theo ngàn quân lực bốn Lâm Lôi bộ mặt mà đến .

Thôi song vọng nguyệt ——

Khá lắm Lâm Lôi, thân hình hơi động một chút, né qua khó khăn lắm mà đến lưỡi đao, lập tức hoành đao bằng bôi mà ra . Hẳn dù chưa đột phá nhưng cũng là thâm niên tứ phẩm, chiến lực hùng hậu, hiện gặp Hắc Ngũ chính là kỳ phùng địch thủ gặp lương tài .

Hắc Ngũ một chiêu phách không kịp thời biến chiêu, gặp Lâm Lôi hoành đao tới, lập tức bên cạnh đao một khung

"Xoảng lang —— "

Hai đao va nhau văng lửa khắp nơi, to lớn đụng kích tiếng điếc tai nhức óc, hai người đều thối lui mấy chục bước, hai chân tại mặt đất lòi ra một đạo ba tấc rãnh sâu ngắn .

Song phương thực lực sà sà với nhau, một trận chiến này các không giữ lại, đồng đều dùng ra tất cả vốn liếng, hét lớn một tiếng, lại chiến tại một chỗ

Hoắc Ninh là rút kiếm mà ra, đối đầu Hắc Ung thủ hạ hai vị khác Đốc cấp cao thủ .

Mặt vàng không cần tinh tráng hán tử sử là tinh đồng côn, phẩm chất vừa vặn một nắm, dài ước chừng năm thước, vung tới là hồ hồ sinh phong một vị khác tiêu chuẩn than đen mặt hoàng sợi râu, cầm trong tay một cây trường thương màu đen, mũi thương hiện lên lăng hình, mơ hồ lộ ra điểm điểm tinh quang, sát khí dày đặc .

Còn như Giao Long Xuất Hải, gào thét mà đến thương giống như cự mãng quần thân, chớp mắt là tới . Hai người cùng một chỗ vì trộm nhiều năm, kẻ vai chiến đấu phối hợp ăn ý, vừa ra tay tức là ngoan chiêu, rất có nhất kích tất sát chi thế .

Tuy nói tu vi chỉ là Đốc cấp tam phẩm, nhưng hai người liên thủ lại là uy lực tăng gấp bội . Lập tức liền hướng Hoắc Ninh chào hỏi tới

Hoắc Ninh gặp thế tới hưng mãnh, thàn quát một tiếng: "Đến được tốt!"

Thả người nghênh tiếp, nhường cho qua mũi thương, cổ tay khẽ đảo hướng phía mặt vàng hán tử nắm côn chi thủ cấp tốc gọt đi qua . Mặt vàng hán tử trong lòng run lên, dùng triệt thoái phía sau, mũi kiếm từ cổ tay trước lướt qua, hơi điều khí tức, vung mạnh côn quét ngang . Hoắc Ninh một gọt chưa trúng, không đợi chiêu thức già đi, không trung đối hướng ngược lại đâm về than đen mặt

Hoắc Ninh cầm kiếm tại côn thương giáp công bên trong, gọt vung chém, nhìn như thành thạo kì thực hiểm tượng hoàn sinh .

Kiểm lấy linh xảo tăng trưởng, không bằng côn thương lực chìm, trừ phi nội lực chênh lệch cách xa, nếu không đụng tới thương côn tất nhiên ăn thiệt thòi .

Nhưng thương côn có một nhược điểm trí mạng, chính là tiêu hao rất nhiều, khó mà chống đỡ được thời gian dài tiếp tục công kích .

Cho nên Hoắc Ninh chỉ dùng kiếm kiếm chế, tiêu hao bọn hán chiến lực, chỉ chờ bọn hán kiệt lực, liền có thể phát ra tuyệt mệnh một kích .

Còn lại mười mấy người đều là Chiến Sư cấp, liền không có chú ý nhiều như vậy, không cần một đôi một, trực tiếp hỗn chiến đến .

Hiện tại liền thừa Hắc Ung một người nhân tại nơi đó, rất chắc chắn .

Hắc Ngũ chỉ ít sẽ không thua Hoắc Ninh chỉ có sức lực chống đỡ, đã không còn sức đánh trả hỗn chiến đám người kia, tuy là sáu đánh tám nhưng mình sáu người này kinh nghiệm chiến đấu phong phú, đối phương chỉ là bình thường hộ vệ, căn bản không phải đối thủ

Một lát sau, nguyên bản thế lực ngang nhau cục diện biến thành thiên về một bên . Gây nên thế cục biến hóa là nhờ yếu Chiến Sư cấp hỗn chiến nhóm, cường đạo đoàn sáu người còn chưa sử xuất toàn lực, hộ vệ đội thì có ba người thụ thương, còn lại năm người còn đang ra sức chèo chống .

Sáu người xem xét tình thế tốt đẹp, lập tức phân ra hai người, đi quấy rối Hoắc Ninh cùng Lâm Lôi . Cũng chỉ có thể nói quấy rối, bởi vì thực lực sai biệt quá lớn, gia nhập vòng chiến tương đương chịu chết, nhưng quấy rối có thể cho địch nhân phân thần, lấy giúp đồng bạn đắc thắng .

Cao thủ đối chiến, song phương toàn tâm đầu nhập toàn lực phát huy, mới có thể đứng ở thế bất bại . Hoắc Ninh Lâm Lôi hai người cùng đối thủ kịch chiến say sưa, đánh cho khó phân thắng bại, chợt thấy có người ở bên cạnh quấy rối, bỗng cảm giác không ổn, hộ vệ đội nhất định là đã trải qua chiến bại .

Một ý niệm thế cục nghịch chuyển, hai người lập tức rơi vào hạ phong, mà đối thủ sĩ khí là càng thêm dồi dào .

"Hô hô hô —— "

"Hốt hốt hốt —— "

"Xoẹt xoẹt xoẹt —— "

Côn, đao, thương uy lực đại tăng .

"Phốc ~~~ "

Hoắc Ninh trên đùi trúng một phát súng, quần lại không sâu, mặc dù bị thương không tính quá nặng, nhưng bại tướng lấy hiện lên, lập tức múa ra kiếm hoa bảo vệ bản thân, còn tại nỗ lực chèo chống .

Than đen mặt một chiêu đắc thủ, càng là không chút nương tay, từng bước ép sát, mặt vàng Hán cũng vùng mạnh côn bay thẳng Hoắc Ninh tổn thương chân mà đến

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Thi vòng đầu phong mang

Đang ở Hoắc Ninh nguy cấp ngay miệng, nghiêng xuống bên trong nhất kiếm đâm ra, "Đồ ngượng nghịu ngượng nghịu ——" dọc theo tinh đồng côn đầu côn sau này gọt đi, côn mặt tinh đồng bị nổi lên tăng một, lóe ra hào quang màu vàng óng . Mặt vàng Hán buông tay không kịp bị mũi kiếm gọt tới cổ tay, tổn thương sâu thấy xương kinh mạch quyết đoán, máu tươi phun ra .

"Sang sảng ~~~ "

Tinh đồng côn bị đuổi ra mấy trượng xa, mặt vàng Hán một cái tay bùng bít lấy một cái tay khác, mặt mũi tràn đầy thống khổ lui sang một bên . Hoắc Ninh áp lực chợt giảm, không cần nhìn cũng biết Điền Đào đến .

"Ai nha tránh mau ~~~~ "

Hắc Ưng mắt thấy thắng lợi tới tay, lại đột sinh biến cố . Kinh hô một tiếng, thả người nhảy ra, vẫn là chậm nửa nhịp, cũng may không chờ Điền Đào xuất thủ lần nữa hắc đã đuổi tới .

"Nhất kiếm Kinh Hồng —— "

Không trung một cổ lẳng lẹ kiếm khí thẳng bức Điền Đào, Hắc Ưng sớm đã là Đốc cấp đỉnh phong, nếu không phải lần trước bị tập kích, hiện tại đã là Tướng cấp nhất phẩm . Hùng hậu nội lực tụ tập ở thân kiếm, bộc phát ra vô số sát khí, từng đạo từng đạo kiếm phong như như lưỡi dao bay ra tản ra, dùng toàn bộ trong rừng không gian tràn ngập kiếm chế sợ hãi .

Điền Đào đã có chuẩn bị, không dám ngạnh kháng, thế là kiếm tẩu thiên phong, đợi Hắc Ưng kiếm thế hạ lạc, tốc độ hơi chậm, nghiêng kiếm nghiêng tiếp . Điền Đào hiện tại đã trải qua một chân bước vào cấp chiến tướng, hắc sẽ nguyên khí tụ tập ở thủ đoạn, giấu giếm chí kiếm thân giường cung mà không phát .

"Ngâm —— "

Hai kiếm vừa chạm vào tức tán, chợt tiến hành xuống một chiêu công thủ . Song phương cùng thi triển hành động, cả công lẫn thủ . Tốc độ nhanh nhanh cấp tốc, gấp chiêu phá chiêu người tới ta đi, mấy hơi ở giữa đã là mấy chục hiệp .

Nhìn bề ngoài, song phương thế lực ngang nhau, kì thực Điền Đào ổn chiếm thượng phong, cũng không phải là thực lực bố trí, lại là tâm tính khác biệt .

Điền Đào lúc đầu trong phòng tu luyện, chợt nghe bên ngoài tiếng người ồn ào, đợi hắc đi ra đã không gặp Lâm Lôi, hỏi qua những hộ vệ khác biết được đột phát sự cố . Liền lên ngựa đuổi theo, chính gặp phải cứu Hoắc Ninh tại trong hiểm cảnh .

Hiện giao đấu Hắc Ưng, trong lòng ưu thế cực lớn, hơn một tháng trước đánh lén đại hoạch toàn thắng, lòng tin tràn đầy đã tính trước . Cho nên đánh cho là khí định thần nhân, nước chảy mây trôi .

Trái lại Hắc Ưng, đầu tiên quá khinh thường căn bản là không có nghĩ đến hộ vệ đội lại có này các cao thủ, tri kỷ bất tri bi, trên chiến lược thua một chiêu còn nữa mấy chục hiệp qua đi, hắc là càng đánh càng sợ, đối phương thân hình khí thế giống như đã từng quen biết, tâm niệm điện thiểm ở giữa một loại thật sâu sợ hãi tự nhiên sinh ra, chẳng lẽ thời gian chiến tranh phân tâm, trên tâm lý lại thua một bậc .

Cũng may Hắc Ưng vốn là cường đạo xuất thân trải qua chiến trường, tinh thần lực cũng phi thường, lập tức ngưng thần tĩnh khí

"Khắc khắc —— , nguyên lai là người!"

Hắc Ung đã nhận ra Điền Đào chính là người đánh lén kia, nộ ý đại thịnh, trong nháy mắt biến thành sát ý nồng đậm: "Bọn chuột nhắt, lão tử hôm nay cùng người nợ cũ nợ mới cùng tính một lượt, để mạng lại ——"

Chiến lược cùng tâm lý thế yếu, đã bị mãnh liệt sát ý hoàn toàn di bỏ, thậm chí còn có có dư. Đối địch giao đấu, thực lực cố nhiên trọng yếu, nhưng sát ý càng có thể cải biến chiến cuộc.

Từng bị vô cùng nhục nhã liên cừu gia đều không biết, loại kia biệt khuất để Hắc Ung thống khổ không thôi. Bây giờ địch nhân đang ở trước mắt, Hắc Ung trông mắt đều đỏ, phần nộ khuất nhục chuyển hóa làm sát khí ngút trời, cuộn cuộn mà ra

"Hắc Ung, ngươi mũi bị ai nhận, còn có trên ngực dấu chân vẫn còn chứ?" Điền Đào ngoài miệng trêu chọc, trên tay hào nghiêm túc, ứng chiêu ra chiêu, nhanh như thiểm điện

Đồng dạng, kiếm giăng cứu tốc độ, kiếm nhanh càng nhanh, đối phương càng khó chống đỡ, đây là thông thường. Mà hai người này chiến đấu gần ngàn hiệp, nội lực tiêu hao rất lớn, kiếm nhanh dần dần chậm lại.

Nhưng hai người đều không hề từ bỏ, Hắc Ung muốn báo thù, Điền Đào muốn giải vây. Song phương đều dốc hết toàn lực, vẫn không chịu buông tay.

Giằng co sau một lát, gần như đồng thời, hai người đỉnh đầu đều xuất hiện một đạo nháy vàng sáng màu trắng, chậm rãi biến lớn thẳng đến bao phủ lại riêng phần mình thân thể, trong cơ thể hai người nguyên khí tăng đến bạo mãn, trải qua từ đan điền ngược lại phân tán đến tứ chi bách hải

"Lão đại đột phá!"

"Điền Đào đột phá!"

Giao chiến hần người hần đã cảm giác được, Điền Đào cùng Hắc Ung đều trong lúc kịch chiến đột phá thành sẽ. Trong vui mừng mang theo tiếc hận, làm sao hai cái đồng thời đột phá đây, xem ra còn có đánh.

Hoặc Ninh bên này, mặc dù trên đùi bị tổn thương, nhưng đối phó với một cái Đốc cấp tam phẩm vẫn là dư xài, ổn chiếm thượng phong.

Lâm Lôi bên kia coi như không tốt lắm, lúc đầu thế lực ngang nhau, lại bị một cái Chiến Sư cấp tiểu lâu lâu phá rồi, hơi vừa phân thân, "Xoẹt ——" bả vai trái chỗ ăn một đao.

Dù là Lâm Lôi tránh tránh cấp tốc cánh tay tạm thời bảo trụ, nhưng cũng là da tróc thịt bong máu tươi bay tán loạn.

Hắc Ngũ đại hỉ, chợt một chiêu Hoàn Tảo Thiên Quân, muốn đem Lâm Lôi chặn ngang chặt thành hai đoạn

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Hắc Ngũ một đao phát ra, chợt thấy một đạo kiếm ảnh nhanh như thiểm điện thẳng đến bản thân mặt, từ đại hỉ biến thành kinh hãi, vội vàng đại đao lui về bên trên nghênh.

Thu Vũ Ngô Đồng ——

Mũi kiếm um tùm, hàn quang điểm điểm, một mảnh khắc nghiệt. Nhìn như bổ xuống tốc độ không nhanh, Hắc Ngũ lại giống bị định trụ, né tránh không cửa, ngo ngắc nhìn bản thân một cánh tay cùng thân thể tách rời, rơi xuống trên mặt đất

"Ngao ~~~~~"

Hắc Ngũ một tiếng rú lên, cánh tay đứt gãy chỗ, máu tươi phun ra cách xa hơn một trượng, thất tha thất thểu, mặt như giấy vàng, vẫn đứng thẳng.

"Vô Cực ba thức, quá lợi hại." Tự nhiên là Dật Trần đến, một chiêu Thu Vũ Ngô Đồng, đã đem Đốc cấp tứ phẩm Hắc Ngũ chém tới một tay, uy lực thật lớn như thế vượt quá hần dự liệu. Huống hồ đây chỉ là một đem thiết kiếm bình thường, nếu là đôi thành Thương Mộc kiếm thậm chí Vô Cực Kiếm, chẳng phải là

Dật Trần vui, Hắc Ngũ liền khổ, nơi đó toát ra tôn này Sát Thần, cái này là cái gì cấp bậc chiến kỹ, nhất kiếm liền trăm ta một cánh tay, hơn nữa ta nhìn không nhanh làm thế nào cũng trốn không thoát.

"Các hạ là ai? Vì sao tranh đoạt vũng nước đục này?"

Hắc Ngũ trong lòng còn có may mắn, hi vọng Dật Trần chỉ là gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ, vậy mình mặc dù mất một cái cánh tay, đã có mạng sống cơ hội. Nhưng ngay lúc đó, hần liền thất vọng.

"Hắc Ngũ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ, ngực cái kia Thập Tự Giá vẫn còn chứ? Lần trước ngươi báo tin có công, ta tiểu trừng đại giới tha cho ngươi khỏi chết, ngươi thế mà không biết hối cải còn đến tìm cái chết."

Dật Trần đưa cho Lâm Lôi một viên thuốc, sau đó hướng về phía Hắc Ngũ hài hước nói ra: "Hôm nay liền để ngươi làm mình bạch quỷ, nghe kỹ, ta gọi Dật Trần, cũng là các ngươi muốn cướp khổ chủ."

Hắc Ngũ tâm lạnh, không phải mát, là băng lãnh, quả thực là đông cứng. Ta làm sao xui xẻo như vậy, lần trước cảm thanh chủy thủ khiến cho ta luống

cuồng tay chân, trả lại cho ta lưu cái Thập Tự Giá, hiện tại lại sử xuất cao thâm như vậy kiếm pháp, ta còn có đường sống sao?

"Dật công tử Dật thiếu gia, ta sai, tha ta đi." Hắc Ngũ gặp Dật Trần tuổi trẻ, cầu xin tha thứ có lẽ còn có một tia hi vọng: "Người xem, ta chỉ còn lại một cái cánh tay, về sau cũng làm không chuyện xấu. Công tử người anh tuấn tiêu sái, ta không đáng người động thủ, người liền coi ta là cái rắm đem thả đi"

"Im ngay, nhân từ đối với địch nhân chính là đối với mình tàn khốc, ta không sẽ lưu lại cho mình tai họa ngầm, người đừng có hy vọng đi." Dật Trần khinh thường mà xem ra Hắc Ngũ một chút, lập tức huy kiếm đâm vào Hắc Ngũ lồng ngực.

Chém giết Hắc Ngũ về sau, gặp Lâm Lôi tổn thương không có gì đáng ngại, Dật Trần quay người gia nhập Chiến Sư nhóm, nhất kiếm đâm ra tức đâm chết một cái cường đạo lâu la, hoành kiếm quét qua một cái đầu lâu bay ra, phong quyền tàn vân giống như không cần chóc lát, sẽ bốn cái Chiến Sư cấp địch nhân chém giết hoàn tất. Sau đó lấy ra đan dược, phân cho thụ thương bọn họ vệ.

Hai cái khác lâu la sớm cũng không dám quấy rối, đang chuẩn bị chuẩn mất, lại bị Lâm Lôi giơ tay chém xuống, từng cái chém giết.

Lập tức đi giúp Hoắc Ninh một chút sức lực, gặp Lâm Lôi gia nhập chiến trận, Hoắc Ninh càng cảm thấy nhẹ nhõm, xuất thủ chọt cảm thấy thành thạo.

Cũng liền mười mấy lần hợp, "Xoạt ~~~~" Lâm Lôi đại đao đụng tới trường thương, phát ra chấn động phát hội tiếng vang, than đen mặt hai tay run lên thương muốn tuột tay.

Liền nghe "Phốc ——" một tiếng, Hoắc Ninh trường kiếm đâm một cái, kết quả than đen mặt tính mệnh.

Dật Trần cũng không nhân rồi, trường kiếm từ trên xuống dưới, đưa tay cổ tay thụ thương mặt vàng Hán chém thành hai khúc

"Thiếu gia, may mắn người tới kịp thời, nếu không chúng ta hôm nay khó mà toàn thân trở ra." Hoắc Ninh rốt cục có thời gian cùng Dật Trần chào hỏi, hán một mực ưa Dật Trần, coi như hai năm trước Dật Trần tu vi rút lui thời điểm cũng y nguyên xem trọng.

Hán có một loại dự cảm, Dật Trần là một cái tu võ Thiên Tài, thiên tư thông minh, tiền đồ không thể đo lường.

"Dật Trần huynh đệ, người đột phá, bây giờ là Đốc cấp mấy phẩm? Cảm giác đã vượt qua ta, người quá lợi hại." Lâm Lôi bị Dật Trần từ Quỷ Môn quan lôi trở lại, kích động đến nói năng lộn xộn: "Những ngày này người đi đến nơi nào? Người kiếm pháp đó mới chỗ nào học, uy lực lớn như vậy. Có phải hay không là có cao nhân chỉ điểm"

"Ta hiện tại tu vi hán là Đốc cấp nhị phẩm, cái khác chúng ta đợi một lát trò chuyện tiếp." Dật Trần trong lúc nhất thời không thể nào nói lên, hướng chỉ còn có một cái khó đối phó vô cùng nhân vật không vậy giải quyết: "Chúng ta đi giúp Điền đại ca đi."

Hoắc Ninh, Dật Trần, Lâm Lôi từ ba phương hướng vây lại, chậm rãi tới gần Hắc Ưng. Liền chỉ còn lại cái này một địch nhân, mặc dù khó chơi nhưng Dật Trần vẫn cảm thấy mọi người hợp lực, nhất định có thể giải quyết vấn đề.

Hắc Ưng mất thấy thủ hạ từng cái bị giết, lại không cách nào phân thân nghĩ cách cứu viện, sốt ruột vạn phần. Đối mặt Điền Đào, hán nhất định phải hết sức chăm chú, không dám chậm trễ chút nào.

Đối với thủ hạ những người kia chết, Hắc Ưng cũng không có quá rất đau lòng, mỗi một lần chiến đấu đều có huynh đệ chiến tử, hán đều chết lặng, hán nghĩ nghĩ cách cứu viện vền vền bởi vì những người kia có thể vì chính mình bán mạng.

Kỳ thật, huynh đệ bọn họ ở giữa quan hệ cơ hồ chỉ dựa vào lợi ích duy trì, nếu là lợi ích phân phối không đồng đều, tự giết lẫn nhau cũng thường có phát sinh.

Hắc Ưng vì trộm nhiều năm, tiếng xấu truyền khắp Thiên Vân thành. Có khi cũng lọt vào quan binh vây quét, may có thiên vân đệ nhất gia tộc Trần lão gia tử tương trợ, tại quan binh đến trước đó nhận được tin tức, nhiều lần chuyển nguy thành an. Mà bản thân giành được chiến lợi phẩm, cũng có lão gia tử một nửa, mặc dù không có cam lòng lại cũng không thể tránh được.

Dưới mắt thế cục đã dung không được Hắc Ưng suy nghĩ nhiều, mặc dù vừa rồi trong lúc kịch chiến đột phá, bản thân tu vi lại tăng lên không ít, nhưng đối thủ cũng đồng thời đột phá, thực lực so với mình không kém. Nếu như cứ như vậy giằng co nữa, bản thân không dám nói nắm vững thắng lợi, lại cũng không trở thành thất bại.

Thế nhưng là lại tới ba cái Đốc cấp, một cái ngũ phẩm, một cái tứ phẩm, còn có một cái chỉ ít cũng là nhị phẩm. Lấy một địch tứ, không có chút nào cơ hội thắng.

Hắc Ưng quyết định chắc chắn, nếu thắng không, vậy liền trốn đi. Lưu được núi xanh không lo không có củi đốt, lão tử trở về triệu tập nhân mã, lại đến báo thù cũng không muộn. Lập tức quyết định chủ ý, lợi dụng đúng cơ hội ——

"Vù vù ~~~ "

Cấp tốc đâm ra hai kiếm, không đợi Điền Đào ứng chiêu, Hắc Ưng thân hình lóe lên, lập tức đến Dật Trần trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Công Tôn thành chủ

Nhất kiếm Kinh Hồng ——

Hắc Ứng đem đột phá khẩu đặt ở Dật Trần nơi này, không thể nói hần không khôn khéo, trẻ tuổi nhất tu vi yếu nhất, không chọn hần tuyến ai, quả hồng muốn tìm mềm bốp mà .

Hơn nữa tốt nhất là một kích chiến thắng, phương có thể mở ra lỗ hồng, bỏ trốn mất dạng . Cho nên vừa ra tay chính là ngoan chiêu, so với trước đó đối với Điền Đào cùng một chiêu, lực lượng lại lớn hơn nhiều .

Vô tận uy áp cuộn cuộn mà đến, mục tiêu khóa Định Dật bụi, kiếm phong chỉ, hàn quang âm trầm

Dật Trần sớm có dự đoán, hần cũng biết Hắc Ứng nếu muốn chạy trốn, tất xuống tay với chính mình . Cho nên tối mượn Ngũ Hành thổ chi khí, ẩn nấp thân hình, ngưng thần đổi vị trí đã trải qua tránh ở một bên . Hai tay cầm kiếm, một thức Hoài Trung Bảo Nguyệt ra bên ngoài chậm rãi đâm ra .

Hắc Ứng chuẩn bị một kích tức trốn, nhưng không ngờ kiếm đến chỗ bóng người hoàn toàn không có . Trong rừng sột chột thấy ngực đau xót, vội vàng vận khí hộ thể, cũng huy kiếm hướng ra phía ngoài một vòng . Dật Trần rõ ràng đã trải qua đâm trúng, mũi kiếm đâm vào Hắc Ứng ngực một chút, cũng rất cuộc khó vào mây may, dùng ra sức lực toàn thân, vẫn không có thành tích, phảng phất đè vào trên miếng sắt

Cái này một liên lụy cũng sẽ trở ngại một hồi thời gian, nhưng đã trải qua đủ, Điền Đào từ phía sau, Hoắc Ninh cùng Lâm Lôi một trái một phải, ba người toàn bộ đuổi tới, hai kiếm một đao cùng nhau chào hỏi tới .

Dù là Hắc Ứng ba đầu sáu tay, cũng khó trốn một kiếp . Làm nhiều việc ác Hắc Ứng cường đạo đoàn đoàn trưởng, thật vất vả đột phá thành tướng, lại còn đến không kịp cao hứng, liền bị bốn người hợp lực đánh giết, mệnh tang tại chỗ .

Thiên Vân thành, phủ thành chủ, tránh tình lâu .

Một tòa nhà nhỏ ba tầng, chiếm diện tích không lớn, cũng liền hơn hai trăm mét vuông gao, bao quanh mấy trăm khóa cổ thụ che trời .

Sáng sớm, ánh nắng xuyên thấu qua cổ thụ ở giữa khe hở, chiếu xéo đến mái nhà, cho cả tòa lâu tô điểm lên điểm điểm kim quang . Có gió lúc, kim quang sẽ còn lấp lóe chớp chòn, phảng phất sao trời lấp lóe, lâu nhỏ cũng đi theo kim quang cùng một chỗ chớp chòn, tựa như vật sống đồng dạng . Lâu nhỏ mặc dù không lớn lại cực sự tinh xảo, vị trí u tĩnh lại hiển hiện sinh cơ bừng bừng .

Giờ phút này, lầu ba gần cửa sổ địa phương, một người trung niên đứng chấp tay . Người này thân cao hai mét có thừa, thân thể hơi béo, mặt vuông tai lớn một bộ lực bảo, đem vốn cũng không tính trắng nõn khuôn mặt làm nổi bật đến lộ vẻ món ăn .

Hắn gặp ngoài cửa sổ dưới lầu cách đó không xa có người đang nóng nảy nhìn quanh, nhưng lại không dám tiến lâu, hiển nhiên là có việc cần phải bẩm báo .

"Vệ binh, để Mã Cường tiến đến ." Trung niên nhân phân phó một tiếng, lập tức đi xuống lầu dưới .

"Thành chủ đại nhân, Mã Cường có chuyện quan trọng bẩm báo ." Chờ trung niên nhân xuống đến lầu một, Mã Cường đã đứng thẳng tại trong sảnh một bên, một mực cung kính nói ra .

"Nói ." Thành chủ ngồi vào trên ghế, chậm rãi nói một chữ .

"Là . Chiều hôm qua, ngoài thành năm dặm một cái trong rừng cây, phát sinh một trận đánh nhau . Trải qua thuộc hạ điều tra, người chết là Hắc Ứng cường đạo đoàn thành viên, hết thảy mười người, Hắc Ứng cũng ở trong đó ." Mã Cường cẩn thận hướng thành chủ báo cáo: "Hung thủ một phương có người thụ thương, nhưng tạm thời còn không biết có người hay không từ vong, bởi vì không vậy phát hiện thi thể ."

"Ai làm?" Thành chủ nhàn nhạt hỏi một câu .

"Rất có thể là người nhà họ Dật ." Mã Cường cẩn thận từng li từng tí hồi đáp: "Hôm qua giữa trưa, tại thành nam một nhà cửa hàng, Hắc Ứng thủ hạ đoạt Dật gia men liệu, còn dả thương mua men liệu người . Hơn nữa cửa thành vệ binh hồi báo nói, Dật gia hộ vệ đội mười người ra khỏi thành, trở về lại mười một người, mấy người trên người bị thương ."

"A? !" Thành chủ mạn bất kinh tâm đáp một tiếng .

"Là . Thành chủ đại nhân, chuyện này chúng ta muốn hay không" Mã Cường còn chưa nói xong, liền bị thành chủ đưa tay ngăn lại .

"Chết toàn bộ là Hắc Ưng cường đạo đoàn người có hay không Trần gia?" Thành chủ rốt cục nói ra một câu còn tính hoàn chỉnh lời nói .

"Khẳng định không vậy ." Mã Cường biết rồi thành chủ đối với chuyện này có rất lớn hứng thú, chỉ là không muốn mất phong độ mới một mực bùng . "Chỉ ít cho đến trước mắt, Trần gia còn không biết chuyện này . Hắc Ưng cường đạo đoàn nửa tháng này căn bản là không có cùng Trần gia tiếp xúc qua, cho nên thuộc hạ dám đoán chắc không vậy người Trần gia ."

"Vậy là tốt rồi . Dật gia hộ vệ đội thêm ra một người là ai?"

"Về thành chủ, vệ binh nghe thấy Hoắc Ninh gọi hần thiếu gia, có thể là con trai của Dật Trường Xuân ." Mã Cường không hiểu rõ thành chủ vì cái gì đối với cái này cảm thấy hứng thú .

"Tốt, phái người đi đem Hoắc Ninh cùng người thiếu gia kia mời đến ." Thành chủ ra lệnh .

"Là, thành chủ ." Mã Cường lui ra ngoài .

Buổi chiều, vẫn là nhà này tránh tinh lâu tăng một, ba người, thành chủ, Hoắc Ninh, Dật Trần .

"Hoắc Ninh gặp qua Công Tôn thành chủ ." Hoắc Ninh cung kính thi lễ .

"Vân bối Dật Trần, gặp qua thành chủ đại nhân ." Dật Trần ôm quyền khom người, cấp bậc lễ nghĩa chu đáo .

"Hai vị mời ngồi ." Thành chủ khách khí nói ra: "Mời hai vị tới, là có một chuyện hỏi . Hôm qua rừng cây nhỏ sự tình, chắc là các ngươì gây nên đi ."

"Xác thực là chúng ta gây nên ." Hoắc Ninh sẽ sự tình thuật lại một lần, cũng đem Trần gia cùng Hắc Ưng cấu kết tại trăm dặm rừng rậm chuẩn bị cướp bóc sự tình cũng nói ra .

"Thì ra là thế . Ngoài thành phát sinh sự tình nguyên vốn không phải ta quản phạm vi, nhưng nếu là các ngươì làm, cái kia có mấy lời ta muốn nói cho các ngươì ." Công Tôn thành chủ chậm rãi nói ra:

"Đầu tiên, ta Công Tôn Hoàn thành biểu Thiên Vân thành bách tính cảm tạ các ngươì vì dân trừ hại . Hắc Ưng cùng Trần Phụng Thu cấu kết, ta cũng có nghe thấy . Trước đây ít năm ta phái binh vây quét Hắc Ưng, bị hần nhiều lần đào thoát, làm hại ta bị Quốc vương bệ hạ trách cứ . Về sau ta chỉ có thể từ bỏ tiểu sát hành động, cũng là bởi vì Trần Phụng Thu mật báo ."

Tiếp theo là liên quan tới Trần gia . Thiên Vân thành tứ đại gia tộc theo thứ tự là: Trần gia, Cổ gia, Carter nhà hòa thuận Vụ Lợi gia .

Nhiều năm qua ám đấu không ngừng, kiềm chế lẫn nhau, nhưng chính thể mà nói, bốn nhà thực lực sần sần với nhau .

Đây đối với quan gia mà nói, lợi dụng bọn hần lẫn nhau chế ước tâm lý, quản lý nhưng cũng nhẹ nhõm . Chỉ cần để bọn hần duy trì lấy tương đối cân bằng, liền sẽ không phát sinh quá lớn sự tình .

Sự cân bằng này tại hai mươi năm trước bị phá vỡ . Cổ gia cổ Phạn Thiên mất tích, thực lực đại tôn Trần Phụng Thu muối muối gả tiến đô thành ám đặc biệt gia tộc, có mệnh núi dựa lớn, đặc biệt là mấy năm gần đây, thế mà cùng Cesar Đế quốc đáp lên quan hệ .

Cứ việc hai vị kia Chiến Tướng cao thủ tu vi, còn không có đạt tới đặc biệt cường hoành cấp độ, nhưng Cesar Đế quốc lại là Thiên La đại lục tất cả thế lực cũng không nguyện trêu chọc tồn tại .

Tăng thêm nguyên bản Trần gia thực lực liền không yếu, này trường kia tiêu, mạnh yếu lập phản .

Thế là Trần gia bắt đầu cường hoành đứng lên, rất có một nhà độc đại chi thế

"các ngươì Dật gia những năm này, đem tinh mỹ nhất đồ sứ đều đưa đến phủ thành chủ, để cho ta tại Quốc vương trước mặt bệ hạ đạt được ca ngươì, mà Trường Xuân huynh lợi nhuận lại ít đến ba thành . Lần này còn kém chút lọt vào Hắc Ưng độc thủ, Công Tôn Hoàn thật sự là hổ thẹn tại Trường Xuân huynh ."

"Nhưng là bây giờ Hắc Ưng chết, Trần gia có thể sẽ hoài nghi các ngươì . Mà các ngươì trước mắt còn không thể trêu vào Trần gia, Trần gia mặc dù không dám ở trong thành xuống tay với các ngươì, như thế ta có thể diệt bọn hần, nhưng vụng trộm giờ trò xấu lại là bọn hần am hiểu nhất . Có một số việc là phủ thành chủ cũng là bất lực, chỗ lấy các ngươì phải tăng cường đề phòng "

Công Tôn Hoàn có chút lo lắng, hần và Dật Trường Xuân là hơn hai mươi năm hảo bằng hữu, mặc dù hai ngươì tu vi chênh lệch quá lớn lại cũng không ảnh hưởng tương hỗ hữu nghị .

"Tạ ơn tạ ơn thành chủ đại nhân quan tâm ." Hoắc Ninh biết rồi Công Tôn Hoàn làm ngươì chính phái, đối với Dật gia cũng là chiếu cố rất nhiều .

"Tính, không nói cái này ." Công Tôn Hoàn lời nói xoay chuyển, hướng về phía Dật Trần nói ra: "Dật Trần, ngươì năm nay mười lăm tuổi có đúng không? Tu vi vậy mà đến Đốc cấp, không hổ danh thiên tài . Phụ thân ngươì hi vọng ngươì ở đây ta trong phủ ở thêm chút thời gian, ngươì có bằng lòng hay không?"

"Thành chủ đại nhân, ta xác thực nghĩ tại Thiên Vân thành ở một đoạn thời gian, tham gia năm sau Huyền Thiên tông đại tuyển . Chỉ là ở tại phủ thành chủ, sợ là quá quấy rầy ." Dật Trần nói ra .

Tại phủ thành chủ ở, không chỉ có thể tu luyện, còn có thể bảo đảm an toàn, Dật Trần dù sao sơ đi xa nhà, kinh nghiệm không đủ, có thể có Công Tôn Hoành bảo bọc, tự nhiên là vạn vô nhất thất .

"Không quan hệ . Phủ thành chủ có tất nhiên phương, sẽ không quấy rầy đến ai . Về sau không cần gọi ta thành chủ, liền kêu bá phụ đi ." Công Tôn Hoành hơi cười nói ra: "Người hai vị kia bằng hữu, ta cũng phi thường hoan nghênh, nếu như bọn hắn nguyện ý, cũng có thể tới ở ."

Như vậy một cái lớn phủ thành chủ, mặc dù binh nhiều tướng mạnh, thực lực mạnh mẽ, nhưng giống Điền Đào như thế Chiến Tướng cao thủ, Công Tôn Hoành vẫn có ý mời chào .

"Vậy thì cảm ơn bá phụ, ta trở về hỏi hai vị ca ca ." Sau đó Hoắc Ninh cùng Dật Trần liền hướng Công Tôn Hoành cáo từ, trở về Duyệt Lai khách sạn .

"Dật Trần huynh đệ, ta phải mau trở về giải cứu muội muội, sẽ không cùng ngươi đi phủ thành chủ ."

Điền Đào hiện tại đã trải qua đột phá đến Tướng cấp, cùng Tam thúc Điền Quý Ngân ước định thời gian cũng chỉ có hơn một tháng .

Hắn lòng chỉ muốn về, nghĩ sớm một chút trở lại bên người muội muội . Lúc gần đi, xuất ra một cái không gian giới chỉ, đưa cho Dật Trần: "Cái này là ngày hôm qua các người phân cho ta chiến lợi phẩm, còn có viên này tứ giai ma hạch, ta không thể nhận ."

"Điền đại ca, chiến lợi phẩm là người nên đạt được, người công lao to lớn nhất . Tứ giai ma hạch là người lĩnh nhiệm vụ, nếu như người không giao nhiệm vụ chính là thất tín, về sau chúng ta dong binh đoàn liền không có việc để hoạt động ."

Tứ giai ma hạch là đồ tốt, cũng rất đáng tiền, nhưng Điền Đào càng cần hơn, Dật Trần nói cái gì cũng không đồng ý thu hồi .

"Nếu như không phải huynh đệ ngươi, đòi ta cũng khó khăn đột phá đến Tướng cấp . Ngươi đã cứu mệnh ta, trả lại cho ta thăng cấp đan dược, người thế nhưng là Điền Đào đại ân nhân a ." Điền Đào từ trong thâm tâm cảm kích Dật Trần, hắn không lay chuyển được Dật Trần, vẫn là nhận lấy không gian giới chỉ .

"Cứu ra muội muội về sau, chúng ta nhất định thành lập một cái chân chính dong binh đoàn, ba người chúng ta đều là đoàn trưởng, liền kêu tam anh dong binh đoàn đi ." Điền Đào cảm thấy chỉ có đem dong binh đoàn làm tốt, mới là đối với huynh đệ mình ba người tốt nhất bàn giao .

Lâm Lô suy nghĩ một chút, hay là chuẩn bị cùng Điền Đào đi đô thành, bởi vì hắn cảm thấy Dật Trần vào ở phủ thành chủ, an toàn có bảo hộ . Mà Điền Đào bên kia, giống như sẽ không đơn giản như vậy, luôn cảm giác Điền Quý Ngân không có ý tốt, vẫn cẩn thận thì tốt hơn .

"Huynh đệ, ta trước bồi Điền đại ca đi . Nếu như thuận lợi lời nói, chúng ta lại ở Huyền Thiên tông đại tuyển trước đó gấp trở về, vì người góp phần trợ uy, chứng kiến người tiến vào Huyền Thiên tông ." Lâm Lô bỗng nhiên cảm giác mình có chút nữ tính tình .

"Hai vị ca ca, vậy các người nhất định phải nhanh lên trở về ." Dật Trần biết bọn hắn hơn một tháng thời gian, nhưng chân chính cùng một chỗ không cao hơn mười ngày, lại kinh lịch ba lần hiểm cảnh, tổng cộng cùng tiến lùi để lẫn nhau thành là tốt nhất huynh đệ .

Kinh lịch sinh tử, lẫn nhau tương trợ, đây là Dật Trần lần thứ nhất trải nghiệm bằng hữu cái khái niệm này, trong lòng thật ấm áp, đồng thời cũng nhiều một phần lo lắng .

Sắp chia tay, tất cả mọi người có chút lưu luyến không rời .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Cỏ non

Hai ngày sau, Dật Trần vào ở phủ thành chủ . Công Tôn Hoành cho hắn một tấm lệnh bài, Dật Trần có thể tùy ý xuất nhập phủ thành chủ, bất luận kẻ nào không ngăn được

Phủ thành chủ phi thường lớn, nói đến chỉ là phủ, lại so đặt Thạch thôn lớn không chỉ gấp đôi . Công trình kiến trúc rất nhiều, có binh doanh, có nha môn,

có nhà ở, có hành dinh

Ở giữa cách có bao nhiêu khối luyện binh trận, có lớn có nhỏ, có thể căn cứ khác biệt cần tuyển dụng khác biệt sân bãi .

Còn có một dòng sông nhỏ, xuyên qua mà qua, mặt nước phản chiếu lấy các loại hoa cỏ cùng thụ mộc . Nước sông lẳng lẳng chảy, cùng luyện binh trận tiếng động lớn náo hình thành so sánh rõ ràng, nhất tĩnh nhất động, khi nắm khi buông, tôn nhau lên thành thú .

"Nha đầu chết tiệt kia, đừng chạy! Bảo ngươi nói bây, để cho người ta nghe thấy mất mặt chết, nhìn ta không xé nát ngươi miệng "

"Khanh khách ~ Ngoc nhi không dám, nhưng mới rồi rõ ràng là tiểu thư bản thân trước tiên nói, lại đến trách ta ."

Một trận vui đùa âm ỉ tiếng nhiễu Dật Trần thanh tĩnh, nhìn lại, nguyên lai là hai vị cô nương tại giả sơn bên cạnh truy đuổi đùa giỡn .

Chạy ở phía trước ước chừng mười sáu mười bảy tuổi màu lam quần áo, hẳn là gọi Ngoc nhi nha đầu .

Đằng sau truy vị kia cũng không đến hai mươi tuổi, dáng người cao gầy, màu hồng váy dài, mắt ngọc mây ngai, tóc đen bồng bênh . Chắc là vị tiểu thư, mặc dù không bằng Phiêu Nhiên như thể siêu phẩm thoát tục, nhưng cũng là tươi mát diễm lệ, hơn nữa hai người phảng phất còn có chút giống nhau .

Thấy được nàng, không khỏi sẽ muốn lên Phiêu Nhiên, cứ việc chỉ gặp qua một lần, lại phảng phất là sớm đã quen biết, Dật Trần cảm giác mình mặt hơi có chút đỏ

"Uy, ngươi là ai? Làm gì nhìn chăm chăm chúng ta tiểu thư nhìn . Uy ~ uy ~ còn nhìn, không cho phép nhìn!" Ngoc nhi một trận kêu la om sòm, đem Dật Trần từ trong tưởng tượng kéo trở về, gặp Ngoc nhi lông mày đứng đầy hung thần ác sát giống như chỉ mình, Dật Trần không biết xảy ra chuyện gì .

"Tiểu thí hài, ngươi là ai? Lão nhìn chăm chăm bản tiểu thư nhìn, chưa thấy qua mỹ nữ sao ." Cái này không quá giống tiểu thư nói chuyện, có thể hết lần này tới lần khác từ vị tiểu thư này trong miệng nói ra . Bất quá, Dật Trần vóc dáng mặc dù không coi là nhỏ, nhưng bởi vì đi qua tẩy kinh phạt tủy thoát thai hoá cốt, cho nên Bạch gương mặt non nớt lộ ra tuổi tác càng nhỏ một chút .

"Thật xin lỗi, gặp lại ngươi, để ta nhớ tới một người, là hơn nhìn vài lần ." Dật Trần mặc dù cảm thấy nàng thái độ không quá thân mật, nhưng dù sao mình không đứng trước, cho nên vẫn là xin lỗi .

"Nhìn thì nhìn, dù sao tiểu thí hài một cái, ta không trách ngươi ." Mặc dù không dễ nghe, nhưng nhìn ra được nàng vẫn tương đối hào phóng .

"Ta gọi Dật Trần, lập tức liền mười sáu tuổi, không là tiểu thí hài ." Dật Trần vừa bực mình vừa buồn cười .

"Dật Trần, ta biết, ngươi là đệ Thạch thôn đến, cha ta nói qua . Ta gọi Công Tôn Nhã, Công Tôn Hoàn nữ nhi ." Nghĩ không ra Công Tôn Nhã lại còn có nam nhân ngay thẳng .

"Dật Trần, chính là lão gia khen cái kia cái Thiên Tài? Mười lăm tuổi liền Đốc cấp tu vi, quả thật có thiên phú, nhưng so tiểu thư của chúng ta vẫn còn hơi kém một chút ." Ngoc nhi nhanh mồm nhanh miệng, giống như tại vì Công Tôn Nhã bệnh vực kẻ yếu: "Tiểu thư của chúng ta mười lăm tuổi đều Đốc cấp nhị phẩm, hiện tại bất quá mười tám tuổi, đã trải qua Đốc cấp bát phẩm "

"Ngoc nhi, ai bảo ngươi nói . Lắm miệng, chán ghét ." Công Tôn Nhã quay người nói với Dật Trần: "Ngươi đừng nghe nàng nói mò . Cha ta nói ngươi gọi hần bá phụ, ta lớn hơn ngươi ba tuổi, ngươi liền kêu ta Nhã tỷ đi ."

"Tốt, Nhã tỷ ." Dật Trần sáng khoái đáp ứng .

Dật Trần rất nhanh liền cùng Công Tôn Nhã cùng Ngoc nhi quen thuộc, Công Tôn Nhã là Công Tôn Hoàn duy nhất nữ nhi, tu vi thiên phú cực cao, theo chính nàng nói, đó là Công Tôn gia đặc biệt tu luyện công pháp bố trí, cũng không phải là bản thân Thiên Tài .

Ngoc nhi nói cho Dật Trần, tiểu thư rất hào sảng không câu nệ tiểu tiết, có một loại nữ nhi giang hồ khí khái, tại Thiên Vân thành nhân duyên phi thường tốt . Điểm này Dật Trần cũng có đồng cảm, cùng Công Tôn Nhã ở chung hẳn là tương đối dễ dàng, nhưng lại cảm thấy nàng mơ hồ có một tia nhân nhật ưu sầu .

Dật Trần còn không hiểu nhiều tâm tư cô gái, không dám hỏi nhiều . Thế là phiếm vài câu, liền cáo từ rời đi .

Đến phủ thành chủ vài ngày, Dật Trần cơ hồ mỗi ngày đều sẽ tới phủ thành chủ một chỗ vắng vẻ chút rừng cây, tìm đất trống luyện công . Nơi này Ngũ Hành thổ chi khí giống như rất mỏng manh, nhưng là Mộc tinh khí lại nồng đậm, Dật Trần hấp thu rất nhanh, hẳn dựa theo 'Mộc chi quyết' nghiêm túc tu luyện .

Một lúc lâu sau, Dật Trần thể nội tràn ngập Mộc tinh khí, hẳn thử nghiệm tụ khí thành cầu, để cho mình đan điền giữ lại một chút không gian, nhưng hiệu quả không quá lý tưởng .

Thế là đổi luyện Thổ Chi Quyết, sau đó tụ khí thành cầu dẫn ra ngoài thân thể, hiện tại thổ cầu đã to cỡ nắm tay nhỏ, nhan sắc ó vàng, bay lơ lửng ở cách Dật Trần xa ba mét địa phương, trên dưới nhay vọt, giống như là cùng Dật Trần chơi đùa chơi đùa

Đột nhiên, từ rừng cây bên cạnh trong bụi cỏ bắn ra một đạo đỏ lục sắc quang mang, phảng phất như chớp giật nhanh chóng, trong nháy mắt tiếp cận Dật Trần viên kia lớn nhỏ cỡ nắm tay thổ cầu . Biến cố này đem đắm chìm trong hưởng thụ Dật Trần giật mình, liền tranh thủ thổ cầu thu hồi .

Cái kia đỏ lục sắc quang mang gấp thỏ cầu bỗng nhiên không gấp, vây quanh Dật Trần chuyển vài vòng, giống như là đang tìm .

"A, cái kia đàn thỏ cầu chạy đến nơi đâu? Đại ca ca, ngươi trông thấy sao?" Dật Trần mơ hồ nghe thấy hài đồng tiếng nói chuyện, nhưng lại không thấy bóng dáng .

Đồng thời cảm thấy thể nội Mộc tinh khí tại chấn động mãnh liệt, giống như là muốn xông phá bản thân trói buộc, dẫn tới Dật Trần trong lòng hảo rất gấp gáp .

"Đại ca ca, ngươi làm sao không để ý tới ta?" Thanh âm thanh thúy êm tai, nhưng chính là nhìn không thấy người .

"Là đang nói chuyện với ta phải không? Ngươi là ai, ta thấy thể nào không gấp ngươi?" Dật Trần nghi ngờ hỏi .

"Ha ha ha —— "

Tiếng cười vừa dứt, đạo kia đỏ lục sắc quang mang dần dần làm nhạt, chợt biến thành một cái bảy tám tuổi lớn nhỏ, đỏ rực khuôn mặt, lục y lục quần còn mang theo lục cái yếm tiểu nữ hài . Chính giữa đầu, cười hi hi nhìn lấy Dật Trần: "Ta gọi cỏ non, vừa rồi rõ ràng nhìn thấy một cái đàn thỏ cầu, nháy mắt lại chạy, ngươi trông thấy sao?"

Chuyện gì xảy ra? Cái này thiên chân khả ái cả người lẫn vật vô hại tiểu nữ hài, làm sao lại lẳng không xuất hiện . Lạnh như vậy thiên, mới mặc một chút quần áo, chân chính là mỹ lệ 'Đông lạnh' người .

"Cỏ non? Ngươi từ chỗ nào đến, ta vừa rồi thấy thể nào không gấp ngươi?" Dật Trần rất ngạc nhiên hỏi .

"Ta từ rừng cây này bên trong đi ra, người khác cũng nhìn không thấy ta, ngươi còn không có nói cho ta, cái kia đàn thỏ cầu chạy đến nơi đâu ." Cỏ non vênh lên cái miệng nhỏ nhắn nói ra .

"Cỏ non, nó thể nhưng là ta rất đồ trọng yếu . Nói cho ta biết, ngươi muốn nó làm gì?" Dật Trần ngồi xổm xuống, hướng về phía cỏ non, nói ra: "Vật kia không tốt đẹp gì chơi ."

"Đại ca ca, cái kia đàn thỏ cầu khó coi chết, ngươi đem nó cho ta, có được hay không? Ta muốn nó hữu dụng, lần sau ta đưa ngươi một cái đẹp mắt đồ vật ." Cỏ non lời kéo Dật Trần tay nũng nịu .

Có được hay không? Ta tần tần khổ khổ luyện mấy tháng mới tụ cái nhỏ như vậy cầu, tặng cho ngươi ta chẳng phải làm không công .

Có thể nhìn đến cỏ non vô tội ánh mắt, tâm vừa mềm: "Vậy ngươi nói dùng như thế nào, cũng Hứa đại ca ca có thể sử dụng những biện pháp khác giúp ngươi chứ ."

"Vậy thì tốt, ta cho ngươi biết, cái kia đàn thỏ cầu ngưng tụ Ngũ Hành thổ tinh hoa, tản mát ra nồng đậm thổ khí, với ta mà nói chính là mỹ vị ."

Cỏ non làm ra một bộ thềm chảy nước miếng bộ dáng, nghịch ngợm chép miệng một cái, nói ra: "Ta thật dài thời gian thật dài không vậy ngươi được loại vị đạo này, nơi này thổ khí đều bị cái kia đại quái vật hấp thu đi . Ta nhanh chết đói, đại ca ca ngươi liền cho ta đi ."

"Ngươi luyện là công pháp gì, ngươi có phải hay không tiểu yêu quái?" Chẳng lẽ nàng cũng tu luyện Thổ Chi Quyết, Dật Trần nghĩ .

"Ta mới không phải tiểu yêu quái đâu . Cái kia đại quái vật nói ta là hoa thảo tinh linh, đề đẳng nhất yêu tinh, chỉ xứng hấp thụ một chút phổ thông thổ khí, cho nên không cho ta đến bên kia rừng rậm đi ." Cỏ non giống như ủy khuất cực, cúi đầu xuống giải thích: "Kỳ thật ta cảm giác, giống như đã gặp đại quái vật, lại lại nghĩ không ra ."

Nguyên lai là dạng này, trên đời này còn có đáng yêu như thể vật nhỏ, quá thú vị . Dật Trần tâm niệm vừa động, lập tức nói ra: "Cỏ non, cái kia thổ cầu là ta hoa thời gian rất lâu mới luyện thành, không thể cho ngươi, nhưng là, ta còn có cang bảo bối tốt, nhường ngươi ăn no ."

Sau một khắc, địa tâm Huyền Thổ tu luyện đài xuất hiện ở cỏ non trước mặt, cỏ non vừa thấy liền kích động đến đỏ bừng cả khuôn mặt, dùng sức xoa xoa tay nhỏ, nói năng lộn xộn mà nói: "Oa ~~~~ lại là Huyền Thổ a! Ta thật lâu không thấy được, đại ca ca, ngươi quá tốt ngươi có thể cho ta sử dụng sao?"

Không đợi Dật Trần trả lời, nàng liền "Suru" địa chui lên đi, mở ra cái miệng nhỏ nhắn nằm sấp tại nơi đó tham lam hấp thụ Huyền Thổ tản mát ra tinh thuần địa khí .

Đột nhiên lại dừng lại, hốt hoảng nói: "Đại ca ca, Huyền Thổ không thể để ở chỗ này, ngươi giấu trước, không phải lời nói, đại quái vật ngửi được khí tức lập tức liền sẽ đến đoạt, ngươi không thể dùng thổ cầu đánh nó ."

Đúng thế, ta làm sao không nghĩ tới đâu . Dật Trần nhanh sẽ địa tâm Huyền Thổ tính cả cỏ non, cùng một chỗ thu vào Nhật Nguyệt Âm .

Vừa mới thu thập xong, thì có một cỗ mạnh mẽ gió lốc kẹp lấy bức người khí tức bay tới, đem Dật Trần bao vây lại .

Dật Trần cảm giác có chút ngạt thở, nhìn lấy chung quanh thân thể một tầng thật dày màu xanh sẫm khí thể, biết đây chính là cỏ non trong miệng đại quái vật, hần ngừng thở không dám phóng thích thổ cầu cùng nó đối kháng .

Hơi chờ một lúc, khí thể chậm rãi trở thành nhạt, buông lỏng đối với Dật Trần bao khóa, lập tức rời đi Dật Trần, giống như là tại phụ cận lục soát, chuyển vài vòng về sau, thời gian dần qua biến mất

"Thật mạnh khí tức, thật lớn uy áp, cái này là cái gì cấp bậc quái vật?" Dật Trần hô hấp bắt đầu trôi chảy, nhưng vừa rồi cảm giác đè nén đè hấn vẫn là lòng còn sợ hãi .

"Đại ca ca, đại quái vật lợi hại không . Nó gọi Thái Tuế, Mộc thuộc tính, là thực vật cũng là động vật, nó ỷ vào vóc dáng lớn tu vi cao, thường xuyên khi dễ chúng ta ." Cỏ non tại Nhật Nguyệt Âm bên trong vừa nói chuyện, một bên đang hưởng thụ địa tâm Huyền Thổ cho năng tắm bổ .

"Đại ca ca, trên người ngươi có thật nhiều Mộc tinh hoa, đáng tiếc bọn chúng rất loạn, cỏ non giúp ngươi sắp xếp như ý chút ." Sau một lát, cỏ non ăn uống no đủ, liền cho Dật Trần chuẩn bị việc vặt .

Dật Trần cảm giác thể nội nguyên bản tán loạn Mộc tinh hoa, chậm rãi trở nên có trật tự, phảng phất tại phục tùng cái nào đó lực lượng chỉ huy, đứng xếp hàng có trật tự địa tiến vào đan điền, sau đó từng tia tụ lại biến thành một cỗ, loại bỏ tạp chất sau lại ngưng tụ thành hình cầu, cuối cùng, một cái to bằng trứng gà hình cầu thành hình .

"Đại ca ca, trên người ngươi tại sao có thể có hai quả cầu, hơn nữa ngươi có thể tu luyện rất nhiều loại công pháp, thế nhưng là mộc cầu sẽ khi dễ đàn thổ cầu ."

Cỏ non bị Dật Trần phóng xuất, đuổi người một cái, đắc ý nói ra: "Bất quá, ngươi đan điền có thật nhiều thuộc tính, chỉ cần đem cầu phóng tới đồng dạng thuộc tính khu vực, bọn chúng liền không biết đánh nhau . Cỏ non đã trải qua toàn bộ giải quyết, nhưng là cỏ non tu vi quá thấp, không thể tăng lên Mộc cầu cấp độ, nếu không thực lực ngươi sẽ đề cao càng nhanh ."

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Hoa cỏ tranh xuân

"Mộc cầu làm sao sẽ xách cao tăng thứ, làm sao ngươi biết?" Dật Trần lần đầu tiên nghe được loại thuyết pháp này, lập tức hứng thú .

"Ta đương nhiên biết rồi, chúng ta tu luyện chính là Mộc thuộc tính công pháp . Chỉ là điểm xuất phát quá thấp, tăng thêm có thể lợi dụng tài nguyên cũng ít, mới có thể là hiện tại bộ dáng . Chỉ có thể giúp ngươi chài vượt chài vượt, hoặc là trị một chút bệnh cái gì . Vừa mới cái kia đại quái vật, là ta biết Mộc thuộc tính bên trong người mạnh nhất . Nó chỉ muốn xuất thủ, lập tức liền có thể để Mộc cầu xách cao tăng thứ ."

Cỏ non nói ra: "Đại ca ca, nếu như ngươi để cho ta thường xuyên hấp thụ Huyền Thổ linh khí, ta cũng có thể lại đề cao một chút . Dù sao Huyền Thổ linh khí là hút không hết, ngươi liền giúp ta một chút đi ."

"Có thể, ngươi chỉ muốn giúp ta giữ bí mật, không nói cho người khác biết, tùy thời đều có thể ." Dật Trần rất sáng khoái địa đáp ứng, mặc dù mới vừa mới vừa nhận biết, nhưng hấn vẫn là vô cùng ưa thích cỏ non .

Mặt khác, còn muốn nhiều hiểu một chút Thái Tuế: "Cỏ non, liên quan tới Thái Tuế ngươi biết được bao nhiêu?"

"Thái Tuế phần lớn thời gian dưới đất, tất cả thực vật đều cần hấp thụ đại lượng thổ khí, dùng để duy trì dồi dào sinh cơ, điểm này cùng nhân loại khác biệt . Tu vi càng cao tiêu hao thổ khí càng lớn, cũng chính là cái gọi là 'Mộc khắc Thổ' . Cho nên Thái Tuế tiêu hao thổ khí lượng to lớn, cũng tạo thành chúng ta những người nhỏ yếu này không vậy hao tài nguyên có thể dùng ."

"Mỗi cái đại lục tối đa chỉ có thể vì Thái Tuế cung cấp một vạn năm thổ khí, trên người ngươi địa tâm Huyền Thổ mặc dù tinh thuần vô cùng, nhưng nếu để cho nó hấp thụ, đoán chừng nếu không một ngàn năm thì làm . Nó tu luyện lúc tiềm nhập lòng đất, chung quanh mấy trăm dặm là không cho phép đào đất khai thác mỏ, nếu không thì là 'Động thủ trên đầu thái tuế', sẽ thu nhận các loại vận rủi cùng tai nạn ."

"Thái Tuế tu vi cực cao, ta không cách nào thăm dò . Nó tu luyện lúc cũng sẽ phóng xuất ra một chút Mộc tinh hoa, những cái này vèn vèn chiết xuất lúc đào thải chứa tạp chất Mộc tinh hoa . Mặc dù như thế, thành chủ cha con lại hưởng thụ được chỗ tốt cực lớn . Bọn hấn tu luyện chính là Mộc thuộc tính công pháp, cho nên Công Tôn Nhã mới mười tám tuổi, tu vi đã là Đốc cấp bát phẩm ."

"Đại ca ca, ngươi nếu là ở nơi này luyện trên mười năm, cũng sẽ tăng lên rất nhiều . Nhưng là nếu như ngươi có thể từ trên người Thái Tuế đạt được cho dù là từng tia thuần túy Mộc tinh hoa, liền có thể trong một ngày từ Đốc cấp lên tới Tướng cấp, hơn nữa còn là an toàn nhất tăng lên, không có bất kỳ cái gì đi chứng" cỏ non thực sự là biết gì nói nấy, biết gì nói nấy .

Nàng mặc dù tu hành mấy ngàn năm mới có thể hóa thành nhân hình, nhưng thần trí lại chỉ tương đương với mấy tuổi hài đồng . Cho nên rất đơn thuần, lúc trước đến Dật Trần chỗ tốt, nàng trong lòng còn có cảm kích, thế là liền nhận định Dật Trần là người tốt, hơn nữa đến nơi đây nàng còn không có cùng những người khác nói chuyện qua .

Thiên Vân thành, Trần gia .

"Lão gia, có người nói Hắc Ung là Công Tôn Hoàn phái người giết, một người sống cũng không lưu lại . Mấy ngày nay, Carter gia tộc và Vu Lôi gia tộc không vậy cường giả ra khỏi thành, Cô gia cũng không có, hơn nữa Hắc Ung cùng cái này ba nhà chưa từng có tiết, hẳn không phải là bọn hắn ."

Trần Á đứng ở một bên, hướng tựa ở trên ghế bành gia chủ báo cáo: "Mặt khác, Dật gia mấy người kia căn bản không phải Hắc Ung đối thủ . Hắc Ung trước khi chết đã trải qua đột phá đến cấp chiến tướng, cùng chết còn có ba cái Đốc cấp trung giai . Cho nên, chỉ có thể là Công Tôn Hoàn làm ."

"A . Vậy người nói một chút, Công Tôn Hoàn tại sao phải làm như vậy?" Chủ nhà họ Trần Trần Phượng Thu tám kia gầy còm trên mặt không có một tia biểu lộ, lạnh lùng hỏi .

"Lão gia, trước đây ít năm Công Tôn Hoàn vây quét Hắc Ung không thành công, bị Quốc vương bệ hạ trách cứ . Hắn liền hoài nghi là chúng ta cho Hắc Ung báo tin, đối với chúng ta một mực ghi hận trong lòng, tùy thời trả thù . Mà chúng ta Trần gia thực lực càng ngày càng mạnh, Công Tôn Hoàn cũng không dám tùy tiện đắc tội ám đặc biệt gia tộc, hẳn chỉ có thể tìm Hắc Ung ra tay . Còn có một cái động cơ, cái kia chính là Công Tôn Hoàn cùng Dật gia quan hệ mật thiết, nghĩ thay Dật gia ra mặt ."

Trần Á cơ hồ đã nhận định, Hắc Ung bị Công Tôn Hoàn giết chết .

"Ân không phải Công Tôn Hoàn, hẳn lòng dạ rất sâu, tuyệt sẽ không làm loại này không đầu óc sự tình, chỉ ít hắn bây giờ còn không sẽ cùng Trần gia trở mặt . Càng không phải là Dật gia, đầu tiên là thực lực không đủ, tiếp theo bọn hắn căn bản cũng không biết rồi, Hắc Ung đã từng chuẩn bị tại trăm dặm rừng rậm phục kích Dật gia đội xe ."

"Người dùng đầu óc suy nghĩ một chút, một cái thực lực cao hơn nhiều bản thân tướng cướp, cùng bản thân lại không thù oán, ai ăn no không chuyện làm đi tìm chết a . Người cũng cao tuổi rồi, loại này dùng đầu ngón chân cũng nghĩ ra được sự tình, người chính là đầu óc chậm chạp ."

Trần Phượng Thu thực sự là chỉ tiếc rèn sắt không thành thép .

"Là ta dần. Thế nhưng là, ta thực sự nghĩ không ra là ai làm ." Trần Á hết sức lo sợ đáp lời: "Lão gia, ngài có thể chỉ điểm một hai sao?"

"Người có nghĩ tới hay không, Hắc Ung tại trăm dặm ngoài rừng rậm bị tập kích, không thể nào là Công Tôn Hoàn hoặc là Dật gia, bởi vì cướp bóc sự tình còn không có phát sinh, bọn hắn căn bản cũng không biết rồi tin tức Thái nhi bị tổn thương, cũng không phải bọn hắn, khi đó bọn hắn tại Thiên Vân thành Hắc Ung bị giết, còn không phải bọn hắn, bằng Dật gia thực lực còn còn thiếu rất nhiều ."

Trần Phượng Thu phân tích cho Trần Á nghe: "Như vậy, cái này ba chuyện có phải hay không là cùng một cái thể lực gây nên . —— đây chỉ là trực giác, không lý do gì . Coi như cùng bọn hắn có quan hệ, cái kia nhất định còn có một cái chúng ta trước mắt còn chưa biết thể lực, tại phía sau màn thao túng ."

"nếu thật là như thế, liền phi thường đáng sợ . Chúng ta thế nhưng là Thiên Vân thành đệ nhất đại gia tộc, không có khả năng không vậy địch nhân, nhưng chúng ta không sợ, bởi vì tại Thiên Vân thành, trừ phủ thành chủ, không người là đối thủ của chúng ta . Nhưng vấn đề là liên địch nhân là ai cũng không rõ ràng, sao có thể ứng phó? Chúng ta tính toán người khác thời điểm, nhìn thấy bọn hắn biệt khuất mờ mịt, lại không hiểu thấu thất kinh bộ dáng, chúng ta là hạng gì hài lòng vui vẻ, lại là bức nào đắc chí vừa lòng ."

"Hiện nay, hoàn toàn trái lại, người người là đao thót, ta là cá thịt, mờ mịt là chúng ta, đắc ý lại là người khác . Huống chi, cái này 'Người khác' là ai, chúng ta đều không biết . Người kêu ta làm sao chịu nổi?"

"cho nên, người lại phải người đem cái này ba chuyện một lần nữa tra một lần, không cần lọt mắt bất kỳ đầu mối nào . Trần gia cho tới bây giờ chỉ có âm toán người khác, hiện tại thế mà bị người khác âm toán ."

Trần Phượng Thu cảm xúc kích động lên: "Đây quả thực là vô cùng nhục nhã! Mất mặt ném về tận nhà!"

"Là ." Trần Á không dám đáp lời, cúi đầu lui ra ngoài .

Thế là Trần Á lại dẫn người ra ngoài tản bộ một vòng, hắn đã trải qua quyết định là Công Tôn Hoàn giết Hắc Ung, Trần Tự Thái sự tình hiện tại không thể nào tra được, làm gì cực khổ mệnh tổn thương tại đây, dù sao lão gia tử sẽ không theo ở bên cạnh ta . Cho nên chơi đến không sai biệt lắm, trở về nữa phục mệnh .

"Hốt, hốt, hốt", "Suru, suru, suru".

Cỏ non trong miệng nói lảm bảm, hai cái tay nhỏ càng không ngừng biến hóa tư thế, chợt từ trên tay nàng bay ra từng đạo từng đạo lấp lóe pháp quyết cùng từng cái quỹ dị ẩn phù, thời gian dần qua tại đồ lục sắc quang mang dưới sự chỉ dẫn, xuất hiện một cái chiếm diện tích ước chừng một ngàn mét vuông kết giới trận pháp .

Những ngày gần đây, Dật Trần ngẫu nhiên nhìn thấy Công Tôn Nhã cùng Ngọc nhi, có khi học một ít cười ngửa, cũng sẽ đi Thiên Vân thành chơi đùa, nhưng càng nhiều thời điểm là cùng cỏ non cùng một chỗ . Cỏ non hoạt bát đáng yêu, mỗi lần hút no bụng Huyền Thổ linh khí, đều sẽ tra nhìn một chút

Dật Trần thể nội Ngũ Hành Chi Khí . Sau khi ra ngoài, cũng sẽ biểu hiện ra một chút kỹ năng, cùng Dật Trần giao lưu .

"Đây chính là ta bố trí Hoa Cỏ Tranh Xuân kết giới trận pháp, không vậy ản hình ." Cỏ non tiểu vung tay lên, Dật Trần liền bị đưa vào trong trận: "Đại ca, nhìn xem người có thể hay không đem kết giới này trận pháp phá vỡ ."

Mặc dù là rét đậm mùa, bốn phía mênh mông tiêu điều, nhưng Dật Trần chung quanh xuất hiện lại là xuân hoa rực rỡ, mùi thơm ngát hợp lòng người cảnh tượng .

Tiểu Thảo quá gỏi dây leo quấn quanh, các loại hoa đại đua nhau mở ra, hương hoa xông vào mũi đầy vườn sắc xuân . Dật Trần quả thực là say mê trong đó, lưu luyến quên về .

Bỗng nhiên, cảnh sắc biến đổi .

Tiểu Thảo dây leo cực tốc đuổi dài, đồng loạt vuron hướng Dật Trần, từng cây nhìn như nhỏ yếu vô cùng dây leo giờ phút này phảng phất từng đầu dèo dai mười phần dây thừng, một khi tiếp xúc Dật Trần thân thể, liền lập tức cuốn lấy không thả .

Sau đó càng nhiều dây leo mãnh liệt mà tới, sẽ Dật Trần trói cái cực kỳ chặt chẽ, hơn nữa càng quấn càng chặt, nếu là tiếp tục nữa, chẳng mấy chốc sẽ đem Dật Trần khóa thành một cái mới mẻ thịt heo tổng .

Mà những cái kia vừa mới còn lỏng lẻo rực rỡ hoa đại, giờ khắc này cũng giống như từng cái nhận được mệnh lệnh binh sĩ, tất cả đĩa tuyến toàn bộ chuyển hướng Dật Trần, đồng thời tản mát ra màu hồng sương mù

Dật Trần tranh thủ thời gian rút kiếm chặt đứt dây leo, cũng nhanh chóng hướng trận bên cạnh di động .

Nhưng chung quanh trong nháy mắt lại tụ lại vô số dây leo, khí thế hung hăng hướng Dật Trần đánh tới, rất có kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên chi thế . Dật Trần ra sức huy kiếm, tăng thêm tốc độ, chung quanh tứ phía tung bay .

Trong nháy mắt bên người chồng chất thật dày tàn thân đoạn mạn, một đường trái hướng trận pháp biên giới . Cùng lúc đó, Dật Trần dùng ý niệm khởi động Nhật Nguyệt Âm, sẽ hoa đại tản mát ra màu hồng sương mù toàn bộ hấp thu

"Oanh —— "

Dật Trần té ra thổ cầu đánh về phía kết giới, phát ra một tiếng ngọt ngào tiếng oanh minh, kết giới hoàn hảo như lúc ban đầu, không có một tia khe hở . Trái lại Dật Trần, bị kết giới lực phản chấn chấn động đến ngực một buồn bực, thụ nội thương . Tuy chỉ là vết thương nhẹ, nhưng cũng rất là chặt vật .

Dật Trần hơi hơi điều chỉnh một chút hô hấp, ra sức tái chiến . Lần này trong cơ thể hán Ngũ Hành Chi Khí tụ tập ở lòng bàn tay, thẩm thấu đến mũi kiếm, nhắm ngay kết giới đâm tới

"Phốc ~~~ "

Rất nhỏ tiếng vang truyền vào Dật Trần trong tai, kết giới bị đâm mở một đạo khe hẹp .

Có hi vọng! Dật Trần không ngừng cố gắng, liên tục hướng kết giới đâm ra hơn hai mươi kiếm . Khe hẹp càng lúc càng lớn, chậm rãi theo "Thử —— " một tiếng, kết giới biến mất .

Dật Trần nhìn xem bên người, vẫn là rét đậm tiêu điều cảnh tượng, vừa rồi xuân ý dạt dào đã không gặp tung tích, còn lại chỉ có đứng ở cách đó không xa cỏ non .

"Đại ca ca, có bị thương hay không? Cỏ non đem hoa cỏ tranh xuân sát khí bỏ đi, hẳn là sẽ không chân chính xúc phạm tới người . Nếu như người trực tiếp sử dụng kiếm, đã sớm có thể phá trận ."

Cỏ non gặp Dật Trần có chút chặt vật, một mặt lo lắng nói ra: "Cỏ non quên nói cho người, trận pháp này không thể dùng Thổ thuộc tính công pháp đi phá, tốt nhất là Kim thuộc tính công pháp, bởi vì Kim khắc Mộc . Người còn không có tu luyện Kim thuộc tính công pháp, cho nên phá đứng lên hơi khó một chút, còn tốt người nghĩ đến sử dụng kiếm ."

"Kết giới này dùng là cấp thấp nhất trận pháp, chỉ là nhường người cảm giác một chút . Vạn vật tự nhiên tùy thời tùy chỗ đều có thể hình thành kết giới, kết giới trận pháp thuộc tính có thể là một loại, cũng có thể nhiều loại . Dưới tình huống bình thường, đơn thuộc tính kết giới có thể dùng Ngũ Hành tương khắc phá giải, nhiều thuộc tính kết giới thì cần muốn phân rõ chủ thứ, sau đó lại được phá giải . Đương nhiên, nếu như giao đấu song phương tu vi chênh lệch quá lớn, cái kia cũng không giống nhau ."

"Cỏ non muội muội, người có thể hay không dạy đại ca ca kết giới hoặc là trận pháp, một loại là được . " Dật Trần vừa rồi mặc dù bị hoa cỏ tranh xuân trận pháp chơi đùa tình trạng kiệt sức, nhưng ngược lại cảm thấy thú vị .

Hoa cỏ là trong giới tự nhiên nhược tiểu nhất tồn tại, như sâu kiến, thế mà cũng có thể 'Tranh xuân', hơn nữa còn phi thường bá đạo . Trọng yếu là, những cái này còn phát sinh ở sát khí đã trải qua bỏ đi tình huống dưới . Nếu không, tiểu gia ta liền thực bị nó cho vây khốn .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Khiêu khích

"Tốt lắm . Bố trí một cái trận pháp, đem nó thả ở một cái cổ đỉnh trong không gian, dùng tới bảo vệ cái không gian này không nhận từ bên ngoài đến xâm phạm, hoặc là khống chế bên trong không gian này thứ nào đó, không để cho đào thoát . Loại trận pháp này chính là kết giới, kết giới là trận pháp một loại . Trận pháp có công có thủ, kết giới đồng dạng lấy phòng ngự là chính ."

Cỏ Non nghiêm trang làm lên Dật Trần lão sư, từ cơ sở nhất khái niệm nói lên: "Ngũ Hành trận pháp, cần dùng Ngũ Hành Chi Khí đến câu thông trong tự nhiên Ngũ Hành pháp tắc, sau đó tuân theo Ngũ Hành pháp tắc, dùng cảnh vật chung quanh căn cứ từ mình chỗ bố trí đưa trận pháp tiến hành chuyển đổi, trích dẫn Ngũ Hành chi lực sẽ cái nào đó không gian phong bế . Cũng tại bên trong không gian này ngưng tụ một chút năng lượng, dùng phù chú khống chế năng lượng vận hành phạm vi . Một khi có người chạm đến kết giới, những năng lượng này cũng sẽ bị phóng thích, hơn nữa đối với kẻ phá hoại tiến hành áp chế "

Tại Cỏ Non ân cần dạy bảo thậm chí tay bắt tay dưới sự chỉ đạo, Dật Trần thử nghiệm cùng tự nhiên Ngũ Hành pháp tắc câu thông

Dật Trần sẽ Ngũ Hành Chi Khí từ thể nội dẫn xuất, ngưng tụ đến giữa song chương, tới niệm phù chú .

Lúc này, bắt đầu xuất hiện đáp lại, bên cạnh hần lóe ra điểm điểm tinh quang, theo ý niệm nhảy lên vận hành .

Thời gian dần qua giống như trong bầu trời đêm mẫn thiên tinh Thần, dựa theo Ngũ Hành pháp tắc làm một chút sắp xếp điều chỉnh, sau đó cùng cảnh vật chung quanh dần dần lẫn nhau dung, cũng căn cứ hoàn cảnh đặc điểm bố trí .

Song chương có chút phát lực, Ngũ Hành Chi Khí liền rời khỏi tay, cấp tốc cùng nguyên tố tự nhiên hòa làm một thể, một tòa nhàn nhạt kết giới trận pháp lập đi lên .

"Thành công! Đại ca ca, ngươi thật lợi hại, liền nhanh như vậy học được ." Cỏ Non gặp Dật Trần đi qua năm ngày lập đi lập lại câu thông diễn luyện, rốt cục lần thứ nhất bố trí ra kết giới trận pháp, cao hứng phi thường, vỗ tay nhỏ khen: "Đại ca ca, ta biết ngươi đặc biệt nhạy bén, nhưng vẫn là không nghĩ tới mới mấy ngày, ngươi liền thành công ."

"Kết giới trận pháp mạnh yếu, là căn cứ bố trí người đối với tự nhiên Ngũ Hành pháp tắc lý giải cùng câu thông trình độ, cùng tự thân tu vi cao thấp đến quyết định . Thuận thực về sau, có thể vung tay lên liền hình thành kết giới, còn có thể thay đổi kết giới thuộc tính ."

"Lúc đối địch, làm sao sẽ sẽ phòng ngự tính kết giới chuyển đổi Thành Tiến công hình trận pháp, chủ động xuất kích . Nhưng là nếu như như thế liền phải tiêu hao càng nhiều Ngũ Hành Chi Khí, kết giới cũng sẽ theo Ngũ Hành Chi Khí tiêu hao hàng cường độ thấp ."

"nếu như, Ngũ Hành Chi Khí cấp độ có thể đề cao, càng tinh khiết hơn lại càng có thể tăng lên kết giới trận pháp uy lực ."

Cỏ Non hưng phấn lên, nói chuyện cũng biến thành thao thao bất tuyệt: "Đại ca ca, nếu là có biện pháp để cái kia đại quái vật Thái Tuế giúp ngươi, cái kia lấy ngươi bây giờ tu vi, có thể bố trí ra Tướng cấp cao thủ đều khó mà phá giải kết giới trận pháp "

"Cái kia —— ngay bây giờ trận pháp này, lớn bao nhiêu uy lực?" Dật Trần lòng tràn đầy vui vẻ, trước mắt có thể bố trí cũng liền cái này một cái, cho nên vẫn là rất đề ý hiện có thành tựu . Về phần Thái Tuế, nhớ tới còn lòng còn sợ hãi, chậm rãi lại nghĩ biện pháp đi .

"Quá yếu, sát khí còn chưa đủ, có thể miễn cưỡng ứng phó Độc cấp lục thất phẩm đi ." Cỏ Non lời nói bị đánh gãy, có chút không vui, thế là mặt coi thường nói ra: "Nếu có thể gia tăng sát khí, làm sao sẽ xách cao một chút cường độ ."

"Cỏ Non, ta là nghĩ, bây giờ còn chưa có biện pháp để Thái Tuế giúp ta . Ta chỉ có thể sử dụng trận pháp này, như thế nào mới có thể gia tăng sát khí đâu?" Dật Trần nghe ra nàng không nhanh .

"Đang bố trí trận pháp thời điểm, nếu như ngươi trong lòng suy nghĩ hận nhất cừu nhân, hi vọng ngay lập tức đem hắn chém thành muôn mảnh, giết chết cho thống khoái . Như vậy thì có thể đem hận ý mãnh liệt chuyển hóa làm sát khí, lại phóng thích đến trong trận pháp đi ."

Cỏ Non mặc dù hi vọng Dật Trần có thể lợi dụng Thái Tuế, nhưng nàng cũng biết ý tưởng này cũng không thực tế . Thế là không lại dây dưa Thái Tuế sự tình, mà là độc xúc Dật Trần tiếp tục cố gắng: "Đại ca ca, ngươi phải luyện tập nhiều hơn, Cỏ Non coi trọng ngươi a ."

Tại chính mình cố gắng cùng Cỏ Non giám sát dưới, Dật Trần bố trí kết giới trận pháp uy lực dần dần tăng cường, thuộc tính gia tăng đến thổ Mộc Nhị tính . Dựa theo Cỏ Non thuyết pháp, đã trải qua có thể ứng phó Tướng cấp cao thủ

Thiên Văn thành, trên đường cái .

Mặt đường cửa hàng san sát, chủng loại phức tạp . Nam đến, bắc hướng, mua sắm, bán hàng, rộn rộn ràng ràng, phi thường náo nhiệt . Người bán gạo to, người mua trả giá, liên tiếp thanh thanh nhập nhĩ .

Một cái thiếu niên anh tuấn, tay nắm một cái bảy tám tuổi lớn nhỏ người mặc áo xanh nữ hài, trên đường quay trở ra .

Nữ hài trên tay cầm lấy một cái hồng sắc giấy gãy tiểu Phong xe, đón gió vù vù chuyển, dẫn tới người qua đường một trận ghé mắt . Nữ hài đi trên đường nhún nhảy một cái, còn thỉnh thoảng ngửa đầu nhìn lấy thiếu niên, hồi lung tung này kia .

Thiếu niên chính là Dật Trần, tiểu nữ hài dĩ nhiên chính là Cỏ Non .

Vừa qua khỏi xong năm, Cỏ Non liền quán lấy Dật Trần muốn xuất đến đạo phố .

Thế là Dật Trần liền biến mất một chút khí tức, dùng mình xem vẫn chưa tới Đốc cấp tu vi, để tránh quá so chiêu dao động .

"Nhìn, đại ca ca, đó là cái gì?" Cỏ Non đôi mắt nhỏ đông trưng trưng tây nhìn sang, trần ngập hiếu kỳ, nhìn thấy không hiểu liền sẽ ngừng đầu hỏi Dật Trần .

Lại không đợi hần trả lời, lại đem hứng thú chuyển dời đến địa phương khác .

Dật Trần cũng rất tình nguyện theo nàng, những ngày này Cỏ Non cơ hồ mỗi ngày đều muốn tìm hần, luyện trận pháp, luyện công, đương nhiên còn muốn hấp thụ Huyền Thổ linh khí .

"Ha ha ~ Dật gia tiểu tử, không nghĩ tới ở chỗ này đều có thể đụng tới người, người vận khí quá tốt ."

Dật Trần đi về phía trước đến ba người, nói chuyện vị kia hần nhận biết, chính là đã từng bị Dật Trần đánh cho đầy mặt nở hoa Lư Đông .

"Tiểu tử, lần trước đánh lên ta, còn không có tìm người tính sổ sách, hôm nay đụng vào trên tay của ta, chúng ta nên rõ ràng tính một chút ."

Lư Đông ngăn lại Dật Trần, tàn bạo nói: "Hôm nay chúng ta liền đường đường chính chính đánh một trận, vẫn quy củ cũ, người thua từ ta tọa hạ chui qua . Thuận tiện nói cho người, bản đại gia ta hiện tại đã là Đốc cấp nhất phẩm, sợ hãi lời nói cũng không cần đánh, nhưng chui là nhất định phải chui, mặt khác đập đầu ba cái ."

"Chỉ bằng người? Hừ ——" Lư Đông tư chất cũng xem là tốt, hai mươi hai tuổi đột phá đến Đốc cấp, so đại đa số tu võ già đều mạnh bên trên không ít .

Lần thứ nhất chiến thắng Lư Đông là bằng thực lực, lần thứ hai lại có chút mưu lợi, nhưng binh bất yếm trá, ai bảo người sẽ không đề phòng đâu?

Nhưng liền trước mắt mà nói, Lư Đông thực lực theo Dật Trần, chính là một đồng thối cắt chó, căn bản không phải đối thủ mình .

"Làm sao, còn muốn đánh lên một lần? Không cửa . Có loại hôm nay đánh bại ta, nếu không có người tốt nhìn ."

Lư Đông chuẩn bị kỹ càng tốt rồi trêu đùa Dật Trần: "Bên cạnh ta hai vị này huynh đệ cũng đều là Đốc cấp nhất phẩm, cho người một cơ hội, người có thể tại ba người chúng ta ở trong chọn một, mặt khác hai cái tuyệt không động thủ . Thế nào, bản đại gia đủ nể tình đi ."

"Lư Đông, thật sự cho rằng người có thể thắng được ta sao . Ba người các người là cùng đi hảo bằng hữu, tuyền ai cũng biết đắc tội hai vị khác . Như vậy đi, thiếu gia ta cũng cho các người một cái cơ hội, cùng tiến lên thế nào . Dù sao nơi này lớn, cũng không sợ nhiều người ."

Dật Trần trước mấy ngày cũng đột phá đến tam phẩm, hơn nữa thể nội Ngũ Hành Chi Khí sung mãn, tự tin ứng phó ba người này dư xài, thậm chí không cần trận pháp hỗ trợ .

Hần cảm thấy đối với Lư Đông một người thực sự không phát huy ra thực năng lực chính, trong thành lại không thể giết hần .

Nếu là ba cái nhất phẩm cùng tiến lên, bản thân có lẽ còn hơi có chút áp lực, nhưng có áp lực mới có thể phát huy tiềm năng, đưa đến rèn luyện mắt, đồng thời cũng cho mình gia tăng một chút kinh nghiệm thực chiến .

"Đại ca ca, ba người này cộng lại cũng đánh không lại người, ta cũng không cần hỗ trợ ." Cỏ Non dùng chỉ có Dật Trần mới nghe được thanh âm nói ra .

"Tiểu tử cuồng vọng! Lư huynh, nếu hần muốn tìm chết, chúng ta liền thành toàn hần . Trần Hùng huynh, người xem như thế nào?" Lư Đông bên cạnh mặc hoàng y phục nói ra .

"Boll, người ta có thể hay không nói chúng ta khi dễ tiểu hài tử? Mặc kệ nó, chỉ cần chúng ta thực lực thắng, người khác cũng không dám nói lung tung ."
Cái kia Trần Hùng nói ra: "Còn có một tháng liền muốn tham gia tuyền bạt, hiện tại vừa vận thao luyện thao luyện ."

"Tiểu tử, đây chính là tự người nói, trách không được chúng ta, chịu chết đi ." Lư Đông vừa dứt lời, huy quyền liền xông lại .

Hần hận không thể một quyền liền đem Dật Trần đập dẹp, để rửa xoát sỉ nhục .

Mấy tháng này, Lưu Đông tu luyện phi thường khác khổ, còn cần một khóa cấp ba đan được, rốt cục đuổi đang tuyển chọn chỉ đạt tới trước yêu cầu cơ bản.

Lần này là lần tiến vào Huyền Thiên tông cơ hội duy nhất, nếu có thể toại nguyện, cái kia chiếm đoạt dật Thạch thôn ở trong tầm tay.

Lần trước bị Dật Trần đánh lên, mặc dù mất hết mặt mũi, nhưng cũng để hắn cảm giác được Dật Trần tu vi bất quá Chiến Sư ngũ lục phẩm mà thôi.

Cho dù có vài tiến bộ, nhiều nhất chính là tăng lên nhất nhị phẩm, khoảng cách Chiến Đốc còn rất xa.

Hơn nữa, từ trên người Dật Trần khí tức phán đoán, chỉ bất quá Chiến Sư cao giai mà thôi.

Không nói khoa trương, một cái Chiến Đốc nhất phẩm chiến thắng hai cái Chiến Sư cửu phẩm, đó là mười cái đầu ngón tay bóp óc đồng —— mười phần chắc chắn.

Không tồn tại thất thủ, thậm chí ngay cả thất thủ cơ hội đều không có.

Oanh ——

Một quyền này, bao hàm Đốc cấp nhất phẩm vốn có chiến khí, xen lẫn phá không chói tai âm thanh, gào thét mà đến.

"Nơi nào đến tiểu hài, lại dám khiêu chiến ba vị Chiến Đốc nhất phẩm cao thủ, thực sự là một phát ngã xuống trong hàm cẩu ——"

Bên cạnh vây xem người dần dần nhiều lên, mồm năm miệng mười nghị luận.

"Có ý tứ gì a. Ai ngã xuống trong hàm cẩu" có người hỏi.

"Người đàn, gọi là tìm (cút) chết." Nguyên nói chuyện trước người kia khinh thường mà liếc một cái, tiếp tục nói ra: "Một đứa bé, khiêu chiến cao thủ đã là không biết tự lượng sức mình, hơn nữa còn muốn lấy một đổi ba, nếu như không phải điên, cái kia thì nhất định là muốn chết."

Dật Trần đem Cỏ Non phóng tới một nhà cửa hàng bên trong, quay người đối mặt ba người.

Gặp Lưu Đông khí thế hùng hổ gào thét mà đến, cười lạnh một tiếng, nhưng không có bày ra tư thế, chỉ là đứng lập tại nơi đó.

"Người xem, tiểu hài bị sợ ngốc, ta cứ nói đi, không phải điên liền là muốn chết." Phảng phất chứng minh lúc trước dự đoán, chính dương dương tự đắc.

"Không tệ, dù sao vẫn là tiểu hài tử, khẩu khí so khí lực lớn. Lần này chết chắc, cam chịu số phận đi." Lập tức liền có người đi theo phụ họa.

Mất thấy Lưu Đông nắm đấm liền muốn đánh ở trên mặt, Dật Trần giống như lơ đãng đưa tay, tới tự chiến lực tại quyền, cứng đối cứng tiếp xuống.

"Ầm ——"

Một tiếng bạo hưởng, hai quyền đụng vào nhau, phát ra cự chấn động mạnh, lân cận chút người vây xem bị dư ba đụng cùng, trên mặt đều có chút nóng bỏng.

"A ~~~~"

Dật Trần đứng tại chỗ không hề động một chút nào, Lưu Đông lại lui ra phía sau hai bước, dùng không thể tưởng tượng nổi ánh mắt nhìn chăm chăm Dật Trần, hét thảm một tiếng, rõ ràng là xương tay vỡ vụn mang đến kịch liệt đau nhức, vượt qua hắn có thể chịu được cực hạn.

Cùng lúc đó, Trần Hùng cùng Boll cũng đến Dật Trần phụ cận.

Dật Trần thân thể ngửa ra sau nhường cho qua Trần Hùng quyền tới, thuận thế một cước đá trúng Boll bụng dưới, sau đó quay người lại là một quyền đánh trúng Trần Hùng ngực

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Người quen

Cái này hai quyền một cước đều là trong nháy mắt hoàn thành, người vây xem trước mắt một trận hỗn loạn, còn chưa kịp thấy rõ, chỉ thấy ba vị Đốc cấp nhất phẩm dĩ nhiên thụ thương. Hai tay bùng bít lấy phần bụng, đơn chường đè lại ngực, còn có một cái trũng mắt to nhìn bản thân thụ thương nắm đấm. Duy nhất giống nhau là, trong mắt ba người đều là không cam lòng.

"Làm sao có thể? Mắt của ta hoa? Vẫn là tại nằm mơ?" Vây xem đám người nhận biết bị phá vỡ.

Một cái thoát nhìn trắng nõn non nót thiếu niên, trong nháy mắt đã đem ba vị Đốc cấp nhất phẩm cao thủ đánh bại, đây là có chuyện gì. Thế đạo biến sao? Đứa nhỏ này chẳng lẽ là kiếp trước cao thủ chuyển thế, vẫn là phản lão hoàn đồng? Chỉ ít không thể nào là một cái mới mười lăm mười sáu tuổi hài tử.

"Thế nào, còn phải lại tới sao?" Dật Trần đuổi vượn đầu lưỡi, nghịch ngợm nói ra. Hắn kỳ thật còn không dùng toàn lực, chỉ là đem Vô Cực ba thức đầu kiểm chiêu dùng đến quyền pháp bên trong, lấy nhanh chế địch. Tốc độ này cùng hiệu quả, vẫn là làm hắn phi thường hài lòng.

Trái lại cái kia ba vị, đều là một mặt chán kinh, cộng thêm một mặt sợ hãi, đặc biệt là Lưu Đông.

Thù cũ chưa báo thù mới lại thêm, lần trước tại dã ngoại hoang vu không ai trông thấy, hôm nay lại là trước mặt bao người. Ba cái Đốc cấp nhất phẩm liên thủ đánh một cái tiểu thí hài, thế mà một chiêu đều không thể chống đỡ. Hắn muốn khóc, nghĩ gào khóc!

Quá mẹ hắn ủy khuất, chuyện này là sao a.

Ba người chúng ta đều bài danh thiên văn mười lớn cao thủ thanh niên liệt kê, đường đường Đốc cấp cao thủ, lại không minh bạch thua uất uất ức ức.

Tiểu tử này tu vi bao nhiêu thág, liền từ sư cấp ngũ phẩm tăng lên tới Đốc cấp, làm sao có thể chứ.

Thế nhưng là rõ ràng chính là Đốc cấp nha, lần này không phải đánh lén, không vậy mưu lợi, một quyền kia là cứng đối cứng thực lực đối kháng, hắn chuyện gì không có, ta đây

Kết luận là: Thua không oan, thật không oan, đây chính là thực lực.

Trần Hùng cùng Boll càng là phiền muộn, tiểu tử người ở đâu trên chọc vị gia này, đưa ta hai ăn theo xep. Như thế trước mặt mọi người bị người nhục nhã, đầu là không có cách nào nhắc.

Đặc biệt là Trần Hùng, vị này chính là Thiên Văn thành đệ nhất đại gia tộc chủ nhà họ Trần nhi tử, Trần gia tiểu thiếu gia, Thiên Văn thành có tiềm chất cao nhất tu võ kỳ tài. Vừa mới mười bảy tuổi, cũng đã là Đốc cấp nhất phẩm tu vi.

Người bình thường hai mươi tuổi có thể tấn thăng Đốc cấp đều thuộc về trong trăm có một, giống Lưu Đông hơn hai mươi còn có cầu trợ ở đan dược, dù cho dạng này, cũng có thể xếp vào thiên văn cao thủ thanh niên mười vị trí đầu. Bởi vậy có thể thấy được, Trần Hùng xác thực được không kỳ tài.

Đương nhiên, bọn hắn không có cách nào cùng Dật Trần so, Dật Trần là Thiên Tài nếu không phải điên chậm trễ hai năm, hiện tại chỉ ít Đốc cấp ngũ phẩm trở lên cũng không cách nào cùng Công Tôn Nhã so, người ta vừa tới mười chín tuổi, lại sớm đã là Đốc cấp bát phẩm.

Chỉ là Công Tôn Nhã trường kỳ tại phủ thành chủ, đi ra không nhiều, chưa bao giờ biểu hiện ra tu vi, cho nên không muốn người biết.

Gặp Dật Trần một bộ hơi hợt nhẹ nhõm bộ dáng, ba người này hồ thẹn không thôi, ngoài miệng mặc dù không muốn thừa nhận, trong lòng cũng đã triệt triệt để để nhận thua. Coi như lại đến, vẫn không phải là đối thủ, nói không chừng hạ tràng thảm hại hơn.

"Chúng ta nhận thua." Nói chuyện là Trần Hùng, hắn không giống ca ca Trần Tự Thái như thế bao cò, lại cực giống phụ thân Trần Phượng Thu, trong lòng có việc không lộ mặt ngoài. Nếu thực lực không địch lại, tạm không có cơ hội, cũng không muốn vì Lưu Đông lại cứng rắn chống đỡ xuống dưới, cho nên sáng khoái nhận thua.

Nhưng trong lòng lại đang tính toán lấy, tiểu tử này sớm muộn là bản thân kinh địch, nếu có cơ hội, tất nhiên không thể để cho hắn phát triển tiếp.

Trần Hùng kỳ thật còn có tuyệt chiêu không dùng ra đến, nếu như biểu diễn ra chưa chắc sẽ thua, nhưng hắn hiện tại không dám ở trước mặt mọi người hiển lộ, làm nhưng cái này chỉ có hắn trong lòng mình có ít.

"Vậy thì tốt, Lưu Đông, dựa theo người nói quy củ, tới từ nhỏ gia nơi này chui qua." Dật Trần dùng ngón tay chỉ mình đứng quần, cười như không cười nhìn lấy Lưu Đông.

Lưu Đông mặt biến thành màu gan heo, nghĩ nổi giận lại không dám, đành phải cứng rắn kìm nén, đầu đều nhanh muốn nghẹn nổ. Hắn hướng bên người hai vị nhìn lại, hi vọng đạt được một chút ủng hộ, lại phát hiện hai cái vị này tranh thủ thời gian quay đầu đi, giả vờ không nhìn thấy.

"Chui đứng quần, chui đứng quần ~~~~" người vây xem đi theo ồn ào.

Sự thật liền là như thế, người ở trên cao nhìn xuống thời điểm, a ngu nịnh nọt nịnh nọt đều theo tới người nếu là không may nằm xuống, nguyên bản cúi đầu khom lưng những người kia, lập tức liền đổi một bộ gương mặt, từng cái đuổi ra một chân, giẫm ở trên thân thể người, làm sao nhường người khó

chịu liền làm sao giảm .

Người bên cạnh còn như vậy, hướng chỉ người vây xem đây, bọn hán nếu là đặc sắc kích thích, dù sao cũng đứng ngoài quan sát, chết sống không liên quan việc của mình, kẻ yếu là không đáng đồng tình . Có gan người để người ta cả nằm xuống, người chính là lão đại, người chính là gia!

Lưu Đông đơn giản muốn tìm một cái lỗ để chui vào, vậy cũng so chui đũng quần mạnh, thế nhưng là Dật Trần còn hai chân chuyển hướng chờ tại nơi đó, Cỏ Non cũng chạy đến, nghẹo đầu, nhìn xem Dật Trần, lại nhìn xem Lưu Đông, giống như là rất chờ mong giống như .

Lưu Đông khẽ cắn môi, nhận đi, đại trọng phu cô được dẫn được, chui liền chui đi . Chậm rãi hướng Dật Trần đi tới, mặc dù thực tình không tình nguyện, nhưng người tại dưới đũng quần có thể nào không cúi đầu .

Vừa mới quay đầu Trần Hùng cùng Boll, nhưng lại lặng lẽ quay sang, len lén nhìn lấy Lưu Đông đám kia người đứng xem càng là từng cái rướn cổ lên từng to mắt, sợ bỏ lỡ cái này đặc sắc thời khắc, toàn bộ đường cái đều yên tĩnh .

Lưu Đông rút cục cúi đầu, cúi người, chuẩn bị tiến hành nhất khuất nhục vừa chui

"Ngừng . Không cần, người đi đi ." Dật Trần hai chân cùng tồn tại, lạnh nhạt nói . Vốn là muốn qua muốn cực dùng hết khả năng nhục nhã Lưu Đông, để giải trong lòng hận ý .

Nhưng nhìn thấy hán hai cái cái gọi là bằng hữu thời khắc máu chó giả ngu, người đứng xem càng là trông mong mà đổi đãi, loại này lạnh lùng thực sự làm lòng người rét lạnh .

Trên đời này dột hoa trên gấm phổ biến, đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi khó tìm . Dật Trần tuổi còn nhỏ, quá sớm kinh lịch đời nóng lạnh, hảo trong lòng hán ý nguyên bảo trì phần kia thuần chân, phần kia nhiệt tình .

Hán không muốn cổ vũ loại này lạnh lùng nhân tình quan niệm, cứ việc Lưu Đông đã từng là ghê tởm như vậy, giờ phút này lại đáng thương như vậy, thế là hán lựa chọn từ bỏ .

"Người thực thả ta đi?" Lưu Đông một mặt không thể tin, bọn người không phải liền là giờ khắc này sao, thế mà buông tha ta, muốn đổi thành mình tuyệt đối làm không được .

"Người có không có cảm thấy hai ta giống giống như con khi ở chỗ này biểu diễn, khiến cái này người xem náo nhiệt, cao hứng ném mấy cái kim tệ tới, sau đó chúng ta cho hán thêm nhóm cúi đầu thờ dài, tạ ơn khen thưởng ." "

Dật Trần lạnh lùng nói ra: "Hôm nay thả người không có nghĩa là ta thích người, lần sau gặp được khả năng sẽ còn đánh người . Cho nên thừa dịp ta còn không có thay đổi chủ ý, người nhanh lên, trứng gà không dài chân —— lần!"

Lưu Đông cuối cùng minh bạch, như được đại xá, vẫn là khom người cúi đầu, bay vượt qua cấp tốc trốn mà đến

Trần Hùng cùng Boll cũng dắt diu nhau, có chút đáng về chặt vật, xám xịt đi .

Còn lại những bọn người đứng xem rướn cổ lên cuối cùng rút về, một mặt kinh ngạc nhìn lấy Dật Trần, phảng phất nhìn thấy một cái quái vật . Tiểu tử này đầu óc nước vào a, bọn lão tử chờ nửa ngày, cổ đều cương, rút cục đến đặc sắc thời khắc, con mẹ nó người đột nhiên liền đem người đem thả .

Không chơi liền nói sớm đi, bọn lão tử thời gian cũng là quý giá, ai nguyện ý cùng người hao tổn .

Những người này cứ như vậy oán hận bất bình đi, trước khi đi còn nghiêng mắt nhìn Dật Trần một chút, trong ánh mắt vậy mà tràn ngập nồng đậm hận ý

"Đại ca ca, người vừa rồi thật là uy phong, rất nhiều người cũng khoe người . Thế nhưng là người tại sao lại buông tha cái kia đại ca ca đâu? Nhìn hán kiêu ngạo như vậy, ta đều muốn đánh hán ." Trở lại phủ thành chủ, Cỏ Non còn băn khoăn vừa mới phát sinh sự tình, lộ ra căm giận bất bình .

"Cỏ Non, nếu là có người khi dễ đại ca ca, người có hay không giúp?" Dật Trần không có cách nào cùng Cỏ Non nói rõ ràng vấn đề này, liền nói sang chuyện khác .

"Đương nhiên, bất kể là ai chỉ cần khi dễ đại ca ca, ta đều sẽ đánh hán ." Cỏ Non nghiêm trang trả lời .

"Vậy nếu là Cỏ Non đánh không lại đâu?" Dật Trần tiếp tục truy vấn .

"Vậy thì thế nào, ta đánh hán cùng đánh thắng được hoặc là đánh không lại không quan hệ, ta mới mặc kệ nhiều như vậy chứ, dù sao không sẽ thấy người khác khi dễ người ." Cỏ Non rất nghiêm túc nói ra: "Vì vì đại ca ca đối với ta tốt nhất, ta cũng phải đối với đại ca ca hảo ."

Cỏ Non sau khi đi, Dật Trần bỗng nhiên cảm thấy trở nên kích động, Cỏ Non chỉ là một cái hoa thảo tinh linh, đều biết cảm ân hồi báo, so với cái kia người mạnh hơn .

—— vậy đại khái chính là hán hôm nay duy nhất thu hoạch, thế là tâm tình cũng tốt .

"Dật Trần, người làm sao hiện tại mới trở về, ta đều chờ người thời gian thật dài ." Dật Trần theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy Ngọc nhi dựa vào ở bên hồ cây nhỏ bên trên, cầm trong tay cùng nhánh cây, rất nhàm chán bộ dáng .

"Ngọc nhi, có phải hay không là Nhã tử lại mắng ngươi a, tới tìm ta tổ khổ ." Ngọc nhi chỉ cần bị Công Tôn Nhã mắng qua, cũng sẽ tìm đến Dật Trần chơi, thuận tiện tổ khổ một chút .

"Không có rồi . Hôm nay cửu lão gia cùng biểu tiểu thư đến, tiểu thư bồi biểu tiểu thư nói chuyện, sẽ không để ý đến ta, còn đem ta đuổi ra ." Ngọc nhi bĩu môi, ủy khuất nói ra .

"A, các nàng nhất định là thật lâu không gặp mặt, cho nên có rất nhiều lời muốn nói, ngươi liền đừng nóng giận ." Dật Trần nghĩ an ủi một chút Ngọc nhi .

"Mới không phải đâu . Biểu tiểu thư nửa năm trước còn ở nơi này ở một thời gian ngắn, về sau cửu lão gia muốn đi nhìn cái gì bảo tàng, nàng liền quần lấy cùng đi . Các nàng nói chuyện còn không quan tâm ta xen vào, không có tí sức lực nào ." Ngọc nhi vẫn đang oán trách .

"Các nàng nói cái gì mộ táng a, sét đánh nha, còn có cái gì ân nhân cứu mạng, ta cũng rất muốn nghe mà "

"Ngọc nhi, Ngọc nhi, chạy đến nơi đâu . Mới vừa rồi còn tại dài dòng văn tự, lập tức không gặp các ngươi ở chỗ này làm gì?" Lời còn chưa dứt, Công Tôn Nhã sẽ đến Ngọc nhi cùng Dật Trần trước mặt, nói ra: "Dật Trần đệ đệ, ngươi không phải đi Thiên Vân thành chơi à, liền nhanh như vậy trở về ."

"Nhã tử, hôm nay thật chán, cùng người ta" Dật Trần đột nhiên đình chỉ nói chuyện, con mắt trực lăng lăng nhìn chăm chăm Công Tôn Nhã sau lưng .

Cái kia một bộ hồng sam, không tính là đặc biệt quen thuộc, nhưng lại là một mực không cách nào quên .

"A, Dật Trần đệ đệ, ngươi làm sao nhìn chăm chăm vào ta xem, ta có đẹp như vậy sao?" Công Tôn Nhã cảm thấy Dật Trần hôm nay rất quái dị, đưa tay tại trước mặt hăn lão đảo, gấp vẫn không có phản ứng .

Đành phải theo Dật Trần ánh mắt nhìn lại, thì ra là thế . Nhưng lại nhìn không được kêu lên: "Này, này, này —— không phải đâu, chưa thấy qua mỹ nữ nha, làm sao "

Công Tôn Nhã bỗng nhiên không nói thêm gì nữa, bởi vì nàng phát hiện biểu muội cũng là ngơ ngác nhìn Dật Trần

"Là ngươi!" "Là ngươi ——" đối với nhìn hai người đột nhiên đồng thời mở miệng, đều là một mặt kinh ngạc .

"Làm sao các ngươi nhận biết?" Hiện tại đến phiên Công Tôn Nhã kinh ngạc .

Hai người bọn họ không nên nhận biết a, tình huống như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Tỷ thí

"Ngươi tại sao lại ở chỗ này?" Dật Trần không nghĩ tới ở chỗ này gặp phải Phiêu Nhiên, nàng không phải ngự thú phủ người sao, ngự thú phủ khoảng cách Thiên Vân thành thế nhưng là có xa vạn dặm .

"Phiêu Nhiên kính chào ân công, tạ ơn công ân cứu mạng ." Nói xong, chậm rãi địa thi lễ .

"Ân công? Biểu muội, chẳng lẽ tại lôi đình chi kích là hăn cứu ngươi, đây cũng quá xảo đi ." Công Tôn Nhã cuối cùng kịp phản ứng: "Thế nhưng là, bằng Dật Trần đệ đệ tu vi, sao có thể cứu được ngươi đây?"

"Phiêu Nhiên cô nương, đừng gọi ta ân công, gọi ta Dật Trần là được . Ta cũng không biết lúc ấy là chuyện gì xảy ra, cứu mạng sự tình về sau không cần nhắc lại ." Dật Trần mới gặp lại Phiêu Nhiên, giống như trong lòng nhiều một phần cảm giác khác thường, nói không rõ ràng . Nhưng là hăn không muốn lấy ân công tự cho mình là, như thế ngược lại sẽ kéo ra hai người khoảng cách .

"Phiêu Nhiên mệnh là thiếu hiệp cứu, thiếu hiệp dĩ nhiên chính là Phiêu Nhiên ân công ." Phiêu Nhiên không biết Dật Trần trong lòng đang suy nghĩ gì, ngược lại cảm thấy hăn thật giống một vị hiệp sĩ .

Kỳ thật tình cảnh lúc đó nàng đã không nhớ rõ lắm, chỉ là thiểm điện đạo bạch quang kia để Dật Trần bộ dáng thật sâu khắc ở nàng trong đầu .

Cái khác, như là anh tuấn tiêu sái, lòng hiệp nghĩa, cứu người tại nguy nan chờ một chút tất cả, đều là từ phụ thân cùng những người khác trong miệng nói

ra, nhưng Dật Trần bộ dáng cũng chỉ có Phiêu Nhiên một người biết được .

Phiêu Linh cùng Phiêu Nhiên cha con vẫn muốn chờ Dật Trần, phải ngay mặt cảm tạ ân cứu mạng . Tiếc rằng ba ngày sau bị một trận gió lốc quỳ ra, hai cha con tâm nguyện lập tức thất bại, cảm thán trời không toại lòng người, không tri ân công phải chăng có thể bình an rồi đi mộ táng .

Không nghĩ tới, thế mà tại phủ thành chủ gặp gỡ, Phiêu Nhiên mặc dù hơi cảm thấy ngoài ý muốn nhưng lại phi thường mừng rỡ, từng có mặc danh lo lắng rốt cục có thể buông xuống .

Phiêu Nhiên rất đơn thuần, nhìn thấy Dật Trần chuyện thứ nhất chính là muốn ở trước mặt gửi tới lời cảm ơn . Hiện tại đã trải qua nói ra, có một loại như trút được gánh nặng cảm giác, cũng sẽ không lại câu nệ .

Tương phản Dật Trần ngược lại khấn trương lên, lúc ấy cử động có thể là vô ý thức, cũng có thể là bị cái kia tia linh hồn sai sử . Nhưng là hẳn nghe thấy Phiêu Nhiên mở miệng một tiếng ân công, đặc biệt không thoải mái

"Hào hảo, chưa chết . Biểu muội, ngươi cũng không cần quá khách khí, mọi người đều là người mình, khác ân công ân công, giống như hần là cái lão đầu ." Công Tôn Nhã người sáng khoái nói chuyện sáng khoái, cho Dật Trần giải vây .

"Dật Trần đệ đệ, một mình ngươi liền dám đi Tòa Vân Phong, lá gan quá lớn đi . Ngươi làm sao lại không sợ lôi đình chi kích đâu? Ngươi đạt được bảo tàng sao? Nhanh nói cho tỷ tỷ, bảo bối cầm ra xem một chút ."

"Nhã tỷ, ngươi xem trên người của ta giống có bảo tàng bộ dáng sao . Bảo bối ngược lại là có, ngươi xem" Dật Trần trên tay xuất hiện một cái gói chỉ, đưa cho Công Tôn Nhã, nói ra:

"Đây chính là bảo bối, nó có thể tránh thoát lôi đình chi kích . Ta tại trăm dặm rừng rậm cùng hai vị ca ca cùng một chỗ, giết chết một cái Tị Lôi Độc Cước Chuẩn, cái này lông vũ chính là từ trên người nó rút ra . Cái này mấy cây tặng cho các ngươi, nói không chừng về sau cần dùng đến ."

"A, nguyên lai là dạng này . Ta còn tưởng rằng Dật Trần đệ đệ có cái gì thượng cổ bảo vật hộ thân, vừa vặn no bụng nhìn đã mất, xem ra không vậy ."

Mặc dù không như trong tưởng tượng thần kỳ, nhưng nữ hài tử gia thu đến lễ vật vẫn là một kiện khoái hoạt sự tình: "Bất quá, cái này lông vũ cũng rất xinh đẹp, tạ ơn ."

"Tạ ơn! Ân công không Dật Trần . Ta nghe ba ba nói qua Tị Lôi Độc Cước Chuẩn hẳn là ma thú cấp bốn, tương đương với cấp chiến tướng võ giả, rất hung mãnh ." Phiêu Nhiên là ngư thú phủ người, đối với ma thú cấp bậc cùng thực lực rất là hiểu .

"Dật Trần, chiếc lông chim này thực thần kỳ như vậy sao? Lần sau sét đánh thời điểm, ta liền cầm lấy nó đứng ở chỗ này . Nhìn xem có phải hay không là hữu dụng, muốn là vô dụng ta có thể muốn tìm người tính sổ sách ." Ngọc nhi nghĩ trực tiếp nhất .

"Nha đầu ngọc, nếu là thật vô dụng, ngươi sớm đã bị sét đánh chết, còn có mệnh đi tính sổ sách sao?" Công Tôn Nhã cười mắng .

Phiêu Diêu biết rồi cứu Phiêu Nhiên là Dật Trần về sau, cũng là kích động không thôi luôn miệng nói cảm ơn, cũng sẽ lúc ấy lôi đình chi kích tình cảnh, cho Công Tôn Hoàn thuật lại nhiều lần, khiến cho Dật Trần quái không có ý tứ .

"Dật Trần hiền chất, nghĩ không ra ngươi tuổi còn nhỏ, chẳng những tu vi không tệ, còn có lòng hiệp nghĩa, hơn nữa rộng lượng ." Công Tôn Hoàn cũng không chịu được khen lên Dật Trần đến, hẳn đã trải qua biết rồi buổi sáng sự tình .

Mỗi lần Dật Trần đi ra ngoài, hẳn đều phải người trong bóng tối bảo hộ, hôm nay cũng không ngoài ý muốn . Thủ hạ trở về báo cáo lúc, đem Dật Trần rất lớn tán thưởng một phen, một chiêu đánh bại ba vị Độc cấp, cuối cùng còn buông tha Lưu Đông, rất có phong độ Đại tướng .

"Hiền chất, Thiên Vân thành mỗi năm một lần võ đài thi đấu thử tại ba ngày sau cử hành, chủ yếu là tuyển bạt nhân tài, anh hùng không hỏi xuất xứ, trừ Thiên Vân thành quan binh bên ngoài, còn có một số võ giả tham gia . Phản Chiến Sư, Chiến Đốc, Chiến Tướng ba cái lớn cấp bậc, mỗi cái cấp bậc lại phân thành thượng trung hạ tam giai . Tất cả cấp bậc tám người đứng đầu đều có ban thưởng, hạng nhất còn có thể được tương ứng chức quan, hai ba tên có thể phó chức ."

"Nếu như ngươi có hứng thú, ta có thể giúp ngươi báo danh . Ngươi nên là Độc cấp hạ giai cấp bậc, lấy thực lực ngươi có hi vọng tiến vào ba hạng đầu . Đối với ngươi mà nói cũng là một sự rèn luyện, ngươi nguyện ý tham gia không?" Công Tôn Hoàn mặc dù phi thường hi vọng Dật Trần tham gia, nhưng vẫn là trung cầu một chút ý kiến .

"Tạ ơn Công Tôn bá phụ cho ta cơ hội lần này . Ta nguyện ý tham gia tỷ thí, chức quan ta không phải cảm thấy rất hứng thú, nhưng ta có thể báo Độc cấp trung giai sao?" Dật Trần đối với ban thưởng cùng chức quan cũng không thêm đề ý, nếu muốn lịch luyện, vậy sẽ phải mang một ít tính khiêu chiến .

Độc cấp tam phẩm trở xuống, đối với hần cấu thành uy hiếp không lớn, dù cho cảm tới đệ nhất cũng té nhát nhẽo mà Độc cấp trung giai là từ đến lục phẩm, cao hơn Dật Trần một chút, lúc này mới phù hợp lịch luyện yêu cầu .

"Hào dũng khí! Bá phụ ủng hộ ngươi ." Công Tôn Hoàn hơi cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng cũng rất vui mừng . Tiểu tử này có đảm lược, là khối hảo liệu, nếu tiến hành tới luyện tất thành đại khí .

Sau đó, Công Tôn Hoàn đem tỷ thí quy tắc cùng chú ý hạng mục đều cùng Dật Trần giảng một lần . Cũng không có nhắc nhở Dật Trần muốn như thế nào chuẩn bị chiến đấu, hẳn cảm thấy không cần thiết này .

Mà Dật Trần là vẫn hoàn toàn như trước đây địa tu luyện Đại Ngũ Hành quyết, cũng cùng Cỏ Non nghiên cứu thảo luận kết giới trận pháp . Mặc dù thời gian không dài, nhưng hấp tiếp nhận rất nhanh .

Ba ngày rất nhanh liền đi qua, tỷ thí thời gian đến .

Phủ thành chủ luyện binh thao trường, bị ngăn cách thành một số khối khu vực tí thí, khu vực lớn chín cái phân biệt là Chiến Sư, Chiến Đốc, Chiến Tướng các ba cái cấp bậc .

Mỗi cái cấp bậc lại đều có một số khối tỷ thí trận, có thể đồng thời tỷ thí .

Đốc cấp trung giai vừa vận xử vụ Cửu cái cấp bậc trung vị, dự thí số người nhiều nhất, có hơn năm trăm người . Dật Trần rút đến mã số là bốn trăm chín mươi sáu, vòng thứ nhất giao đấu số mười sáu .

Tỷ thí còn chưa bắt đầu, như vậy đại thành chủ phủ luyện binh trận kín người hết chỗ, mỗi cái giao lộ cùng tỷ thí trận đều có binh sĩ trấn giữ .

Tham dự tỷ thí có gần bốn ngàn người, còn có cùng đi mà đến thân hữu, cùng xem náo nhiệt, tổng số không xuống vạn người .

Công Tôn Nhã, Phiêu Nhiên cũng đều ở trong đó, đến vì Dật Trần trợ trận .

Phiêu Nhiên vẫn là một bộ hồng trang, mày ngài trán, chưa thi phần trang điểm, tự nhiên thoát tục, gợn tay nhắc chân, ưu nhã hào phóng .

Công Tôn Nhã thân mang màu hồng váy dài, hơi thi đồ trang sức trang nhã, đôi mắt sáng đôi mắt xinh đẹp, nhìn quanh sinh huy .

"Dật Trần, người nên tại Đốc cấp trung giai thứ mười sáu hào tỷ thí trận, hẳn là tại đối diện, chúng ta đi qua đi ." Phiêu Nhiên nhìn thấy dãy số về sau, chỉ chỉ đối diện tỷ thí trận .

Một nhóm ba người chậm rãi đi tới

"Nhìn, thành chủ thiên kim, Công Tôn Nhã tiểu thư cũng tới, nàng thế nhưng là Thiên Vân thành đại mỹ nhân a, bình thời là rất khó nhìn thấy ."

"Còn có một vị, Công Tôn Nhã tiểu thư bên cạnh vị kia, chỉ sợ so Công Tôn tiểu thư còn muốn thắng được một bậc đều không cần trang điểm, chính là thiên sinh mỹ nhân ."

"Tiểu tử kia là ai? Một người bên người bồi hai, quá mẹ hần trâu lão tử nếu là bày ra tùy tiện ở trong đó vị nào, sống ít đi hai mươi năm cũng đáng ."

Đầu năm nay loại người gì cũng có, nhìn tỷ thí, nhìn mỹ nữ, còn có nhìn tỷ thí thuận tiện nhìn mỹ nữ

"Bên này, đây không phải là Cỏ gia thiếu gia à, nghe nói hẳn tại Huyền Thiên tông đã là nội môn đệ tử, tu vi đạt tới Đốc cấp tứ phẩm . Hẳn tham gia tỷ thí, thế nhưng là chạy Đốc cấp trung giai hạng nhất mà đến ."

"Cỏ gia đã trải qua bại, tuy nói Cỏ Vân Thiên tư thông minh, đó cũng chỉ là có hi vọng mà thôi, dựa vào hẳn trọng chấn Cỏ gia, đó là khó càng thêm khó a . Ai, đáng tiếc "

Cỏ Vân vẫn là trang phục màu trắng, so tại Tòa Vân Phong thời điểm càng lộ vẻ tinh thần, chỉ sợ là tu vi lại tiến một bước, ánh mắt tinh xảo, sáng ngời hữu thần .

Chính hướng phía Dật Trần nhìn bên này đến

Công Tôn Nhã đột nhiên khẽ gạt mình, bước chân trì trệ, đôi mắt đẹp lưu chuyển, hơi có xấu hổ thái độ, lại bị Dật Trần phết gấp, chưa phát giác khuôn mặt đỏ lên, xoay qua một bên .

Cỏ Vân lại là muốn nói lại thôi, Công Tôn Nhã quần bách hần thu hết vào mắt, có chút thất lạc lại có chút thoải mái .

Lúc này hướng một cái khác tỷ thí trận đi đến

Dật Trần cùng Phiêu Nhiên đều phát hiện hai người dị thường, nhìn nhau cười một tiếng, trong lòng hiểu rõ .

"Các vị . Hôm nay là một năm một lần võ đài lớn bắt đầu tỷ thí ngày, hết thảy tiến hành ba ngày, mỗi cái cấp bậc tám người đứng đầu đều có ban thưởng, ba hạng đầu lại có thể đạt được tương ứng chức quan ."

Một tên sĩ quan trên đài tuyên bố tỷ thí quy tắc cùng chú ý hạng mục, thanh âm không lớn, lại là dùng âm ba công truyền ra, để trên sân gần mười ngàn người đều nghe thanh thanh sở sở, vốn có Huyền Huyền tiếng huyền nào lập tức dừng lại .

"Phía dưới mời Thiên Vân thành thành chủ Công Tôn Hoàn đại nhân tuyên bố bắt đầu tỷ thí ."

"Chư vị, rất cảm tạ mọi người tới đây tham gia tỷ thí, quốc gia tuyển bạt nhân tài, không bám vào một khuôn mẫu . Không hỏi xuất xứ, vô luận quý tiện . Chỉ cần là 50 tuổi trở xuống, tu vi phù hợp yêu cầu, đồng đều có thể tham gia "

Công Tôn Hoàn phát phát tay, để dưới đài tiếng vỗ tay bình ổn lại, sau đó không nhanh không chậm nói ra .

"Quy tắc chắc hẳn tất cả mọi người đã biết, ta liền không lại nhắc lại . Nhưng có một chút, lại là không thể không nói . Tỷ thí lúc, đao kiếm không có mắt, khó tránh khỏi có người sẽ thụ thương, chỉ cần phù hợp tỷ thí quy tắc, cái kia cũng không gì đáng trách . Hi vọng mọi người căn cứ năng lực chính mình, nếu như biết rõ không địch lại, cũng không bằng nhận thua, dù sao sinh mệnh là quý giá . Đây bất quá là một cuộc tỷ thí mà thôi, không được lấy mạng ra đánh ."

"Nếu đã trải qua nhận thua, là đối phương tất phải lập tức dừng tay, dù cho vốn là cừu địch, cũng quyết không thể ở đây ác ý đã thương người . Nếu không không chỉ có tước đoạt được thứ tự ban thưởng, tình tiết nghiêm trọng còn muốn tiến hành xử phạt ."

"Mỗi các vị tôn trọng bản thân, đồng thời cũng tôn trọng đối thủ, nắm hảo phân tặc, giương phát hiện mình thực lực chân thật, vì nước xuất lực, vì gia tộc làm vẻ vang ."

"Hiện tại, ta tuyên bố bắt đầu tỷ thí "

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Thu người làm đồ

Đốc cấp trung giai, số mười sáu tỷ thí trận .

Dật Trần đối thủ, là một cái tướng ngũ đoan, làn da ngăm đen hán tử, hơn ba mươi tuổi . Sớm đã đứng ở đây bên trên, chờ Dật Trần vừa đến, song phương tượng trưng ôm quyền kiến lễ .

Hán tử kia gặp Dật Trần chỉ là thiếu niên, mặt lộ vẻ khinh thường, vượt lên trước bên trên bước, vung một quyền, thẳng đập tới .

Phách Sơn quyền ——

Hán tử Đốc cấp tứ phẩm tu vi, lực thấu quyền công, kẹp lấy chói tai tiếng xé gió, như mũi tên, trong nháy mắt đã đến .

Tu vi đến Đốc cấp về sau, từ đại lượng nguyên khí ngưng tụ thành chiến khí, hùng hậu chiến khí từ trong thân thể phát ra, sản xuất sinh khí tức ba động, mất thường đều có thể có thể thấy rõ ràng .

Dật Trần thấy vậy lực quyền lớn, nhanh chóng, thế tới hung mãnh . Trong không khí tràn ngập khí tức cuồng bạo, tỷ thí trận bao phủ trùng điệp uy áp, hướng mình bức tới .

Hoài Trung Bảo Nguyệt ——

Chiêu này vốn là Vô Cực Kiếm thức thứ nhất, bị Dật Trần vận dụng đến quyền pháp bên trong, đã từng một chiêu oanh tảo thương Lưu Đông, uy lực tự nhiên có thể nhìn .

Nhưng bây giờ đối thủ tu vi cao hơn nhiều Lưu Đông, nếu như ngành binh chưa hẳn có hiệu quả .

Thế là, Dật Trần tới niệm Thổ Chi Quyết, nắm tay phải từ chỗ ngực chậm rãi đẩy ra, tựa như mạn bất kinh tâm đón lấy đối phương .

Hán tử kia đại hỉ, lấy một quyền này của hắn uy lực, cho dù đối phương tu vi đạt tới Đốc cấp ngũ phẩm, cũng chưa chắc dám chính diện ngành kháng . Huống chi chỉ là một cái con nít chưa mọc lông, chịu chết đi!

Ngay tại hai quyền sắp tương giao thời khắc, Dật Trần đột nhiên xoay chuyển thủ đoạn, hóa quyền vì chưởng . Đồng thời tay trái vươn ra, chế trụ quyền tới, dựa thế một nhóm, thân hình thoát một cái, tay phải chụp về phía đối thủ lồng ngực .

Nhìn như một chiêu không có gì đặc biệt, kì thực thiên biến vạn hóa, mặc dù từ kiếm thức chuyển hóa, lại cũng biến hóa thoả đáng .

Ba ——

Hán tử kia lòng tràn đầy coi là một quyền này đủ để trọng thương Dật Trần, nhưng không ngờ nắm đấm đập không . Rõ ràng nhìn thấy đối phương đã

xuất quyền chống đỡ, tại sao không có đánh trúng? Trong lòng run lên, trong lòng biết không ổn, vội vàng rút lui quyền đòi chiêu dĩ nhiên đã không kịp .

Bị Dật Trần ngay ngực một chương, đập vừa vặn . Một chương này bao hàm thủ chí khí Mộc chi tinh, lực đập thiên quân .

Phốc ——

Dù là hán tử kia da dày thịt thô, công lực thâm hậu, cũng không chịu nổi một chương này . Thân thể bay ngược hai trượng có hơn, trực giác đến trong bụng ngũ vị tạp trần, lòng buồn bức dị thường, yết hầu ngòn ngọt, ngum lớn máu tươi, phun ra

Dật Trần thắng một trận, xuống dưới nghỉ ngơi một chút .

"Chúc mừng, thắng ngay từ trận đầu ." Phiêu Nhiên nói ra, thuận tay đưa qua một khăn tay vuông, gấp Dật Trần chân chò, liền trực tiếp đưa tay lau đi trên mặt hán tử mồ hôi .

Dật Trần cực kỳ lúng túng, liền vội vươn tay chuẩn bị tiếp qua khăn tay, nhưng không ngờ chính bắt lấy một cái tay nhỏ, mềm mại không xương . Ngẩng đầu nhìn lên, ngón tay thon dài da trắng nõn nà, từ khăn tay bên trên truyền đến nhàn nhạt mùi thơm .

Dật Trần như vào mộng ảo, không biết người ở chỗ nào, chỉ mong thời không tạm dừng

Phiêu Nhiên bị Dật Trần bắt lấy tay nhỏ, kiểm cũng không phải, thả cũng không xong, thắng xấu hổ đỏ bừng cả khuôn mặt .

Còn tốt Công Tôn Nhã giờ phút này đang theo dõi số năm tỷ thí trận, quan tâm Cô Vân tỷ thí, cũng không có bận tâm Phiêu Nhiên .

Trong lúc bối rối, hai người liếc nhau, Phiêu Nhiên càng là thẹn thùng muôn dạng, đôi mắt đẹp ngậm sâu .

Dật Trần lưu luyến không rời địa buông ra Phiêu Nhiên tay, vội ho một tiếng, phá vỡ cục diện bế tắc . Phiêu Nhiên vội vàng đưa tay co lại, nhưng lại bỗng nhiên dừng lại, sau đó hơi ngửa đầu, thoải mái gãi tay, tiếp tục vì Dật Trần lau mồ hôi

Tiếp xuống mấy trận, Dật Trần đều thắng được tương đối buông lỏng, đối thủ đều là tứ phẩm, mặc dù không kém gì vị thứ nhất hán tử mặt đen .

Nhưng ở Ngũ Hành Chi Khí cùng Vô Cực ba thức trước mặt, đều không chịu nổi một kích, tối đa cũng liền mấy cái đối mặt, nhanh chóng giải quyết chiến đấu .

Dật Trần biết rồi càng về sau đối thủ thực lực càng mạnh, cho nên bắt đầu mấy trận không nên trễ nải thời gian, tạo thành thể lực tiêu hao, tận lực một kích tất thắng .

Hôm nay cuối cùng một trận, Dật Trần đối thủ là một vị ngũ phẩm cao thủ .

Luận tu vi cao hơn Dật Trần hai phẩm, tại Chiến Đốc cấp bậc, nếu như song phương tu luyện công pháp kỹ pháp giống nhau, như vậy hai phẩm chênh lệch là to lớn mà không thể vượt qua .

Dù cho Dật Trần tu luyện là 《 Đại Ngũ Hành Quyết 》 dạng này cao thâm mật trắc công pháp, nhưng dù sao thời gian không dài, có thể nắm giữ không nhiều, cho nên tuy có mười phần lòng tin, nhưng cũng đến cẩn thận từng li từng tí không thể chủ quan .

Cũng may còn có Vô Cực Kiếm Pháp, vô luận sử dụng kiếm vẫn là quyền, Dật Trần đều là thuận buồm xuôi gió, cứ việc lý giải có hạn không thể hiện ra tinh túy, nhưng cũng có thể phát huy không tầm thường uy lực .

Đối thủ là một vị người mặc đạo phục cao trung niên nhân, gầy gò lại lưu mấy chòm râu dài, nhìn qua hơi có điểm tiên phong đạo cốt ý tứ .

"Bản đạo một thước chấp tay ."

Đạo nhân kia giữa sân vừa đứng, mắt nhỏ nhắm Dật Trần một chút, cười ha hả, nói ra: "Oa oa, nhìn ngươi trắng tinh, tu vi cũng không cao, thực không nên đến nơi đây mạo hiểm, Đạo gia không nhẫn tâm xuống tay . Ngươi chính là nhận thua lui ra, nơi này không phải ngươi chơi đùa chi địa . Đợi Đạo gia lấy đầu danh, lại thu ngươi làm đồ . Như thế nào?"

Hóa ra đạo nhân này là tới thu đồ đệ, lại cũng khó trách . Lần này người kém cỏi có thể tham dự cao hơn một giai tỷ thí, cao thủ không có khả năng tham dự đề giai tỷ thí .

Cho nên tham dự trung giai tỷ thí tu vi cao nhất là lục phẩm, thấp nhất là có thể là nhất phẩm . Hán thấy, Dật Trần miễn cưỡng có thể tính Đốc cấp nhất phẩm, thu cái dạng này đồ đệ cũng cũng không tệ lắm, hán nào biết được Dật Trần cố ý đề thấp tu vi .

"Một thước đạo trưởng, tiểu gia nhìn ngươi cũng có chút tiên phong đạo cốt, liền bắt đắc dĩ thu ngươi làm đồ đi, mặc dù lớn tuổi điểm, nhưng chỉ cần ngươi ngoan chút, cũng coi như chịu đựng ." Dật Trần ngheo đầu, neho lại một chút neho mắt lấy một thước .

"Oa oa, ngươi không sợ gió lớn tránh đầu lưỡi, Đạo gia nguyện ý thu ngươi, đã là ngươi tạo hóa . Lại muốn làm sư phụ ta, vậy cũng phải nhìn ngươi có khả năng bao lớn ." Một thước khẽ quát một tiếng: "Lại nhìn Đạo gia thủ đoạn ."

Dạ Xoa Tham Hải ——

Một thước vừa dứt lời, thân hình tăng vọt, một thanh trường kiếm phảng phất từ bầu trời xuống . Đốc cấp ngũ phẩm tụ tập chiến khí quả thực, kiếm thân chu vi tàn mất ra số đạo bạch sắc quang mang, bắn hướng phía dưới, tựa như từng cây tinh tế ngân châm, đồng loạt bay về phía Dật Trần .

Đầy Đất Phong Lô ——

Dật Trần không dám thất lễ, tay kéo kiếm hoa, tại trước người mình đồng dạng cái độ cung, thân kiếm bao vây lấy tăng một nhàn nhạt kiếm khí màu xanh biếc, theo độ cung dần dần khuếch tán ra, cũng hướng một thước bay vút đi .

Thử ——

Bạch sắc quang mang cùng xanh đậm kiếm khí tại giữa hai người gặp gỡ, trong không khí phát ra rất nhỏ rung động, giống như khí cầu vỡ tan .

Hai loại kiếm khí trong nháy mắt tán ra, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi . Nguyên bản tràn ngập nồm nóng khí tức thiên không, đột nhiên bình tĩnh trở lại .

Một thước có chút ngoài ý muốn, hẳn không nghĩ tới Dật Trần vậy mà tùy tiện hóa giải chiêu này kiếm thức, tuy chỉ dùng tám thành công lực, nhưng bởi vì là ở trên cao nhìn xuống, nhưng cũng có mười phần uy lực .

Mặc dù như thế, có thể bị oa nhi này chính diện hóa giải, nói rõ kẻ này bất phàm . Lập tức thu hồi lòng khinh thị, hết sức chăm chú .

Dật Trần âm thầm kinh hãi, một kiếm này cơ hồ dùng tới mười thành công lực, mới khó khăn lắm hóa giải, xem ra người này cũng không phải hơi hợm hạng người . Đuối bụng ngưng thần tụ khí, không dám khinh thường .

Song phương đi qua thăm dò, đều là chú ý cẩn thận, ra chiêu thời khắc đồng đều có lưu chỗ trống, nhưng tốc độ đều đang tăng nhanh .

Mấy hơi ở giữa, liền đã qua hơn ba mươi hiệp .

Đại đa số tỷ thí đã trải qua kết thúc, có đi về nghỉ, cũng có số ít người lưu lại quan chiến . Cổ Vân gặp Công Tôn Nhã vẫn chưa rời đi, liền đi về phía bên này

Lúc này, Dật Trần đã sâu cảm giác áp lực, một thước đạo nhân trường kiếm múa đến là kín không kẽ hở, cả người phảng phất biến thành một cái cự đại con quay, cao tốc xoay tròn .

Vụ Tỏa Tăng Lam ——

Một thước đạo nhân tại cao tốc xoay tròn bên trong khóa chặt Dật Trần, mang theo uy áp mạnh mẽ hướng Dật Trần tới gần .

Hồngбет ——

Dật Trần tối kêu không tốt, lấy thực lực mình, ứng phó đối phương tám thành công lực còn cố hết sức, căn bản không có khả năng đâm thủng một thước đạo trường đốc sức mà ra kiếm phong bao khóa, hơn nữa tỷ thí trạng diện tích có hạn, đối phương phạm vi khống chế quá lớn, né tránh cũng không đầy đủ không gian .

A ——

Công Tôn Nhã cùng Phiêu Nhiên gần như đồng thời kêu một tiếng, mắt thấy Dật Trần tránh cũng không thể tránh, hai người đều nuốt mỗ hôi .

Đặc biệt là Công Tôn Nhã, tu vi so với một thước đạo trường còn phải cao hơn nhiều, đương nhiên biết trong đạo trường hình tình thế, Dật Trần phi thường không ổn .

A ——

Vẫn là hai vị này phát ra, bất quá lần này là kinh hãi .

Bởi vì Dật Trần tay bên trong bay ra một cái màu vàng nhạt quả cầu sự tình, trực kích một thước, đồng thời Dật Trần thân hình cấp tốc trở tối, trong nháy mắt biến mất

Bành ——

Cái kia quả cầu sự tình chính giữa "Con quay", một tiếng vang thật lớn đình tại nhức óc, con quay đình chỉ xoay tròn, hiện ra hình người .

Một thước sắc mặt nghiêm túc đi lại lao đảo, hướng về phía trước liền vượt mấy bước, rốt cục ổn định thân hình .

Sau đó chậm rãi xoay người lại đối mặt Dật Trần, cười khổ mà nói một câu: "Ta thua ."

Nguyên lai, trong lúc nguy cấp, Dật Trần trong đầu đột phát một tia tưởng niệm, lập tức phát ra thổ cầu, đồng thời biến mất thân hình .

Đội thủ cầu đánh trúng lúc, thừa dịp một thước hiện ra đứng không, liền vây quanh sau người, đem hết toàn lực tụ ở trong lòng bàn tay, đập vào một thước phía sau lưng.

Một thước hào không phòng bị, chỉ cảm thấy ngũ tạng bốc lên, lực phủ lệch vị trí. Cổ nén thổ huyết xúc động, nhận thua.

Công Tôn Nhã cùng Phiêu Nhiên đồng đều khẽ thờ dài, nguy hiểm thật a! Đối với Dật Trần thắng lợi, hai nàng cũng không có quá nhiều mừng rỡ, dù sao mới là mới vừa tiến vào Top 16, đằng sau còn có càng đối thủ cường đại chờ đây.

Chân chính cảm động mừng rỡ một người khác hoàn toàn, hẳn chính là Cổ Vân.

Hắn theo Công Tôn Nhã ánh mắt, vừa vận mắt thấy vừa rồi tỷ thí trận phát sinh một màn.

Đầu tiên là kinh ngạc, giao đấu hai người tu vi chênh lệch quá lớn, lại là yếu thắng tận lực bồi tiếp mừng rỡ, cái này cùng hơn hai tháng trước Tòa Văn Phong khe núi tình huống gì tương tự, cái kia màu vàng nhạt quả cầu sự tình giống như biển lớn hơn một chút, nháy mắt kia biến mất thân hình cũng giống càng thoăn thoắt.

Nhưng là hẳn nhất định chính là cứu mình người kia, tuyệt đối sẽ không sai.

Hôm nay tỷ thí kết thúc, Dật Trần cuối cùng thờ phào, chậm rãi rời đi tỷ thí trận.

"Dật Trần đệ đệ, chúc mừng tiến vào Top 16. Nghĩ không ra thực lực ngươi mạnh như vậy, xem ra ta rất nhanh liền không phải đối thủ của ngươi."

Công Tôn Nhã cười hi hi giữ chặt Dật Trần tay, nhìn Phiêu Nhiên một chút, hỏi: "Biểu muội, ngươi nói có đúng hay không?"

"Cái gì?" Phiêu Nhiên chính mặt mũi tràn đầy ân cần nhìn lấy Dật Trần, bị biểu tỷ bất thành linh hỏi một câu, không phản ứng kịp, mặt báp địa một chút liền đỏ.

Đứng ở một bên Cổ Vân chậm rãi đi tới, ngưng ngưng chuẩn bị đáp lời, lại bị xảy ra bất ngờ một tiếng vượt lên trước ——

"Oa oa, chờ ta một chút" chỉ thấy một thước đạo nhân từ phía sau chạy tới.

Dật Trần nhìn thấy một thước bộ dáng chật vật, nhướng mày, lạnh lùng nói ra: "Ngươi không phải đã trải qua nhận thua sao. Còn truy tới làm gì. Chẳng lẽ không chịu phục, còn muốn dây dưa hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Vòng bán kết

"Không không không ta thua, thế nhưng là ta không minh bạch, ngươi cái kia ám khí là cái gì, còn có ngươi làm sao sẽ ảm hình?"

Một thước thờ hồng học nói, hẳn mới vừa bị thương, vốn nên ngồi xuống vận khí, nhưng bởi vì không hiểu rõ, liền lại theo tới.

Đối với mình con quay chuyển, cho tới nay đều là ôm lấy cực lớn lòng tin, thường thường có thể ở lúc mấu chốt đạt được thắng lợi, lại không nghĩ vậy mà không hiểu thấu ở một cái oa oa trong tay thất bại.

Muốn nói mọi người đạo thật thương thật cứng đối cứng, thực lực không đủ thua, ngược lại cũng không thể nói gì hơn, có thể từ mình rõ ràng chiếm hữu ưu thế cực lớn, cái này thua có chút oan.

"Đạo gia đánh nửa đời người khùng, thua qua thắng nổi đều không để ý, chỉ là thắng thua đều phải hiểu rõ, nếu không cái kia không đánh vô ích. Ngươi đến nói cho ta biết, ta nhất định phải thua được rõ ràng." Một thước nghiêm trang nói: "Nếu không ngươi dùng cùng một chiêu lại đánh ta một lần, cho ta xem rõ ràng."

Lời vừa nói ra, Dật Trần, Công Tôn Nhã, Phiêu Nhiên, thậm chí ngay cả Cổ Vân, tập thể hóa đá.

Lại còn có bậc này Nhị Hóa tồn tại, tình nguyện bị nhiều đánh một lần cũng phải thua cái minh bạch, nếu là còn chưa hiểu, chẳng phải là bị đánh chết tươi? Xem ra nay Thiên Dật bụi muốn thoát thân, rất khó.

"Cổ Vân gặp qua Công Tôn cô nương ." Vẫn là Cổ Vân trước kịp phản ứng, gặp một thước đạo nhân cuốn lấy Dật Trần, sợ bọn họ dưới cơn nóng giận phẩy tay áo bỏ đi, liền mau tới trước chào hỏi .

"Nguyên lai là Cổ công tử, chúc mừng ngươi thu hoạch được toàn thắng ." Công Tôn Nhã nhân nhật nói ra: "Chắc hẳn Cổ công tử tu vi lại rất nhiều tinh tiến, hẳn là Đốc cấp ngũ phẩm đi ."

"Hồ then, cùng cô nương so sánh còn kém xa lắm đâu . May mắn mà thôi, không đáng giá nhắc tới ." Cổ Vân lập tức chuyển hướng Dật Trần, hỏi: "Vị huynh đài này là "

"Tại hạ Dật Trần, gặp qua Cổ huynh ." Dật Trần đang muốn thoát thân, lúc này liền ôm quyền, nói ra: "Cổ huynh thế nhưng là Thiên Vân thành danh nhân, thanh niên tài tử . Hôm nay thực sự là hạnh ngộ!"

Dật Trần tại Tỏa Vân Phong chỉ thấy qua Cổ Vân, hơi có hảo cảm, chủ nếu là bởi vì có địch nhân chung .

Hiện tại tới giúp mình giải vây, lại tựa hồ cùng Công Tôn Nhã có một loại nào đó quan hệ vi diệu, thế là thì trở thành rất có hảo cảm . Hơn nữa bản thân muốn đi vào Huyền Thiên tông, có người quen chiếu ứng, cũng sẽ thuận tiện rất nhiều .

"Dật Trần huynh đệ, có thể hay không mượn một bước nói chuyện?" Cổ Vân hỏi .

"Hảo!" Chỉ cần có thể tránh đi một thước đạo trường, không cần nói mượn một bước, chính là dựa vào mười bước tám bước cũng không quan hệ, đến đâu mà đều thành .

"Không thể, ta còn không có hiểu rõ đâu ." Một thước tiến lên một bước, kẹp ở giữa hai người, lấy lòng nói: "Oa oa, không, Dật Trần huynh đệ, ngươi xem ta thụ thương còn chống đỡ đến bây giờ, rất không dễ dàng, ngươi liền nói cho ta biết đi . Hoặc là dạy ta cũng được, ta rất thông minh vừa học liền biết ."

"Là ta có mắt không biết kim tương ngọc, còn muốn thu ngươi làm đồ nếu không ngươi thu ta làm đồ đệ, thế nào? Đúng, ngươi mới vừa nói qua, không cho phép chơi xấu ."

Gặp được loại này cực phẩm kẹo da trâu, Dật Trần cười cũng không được khóc cũng không phải, đầu cũng lớn .

Hắn rốt cuộc biết, đại thiên thế giới không thiếu cái lạ, 'Dạy ta', còn 'Vừa học liền biết', gia hỏa này da mặt làm sao lại dày như vậy chứ? Nên như thế nào thoát khỏi

"Vị đạo trưởng này, loại này cao siêu bản lãnh là không thể tùy tiện dạy cho ngươi, ngươi cũng không phải hắn đồ đệ, dựa vào cái gì muốn học? Ngươi đều bao lớn, còn như vậy vô lại, thật không thẹn thùng ."

Phiêu Nhiên nhin không được, nhìn thấy Dật Trần bị cuốn lấy tâm phiền ý loạn, nàng phải nghĩ biện pháp đuổi đi một thước đạo nhân: "Ngươi nếu là thật muốn bái sư, liền đi về trước . Trai giới tắm rửa, chọn một ngày hoàng đạo, lại đến đập đầu bái sư . Đến lúc đó ta nhất định giúp ngươi khuyên hắn, để hắn thu ngươi làm đồ . Ngươi thấy thế nào?"

"Dạng này a vậy ta hồi suy nghĩ một chút ." Một thước gãi gãi đầu, nói ra: "Chờ ta nghĩ kỹ lại đến, đến lúc đó cô nương ngươi có thể phải hỗ trợ a ."

Thế mà cũng không quay đầu lại đi

"Cổ huynh, có gì chỉ giáo?" Thật vất vả đuổi đi cái kia đại phiền toái, Dật Trần thở phào .

Nhưng hắn không minh bạch Cổ Vân tại sao phải 'Mượn một bước nói chuyện', hai ta dù sao còn không có quen như vậy a, chẳng lẽ vèn vèn vì giải vây .

"Dật Trần huynh đệ, hơn hai tháng trước, ngươi là có hay không đi qua Tỏa Vân Phong Hoàng cấp mộ táng ." Cổ Vân gặp Dật Trần hơi nghi hoặc một chút, cũng liền nói thẳng ra, lại cảm thấy đường đột, tại là đi theo nói ra: "Ta là muốn nói, hai ta trước đó có hay không thấy qua ."

"Gặp qua, tại" Dật Trần chợt nhớ tới đã từng đã cứu Cổ Vân, đánh cho bị thương Trần Tự Thái, hắn không biết chuyện này có nên hay không nói ra, liền nói quanh co đứng lên: "Giống như chưa thấy qua đi, ta không nhớ nổi ."

Mặc dù có thành chủ Công Tôn Hoàn bảo bọc, nhưng ở Thiên Vân thành, Trần gia thế lực rất lớn, một phần vận bản thân ám thương Trần Tự Thái sự tình tiết lộ ra ngoài, Trần Phượng Thu đương nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ .

Vẫn là trang giả bộ hồ đồ ứng phó rồi nói sau .

"Như thế, Cổ Vân sẽ không chậm trễ ba vị thời gian, cáo từ ." Cổ Vân khách khí nói ra .

Từ Dật Trần do dự, Cổ Vân đã trải qua xác nhận hẳn chính là vị kia ân nhân cứu mạng .

Mà đối với Dật Trần do dự, Cổ Vân cũng phi thường lý giải . Nếu như chuyện này truyền ra, Trần gia nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ, lấy Dật Trần thực lực bây giờ, dù cho tăng thêm Cổ gia, cũng không đủ cùng Trần gia chống lại .

Cho nên Cổ Vân không nói thêm lời, chờ tỷ thí kết thúc mới quyết định .

Ngày thứ hai có hai vòng tỷ thí, Dật Trần gặp được đối thủ đều là ngũ phẩm cao thủ, tuy có khúc chiết nhưng kết quả toàn bộ thắng được .

Đến tận đây mỗi cái cấp bậc trước tám cùng trước bốn đồng đều đã sinh ra .

Đốc cấp trung giai bốn người đứng đầu, Dật Trần là tam phẩm, Cổ Vân đã thắng đến ngũ phẩm, khác hai vị một cái ngũ phẩm một cái lục phẩm .

Kết quả rút thăm đã trải qua đi ra, Dật Trần vận khí không tốt lắm, đối thủ là lục phẩm cao thủ, mà Cổ Vân là cùng cấp đối chiến, tương đối cơ hội lớn chút

Tỷ thí ngày thứ ba, cũng là ngày cuối cùng . Buổi sáng vòng bán kết, buổi chiều trận chung kết .

Đi qua trước hai ngày tỷ thí, đào thải tuyệt đại đa số người dự thi, còn lại nhân số càng ngày càng ít, sân bãi cũng trống đi rất nhiều .

Hiện tại mỗi cái cấp bậc chỉ có bốn người, đây cũng là các cấp độ khác tinh anh, cao thủ so chiêu hẳn là đặc sắc xuất hiện, cho nên quan chiến người cũng không có giảm bớt quá nhiều .

Đối với người đứng xem mà nói, hiện tại mới thật sự là giai đoạn cao triều, cũng là các cấp độ khác người mạnh nhất một lần sống mái với nhau .

Vì cảm thứ tự, mọi người đồng đều treo lên mười hai phần tinh thần, đầu tiên trên khí thế liền muốn thắng qua đối phương, dùng cái này đến che dấu mấy ngày liên tiếp thân thể tiêu hao .

Dật Trần tay cầm trường kiếm, đứng ở trong sân, chờ đợi đối thủ đi lên .

Chuôi kiếm này là Công Tôn Hoàn từ phủ thành chủ kho binh khí bên trong chọn lựa ra, tối hôm qua đưa cho hắn, so trước kia kiếm sắc mạnh hơn mấy lần . Thân kiếm rất mỏng lưỡi kiếm sắc bén, hơn nữa phân lượng cực nhẹ, thích hợp nhanh chóng linh xảo chiêu số .

Bởi vì đối thủ thực lực cao hơn hai phẩm, nếu như ngay cả một kiện tiện tay binh khí đều không có, cái kia không chỉ có ăn thiệt thòi, hơn nữa còn sẽ ảnh hưởng đến thắng bại .

Mặc dù Dật Trần đối với chức quan còn không có gì khái niệm, nhưng nếu tỷ thí, nên bằng hảo trạng thái, thể hiện ra bản thân thực lực mạnh nhất, không vì thắng thua, chỉ vì tôn trọng đối thủ .

Cho nên tại sáng sớm, Dật Trần còn chuyên môn làm một phen diễn luyện, phát hiện kiếm này xúc cảm tuyệt hảo, mình muốn thi triển chiêu pháp, đi qua kiếm này có thể mức độ lớn nhất phát huy uy lực .

Thậm chí tại tình huống trước mắt dưới, Dật Trần cảm thấy chuôi kiếm này có lẽ so Thương Mộc kiếm càng thích hợp bản thân .

Tỷ thí giữa sân, giờ phút này đi tới một vị mặt đỏ to con, đầu vuông mặt to, hồng quang đầy mặt, giống uống say một dạng, liền lộ tai đều là đỏ . Kéo lấy một cây đại đao, soạt soạt soạt —— liền đến Dật Trần trước mặt .

Bắt đầu tỷ thí, Dật Trần đoạt xuất chiêu trước:

Thu Vũ Ngô Đồng ——

Đối phương thân cao lực lớn, cái kia cây đại đao chỉ ít cũng có năm sáu mươi cân, nếu như chờ hắn vung mạnh ra, chỉ sợ Dật Trần nghĩ thắng là khó càng thêm khó .

Cho nên Dật Trần thả người nhảy lên, quyết định đánh đòn phủ đầu, chiêu này Thu Vũ Ngô Đồng từ trên xuống dưới, lực chỉ sở chỉ, chuôi kiếm này trong nháy mắt tăng vọt, phảng phất một đạo thiểm điện từ trên không đánh xuống, hàn quang bên trong, bay ra vô số đạo dài nhỏ sắc bén phong nhận, như như bạo phong vũ hướng đối phương che vùng tới .

Chung quanh nhiệt độ khoảng cách hạ xuống mấy tốc độ, như ngày đông giá rét giáng lâm, tỷ thí trên sân, gió lạnh suru suru, toàn bộ không gian như là bị bão tuyết bao phủ

Sơn Khí Hoàn Thu ——

Đại hán mặt đỏ nhìn như vùng vẫy, kì thực phản ứng cấp tốc, gặp Dật Trần bay vọt không trung, liền đã có phòng bị .

Đại đao trên không trung đồng dạng cái độ cung, sau đó mũi đao hướng lên trên lưỡi đao hướng ra ngoài, hướng về phía Dật Trần thế tới, chậm rãi một khung .

Chỉ thấy lưỡi đao phía trên thoáng hiện đỏ sậm quang trạch, lập tức 'Tất ba', 'Tất ba' từng tiếng, hồng quang dần dần tản ra, hướng không trung khuếch tán .

Theo hồng quang cùng một chỗ khuếch tán còn có nhiệt lượng, từ dưới đi lên, một cỗ năng lượng nóng bỏng bàng bạc mà ra, nhiệt độ ngược lại kịch liệt lên cao .

Bành ——

Tề ——

Hai cổ lạnh nóng khí lưu xen lẫn cùng một chỗ, bộc phát ra to lớn tiếng oanh minh, phảng phất thiên bầu trời vang lên tiếng sấm, tỷ thí trận đều run rẩy lên . Đột nhiên, tiêu Vũ từ trên trời bỗng bễnh chiếu xuống, xối tại trên thân hai người .

Đồng thời kinh lịch băng hỏa lưỡng trọng thiên dày vò, rốt cục thời gian dần qua khôi phục bình thường, hai người thần sắc cũng chậm chậm bình phục lại .

Kiểm cùng đao cũng không có chân chính đụng nhau, nhưng kiếm khí cùng đao phong lại là không có chút nào hoa trương giả bộ tiến hành một lần va chạm kịch liệt .

Hiệp một, song phương cân sức ngang tài, ai cũng không chịu thiệt . Dật Trần thu hoạch một chút lòng tin, cho nên càng là tích cực tiến công đối phương là đạt được một vẻ kinh ngạc, hiển đến cẩn thận từng li từng tí .

Đem hai cùng so sánh, Dật Trần chiếm tiện nghi . Nếu là đại hán mặt đỏ toàn lực tiến công, Dật Trần định chỗ hiểm cảnh, nhưng hán bị vừa rồi Thu Vũ Ngô Đồng chắn nhiếp một chút, cho nên quá cẩn thận .

Dật Trần minh bạch đạo lý này, liền thừa dịp đối phương cẩn thận lúc, hết sức tiến công .

Xoát xoát xoát ——

Dật Trần tại cực trong thời gian ngắn, đâm ra hơn ba mươi kiếm, chỉ bức đối phương luống cuống tay chân .

Âm thầm đắc ý ở giữa, đại hán mặt đỏ lại thông qua những cái này hiệp, chậm rãi tìm ra Dật Trần sơ hở .

Thế là, hán bất động thanh sắc địa sử ra một chiêu:

Xảo Tòà Liên Hoàn ——

Đao hình triển khai, một vòng phủ lấy một vòng, một vòng tiếp một vòng, dụng đao khí khóa lại Dật Trần .

Một chiêu này chính là từ nhiều chiêu tổ hợp mà thành, biến hóa đa đoan, tinh diệu tuyệt luân, tăng thêm Đốc cấp lục phẩm tu vi, đao đao sinh phong .

Đao khí tràn ra, hào quang màu đỏ sậm bay về phía bốn phương tám hướng . Liên tràng bên ngoài người quan chiến đều vội vàng trốn tránh, hơi chậm một chút, trên mặt đã bị cắt mấy đạo tí mí vết thương, mặc dù không có gì đáng ngại, nhưng cũng cảm giác trên mặt có nóng bỏng bỏng .

Dật Trần giống như trong biển rộng một thuyền lá lênh đênh, tại kinh đào hải lãng xâm nhập dưới lung lay sắp đổ, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ bị sóng cả mãnh liệt biển cả nuốt hết .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Thắng lợi

Tu vi bên trên kém cách hiển hiện ra, chênh lệch tam phẩm, dưới tình huống bình thường là không thể vượt qua, trừ phi có đặc biệt cao chiến kỹ hoặc là kỹ năng đặc thù .

Mặc dù chuỗi kiếm này không phải thần binh lợi khí, nhưng nếu từ Chiến Tướng cấp bậc võ giả sử dụng, cái kia uy lực chính là khủng bố, mà Dật Trần tu vi là Đốc cấp tam phẩm, còn không cách nào đem chuỗi kiếm này uy lực phát huy đến to lớn nhất .

Cho dù là Vô Cực ba thức, ở đối phương liên hoàn đao pháp bình chương trước, bằng Dật Trần thực lực cũng là không vậy cơ hội thắng .

Nếu ngành công không thể có hiệu quả, vậy liền cải biến phương pháp .

Trong chiến đấu thực lực là thủ thắng chính yếu nhất bảo hộ, nhưng thực lực không chỉ là tu vi, tu vi chỉ là cơ sở, càng nhiều thời điểm, đối với cục diện

chiến đấu lý giải cùng phán đoán, đối với tự sử dụng kỹ năng lựa chọn, cùng phương pháp vận dụng các loại, cũng có thể cải biến kết quả .

Dật Trần chỉ bằng vào vũ lực không thể chống đối, nhưng hấn trí tuệ cùng tinh táo, lại vượt qua đối phương không ít .

Ngay từ đầu công nhanh hơn ba mươi kiếm, phát huy bản thân linh xảo ưu thế áp chế đối phương, dùng đối phương mệt mỏi phòng thủ, nguyên bản công lực thâm hậu tạm thời không cách nào triển khai .

Đoạt được tiên cơ, cho mình thắng phải chủ động .

Lấy mình chỉ trưởng, công sở đoán, lấy kẻ yếu thân phận chiếm trước địa vị cường giả, đây cũng là cơ trí biểu hiện .

Loại chiến thuật này, có thể trong khoảng thời gian ngắn có hiệu quả . Đặc biệt là song phương thế lực ngang nhau thời điểm, cơ hồ quyết phân thắng thua .

Nhưng Dật Trần đối thủ dù sao thực lực tu vi đều tốt, hơn nữa hiện tại đã trải qua kịp phản ứng, dần dần, một cây đao bị múa đến hồ hồ sinh phong, xuất thân nhập hóa .

Không chỉ có lực lớn vô cùng, hơn nữa đao pháp tinh diệu tuyệt luân . To như vậy một cây đao, như là gánh xiếc giống như trong tay hấn vung vẩy, chặt, bổ, gọt, bôi đầy đủ mọi thứ .

Tốc độ, cường độ, nắm giữ được vừa đúng, cho dù cùng giai tu vi giả gặp gỡ, muốn cứng đối cứng từ đó chiếm được lợi, đó cũng là khó càng thêm khó .

Trên thực lực chênh lệch là không may, Dật Trần minh bạch chính diện ngành kháng không cách nào thủ thắng, quanh co đánh thọc sườn cũng là khó mà đột phá đối phương um tùm đao phong .

Đại hán từng bước ép sát, khiến cho thế cục lập tức điên đảo, bị động phía dưới Dật Trần tâm niệm chạy bằng điện, thế là ——

Đại hán mặt đỏ đang giải trừ Dật Trần nhanh như thiểm điện công nhanh mang đến trời buộc về sau, rốt cục sẽ thực lực mình thi triển đi ra, một chiêu Xảo Tỏa Liên Hoàn đã đem Dật Trần bức đến cơ hồ không còn sức đánh trả .

Mất thấy càng ngày càng tiếp cận mục tiêu, cái kia đại hán mặt đỏ mừng thầm trong lòng, cái này trận thắng lợi mã bên trên thì sẽ đến tay . Hấn không định lại cho Dật Trần thở dốc cơ hội, đao nhanh càng lúc càng nhanh, phong mang thẳng đối với Dật Trần .

Bá bá bá ——

Bành ——

Đại hán mặt đỏ đại đao đột nhiên chặt tới một trương vô hình trên mạng, lực lượng bắn ngược dùng thân thể của hấn cấp tốc bay ngược cách xa hơn một trượng, liên phun máu mấy ngụm máu tươi, dĩ nhiên thụ thương .

"Kết giới trận pháp ." Xây ra bất ngờ biến cố, để đại hán mặt đỏ vội vàng không kịp chuẩn bị, lập tức liền ăn thiệt thòi . Cũng may bị thương không tính quá nặng, tăng thêm thực lực mạnh mẽ, chỉ là hơi lảng lảng thần, lại một cái bay lượn trở lại vị trí cũ .

Đại hán hơi định tâm thần, từ quan sát kỹ, mặc dù không có nhìn thấy vật thật, lại vẫn phản xạ có điều kiện giống như cảm giác được, hấn là gặp được kết giới trận pháp .

Một đạo trong suốt kết giới trận pháp ngăn ở giữa hai người, dùng Dật Trần tránh khỏi chém giết, nhưng kết giới tại tiếp nhận đối phương đại đao trọng kích lúc, sinh ra lực phản chấn, cũng sẽ Dật Trần nội tạng chấn thương . Mặc dù coi như giống người không việc gì một dạng, tiêu sái đứng tại nơi đó, nhưng trong lòng lại là một trận bốc lên, so với đối phương hảo thụ không đi đến nơi nào .

Lúc này, đại hán mặt đỏ chậm rãi đứng dậy, giờ đao tiếp tục hướng Dật Trần bên này bổ tới, vẫn là đâm vào kết giới bên trên, nhưng lần này không có bị bắn ra đi, ngược lại là kết giới mơ hồ có một tia tế văn .

Mặc dù bằng hấn tu vi còn khó có thể bài trừ kết giới, nhưng bởi vì Dật Trần bố trí kết giới trận pháp chỉ có một mặt ngăn trở tiến công, cũng không có rót vào quá đại năng lượng, hơn nữa cũng không phải tiến công hình trận pháp .

Cho nên đối phương tại công kích kết giới lúc, không sẽ gặp phải năng lượng áp chế, chỉ có phản lực . Đại hán mặt đỏ giống như là đối với kết giới có chỗ hiểu, bởi vậy hấn không cần toàn lực trùng kích, nhận lực phản chấn tự nhiên sẽ nhỏ, hơn nữa Dật Trần cũng đồng dạng lại nhận phản chấn .

Cứ tiếp như thế, ai bên trong lực hùng hậu, ai sức chịu đựng càng tốt hơn , người đó liền có thể kiên trì đến cuối cùng .

Dật Trần cũng không muốn cho hấn thêm quá nhiều cơ hội:

Đầy Đất Phong Lôi ——

Trường kiếm quét ngang mà ra, nhấc lên một đợt phong lôi, mặt đất bùn đất theo gió thế nổi lên bảy tám tấc độ dày, vờ vụn về sau hóa thành đầy trời cát nện, mang theo vô hạn uy áp xuyên thấu qua kết giới, lăm ta lăm tám hướng đại hán mặt đỏ vẩy tới

Một kiếm này, Dật Trần trút xuống toàn thân tu vi, lấy Vô Cực ba thức đầu chiêu thức, kết hợp thực tế hoàn cảnh địa lý. Hấn mắt cũng không phải là lấy kiếm ám sát đối phương, mà là lợi dụng mặt đất cát đá, kích thích khứu giác nhiều hoặc là xâm nhập.

Đề tạo thành đối phương phòng thủ không thích đáng, sẽ tìm khe hở tiến công, làm một kích cuối cùng, lấy được thắng lợi.

Đại hán kia tại cái kia vẫn chém kết giới, không nghĩ tới đối diện tiến công thế mà có thể xuyên thấu qua kết giới. Dù hấn phản ứng cực nhanh, cũng chỉ là giờ đao bảo vệ ngực, đã thấy cái này điểm điểm tinh quang vậy đến mặt mũi tràn đầy đều là, đau đớn một hồi truyền đến, hấn ném đi đại đao hai tay che khuôn mặt, thống khổ ngã xuống.

Dật Trần xuyên thấu qua kết giới nhìn thấy, đại hán kia máu me đầy mặt, cát mịn đều đều vậy ở trên mặt, ăn vào trong thịt, mọc rễ nảy mầm. Cái khuôn mặt kia mặt đỏ tựa như bánh Trung thu rải đầy hạt vừng, đại đại tiểu tiểu Uyên như khắp trời đầy sao, trông rất đẹp mắt.

Mặc dù còn nổi lên, tiếp theo kiếm làm như thế nào phe tấn công có thể lấy được thắng lợi, nhưng trên thực tế, đã trải qua không cần đến.

Bởi vì đông đảo cát mịn cục đá nhập vào đại hán mặt đỏ bộ mặt, cho hấn tạo thành tổn thương to lớn, cứ việc tổn thương không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng hấn đã không có tái chiến năng lực.

Đang trực trọng tài nhắc tay đưa tới thầy thuốc, nhanh lên đem đại hán mặt đỏ khiêng đi ra trị liệu, đồng thời tuyên bố Dật Trần đạt được thắng lợi.

Một trận chiến này Dật Trần thắng đến mức dị thường mạo hiểm, cũng hao hết lực lượng, nếu như đại hán mặt đỏ còn có thể chống đỡ mấy hiệp, nói không chừng thất bại chính là Dật Trần. Đương nhiên, thắng bại đã phân, không tồn tại cái gì nếu như.

Hấn xuất ra một hạt đan dược ăn vào làm sơ điều tức, liền dưới sân tỷ thí.

Đây là Dật Trần tu võ đến nay gặp được người mạnh nhất, may mắn Cỏ Non giáo hội hấn kết giới trận pháp, nếu không thì tính dùng thổ cầu nội đan, cũng chưa chắc có hiệu quả.

Trải qua trận này, Dật Trần cảm giác được bản thân nhỏ bé, nếu muốn trở thành cao thủ chân chính, còn cần trải qua càng nhiều tôi luyện.

Tại Công Tôn Nhã cùng Phiêu Nhiên cùng đi, Dật Trần đi vào một khối khác tỷ thí trận bên cạnh, quan sát Cổ Vân đang cùng đối thủ đánh cược lần cuối.

Hai người máu me khắp người, trường kiếm sớm đã ném qua một bên, như hải đồng đánh nhau giống như quán quýt lấy nhau, người một quyền ta một cước, đánh cho không có kết cấu gì.

Hiển nhiên hai người này đã là sức cùng lực kiệt, là đối thắng lợi khao khát là bọn hấn ai cũng không muốn từ bỏ. Công Tôn Nhã một khuôn mặt tươi cười khản trương đến đỏ bừng, nắm đầm nắm chặt, hận không thể xông đi lên thay xuống Cổ Vân.

Àm ——

Ông ——

Hai quyền đụng vào nhau, phát ra 'Ong ong' ngọt ngào âm thanh, cơ hồ tại thời khắc này, hai người sẽ tất cả công lực đều dung nhập quyền bên trong. Khí tức cuồng bạo tràn ngập toàn bộ tỷ thí trận không gian, sóng âm nổi lên tầng tầng gợn sóng, không ngừng hướng ra phía ngoài khuếch tán, điếc màng nhĩ người.

Đây là song phương dốc sức một kích, làm tất cả khôi phục lại bình tĩnh lúc, thắng bại đã thấy rõ ràng. Cổ Vân trong lúc đứng đưa cố gắng không chế thân hình, phi thường gian nan nhưng vẫn là đứng thẳng giữa sân. Trên người chiến bào màu trắng đã biến thành đỏ trắng giao nhau, có địa phương còn mơ hồ rỉ ra vết máu. Mà một vị khác thì là rất dứt khoát quăng ở đây địa một cái góc, nằm rạp trên mặt đất, nhiều lần cố gắng lại vẫn không cách nào đứng dậy.

Cổ Vân tiến vào cuối cùng trận chung kết, mặc dù một trận chiến này đánh cho rất chật vật, nhưng chung quy là thắng.

"Cổ Vân, người thế nào?" Công Tôn Nhã rút cục buông xuống rụt rè, trực tiếp chạy tới đỡ lấy Cổ Vân, cũng sẽ không xưng hô 'Cổ công tử', mà là gọi thẳng tên huy.

"Ta không sao. Chỉ cần có người ở đây, ta liền cũng không có chuyện gì." Nhìn thấy Công Tôn Nhã khản trương bộ dáng, Cổ Vân từ trong lòng cảm thấy một trận ngọt ngào, nhắm mắt lại tựa tựa tại Công Tôn Nhã trên vai.

Trận chung kết bên trên, Cổ Vân đối với Dật Trần.

Giữa trưa tại phủ thành chủ chuyên trách thầy thuốc dưới sự trợ giúp, hai người đau xót đã trải qua chữa trị, cơ bản đều khôi phục lại trạng thái bình thường.

Hai người thần sắc đều phi thường nhẹ nhõm, đi qua gần mười vòng tỷ thí, bọn họ đều là người thắng, kết quả cuối cùng đã không tính trọng yếu.

Không vậy cái khác trận chung kết bên trên kiếm chế, hai người phong khinh vân đạm, thường thức nhau. Đặc biệt là Cổ Vân, mặt mỉm cười, lấy một

loại đối đãi huynh đệ ánh mắt, đánh giá Dật Trần, không có chút nào đối mặt trận chung kết đối thủ phần kia khẩn trương .

Tỷ thí bên sân, Công Tôn Nhã thần sắc lại tương đối khẩn trương, nàng không biết mình đến cùng hy vọng ai lấy được thắng lợi, vô luận ai là hạng nhất, nàng đều cao hứng, cũng đều có tiếc nuối .

Mặc dù nàng một mực hi vọng Cổ Vân có thể đoạt giải nhất, như thế nàng thì có thuyết phục phụ thân lý do . Nhưng là, đối với Dật Trần biết người không này lâu đệ đệ, nàng lại có một loại không hiểu chờ mong, cảm thấy hần hẩn là cuộc tỷ thí này quán quân .

Lấy đề giai tu vì vượt cấp dự thi, bậc này dũng khí đã trải qua siêu việt thường nhân, kết quả cũng chứng minh Dật Trần cũng không phải là mơ tưởng xa vời, mà là danh chí thực quy .

Phiêu Nhiên không vậy biểu tỷ như vậy xoắn xuýt, nàng chỉ chờ Dật Trần lấy được thắng lợi, hơn nữa nàng đối với Dật Trần từ đáy lòng liền có một loại tin tưởng cảm giác . Còn chưa bắt đầu liền tin tưởng Dật Trần nhất định có thể thắng, mặc dù quá trình có chút quanh co, nhưng kết quả sẽ không cái biến .

Về phần Cổ Vân, đó là biểu tỷ lo lắng, cùng Phiêu Nhiên không quan hệ .

Trận chung kết người xem, so trước mấy trận muốn bao nhiêu ra gấp bội, như vậy đại luyện binh trận, cơ hồ đen nghịt toàn bộ vây đầy, có bên ngoài đến, cũng có phía trước bị đào thải tuyển thủ .

Đối với đông đảo người đứng xem mà nói, ai thua ai thắng cũng không phải mấu chốt, bọn hắn nếu là song phương cùng thi triển hành động, dốc sức đánh cược một lần, đánh cho càng kịch liệt càng đặc sắc, thấy liền vượt qua nghiên .

Trận chung kết bắt đầu tiếng chiêng một vang, người xem cả đám đều mở to hai mắt hướng tỷ thí trên sân nhìn lại, đây là mỗi cái cấp bậc nhất cường giả chi chiến . Đặc sắc nhất chiến đấu sắp mở màn, nhất bộ phận cao trào sắp triển khai .

Khác tám trận trận chung kết đã trải qua đánh, đây là mỗi người dự thi trận chiến cuối cùng, không cần giữ lại, toàn lực xuất kích chính là . Rất nhanh, bọn hắn cùng thi triển thân thủ, đánh nhau

Thế nhưng là, Cổ Vân cùng Dật Trần lại chậm chạp không vậy giao thủ, song phương ánh mắt bên trong đều toát ra tôn trọng cùng thương thức, ai cũng không muốn đoạt xuất chiêu trước .

Dưới đáy Phiêu Nhiên cùng Công Tôn Nhã đang nóng nảy chờ đợi, bên này người xem cũng rướn cổ lên, trông mong mà đối đãi

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Nhận thua

"Ta nhận thua "

Cổ Vân hướng về phía trọng tài lớn tiếng nói, sau đó chậm rãi quay người, mặt lộ vẻ mỉm cười, hướng phía không hiểu ra sao Dật Trần liền ôm quyền: "Dật Trần huynh đệ, chúc mừng người!"

Lập tức nhanh chân đi ra tỷ thí trận

"Chuyện gì xảy ra" người xem xôn xao .

"Đều đánh tới phân thượng này, thế mà một chiêu chưa qua, liền trực tiếp nhận thua . Trừ phi cái này Cổ gia thiếu gia thân chịu trọng thương, nếu không không cách nào giải thích ."

"Ta xem qua trước một trận, mặc dù chiến đấu kịch liệt, Cổ gia thiếu gia cũng thụ thương, nhưng tuyệt đối không phải trọng thương gì . Huống chi cái kia Dật Trần một dạng bị đối thủ đã thương, lẫn nhau hần hẩn là đều có lực đánh một trận ."

"Phù thành chủ có y thuật cao siêu chuyên trách thầy thuốc, lúc nào cũng có thể sẽ giúp bọn hắn chữa thương ."

"Đúng vậy a, ba ngày tỷ thí đến, không bị thương cơ hồ là không thể nào . Trận chiến cuối cùng, nếu là ta lời nói, cho dù chiến tử cũng quyết không nhận thua ."

"Kỳ thật bọn hán ai đệ nhất cùng chúng ta cũng không quan hệ, chỉ là cái kia hèn nhất kết thúc tỷ thí, để cho chúng ta đội uổng công một trận . Đáng giận!"

"Hèn nhất đúng, chính là hèn nhất!"

Công Tôn Nhã trong mắt ngấn đầy nước mắt, cố gắng không cho chảy ra . Gặp Cổ Vân quăng tới tràn ngập ánh mắt áy náy, lại không đành lòng đi chất vấn, trong lúc nhất thời nhất định ngốc đứng ở đó mà .

Nàng nghĩ tới Cổ Vân có thể sẽ thua, bởi vì nàng rất rõ ràng Cổ Vân thực lực, trung quy trung củ .

Mặc dù cao hơn Dật Trần hai phẩm, nhưng đối mặt Dật Trần cái kia hoa dạng chồng chất không thể tưởng tượng chiều sâu, đoán chừng cũng khó có thể ứng phó .

Có thể coi là là thua cũng phải thua có cốt khí, nam tử hán tính nguyện đứng đấy chết, không muốn quỳ mà sống, sao có thể lấy loại phương thức này đâu?

Chẳng lẽ ta nhìn lầm người

Công Tôn Nhã khổ tâm bách chuyển, dùng ai oán ánh mắt liếc Cổ Vân một chút, gặp cái sau giống như có khó khăn khó nói, không khỏi lại có chút tâm đau .

Lúc này an ủi: "Thua liền thua, không có gì lớn không, bại bởi Dật Trần đệ đệ cũng không tính mất mặt ."

Mà Phiêu Nhiên mới mặc kệ biểu tỷ nghĩ như thế nào, nàng tựa như một trận gió bay tới Dật Trần bên người, đang muốn nói chút chúc mừng loại hình lời nói, lại đột nhiên phát hiện Dật Trần trên mặt lộ ra phần nộ biểu lộ .

Phiêu Nhiên trong lòng run lên, vội vàng đem muốn nói lời nuốt trở về, yên lặng đi theo Dật Trần bên cạnh .

"Cổ Vân, ngươi có ý tứ gì?" Dật Trần đi vào Cổ Vân cùng Công Tôn Nhã bên người, nổi giận dưng dưng quát .

"Dật Trần huynh đệ, ta "

"Đừng gọi ta huynh đệ ." Dật Trần thô bạo mà đánh đoạn Cổ Vân lời nói, tiếp tục nói ra:

"Nếu như ngươi cho rằng dùng loại phương thức này có thể được huynh đệ, vậy ngươi liền mười phần sai . Lúc đầu chúng ta có thể buông tay đánh cược một lần, vô luận thắng thua, chúng ta đều có thể trở thành hảo huynh đệ ."

"Nhưng bây giờ ngươi vũ nhục ta, để cho ta thắng không bằng thua . Ngươi hôm nay không nói rõ, chúng ta về sau không chỉ có không làm được huynh đệ, hơn nữa ta sẽ còn đem ngươi trở thành cừu nhân ." Dật Trần cảm xúc kích động, trướng đến đỏ bừng cả khuôn mặt .

"Xin bớt giận, Cổ Vân tự nhiên sẽ cho ngươi một lời giải thích, chỉ bất quá không phải hiện tại ." Cổ Vân cười khổ nói với Dật Trần .

Lúc này, một vị sĩ quan bộ dáng trung niên nhân đi tới: "Mã Cường gặp qua tiểu thư . Thành chủ đại nhân phân phó ta tới nói cho tiểu thư, một lúc lâu sau, mời các ngươi bốn vị đi tránh tinh lâu ."

"Tạ ơn Mã đại nhân, cha ta hiện ở nơi đó ." Công Tôn Nhã hỏi .

"Hồi tiểu thư, thành chủ đại nhân đang ở tuyên bố tỷ thí kết quả, sau đó còn phải đích thân cho mỗi một cấp bậc hạng nhất trao giải, nhưng Dật Trần cùng Cổ Vân liền tạm thời không cần đi lãnh thưởng ." Mã Cường nói xong cũng vội vàng cáo từ .

Tránh tinh lâu tăng một .

Năm người: Công Tôn Hoàn, Công Tôn Nhã, Phiêu Nhiên, Dật Trần, Cổ Vân .

"Các ngươi ai nói cho ta biết, cuối cùng một cuộc tỷ thí là chuyện gì xảy ra ." Công Tôn Hoàn âm mặt, trầm giọng hỏi: "Có gì mờ ám? Nếu như không nói cho ta ra lý do, vậy các ngươi thành tích hết hiệu lực, theo làm trái quy tắc luận xử ."

"Hai người đều là ta xem trọng có tiền đồ nhất người trẻ tuổi . Dật Trần, phụ thân ngươi đem ngươi giao phó cho ta, chính là muốn nhường ngươi luyện ma luyện, ngươi là Thiên Tài không tệ, nhưng cũng không phải là mỗi cái Thiên Tài liền nhất định có thể thành công, cho nên ngươi nhất định phải đối với mình có yêu cầu nghiêm khắc ."

"Ta mặc kệ hôm nay ngươi và Cổ Vân đến cùng muốn làm gì, nhưng nhất định phải có cái thuyết pháp ."

"Mà ngươi, Cổ Vân, hai năm trước ta liền cùng ngươi nói qua, ngươi cũng đã đáp ứng ta . Ta hi vọng ngươi có thể nói cho ta, tại sao phải nhận thua . Mặc kệ nguyên nhân gì, ta đều phải biết chân tướng ."

Trừ Cổ Vân, nơi này còn lại bốn vị đều muốn biết đến cùng là chuyện gì xảy ra, đều đang đợi Cổ Vân mở miệng .

"Tốt a ." Cổ Vân trầm ngâm một hồi, rốt cục hạ quyết tâm, ngẩng đầu lên, mở miệng nói ra:

"Hơn hai tháng trước, ta và hai vị trưởng lão đi Tòa Vân Phong, gặp được Trần Tự Thái, một lời không hợp liền đánh nhau . Trần Tự Thái thừa dịp ta thụ thương, đánh lên cùng ta, thời khắc mấu chốt, một cái vật thể hình cầu đột nhiên đánh trúng Trần Tự Thái, đánh mù hẳn một con mắt, đồng thời cũng cứu tính mạng của ta ."

"Nhưng lúc đó chuyện đột nhiên xảy ra, ta căn bản không biết xuất thủ người là ai, hơn nữa cũng không có ai thừa nhận . Mặc dù chuyện này đã qua thời gian rất lâu, có thể trong lòng ta vẫn muốn tìm tới cái kia cứu ta người "

"Ta bốn phía nghe ngóng, tìm kiếm sử dụng hình tròn bình khí hoặc là cao thủ ám khí, có người nói cho ta biết, tu luyện Thổ thuộc tính công pháp người, tu luyện đến nhất định cấp độ, cũng có thể tụ khí thành cầu, khí tất yếu dùng màu vàng nhạt nội đan làm làm vũ khí ."

"Thẳng đến hôm trước, Dật Trần huynh đệ cùng một thước đạo nhân lúc giao thủ, ta nhìn thấy cùng ta lúc ấy gặp được tình huống một dạng . Mặc dù Dật Trần huynh đệ không vậy thừa nhận, nhưng ta tin tưởng vững chắc hẳn chính là cái kia cứu ta người . Hơn nữa ta cũng hiểu, nếu như Dật Trần huynh đệ thừa nhận, cái kia ắt sẽ bị Trần gia truy sát ."

"Bằng vào chúng ta hiện hữu tu vi và thực lực, dù cho Cổ gia dốc túi mà ra, cũng vô pháp bảo toàn Dật Trần huynh đệ ."

"Cho nên ta hôm trước cũng không có vạch trần . Hôm nay vốn cho là Dật Trần huynh đệ hội bại bởi vị kia lục phẩm cao thủ, thế là ta đem hết toàn lực giết vào trận chung kết, chỉ là không muốn tại hạng ba tranh đoạt bên trong cùng hắn giao phong . Nhưng ai biết chúng ta vẫn là tại trận chung kết ăn ánh gap, ta từng nghĩ tới dù cho ta hết sức cũng chưa hẳn là Dật Trần huynh đệ đối thủ ."

"nhưng là mặt đối với mình ân nhân cứu mạng, ta là vô luận như thế nào cũng xuống không tay . Mặc dù nhận thua sẽ bị mắng thành hèn nhát, thậm chí để cho ta từ đó không ngóc đầu lên được, nhưng ta không sợ, ta không thẹn với lương tâm . Nếu như ta đối với Dật Trần huynh đệ ra tay, vô luận thắng thua, ta cũng không thể tha thứ bản thân ."

"Có lẽ, Dật Trần huynh đệ cho rằng đây là đối với hắn vũ nhục, đối với cái này ta không cầu thông cảm . Bởi vì ta chỉ muốn đến bản thân, cũng không có vì Dật Trần huynh đệ nghĩ tới, cho nên ta không có tư cách thỉnh cầu tha thứ "

"Thành chủ đại nhân, đây chính là ta nhận thua nguyên nhân . Cổ Vân khẩn cầu xin đại nhân, nếu phải trừng phạt liền từ một mình ta gánh chịu, cùng Dật Trần huynh đệ không quan hệ ."

Nói xong, Cổ Vân như trút được gánh nặng, tâm tình chậm rãi trở nên thản nhiên .

"Cổ Vân, ngươi cho rằng ngươi là ai? Đem Thiên Vân thành một năm một lần tỷ thí trận, xem như báo ân địa phương . Trước mắt bao người, nhận thua sự tình, để phủ thành chủ biến thành trò cười, để cho ta mang tiếng xấu . Ngươi tính thứ đồ chơi gì, quả thực là hỗn đản . May mà Nhã nhi cảm mến cho ngươi, ngươi xứng với sao . Uống cho ta đối với ngươi tha thiết kỳ vọng, ngươi xứng đáng ai? Ngươi ngươi "

Công Tôn Hoàn khó được bộc phát, lúc này là thật nổi giận, tức giận đến vốn là hiển món ăn trên mặt, giờ phút này biến thành xanh biếc .

Từng có lúc, Cổ Vân coi là Thiên Vân thành xuất sắc nhất tiểu bối, đặc biệt là lần trước Huyền Thiên tông đệ tử tuyển bạt, Cổ Vân trải qua số quan trở hết tài năng, thuận lợi tiến vào Huyền Thiên tông .

Hơn nữa tại cường thủ san sát Huyền Thiên tông đệ tử bên trong, lại có thể dựa vào thực lực bản thân, đưa thân nội môn .

Cổ gia vì cớ Phan Thiên sau khi mất tích, thực lực đại tổn, không gượng dậy nổi . Tại Thiên Vân thành tứ đại gia tộc thẹn bởi vị trí thấp nhất, bị Trần gia ép tới không ngẩng đầu được lên .

Là Cổ Vân, trước đem Trần Tự Thái đánh bại, đoạn đối phương tiến vào Huyền Thiên tông con đường, để Cổ gia rất lớn uy phong một lần .

Về sau bởi vì Cổ Vân tiến vào Huyền Thiên tông nội môn, đạt được nội môn trưởng lão chiếu cố, khiến cho Trần gia cứ việc hận đến ngứa, nhưng cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ .

Đối với Công Tôn Hoàn mà nói, hi vọng Thiên Vân thành tam đại gia tộc kiềm chế lẫn nhau, tạo thành tương đối ổn định, quản lý so sánh dùng ít sức, để cho mình có càng nhiều tinh lực đi làm một chút sự tình khác .

Tăng thêm bản thân độc nữ Công Tôn Nhã, lại cùng Cổ Vân lưỡng tình tương duyệt, cho nên Công Tôn Hoàn đối với Cổ Vân vẫn là ưu ái hữu gia .

Nhưng mà, bây giờ lại ra như thế một việc sự tình

"Ngươi liền vì chính mình nghĩ, ngươi nghĩ quá lớn gia sao Trần gia có cái gì không dậy nổi . Nhường ngươi dọa thành cái dạng này, mất mặt hay không cái kia, Dật Trần, ngươi thấy thế nào?"

Dật Trần lúc đầu một mặt phiền muộn, tiểu tử này làm sao lại đột nhiên nhận thua, Bạch ném một cái quán quân, còn đem mình đưa lên hèn nhát bảo tọa . Hơn nữa còn bị được chỗ tốt người đuổi theo chất vấn, ngẫm lại cũng đủ làm khó Cổ Vân .

Vừa nghĩ như thế, Dật Trần cảm thấy mình còn không tính quá ủy khuất, thế là liền đem nộ khí biến thành phiền muộn .

Có thể đi qua Cổ Vân một phen giải thích, Dật Trần cuối cùng minh bạch, bản thân trách oan Cổ Vân .

Nói như vậy, Cổ Vân ngược lại là một cái ân oán rõ ràng chân hán tử, để Dật Trần có chút kính nể . Nhã tỷ ánh mắt không kém, Cổ Vân xứng với nàng .

"Bá phụ, ta cũng không nghĩ tới lần kia trong lúc lơ đãng xuất thủ, vậy mà tạo thành lớn như vậy hiểu lầm . Kỳ thật ta là khinh thường Trần Tự Thái bị ổi hành vi, hơn nữa hấn lại là con trai của Trần Phụng Thu, cho nên ta không muốn để hấn đạt được . Lúc ấy ta vừa mới học tập tụ khí thành cầu, liền lấy hấn làm thí nghiệm, cũng nên hấn không may ."

Dật Trần thoáng dừng một cái, tiếp tục nói ra: "Về phần Cổ Vân huynh cách làm, ta mặc dù không đồng ý, nhưng ta kính nể hấn trọng tình trọng nghĩa, nếu như hấn không ngại ta nói chuyện lúc trước, ta nguyện ý cùng hấn làm cả một đời hảo huynh đệ ."

"Chỉ là, mời bá phụ không phải trừng phạt Cổ huynh nếu như nhất định phải, vậy liền nói là ta tìm người bức bách Cổ huynh nhận thua . Ngài xem như vậy được không?"

Nếu biết chân tướng, Dật Trần cho rằng chuyện này không nên để Cổ Vân một người gánh vác . Dù sao tại Thiên Vân thành, Cổ Vân cùng toàn bộ Cổ gia, không thể lại tiếp nhận càng nhiều chỉ trích .

Mà bản thân, trước mắt chỉ bắt quá mới ra đời, còn không có danh tiếng gì, cho dù có một chút ủy khuất, cũng có thể tiếp nhận .

Chỉ cần trong lòng không then, chút hư danh lại không cần phải nói?

Nếu như bởi vậy đạt được một cái có tình có nghĩa bằng hữu, so cái gì đều mạnh .

"Cái này Nhã nhi cùng Nhiên nhi các ngươi đi ra ngoài trước, ta có lời nói với bọn họ ." Công Tôn Hoàn ung tay lên, sẽ Công Tôn Nhã cùng Phiêu Nhiên đuổi đi ra .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Đặc vệ doanh

"Ha ha ha ~~~~ không tệ, không sai . Không nhìn lầm các ngươi . Tốt lắm ."

Đội Công Tôn Nhã cùng nhẹ lướt đi, Công Tôn Hoàn thay đổi vừa rồi nóng nảy, đổi thành một bộ khuôn mặt tươi cười Phật bộ dáng, một khuôn mặt béo chèn lặn con mắt càng ngày càng tiều: "Không vậy trừng phạt, chỉ có ban thưởng . Không hù dọa các ngươi có thể nói cho ta biết những cái này?"

"Tỷ thí lần này hết thấy hai mươi bảy người thu hoạch được ba hạng đầu, dựa theo mỗi cái cấp bậc phân chia, có chín cái chức vị chính mười tám cái phó chức . Cái khác đều đã các mặc kệ chức, phân phối hoàn tất . Chỉ còn lại hai người các ngươi, Dật Trần chức vị là đặc vệ doanh Đô thống, Cổ Vân phó Đô thống ."

"Đặc vệ doanh từ ta tự mình chường quản, nhiều năm qua một mực ở vào bí ẩn trạng thái, chỉ có đi qua khảo sát hợp cách lại trung thành đáng tin người, mới có thể tiến nhập . Bây giờ còn không đến hai ngàn người, đồng dạng phân tán tại từng cái binh doanh nhậm chức, vô luận chức vị cao thấp đều cùng đặc vệ doanh không quan hệ . Bình thường giữa hai bên cũng không tiếp xúc, thậm chí lẫn nhau cũng không nhận ra ."

"Một khi tiếp vào lệnh triệu tập, bọn hấn sẽ nhanh chóng đến địa điểm chỉ định, chờ đợi an bài . Mà bình thời là không vậy đặc vệ doanh cái tổ chức này tồn tại, các ngươi bây giờ còn là tạm giữ chức, không vậy công tác cụ thể ." Nói đến đây, Công Tôn Hoàn vô cùng nghiêm túc .

"Bởi vì đặc vệ doanh tính đặc thù, các ngươi thân phận không nên bại lộ . Đối ngoại, ta đã tuyên bố muốn điều tra trong trận chung kết xảy ra vấn đề, tạm thời không đối với ngươi nhóm làm bất luận cái gì an bài ."

"các ngươi vẫn có thể theo vốn có kế hoạch làm việc . Nhưng là, các ngươi nhất định phải mau chóng tăng thực lực lên . Hi vọng có một ngày, thật muốn bắt đầu dùng các ngươi thời điểm, các ngươi đủ để một mình gánh vác một phương . Về phần đặc vệ doanh sứ mệnh, thích hợp thời điểm, ta sẽ nói cho các ngươi biết ."

"Đối với cho các ngươi, ta một mực đang âm thầm quan sát, bao quát phát sinh ở Tỏa Vân Phong phía dưới sự tình, cho nên Cổ Vân nhận thua, tuy có chút đột nhiên, nhưng là nằm trong dự liệu ."

"Đây là thân phận bài, bản thân bảo tồn, tại lúc thi hành nhiệm vụ đợi đưa ra, nhận bài không nhận người."

Công Tôn Hoàn giờ tay lên, một vàng tái đi hai khối tinh xảo minh bài, bày ra.

Đang mở chân tướng sự tình về sau, Công Tôn Hoàn trong lòng cao hứng phi thường, đối với Dật Trần cùng Cổ Vân, càng là thưởng thức không thôi.

Đặc vệ doanh thân phận bài chia làm bốn loại: Phổ thông binh sĩ thiết bài, đội trưởng huy chương đồng, phó Đô thống ngân bài, Đô thống kim bài.

Mỗi khối minh bài chính giữa đồng đều có khắc 'Đặc (biệt)' chữ, đưa vào nội lực có thể dùng 'Đặc (biệt)' chữ thoát hiện huỳnh quang.

Đô thống kim bài cũng là lệnh bài, chính giữa có khắc 'Khiến' chữ, đưa vào nội lực về sau, 'Khiến' chữ sẽ lóe ra kim quang, làm truyền lệnh chỉ dụ.

Tất cả đặc vệ doanh thành viên, đều phải phục tùng vô điều kiện mệnh lệnh, gấp lệnh bài như gấp Công Tôn thành chủ.

Lúc khi tối hậu trọng yếu, chỉ cần Dật Trần xuất ra lệnh bài, liền có thể tại phạm vi lớn nhất người trong nghề dùng Công Tôn thành chủ quyền lực, điều động gần hai ngàn tên đặc vệ doanh tướng sĩ.

"Cổ Vân, hai năm trước ta nói qua lời nói vẫn chắc chắn, hi vọng ngươi mau chóng tăng thực lực lên, không nên cô phụ Nhã nhi đối với ngươi kỳ vọng, ngươi đi về trước đi." Công Tôn Hoàn mỉm cười nói với Cổ Vân.

"Là, Cổ Vân cáo lui." Nhìn ra được, Cổ Vân rất quan tâm Công Tôn Hoàn hai năm trước nói chuyện qua.

Nghe thấy Công Tôn Hoàn khẳng định trả lời chắc chắn, cung kính lấy ra ngân sắc thân phận bài, một mặt hạnh phúc dạng, hi tư tư cáo từ.

"Dật Trần, bá phụ có mấy lời muốn đơn độc cùng ngươi nói."

Công Tôn Hoàn háng giọng, tâm tình tựa hồ có chút trầm trọng nói ra:

"Thiên La đại lục có lớn tiểu quốc gia vô số, Thiên La Vương việc lớn quốc gia những cái này trong vương quốc to lớn nhất, vị trí trung bộ, chiếm toàn bộ đại lục diện tích một phần ba, cũng là duy nhất một chờ Vương quốc."

"Hạ cách Vương quốc, huyền băng Vương quốc, hoa rặng Vương quốc, Sartre Vương quốc, vì nhị đẳng Vương quốc, phân biệt ở vào Thiên La Vương nước ngoài vây bốn phương tám hướng, cái này bốn cái Vương quốc tổng cộng chiếm diện tích hơn một phần ba một chút."

"Còn lại có chút ba bốn chờ tiểu quốc số lượng nhiều nhất, đại bộ phận tản ra tại Thiên La đại lục khu vực biên giới cùng một chút hòn đảo, chút ít phân bố tại năm cái đại quốc chỗ giao giới, chiếm cứ lấy không đến một phần ba địa bàn. —— đây chính là toàn bộ đại lục cơ bản cách cục."

Thiên La Vương quốc mấy ngàn năm qua, một mực lấy đại quốc tự cho mình là, thậm chí đem bốn cái nhị đẳng Vương quốc xem như là mình phụ thuộc, vênh mặt hất hàm sai khiến, cũng tạo thành bọn hắn bất mãn. Nhưng giữa bọn họ với nhau đều có kiềm chế, lẫn nhau cố kỵ, cho tới bây giờ cũng không có đối với Thiên La Vương quốc áp dụng quá kích hành vi.

Cho nên Thiên La Vương quốc hiện tại vẫn là một mảnh ca múa mừng cảnh thái bình, tuy có quân đội mấy ngàn vạn, nhưng chỉ là cái bài trí. Sĩ quan không vậy chiến thuật tổ dưỡng, binh sĩ không vậy cường tráng thể trạng, quân đội không vậy lực ngưng tụ, giống như năm bè bảy mảng.

Nếu là có một thiên ngoại địch xâm lấn, như vậy đại vương quốc, không lờ quân đội, lại không thể tổ chức lên hữu hiệu chống cự.

Quốc vương bệ hạ là một cái nhân từ quân vương, nhưng xem như quân vương, dựa vào nhân từ là còn thiếu rất nhiều. Làm quốc gia nhận xâm phạm lúc, bách tính gặp phải cửa nát nhà tan trôi dạt khắp nơi hiểm cảnh, lúc này cần là một cái có năng lực bảo hộ quốc gia lợi ích cùng bách tính an toàn quân vương.

Thế nhưng là những cái này, tại thời kỳ hòa bình là có rất ít người nghĩ đến, mặc dù có người nghĩ đến, cũng sẽ không nói ra. Quốc vương bên người đám đại thần đều theo bệ tự động làm, dù cho Quốc vương sai bọn hắn cũng không dám oán nản, vì là bảo trụ bản thân ô sa cùng gia tộc an bình.

Đối với gia tộc mà nói bọn hắn làm như vậy cũng không sai, thậm chí là gia tộc thịnh vượng công thần. Nhưng là xem như nhân thần, không vậy đem chính mình không cách nào giải quyết tai họa ngầm thượng trình cho quân vương, chính là không làm tròn trách nhiệm.

Bởi vì bọn hắn không làm tròn trách nhiệm cùng không làm, lại ngăn trở cái khác muốn nói cùng dám nói người, không thể đem ý nghĩ truyền đưa lên. Dạng này, quân vương cũng sẽ không biết họa chi tướng đến.

"Ta chỉ là một vị thành chủ, còn không phải đô thành thành chủ, có thể nhìn thấy bệ hạ số lần rất ít. Đã từng nghĩ tới muốn liều chết thẳng thân can gián, lại mỗi lần lời mới vừa ra khỏi miệng, liền bị chặn trở về. Cũng may bệ hạ nhân từ, nếu không ta đây cái đầu đã sớm không."

"về sau, ta không cố chấp nữa, ta không thể thay đổi quốc gia vận mệnh. Nhưng là ta vẫn là thành chủ, có trách nhiệm bảo hộ Thiên Văn thành mấy chục triệu người tính mệnh Hòa gia viên. Thế là, ta cố gắng mở rộng Thiên Văn thành lực lượng thủ vệ, cũng sáng tạo đặc vệ doanh. Rất nhiều chuyện đều ở bí ẩn tiến hành, nếu không mưu phản tội danh sớm muộn sẽ rơi xuống trên đầu ta."

Mấy năm này, Sartre Vương quốc rục rịch, bọn hắn tụ tập đồng đảng tiểu quốc, tạo thành liên minh. Đương nhiên, bọn hắn tạm thời còn sẽ không áp

dụng hành động, còn đang chờ đợi, chờ đợi thuộc về bọn hắc cơ hội .

Có phải hay không là còn có cái khác nhị đẳng Vương quốc tham dự, hiện tại còn không rõ ràng lắm. Có lẽ, còn có đại lục khác thế lực, cũng đối Thiên La đại lục nhìn chăm chăm

Mặc dù chiến tranh chưa bộc phát, nhưng nhất định phải sớm làm tốt phòng bị, không thể tê liệt . Lấy tích cực tư thái, đi đối mặt khả năng tùy thời xuất hiện nguy cơ .

Mà đặc vệ doanh, chính là dưới loại tình huống này sinh ra ứng biến hệ thống, không đơn giản phòng ngự, rất có thể tại lúc khi tối hậu trọng yếu chủ động xuất kích, tìm hiểu tin tức, thậm chí ám sát địch quân nhân vật trọng yếu, cho phe mình giảm bớt gánh vác .

Thiên Văn thành tứ đại gia tộc, đi qua nhiều năm kinh doanh mấy chục đời tích lũy, cũng có to lớn thực lực .

Cổ gia, Carter gia, Vu Lu gia mặc dù không bằng Trần gia, nhưng nội tình vẫn là vô cùng dày, nếu đến sinh tử tồn vong thời khắc, bọn hắc cũng là một cỗ không thể khinh thường sức mạnh thù hộ

Duy nhất để người không yên lòng chính là Trần gia, Trần Phụng Thu cáo già lòng dạ rất sâu, đây là chúng ta cần phải đề phòng

Còn có một số tông môn cũng có rất mạnh thực lực, tỉ như Huyền Thiên tông, là vùng này nhất Đại Tông Môn, nghe nói có Chiến Vương cấp bậc tồn tại . Bọn hắc thế lực trải rộng Thiên La đại lục, cũng không thuộc về cái nào đó Vương quốc phạm vi quản hạt, nhưng bọn hắc tôn chỉ là bảo vệ hòa bình

"Ta hôm nay nói cho người những cái này, chỉ là muốn để người biết, ta vì cái gì đem đặc vệ doanh Đô thống chức vị cho người . Bởi vì người có trách nhiệm tâm, mặc dù tại tu vi bên trên người có thể xưng được là Thiên Tài, đợi một thời gian người có thể trở thành Thiên La đại lục người mạnh nhất, nhưng ta coi trọng là tinh thần trách nhiệm ."

"Không có trách nhiệm tâm, không thể bảo vệ mình thân nhân, không thể thù hộ gia viên của mình, có mạnh hơn cũng chỉ có thể sinh cái dũng của thất phu . Chỉ có quan tâm thiên hạ thương sinh, phương có thể trở thành cường giả chân chính, chân chính đại anh hùng ."

"Năm tháng sau, người nên có thể thông qua tuyển bạt tiến vào Huyền Thiên tông . Người phải nhanh một chút để cho mình cường đại lên, chỉ có cường giả mới có tư cách để cho người khác coi trọng, mới được quyền nói chuyện, mới có người phụ thuộc . Cường đại không chỉ có là tu vi, còn bao hàm tinh thần, đức hạnh "

"Người lúc sinh ra đời, từng có dị tượng xuất hiện, mặc dù còn không rõ ràng lắm đến cùng đại biểu cái gì, nhưng có một chút có thể khẳng định, trên người người tất nhiên tồn tại cùng người khác biệt địa phương, về sau hẳn là sẽ từng bước hiển hiện ra ."

"Năm tháng này, người có thể đến tránh tinh lâu luyện công, nơi này linh khí chân, đối với người có trợ giúp "

Dật Trần yên lặng nghe, đồng thời cũng đang suy tư, Công Tôn Hoàn lời nói để hắc tràn đầy cảm xúc . Kim Giáp, Thương Mộc cũng đã nói cùng loại lời nói, nhưng đều không có Công Tôn Hoàn nói đến ngay thẳng .

Tu võ giả, nếu như không thể bảo vệ mình thân nhân, không thể thù hộ gia viên của mình, có mạnh hơn cũng chỉ có thể sinh cái dũng của thất phu . Mặc dù ngay thẳng, lại là sự thật, nếu không tu võ thì có ích lợi gì .

Dật Trần mặc dù còn có chút nghi vấn, tỉ như dị tượng, bản thân chưa từng nghe phụ mẫu nói qua, Công Tôn Hoàn tại sao có thể như vậy nói . Nhưng thấy Công Tôn Hoàn không tiếp tục dây dưa nữa vấn đề này, cũng liền không tiện hỏi nhiều, nếu quả thật có cái gì, nên nói thời điểm tự nhiên sẽ có người nói với chính mình .

Thực lực, thù hộ, tinh thần trách nhiệm, những cái này thoạt nhìn rất trừu tượng từ ngữ, đi qua Công Tôn Hoàn một phen thuyết minh, để Dật Trần bao nhiêu minh bạch một chút trong đó hàm nghĩa .

Đầu tiên đến có thực lực, tại lấy võ vi tôn Thiên La đại lục, thực lực là nói chuyện tiền vốn, thực lực là tất cả thành tựu cơ sở, thực lực cũng là có thể thực hiện mục tiêu căn bản cam đoan .

Thù hộ cùng tinh thần trách nhiệm, thì là tại thực lực trên cơ sở, lựa chọn bản thân nguyện ý tiếp nhận đảm đương . Nếu như chỉ vì lợi ích một người, siêu cường thực lực ngược lại sẽ dùng bản thân càng sắp trở thành người cô đơn, hoặc là cỗ máy giết chóc .

Thiện ác tồn tại ở tâm, lòng trắc ẩn bẩm sinh, nhưng thù hộ nhưng phải cầu có can đảm gánh chịu . Vì người nhà mình, người yêu, thù hộ một mảnh an bình, là thù hộ vì gia tộc, quốc gia, thù hộ một khoảng trời, càng là thù hộ .

Mà nếu như tâm niệm thiên hạ thương sinh, sáng tạo cũng giữ gìn một cái trần ngập hòa bình ấm áp thế giới, giảm bớt thậm chí tránh cho giết chóc cùng huyết tinh, thì là cao nhất trên ý nghĩa thù hộ .

Chương 28: Mất tích

Cùng Điền Đào Lâm Lôi phân biệt, đã có không ít thời gian, Dật Trần thường xuyên hỏi tường lại ba người cùng một chỗ kinh lịch .

Mặc dù thời gian rất ngắn, lại cộng đồng đối mặt qua sinh tử, hơn nữa từ Dật Trần rời nhà đến nay, lần thứ nhất gặp được dạng này bằng hữu, hoàn toàn là có thể thân thiết với người quen sơ loại kia .

Chỉ là trừ tưởng niệm, Dật Trần không cách nào biết được hai vị ca ca tình hình gần đây, càng không nghĩ tới Điền Đào bên kia chính phát sinh ý không ngờ được biến cố

Đô thành, Điền phòng đấu giá .

"Điền Đào, ngươi thực đột phá?" Một cái mặt không biểu tình gầy còm lão giả, giả trang ra một bộ mừng rỡ bộ dáng hỏi .

"Là, Tam thúc, ta hiện tại đã là Chiến Tướng nhất phẩm ." Điền Đào đáp: "Chúng ta Điền phòng đấu giá có tư cách xin thăng cấp, Tiểu gia hẳn không có lý do lại đến nhúng tay ."

"Ngươi trước nghỉ ngơi một chút, có chuyện gì sau này hãy nói đi ." Điền Đào Tam thúc, cũng chính là Điền Quý Ngân nhàn nhạt ném một câu như vậy, quay người liền đi ra ngoài .

"Tam thúc, Thanh nhi đâu? Ta muốn gặp nàng ." Điền Đào vội vàng gọi lại Điền Quý Ngân .

Điền Đào nhận nhiệm vụ, đi ra ngoài trải qua nguy hiểm, may mắn gặp Dật Trần, rốt cục thành công đột phá thành tướng, mất chính là vì bản thân duy nhất muội muội Điền Thanh .

Cho nên ngay đầu tiên, Điền Đào liền chạy đến tìm Điền Quý Ngân .

Hắn thực sự không thể hiểu được Tam thúc lạnh lùng, càng mong nhớ muội muội an toàn, liền không để ý đường đi mệt nhọc, nghĩ phải nhanh lên một chút nhìn thấy Điền Thanh .

Điền Quý Ngân nhướng mày, dừng bước, cũng không quay đầu lại nói: "Hiện tại chỉ sợ không được, nàng không nhất định nguyện ý gặp ngươi ."

"Cái gì Thanh nhi không nguyện ý gặp ta, không có khả năng! Chẳng lẽ nàng xảy ra chuyện gì?"

Điền Đào kiềm nén lửa giận, tận lực giữ vững tinh táo âm điệu nói ra: "Tam thúc, ta hiện tại trở lại chưa siêu qua nửa năm ước định thời gian, ngươi không thể lại cầm tù nàng, hẳn là còn Thanh nhi tự do . Không được, ta lập tức đi ngay gặp Thanh nhi ."

"Nói vậy! Ai cầm tù nàng . Là nàng không muốn gặp ngươi, không tin ta liền dẫn ngươi đi đi ." Điền Quý Ngân thờ dãi một hơi, tựa hồ có chút tiếc rẻ nói ra: "Điền Đào, ta là người Tam thúc, vẫn là gia chủ, ngươi sao có thể như thế chất vấn ta, tính, xem ở ngươi huynh muội tình thâm, ta cũng không so đo với ngươi ."

Điền Quý Ngân một bộ vô hạn bộ dáng ủy khuất, để Điền Đào liếc mắt liền nhìn ra hắn nguy trang, chỉ bất quá nghĩ muội sót ruột, cũng không đoái hoài đến cái khác .

Một phen dây dưa phía dưới, Điền Quý Ngân rốt cục đáp ứng Điền Đào, dẫn hắn đi gặp Điền Thanh .

Tại vườn hoa chỗ sâu, một cái vắng vẻ trong phòng, Điền Đào nhìn thấy bản thân thương yêu nhất muội muội, một cái hồn nhiên ngây thơ, hoạt bát đáng yêu tiểu cô nương Điền Thanh .

"Thanh nhi, ca ca trở về" Điền Đào lời nói im bật mà dừng, xuất hiện ở trước mặt Điền Thanh đơn giản không dám để cho hắn tin tưởng .

Một ánh mắt ngốc trẻ, vẻ mặt hốt hoảng nữ hài ngồi ở trong phòng, nhìn ngoài cửa sổ, đối với Điền Đào tiếng kêu không có bất kỳ cái gì phản ứng .

Dù cho ngẫu nhiên quay đầu lại, nhìn thấy Điền Đào, trong mắt lại như cũ một bộ mờ mịt biểu lộ, giống như đứng ở trước mặt là một cái vốn không quen biết người xa lạ .

Điền Đào đối với loại tình huống này bất ngờ, trong lúc nhất thời chân tay luống cuống địa đứng ở cửa .

Dung mạo thân hình vẫn là ban đầu bộ dáng, chỉ là băng bó cái mặt, biểu lộ cứng nhắc, phảng phất mang mặt nạ . Rõ ràng là muội muội mình Điền Thanh, nhưng là vì cái gì liền ca ca đều không để ý đâu?

"Thanh nhi, đến cùng chuyện gì phát sinh, người làm sao sẽ biến thành cái dạng này? Còn có người trên mặt làm sao "

Kịp phản ứng Điền Đào có một loại không rõ dự cảm, hướng vào trong phòng bắt lấy Điền Thanh tay, lo lắng hỏi: "Là ai bảo người biến thành cái dạng này? Nói cho ca ca . Nhanh nói cho ca ca!"

"Đừng hỏi, nàng cái gì cũng không biết. Nàng trúng tà, mới lại biến thành cái dạng này ." Điền Quý Ngân ở phía sau lạnh lùng nói .

Trúng tà? Làm sao có thể .

Đường đường Điền phủ, mặc dù không dám nói gia đại nghiệp đại, nhưng ít ra tại đô thành cũng được không trung du trở lên nhà giàu, phòng đấu giá nghiệp bên trong còn có chút danh tiếng .

Điền Thanh dù sao cũng là Điền phủ tiểu thư, thâm cư không ra ngoài, ôn tồn lễ độ, từ không trêu chọc thị phi . Huống chi mấy tháng nay, bị Điền Quý Ngân giam lỏng, cùng ngoại giới cơ hồ không có tiếp xúc, làm sao sẽ không giải thích được trúng tà .

"Tam thúc, vậy người nói cho ta biết, Thanh nhi tại sao có thể như vậy?" Điền Đào quỳnh lên phía dưới không lựa lời nói: "Nhất định là người, người đối với nàng làm cái gì? Mau nói!"

Nếu thật là Điền Thanh trúng tà, đó nhất định là Điền Quý Ngân làm tay chân, nếu không không cách nào giải thích .

"Lại dám nói chuyện với ta như vậy, người một cái không biết lớn nhỏ đồ vật ." Điền Quý Ngân lạnh lùng quát, thuận tay liền cho Điền Đào một cái tát . Quay đầu phân phó một tiếng: "Người tới, cho ta đem Điền Đào giam lại ."

Bốn cái đại hán vạm vỡ vọt vào phòng, sắp bắt được Điền Đào .

"Người dám! Dựa vào cái gì quan ta?" Điền Đào giận dữ, một quyền đánh ngã nhích lại gần mình đại hán, lập tức hướng Điền Quý Ngân lớn tiếng chất vấn: "Tam thúc, người vì cái gì quan ta? Ta phạm lỗi gì, mới vừa vừa về đến Thanh nhi tựu trúng tà, người lại phái người bắt ta, người rốt cuộc là mục đích gì?"

"Hừ hừ, dựa vào cái gì? Chỉ bằng ta là gia chủ, người phạm thượng nói năng lỗ mãng, liền nên đạt được trừng trị ."

Điền Quý Ngân âm trầm trầm nói ra: "Mấy người các người đem hán chộp tới giam lại . Không có ta cho phép, ai cũng không thể thả . Điền Đào, người nếu là phản kháng, Thanh nhi xảy ra chuyện gì, ta có thể quản không ."

"Điền Quý Ngân, người nếu là dám tổn thương Thanh nhi, ta tuyệt sẽ không bỏ qua cho người ." Điền Đào một thanh đẩy ra bên người đại hán, một cái bước xa liền ra khỏi cửa phòng .

Trong nháy mắt không gặp tung tích, theo gió bay tới một câu: "Thanh nhi, bảo trọng . Ca ca sẽ đến cứu người "

"Không cần truy, hán sẽ trở về ." Điền Quý Ngân cười lạnh một tiếng .

Chạng vạng tối, đô thành cái nào đó trong khách sạn .

"Điền huynh, ta nghe qua . Điền Thanh khả năng không ở Điền gia, người thấy không phải nàng ."

Lâm Lôi đem giải được tình huống nói cho Điền Đào: "Mấy tháng trước, cũng chính là chúng ta sau khi rời đi không lâu . Tiểu gia liền đến người trong bóng tối đem Điền Thanh mang đi, nhưng ở nửa đường lại bị người cướp đi ."

"Tiểu gia cùng Điền Quý Ngân sợ sự tình bại lộ, tìm nha đầu điên thông qua dịch dung biến thành hiện tại Điền Thanh . Hơn nữa thả ra phong thanh, nói Điền Thanh trúng tà về phần Tiểu gia tại sao phải đạt được Điền Thanh, cũng có người suy đoán là cùng Điền Thanh cái gì thể chất có quan hệ . Bằng giống như nhà thể lực muốn tìm một cái so Điền Thanh mỹ mạo cô nương làm di thái thái, rất dễ dàng, làm gì nhìn chăm chăm Điền Thanh không thả đầu . Mà Điền Quý Ngân cực lực tác hợp, đến cùng có âm mưu gì, những cái này chúng ta vẫn chưa biết được ."

"Người liền nhanh như vậy đánh nghe đến mấy cái này, chuyện này há không phải người nào đều biết . Có phải hay không là chỉ có một mình ta không biết?" Điền Đào hỏi .

"Không phải . Lần trước chúng ta đi trăm dặm rừng rậm trước đó, ta nắm một người bạn thời khắc chú ý Điền gia cùng Tiểu gia động tĩnh, trong bóng tối tận lực bảo hộ Điền Thanh . Nhưng có người thể mà từ Tiểu gia ba tên Chiến Tướng ngũ phẩm cao thủ trong tay cướp đi Điền Thanh, hơn nữa tới lui nhẹ nhàng như thường . Chỉ sợ tu vi cực cao, nói không chừng là Soái cấp cường giả "

Lâm Lôi lo lắng nói ra .

Tại đô thành, Soái cấp cường giả xác thực có không ít, nhưng bình thường chỉ có phát sinh sự kiện trọng đại mới có thể hiện thân .

Bình thường Tướng cấp ngũ phẩm ở trong thành đã trải qua đám la lối om sòm, huống chi xuất động một cái chính là ba vị, đây cũng chính là tứ đại gia tộc mới có khí phái .

Cái khác một chút thể lực là sẽ không như thể xa hoa, liền xem như trung cấp phòng đấu giá trừ một cái ngai Trần Suất cấp bên ngoài, hết thấy chỉ có ba

vị Tướng cấp, còn chưa hẳn đạt tới ngũ phẩm .

Quan trọng hơn là, người ta một chiều liền đề ba vị ngũ phẩm toàn bộ thụ thương, sau đó ung dung không vội cướp đi Điền Thanh, có thể thấy được hẳn cao thâm .

"Chuyện này trước sau bất quá mấy hơi thời gian, có rất ít người trông thấy, coi như trông thấy cũng không biết cùng Điền gia có quan hệ gì . Cho nên trừ người tham dự bên ngoài cơ hồ không có người nào biết, ta vị bằng hữu này biết là bởi vì một mực tại chú ý bọn hắn . Bất quá những cái này đã trải qua đều không trọng yếu, chúng ta trước mắt trước phải biết Điền Thanh tại trong tay ai, phải chăng an toàn ."

"Hẳn đạt được tình huống đại khái chỉ những thứ này, mặt khác có một suy đoán, chuyện này giống như cùng U Âm môn có quan hệ ." Lâm Lôi tâm tình trầm trọng nói ra: "Mặc dù là suy đoán, nhưng cũng không phải không có lý thì sao có khối, trước chút thời gian có người ở âm đặc biệt gia tộc nhìn thấy qua U Âm môn người ."

"U Âm môn? Bọn hắn tại sao muốn bắt Điền Thanh, đi, chúng ta đi âm đặc biệt gia tộc hỏi một chút ." Điền Đào nói xong, liền chuẩn bị đi ra ngoài .

"Điền huynh, chậm đã . Chúng ta không vậy chứng cứ, hơn nữa dựa vào chúng ta, âm đặc biệt gia tộc đem chúng ta đuổi ra coi như khách khí, chính là giam lại hoặc là đánh cái gần chết, chúng ta thì có thể làm gì?"

Lâm Lôi ngăn cản Điền Đào, tiếp lấy nói ra: "Điền huynh, chúng ta mất là tìm đến Điền Thanh cũng cứu ra nàng, cho nên tại không có tìm được Điền Thanh trước đó, chúng ta tuyệt đối không thể ra tình huống ."

"Không bằng dạng này, chúng ta thả ra phong thanh, liền nói âm đặc biệt gia tộc cấu kết U Âm môn, đã thương Tiểu gia ba vị Tướng cấp cao thủ . Nhìn xem Tiểu gia có phản ứng gì, chúng ta lại từ bên trong tra tìm manh mối, dạng này chúng ta từ một nơi bí mật gần đó, sẽ không khiến cho người khác chú ý ."

Điền Đào dưới tình thế cấp bách, cơ hồ loạn phân tặc, cũng may Lâm Lôi giờ phút này vô cùng tỉnh táo, suy tư ứng đối biện pháp, bố trí nhân viên y kế hành sự .

Vài ngày sau, toàn bộ đô thành đều đang nghị luận một cái truyền ngôn, làm là lòng người bàng hoàng, chính là âm đặc biệt gia tộc cùng tiếng xấu vang rền U Âm môn có cấu kết, đánh lén Tiểu gia ba vị Chiến Tướng ngũ phẩm cao thủ, để người Tiểu gia thiệt thòi lớn

Tin tức này vừa ra, đô thành lập tức vỡ tổ, âm đặc biệt gia tộc tranh thủ thời gian tránh dao, công bố bị người ta vu cáo, cũng tổ chức nhân lực điều tra kẻ tạo lời đồn .

Mà khác một tin tức đến từ Điền phủ, cũng không có gây nên quá nhiều người để ý, cái kia chính là chủ nhà họ Điền Điền Quý Ngân tuyên bố: Ngay hôm đó lên, sẽ gia tộc bại hoại Điền Đào đuổi ra Điền gia, hơn nữa phát ra gia tộc lệnh truy nã, lùng bắt Điền Đào, nguyên nhân là Điền Đào tự tay giết chết bản thân bị bệnh muội muội Điền Thanh .

Đánh vậy sau này, cơ hồ không có người tại nhìn thấy qua Điền Đào, đương nhiên cũng có rất ít người chú ý Điền Đào

Đô thành chỗ chuyện phát sinh, Dật Trần là không được biết, hẳn cơ hồ mỗi ngày trốn ở tránh tinh lâu, tu luyện 《 Đại Ngũ Hành Quyết 》, bởi vì linh khí sung túc, ích lợi rất nhiều .

Cỏ Non cũng tham lam tiến vào nhật nguyệt không gian, liều mạng hấp thu thổ chi khí, dồi dào linh khí khiến nàng vô cùng thoải mái, thuận tiện giúp Dật Trần thanh lý thanh lý, dọn dẹp dọn dẹp, phối hợp lẫn nhau tốt đẹp .

Mặc dù trong thời gian này, Dật Trần cũng không đột phá, nhưng đối với 《 Đại Ngũ Hành Quyết 》 lý giải cùng vận dụng, đã trải qua tiến triển không ít, hẳn rất có lòng tin, ở sau đó Huyền Thiên tông đệ tử tuyển bạt giải thi đấu bên trên, lấy được thành tích tốt .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Chiến Trần Hùng

Thiên Vân thành, năm năm một lần Huyền Thiên tông đệ tử tuyển bạt giải thi đấu lập tức phải bắt đầu

Quảng trường khổng lồ kín người hết chỗ, chính giữa đài chủ tịch ngồi vây quanh một vòng Huyền Thiên tông trưởng lão, có vài chục nhân chi nhiều . Ngồi ở đài chủ tịch trung ương hai vị Thái Thượng trưởng lão, đã là già trên 80 tuổi chi niên, lại sắc mặt hồng nhuận phon phốt, bởi vì cái gọi là hạc phát

đồng nhan . Hai mắt sáng ngời hữu thần, ánh mắt sắc bén, không giận tự uy .

Đài chủ tịch bên ngoài, phân bố tám trong đó lôi đài lớn, lại vòng ngoài còn phân bố mười mấy cái ít hơn chút lôi đài .

Dưới lôi đài, ước chừng gần ngàn tên tham gia tuyển bạt thiếu niên tài俊, từng cái thẳng tắp lồng ngực, đứng chung một chỗ tạo thành một cái phương trận .

Đây đều là Thiên Vân thành tu võ giả tương lai hi vọng, cũng là mỗi gia đình thậm chí gia tộc kiêu ngạo .

Tiến vào Huyền Thiên tông, chính là tiến vào tu Võ Thánh, thành tựu vô khả hạn lượng .

Rất nhiều gia tộc đều sẽ đối với thiên tư ra tất cả con em trọng điểm bồi dưỡng, thậm chí không tiếc trọng kim mua sắm các loại đan dược cùng thiên tài địa bảo, để cầu những nòi tử đệ đang tuyển chọn chỉ đạt tới trước Đốc cấp .

Cho nên nhóm này thiếu niên bên trong có gần nửa số, mặc dù tu vi đạt tới Đốc cấp, nhưng bởi vì đan dược và thiên tài địa bảo đắp lên, cảnh giới trên thực tế còn dừng lại ở Chiến Sư cửu phẩm, không thể xưng là chân chính Chiến Đốc cao thủ .

Dật Trần tại nhóm người tuổi trẻ này bên trong là tuổi tác nhỏ nhất, mười sáu tuổi, hoa quý vừa mới bắt đầu, liền phải tiếp nhận loại này tàn khốc cạnh tranh .

Nhưng trong lòng của hắn rất chắc chắn, đi qua nửa tháng trước phù thành chủ thực chiến tôi luyện, lòng tin càng đầy, thực lực cũng càng mạnh .

Nhìn lấy những cái này lớn hơn mình người cạnh tranh, hắn không có chút nào sợ hãi, thậm chí đều không có một chút tâm thần bất định .

Hắn mặc dù nhưng đã là Đốc cấp tam phẩm, nhưng thu liễm khí tức, theo người ngoài nhiều lắm là chính là Đốc cấp nhất phẩm tu vi .

Ẩn tàng một chút khí tức, không cần quá sớm trở thành chứng chú mục, vẫn có thể xem là một loại an toàn hữu hiệu, có lợi mà vô hại biện pháp .

Bốn năm một lần Huyền Thiên tông đệ tử tuyển bạt giải thi đấu, rốt cục kéo ra màn che .

Huyền Thiên tông các trưởng lão tại trên mỗi sân đấu phương đều bố trí kết giới trận pháp, dùng lôi đài biến thành một cái độc lập tiểu không gian, không bị bên ngoài quấy nhiễu .

Dật Trần đối thủ thứ nhất ước chừng hai mươi tuổi, kích cỡ cùng Dật Trần không sai biệt lắm, lớn lên tương đối lão thành, sợi râu đều dài ra không ít, cái trán nếp nhăn có thể thấy rõ ràng .

Muốn đến là tu luyện lúc dụng công quá độ, tổn thương tế bào não đi lên lôi đài, đôi mắt nhỏ liếc một cái, vui .

Nghĩ thầm bản thân vận khí thật tốt, dụng hơn nửa đại hải tử, trắng trắng mềm mềm, hắn là gia tộc nào công tử ca, xem ra chính là công tử bột, không chịu nổi một kích, trận đấu thắng lợi đã trải qua đang hướng về mình vẫy tay .

Bất quá, hắn một bên lăm lăm, một bên rờn rã vạt áo, xoay vận cổ, cái này sao vẫn là muốn bảo trì một chút phong độ .

Dật Trần gặp tiểu tử này lại nhai địa không biết làm trò gì, chờ một lát còn không có động tĩnh, thực sự nhịn không được, vung một quyền liền đánh tới .

Cường độ cũng không lớn cũng liền khoảng bảy phần mười, tốc độ, thoát nhìn rất chậm, đây cũng là dò xét tính tiến công .

Đối phương gặp Dật Trần một quyền này, nhìn như nhẹ nhàng không cái gì lực lượng, đại hi .

Nguyên lai nghĩ một điểm không sai, vận khí quá tốt, thế là huy quyền chặn lại, dùng tới tám thành công lực, đó là hắn cảm thấy đối phó Dật Trần đã đầy đủ, cho nên chưa đem hết toàn lực .

Ầm——

Hai quyền va nhau, hai cổ chiến khí đụng vào nhau, phát ra một tiếng oanh minh . Sóng âm hóa thành một lần tấn rung động, chậm rãi khuếch tán ra, cho đến biến mất ở kết giới chỗ .

"A —— tay ta!"

Dật Trần nghe thấy một tiếng hét thảm, đối phương nắm tay phải bị đánh trúng bị vỡ nát gãy xương, máu tươi theo ngón tay chảy xuống .

Ánh mắt lại gắt gao trừng mắt Dật Trần, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, còn có một phần không cam tâm .

Bất quá loại này không cam tâm, cũng chỉ là cho mình một cái an ủi mà thôi, kỳ thật trong lòng của hắn rõ ràng, mặc dù vừa rồi chỉ dùng tám thành công lực, nhưng nhìn ra được đối phương đồng dạng chưa đem hết toàn lực, mặc dù như thế, nắm tay phải đã bị đánh nát, nếu là song phương nghiêng hẳn tất cả, làm liều chết đánh cược một lần, chỉ sợ bản thân cái này cái mạng nhỏ, liền mang không quay về .

Tại trọng tài tuyên bố thắng lợi về sau, Dật Trần đi ra kết giới xuống lôi đài .

Lần này không có người hỏi han ân cần, bởi vì Phiêu Nhiên đã rời đi Thiên Vân thành, lúc sắp đi, mặc dù mọi người đều biểu hiện được rất rụt rè, nhưng từ trong lòng tuôn ra không bỏ đi không cách nào che giấu.

Cứ việc ở chung thời gian không dài, có thể bất tri bất giác đã có thiếu nam chung tình thiếu nữ hoài xuân cảm giác.

Trận thứ hai, người quen biết cũ, Lưu Đông.

Vừa thấy mặt, hai người đều có chút ngoài ý muốn, từ lần trước buông tha Lưu Đông về sau, Dật Trần giống như không thể nào hận hấn, thậm chí ngay cả đánh hấn hào hứng đều không có.

Đối mặt loại rác rưởi này cấp bậc đối thủ, để Dật Trần ra lại một lần tay, thật sự là quá không có ý nghĩa.

Mà Lưu Đông phảng phất minh bạch Dật Trần tâm tư, biểu hiện được cực kỳ phối hợp, bắt đầu tranh tài về sau, Lưu Đông không có động thủ, mà là quay người đối mặt trọng tài, cung cung kính kính nói ra: "Ta bỏ quyền."

Sau đó nhìn cũng không nhìn Dật Trần một chút, liền xuống lời đài, nghênh ngang rời đi.

Lưu Đông nguyên bản có lòng tin chiếm lấy một cái Huyền Thiên tông đệ tử danh ngạch, dù sao tại Trần gia đạt được trợ giúp không ít, đan dược loại hình đã từng dùng qua một chút, bản thân cảm giác rất tốt.

Hắn thấy, chỉ cần không động vào Dật Trần cùng Trần Hùng hai vị, còn lại đều có thể ganh đua ưu khuyết điểm.

Nhưng mà, hết lần này tới lần khác sợ điều gì sẽ gặp điều đó, đối mặt Dật Trần, Lưu Đông thậm chí ngay cả một trận chiến dừng khí đều không có, trừ bỏ quyền chính là nhận thua, không vậy cái khác đường có thể để cho lựa chọn.

Trận thứ ba, Dật Trần chỉ dùng một chiêu liền lấy được thắng lợi. Ngày đầu tiên tranh tài, hết thấy ra hai chiêu, thắng ba trận, đủ thoải mái.

Đây là bởi vì chừng hai mươi tuổi người trẻ tuổi, dưới tình huống bình thường tu vi có thể đạt tới Chiến Đốc nhất phẩm, coi như thiên tư thông minh.

Có rất nhiều người thật vất vả sẽ tu vi tăng lên tới nhị phẩm thậm chí tam phẩm, lại phát hiện mình đã là người đã trung niên, liền tham gia thi tuyển tư cách đều không có.

Ngày thứ hai vẫn bình thản, Dật Trần không vậy gặp được cường thủ, cơ hồ là không đánh mà thắng địa kết thúc chiến đấu.

Ngày thứ ba cuối cùng một trận mười sáu tiến tám, thắng liền tiến vào Huyền Thiên tông, thua là bị đào thải.

Dật Trần giao đấu Trần Hùng. Trần Hùng từng bị Dật Trần một quyền đánh trúng ngực, là cái thứ nhất nói nhận thua, làm Lưu Đông gặp được nguy cơ lúc, hấn lại chỉ vì bảo toàn tự thân.

Theo Dật Trần, hấn chính là một cái vô tình vô nghĩa gia hỏa, hơn nữa còn là chủ nhà họ Trần chi tử.

Gặp được dạng này đối thủ, Dật Trần liền không có chuẩn bị để hấn tốt hơn mà giờ khắc này, Trần Hùng trong lòng cũng có tính toán, tuy nói lúc ấy bại bởi Dật Trần, đó cũng là khinh địch chỗ đến, không chiến chỉ tội.

Dù sao mình không vậy chân chính cùng hấn so chiêu, nói cách khác thực lực mình không có bị Dật Trần thăm dò, nhưng trái lại, Dật Trần một quyền kia bất quá Đốc cấp nhất phẩm tu vi, Trần Hùng thực tế tu vi đã là tiếp cận nhị phẩm.

Cho nên hấn hôm nay còn là vô cùng tin tưởng, gặp Dật Trần đặt chân chưa ổn, vượt lên trước nổi lên.

Bỏ Sơn Thần quyền——

Trần Hùng tay phải hư nắm hình thành hình quả đấm, chiến khí từ quyền cổng chảy ra, tạo thành từng đạo từng đạo ánh sáng màu vàng vòng, không ngừng khuếch tán.

Ở cái này độc lập trong tiểu không gian, chiến khí ba động dần dần tăng cường hình thành một luồng kinh phong, theo nắm đấm cấp tốc đánh phía Dật Trần.

Nhưng đây chỉ là hư chiêu, vốn định quyền đến lúc đó Dật Trần tất nhiên né tránh, lại lấy ngược chiều kim đồng hồ chân tiến công.

Nhưng mà, Dật Trần gặp quyền tới khí thế hùng hổ, khoe miệng nhấc lên một tia cười lạnh, cũng không chống đỡ, mà là lẳng lặng chờ đợi một quyền này đến.

Trần Hùng không nghĩ tới Dật Trần sẽ phản ứng như thế, thế mà không né tránh, ngược lại để cho hấn ngược chiều kim đồng hồ chân tập kích biến thành giả chiêu.

Cũng may Trần Hùng ứng biến cực mạnh, tâm niệm chạy bằng điện phía dưới, dứt khoát hư chiêu biến thực chiêu, chiến khí không ngừng tuôn hướng nắm tay phải, như núi kêu biển gầm hướng Dật Trần đánh tới.

Dật Trần tay trái thành chuông, từ Ngũ Hành Chi Khí chuyển hóa thành chiến khí tụ ở lòng bàn tay, chờ đến quyền sắp đến mặt lúc, đột nhiên duỗi tay nắm lấy Trần Hùng nắm tay phải .

Trần Hùng cảm giác một quyền này lập tức phải oanh trúng Dật Trần, trên mặt lộ ra nụ cười đắc ý, nhưng sau một khắc hấn vừa muốn lộ ra tiểu dung liền cứng ở trên mặt .

Bởi vì nắm tay phải đã bị Dật Trần một mực giữ tại trong lòng bàn tay, mặc dù trải qua giấy dựa vẫn không làm nên chuyện gì .

Dật Trần tay trái dùng sức kéo một phát, Trần Hùng thân thể chưa phát giác hướng trước một nghiêng, dần dần mất đi cân bằng

Đội sẽ Trần Hùng thân thể dẫn tới trước người mình, Dật Trần tay phải chọt vỗ đối phương bộ ngực, đồng thời trái nhẹ buông tay .

Phốc thử ——

Bành ——

Tiếng thứ nhất là chuông kích bộ ngực phát ra, mang theo xương sườn đứt gãy thanh âm tiếng thứ hai là Trần Hùng thân thể bay ra va chạm kết giới thanh âm .

Phốc ~~~~~

Lần này là Trần Hùng thổ huyết thanh âm, chỉ thấy hấn chậm rãi từ dưới đất bò dậy, sắc mặt tái nhợt, bộ ngực mơ hồ xem ra có một bàn tay lớn lồm, nhìn như lung lay sắp đổ .

Xem ra Trần Hùng đã trải qua mất đi chiến đấu lực, Dật Trần cũng không nghĩ tới muốn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, cho nên đứng ở một bên yên lặng theo dõi kỳ biến .

Lấy Trần Hùng vừa rồi một quyền, Dật Trần biết rồi, đối với mình không có bất kỳ cái gì uy hiếp, dạng này chiến đấu có thể đặc sắc, cũng không kích thích . Trần Hùng cũng không có dùng Dật Trần xuất ra toàn bộ thủ đoạn, liền đã rõ ràng ăn thiệt thòi .

Dật Trần cảm thấy vẫn chưa thỏa mãn, trong lòng ngược lại hi vọng, Trần Hùng có thể đứng lên, cùng mình tái chiến, cũng tốt kiểm nghiệm một chút trong khoảng thời gian này tu luyện thành quả .

Rống ~~~~~

Đột nhiên Trần Hùng phát ra một tiếng chấn thiên động địa gầm rú, trong kết giới tiểu không gian giống địa chấn một dạng, mặt đất xuất hiện mấy khe nứt, sâu đạt một mét .

Ngay cả kết giới cũng giật lên đến, Dật Trần đầu ông ông tác hưởng, giống như là nhận kỳ dị nào đó kích thích, thần trí đều chịu ảnh hưởng .

Mà hiện trường đang trực trọng tài, Huyền Thiên tông cấp chiến tướng nội môn trưởng lão cũng gấp nhú mày, một mặt ngưng trọng . Sau đó liền xông ra kết giới, rồi đi lùi dài, hướng quảng trường chính giữa đài chủ tịch lao đi .

Chỉ thấy Trần Hùng đang gầm rú về sau, cả người đều biến .

Một bộ quần áo đã phân thành từng sợi vải vương vãi xuống, thân trên trần trụi bên ngoài, ngực lồm lấy mất trần có thể thấy tốc độ bổ sung đứng lên, trong nháy mắt trở về hình dáng ban đầu .

Trần Hùng đứng tại chỗ, toàn thân bao phủ một tầng hắc sắc khí thể, trên mặt không có một tia huyết sắc, con mắt gắt gao nhìn chăm chăm Dật Trần, con mắt đã trải qua biến thành huyết hồng sắc, bắn ra hai đạo sắc bén quang mang, phảng phất hai thanh lợi kiếm, hướng Dật Trần đâm tới

Dật Trần phát hiện, mình đã không cách nào động đây, không gian xung quanh phảng phất bị cấm chế, liên ý thức cũng vô pháp triển khai, tình thế phi thường nguy cấp .

Đạp, đạp, đạp, đạp

Trần Hùng mặt mũi dữ tợn từng bước một tới gần Dật Trần, giống như một đầu cao giai ma thú, chính giương nanh múa vuốt đánh tới .

Trên người hấn hắc khí là chậm rãi tản ra, từng tia từng sợi trời hướng Dật Trần, hắc khí chỗ đi qua không khí cơ hồ bị rút khô, chỉ còn lại làm cho người ngạt thở thậm chí khí tức tử vong .

Đây là Dật Trần chưa bao giờ thấy qua trận thế, thậm chí so với Hoàng cấp mộ táng trong địa đạo quý khí, càng có uy hiếp .

Dật Trần trở mắt nhìn hắc khí dần dần xâm nhập thân thể của mình, lại không cách nào chống cự, mà lúc này Trần Hùng lại chậm rãi duỗi ra một cái tay, nắm thành trảo hình, kinh lực chỗ đến gân cốt tất hiện .

Trần Hùng móng vuốt hướng Dật Trần đỉnh đầu chộp tới, mà Dật Trần toàn thân bị giam cầm, tất cả tu vi không cách nào thi triển, mắt thấy Dật Trần sẽ

mệnh tang dưới vuốt

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Tổ đội

Thử ——

Chợt thấy hai đạo tinh quang từ Dật Trần trong mắt nhanh chóng bắn mà ra, đón lấy Trần Hùng cái kia hai đạo quang mang. Cùng lúc đó, xâm nhập Dật Trần hắc khí cũng dựa theo trật tự tụ tập ở một chỗ.

Từ đạo quang mang hai hai va nhau, phát ra không khí vỡ tan thanh âm, Trần Hùng ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, quang mang cũng dần dần âm đạm cho đến biến mất.

Mà Dật Trần giờ khắc này thân thể đột nhiên khôi phục tự do, vung lên một quyền đánh tới hướng Trần Hùng đang muốn bắt vào tay trào.

Bành ——

Ba ——

Một quyền này tụ tập Dật Trần hùng hậu chiến khí, đánh trúng đối phương móng vuốt về sau, dư thế chưa tiêu, thuận cổ tay, khuỷu tay, mãi cho đến cánh tay phải, Trần Hùng toàn bộ một cái cánh tay phải bị đập nát bấy.

Dật Trần một kích thành công, không còn giống vừa rồi như thế phong độ thân sĩ, vung lên một cước thăm dò tại Trần Hùng phần bụng, Trần Hùng giống điều đứt dây một dạng bay ra, đâm vào kết giới phía trên, lại đánh hồi trong võ đài ở giữa.

Dật Trần tức giận chi cực, đang chờ tiến lên kết quả hấn tính mệnh, lại bị bay lượn mà đến Thái Thượng trưởng lão ngăn lại, một vị trưởng lão khác là đem Trần Hùng khống chế lại.

"Vị tiểu huynh đệ này, còn lại sự tình chúng ta tới xử lý." Thái Thượng trưởng lão lộ ra hòa ái tiểu dung, ân cần nói với Dật Trần: "Người ngồi xuống trước, ta cho người kiểm tra một chút, nhìn bị thương có nặng hay không."

Dật Trần vẫn là chưa tỉnh hồn, theo lời ngồi xuống, điều dưỡng sinh tức.

Thái Thượng trưởng lão chường chống đỡ Dật Trần bộ ngực, phát ra nội lực, Dật Trần bỗng cảm giác có một cỗ nguyên khí mãnh liệt mà đến, kỳ quái là trong cơ thể mình cũng không tiếp thụ cỗ này nguyên khí, ngược lại từ thể nội tuần ra hai loại càn sức mạnh mạnh mẽ, sẽ tiến vào nguyên khí đuổi ra ngoài

"A ——" Thái Thượng trưởng lão thở nhẹ một tiếng, lập tức rút lui xuất thủ chường, lâm vào trầm tư.

"Tiểu huynh đệ, ta hiện tại không có cách nào tra ra người thương thể trong cơ thể. Chính người lại kiểm tra nhìn xem, có hay không khó chịu chỗ nào." Thật lâu, Thái Thượng trưởng lão từ bỏ kiểm tra, dùng một loại kỳ quái ánh mắt nhìn Dật Trần, sau đó đưa cho Dật Trần một khối ngọc bài, nói ra:

"Người đến Huyền Thiên tông về sau, nếu gặp được bản thân không cách nào giải quyết sự tình, có thể cầm khối này truyền tin ngọc bài tìm ta."

"Xin hỏi Thái Thượng trưởng lão, hấn vừa rồi dùng là công pháp gì, thật đáng sợ." Dật Trần lòng vẫn còn sợ hãi hỏi.

"Cái này giống U Âm môn nhiếp phách trào, phách là phụ thuộc hình người thể mà tồn tại tinh thần, chủ quản cái này tinh lực, khí. Bao hàm nguyên khí, Ngũ Hành Chi Khí, tuần hoàn chi khí, đại đạo chi khí cho nên người vừa rồi sẽ bị giam cầm, vạn hạnh là công lực của hấn còn thấp, người mới có mạng sống cơ hội."

Thái Thượng trưởng lão gặp Dật Trần có thể từ nhiếp phách dưới vuốt chạy trốn, sâu cảm thấy ngoài ý muốn, hơn nữa lại tra không ra thương thế, chỉ có thể hiểu được vì Trần Hùng công lực không đủ.

Nhưng trong lòng của hấn rõ ràng, Dật Trần thể nội có lẽ có một loại nào đó bảo mệnh thần vật, chỉ là lấy bản thân nhận biết còn không cách nào phát hiện, nếu như đúng như này, vậy hấn tuyệt không phải người thường.

Cho nên mới sẽ nói cho Dật Trần những cái này, cũng đưa cho ngọc bài . Đây đối với Huyền Thiên tông đệ tử mà nói, là cực lớn ban ân, cho dù là nội môn đệ tử, muốn nghĩ ra được Thái Thượng trưởng lão ưu ái, cũng chỉ có vì số cực ít người nổi bật .

Một cái vừa mới trúng tuyển, còn không có chính là nhập môn ngoại môn đệ tử, lại có thể đạt được Thái Thượng trưởng lão ngọc bài, tại thường nhân xem ra là không thể tưởng tượng, nhưng Dật Trần cũng không có nghĩ đến muốn đi sử dụng .

Chỉ có bằng thực lực mình, rất nhiều trong ngoại môn đệ tử trở hết tài năng, tiến vào nội môn, mới có năng lực ý nghĩ tra tìm Linh Thụ cảnh khô . Nếu không chỉ dựa vào một khối ngọc bài, coi như biết được Linh Thụ dưới cảnh khô rồi, khả năng cũng không có thực lực lấy được

Đến tận đây Huyền Thiên tông đệ tử tuyển bạt hoàn thành, tám tên trúng tuyển đệ tử nửa tháng sau theo trưởng lão đi Y Lan Thánh Sơn báo danh .

Nửa tháng này thiên, Dật Trần đều ở trong phủ thành chủ . Đi qua trong khoảng thời gian này tu luyện, tăng thêm tránh tinh lâu Mộc tinh hoa sung túc, Dật Trần thể nội Mộc cầu đã trải qua cùng thổ cầu đồng dạng lớn .

Hơn nữa tại Cỏ Non dưới sự trợ giúp, Dật Trần cũng học được trừ tạp chiết xuất . Hiện tại thể nội chỗ bảo tồn thổ Mộc Nhị cầu, đều là tinh thuần hùng hậu, tuyệt không một chút tạp chất .

Kết giới trận pháp cũng có tinh tiến, hẳn là có thể ngăn trở Đốc cấp cửu phẩm thời gian ngắn công kích .

Cỏ Non cơ hồ mỗi ngày đều muốn trốn vào Nhật Nguyệt Âm ăn no nê, khuôn mặt nhỏ càng hồng nhuận phon phớt, tu vi càng là đề cao cấp tốc .

Dựa theo chính năng thuyết pháp, năng bố trí kết giới trận pháp ít nhất có thể ngăn trở Chiến Soái cấp cường giả .

"Đại ca ca, Cỏ Non không muốn tách ra, ngươi mang ta đi chung đi, có được hay không?" Cỏ Non cái miệng nhỏ nhắn cong lên, vành mắt hồng hồng, năn nỉ lấy Dật Trần .

"Đại ca ca cũng muốn mang Cỏ Non cùng đi, không nguyện ý lưu lại Cỏ Non một người ." Dật Trần càng ngày càng ưa thích cái này đáng yêu tiểu tinh linh, nhưng là, "Ta bây giờ không có năng lực bảo hộ ngươi, nếu như bị người trông thấy, ngươi sẽ rất nguy hiểm ."

"Hi hi, ngươi thực đồng ý dẫn ta đi . Quá tốt, không ai có thể nhìn thấy ta, trừ ngươi . Ta tại phủ thành chủ thật nhiều năm, Công Tôn thành chủ cũng không phát hiện ta ." Gặp Dật Trần lo lắng năng an toàn, cũng không phải là chán ghét mang nàng đi .

Cỏ Non cao hứng phi thường, lập tức liền thay đổi tiểu dung: "Đại ca ca, Cỏ Non vốn chính là yêu tinh, nếu như không muốn để cho người khác trông thấy, người khác liền nhìn không thấy ta . Nếu là không có việc gì, ta liền mỗi ngày đợi tại Nhật Nguyệt Âm bên trong không ra, dù sao không người biết Nhật Nguyệt Âm bí mật ."

"Nguyên lai ngươi đánh là cái chủ ý này . Tiểu phiêu dân ." Dật Trần phá một chút Cỏ Non cái mũi, cười mắng .

"Người ta còn có thể giúp ngươi dùng thuốc lưu thông khí huyết chiết xuất, còn có thể chơi với ngươi mà ." Cỏ Non lôi kéo Dật Trần tay, nũng nịu lấy .

Cỏ Non thiên chân vô tà bộ dáng, để Dật Trần cảm thấy mình phảng phất trở lại lúc tuổi thơ thay mặt, vô ưu vô lự, rất là hài lòng .

Y Lan Thánh Sơn, tọa lạc tại Thiên La Vương quốc bên ngoài mây vạn dặm, là Thiên La đại lục bên trên nhất dãy núi lớn một trong .

Núi non trùng điệp dãy núi vờn quanh, phong thẳng nhập mây thác nước chảy bay, từ xa nhìn lại, cái kia trong dãy núi trung tâm, tường vân lượn lờ, cỏ mọc che trời, giống như tiên cảnh chính là Thánh Sơn vị trí, mà cái kia một nửa đứng sừng sững trong mây phía trên đỉnh cao nhất tức là Huyền Thiên tông vị trí hạch tâm—— Vân Tiêu Phong .

Lần này Huyền Thiên tông từ Thiên La Vương quốc cộng tuyển nhận mới trúng tuyển đệ tử hơn bốn trăm người, bọn hắn cùng các trưởng lão cùng một chỗ, là trải qua vận tốc âm thanh truyền tống trận đi vào Y Lan Thánh Sơn dưới chân .

Vận tốc âm thanh truyền tống trận, kỳ thật chính là một cái cự đại kết giới trận pháp, trước từ bố trí người đưa vào năng lượng, lại thông qua thôi động năng lượng sinh ra cao tốc, đem người truyền tống đến chỉ định địa phương .

Vận tốc âm thanh truyền tống trận một canh giờ truyền tống khoảng cách là hơn một vạn dặm, cho nên Dật Trần bọn hắn tại trong truyền tống trận đợi hơn hai canh giờ .

Tu vi đạt tới Chiến Vương cấp bậc cường giả, có thể xé rách không gian, đã thông không gian đường hầm, cực tốc di động, trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm .

Nhưng Thiên La đại lục Vương giả, lác đác không có mấy . Đại đa số người đường dài lữ hành thời điểm, vẫn là muốn bỏ ra nhiều tiền ngồi vận tốc âm thanh truyền tống trận .

Từ truyền tống trận đi ra, tại Y Lan Thánh Sơn chân núi chỗ .

Các trưởng lão đưa cho mỗi một trúng tuyển đệ tử một cái viết 'Bên ngoài' chữ ngọc bài, đây là đi tông môn báo danh bằng chứng, trong nửa tháng đều có thể báo danh .

Chỉ có báo danh về sau mới có thể xem như Huyền Thiên tông ngoại môn đệ tử, hưởng thụ tông môn bảo hộ .

Trước lúc này, tự do hoạt động, nếu nửa tháng sau còn không có báo danh, là coi là từ bỏ tư cách .

"Các người tùy tiện hái lấy phương thức gì, trong nửa tháng nhất định phải đến chỗ ghi danh, tới trước có thưởng . Ta chỗ này có địa đồ, sau nửa canh giờ tự động biến mất, các người nhìn cẩn thận, đặc biệt là ma thú ẩn hiện địa phương ."

Một trưởng lão vung tay lên, bên cạnh trên sườn núi xuất hiện một cái chũm mười trượng vuông vắn cự hình địa đồ .

Sau đó các trưởng lão liền toàn bộ rời đi, chỉ để lại cái này hơn bốn trăm cái mới trúng tuyển đệ tử .

Mọi người phản phật xúm lại đi qua, cẩn thận xem xét con đường tiến tới, để tránh mình ở cái này núi non trùng điệp bên trong mắt phương hướng .

"Địa đồ không . Liền nhanh như vậy không, ta còn đến không kịp nhớ kỹ "

"Ta cũng vậy, làm sao bây giờ? "

Nhìn thấy một số người thất kinh, Dật Trần lại cười cười, hẳn tại địa đồ biến mất trước đã đem phía trên kia đánh dấu phương vị nhớ tình huống .

Hắn đang nghĩ, dựa theo địa đồ lộ tuyến, ba ngày liền có thể đến tới tông môn, vì cái gì trưởng lão muốn cho thời gian nửa tháng đâu .

Chẳng lẽ trên đường đi có không tưởng được gian nguy, tự mình một người căn bản là ứng phó không .

"Đến, chúng ta tổ đội đi ma thú a, có thực lực nhanh lên tới . Đội trưởng của chúng ta là Vu công tử, Chiến Đốc nhị phẩm ."

"Chúng ta là Hạ gia, đội trưởng Hạ công tử Chiến Đốc tam phẩm . Mau tới báo danh a, Đốc cấp nhất phẩm liền đứng tới ."

"Chúng ta là đồ thành, Vương công tử Chiến Đốc tam phẩm, tổ hai mươi người đội ngũ, hiện tại chiêu Chiến Đốc nhị phẩm đội viên, nhớ không rõ địa đồ không cần "

Thế là mọi người vội vàng một đoàn, bản thân tổ đội làm đội trưởng, tại xoi mói đội viên cũng có báo danh về chỗ, nghĩ đến thực lực mạnh trong đội đi .

Có chút đệ tử vừa ra đến trước cửa, đã từng thụ đến gia tộc nhắc nhở, dựa theo dĩ vãng lệ cũ, đệ tử mới nhập môn tốt nhất từ một số người tạo thành tiểu đội, lấy ứng phó trên đường khả năng xuất hiện tình huống .

Dật Trần cũng không có đạt được bất luận cái gì nhắc nhở, có lẽ Công Tôn Hoàn cũng không hiểu những cái này . Nhưng trên núi có ma thú, điểm này Dật Trần tự nhiên biết rồi .

Thế là, Dật Trần ngồi tại trên một tảng đá lớn, nhìn lấy kêu loạn đám người

Hỗn loạn nửa canh giờ, thời gian dần qua yên tĩnh . Đi qua tương hồ chọn lựa, tạo thành hơn hai mươi chi đội ngũ, nhân số từ mười cái đến hai mươi cái không giống nhau, mỗi chi đội ngũ tuyển đội trưởng cùng phó đội trưởng các một tên .

Tổ hảo đội đều đem đội viên gọi vào một chỗ, thương lượng phương án hành động, có nguyên nhân vì không đồng ý với ý kiến tranh đến mặt đồ tới mạng tai, thậm chí có vén tay áo lên chuẩn bị dùng vũ lực giải quyết vấn đề, lại bị bên cạnh đội viên giữ chặt

Tại Dật Trần cách đó không xa, còn có mười mấy người, ngồi xổm tại nơi đó than thở .

Bọn họ là bị những cái kia đội ngũ cự tuyệt tiến vào, tu vi đều là Chiến Đốc nhất phẩm, thoát nhìn cũng không phải rất cơ linh, không người nào nguyện ý tiếp nhận bọn hắn .

Mà bọn hắn tại lọt vào người khác giễu cợt châm chọc về sau, ngay cả mình tổ đội dừng khí đều không .

"Uy, ta nói, chúng ta cũng tổ cái đội thế nào?" Dật Trần từ trên tảng đá nhảy xuống, hướng về phía những cái này bị đào thải trúng tuyển đệ tử nói ra .

"Tổ đội, chúng ta" một người trong đó ngạc nhiên nhìn Dật Trần một chút, sau đó lại gục đầu xuống: "Người cũng là nhất phẩm tu vi, chúng ta những người này ở giữa không có một cái nào nhị phẩm, coi như tổ đội thực lực cũng là yếu nhất ."

Dật Trần cũng không tức giận, mỉm cười nhìn lấy hắn, nói ra: "Chúng ta tổ đội là vì cùng bọn hắn đánh nhau sao, cái gì là thực lực yếu, không chiến trước e sợ mới là nhu nhược . Chúng ta còn chưa có thử làm sao sẽ biết yếu nhất, nếu như nói như vậy, người có thể trực tiếp về nhà . Các người nói có đúng hay không?"

Chương 31: Rồng ma thú

"Đúng thế, chúng ta tổ đội đánh ma thú, không cần cùng bọn hấn so . Chỉ cần chúng ta tại trong nửa tháng, đến tông môn báo danh là được ." Bị Dật Trần nói chuyện, có người kịp phản ứng .

"Chúng ta tu vi không cao, một người đương nhiên không được, nhưng mười mấy người cùng một chỗ, chưa chắc sẽ bại bởi ma thú, ta nguyện ý ." Lập tức có người phụ họa .

"Ta nguyện ý ."

"Ta nguyện ý ."

"Tốt, nguyện ý, hướng bên trái dựa vào khe nghiêng, không nguyện ý, đợi tại nguyên chỗ ." Dật Trần nói xong, bản thân trước hướng bên trái đi đến .

Sau đó lần lượt có người theo tới, cuối cùng tại chỗ chỉ còn lại hai người, liếc mắt nhìn nhau, cúi đầu, chậm rãi cũng đi tới .

Liền Dật Trần ở bên trong hết thấy mười sáu người, tổ đội thành công .

Mặc kệ thực lực cao thấp, một cái không có roi xuống, Dật Trần đem bọn hấn thu sạch nhập dưới trướng .

Bởi vì là Dật Trần đề nghị tổ đội, cho nên đội trưởng tự nhiên trừ Dật Trần ra không còn có thể là ai khác, phó đội trưởng là vừa mới phản ứng đầu tiên, hấn gọi Totti .

Những đội ngũ khác đã sớm xuất phát, chỉ có Dật Trần đội ngũ roi vào cuối cùng, cất bước đã trải qua so những đội ngũ khác trễ một bước .

Ba ngày sau, Y Lan Thánh Sơn bên ngoài trong rừng rậm nguyên thủy .

Rồng ——

Theo đất rung núi chuyển tiếng rồng, trong rừng thoát ra một con mèo hoang giống như ma thú, ba cái đuôi cũng chỉ có một con mắt, kích cỡ không tính lớn, cao hơn một mét dài hơn ba mét, trong đó cái đuôi liền chiếm gần một nửa chiều cao .

"Rồng ma thú ." Dật Trần biết rồi đây là một cái tam giai ma thú, thực lực tương đương tại Chiến Đốc năm đến lục phẩm .

Nó to lớn nhất vũ khí chính là tiếng rồng, nó khàn cả giọng địa vừa hô, có thể ngăn chặn trăm loại dã thú đồng thời phát ra tiếng kêu .

Tiếp theo là cái kia ba cái đuôi, nó bay lên thời điểm, cái đuôi có thể khống chế phương hướng, hạ lạc lúc cái đuôi lại có thể làm dù nhảy dù, quan trọng hơn là nó cái đuôi tại công kích lúc, thậm chí có thể thả ra phân đuôi lông kim, xem như ám khí ám sát địch nhân .

Cho nên nó so phổ thông ma thú cấp bốn càng có uy hiếp, lại càng không dễ ứng phó .

Dật Trần bọn hấn từ rừng cây khe hở bên trong đôi mắt nhìn lại, rồng ma thú thoát ra phương hướng bên trái đằng trước một đường địa ngoại, mục tiêu là đô thành Vương công từ tổ kiến đội ngũ .

Cái đội ngũ này cùng sở hữu hai mươi tên thành viên, đội trưởng Vương công tử vì Đốc cấp tam phẩm, còn lại đều là nhị phẩm .

Đây cũng là tất cả trong đội ngũ thực lực mạnh nhất, bọn hấn nào ra động tĩnh cũng to lớn nhất .

Gặp được ma thú cấp hai, bọn hấn thậm chí đuổi đi những đội ngũ khác, sợ người khác đoạt ma hạch, về sau liền dứt khoát không cần người khác ở tại bọn hấn phụ cận xuất hiện .

Mặc dù chậm trễ một chút thời gian, nhưng so sánh thu hoạch ma hạch, bọn hấn cảm thấy vẫn là rất đáng giá .

Vì thế đã trải qua cùng hai chi đội ngũ phát sinh qua xung đột, còn đã thương những đội ngũ khác một vị phó đội trưởng .

Mà lúc này, rồng ma thú xuất hiện cho bọn hấn mang đến hưng phấn .

"Rốt cục nhìn thấy tam giai ma thú, tam giai ma hạch so ma hạch cấp hai muốn quý gấp năm lần trở lên, hơn nữa thịt này cũng là dinh dưỡng phong phú, đối với tu luyện thể nhưng là có lợi thật lớn ." Vương công tử mắt lộ ra tinh quang, phảng phất cái này rồng ma thú đã thành hấn vật trong bàn tay .

Thế là hạ lệnh: "Mọi người nhanh vây quanh nó, vừa động thủ một cái, đừng để nó chạy ."

Hai mươi người hình thành một vòng vây, sẽ rống ma thú vây vào giữa, từng cái ma quyền sát chưởng .

"Bên trên ."

Theo Vương công tử ra lệnh một tiếng, mọi người cùng nhau xuất thủ, to lớn chiến khí tụ tập cùng một chỗ, tạo thành một đạo cuồng hoành vô cùng uy áp .

Mười chín cái Đốc cấp nhị phẩm thêm cái trước tam phẩm, cho nên chiến khí ngưng tụ, chân mà đối kháng một vị Đốc cấp lục phẩm trở lên cao thủ .

Mà con ma thú này chỉ bất quá Đốc cấp lục phẩm thực lực, há không là một bữa ăn sáng .

Nhưng là bọn hắn không nghĩ tới là, rống ma thú thực lực xác thực tương đương với Chiến Đốc năm đến lục phẩm, đó là chỉ tu vi .

Mà tiếng rống cũng không có tính toán ở bên trong, đây mới là đáng sợ nhất .

Rống ma thú dừng bước, hít nó cái kia duy nhất hỏa mắt to màu đỏ, quét mắt những nhân loại này, phảng phất căn bản cũng không đem bọn hắn để vào mắt .

Cái này hai mươi người vòng vây dần dần đang thu nhỏ lại, chiến khí đảo qua chỗ, cành cây to nha kịch liệt đong đưa, như bị gió lớn thổi qua, hơi mảnh chút thụ mộc đã bị thổi đến ngã trái ngã phải .

Cỗ này ngưng tụ hai mươi người chiến khí, như là nghiền ép mà đến sơn phong, thẳng bức rống ma thú

Rống ——

Rống ma thú tiếng gào này gọi, như là trời trong phích lịch, ở trong rừng cây nổ tung ra .

Mãnh liệt sóng âm lấy rống ma thú làm trung tâm, hướng bốn phía khuếch tán . To cỡ miệng chén đại thụ bị chấn thành hai đoạn, lại mảnh chút liền bị nhỏ tận gốc .

Oanh ——

Làm rống ma thú sóng âm cùng hai mươi vị Đốc cấp cao thủ chiến khí vòng cùng nhau đụng vào nhau lúc, phát ra cùng loại thiên băng địa liệt to lớn tiếng oanh minh, tạo thành từng vòng từng vòng gọn sóng năng lượng, 'Tất ba tất ba' hướng bên ngoài bạo liệt, sẽ cái này một rừng cây san thành bình địa .

Ô ngao ~~~~~ ô ngao ~~~~~

Đi qua một lượt năng lượng va chạm, Vương công tử xuất lĩnh đội ngũ, chỉ ít có một nửa người đã bị tiếng rống gây thương tích .

Bọn hắn quá coi thường rống ma thú, phải biết gia hỏa này nổi giận gầm lên một tiếng năng lực ép trăm loại dã thú đồng thời phát ra gầm rú, há lại nhỏ yếu hạng người .

Trong đội ngũ có người nhìn không được, tiếng rống mang đến ba động khiến cho bọn hắn trong lồng ngực dờn sóng lấp lút, ngũ vị tạp trần, yết hầu ngọt, ngum lớn máu tươi phun ra

Rống ma thú lại cũng không chuẩn bị buông tha bọn hắn, tiếng rống qua đi, đằng không mà lên, ba đầu dài hơn một mét trắng đen xen kẽ cái đuôi to, tại không bên trong hoa lệ lệ đồng dạng cái xinh đẹp vòng tròn .

Suru suru suru ——

Chỉ thấy rống ma thú trên đuôi bắn ra vô số nhánh hắc sắc mảnh tiễn, nhanh chóng bay về phía Vương công tử đám người .

Xi xì thử ——

Mới vừa rồi bị rống tổn thương đội viên phản ứng hơi chậm, hiện tại lại bị lông kim đâm trúng, thống khổ không chịu nổi ngã trên mặt đất ** .

Không chịu tổn thương đại đô trốn được không thấy, chỉ còn lại Vương công tử bồi tiếp những vết thương này viên .

Mặc dù cùng là Huyền Thiên tông trúng tuyển đệ tử, lại đều là đồng đội, nhưng bọn hắn dù sao mới nhận biết ba ngày, làm sinh mệnh mình nhận uy hiếp thời điểm, có người một mình chạy trốn cũng thuộc về bình thường .

"Đám hỗn đản kia, thời khắc mấu chốt vứt xuống đồng bạn bản thân đào mệnh, đồ vô sỉ!" Vương công tử nổi giận mắng .

Đôi mắt chậm rãi bức tới rống ma thú, hắn là như vậy bất lực, bằng một mình hắn thực lực ứng phó rống ma thú, không có bất kỳ cái gì cơ hội thắng .

Một chi nguyên bản thực lực mạnh nhất đội ngũ, tại tào ngọ rống ma thú về sau, thế mà biến thành không có nhất sức chiến đấu đội ngũ .

Nhưng Vương công tử không vậy lựa chọn lùi bước, mà là cầm Kiếm Ngạo nhưng đứng thẳng, ngăn tại thụ thương đồng đội trước người .

Vương công tử trong lòng biết không địch lại, nhưng hắn sẽ không vứt bỏ đồng bạn, coi như chiến tử cũng tuyệt không lui lại

Đột nhiên, rống ma thú tại Vương công tử trước người ba mét chỗ dừng lại .

Từng đạo từng đạo lục sắc quang mang từ Vương công tử sáu luồng hướng rống ma thú trùm tới, trong nháy mắt quang mang hóa thành một cái lưới lớn, đem rống ma thú chăm chú bao ở trong đó .

Sau đó một cái thiếu niên anh tuấn, cầm trong tay một chuỗi hắc kiếm, trực tiếp đâm về rống ma thú .

Thiếu niên này chính là Dật Trần, cái này tám lưới lớn là hắn bố trí kết giới trận pháp .

Nguyên bản gặp Vương công tử phách lối, Dật Trần nghĩ xem bọn hắn rốt cuộc có bao nhiêu năng lực, liền xem như bọn hắn chịu khổ một chút đâu, Dật Trần cũng không định hỗ trợ .

Nhưng về sau sự tình phát triển ở ngoài dự liệu, thoát nhìn tâm cao khí ngạo không coi ai ra gì Vương công tử, vậy mà vì đồng bạn từ bỏ bản thân chạy trốn cơ hội, lựa chọn cùng mạnh mẽ hơn chính mình được nhiều rống ma thú đối kháng .

Điều này không khỏi làm Dật Trần nổi lòng tôn kính, thế là nhún người nhảy lên xuất thủ tương trợ .

Dật Trần cách kết giới, hướng rống ma thú đâm ra chỉ ít hai mươi kiếm, lại vẫn không vậy đưa nó chém giết . Rống ma thú cuồng bạo đến cực điểm, tại trong kết giới trên nhảy dưới tránh, găm thét liên tục, nhưng tiếng rống bị kết giới cách trở, đối với Dật Trần không vậy tạo thành bất cứ thương tổn gì .

Dật Trần miệng niệm pháp quyết, kết giới tùy theo chậm rãi thu nhỏ, rống ma thú rốt cuộc nhảy không lên .

Lúc này, Vương công tử cũng lấy lại tinh thần đến, cùng Dật Trần cùng một chỗ rất kiếm đâm hướng rống ma thú .

Tại hai người không ngừng ám sát dưới, rống ma thú rốt cục ngã xuống

Dật Trần rút lui kết giới, đào ra ma hạch . Sau đó phân phó chạy tới đội viên, sẽ rống ma thú lột da thịt nướng, chuẩn bị có một bữa cơm no đủ .

Rống ma thú toàn thân là bảo, ăn thịt có thể đề cao mình thể nội giải độc công năng, đối với đồng dạng độc tính có thể từ được hóa giải .

Da lông có thể tránh chướng khí, ma hạch cũng có giá trị không nhỏ . Ngay cả tâm thương nhất, trên đuôi lông kim, đều có thể làm ám khí, giết người tại im ắng .

Dật Trần đi vào Vương công tử đội ngũ những người bị thương kia bên cạnh, xòe bàn tay ra, dùng Ngũ Hành Chi Khí sẽ đâm vào thương binh thể nội lông kim hút ra .

Sau đó vận dụng 'Mộc chi quyết' trị liệu công pháp, khiến cái này thương binh tại trong vòng một canh giờ toàn bộ khôi phục .

"Dật Trần đại ca, xin nhận Vương Phong một xá ." Vương công tử gặp Dật Trần không chỉ có cứu mình, hơn nữa còn thay các đội viên chữa thương, trong lòng trở nên kích động, phù phù liền quỳ đi xuống .

"Vương huynh xin đứng lên . Mọi người về sau đều là sư huynh đệ, tiện tay mà thôi không cần phải nói ."

Dật Trần kéo lên một cái Vương Phong, nói ra: "Vương huynh trọng tình trọng nghĩa, để Dật Trần bội phục ."

"Từ giờ trở đi, người chính là chúng ta đại ca . Chúng ta cái tiểu đội này tất cả thuộc về người chỉ huy, người nói thế nào chúng ta liền làm như thế đó ." Vương Phong thành khẩn nói .

"Đúng, đại ca, chúng ta tổn thương là người chữa cho tốt, mệnh cũng là người cứu, chúng ta đều nguyện đi theo người ."

"Đại ca, người nếu không thu, chúng ta sẽ không đi ."

Mọi người lao nhao, biểu đạt liền một cái ý tứ: Đi theo Dật Trần, tôn Dật Trần vì đại ca .

"Nếu mọi người như thế cất nhắc, ta liền cùng đoàn người cùng một chỗ giết ma thú đi ."

Dật Trần không kiểu cách nữa, lập tức nói ra: "Dựa theo địa đồ đánh dấu, chúng ta đã bắt đầu tiến vào ma thú ẩn hiện khu vực . Mọi người không nên tùy ý rời đi đội ngũ, cẩn thận quan sát địa hình ."

"Phía trước có thể sẽ gặp được ma thú cấp bốn, chúng ta nhất định phải đồng tâm hiệp lực mới có thể bảo đảm an toàn . Đương nhiên, phổ thông ma thú cấp bốn không nhất định so vừa rồi cái kia rống ma thú mạnh hơn, bởi vì rống ma thú là tam giai trong ma thú loại khác, nó tiếng rống thậm chí lực áp ma thú cấp bốn ."

" cho nên mọi người cũng không cần quá căng thẳng, ma thú cấp bốn cũng không phải là không thể chiến thắng, "

Dật Trần đã từng cùng Điền Đào Lâm Lôi cùng một chỗ, tao ngộ qua ma thú cấp bốn Tị Lôi Độc Cước Chuẩn, mặc dù cứu từ nhất sinh mao hiểm vạn phần, nhưng cuối cùng vẫn là chém giết, đồng thời cũng thu hoạch kinh nghiệm.

Bây giờ nghĩ lại vẫn lòng còn sợ hãi, hẳn không có nói cho Vương Phong đám người, sợ tổn thương bọn hắn nhục khí.

Đồng thời, đối với vừa rồi một trận chiến, Dật Trần cũng tương tự thu hoạch lòng tin. Vương Phong biểu hiện đủ để cho mọi người tin phục, chỉ ít những cái kia thụ thương đội viên, từ đáy lòng cảm kích hắn.

Biết rõ bản thân tất thua, lại như cũ kiên trì, bản thân có thể trốn, lại lựa chọn thủ hộ.

Chỉ dựa vào điểm này, liền Dật Trần nguyên lai đội viên, đều đối với Vương Phong lau mắt mà nhìn.

Chỗ lấy trước mắt chi đội ngũ này, cổ có một loại đáng quý lực ngưng tụ, đây mới là Dật Trần lòng tin chân chính nơi phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Đàn sói

Kiểm kê nhân số, sát nhập hậu đội ngũ tổng cộng hai mươi tám người, trong đó mười một tên Đốc cấp nhị phẩm, tăng thêm Vương Phong là tam phẩm, Dật Trần tạm thời xem như nhất phẩm đi.

Hiện tại chi đội ngũ này hẳn là tất cả hơn hai mươi nhánh trong đội ngũ, thực lực mạnh nhất.

Mọi người ăn xong thịt nướng, đã là chạng vạng tối. Dật Trần lại đem rỗng da lông ma thú mở ra, mỗi người phân một khối. Sau đó an bài tốt nhân viên canh phòng, mọi người chuẩn bị nghỉ ngơi.

Dật Trần đan ngồi một mình ở rìa khỏi đơn vị ngũ hện cách xa một dặm trong rừng, tu luyện Đại Ngũ Hành quyết. Nơi này Mộc chi tinh so bên ngoài càng dày đặc tinh thuần, không nhiều sẽ hẳn cảm giác mình trong đan điền liền đã trưởng đầy.

Đi qua Cỏ Non đi tạp chiết xuất, còn lại đều bị Dật Trần hấp thu, không chỉ có bỏ hồi lúc trước trị thương tiêu hao, ngược lại càng nhiều.

Trong rừng rậm ban đêm đen dọa người, không có một tia sáng, ma thú bình thường sẽ không tại đêm tối đơn độc xuất động.

Đột nhiên, Dật Trần cảm thấy một loại nguy hiểm tin tức, vội vàng triển khai ý thức lực soát bốn phía, phát hiện vài dặm bên ngoài, có đại lượng di động vật thể hướng bên này tới gần.

"Mọi người mau dậy đi, có số lớn ma thú hướng chúng ta tới gần, làm tốt chém giết chuẩn bị." Dật Trần nhanh chóng trở lại đội ngũ nghỉ ngơi địa phương, bố trí nghênh địch phương án.

Dần dần vô số ánh sáng từ đằng xa lấp lóe mà đến, tốc độ không nhanh, nhưng số lượng đông đảo. Dật Trần bên này lấy hình quạt sắp xếp, Dật Trần cùng Vương Phong tại phía trước nhất, sau đó là mười một tên nhị phẩm đội viên, nhất phẩm xếp tại cuối cùng.

"Nhị giai Phong Ma Lang, hai trăm con trở lên." Dật Trần chờ ma thú hơi gần một chút, liền thông qua ý thức giải được ma thú số lượng.

Lập tức vung tay lên, sẽ một khóa nắm đầm lớn dạ minh châu ném trước người trên đại thụ, chỉ một thoáng, trong phạm vi hai dặm bỗng nhiên sáng lên, giống như ban ngày đồng dạng.

Khí thế hùng hăng Phong Ma Lang đại đội, thành linh bị dạ minh châu quang mang giạt mình, đồng loạt dừng bước lại.

Nghỉ ngơi nhìn quanh bốn phía, chờ đợi con chó sói mệnh lệnh

Phong Ma Lang kích thước không lớn, cùng chó không sai biệt lắm, thuộc về ma thú cấp hai, lực công kích tương đương với Chiến Sư trung giai.

Nếu như lấy một cái tác chiến, Đốc cấp nhất phẩm liền có thể tùy tiện đưa nó chém giết. Nhưng là bọn chúng quần thể năng lực tác chiến tương đối cường hãn, hơn nữa không sợ chết không chạy trốn.

Tục ngữ nói, thà gặp mãnh hổ không động vào đàn sói . Nói rõ đàn sói cực kỳ khó chơi, hơn nữa nguy hiểm cực lớn .

Ngao ~~~~~

Con chó sói hét dài một tiếng, đàn sói lập tức phát động công kích, từng cái mở ra miệng rộng lộ ra răng nanh, hung tợn nhào tới .

"Giết —— "

Dật Trần ra lệnh một tiếng, dẫn đầu xông vào trong bầy sói . Vương Phong chờ một Kiền huynh đệ cũng không cam chịu lạc hậu, cùng đàn sói đánh nhau .

Phốc, phốc, phốc ~

Dật Trần tay nâng kiếm roi, một hơi xuất liên tục bảy tám kiếm, kiếm kiếm không thất bại, trong nháy mắt chém giết bảy, tám con Phong Ma Lang . Đội viên khác cũng ra sức giết chó, từng cái Phong Ma Lang kêu thảm chết đi .

Tại Dật Trần cùng Vương Phong suất lĩnh dưới, tất cả đội viên đều là đem hết khả năng, anh dũng giết sói .

Cùng trước kia Vương Phong chỉ đội ngũ kia khác biệt là, đối mặt đàn sói, không ai lùi bước, thậm chí tranh nhau tiến lên cùng ác lang chính diện chém giết, sẽ phía sau lưng lưu cho đồng đội .

Một lát sau, trên mặt đất che kín Phong Ma Lang thi thể, có hơn 100 con . Đội viên bên này cũng có bảy người thụ thương, Dật Trần đề thương binh lui ra phía sau, còn thừa tiếp tục liều giết .

Oa ~~~~~

Ngao ~~~~~

Trong lúc nhất thời, người tiếng kêu cùng tiếng sói tru trộn chung, dùng nguyên bản tinh mạch bầu trời đêm tràn ngập huyết tinh giết chó .

Vùng rừng rậm này trưởng thành thú chém giết chiến trường, sinh tử tương bác, không thể có nửa điểm sơ sẩy . Dật Trần trường kiếm sớm đã bị máu tươi nhuộm đỏ, vẫn giết chó không ngừng .

Cờ-rắc ——

Một cái đội viên động tác hơi chậm, liền bị Phong Ma Lang từ trên vai liền dây lưng thịt kéo xuống một tầng lớn đến .

Đằng sau đội viên lập tức trên đỉnh đến, bảo vệ thụ thương đồng bạn, cùng đàn sói kịch chiến

Dạng này chiến đấu kịch liệt thường thường thời gian kéo dài không lâu, vô luận là người hoặc là Phong Ma Lang, tại năng lượng thật lớn tiêu hao dưới không có khả năng một mực chém giết tiếp .

Rốt cục, đàn sói đình chỉ công kích . Dật Trần thoáng chậm một hơi, cũng chỉ có sói trước tiên nghỉ ngơi chiến, người mới có thể dừng lại . Nếu không thì bằng những người này, nếu trước dừng tay há không bị đàn sói cho tươi sống xé thành mảnh nhỏ .

Hiện tại hình thành giằng co cục diện, Dật Trần kiểm tra phát hiện, không có thụ thương còn có chín vị, bao quát mình và Vương Phong . Còn lại đều bị thương, chỉ là nặng nhẹ khác biệt mà thôi .

Đối diện đàn sói chỉ ít còn có tám mươi con, cơ hồ gấp mười lần so với binh lực mình . Hơn nữa thương binh còn sẽ gặp phải tập kích, nếu như còn như vậy cùng chết xuống dưới, coi như đem đàn sói diệt, phía bên mình cũng sẽ thương vong thảm trọng, đây là một cái lưỡng bại câu thương kết quả .

Kết quả này đối với Dật Trần mà nói, là không thể nào tiếp thu được .

Tâm niệm chạy bằng điện ở giữa, Dật Trần bàn tay chậm rãi đẩy ra, chuẩn bị bố trí kết giới trận pháp bảo hộ đồng đội, lại bị Cỏ Non ngăn lại .

"Đại ca ca, ngươi muốn bảo tồn lực lượng, không thể hảo chiến khí, để Cỏ Non đến bố trí kết giới ." Cỏ Non tại Nhật Nguyệt Âm bên trong truyền âm cho Dật Trần:

"Người lập tức thả ta đi ra, ta không để bọn hán trông thấy . Người tiếp tục làm ra muốn bố trí kết giới bộ dáng, như vậy thì không ai hoài nghi ."

Dật Trần theo lời mà đi, chợt một cái trong suốt kết giới sẽ cái kia mười cái thương binh bao ở trong đó . Đồng thời, Cỏ Non thi triển trị liệu công pháp, cho thương binh chữa thương .

Song phương giao chiến giằng co cục diện duy trì chốc lát, liền bị con chó sói tru lên đánh vỡ ——

Ngao ~~~~~

Đàn sói lại một lần nữa phát động công kích, lần này cùng lúc trước hỗn chiến khác biệt, đàn sói thể mà năm cái một loạt, lấy phương trận đội hình tiến

hành công kích .

Con chó sói ở giữa điều hành chỉ huy, ba cái phương trận trước sau có thứ tự địa khởi xướng lập thể thức tiến công .

Nếu như dựa theo lúc trước hình quạt sắp xếp, đối mặt năm cái phương hướng khác nhau đàn sói phương trận, chín người căn bản là không có cách ứng phó .

Thế là, Dật Trần phân phó Vương Phong Totti tám người đối kháng chính diện, bản thân lại thân hình nhảy lên nhảy đến không trung, thẳng đến con chó sói .

Bởi vì cái gọi là bất giác trước bất vua, chỉ cần làm thịt con chó sói, như vậy đàn sói không đầu, liền là một đám người ô hợp, thu thập liền dễ dàng nhiều .

Thu Vũ Ngô Đồng ——

Một đạo tia chớp màu đen từ bầu trời đánh xuống, lập tức từ thân kiếm bạo liệt mà ra kiếm khí, tầng hình thành tầng gọn sóng, trong không khí tàn phá bừa bãi .

Kiếm khí tàn ra biến thành phong nhận, hướng con chó sói chung quanh đàn sói vọt tới . Mà trường kiếm lại nhắm ngay con chó sói, lăng lệ đánh xuống .

Phốc thử ——

Đang chỉ huy đồng bạn tiến công con chó sói, bất ngờ không đề phòng, căn bản không kịp làm bất kỳ kháng cự nào, liền bị Dật Trần nhất kiếm chém thành hai khúc .

Dật Trần sau khi rơi xuống đất, trường kiếm theo thân thể hoa lệ địa đi một vòng, bên người lại có năm cái Phong Ma Lang bị chém giết .

Con chó sói vừa chết, đàn sói trong khoảnh khắc lại trở về đến vô tự trạng thái .

Kể từ đó, Dật Trần bọn hắn áp lực lập tức đại giảm, mọi người lòng tin tăng nhiều .

Xoát, xoát, xoát,

Ngao, ngao, ngao,

Mọi người như chém dưa thái rau giống như giết đến thống khoái, mấy tiến mấy có ở giữa như phong quyển tàn vân . Không cần chốc lát, liền sẽ Phong Ma Lang chém giết hầu như không còn .

Hơn hai trăm khóa ma hạch bị đều bỏ vào trong túi, đây cũng là vất vả lao động kiếm được thù lao đi .

Mà những cái kia thụ thương đồng đội, từng cái ngạc nhiên mở mắt nhìn bốn phía, có trước sờ sờ bản thân, lại đưa tay sờ về phía lân cận đồng đội, ngược lại minh bạch, mỗi cá nhân trên người đau xót không chỉ có giảm bớt, hơn nữa bị thương hơi nhẹ thì đã cơ bản khỏi hẳn .

Cỏ Non là hoa thảo tinh linh, nếu như không nguyện ý chân diện mục gặp người, là thường nhân căn bản là nhìn không thấy nàng . Tăng thêm nàng chữa thương thủ pháp, có thể không cần trực tiếp xúc nhân thể, đưa vào tinh thuần Mộc tính khí, lấy dồi dào sinh cơ chữa trị người bị thương cơ thể, dùng nhanh chóng phục hồi như cũ .

Chỉ là như vậy vừa đến, đoàn người đều cho rằng là Dật Trần bố trí kết giới, có thần kỳ chữa thương hiệu quả . Đang cảm thán tại Dật Trần thủ pháp tinh diệu đồng thời, trong lòng lại đối hắn nhiều một phần cảm kích .

Cỏ Non đương nhiên cũng không thèm để ý công lao bị Dật Trần cướp đi, chỉ cần có thể vì Dật Trần làm chút chuyện, tiểu nha đầu liền đã cao hứng bùng bùng . Ở sau đó thời gian bên trong, chỉ cần có người thụ thương, nàng liền lập tức thi cứu .

Có Cỏ Non hỗ trợ, cứ việc còn sẽ có đội viên thụ thương, nhưng người nào đều không để ý, gặp được ma thú thời điểm, càng là tranh nhau chen lấn xông đi lên .

Rất nhanh, Dật Trần chỉ đội ngũ này một ngựa đi đầu, cái sau vượt cái trước, tốc độ tiến lên đại đại vượt qua cái khác tiêu tổ .

Bành ——

Ba ——

Mấy người trẻ tuổi đang cùng mấy con ma thú cấp hai tứ tai ma hầu đánh nhau, không cần mấy hiệp, tứ tai ma hầu bị chém giết . Bọn hắn vây tại một chỗ đào ma hạch, lột da, thịt nướng

Dật Trần gặp thường đến dạng này tràng diện, cũng không để ý chút nào, chỉ là không ngừng mà siêu việt những người này .

Hiện tại đã là đệ lục thiên, bọn hắn siêu việt tất cả đội ngũ .

Cái này ở mức độ rất lớn nhờ vào Dật Trần hoặc giả nói là Cỗ Non trị liệu công pháp, mỗi lần cùng ma thú sau khi chiến đấu kết thúc, thụ thương đồng đội đều có thể khôi phục nhanh chóng .

Cho nên tăng lên đi đường tốc độ, tăng thêm Dật Trần đối địa đồ tinh chuẩn lý giải cùng chính xác phán đoán, cũng vì mọi người tiết kiệm không ít thời gian .

Theo địa đồ biểu thị, Dật Trần bọn hắn đã trải qua đi qua hai phần ba lộ trình .

Hơn nữa lập tức liền rời đi ma thú ẩn hiện khu vực, phía trước sẽ không còn có bảy ma thú xuất hiện .

Cứ như vậy tốc độ tiến lên, không ra ba ngày, Dật Trần liền có thể đến tới tông môn chỗ ghi danh .

"Đại ca, người thực chỉ là Đốc cấp nhất phẩm sao? Ta xem so tam phẩm còn lợi hại hơn ." Totti một mặt sùng bái, hẳn chăm chú mà đi theo Dật Trần bên cạnh .

"Không đúng, đại ca ít nhất là tam phẩm, rất thậm chí đã tứ phẩm . Hơn nữa còn sẽ bố trí kết giới trận pháp, cái kia cũng không phải bình thường người có thể làm được ." Một cái khác lập tức nói tiếp .

Mặc dù các đội viên cùng mình cộng đồng kinh lịch rất nhiều, từ lạ lẫm bài xích trở nên thành thực biết bao dung, đã trải qua đầy đủ hảo huynh đệ điều kiện cơ bản, Dật Trần cũng chuẩn bị tiếp nhận những huynh đệ này, nhưng là, bản thân trong tu luyện tình huống đặc biệt, cho dù nói ra, bọn hắn cũng chưa chắc làm được rõ ràng .

Cho nên, Dật Trần chỉ là hướng mọi người cười cười, từ chối cho ý kiến .

"Thác nước, thật xinh đẹp thác nước!"

Mọi người đàm tiếu gian, đi vào sườn núi vách đá bên cạnh một chỗ bằng phẳng khu vực, trên núi có một cái diện tích to lớn tự nhiên hồ nước, bị nơi đây vách đá cách trở, nguyên bản chậm rãi xuống hồ nước đột nhiên bị chặn đứt, hình thành một cái hoành mặt hai mươi mét, chênh lệch vượt qua trăm mét thác nước lớn .

Phía dưới thác nước là một cái hàn đàm, phương viên bất quá năm mươi mét . Thác nước rơi xuống thanh âm tại tịch Tĩnh Sơn ở giữa lộ ra phá lệ tiếng động lớn nào, xuống đến mặt đầm kích thích đóa đóa bọt nước, bọt nước sau khi vỡ vụn hình thành từng con sóng gợn, lại không chờ tác động đến ra, lại bị hàn đàm đều hấp thu, có thể thấy được hàn đàm là sâu không thấy đáy .

Tuy là xuân về hoa nở mùa, nhưng ở cái này bên cạnh thác nước, lại rõ ràng cảm giác được từng cơn ón lạnh, phảng phất đưa thân vào vào đông Hàn Đông .

Dật Trần là không sợ chút nào những cái này hàn ý, nhưng đột nhiên trong lòng run lên, cảm giác có một loại làm cho người e ngại uy áp từ nơi không xa bức tới .

Đang lúc mọi người bốc lên giá lạnh, còn đang thưởng thức thác nước thời điểm, nguy cơ lặng yên mà tới .

"Không tốt, gặp nguy hiểm! Mọi người chú ý ." Dật Trần quát to một tiếng, lấy tay rút ra trường kiếm, sắc mặt ngưng trọng địa nhìn về phía trước .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Phi Thiên Ma Hạt

Hô ——

Không trung bay tới một con ma thú, thân thể có dài hơn ba mét, toàn thân trong suốt, đầu hai cái lớn càng cua, giống hai thanh cự cái kéo lớn .

Hai chích nhục sí triển khai ước chừng rộng hơn hai mét, càng đáng sợ là, phần đuôi uốn lượn dựng thẳng lên, đỉnh thành linh mọc ra một cây dài nửa thước Hoàng Lượng sáng lên gai độc .

Ma thú từ trên thác nước phương vách đá chỗ bay ra, có lẽ là mọi người nhìn thấy như thế hùng vĩ thác nước, sợ hãi thán phục bên trong quên hết tất cả,

đại hồng đại khiếu, đến mức kinh động nó .

"Phi Thiên Ma Hạt ."

Dật Trần thấy thế thốt ra, đây là một cái ma thú cấp bốn, tương đương với Tướng cấp trung giai, so với hấn tại trăm dặm rừng rậm gặp được Tị Lôi Độc Cước Chuẩn muốn cường hoành nhiều .

Đặc biệt là vĩ bên trên gai độc, ở giữa là rỗng ruột, đâm trúng về sau nọc độc sẽ thông qua ở giữa rỗng ruột đường ống rót vào con mồi thể nội .

Phi Thiên Ma Hạt độc tính rất mạnh, không phải ăn mấy khối rỗng thịt ma thú liền có thể hóa giải . Rỗng thịt ma thú có thể hóa giải đại đa số tam giai ma thú độc tính, nhưng đối với Phi Thiên Ma Hạt độc, chỉ có thể tạo được chậm lại độc tính lan tràn tác dụng .

Giờ khắc này, Phi Thiên Ma Hạt hướng mọi người lao xuống mà đến, cự sĩ phiến ra cuồng phong đem mặt đất toái thạch cuốn lên, toái thạch kẹp lấy một loại tàn nhẫn chí khí, cực nhanh vậy hướng Dật Trần bọn hấn đập sẽ tới .

Theo toái thạch cùng một chỗ bay lên còn có một loại làm cho người ngạt thở cảm giác đè nén, phảng phất đem toàn bộ không gian chiết khấu chân không .

Đây là nó bàn, há lại cho người khác ở đây tiếng động lớn hoa?

Phi Thiên Ma Hạt tức giận dị thường, theo cái này trạng thái, nó không phải muốn đuổi đi Dật Trần bọn hấn, mà là trực tiếp giết hết cái này hai mươi tám người, thậm chí nghĩ đến đem bọn hấn biến thành bản thân phong phú bữa ăn ngon .

Cù ~~~~~

Rít lên một tiếng, Phi Thiên Ma Hạt lập tức mà tới, từ mọi người đỉnh đầu lướt qua

Dật Trần chào hỏi mọi người, dụng binh khí bảo vệ thân thể, đừng để toái thạch làm bị thương bản thân .

Keng, keng, keng ——

Đề phòng không thể bảo là không nghiêm mật, toái thạch nên ở trên binh khí phát ra thanh thúy tiếng va đập, nhất phẩm đội viên hồ khẩu đã trải qua cảm giác có chút run lên, trên người cũng bị chút ít toái thạch đánh trúng, trận trận đau nhói truyền đến, mọi người không khỏi nhe răng trợn mắt .

Chỉ bất quá từ hai cánh vỗ khuấy động mà lên theo toái thạch, thế mà sẽ Chiến Đốc cao thủ cấp bậc kích thương, lực lượng to lớn có thể thấy được lóe chớp .

Cũng may toái thạch cái này một đợt tập kích cũng không có đa thương được mọi người chỗ yếu, mặc dù đau đớn khó nhin, cũng không có tạo thành cang đại uy hiếp .

Xi xì thử ——

Mọi người chính âm thầm may mắn, không ngờ ngăn cản được công kích trên đất liền, lại không cách nào tránh nữa không trung đã kích .

Mọi người cảm giác trên mặt mát lạnh, lập tức liền hóa lạt lạt đau

Dật Trần biết không tốt, gia hỏa này sẽ còn phun ra nọc độc, nhỏ giọt trên mặt nọc độc mặc dù chỉ là lượng nhỏ, nhưng vẫn là sẽ thông qua một ít vết thương xông vào da dẻ, tổn thương bộ phận cơ thịt .

Nếu như trễ xử lý, theo độc tính lan tràn, thụ thương thịt bắp liền sẽ diện tích lớn thối rữa, thậm chí thương tới nội tạng .

Cũng may Dật Trần Nhật Nguyệt Âm bên trong còn có không ít đan dược, trong đó có giải độc sinh cơ loại này .

Nghĩ vậy, lập tức đưa tay cầm ra mấy khỏa giải độc đan dược, bóp nát thành khối nhỏ, phân phát xuống, để mọi người tranh thủ thời gian ăn vào .

Mà lúc này, Phi Thiên Ma Hạt đi một vòng, nhìn lấy Dật Trần bọn hấn luồng cuồng tay chân bộ dáng, kêu một tiếng ngẩng đầu giương cánh bay khỏi nơi đây .

Nhưng mà, nó cũng không có đi xa, mấy hơi về sau, lại xoay quanh mà tới, chuẩn bị vòng thứ hai oanh tạc .

Đối mặt không trung cao cao tại thượng Phi Thiên Ma Hạt, đám người đành phải trơ mắt nhìn, tìm không thấy hữu hiệu ứng phó phương pháp .

Hoa ——

Phi Thiên Ma Hạt giống như một con chim lớn, từ đỉnh núi không trung lướt đi mà tới, hai cánh khê vỗ, tán xuất ra đạo đạo phong nhận, xuyên qua đao kiếm ngăn chặn tựa như lợi đao cắt ở trên người, quần áo bị cắt từng đạo từng đạo mảnh khảnh, máu tươi từ da dẻ chảy ra theo mảnh khảnh chảy ra .

Vết thương thoát nhìn rất nhỏ bé, lại là sâu đến thấy xương, như là mỏng đao cắt thịt đau thấu tim gan .

Cách gần đó một chút, càng bị Phi Thiên Ma Hạt hai cánh chổ phiến ra cuồng phong, trực tiếp quyền ra ngoài .

Rầm rầm ——

Chỉ ít bảy tám người bay ngược mấy chục mét về sau, vẫn đứng không vững, từng cái quăng xuống đất, đều là mặt mũi bầm dập, chặt vật không chịu nổi, nghiêm trọng đã thương tới nội tạng, liền đứng lên cũng thành vấn đề .

Mặc dù nhân số đông đảo, lại tiếp cận không Phi Thiên Ma Hạt, không cách nào triển khai chém giết, tăng thêm tốc độ nó nhanh chóng, thậm chí muốn tránh ra nó tập kích cũng là phi thường khó khăn, không ít người trên mặt đã lộ vẻ sợ hãi .

Tại gió táp mưa rào giống như tập kích, đại bộ phận đội viên con mắt đều không cách nào mở ra, tựa hồ chỉ cần nhắm mắt chờ chết phần .

Dật Trần xem xét, dạng này tiêu hao từ từ, chỉ sợ cái này hai mươi mấy người toàn bộ đặt xuống ở chỗ này . Lấy Phi Thiên Ma Hạt thực lực, dù cho không dùng độc cũng có thể tùy tiện giết hết bản thân những người này .

Đây hoàn toàn là đơn phương đồ sát, phổ thông đối kháng là phí công, đã như vậy, liền không thèm đếm xỉa cùng nó liều, rất khác nhau chết, liền đến cái cá chết lưới rách đi .

Thế là hơi chuyển động ý nghĩ một chút, Thương Mộc kiếm dĩ nhiên nơi tay .

Lúc này, Phi Thiên Ma Hạt đang chuẩn bị vòng thứ ba công kích .

Vòng thứ nhất phun ra một chút khói độc, tưới nhuần một chút vòng thứ hai hai cánh đập bay bảy tám người, xem như làm nóng người lần này muốn làm thật, té ra hai thanh lớn cỡ cưa, giống vung vẩy hai thanh cự cái kéo lớn, rất có sẽ những nhân loại này cắt thành hai đoạn chỉ thế .

Kiệt ~~~~~

Phi Thiên Ma Hạt phát ra cuồng bạo chói tai tiếng kêu, thân hình tăng vọt mấy lần, giương cánh che khuất bầu trời, vỗ dẫn tới lần cồn lõi thanh, kinh thiên động địa, đem phiến thiên địa này bao phủ tại vô biên khí tức tử vong bên trong .

Sáng loáng cái kéo lớn, bí mật mang theo lõi đỉnh vạn quân chỉ lực sát tướng xuống tới

Các đội viên bị giam cầm đến khó mà động dậy, càng là mắt không thể thấy, lực không thể phát, toàn thân cứng ngắc, chán nản đến cực điểm .

Hoài Trung Bảo Nguyệt ——

Dật Trần toàn lực thi triển tinh thần mình lực, mới có thể phá ra Phi Thiên Ma Hạt cho cái không gian này chế tạo giam cầm .

Sau một khắc, Thương Mộc kiếm từ Dật Trần trong ngực chậm rãi đâm ra .

Theo kiếm thức thi triển, chợt một tiếng, nhìn như thường thường không có gì lạ một chuỗi hắc kiếm, trong nháy mắt tàn mát ra sáng chói tia sáng chói mắt, đồng thời thân kiếm không ngừng duỗi dài đến một trạng có hơn .

Từ mũi kiếm khuếch tán mà ra trần trần hàn khí, dùng chung quanh nhiệt độ kịch liệt hạ xuống, phảng phất tiến vào băng thiên tuyết địa, để cho người ta không khỏi toàn thân thẳng rùng mình .

Trong điện quang hóa thạch, Phi Thiên Ma Hạt từ không trung lao xuống, Thương Mộc kiếm từ Dật Trần trong ngực đâm ra, song phương đều là hết sức đánh cuộc một lần .

Tê ——

Đột nhiên, không trung tiếng sấm đột nhiên ngừng lại, quang minh tái hiện, nhưng hàn khí tiếng lách tách còn đang tiếp tục .

Đổi mặt khí thế hung hăng hai càng, mũi kiếm tùy tiện xuyên qua, cho đến cắm vào Phi Thiên Ma Hạt lồng ngực .

Ba ——

Phi Thiên Ma Hạt tại mũi kiếm cắm vào về sau, toàn bộ thân thể vỡ ra, phát ra một tiếng thanh thúy tiếng vang .

Chợt, mới vừa rồi còn diều võ giương oai không ai bì nổi Phi Thiên Ma Hạt bị tạc đến vỡ nát, chiếu xuống các nơi .

Đáng tiếc là, giá cả đắt đỏ tứ giai ma hạch, cũng bị nó chia năm xẻ bảy không gặp tám hơi .

Mọi người chính nhắm mắt lại chờ chết, lại phát hiện thời gian là như vậy dài đằng đặc, có lẽ là quá lưu luyến cái thế giới này, hoặc là Diêm vương gia còn không định tiếp thu .

Đây cũng là một loại dày vò, thực sự là sinh không dễ dàng chết cũng khó a .

Đang lúc mọi người cảm khái vạn phần thời điểm, bị một tiếng thanh thúy bạo tạc cho kinh một chút, cảm chế tiêu trừ, đồng loạt mở to mắt

Chuyện gì xảy ra? Nhìn lấy Dật Trần đỉnh đầu cái kia to lớn hình kiếm bóng đen, lại nhìn xem dưới chân từng mảnh thịt nát, từng cái miệng há thật lớn, con mắt cũng đột xuất đến .

"Nhìn cái gì? Không có việc gì ." Vẫn là Dật Trần trước lấy lại tinh thần .

Hắn vừa rồi cũng giống như tiến vào một cái thế giới mộng ảo, bản thân giống như biến thành Thương Mộc kiếm một bộ phận, hoặc có lẽ là người cùng kiếm tương hỗ dung nhập .

Mà một kiếm này uy lực nhất định to lớn như thế, sẽ một cái có thể bay được ma thú cấp bốn trong nháy mắt chém giết, Dật Trần cũng là rất là chấn kinh .

Thừa dịp mọi người không phản ứng kịp, tranh thủ thời gian thu hồi Thương Mộc kiếm .

"Đại ca, vừa mới phát sinh cái gì, vì cái gì người trên đỉnh đầu có một thật lớn bóng đen, giống một thanh trường kiếm ." Vương Phong còn đang nghi ngờ, muốn biết là chuyện gì xảy ra .

"Nhất định là có ẩn thế cường giả cứu giúp, giết cái này ma thú ." Totti ôm quyền hướng bốn phía thi lễ: "Đa tạ tiền bối ân cứu mạng! Có thể hay không hiện thân gặp mặt, cho phép vân bối khấu tạ đại ân ."

Đương nhiên, mặc cho Totti thế nào kêu gọi, vị kia "Tiền bối" là vĩnh viễn sẽ không hiện thân . Dật Trần cũng không nói ra, chỉ là mau chóng vì mọi người chữa thương khôi phục .

Phi Thiên Ma Hạt về sau, lại không ma thú xuất hiện, mọi người theo địa đồ lộ tuyến, bốn ba tại núi non trùng điệp ở giữa . Hai ngày sau, đi vào một chỗ rậm rạp từng lùm, chỉ phải xuyên qua nó, đã đem đến chuyện này tầm nhìn .

"Oa, rất cực nhanh đến, nhiều nhất một cái canh giờ, chúng ta liền có thể đi qua vùng rừng từng này ."

"Chúng ta chính là sớm nhất đến, không có người nhanh hơn chúng ta ."

Trong rừng lấy bụi cây số lượng chiếm đa số, không vậy loại kia cổ thụ chọc trời, thỉnh thoảng thấy mấy cây cây cao loại, nhưng là không cao lớn lắm .

Tiến vào lùm cây, đột nhiên cảm giác tầm mắt khoáng đạt tâm thần thanh thản, nhưng thấy hoa tươi đầy đất, đầy vườn sắc xuân ong mật con bướm, ghé qua trong đó oanh ca yến hót, chim hót hoa nở

Thực sự là hảo một phái mê người cảnh tượng .

Dật Trần say mê trong đó, đột nhiên trông thấy cha mẹ từ đằng xa đi tới, mỉm cười giang hai cánh tay, giống như là muốn ôm mình .

Dật Trần hưng phấn không thôi, quát to một tiếng đón lấy phụ mẫu song thân . Đợi cho chỗ gần lại không thấy bóng dáng, chỉ có mình ở trong bụi hoa ghé qua .

Chính mông lung ở giữa, lại gặp Phiêu Nhiên từ không trung Phiêu Nhiên mà xuống, một bộ hồng trang như là Cửu Thiên Huyền Nữ hạ phàm . Dật Trần thấy có chút ngốc, phảng phất rơi vào trong mộng, kim lòng không được đưa tay đón .

Không ngờ nhìn thấy lại là biến thành lãng không lao xuống mà đến Phi Thiên Ma Hạt

Kinh hi, kinh khủng, biến hóa ở giữa, để Dật Trần tâm phiền ý loạn, huyết mạch sôi trào, toàn bộ thân thể lúc lạnh lúc nóng, không thể tự điều khiển .

"Tĩnh tâm, tập trung tinh thần lực! Cái này là ảo giác ." Rõ ràng thanh âm từ trong đầu truyền đến, Dật Trần biết rồi cái kia là cường giả linh hồn đối với mình đưa ra cảnh cáo .

Thế là lập tức ngưng thần tĩnh khí, nhắm mắt thành thôi . Đề xuống táo bạo chí khí, triển khai ý thức chi môn .

Dật Trần chậm rãi mở hai mắt ra, chung quanh cảnh tượng để hắn giật nảy cả mình . Nào có cái gì hoa nở giống như gấm xuân ý dạt dào, rõ ràng là kinh cực hoàn quần cỏ dại rậm rạp .

Mơ hồ có tầng một nhàn nhạt sương mù tung xuống, đợi đến phụ cận nhưng lại dần dần trở nên nồng nặc lên .

Mông lung, như gần như xa, như là rơi vào trong mộng, giống như đạp vào trong mây, chóng mặt, phiêu phiêu miểu miểu .

Dù là Dật Trần nhận nhắc nhở, kiệt lực chống lại, lại vẫn hút vào chút ít sương mù, tức đã cảm thấy có chút choáng váng, Dật Trần tối kêu không tốt, hiển nhiên đây là chương khí đột kích .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Ngoại môn đệ tử

"Ha ha ha ~~~~ ta tới! Đã lâu không gặp."

"Đừng chạy, chúng ta đại chiến ba trăm hiệp!"

"Cha, nương, hài nhi trở về."

Dật Trần gặp bên người đồng đội từng cái khoa tay múa chân ánh mắt tán loạn, biết rồi bọn hắn vẫn đắm chìm trong trong ảo cảnh.

"Ồ ngao ~~~~~"

Dật Trần một trận thét dài, sẽ đồng đội giật mình tỉnh lại. Ngay sau đó xuất ra rống ma thú da lông, chào hỏi mọi người dùng nó bịt lại miệng mũi, lấy chống cự chương khí.

Phốc thử ——

Nhìn thấy có chút lâm vào huyền cảnh khá sâu đồng đội, Dật Trần sử dụng kiếm đâm rách bọn hắn cánh tay, để đau đớn kích thích bọn hắn tỉnh lại.

Vương Phong tu vi so với những cái khác thành viên đội cao, thanh tỉnh so sánh nhanh, hắn cũng giúp đỡ Dật Trần cùng một chỗ, tỉnh lại đồng đội.

Sau đó, Dật Trần dẫn đầu một bên huy kiếm chém ra chông gai, một bên nhanh chóng xuyên việt từng lâm.

Đi qua mọi người cùng nhau cố gắng, một lúc lâu sau, rốt cục thành công vượt qua từng lâm.

"Oa, đây quả thực là Tử Vong Tùng Lâm, quá kinh khủng!" Totti nằm trên mặt đất, vẫn là lòng còn sợ hãi.

"May mắn có đại ca tại, nếu không chúng ta chỉ sợ là khốn chết tại đây phiền chông gai bên trong." Một vị bị Dật Trần đâm rách cánh tay đồng đội cảm khái nói ra.

"Mẹ, tiền Huyền Thiên tông đã vậy còn quá khó khăn." Vương Phong nổi giận mắng.

Nguyên bản cho rằng, đi qua thi tuyển thắng được, tức đã trở thành Huyền Thiên tông ngoại môn đệ tử, nhưng chưa từng nghĩ, trưởng lão đem tất cả còn tại chân núi, phối hợp đi.

Đoạn đường này kinh lịch, khó khăn trùng điệp nguy cơ tứ phía, nhiều lần sinh tử. Để những người tuổi trẻ này cảm nhận được bản thân nhỏ yếu, cùng tiền đồ không biết gian nguy.

Bởi vì Dật Trần tu luyện là Đại Ngũ Hành quyết, cùng những người khác khí tức có khác biệt, coi như không ngăn chặn khí tức, người bình thường cũng rất khó cảm giác Dật Trần tu vi thật sự.

Cho nên, tại mọi người nhận biết phạm vi bên trong, Vương Phong là nơi này tu vi cao nhất.

Đi qua rống ma thú sự kiện về sau, Vương Phong tại trong đội ngũ cũng là phó đội trưởng, trừ Dật Trần bên ngoài, hắn công lao to lớn nhất, trên người thụ thương cũng là nhiều nhất.

Tăng thêm lúc trước nguy nan trước mắt cho thấy nghĩa khí, đã để mọi người vui lòng phục tùng, sớm đã quên hắn đã từng cuống vọng.

Vén vén mấy ngày, đoàn người dần dần biến thành đồng sinh cộng tử hảo huynh đệ, vậy đại khái chính là chuyến này nhất đại thu hoạch.

Ngày thứ chín giữa trưa, Dật Trần một đoàn người đầu tiên đến địa điểm chỉ định.

Đây là một ngọn sơn môn, hai bên tường vây đạt đến mấy trượng. Môn khẩu có mấy gian phòng ốc, trong đó chỗ dựa phương pháp bên cạnh một gian, môn khẩu dựng thẳng một cái cao hai mét tám bảng gỗ, thượng thư 'Chỗ ghi danh' ba chữ lớn.

Bởi vì là giữa trưa, không thấy gặp người nào lui tới, chỗ ghi danh tám bảng gỗ dưới có ba bàn lớn, phía sau bàn là mấy con cái ghế, nhưng là không ai.

"Có ai không? Chúng ta là mới tới Huyền Thiên tông đệ tử, đến đây báo danh ." Vương Phong lớn tiếng kêu la .

Không ai đáp lại .

"Huyền Thiên tông mới trúng tuyển đệ tử, đến đây báo danh, không biết tìm người nào trưởng lão đăng ký làm ." Totti cũng cao giọng hô .

Vẫn là không có người trả lời .

"Mẹ, chết sống cắt ngay cho ta một ra đến!" Vương Phong bạo một câu chửi bậy .

Mọi người quả thật có chút nhịn không được, cái này Cửu Thiên mấy lần kinh lịch hiểm cảnh, có khi thậm chí tại bên bờ sinh tử bồi hồi . Thật vất vả lại tới đây, lại lãnh lãnh thanh thanh, ngay cả một tiếp đãi người đều không có .

Vương Phong dưới tình thế cấp bách, công tử ca tính tình hiển hiện ra, cũng không để ý đây là Huyền Thiên tông sơn môn, cứ như vậy mắng sấp nổi đến .

"Nơi nào đến hỗn đản? Dám tại Huyền Thiên tông trước sơn môn giương oai, ăn gan hùm mật báo sao ."

Vừa dứt lời, không biết từ chỗ nào liền lăn ra một cái viên cầu trạng người, nói là viên cầu có thể có chút quá phận, bởi vì hần phần eo đường kính tuyệt đối vượt qua thân cao, phải nói so viên cầu hơi đẹp một chút .

Vị nhân huynh này vừa xuất hiện, đem Vương Phong dọa cho phát sợ, háo hạo mà gọi mấy tiếng đều không người trả lời, mới chửi một câu, lại thực 'Lăn' ra như thế một vị, cái này là thế nào .

Đã thấy đi ra vị này, dùng tay áo dài vung lên, xóa đi ngoài miệng mờ đông, lại ợ một cái, rốt cục ngồi trên ghế .

Tiểu con mắt đảo một vòng, hướng Dật Trần bọn hần nhìn qua .

"Ta nói, các ngươi trách móc cái gì trách móc? Lão tử còn chưa ăn no đây, nác —— "

Dùng một cái, nói tiếp đi: "Các ngươi ăn no căng, không có việc gì mù kêu to, thế mà giả mạo Huyền Thiên tông đệ tử, tiêu khiển lão tử sao?"

"Mới trúng tuyển đệ tử Dật Trần, ra mắt trưởng lão ." Dật Trần gặp gia hỏa này không tin, liền lấy ra ngọc bài, đưa tới: "Mời trưởng lão kiểm tra thực hư ."

"A? Ta xem một chút ." Cầm qua ngọc bài, thỉnh lĩnh một cái 'Bên ngoài' từ đập vào mi mắt, tiểu nháy mắt một cái dính, thân thể từ trên ghế bắn lên .

Cẩn thận đánh giá Dật Trần, phảng phất thấy quái dị, sau một lúc lâu hỏi: "Các ngươi đều là mới trúng tuyển đệ tử?"

"Là, nơi này hai mươi tám cái tất cả đều là, không thể giả được ." Dật Trần không nghĩ tới báo cái tên còn phiền toái như vậy, nhưng vẫn khách khí trả lời .

"Các ngươi ai là đầu?" Con hàng này thật là một cái tính chậm chạp, lằng nhằng, đến bây giờ còn không chuẩn bị xử lý thủ tục: "Ta là nói, đội trưởng là ai?"

"Hần là đại ca của chúng ta, gọi Dật Trần ." Mọi người chỉ Dật Trần, trăm miệng một lời nói .

"Dật Trần đúng không? Tốt, tốt, hảo!" Gia hỏa này ưỡn lấy cái bụng lớn, làm hết sức cúi người, giang hai cánh tay, một chút đem Dật Trần ôm chặt lấy, kích động nói: "Dật Trần, các ngươi nghe, chúc mừng ta, các ngươi đều phải chúc mừng ta!"

"Cái này" Dật Trần bị bụng hần cho dính đến kém chút hít thở không thông, đẩy lại đẩy không ra .

Nghĩ đến làm sao đựng tới như thế cái hàng cực phẩm, chúng ta tâm tâm khổ khổ trải qua gian nguy mới lại tới đây, bản thân còn chưa kịp chúc mừng, làm sao vẫn phải chúc mừng ngươi, có ý tứ gì? Tiểu tử ngươi là cưới vợ vẫn là thêm nhi tử .

Lại nói, nếu là chúc mừng, vậy làm sao lấy cũng là chúc mừng chúng ta, có quan hệ gì tới ngươi?

Đương nhiên, mọi người chỉ là trong lòng suy nghĩ, lại không dám nói ra, người ta mặc dù diện mạo không ra thế nào, mà dù sao là Huyền Thiên tông trưởng lão, chúng ta không thể trêu vào .

"Ha ha ha! Lão tử rất cao hứng . A, nói cho các ngươi biết đi ." Gặp Dật Trần bọn hần không hiểu ra sao, mờ mịt nhìn lấy hần, hần chợt nhớ tới cái gì, liền vội vàng giải thích:

"Là cái dạng này: Ta là lần đầu tiên tiếp đãi mới trúng tuyển đệ tử, tiền nhiệm là ta sư huynh, hần tiếp đãi năm lần, nhanh nhất đệ tử là ngày thứ mười hai đến nơi đây . Hần cảm giác thân mình, chờ hơn hai mươi năm cũng không thấy được một cái chân chính Thiên Tài, cho nên năm nay hần muôn vàn từ chối vạn loại lý do, cuối cùng đem chuyện xui xẻo này ném cho ta ."

"Ta lúc ấy nói đùa hần , nói lần này nhất định có người mười ngày liền có thể đến tới . Hần không tin, chúng ta đánh liền cược ." Vị này béo trưởng lão

mặt mũi tràn đầy hưng phấn, xem ra cái này ván cược không nhỏ .

"Nác ——" béo trưởng lão đánh cái vang nác, tiếp tục nói ra: "Ta nghĩ ngày mai bắt đầu thủ tại chỗ này, một phần vạn cái kia tên tiểu tử vận khí tốt hắc hắc, vậy lão tử chẳng phải thắng sao . Nhưng căn bản cũng không nghĩ tới mới ngày thứ chín, đã có người tới, hơn nữa lập tức nhiều như vậy ."

"Ha ha . Lão tử rốt cục thắng một lần, ba mươi năm, cuối cùng thắng hẳn một lần . Người nói muốn hay không chúc mừng ta? A, muốn hay không?"

"Muốn muốn . Thế nhưng là, ta nhanh nín chết a, ngài có thể hơi thả lỏng sao?" Dật Trần thực sự thụ không, người cao hứng người hài lòng, không có vấn đề .

Nhưng người không thể đem khoái hoạt xây dựng ở ta trên sự thống khổ, chí ít cũng phải để ta thấu khẩu khí đi . Người lớn như vậy khổ người, lại ôm như thế gấp, không có bị nín chết cũng đã là tạo hóa .

"Hảo vừa rồi quá hưng phấn, người không sao chứ . Ta lập tức cho các người xử lý thủ tục, để cho các người sớm một chút đi nghỉ ngơi một chút . " Béo trưởng lão rốt cuộc là nhân vật cấp bậc trưởng lão, cuối cùng chưa quên bản thân làm việc chức trách .

Thủ tục làm được rất nhanh, đăng ký tạo sách phong Hoàng Hậu, phát cho mỗi người hai bộ lam bào cùng một cái điểm tích lũy bài, cơ sở điểm tích lũy vì ba trăm cái .

Bởi vì ba mươi người đứng đầu có năm trăm cái điểm tích lũy ban thưởng, cho nên mỗi người thực tế đạt được điểm tích lũy là 800 cái .

Những cái này điểm tích lũy có thể tại Huyền Thiên tông bên trong bất kỳ địa phương nào tiêu phí, mỗi lần tiêu phí sau chụp tới tương ứng điểm tích lũy .

Ngoại môn đệ tử mỗi tháng ba trăm điểm tích lũy, nội môn đệ tử năm trăm, hạch tâm đệ tử một ngàn . Mặt khác, hoàn thành tông môn nhiệm vụ cũng có thể thu hoạch được điểm tích lũy .

Từ sơn môn đi vào ước chừng đi một canh giờ, liền đến ngoại môn .

Từng dãy phòng ở, có ký túc xá, quán cơm, phòng tắm, tu luyện phòng

Ngoại môn đệ tử mỗi bốn người ở một cái phòng, tốt nhất gian phòng đã bị vốn có ngoại môn đệ tử chiếm lĩnh .

Dật Trần một đoàn người đến nơi trước tiên, cho nên tại còn lại trong phòng chống bảy cái tia sáng tương đối tốt . Sau đó liền bắt đầu quét dọn, chỉnh lý .

Trong lúc nhất thời, bụi đất tung bay

"Uy, mới tới, cho lão tử dừng lại! Sặc chết, một đám ngu xuẩn ." Từ bên trong gian phòng đi ra mấy người mặc lam bào ngoại môn đệ tử, che mũi nổi giận mắng .

Bánh ——

Bên trong một cái người cao mặt đen đệ tử xông lại, hướng về phía Totti chính là một quyền . Totti hào không phòng bị, bị đánh tại ngực, bay ra ngoài đến mấy mét xa, phun ra một ngụm máu tươi đến .

"Vị sư huynh này, làm sao đi lên liền động thủ đánh người?" Dật Trần lập tức tới ngay tròn mắt nhìn, Vương Phong là vội vàng đỡ dậy Totti .

Mấy vị quét rác đội viên, lập tức xúm lại, đứng ở Dật Trần bên cạnh, từng cái ma quyền sát chương, kích động .

"Đánh người làm sao . Các người mới tới không hiểu quy củ, lão tử cho các người lập lập quy củ ."

Mặt đen đệ tử lão đảo nắm đấm, cười lạnh nói: "Người có muốn hay không vì hắn ra mặt? Vậy được, quỳ xuống dập đầu ba cái . Lão tử liền tha các người lần này, thế nào?"

"Đúng, Hoàng sư huynh nói đúng! Các người những cái này đưa nhà quê, coi là đến nơi đây sẽ không lên . Nói cho người, chả là cái cóc khô gì!"

Một cái thấp bé hèn mọn đệ tử nói ra: "Ồ chỗ này nắm đấm to lớn nhất, ai thực lực mạnh thì người đó có lý ."

Đại đa số tông môn, đệ tử cũ khi dễ đệ tử mới, đều là chuyện thường, chỉ cần không chết người, các trưởng lão chắc là sẽ không quản .

Đây cũng là để đệ tử mới nhập môn minh bạch, nếu như không thể đem thực lực mình tăng lên, liền vĩnh viễn bị khi phụ, chỉ riêng sẽ vượt qua người khác, mới có thể bảo vệ bản thân cũng đạt được khác người tôn trọng .

Thoạt nhìn rất tàn khốc, nhưng không tàn khốc lại có thể nào kích thích các đệ tử tu luyện động lực đâu . Nếu như đi ra bên ngoài xông xáo, hiện thực so với cái này còn tàn khốc hơn, nói không chừng sợ ý một chút, liền chết oan chết uổng .

Từ xa xưa tới nay, trưởng lão 'Không làm' càng là giúp trưởng lão đệ tử lệ khí, thực lực mình không ra sao không cách nào đưa thân nội môn, nhưng khi dễ đệ tử mới vẫn là dư xài .

"Hoàng sư huynh đứng không, liền theo lời người nói, quỳ xuống dập đầu ba cái, sau đó để cho ta vị huynh đệ kia đánh về một quyền, việc này coi như kết." Dật Trần lạnh nhạt nói.

"Thật là cuồng vọng tiểu tử, chỉ bằng người. Con lươn nhỏ cũng muốn lật ra sóng lớn đến, ta nhỏ vào! Lão tử nhường người được thêm kiến thức." Vị kia Hoàng sư huynh khinh thường mà nhìn Dật Trần một chút, không làm bất cứ chút do dự nào, lập tức ra quyền đánh phía Dật Trần.

Một quyền này ẩn chứa Chiến Đốc nhị phẩm chỗ ngưng tụ chiến khí, gào thét lên hướng Dật Trần bạo cướp mà đến

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Kết bài

"Chọc giận Hoàng sư huynh, tiểu tử ngươi liền đợi đến đẹp mắt đi." Người lùn mặt mũi tràn đầy cười trên nỗi đau của người khác, hẳn rất muốn nhìn một chút một quyền này sẽ đem Dật Trần tổn thương tới trình độ nào.

Dật Trần gặp Hoàng sư huynh nắm đấm đánh tới, không có chút nào né tránh ý tứ, lạnh rên một tiếng, tiện tay nắm ra một quyền.

"Tiểu tử này muốn chết, lại dám cùng Hoàng sư huynh đối kháng chính diện, quả thực là lấy trứng chọi với đá không biết tự lượng sức mình." Đáng lùn khinh bỉ xâu lầy: "Đáng tiếc, mới vừa tiến vào Huyền Thiên tông, thì trở thành tàn phế."

Ầm——

Hai cổ chiến khí đụng vào nhau, phát ra to lớn tiếng oanh minh, tùy theo dâng xuất tầng tầng gợn sóng, trên mặt đất dâng lên một trận sương mù, sẽ hai người bao ở trong đó.

"A ~~~~" chờ đợi sương mù tán đi, người lùn lộ ra không thể tưởng tượng nổi thần sắc.

Dật Trần tại nguyên chỗ không chút nào động, Hoàng sư huynh nhưng ở năm mét bên ngoài ổn định thân hình.

"Hảo tiểu tử, không tệ, thật sự có tài. Bất quá, ngươi còn non kém." Hoàng sư huynh cảm thấy vừa rồi quá khinh địch, bị một cái nhất phẩm đệ tử mới đẩy lui, không có cam lòng.

Thế là tập hợp lại, lần thứ hai công bên trên. Mà Dật Trần cũng không cùng hắn tiếp xúc, triển khai thân hình né tránh.

Đối phương công được gấp Dật Trần lần mất nhanh, đối phương công được chậm Dật Trần tránh đến thì mỗi một lần đều là khó khăn lắm né qua mạo hiểm vạn phần.

Như thế mười mấy cái hội hợp xuống tới, Hoàng sư huynh đã là thở hổn hển, mặt mũi tràn đầy mồ hôi. Càng đánh càng cấp tốc, càng nhanh càng mệt mỏi.

"Tiểu tử ngươi thuộc mèo, sẽ chỉ tránh sao? Có loại cùng lão tử chân thật làm một cuộc." Hoàng sư huynh bị Dật Trần trêu đùa đến then quá hoá giận.

Ngắm lại bản thân đường đường Đốc cấp nhị phẩm, thậm chí ngay cả đệ tử mới nhập môn bên cạnh đều không đụng tới, truyền đi mất mặt xấu hổ.

"Tiểu tử, đánh nha. Quang tránh có làm được cái gì? Biết rồi Hoàng sư huynh lợi hại liền dập đầu nhận thua đi." Người lùn cảm thấy Dật Trần phía trước một quyền kia chỉ là trùng hợp, thực tế thực lực vẫn là quá kém, nếu không làm sao không dám đối chiến đâu.

Ba——

Một cái thanh thúy cái tát đánh vào người lùn trên mặt, lập tức xuất hiện năm cái rõ ràng chỉ ấn, phốc thử một tiếng phun ra hai khóa răng.

Đây là Dật Trần nhìn hắn quá ồn ào, tranh thủ lúc rảnh rồi thưởng hắn một cái đại hòa đốt.

"Tốt, là ngươi muốn ta đánh, đánh đau nhức cũng đừng trách ta." Dật Trần cười hi hi nói.

Mà đối với Hoàng sư huynh quyền tới, lần này Dật Trần không né nữa, tay trái một phát bắt được đối phương công tới nắm đấm, tiến về phía trước một

bước, nắm tay phải trực đảo Hoàng sư huynh ngực .

Bành ——

Chỉ một quyền, đã đem Hoàng sư huynh đánh cho bay rớt ra ngoài, nặng nề mà đung ở trên tường, đánh hồi hai mét, nội tạng đã là chấn thương, phốc địa phun ra búng máu tươi lớn, mềm nhũn nằm trên mặt đất ngất đi .

"Về sau ai dám khi dễ huynh đệ của ta, hạ tràng không thể so với hấn tốt hơn ." Dật Trần nhìn người lùn bọn hấn một chút, khinh bỉ nói ra .

Người lùn sớm đã bùm mặt, né qua một bên, không còn dám đông dãi nữa câu .

Cái khác cùng Hoàng sư huynh cùng đi ngoại môn đệ tử, cũng dọa đến không dám làm âm thanh, lặng lẽ chạy qua nâng lên Hoàng sư huynh, không nói tiếng nào đi .

Dật Trần cũng không để ý tới Hoàng sư huynh cùng người lùn, mà là đi thẳng đến Totti bên người, xuất ra đan dược nhét vào Totti trong miệng .

Totti bị thương không phải rất nặng, chỉ là tao ngộ đột nhiên tập kích, ngực buồn bức một chút, không có gì đáng ngại .

Vương Phong đem Totti công đến một gian chính lý tốt gian phòng, để hấn nằm nghỉ ngơi .

Vài ngày sau, còn lại mới trúng tuyển đệ tử cũng lục tục đến .

Ở tại bọn hấn tao ngộ nguy cơ không thể hóa giải thời điểm, ả núp trong bóng tối trưởng lão đều sẽ xuất thủ cứu giúp .

Các trưởng lão thiết kế cái vòng này bộ, một là khảo nghiệm mọi người thực lực, cũng gặp được nguy cơ lúc sức ứng biến, hai là nhìn xem những cái này đệ tử mới nhập môn, phải chăng có đoàn đội ý thức, tập thể năng lực tác chiến như thế nào .

Đây là đi qua Huyền Thiên tông thi tuyển đệ tử đệ nhất đường thực huấn khóa, mặc dù ngoài ý muốn liên tiếp, nhưng trên căn bản là hữu kinh vô hiểm .

Chỗ lấy tuyệt đại đa số người bị thương không nặng, tại trưởng lão cứu trợ dưới thông qua khảo hạch .

Chỉ có Dật Trần một đội, sáu ngày về sau liền thoát ly trưởng lão bảo hộ phạm vi, mặc dù cũng có một khác trưởng lão xa xa đi theo, nhưng cũng không có xuất thủ .

Đương nhiên còn có tám người ngoại lệ, bọn họ là Vương Phong cái kia một tổ vứt xuống huynh đệ đào mệnh tám người, trực tiếp bị xóa tên .

Mặc dù bọn hấn tu vi đều là nhị phẩm, tại đệ tử mới bên trong thuộc về người nổi bật, nhưng là Huyền Thiên tông phải không nguyện hấp thu loại người này làm đệ tử .

Mà Dật Trần đã thương Hoàng sư huynh sự tình, rất nhanh liền tại trong ngoại môn đệ tử truyền ra .

Một cái mới vừa nhập môn đệ tử, vậy mà nhẹ nhõm đánh bại đã tại ngoại môn tu luyện năm năm, tu vi đạt tới Chiến Đốc nhị phẩm Hoàng sư huynh .

Đây quả thực là một cái đặc biệt tin tức lớn!

Một cái khác tin tức chính là, năm nay mới trúng tuyển đệ tử lại có thể có người chỉ dùng Cửu Thiên liền có thể thông qua đã ngoại khảo hạch .

Đây là mấy chục năm qua lần thứ nhất đem thời gian khổng lồ tại trong mười ngày, tại Huyền Thiên tông trong lịch sử mặc dù có Cửu Thiên thành tích, nhưng là lần này đồng thời thông qua là hai mươi tám người .

—— đây là một cái trước đó chưa từng có thành tựu .

Chỉ ít ỏi vãng không vậy phát hiện, nhiều như vậy nguyên bản vốn không quen biết người, tu vi cao thấp không đều, tuổi tác to lớn nhất chênh lệch sáu tuổi, mọi người có thể chung sức hợp tác, không có người nào tụt lại phía sau .

Quan trọng hơn là, có thể đem những này người hỗn hợp thành một cái chỉnh thể đội trưởng, chỉ có mười sáu tuổi, tại các đệ tử bên trong tuổi nhỏ nhất .

"Bọn hấn đội trưởng kêu cái gì? Về sau muốn cùng bọn hấn giữ gìn mối quan hệ ." Đệ tử mới giữa hai bên đang hỏi thăm .

"Nghe nói chính là đã thương Hoàng sư huynh vị kia, gọi Dật Trần ." Có người lặng lẽ nói ra .

"Tiểu tử này cũng quá nghịch thiên đi, chúng ta mới nhập môn cũng đã biết hai chuyện này, tất cả đều là hấn làm, về sau còn không chừng làm ra chút gì kinh thiên động địa sự tình đến . Tính, vẫn là cách xa hấn một chút ." Cũng có người muốn cùng Dật Trần giữ một khoảng cách .

"Wow —— ai kêu Dật Trần? Các người ai nhận biết, giới thiệu một chút ." Một vị nữ đệ tử phạm hoa si hỏi .

Dật Trần mấy ngày nay cũng không yên tĩnh, một hồi cái này tới bãi phòng, một hồi cái kia tới thăm, kỳ thật đều là đến lôi kéo làm quen .

Người vừa ra tên xã giao là hơn, người vẫn phải khuôn mặt tươi cười đón lấy, có thể nhìn đến những cái kia nịnh nọt cùng thét lên nữ đệ tử, Dật Trần đầu liền lớn. Chỉ được mời Vương Phong cùng Totti giúp đỡ ứng phó, mình thì nghĩ bỏ của chạy lấy người.

"Ha ha, Dật Trần huynh đệ, lão ca tới thăm ngươi." Béo trưởng lão lôi kéo một cái gầy gò cũng là trưởng lão bộ dáng trung niên nhân, từ bên ngoài đi tới: "Ồi, thật náo nhiệt. Uy, các ngươi người không có phận sự, rút ra ngoài cho lão tử!"

"Dật Trần huynh đệ, đến, vị này là ta Hầu sư đệ." Béo trưởng lão vui tươi hơn hờ địa nói ra: "Lúc đầu hẳn là ta sư huynh, làm ta hơn hai mươi năm sư huynh. Hiện tại bởi vì ngươi, hẳn biến Thành sư đệ."

"Dật Trần gặp qua Hầu trưởng lão, béo trưởng lão." Dật Trần đến bây giờ còn không biết béo trưởng lão họ gì: "Cái này các ngươi cuộc là cái gì?"

"Đừng nói ta béo, gọi ta Hùng trưởng lão là được." Nghĩ không ra gia hỏa này còn kiêng kị nói hẳn béo, nhưng đặc ý thần thái vẫn là khắc ở trên mặt: "Tiền đặt cược đơn giản, ai thua người đó là sư đệ, muốn nghe sư huynh lời nói. Ta thắng, đương nhiên liền làm sư huynh đi."

"Dật Trần huynh đệ, Hầu gia vận khí ta không tốt, hơn hai mươi năm không đụng tới người dạng này Thiên Tài, có thể vừa đi, liền bị cái này Hùng Tể Tử gặp phải, cái này gọi là người ngốc có ngốc phúc."

Hầu trưởng lão lôi kéo vốn là mặt ốm dài, một bộ mướp đắng cùng nhau: "Bất quá, đối với ngươi, ta có chút áy náy, mặc dù một mực theo đuôi các ngươi tiểu tổ, nhưng ta chưa bao giờ xuất thủ tương trợ. Ngược lại không phải vì cùng Hùng Tể Tử đánh cược, sợ bản thân thua, mà là mỗi lần đến thời khắc mấu chốt, tiểu tử ngươi luôn có thể biến nguy thành an."

"Hùng Tể Tử nghe ta giới thiệu về sau, đối với ngươi càng là thương thức rất nhiều. Chúng ta thảo luận một chút, chuẩn bị đem bản thân đặc ý đồ chơi dạy cho ngươi. Liền xem như cho huynh đệ lễ gặp mặt đi, thế nào?"

"Cái này ta sao có thể thu lấy hai vị trưởng lão lễ vật đâu, lẽ ra cũng là chúng ta tặng lễ cho các ngươi mới đối." Dật Trần nhìn cái này một đôi tên dờ hơi mặc dù không đứng đắn, nhưng đối với mình tuyệt không có ác ý.

"Khác là mẽ chậm chạp, theo chúng ta đi." Hùng trưởng lão không nói lời gì kéo Dật Trần liền đi ra ngoài.

Ba người tới phía sau núi rừng cây nhỏ, dừng lại.

"Hầu tử, đem ngươi đào mệnh tuyệt chiêu 'Bỏ của chạy lấy người' biểu thị cho huynh đệ nhìn xem." Hùng trưởng lão phân phó nói.

"Hảo a." Hầu trưởng lão vừa dứt lời, chỉ thấy thân hình hắn lóe lên, mặt đất chợt nhấc lên một trận cuồng phong, bọc lấy một thân ảnh, nhanh như thiểm điện thoáng qua tức thì.

"Thật nhanh!" Dật Trần thốt ra. Mặc dù không có ẩn nấp lại tốc độ nhanh chóng, không hổ là bỏ của chạy lấy người.

Nếu là phối hợp Ẩn Nặc Thuật, vậy thì thật là tới vô ảnh đi vô tung. Nếu là Dật Trần học được, nhất định chính là như hổ thêm cánh.

Mặc dù nghe, chỉ là đào mệnh chi thuật, nhưng nếu dùng cho thực chiến, lại có xuất kỳ bất ý chi diệu.

"Hùng Tể Tử, đến phiên ngươi." Nháy mắt, Hầu trưởng lão lại trở về.

"Huynh đệ, ta đây gọi 'Quyền Quyền Thông Khoái', xem trọng." Hùng trưởng lão bày cái tư thế, vung ra bát quả dấm to hướng không trung đánh đi ra.

Trong chốc lát, không gian phẳng phát ngưng kết, trên nắm tay tràn ra tầng tầng tinh quang, theo nắm đấm đánh ra, ẩn chứa chiến khí bộc phát thành từng đạo từng đạo năng lượng sóng xung kích, sẽ phụ cận thụ mộc chấn động đến như đôi mắt gió lốc, run lay bầy.

Mặt đất cát đá đều bay, bụi mù nổi lên bốn phía. Lực lượng chi Đại Uyển như Long Tượng đánh nhau, đất rung núi chuyển.

Khẩn thiết uy lực to lớn, chiêu chiêu thế đại lực trầm, nếu có sung túc chiến khí đưa vào, là mở núi phá đá thế không thể địch.

Biểu thị chốc lát, Hùng trưởng lão y nguyên tinh thần sung mãn thờ dốc như thường, đợi thu quyền lúc gió êm sóng lặng, tất cả trở về bình thường.

Dật Trần có chút kỳ quái, hai vị này tuyệt chiêu khả năng như thế, làm sao lại lấy khó nghe như vậy danh tự đâu?

"Huynh đệ, đây là chúng ta lão ca hai bản thân suy nghĩ ra được tuyệt chiêu, không dám nói uy lực kinh người, nhưng đối với hiện tại ngươi, vẫn là rất có tác dụng."

Hầu trưởng lão hơi cười nói ra: "Lấy ngươi thiên phú, học cái này không khó, thế nào, không chê lời nói liền tiếp nhận chúng ta cái này điểm tâm ý đi."

"Hai vị trưởng lão ý tốt, Dật Trần sao dám ghét bỏ, chỉ là không có ý tứ." Dật Trần tự nhiên muốn học, nhưng lại cảm thấy nhận lấy thì ngại.

Trừ báo danh ngày ấy, bị Hùng trưởng lão một cái kia gấu ôm kèm chút nín chết bên ngoài, căn bản cũng không có gặp lại qua hắn, thậm chí Hầu trưởng lão còn là lần đầu tiên gặp mặt, lại để cho đưa này đại lễ, Dật Trần tự nhiên sâu cảm thấy ngoài ý muốn.

"Huynh đệ, ngươi xem dạng này được hay không. Chúng ta là nhìn trúng ngươi tương lai tiền đồ, thật muốn cùng ngươi kết giao bằng hữu, thừa dịp bây

giờ có thể giúp người một chút, nói không chừng về sau muốn người giúp địa phương còn nhiều nữa ."

Hùng trưởng lão cũng không quanh co lòng vòng, ăn ngay nói thật: "Nếu là người cảm giác đến không có ý tứ, vậy chúng ta liền kết bái huynh đệ, thế nào? Nếu không người chính là xem thường chúng ta ca nhi hai ."

"Hào!" Lời đã nói đến chỗ này phân thượng, Dật Trần từ chối nữa liền lộ ra quá già mồm .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Lão đại

"Như thế, hai vị ca ca ở trên, xin nhận tiểu đệ một xá ." Dật Trần nói xong, hướng hai vị trưởng lão sâu khom người bái thật sâu .

"Huynh đệ nhanh đứng dậy nhanh!" Hai người đồng thời chống chọi Dật Trần .

Có thể tiếp xuống lại có vấn đề, kết bái phải có lão đại, người nào là lão đại đâu?

Hai cái vị này bảo hàng là ai thắng ai lớn, nói không chừng ngày nào thua lại đổi về đi .

Nhưng cứ như vậy, Dật Trần nên xưng hô như thế nào đây, cũng không thể hôm nay gọi Hùng trưởng lão đại ca, ngày mai lại gọi Hầu trưởng lão đại ca, cũng quá trò đùa đi, cái này không có cách nào xác định sự tình nên làm sao xử lý?

"Người làm lão đại!" Hai người đồng thời chỉ hướng Dật Trần, lúc này ngược lại là ý kiến hoàn toàn nhất trí .

"Như vậy sao được? Ta so với các người chỉ ít tiểu ba mươi tuổi, các người để cho ta làm lão đại, nói ra không sợ người ta trò cười?"

Dật Trần không nghĩ tới đây đối với bảo hàng, vì không làm cho đối phương làm lớn, lại tình nguyện gọi đại ca của mình, thực sự là im lặng đến cực điểm .

Lúc đầu, trưởng lão và đệ tử mới nhập môn kết bái huynh đệ, đã là làm trái cương thường, Dật Trần cũng là bị tình thế bức bách .

Mà một cái đệ tử mới, thế mà bị trưởng lão tôn làm lão đại, truyền đi chẳng phải là để cho người ta cười đến rụng răng, Dật Trần đương nhiên không muốn đáp ứng .

"Làm sao không được a, chúng ta nói được thì được . Ai dám chê cười, lão tử đánh rụng hán răng hàm ." Hùng trưởng lão trừng mắt, không vui: "Muốn để hầu tử làm lão đại, làm thật ta cũng không làm ."

"Lão đại, các huynh đệ hữu lễ!" Hai vị trăm miệng một lời nói .

Nhìn lấy bọn hán nhe răng trợn mắt tiểu nhân đắc chí bộ dáng, Dật Trần chưa từng nói trực tiếp biến thành bất đắc dĩ . Gặp được hai cái này quán quít chặt lấy bảo hàng, phân rõ phải trái là vô dụng, cam chịu số phận đi .

Loại này kỳ dị sự kiện, có thể không nói ra liền nhất định đừng cho người khác biết, vẫn là khiêm tốn một chút hảo .

Sau đó gấu hầu hai vị trưởng lão, a, hiện tại hán là Dật Trần hai vị huynh đệ, thay phiên đem mình tuyệt chiêu cường ép truyền cho Dật Trần, hơn nữa còn buộc hán phân phục thao luyện

Đi qua mười ngày liều mạng thao luyện, hai vị 'Huynh đệ' nhồi cho vẹt ăn từ giáo dục pháp bắt đầu thấy hiệu quả .

Dựa theo bọn hán thuyết pháp, đánh thời điểm liền muốn hung hăng đánh, khẩn thiết đều muốn đánh cho thống khoái, muốn trốn liền trốn đến triệt để, bỏ của chạy lấy người, vô tung vô ảnh .

"Lão đại, bằng người chút tu vi ấy, luyện đến dạng này đã trải qua phi thường khó đến . Sau ba tháng, đệ tử mới nhập môn có một trận cuộc thi xếp hạng, ba mươi người đứng đầu có thể trực tiếp tấn thăng làm nội môn đệ tử, chúng ta đều tin tưởng người, người muốn chuẩn bị cẩn thận ."

Hai anh em này lại đem Huyền Thiên tông ngoại môn một chút quy củ cùng cần thiết phải chú ý sự tình, đều nói cho Dật Trần . Sau đó cùng Dật Trần cáo biệt, xuống núi tiến hành chính bọn hán lịch luyện .

Dật Trần vẫn thường đến rừng cây nhỏ, hai tay để trần tu luyện, nơi này có rất ít người đến, so sánh thanh tĩnh, không chỉ có thể tiếp tục thao luyện 'Quyền Quyền Thống Khoái' cùng 'Bỏ của chạy lấy người', còn thích hợp tu luyện Đại Ngũ Hành quyết .

Hiện tại Dật Trần đối với thổ chi khí cùng Mộc tinh hoa năng lực không chế so trước kia đề cao không ít, trên căn bản là thu phóng tự nhiên, hơn nữa tu thành hình cầu cũng càng lúc càng lớn, đều đã đạt tới đầu lớn tiểu .

Nhưng là, hai loại khí thể chỉ có thể phân biệt sử dụng, nếu không sẽ chế ước lẫn nhau không có thể phát huy to lớn nhất công hiệu . Nếu như chỉ có một độc sử dụng, mặc dù có thể giảm bớt tiêu hao, lại không thể gia tăng uy lực, cái này khiến Dật Trần rất là phiền não .

"Đại ca ca, trong cơ thể người thổ Mộc Nhị khí đã trải qua ngưng tụ đến đủ lớn, bây giờ có thể thử nghiệm luyện hóa dung hợp ."

Cỏ Non đột nhiên nói ra, những ngày này nàng một mực đợi tại Nhật Nguyệt Âm trong không gian, sợ quá nhiều Dật Trần tu luyện, rốt cục chờ hai vị trưởng lão rời đi, nàng lại bắt đầu sinh động .

"Luyện hóa dung hợp? Cỏ Non, như thế nào mới có thể làm đến?" Dật Trần vội vàng hỏi: "Hai loại khí thể không phải tương khắc sao?"

"Người khác tự nhiên là làm không được, có thể người không giống nhau . Bởi vì người là Tiên Thiên Ngũ Hành chi thể, hướng chi còn có một cái như vậy bảo âm ."

Cỏ Non đáp: "Người sẽ hai quả cầu cầu bỏ vào trong âm luyện hóa, sau đó lại hấp thu được trong thân thể dung hợp, quá trình có chút phức tạp, cũng sẽ kinh lịch thống khổ, nhưng mới có thể thành công ."

"Được, vậy liền thử nhìn một chút, chỉ cần có khả năng, ta nhất định sẽ hết sức ." Nói xong, Dật Trần dùng ý niệm sẽ Nhật Nguyệt Âm phóng xuất ra, chợt một cái cao hơn một mét óng ánh trong suốt bảo âm, liền xuất hiện ở trước mặt .

Cỏ Non từ bên trong nhảy ra, đứng ở một bên . Dật Trần thả ra thổ Mộc Nhị cầu, đưa vào Nhật Nguyệt Âm .

"Chi chi chi C-K-I-T...T...T ————— "

Nhật Nguyệt Âm bắt đầu luyện hóa, hai cái cầu tại trong bầu chạy trốn, phát ra chi chi tiếng vang, giống như là đang cực lực đào thoát .

Nhưng Nhật Nguyệt Âm đối với trả cho chúng nó đơn giản là một bữa ăn sáng, chỉ thấy hồ thân dần dần phát ra kim sắc quang mang, sẽ thổ Mộc Nhị cầu cưỡng ép luyện hóa, không cần chốc lát, trong bầu thanh âm càng ngày càng nhỏ, cho đến lặng yên không một tiếng động .

Một lúc lâu sau, Nhật Nguyệt Âm kim sắc quang mang chậm rãi nhạt xuống dưới, luyện hóa hoàn thành .

Đột nhiên, ám ** ra vàng lục hai đạo ánh sáng trụ, phiêu nhiên nhi khởi, trên không trung lượn quanh một vòng, từ đỉnh đầu chui vào Dật Trần thể nội .

Theo vàng lục cột sáng chui vào, Dật Trần phảng phất bị điện giật kích, đau đớn kịch liệt quét sạch toàn thân, tứ chi bách hài huyết mạch kinh lạc đồng đều chịu đựng lấy to lớn trùng kích, thân thể da dẻ như muốn bạo liệt một dạng .

Cột sáng đến mỗi một chỗ, thân thể đều sẽ trở nên một trận hoàng một trận lục, cũng lấy mất trần có thể thấy tốc độ mở rộng kéo dài .

Dật Trần cố nén đau đớn, mồ hôi lớn chùng hạt đậu ra bên ngoài ứa ra, thời gian dần qua mồ hôi bốc lên xong, nhưng lại từ trong lỗ chân lông thấm ra tia máu, sẽ da dẻ nhuộm thành hồng sắc, cùng vàng lục nhị sắc hoà lẫn, rất là khủng bố .

Như thế qua hơn nửa canh giờ, Dật Trần cảm giác mình giống như bồi hồi tại bên bờ sinh tử, nhiều lần sụp đổ, nhưng lại không dám dùng nội lực chống cự, chỉ lấy cường đại tinh thần lực chèo chống, không để cho mình ngã xuống .

Chậm rãi, vàng lục nhị sắc dần dần giảm đi, máu cũng sẽ không chảy ra, cảm giác đau đớn càng lúc càng yếu .

Chiếm lấy là thể nội chiến khí càng ngày càng đậm, tứ chi bách hài tràn ngập lực lượng, tất cả kinh mạch thông suốt .

Chợt Dật Trần toàn bộ thân thể run lên, mắt lộ ra tinh quang, chiến khí bay vọt mà ra, chung quanh cây nhỏ bị loại năng lượng này gọn sóng, kích động ngã trái ngã phải .

—— đột phá! Đốc cấp tứ phẩm .

Thể nội năng lượng còn tại cuộn trào mãnh liệt, tại đến gần vô hạn tại ngũ phẩm thời điểm, rốt cục đình chỉ .

"Đại ca ca, người thành công . Người đã trải qua dung hợp thổ Mộc Nhị khí, bây giờ có thể thử xem sử dụng ." Cỏ Non vỗ tay nhỏ, hưng phấn mà nói ra .

Dật Trần theo lời, trước thu Nhật Nguyệt Âm, sau đó sẽ thể nội đã trải qua dung hợp thổ Mộc Nhị khí, ngưng tụ vào chưởng, lăng không chậm rãi đẩy ra .

Ba ———

Dắt thử ——

Phía trước năm mét một chỗ khóa to cỡ miệng chén thụ mộc, ứng thanh chặn ngang cắt thành hai đoạn .

"Thật tuyệt! Đại ca ca, so trước kia uy lực lớn nhiều . Về sau nguoi thuần thực, sẽ còn tăng cường ."

Cỏ Non ở một bên làm ra đánh giá: "Lần sau nguoi có thể một bên sẽ tân thu tập thổ Mộc Nhị khí luyện hóa, một bên liền có thể hấp thu, dạng này nội lực sẽ rất nhanh tăng lên ."

Ngay tại Dật Trần một mình tu luyện thời điểm, những huynh đệ kia cũng không nhàn rỗi, bọn hắn từng cái đều bận rộn tăng thực lực lên .

Bởi vì Đốc cấp bắt đầu có thể học tập chiến kỹ, cho nên bọn hắn đi chiến kỹ các, muốn tìm thích hợp bản thân tu luyện chiến kỹ .

Nhưng là làm bọn hắn vô cùng thất vọng là, một bản Huyền giai hạ phẩm chiến kỹ, thế mà cần hai ngàn cái điểm tích lũy mới có thể hồi đoái .

Dù cho tính cả ban thưởng, bọn hắn mỗi người điểm tích lũy tổng số cũng chỉ có 800, hơn nữa thường ngày còn phải tốn, nếu là còn lại xuống tới lại hồi đoái chiến kỹ, đó là khá khó khăn .

"Đại ca, dựa theo chúng ta điểm tích lũy, ít nhất phải nửa năm về sau mới có thể miễn cưỡng mua được cấp thấp nhất chiến kỹ ." Totti có chút bi quan nói .

"Đi, chúng ta đi nhận lấy tông môn nhiệm vụ, xem có thể hay không lừa điểm tích lũy ." Nói xong, Dật Trần mang theo hắn, tiến về nhiệm vụ các .

Hoàn thành tông môn nhiệm vụ, không chỉ có thể đề cao năng lực thực chiến, có có thể được nhất định điểm tích lũy .

Huyền Thiên tông chiến kỹ hồi đoái điểm số hơi cao, cũng là hy vọng các đệ tử cố gắng tu luyện đồng thời, còn muốn tham dự tông môn nhiệm vụ hoàn thành, chỉ có lừa đủ điểm tích lũy, mới có thể có được chiến kỹ, làm như vậy vì ngăn ngừa các đệ tử lười biếng .

Nghĩ không làm mà hưởng các đệ tử, vĩnh viễn khác muốn tu luyện chiến kỹ, dù là mấy năm trôi qua, trừ tu vi chọt có tăng lên bên ngoài, thực lực cảnh giới rất khó có chỗ tiến bộ .

Nhiệm vụ các ở vào ngoại môn chỗ sâu tiếp cận nội môn một chỗ quảng trường, ba tầng, tầng dưới cùng tuyên bố ngoại môn nhiệm vụ, lầu hai tuyên bố nội môn nhiệm vụ, lầu ba thì là hoàn thành nhiệm vụ về sau, ban thưởng cấp cho chỗ .

"Ngoại môn nhiệm vụ: Săn giết ma thú cấp hai Phong Ma Lang, số lượng không hạn, mỗi khóa ma hạch lấy được hai mươi cái điểm tích lũy, thời gian là mười lăm ngày ."

"Ngoại môn nhiệm vụ: Thu thập dược liệu, Quỷ Diệp Thảo, Tử Diệp thảo, Mang thảo, mỗi khóa lấy được tám cái điểm tích lũy, thời gian là bảy ngày ."

Dật Trần nhìn thấy những nhiệm vụ này đơn, cau mày một cái, để Totti đem săn giết Phong Ma Lang nhiệm vụ đơn gỡ xuống . Sau đó, đặng đặng đặng, liền lên lầu hai .

"Nội môn nhiệm vụ: Săn giết tam giai ma thú Đại Ma Thỏ, số lượng không hạn, mỗi khóa ma hạch lấy được một trăm hai mươi cái điểm tích lũy, thời gian là mười lăm ngày ."

"Nội môn nhiệm vụ: Săn giết ma thú cấp bốn Thứ Bối Ma Tích, số lượng không hạn, mỗi khóa ma hạch lấy được 800 cái điểm tích lũy, mỗi bộ thi thể lấy được hai trăm cái điểm tích lũy, thời gian vì một tháng ."

"Đại ca, đây là nội môn nhiệm vụ, chúng ta thế nhưng là ngoại môn đệ tử, chỉ sợ không được đi ." Gặp Dật Trần đưa tay liền muốn gỡ xuống nhiệm vụ đơn, Totti có chút khẩn trương hỏi .

"Vì cái gì không được? Lại không có quy định, ngoại môn đệ tử không thể nhận lấy nội môn nhiệm vụ, chỉ cần chúng ta hoàn thành nhiệm vụ không liền có thể lấy ." Dật Trần nói xong, thuận tay gỡ xuống săn giết Đại Ma Thỏ nhiệm vụ đơn .

Ma thú cấp thấp mặc dù dễ dàng chém giết, nhưng thu hoạch được điểm tích lũy quá ít . Đối với mình những huynh đệ này mà nói, Huyền giai chiến kỹ có cực lớn dụng hoặc, mà chỉ bằng vào săn giết Phong Ma Lang điểm tích lũy, cái kia đến ngày tháng năm nào mới có thể học được chiến kỹ .

Muốn nhanh lên thu hoạch được chiến kỹ, vậy thì phải nỗ lực cố gắng, thậm chí bốc lên nguy hiểm tương đối, bởi vì cái gọi là phong hiểm càng cơ hội lớn càng nhiều .

Dật Trần là một cái không cam lòng bình thường nguoi, cứ việc săn giết Đại Ma Thỏ có nhất định nguy hiểm, nhưng chỉ cần mọi người đồng tâm hiệp lực chú ý cẩn thận, phải có phi thường lớn nắm chắc hoàn thành nhiệm vụ .

Cũng chỉ có dạng này, mới có thể tại tận khả năng trong thời gian ngắn thu hoạch được chiến kỹ, dùng mọi người thực lực có một khá lớn đề cao .

"Tốt, chỉ muốn đại ca nói được, chúng ta liền nhất định được, Totti tuyệt sẽ không kéo các huynh đệ chân sau ." Gặp Dật Trần đã tính trước bộ dáng, Totti cảm thấy mình cũng tràn ngập lòng tin .

Đi qua những ngày này ở chung, Dật Trần tại các huynh đệ trong suy nghĩ hình tượng không thể nghi ngờ là cao đại thượng, tất cả mọi người cho rằng, vô luận gặp được nhiều khó giải quyết vấn đề, chỉ muốn đại ca vừa ra tay, đó cũng không có giải quyết không .

"Chờ một chút các ngươi hai cái hồn đản, đứng lại cho ta!" Dật Trần cùng Totti vừa mới xuống lầu, liền nghe đằng sau có người vừa kêu mắng lầy, một bên đuổi theo .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Chiến nội môn đệ tử

"Vị sư huynh này, là ngươi kêu ta sao?" Dật Trần quay đầu lại, nhìn thấy một người mặc áo bào trắng người trẻ tuổi, biết rồi hẳn là nội môn đệ tử .

Bởi vì Huyền Thiên tông ăn mặc là có thể phân ra đẳng cấp, ngoại môn lam bào, nội môn áo bào trắng, hạch tâm áo bào tím .

"Hỗn trưởng, đương nhiên là ta bảo các ngươi ." Vị này nội môn đệ tử thờ hồng học, tức giận địa nói ra: "Các ngươi có phải hay không vừa tới, làm sao một chút không hiểu quy củ . Đem sẵn giết Đại Ma Thò nhiệm vụ đan cho ta, chẳng qua là ngoại môn đệ tử, còn muốn giết tam giai ma thú, quả thực là không biết tự lượng sức mình, hừ ."

"A? Cái kia ý ngươi là chúng ta ngoại môn đệ tử liền không thể giết tam giai ma thú, chỉ có ngươi mới có thể giết đến lai nhai ." Thấy đối phương nói năng lỗ mãng, Dật Trần có chút không vui, liền giống như cười mà không phải cười nhìn lấy hắn .

"Đó là đương nhiên, ngươi cho rằng giết Phong Ma Lang đây, Đại Ma Thò thực lực có thể tương đương với Đốc cấp trung giai, chi bằng các ngươi Chiến Đốc nhất phẩm, đi thêm mấy cái cũng không tốt, vẫn là ngoan ngoãn cho ta đi ."

Nội môn đệ tử ngang cái đầu, ngao ngễ nói ra: "Xem các ngươi là mới tới, ta tạm tha qua các ngươi ."

"Vậy nếu là ta không cho đâu?" Dật Trần lạnh lùng nói một câu .

"Không cho? Cái kia chính là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, chờ ta xuất thủ giáo huấn ngươi nhóm, để cho các ngươi ăn đủ đau khổ, các ngươi liền biết ngoại môn cùng nội môn có bao nhiêu chênh lệch ." Nội môn đệ tử nói xong, ống tay áo một vuốt, liền chuẩn bị động thủ .

"Chờ một chút, vị sư huynh này ." Dật Trần nhìn thấy bên cạnh chậm rãi xúm lại không ít đệ tử, có ngoại môn cũng có nội môn .

Hắn không muốn đem sự tình làm lớn chuyện, dù sao vừa tới liền đem ngoại môn Hoàng sư huynh đánh một trận .

Tại là khẽ mỉm cười nói với nội môn đệ tử: "Chúng ta không đánh được sao? Ngươi xem nhiều người như vậy, không tốt lắm đâu ."

"Không đánh? A ~~ sợ người nhiều mất mặt, vậy được, hai ngươi cùng tiến lên . Nếu không, liền đem nhiệm vụ đan cho ta, sau đó lại dập đầu nhận lầm, việc này coi như đi qua, thế nào?" Nội môn đệ tử khóe miệng nhếch lên một cái đắc ý dụng cung .

"Ta xem là ngươi hiểu sai, mất mặt nhất định là ngươi, đã ngươi không biết tốt xấu, vậy ta liền đến lĩnh giáo một chút ngươi vị này nội môn đệ tử bản lĩnh ."

Dật Trần tay khẽ vẫy, khinh thường mà nói ra: "Tới đi, sử toàn lực không cần lưu thủ, nếu không chưa đủ nghiền ."

"Muốn chết, mặc dù nơi này không thể làm thịt ngươi, nhưng giáo huấn một chút vẫn là có thể . Tiểu tử, xem ta như thế nào thu thập các ngươi ." Nội môn đệ tử không chút khách khí, bấm tay thành quyền bay thẳng đến Dật Trần đánh tới .

"Cái này mới tới ngoại môn đệ tử là gan thật là lớn, lại dám trêu chọc Cách Lực sư huynh . Hắn chẳng lẽ không biết Cách Lực sư huynh là Đốc cấp tam phẩm sao?" Một vị nội môn đệ tử nói ra .

"Ta xem không nhất định, tên kia có phải hay không là đã thương Hoàng sư huynh Dật Trần . Muốn thực sự là hắn, Cách Lực sư huynh chưa hẳn có thể thắng ." Một cái ngoại môn đệ tử nói .

"Các ngươi ngoại môn đệ tử chính là kém cỏi, cũng không suy nghĩ một chút, các ngươi liền công pháp chiến kỹ cấp thấp nhất cũng mua không nổi . Mà nội môn đệ tử đã bắt đầu tu luyện Huyền giai chiến kỹ, chỉ sợ các ngươi thấy đều chưa thấy qua đi ." Nội môn đệ tử chế giễu nói .

"Mặc dù đánh bại ngoại môn đệ tử cũ, nhưng này cái nhiều năm tiến không nội môn Hoàng sư huynh, bản thân liền là một phế vật, không có gì có thể lấy khoe khoang."

Nhất Quyền Phá Không ——

Cách Lực chiến khí lộ ra ngoài, nắm đầm dần dần trưởng lớn gấp đôi, mơ hồ có thể thấy được tăng một tối sắc quang mang, đem trọn cái đại quyền vòn quanh, hình thành một cái chiến khí vòng.

Theo nắm đầm phát ra, chiến khí càng là hóa thành một đạo lăng lệ tạt phong, gào thét lên hướng Dật Trần bay vút đi.

"Nhìn, Cách Lực sư huynh sử dụng chiến kỹ, Đốc cấp tam phẩm lại thêm Huyền giai chiến kỹ, cái kia ngoại môn đệ tử đại sự không ổn." Một cái nội môn đệ tử đắc ý nói.

"Oa, đây chính là Huyền giai chiến kỹ sao? Xem ra uy lực rất lớn, ta nếu có thể tu luyện loại này chiến kỹ, thật là tốt biết bao." Một cái ngoại môn đệ tử nuốt một chút nước bọt, hâm mộ nói ra.

Dật Trần thấy đối phương thế tới hung mãnh, hơn nữa sử xuất chiến kỹ, mặc dù chỉ là Huyền giai hạ phẩm, nhưng cũng không thể khinh thường. Lập tức thâm vận Ngũ Hành Chi Khí, tụ tập ở nắm tay phải, đối nghịch quyền trực tiếp đập tới.

Bánh ——

Hai quyền cũng không tương giao, nhưng hai cổ chiến khí lại đụng nhau, theo một tiếng vang giòn, khuấy động ra từng con sóng gợn, xen lẫn uy áp mạnh mẽ, hướng bốn phía khuếch tán.

Lân cận chỗ ngoại môn đệ tử tranh thủ thời gian nghiêng người tránh né, để tránh bị chiến khí tác động đến.

"Không tệ, thật sự có tài. Lại đến!" Cách Lực cho dù đối với Dật Trần ngạnh kháng có chút ngoài ý muốn, nhưng cùng lúc cũng càng thêm kích thích hấn chiến ý. Lập tức tăng lớn cường độ, lại là một cước đá ra.

Hai cái tu vi cùng là Chiến Đốc tam phẩm cao thủ, một cái có được Huyền giai hạ phẩm chiến kỹ, tự nhận nắm chắc thắng lợi trong tay một cái khác bị trường lão quán thủ thực dụng quyền pháp, còn có chạy trốn tuyệt kỹ, cũng tuyệt không yếu thế.

Dật Trần nghĩ cảm thụ một chút chiến kỹ uy lực, liền dùng Hầu trưởng lão truyền thụ bỏ của chạy lấy người, cùng Cách Lực quần nhau.

Mà Cách Lực là bởi vì không cách nào tiếp cận Dật Trần thân thể, trong lòng tức giận, càng sẽ chiến kỹ phát huy đến phát huy vô cùng tinh tế.

Trong lúc nhất thời, trên quảng trường khói bụi nổi lên bốn phía, cát đá vút không, chiến kỹ uy năng quả nhiên kinh người.

"Hào! Cách Lực sư huynh, ủng hộ!" Một cái nội môn đệ tử căn bản nhìn không thấy bị khói bụi bao phủ hai người, chỉ là hung hăng vỗ Cách Lực mừng ngựa.

Mấy chiêu về sau, hai người khoảng cách đã gần đến, Dật Trần đối chiến kỹ đã có đại khái hiểu, quyết định không còn du đấu.

"Ta đáp" đối với Dật Trần nhẹ nhàng, Cách Lực giờ phút này đã trải qua thờ hồn hèn, hấn phải giải quyết nhanh một chút quyết chiến đấu, nếu không một khi kiệt lực, thắng không một cái ngoại môn đệ tử, chỉ sợ về sau sẽ bị chế nhạo đến không ngẩng đầu được lên.

Thế là dồn hết đủ sức để làm, nhất cước độc lập, bay lên một cái khác chân, như gió tấn công về phía Dật Trần.

"Hừ!" Đối mặt Cách Lực cấp tốc đập đến một cước, Dật Trần cười lạnh một tiếng, cũng không né tránh, mà là khế vươn tay chế trụ đối phương mắt cá chân, hai tay dùng sức bắt đầu xoay tròn, Cách Lực cả người liền theo chuyển.

Cách Lực muốn nhận ở thân thể nhưng lại sợ chân bị vặn gãy, đành phải đem chính mình lơ lửng giữa không trung.

"Đi ——"

Dật Trần vùng Cách Lực chuyển hai vòng, mạnh mẽ buông tay, Cách Lực như mũi tên giống như bay ra ngoài.

Nhưng Cách Lực không hổ là nội môn đệ tử, gặp loạn không hoảng hốt, trên không trung mấy cái xoay chuyển rốt cục ổn định thân hình, rơi trên mặt đất, mặc dù thất tha thất thểu lại vẫn đứng ở tại chỗ.

"Cách Lực sư huynh thật là lợi hại, thế mà không ngã sấp xuống." Cái kia nuốt mừng ngựa nội môn đệ tử kêu lên.

Oanh ——

Bên cạnh một trận cười vang, rõ ràng là bị Dật Trần ném ra, vẫn còn có người Quàng lực lợi hại, quả thực là sùng bái mù quáng.

Dật Trần vững vàng đứng ở chỗ cũ, vẫn mặt lộ vẻ mỉm cười, nhìn lấy chặt vật không chịu nổi Cách Lực, không vậy áp dụng bất kỳ hành động nào.

Hắn vốn chỉ muốn, nếu là Cách Lực lại mạnh hơn một chút, có lẽ sẽ ép mình sử xuất Quyền Quyền Thống Khoái, làm một lần cứng đối cứng đối kháng chính diện .

Nhưng Cách Lực đối với chiến kỹ lý giải cũng không sâu sắc, giống như mà Thần không giống, có thể phát huy uy lực tự nhiên giảm bớt đi nhiều, cho nên Dật Trần chỉ là mượn lực dùng lực, mang đến mượn gió bẻ măng .

Mà Cách Lực đang bị cười vang sau lộ ra phi thường khó có thể, nhưng đã trải qua sinh lòng khiếp ý, biết rồi tiếp tục đánh xuống thất bại đến thảm hại hơn .

"Tiểu tử, ngươi chờ xem ." Ném câu nói tiếp theo, Cách Lực không còn đòi hỏi Đại Ma Thỏ nhiệm vụ đơn, xám xịt đi .

"Vị sư đệ này, ngươi gặp rắc rối . Cách Lực là 'Tiêm Phong đường' người, bọn hắn đường chủ Vũ Văn phong thể nhưng là hạch tâm đệ tử, tu vi đạt tới cấp chiến tướng . Tại Huyền Thiên tông đệ tử trẻ tuổi bên trong, hắn bài danh thứ năm . Đồng dạng đệ tử là không dám trêu chọc bọn hắn, ngươi phải cẩn thận một chút ."

Một vị niên kỷ hai mươi bảy hai mươi tám tuổi nội môn đệ tử qua tới nhắc nhở Dật Trần .

"Thật cảm tạ sư huynh . Ta vừa tới không lâu, cũng không nghĩ trêu chọc ai, nhưng hắn tìm ta phiền phức, ta tránh đều không tránh khỏi . Hiện tại đã trải qua đắc tội, mặc cho bọn hắn thế lực lại lớn, ta cũng không có đường lui, đến cứ đến ." Dật Trần quyết tâm liều mạng, ngạo nghễ nói ra .

"Biện pháp vẫn có, nếu như ngươi gia nhập 'Hạ Sơn Phủ', tự nhiên không sợ 'Tiêm Phong đường', bất quá, 'Hạ Sơn Phủ' phải không thu ngoại môn đệ tử . Tốt, không nói nhiều, ta còn có việc ."

Đoán chừng vị sư huynh này đã thương thức Dật Trần, lại không dám đắc tội Tiêm Phong đường, cho nên làm sơ chỉ điểm liền vội vàng rời đi .

Dật Trần hiện tại có thể quản chẳng phải nhiều, trước đem mình cái này hai mươi tám người triệu tập lại .

"Các huynh đệ, chúng ta lần thứ nhất làm tông môn nhiệm vụ . Các ngươi tu làm nhất phẩm, thêm hai vị nhị phẩm, tạo thành một tổ, ở ngoại vi săn giết Phong Ma Lang, kỳ hạn mười lăm ngày, đến lúc đó đem lần trước thu hoạch hơn hai trăm khóa ma hạch cùng một chỗ nộp lên . Còn lại cùng ta cùng một chỗ, tiến vào trung bộ săn giết Đại Ma Thỏ, thời gian cụ thể đến lúc đó lại nhìn tình huống . Sáng sớm ngày mai xuất phát, có thể săn giết bao nhiêu không trọng yếu, ta muốn cầu các ngươi nhất định phải cam đoan bản thân an toàn ."

Y Lan Thánh Sơn son mạch, có một chỗ nửa rừng rậm nguyên thủy, nói là nửa nguyên thủy chủ yếu là bởi vì, Huyền Thiên tông các đệ tử thường xuyên tới nơi này lịch luyện, mà Huyền Thiên tông cũng không có ở trong đó thiết trí kết giới, tùy ý riêng phần mình phát huy .

Bên ngoài phần lớn là ma thú cấp hai, đối với các đệ tử an toàn cơ bản không cấu thành quá đại uy hiếp, thích hợp ngoại môn đệ tử lịch luyện .

Trung bộ đại đa số vì tam giai ma thú, đồng dạng thuộc về nội môn đệ tử lịch luyện nơi chốn, có nhất định tính nguy hiểm .

Lại hướng chỗ sâu có thể sẽ gặp được ma thú cấp bốn, tại dưới tình huống bình thường, là hạch tâm đệ tử lịch luyện chỗ .

Mấy cái này khu vực chính thể bên trên vẫn là thuộc về rừng rậm dựa vào bên ngoài địa phương, có thể xưng là nửa rừng rậm nguyên thủy, mặc dù có nguy hiểm nhưng ở đa số tình huống dưới phong hiểm vẫn là khả năng không chế .

Mà một khi vượt qua cái phạm vi này, vậy coi như thuộc về chân chính rừng rậm nguyên thủy, đối với Huyền Thiên tông đệ tử mà nói là cấm địa .

Bá bá bá ——

Giữa trưa, nửa trong rừng rậm nguyên thủy bộ phận khu vực, Dật Trần dẫn đầu từ mười người tạo thành đi săn tiểu đội, đã cùng ba cái tam giai ma thú Đại Ma Thỏ tạo ngộ .

Những cái này Đại Ma Thỏ đáng đáp vẫn là rất xinh đẹp, thân cao hai mét, dựng thẳng hai cái trường lỗ tai dài, chân sau tráng kiện hữu lực, tăng thêm một cái cùng chân không sai biệt lắm phẩm chất đuôi dài, ba điểm chạm đất vững vững vàng vàng .

Chân trước đã trải qua biến thành tay hình, dài nhỏ mà linh hoạt, đỏ mắt đỏ, Bạch chòm râu bạc phơ, càng kỳ dị là phân bụng thể mà mọc ra một cái lớn túi lớn .

Đứng nhìn gia hỏa này đáng đáp đáng yêu, lại là tam giai ma thú, tương đương với Đốc cấp trung giai, hơn nữa thân pháp linh hoạt, nhảy vọt năng lực cực mạnh .

Cái này ba cái Đại Ma Thỏ đứng chung một chỗ, hình thành một hình tam giác, đối mặt Dật Trần bọn hắn không sợ hãi chút nào .

Hốt ——

Trong đó một cái Đại Ma Thỏ gặp Vương Phong nhất kiếm đâm tới, thả người vọt lên, xé rách chân liên đá .

Một cước này thật không đơn giản, Đại Ma Thỏ trên chân mọc ra dài hơn một thước 'Móng chân', cũng chính là móng vuốt, đi qua quanh năm suốt

tháng ma luyện cùng sử dụng, trình độ sắc bén không thua gì đao kiếm, hơn nữa so đao kiếm càng linh hoạt, vì vì bản thân liền là một thể .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Gặp nạn

Xoạt lang ——

Móng vuốt đụng tới thân kiếm, phát ra chói tai tiếng vang, đồng thời lóe ra một đạo hỏa hoa, bạo lệ chiến khí bốn phía khuếch tán, hình thành từng con sóng gợn .

Đối mặt Vương Phong dạng này một vị Đốc cấp tam phẩm cao thủ, tụ tập chiến khí nhất kiếm, Đại Ma Thỏ thể mà lấy một trào hóa giải, liền Vương Phong mình cũng giật mình .

Lập tức không dám khinh địch, lập tức biến chiêu, trở tay hướng lên trên vẩy lên, chém về phía Đại Ma Thỏ hai chân .

Cùng lúc đó, Dật Trần cũng cùng một cái khác Đại Ma Thỏ chiến tại một chỗ, nhưng cùng Vương Phong khác biệt là, Dật Trần dùng trước đây không lâu học được quyền pháp —— Hùng trưởng lão 'Quyền Quyền Thống Khoái', dẫn thể nội Ngũ Hành Chi Khí ngưng tụ vào nắm đấm bên trong, tựa như tia chớp hướng Đại Ma Thỏ bay vút đi .

Theo nắm đấm phát ra, Dật Trần thể nội chiến khí trong nháy mắt bộc phát, một cỗ màu vàng sẫm khí thể mãnh liệt cuộn trào ra, như cùng một con rắn độc mở ra huyết bồn đại khẩu, gào thét lên tàn phá bừa bãi đi qua .

Oanh ——

Ngọt ngào tiếng vang điếc tai nhức óc, mọi người trước mắt thoáng hiện một nguồn năng lượng chi đột, mà nguồn phát sóng trung tâm thì là Đại Ma Thỏ .

Dật Trần một quyền này tốc độ nhanh chóng, khiến Đại Ma Thỏ căn bản là không kịp phản ứng, bị chặt chẽ vững vàng đánh vào ngực, theo bản năng phản xạ có điều kiện, hai cái chân trước nâng lên đón đỡ, lại bị đánh vỡ nát, nhưng quyền thế chưa hết, thẳng đến sẽ Đại Ma Thỏ ngực đảo ra một cái đại lỗ thủng .

Hoa ——

Máu tươi cuồn cuộn bắn ra, trong khoảnh khắc sinh cơ hoàn toàn không có .

"Đại ca thật là lợi hại! Chỉ một quyền đánh liền chết một cái Đại Ma Thỏ ." Các huynh đệ tán thưởng không thôi .

Quyền Quyền Thống Khoái uy lực thật lớn như thế, không chỉ có để các huynh đệ hai mắt tỏa sáng, ngay cả Dật Trần bản thân, cũng là lớn cảm thấy ngoài ý muốn .

Không nghĩ tới Hùng trưởng lão dạy cho mình bộ quyền pháp này, danh tự mặc dù rất tục, dùng lại là hiệu quả kinh người, cảm giác muốn vượt xa khỏi Cách Lực Huyền giai hạ phẩm chiến kỹ .

Còn lại hai cái Đại Ma Thỏ, cũng được mọi người hợp lực chém giết, sau đó đào ra ma hạch .

Dật Trần tò mò dùng tay vuốt ve Đại Ma Thỏ phản bụng cái kia túi lớn, bỗng nhiên cảm giác trong túi có dị vật, móc ra xem xét, đúng là ba con gà trứng lớn hạt châu, đen nhánh tỏa sáng .

Lại không biết vật gì, ước lượng trên tay trĩu nặng giống như là kim loại loại tồn tại . Sau khi thu cất, tìm tra nữa khác hai cái Đại Ma Thỏ, cũng không thấy loại tự vật kiện .

Phốc thử ——

Vù vù ——

Cái này thời gian nửa tháng, Dật Trần bọn hắn thu hoạch tương đối khá, hết thầy chém giết Đại Ma Thỏ hơn 110 chỉ, nhưng mấy ngày gần đây nhất gặp được càng ngày càng ít, nay Thiên Tài tìm tới ba cái .

"Đại ca, có phải hay không chúng ta giết đến quá mạnh, đem Đại Ma Thỏ toàn bộ giết sạch ." Một vị đội viên nói ra .

"Không đúng, lớn như vậy rừng rậm, như thế nào có thể có điểm ma thú, nhất định là trốn đi ." Một vị khác đội viên cướp đáp ứng .

"Các huynh đệ, các người tại phụ cận tìm xem một chút, ta đến bên kia đi dạo ." Dật Trần nói xong hướng phía trong rừng rậm bộ phận một phương hướng khác đi đến .

Đi qua những ngày này thực chiến, mọi người đối với chém giết Đại Ma Thỏ, đều có kinh nghiệm nhất định . Chỉ phải tránh móng nhọn, sau đó hợp nhau tấn công, liền có thể đắc thủ .

Bắt đầu còn chột có huynh đệ thụ thương, đến mấy ngày gần đây, mọi người hấp thụ giáo huấn, thế mà không ai bị Đại Ma Thỏ đánh trúng .

Tăng thêm Đại Ma Thỏ số lượng càng ngày càng ít, cho nên Dật Trần cảm thấy có thể buông tay để các huynh đệ tự do phát huy .

Đội cho rời xa mọi người ánh mắt thời điểm, Dật Trần bỗng nhiên quay người, hướng rừng rậm chỗ sâu lao đi .

Hắn biết rồi các huynh đệ hiện tại không có nguy hiểm, nhưng là nếu như nói cho bọn hắn, bản thân muốn đi chỗ sâu, vậy bọn hắn nhất định sợ xảy ra chuyện, hoặc là không cho đi, hoặc là thì sẽ một lên đi .

Có thể Dật Trần cảm giác đến bọn hắn tu vi còn chưa đủ lấy mạo hiểm như vậy, nếu như theo bên người ngược lại có phiền phức .

Mà Dật Trần mình thì khác biệt, hắn muốn đi rừng rậm chỗ sâu cái gọi là 'Cấm địa' nhìn xem, bởi vì Kim Giáp đã từng nói, Y Lan Thánh Sơn Vân Tiêu Phong xuất hiện qua Linh Thụ cảnh khô, vậy trong này có thể hay không cũng có đâu .

Dật Trần trong đầu hiện lên một tia ý niệm, thẳng hướng dày đặc Lâm mỗ chỗ .

Dật Trần nhanh chóng hướng rừng rậm chỗ sâu xuất phát, trên đường ngẫu nhiên gặp được ma thú, vô luận là tam giai vẫn là tứ giai, trên cơ bản đều là né qua .

Hắn cũng không muốn tại ma thú trên người tiêu hao bản thân lực lượng, nhất định phải để cho mình bảo trì sung túc tinh lực, đi đối mặt 'Cấm địa' không biết nguy hiểm .

Rừng rậm thực quá lớn, Dật Trần từ đó bộ phận hướng chỗ sâu đã trải qua đi chỉ ít hai canh giờ, thời gian dần qua cơ hồ không gặp được ma thú tung tích .

Đột nhiên, ầm ầm có một loại không hiểu sợ hãi đang từ từ tới gần, Dật Trần vội vàng triển khai tinh thần sức cảm ứng lục soát bốn phía .

Phát hiện ba ngoài trăm thước có một cường đại còn sống vật, mang theo to lớn uy áp sẽ phụ cận không gian phong tỏa .

"Không tốt! Có ma thú ." Dật Trần trong lòng giật mình, lấy hắn thực lực bây giờ, mặc dù không dám nói nhất định có thể chém giết ma thú cấp bốn, nhưng chí ít có thể đào tẩu .

Trước mặt phát ra loại khí tức này, lại làm cho Dật Trần hành động bị hạn chế, cho nên cái kia con ma thú sẽ không thấp hơn ngũ giai .

Đây là một cái vô cùng nguy hiểm tín hiệu, Dật Trần không dám thất lễ, cấp tốc thi triển từ Hầu trưởng lão nơi đó học được 'Bỏ của chạy lấy người', chuẩn bị chạy trốn .

Thùng thùng ——

Ngọt ngọt hơn nữa tiếng tai thanh âm, từ tiền phương truyền đến, giống như là búa chém vào tráng kiện trên cây cối phát ra quái thanh .

Theo tiếng rống cùng một chỗ truyền ra còn có từng tia từng tia không khí vỡ tan âm thanh, cấp tốc hướng Dật Trần bên này lướt đến .

Hông bát ——

Tại khoảng cách gần như vậy bên trong, muốn chạy trốn đó là không hiện thực, bởi vì ngũ giai ma thú tương đương với Chiến Soái cấp cao thủ, tại nó không coi vào đâu, chỉ là Đốc cấp tu vi chỉ là một sâu kiến tồn tại .

Đầy Đất Phong Lôi ——

Dật Trần không thềm đếm xia . Nhất kiếm hoành không, thân kiếm tăng vọt, biến thành một chuôi cao vài trượng cự kiếm, tản ra trận trận hàn khí, sẽ đối diện bay lượn mà đến sóng âm khó khăn lắm hóa giải .

Ồ ngao ~~~~~

Đại khái ma thú không nghĩ tới Dật Trần thế mà có thể hóa giải nó tiếng rống, giống như có chút khó tin địa kêu một tiếng .

Lần này Dật Trần nhìn thấy cái này Ma Thú Tôn cho phép, thân cao một trượng có thừa, sau trên cổ một túm lông bờm, trên bụng có mấy đạo màu trắng hoa văn, kỳ quái là bộ mặt đặc thù tiếp cận với nhân loại, chỉ là tỉ lệ không quá cân đối, miệng chiếm một nửa địa bàn, còn có hai cánh tay lớn mà đẹp, giống hai thanh cự phủ .

"Phật Mộc Ma Thú, ngũ giai ."

Dật Trần mặc dù cảm giác phía trước là chỉ lợi hại ma thú, nhưng đợi đến thực trông thấy, vẫn là giết mình .

Gia hỏa này không phải bình thường ngũ giai ma thú, mà là tiếp cận với lục giai, sẽ phải huyền hóa ra hình người siêu cường quái vật .

Ma thú tu vi đạt tới lục giai, liền có thể biến ảo thành hình người, mở miệng nói tiếng người, có tương đối cao linh trí .

Thiên La đại lục ma thú, đồng dạng ngũ giai đã là khó gặp, lục giai càng là trong truyền thuyết tồn tại .

Mà bây giờ, Dật Trần thế mà gặp phải một cái ngũ giai đỉnh phong ma thú, đúng là mở rộng tầm mắt, nhưng là mình có thể hay không còn sống rời đi, có thể cũng chỉ có lão thiên gia biết rồi .

Trách không được Dật Trần cùng nhau đi tới, tới gần nơi đây vài dặm trong phạm vi, không vậy phát hiện một con ma thú, nguyên lai đây là Phật Mộc Ma Thú địa giới .

Ma thú lĩnh địa ý thức rất mạnh, đạt tới tứ giai trở lên, cơ hồ không có quần cư thói quen, trừ phi một đực một cái, đó cũng chỉ là phát tình kỳ .

Nếu là lãnh địa gặp xâm chiếm, cho dù là đồng loại, bọn chúng cũng sẽ liều chết chém giết, thẳng đến người thắng lợi sau cùng, mới có thể một mình có được lãnh địa .

Cái này Phật Mộc Ma Thú chỉ ít ngũ giai, ở nơi này một mảng lớn trong rừng rậm, có lẽ căn bản cũng không có có thể uy hiếp được nó tồn tại .

Một cái tiếng rống, thậm chí một tia khí tức, đều sẽ để những người khác ma thú nghe ngóng rồi chuồn, không có người nào dám trêu chọc nó .

Thói quen độc lai độc vãng, lại không có đối thủ Phật Mộc Ma Thú, đột nhiên phát hiện có người cũng dám xâm nhập lãnh địa, khiêu chiến bản thân quyền uy, tự nhiên nổi giận dùm dùm .

Phật Mộc Ma Thú gặp Dật Trần nhất kiếm liền hóa giải nó lúc trước sóng âm thể công, mặc dù có chút giết mình, nhưng nó có thể không nghĩ tới muốn thả qua Dật Trần .

Liền sẽ tất cả nộ khí chuyển hóa làm sát khí, muốn để cái này nhỏ bé nhân loại, nỗ lực tự tiện xông vào lãnh địa đại giới .

Hô ——

Phật Mộc Ma Thú một chương vỡ ra, như chậm thực nhanh, không gian đột nhiên ngưng kết, lập tức một cỗ chính nhiệt nóng nảy phong bạo, phô thiên cái địa tràn ngập toàn bộ không gian .

Chung quanh lập tức như vào lồng sưỡi, Dật Trần bị loại này cảm giác nóng rực vây quanh, liền thông khí đều phi thường khó khăn .

Cái này là cường giả đối không gian giam cầm, dùng trong không gian tất cả đều tại chính mình phạm vi khống chế, tuyệt không cho phép dị loại giương oai .

Dật Trần cùng Phật Mộc Ma Thú khoảng cách là ba trăm mét, ở giữa cách mấy chục khóa cổ thụ che trời, giờ khắc này, như phong quyển tàn vân, cổ thụ không gặp, chỉ còn lại một mảnh đất trống .

Giữa song phương đã là thẳng thắn gặp nhau, lại không ngăn cách .

Dật Trần đã trải qua không cách nào tránh đi cái này uy hiếp mà đến cự chương, chỉ được vô ý thức lấy Thương Mộc kiếm ngăn cản .

Ngao ~~~~~

Một chương này chính vỡ trúng Thương Mộc kiếm, lạnh nóng khí lưu gặp gỡ, khuấy động thành lát phát mưa phùn, nhưng năng lượng va chạm sản xuất sinh từng cơn sóng gọn, lại dùng toàn bộ rừng rậm chỗ sâu không ngừng run rẩy, từng vòng từng vòng nổ tung năng lượng mãnh vỡ sẽ mấy ngàn thước trong phạm vi thụ mộc toàn bộ nổ nát, trở thành một mảnh Bình Nguyên .

Mà Phật Mộc Ma Thú hú lên quái dị, nhìn lấy bị Thương Mộc kiếm khí chấn vỡ bàn tay, mặt lộ vẻ vẻ kinh hoàng .

Ngũ giai đỉnh phong, tiếp cận với Chiến Vương cường giả tồn tại, thế mà bị Thương Mộc kiếm kiếm khí chấn vỡ bàn tay, có thể thấy được chuỗi kiếm này uy lực lớn đến loại tình trạng nào .

Huống chi, sử dụng Thương Mộc kiếm nhân chỉ là nho nhỏ Đốc cấp, căn bản không có năng lực lấy tự thân tu vi thôi động, tất cả đều là Thương Mộc kiếm bản thân ẩn chứa uy năng .

Nếu là đổi thành Soái cấp hoặc là Vương cấp, sẽ tự thân chiến khí đưa vào, thúc mở Thương Mộc kiếm, thật là là bức nào rung động .

Bành ——

Lại nhìn Dật Trần, mặc dù Thương Mộc kiếm chính là Hoàng giả khí, vì hắn ngăn lại đại bộ phận năng lượng công kích, nhưng cho dù là còn lại cho dù là chỉ có một phần trăm dư âm năng lượng, cũng đầy đủ khiến cho hắn nhận trí mạng thương hại .

Đang cảm thụ đến năng lượng trùng kích đồng thời, Dật Trần thân thể tựa như điều đứt dây, hoành bay ra ngoài, thẳng đến ngoài mấy trăm thước vừa rồi rơi xuống .

Phốc ~~~~

Máu tươi cuồng bắn ra . Dật Trần ngũ tạng lục phủ bị hao tổn nghiêm trọng, ngực lõm, khí lưu không khoái, cảm giác sinh cơ đang dần dần biến mất, thần trí cũng chậm chậm mơ hồ, Thương Mộc kiếm ném ở một bên, cả người lâm vào hôn mê trạng thái .

Một cái nho nhỏ Đốc cấp tu võ giả, đối mặt Soái cấp thậm chí Chiến Vương cấp bậc cường giả một kích, căn bản cũng không có đường phản kháng .

Khắc khắc khắc ——

Phật Mộc Ma Thú kinh hoàng về sau, càng là nộ khí trùng thiên, một thẳng nhai loài người thể mà phế nó một chương, hôm nay là tuyệt sẽ không tha hắn mạng sống .

Thế là hừ lạnh liên tục, từng bước một hướng Dật Trần bức tới, chuẩn bị sẽ Dật Trần đập thành bánh thịt .

Đập đập đập ~~~~~

Khủng bố tiếng càng ngày càng gần, Phật Mộc Ma Thú cái kia to lớn bàn chân chính đập về Dật Trần thân thể .

Nếu như cái này ở trên cao nhìn xuống bàn chân đập trúng Dật Trần, cái kia hẳn là thịt nát xương tan, chết không toàn thây .

Dật Trần lại vẫn đang hôn mê

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Tiên tử

Thử ~~~~~

Đột nhiên, một đạo lam sắc quang mang từ trên người Dật Trần phát ra, vô thanh vô tức, nhìn như bình thân không có gì lạ, không vậy tiếng bạo liệt, cũng không có năng lượng ba động .

Tất cả là như vậy tùy ý, phảng phát chỉ là chân trời một khóa lưu hành hiện lên .

Nhưng giờ khắc này, toàn bộ rừng rậm đột nhiên liền yên tĩnh, không có nửa điểm tiếng vang .

Dật Trần vẫn nằm trên mặt đất, theo lam quang hiện lên, như là gió êm dịu thổi ấm áp, toàn thân trên dưới hoàn toàn thư thái, tứ chi bách hài cảm giác đau đớn dần dần yếu bớt, cho đến tiêu trừ .

Trên người mấp mô vết thương, thể mà thời gian dần qua đang khôi phục, liền ngực lõm đều chậm rãi bình phục trở lại như cũ .

Phật Mộc Ma Thú cũng không thấy tung tích, không vậy gầm rú không vậy thi thê, thậm chí không vậy lưu lại vết máu, cứ như vậy hư không tiêu thất .

Bốn phía trống rỗng, kinh lịch vừa rồi mưa to gió lớn giống như xâm nhập rừng rậm, hiện tại vô cùng bình tĩnh, lặng yên không một tiếng động, thậm chí ngay cả chim hót trùng tiếng kêu âm đều chưa từng nghe thấy .

"Đại ca ca, người làm sao?"

Cvt: Update name. Cô Non = Thảo nhi',

Tại Thảo nhi sốt ruột kêu gọi bên trong, Dật Trần thần trí dần dần tỉnh táo lại, từ dưới đất bò dậy, nhìn xem trước mặt một mảnh rộng lớn mà tĩnh mịch Bình Nguyên, yên lặng suy tư .

Rõ ràng bị Phật Mộc Ma Thú chứng phong gây thương tích, hơn nữa thương tới nội tạng, làm sao lại cùng người không việc gì một dạng .

Chẳng lẽ lại là cái kia một tia linh hồn, thời khắc mấu chốt cứu mình, nhưng là mình nhưng vì sao không có một tia cảm ứng đâu?

Hắn nghĩ không ra là chuyện gì xảy ra, cũng sẽ không lại lãng không suy đoán .

Đem Thương Mộc kiếm nhấc lên bỏ vào nhật nguyệt không gian, mặc dù nơi này là rừng rậm chỗ sâu, gần như không có khả năng có người phát hiện Thương Mộc kiếm, nhưng lúc trước đã trải qua sử dụng tới một lần, chỉ ít trong thời gian ngắn không cách nào bắt đầu dùng, coi như cầm trên tay, cũng bất quá là một chuỗi phổ thông binh khí mà thôi .

Bởi vì vừa rồi một trận chiến, chung quanh thụ mộc bị hủy, lộ ra to lớn gò đất, ánh mặt trời chiếu tới hiển đến vô cùng sáng sủa .

Dật Trần hơi sự tình chỉnh lý, chuẩn bị tiếp tục tiến lên, chợt thấy con mắt bị một đạo cường quang kích thích, trong lòng run lên, lần theo cường quang lục soát mà đến .

"A —— "

Cách đó không xa một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay viên cầu xuất hiện ở Dật Trần trước mắt, viên cầu mặt ngoài hiện lên thủy tinh trong suốt hình, hào quang diệu nhân, mà bên trong thì là màu đỏ thẫm .

—— chẳng lẽ là ma hạch? !

Đúng, nhất định là Phật Mộc Ma Thú ma hạch, quá tốt, đây chính là một khóa ma hạch cấp năm .

Lần trước làm một khóa tứ giai ma hạch, Diên Đào liền không tiếc trời non lợi suốt, bốc lên nguy hiểm tính mạng, tiến vào trăm dặm rừng rậm . Nếu không phải gặp được Dật Trần, có thể hay không toại nguyện còn rất khó nói .

Mà ma hạch cấp năm, nói nó tại Thiên La đại lục là hiếm thấy bảo bối tuyệt không là quá, nếu như dùng để xem như tăng cao tu vi cấp bậc thiên tài địa bảo, nó có thể dùng nguyên bản vô vọng hướng Soái Tướng cấp cao thủ, có bảy thành trở lên nắm chắc trở thành Chiến Soái cường giả .

Vương giả rải rác, Soái cấp cường giả tự nhiên cũng là đầy đủ trân quý, cho dù là danh môn vọng tộc, Soái cấp cường giả cũng là hết sức quan trọng .

Đặc biệt là tại không có Vương giả tinh huống dưới, Chiến Soái cường giả thực lực liền quyết định gia tộc bài danh .

Cho nên vô luận gia tộc nào, cũng sẽ không tại một cái ma hạch cấp năm trước mặt thờ ơ, nếu là định lực hơi yếu, chỉ sợ vừa thấy được ma hạch cấp năm liền mất sáng lên, kim lòng không được muốn đưa tay cướp đoạt .

Coi như bởi vậy ra tay đánh nhau, thậm chí đại khai sát giới, cũng sẽ không tiếc .

Có thể thấy được ma hạch cấp năm là trân quý dường nào, Dật Trần đương nhiên không nguyện ý để cho mình biến thành bị người chú ý tiêu điểm, cùng trong vòng xoáy tâm .

Hắn mau đem ma hạch thu vào không gian, dựa theo lúc bình thường, ngũ giai ma thú địa bàn giới hạn phân chia đến vô cùng rõ ràng, mỗi cái chỉ ít chiếm cứ phương viên mấy trăm bên trong phạm vi .

Nói cách khác, kẻ bên này chắc là sẽ không tồn tại cái thứ hai ngũ giai ma thú .

Cho nên Dật Trần cảm thấy lại hướng chỗ sâu thăm dò, càng hướng bên trong càng ít có người tiến vào, như vậy tìm tới Linh Thụ cảnh khô khả năng càng lớn hơn .

Y Lan Thánh Sơn rừng rậm nguyên thủy chỗ sâu, một khối chừng mười gạo vuông vắn thanh sắc trên tảng đá lớn, nằm một cái mặt mày thanh tú thiếu niên, chính tại nhắm mắt dưỡng thần, hẳn chính là Dật Trần .

"Đại ca ca, thả ta đi ra, ta giống như cảm giác được một loại rất khí tức quen thuộc ." Thảo nhi thanh âm từ trong cơ thể hắn nhớ tới, mấy ngày nay nàng một mực đợi tại nhật nguyệt trong không gian, đều không có đi ra .

"Tốt, ra đi ." Dật Trần hơi chuyển động ý nghĩ một chút, Thảo nhi cái kia khả ái khuôn mặt liền xuất hiện ở trước mắt .

"Oa, rất lâu không đi ra bên ngoài chơi ." Thảo nhi đuổi người một cái, một bộ say mê bộ dáng: "A ~~~~~ "

Đang ở Thảo nhi nghĩ hoặc thời điểm, Dật Trần đột nhiên phát hiện dưới thân thạch đầu có biến, giống là vật sống đồng dạng di chuyển nhanh chóng .

Chuyện gì xảy ra? Cái này rõ ràng là một tảng đá xanh lớn, làm sao lại biến thành sống, Dật Trần vội kéo Thảo nhi tranh thủ thời gian nhảy xuống .

Lại phát hiện thân thể cấp tốc hạ xuống, rơi vào một cái trong hắc động, nguyên bản phía trên ánh sáng cũng bị nhanh chóng che khuất .

Dật Trần cùng Thảo nhi ở vào vô biên hắc ám trong hoàn cảnh, không có một tia sáng, mà thân thể còn đang không ngừng rơi đi xuống, vù vù phong thanh từ bên tai lướt qua .

Dật Trần không biết tiếp tục như vậy có thể hay không bị quăng thành thịt nát, càng không biết cái này động rớt cuộc sâu bao nhiêu, nương theo lấy sự suu gió lạnh là càng ngày càng nhiều sợ hãi .

Nhưng là hẳn lại rõ ràng cảm nhận được Thảo nhi lại là một loại rất hưng phấn bộ dáng, thậm chí còn có chút không kịp chờ đợi .

Trong bóng đêm dày vò sau nửa canh giờ, bỗng nhiên lại sáng lên .

Từng mảnh từng mảnh mây trắng từ bên người thổi qua, hạ lạc tốc độ cũng chậm lại rất nhiều, hai người xuyên toa tại giữa tầng mây, phiêu phiêu đăng đăng .

Mặc dù vẫn thân ở giữa không trung, nhưng lâng lâng cảm giác tâm thần thanh thản, lúc trước sợ hãi quét sạch sành sanh, liền không khí cũng biến thành phá lệ tươi mát .

"Đại ca ca, nơi này linh khí thật là nồng nặc, cảm giác thật thoải mái a ." Thảo nhi vui mừng nói .

Dật Trần cũng cảm giác được, nơi này không khí cùng bên ngoài hoàn toàn không giống, toàn bộ không gian tràn ngập một loại làm cho không người nào có thể kháng cự khí thế, hút vào sau khiến toàn thân thoải mái, tứ chi bách hại không không trôi chảy, quan trọng hơn là đi qua thể nội lưu thông, vậy mà toàn bộ chuyển hóa làm tự thân lực lượng .

Loại lực lượng này giống như so với chính mình luyện hóa thổ Mộc Nhị khí còn cường đại hơn, còn muốn hùng hồn thâm hậu .

Hai người trên không trung chậm rãi hướng xuống tung bay, cúi người xem xét, phía dưới cảnh tượng càng làm cho Dật Trần giật nảy cả mình .

Đây là một cái to lớn vô cùng 'Vườn hoa', đủ mọi màu sắc hoa tươi khắp chỗ đều là, hơn nữa đóa hoa đặc biệt lớn, có so phòng ở còn lớn hơn, cho dù là chưa mở ra nụ hoa, cũng siêu qua một cái nhân thể tích .

Hoa cỏ cảnh cây nhỏ nhất đều so Dật Trần eo thô, phía trên tiểu tiểu Mao đảm giống từng cây ngón tay, còn mang theo trong suốt trong suốt giọt sương .

"Ông ~ ông ~ ông ~~~~ "

Theo một trận đình tai nhức óc thanh âm, một cái cánh dài đến mười mét, lớn lên giống ong mật quái vật xuất hiện ở Dật Trần cùng Thảo nhi phía dưới, chậm rãi phe phẩy cánh, bảo trì bình ổn trạng thái .

"Đại ca ca, chúng ta ngồi lên ." Thảo nhi giống như rất quen thuộc bộ dáng, lôi kéo Dật Trần đến trước quái vật kia trên cánh .

Ong mật giống như quái vật trên lưng rất rộng rãi, hai người ngồi ở phía trên, bên cạnh còn trống đi rất một mảng lớn, chỉ ít làm sao sẽ ngồi lên hơn mười người . Nó bay phi thường bình ổn, giống như sợ kinh hãi đến bọn hắn .

Không cần chốc lát, ở một cái quảng trường giống như bên trên bình nguyên, Dật Trần cùng Thảo nhi chậm rãi từ trên người quái vật đi xuống .

"Cung nghênh tiên tử!"

Thanh âm này là từ phía trước quỳ một loạt người trong miệng phát ra . Ước chừng có hai mươi mấy người, xanh xanh đỏ đỏ phục sức, hình thù kỳ quái tướng mạo, duy nhất giống nhau là bọn hắn cái kia thành kính thái độ .

"Đây là" Dật Trần có chút chân tay luống cuống, ngược mắt nhìn Thảo nhi .

"Mọi người xin đứng lên ." Thảo nhi cười tủm tỉm hướng những người này nói ra, không có một chút làm ra vẻ, rất tự nhiên tiếp nhận bọn hắn quỳ hành chi lễ .

Tiên tử! Thảo nhi lại là tiên tử? !

Dật Trần càng ngày càng hồ đồ, đây là có chuyện gì . Thảo nhi bắt tựu thị phủ thành chủ một cái hoa cỏ tiểu tinh linh sao, đến nơi đây lại biến Thành tiên tử .

"Ha ha, nơi này còn có một vị tôn quý khách nhân, mời đi theo ta ." Một lão già không thường khách khí địa nói với Dật Trần .

Nơi này phòng ở rất kỳ lạ, không cần gạch ngói không cần thụ mộc, mà là từ to lớn phiến lá giao thoa, tạo thành từng gian tự nhiên cung điện thức không gian .

Đặt mình vào ở giữa, mùi thơm xông vào mũi, bốn phía 'Vách tường' phía trên, đồng đều khảm có thủy tinh giống như hạt châu, phát ra ánh sáng, tia sáng

nhu hòa .

Một cái bàn lớn bên trên thả đầy các loại mở ra trái cây, đồ lục giao nhau, màu sắc điểm lệ, tươi mùi thơm khắp nơi, để cho người ta nhìn liền không nhịn được nghĩ gặm một cái .

"Đại ca ca, đây chính là chúng ta tinh linh thế giới tốt nhất trái cây nha, ném thử đi ." Thảo nhi cười hì hì nói .

"Tinh linh thế giới? Thảo nhi, cái này chuyện này rốt cuộc là như thế nào?" Dật Trần không hiểu ra sao, giống như trong mộng .

"Đại ca ca, cái này ta cũng gắng không rõ ràng, vẫn là để Thiết Thuộc bá bá nói cho người hay ." Thảo nhi chỉ một ông lão nói với Dật Trần .

Từ Thiết Thuộc bá bá trong miệng, Dật Trần biết rồi liên quan tới tinh linh thế giới một chút tình huống .

Thời kỳ viễn cổ, đa số tinh cầu bên trên động vật lấy đơn giản loài bò sát làm chủ, loài chim mới không trung ngẫu nhiên bay qua, còn có một số trùng loại càng nhiều là thực vật, các loại thụ mộc hoa cỏ, chủng loại phong phú nhiều vô số kể .

Ở thế giới hỗn độn sơ khai thời điểm, các loại linh khí tràn ngập tại mỗi một góc .

Tất cả thực vật đều có thể hấp thu đến sung túc dinh dưỡng, có thể không đình chỉ địa sinh trưởng, thẳng đến vạn năm thậm chí vài vạn năm về sau tự nhiên già yếu, cho dù tử vong cũng sẽ không hư thối .

Mà sống lấy thụ mộc hấp thu linh khí lại có thể chuyển hóa làm mới chất dinh dưỡng, cung cấp động vật xem như dinh dưỡng .

Bởi vì thực vật số lượng vượt xa khỏi động vật, hơn nữa thực vật có thể thông qua ánh nắng, sẽ động vật hô hấp sinh ra khí thải chuyển hóa thành năng lượng, sau đó lại cung cấp cho tất cả sinh vật hấp thu .

Dựa theo bình thường phát triển, chỉ cần không có to lớn thiên tai nhân họa, tinh linh thế giới linh khí liền vĩnh viễn sẽ không khô kiệt .

Tại dạng này an nhàn trong hoàn cảnh, cơ hồ tất cả sinh vật đều có thể càng không ngừng sinh trưởng phát dục, già yếu đến phi thường chậm chạp, hơn nữa tuổi thọ thật dài .

Lòng vòng như vậy lặp đi lặp lại, mấy chục vạn năm về sau, trên thế giới sinh vật toàn bộ sinh ra biến dị .

Một gốc nhỏ bé yếu đuối tiểu Thảo, chậm rãi liền trưởng thành đường kính vượt qua nửa mét, đạt đến mấy chục mét thậm chí vài trăm mét to lớn tồn tại .

Thụ mộc càng là đứng thẳng mây xanh, phảng phất liền trời tiếp đất che trời đứng vững .

Một cái nguyên bản yếu không trải qua gió tiểu trùng, dần dần liền trưởng thành chiều cao vượt qua hai mét, thân cao đạt nửa mét cực đại trắng hán .

Phi cầm loài chim càng là từng cái to như chim bằng, bay lên không trung có thể che khuất bầu trời .

Có chút sinh hoạt tại dưới mặt đất giống loài, cũng dần dần trôi lên mặt đất, tham lam hấp thu cái này vô tận linh khí .

Rất nhiều nguyên bản nếu mắt nhìn không thấy vi sinh vật, vậy mà lác minh biến hoá, nghênh ngang hóa thành các loại động vật bộ dáng .

Cứ việc kích cỡ ít hơn, nhưng trong lúc phát tay, nhưng cũng bắt buộc đến mười phần đúng chỗ .

Bởi vì dinh dưỡng phong phú đồ ăn sung túc, những sinh vật này không biết từ chừng nào thì bắt đầu, thế mà cũng học được tu luyện .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Tinh linh thế giới

Một số năm sau, cái thế giới này liền chia mấy đại chủng tộc, Thú Tộc, Cầm tộc, Trùng tộc, còn có một cái tinh linh thế giới .

Tinh linh thế giới chia làm thực vật yêu tinh cùng động vật yêu tinh hai loại, bọn hắn không tranh quyền thế, riêng phần mình sinh hoạt tại bình tĩnh an nhàn hoàn cảnh bên trong .

Thú Tộc cùng Cầm tộc là cái thế giới này bá chủ, bọn hắn chẳng biết lúc nào bắt đầu, vì tranh đoạt lãnh địa cùng quyền lực, thường xuyên phát sinh chiến đấu kịch liệt .

Loại này động vật lớn chiến tranh, thường thường là đánh cho đất trời đen kịt, đất rung núi chuyển, hơn nữa thời gian kéo dài cực kỳ dài .

Mặc dù cũng sẽ tác động đến tinh linh thế giới, nhưng ở đại đa số thời gian bên trong, đối với cái này loại nhỏ bé tồn tại, bọn họ là khinh thường, cho nên cũng không có ai sẽ cố ý phá hư các tinh linh sinh hoạt không gian .

Về sau, Thú Tộc cùng Cầm tộc nội bộ đều sinh ra phân liệt, dần dần biến thành mười mấy tộc đàn .

Thế là chiến tranh càng ngày càng nghiêm trọng, dùng toàn bộ thế giới bị bao phủ tại gió tanh mưa máu bên trong, thấy ngang khắp đồng máu chảy thành sông, không khí trở nên đục ngầu, nước sông biến thành hồng sắc, nghiêm trọng phá hư các loại sinh vật hoàn cảnh sinh tồn .

Tinh linh thế giới tại trong hoàn cảnh như vậy, có thể cung cấp chất dinh dưỡng kịch liệt giảm bớt, cho nên tạo thành các tinh linh sinh tồn khó khăn .

Tại những cái kia quái vật khổng lồ trước mặt, các tinh linh không có lực phản kháng chút nào, bọn hắn ở trên sinh tử tuyến đau khổ giãy dụa lấy

Thẳng đến có một ngày, thiên không xuất hiện dị tượng, dẫn phát cái thế giới này địa chất tai nạn, trong lúc nhất thời núi lửa bộc phát, biển động tàn phá bờ bãi .

Như vậy một cái lớn tinh linh thế giới, ở vào hỏa cùng nước tràn lan bên trong, nguy cơ đang từ từ tới gần .

Không ai bì nổi Thú Tộc cùng Cầm tộc nhóm, kinh lịch vô số lần chiến tranh về sau, tại tự nhiên pháp tắc trước mặt cũng lộ ra bất lực .

Nóng hổi nham tương nóng chảy bọn hắn đã từng kêu ngạo thân thể, mãnh liệt sóng lớn cắn nuốt bọn hắn tươi sống sinh mệnh .

Cũng không biết trải qua bao lâu thời gian, cái thế giới này lại bình tĩnh trở lại .

Cảnh hoang tàn khắp nơi đại địa bên trên, đã đã không còn Thú Tộc cùng Cầm tộc, liền động vật lớn cũng không nhìn thấy . Chỉ còn lại tinh linh thế giới một bộ phận, hơn nữa hoàn cảnh là càng ngày càng ác liệt, linh khí càng ngày càng ít .

Về sau, có một vị nhân loại Đế Tôn dẫn đầu một đám người, trợ giúp chúng ta trùng kiến gia viên . Bọn hắn có thông thiên triệt địa chí năng, thế mà để tinh linh thế giới hoàn cảnh cơ hồ khôi phục lại nguyên lai tốt nhất trạng thái, còn ở chung quanh bố trí cự đại kết giới trận pháp, phòng ngừa kẻ ngoại lai xâm lấn, cũng phòng ngừa linh khí tiết ra ngoài .

Bọn hắn vốn là nghĩ chiếm lĩnh cái không gian này, làm nhân loại nơi ở, nhưng vì cho tinh linh thế giới một cái hoàn chỉnh thế giới, bọn hắn vẫn là rời đi, một lần nữa tìm kiếm thích hợp nhân loại sinh tồn địa phương

Bọn hắn lúc gần đi, nói cho yêu tinh Vương, người với người đồng dạng sẽ có xung đột lợi ích, cũng sẽ bộc phát chiến tranh . Người tham lam là vô chỉ cảnh, nói không chừng có một ngày còn sẽ có người muốn tiến vào tinh linh thế giới, cùng các tinh linh cướp đoạt không gian sinh tồn .

Nhưng là trừ phi người này có được cùng Đế Tôn một dạng linh hồn khí tức, nếu không là không ai có thể đột phá kết giới này . Mà có thể tiến vào tinh linh thế giới người, liền sẽ không phá hư nơi này hoàn cảnh . Nơi này linh khí mặc dù mỏng rất nhiều, nhưng cung cấp sinh tồn vẫn là không có vấn đề .

" tinh linh thế giới các sinh linh vì cảm kích nhân loại, bắt đầu từ lúc đó, vô luận là thực vật yêu tinh vẫn là động vật yêu tinh, đều gắng đạt tới tu luyện thành bộ dáng nhân loại, học được ngôn ngữ nhân loại ."

"Đây đều là chúng ta tinh linh thế giới một đời một đời truyền thừa tâm linh ký ức, đã nhanh lâu dài vạn năm . Hơn nữa tinh linh thế giới Vương giả vẫn luôn có một nguyện vọng, cái kia chính là lần tiếp theo vạn năm đại kiếp, chúng ta toàn thể yêu tinh sẽ theo ứng kiếp chi nhân, cộng đồng hóa giải kiếp nạn ."

Thiết Thước bá bá trong mắt toát ra kích động thần sắc, phảng phất hẳn chính là lần kia kiếp nạn người sống sót, đối với nhân loại mang theo một loại thật sâu cảm kích .

Mấy ngàn năm qua, tinh linh thế giới không cùng ngoại giới tiếp xúc, không vậy địch nhân cũng không có bằng hữu . Trừ yêu tinh Vương cùng tiên tử bên ngoài, cái khác yêu tinh là không thể rời đi cái thế giới này, hơn nữa tiên tử rời đi nơi này liền mất đi một chút ký ức, trở về lúc mới có thể khôi phục .

Các tinh linh càng không ngừng tu luyện góp nhặt gắng sức lượng, mặc dù tu vi tiến triển chậm chạp, nhưng chỉ cần ứng kiếp chi nhân tại lúc khi tới hậu trọng yếu, kích phát yêu tinh cảm ứng, chúng ta liền có thể mấy lần thậm chí mấy chục lần bộc phát tiềm năng .

Duy nhất tiếc nuối là, yêu tinh Vương chẳng biết tại sao, rời đi tinh linh thế giới về sau, mấy ngàn năm không trở về, khiến cho tinh linh thế giới vô chủ .

Có khi tinh linh tộc cùng Trùng tộc cũng sẽ khiến tranh chấp, mặc dù song phương sẽ không bộc phát chiến tranh, nhưng bởi vì không vậy điều đình người, khiến cho lẫn nhau sinh ra một chút oán khí .

Cũng may tiên tử trở về, có thể hóa giải không ít mâu thuẫn, để tinh linh thế giới càng thêm hòa bình an ninh .

"Người là mấy ngàn năm qua vị thứ nhất tiến vào tinh linh thể giới nhân loại bằng hữu, chúng ta hoan nghênh người!" Thiết Thước bá bá khẽ cười nói .

Dật Trần bị cố sự này cảm động, nguyên lai trên thế giới còn có nhiều như vậy đáng yêu sinh linh, hơn nữa còn là nhân loại bằng hữu .

Quan trọng hơn là, bọn hắn hiểu được có ơn tất báo, cái này xa nhân loại người lừa ta gạt muốn thuận phác được nhiều .

Đối với Dật Trần, cái này nhiều năm trước tới nay vị thứ nhất đi vào tinh linh thể giới nhân loại, lại là Thảo nhi mang đến, bọn hắn biểu hiện được phi thường nhiệt tình, chiều dài cũng rất chu đáo .

Thiết Thước bá bá tự mình bồi tiếp Dật Trần bốn phía tham quan, tinh linh thể giới diện tích đặc biệt lớn, tựa như là một cái phân ly ở Thiên La đại lục bên ngoài không gian độc lập .

Nơi này rừng rậm quả thực là to đến vô biên, nồng đậm rậm rạp, thụ mộc cao lớn tráng kiện, xuyên thẳng mây xanh . Nhưng lại không vậy phát hiện Dật Trần muốn tìm Linh Thụ, không khỏi làm hắn có chút thất vọng .

"Thiết Thước bá bá, ta nghe nói có một loại Linh Thụ, là viễn cổ mới có loại cây, không biết" Dật Trần cảm thấy mình có chút không mở khẩu .

"Cái gì? Linh Thụ? !" Thiết Thước bá bá rất kinh dị nhìn lấy hắn, cảnh giác hỏi: "Người làm sao sẽ biết rồi Linh Thụ? Người muốn làm gì?"

"Thiết Thước bá bá, người làm gì dữ như vậy, hù dọa đại ca ca ." Thảo nhi gặp lão nhân một bộ như lâm đại địch bộ dáng, rất không hài lòng .

"Không phải tiên tử, người biết Linh Thụ là chúng ta tinh linh thể giới Thánh Vật, ta chỉ là lo lắng" Thiết Thước bá bá cấp tốc vội vàng giải thích .

"Không cần lo lắng, đại ca ca không biết làm gây bất lợi cho chúng ta sự tình . Không phải lời nói, hắn sao có thể tiến vào tinh linh thể giới đâu . Hơn nữa ở bên ngoài thời điểm, hắn một mực dùng bảo vật giúp ta bổ sung linh khí, để cho ta tu vi từng bước tăng lên, thực lực cũng phải lấy tăng cường ."

Thảo nhi đem đầu chuyển hướng Dật Trần, nói ra: "Đại ca ca, ta tin tưởng người . Linh Thụ là chúng ta Thánh Vật, nó quan hệ đến toàn bộ tinh linh thể giới vận mệnh, cho nên Thiết Thước bá bá mới có thể lo lắng, người cũng đừng trách hắn nha ."

"Sẽ không, đã như vậy trọng yếu, ta sẽ không hỏi ." Không nghĩ tới Linh Thụ đối với tinh linh thể giới là như vậy hết sức quan trọng, Dật Trần cảm thấy mình quá mức lỗ mãng .

"Dật Trần huynh đệ, tiên tử nói đúng, người có thể lại tới đây, liên nhất định là bằng hữu của chúng ta, ta không nên quá lo lắng ."

Thiết Thước bá bá có chút áy náy nói ra: "Là ta quá miễn cưỡng, mời đi theo ta, ta dẫn người đi Thánh Điện nhìn Linh Thụ ."

Thánh Điện là một cái viên cầu trạng kiến trúc, tọa lạc tại từng dãy các loại tự nhiên trong cung điện . Bốn phía có màu trắng, nhìn không ra từ tài liệu gì xây thành, cũng không có môn .

Dật Trần biết rồi, đó nhất định là từ kết giới trận pháp khổng lồ chế không gian đặc thù .

Quả nhiên, Thiết Thước bá bá tay áo dài vung lên, một đạo hình tròn đại môn hai bên tách ra, đám ba người sau khi tiến vào lại chậm rãi đóng lại .

Xuất hiện ở Dật Trần trước mặt là một mảnh thiên địa rộng lớn, hai bên sinh trưởng các loại kỳ hoa dị thảo, thậm chí có lục giai Linh thảo tham gia Linh thảo, đây chính là chế tác lục cấp đan dược nguyên vật liệu .

Dù cho không làm đan dược, cho Chiến Soái cường giả hướng Vương lúc phục dụng, tỷ lệ thành công cũng có thể gia tăng chín thành .

Toàn bộ Thiên La đại lục, đoán chừng rất khó tìm lục giai Linh thảo, ở chỗ này thế mà một mảng lớn một mảng lớn sinh trưởng, lộ ra bình thường không có gì đặc biệt .

Trên đường đi, thường xuyên có một ít ăn mặc sức tướng tượng vệ binh, xếp hàng tuần tra, nhìn thấy ba người bọn họ, đều sẽ cung kính cúi đầu ân cần thăm hỏi .

Trừ nhìn thấy ngẫu nhiên có chút nhan sắc khác nhau, tranh nhau khoe sắc hoa tươi, hơi chút mừng rỡ bên ngoài, còn lại thời điểm đều là thần sắc bình thản, đối mặt những cái kia cao giai Linh thảo, bọn hắn cũng không có đặc biệt để ý, thậm chí nhắm mắt làm ngơ, phảng phất chỉ là vật tầm thường .

Ba người một đường đi tới một đường thương thức, sau nửa canh giờ đi vào một chỗ quảng trường, quảng trường chính giữa có một hình vuông tế đàn, trên tế đàn có một bồn hoa nhỏ .

"Đây là chúng ta Thánh đàn, Linh Thụ ngay tại vò bên trong ." Thiết Thước bá bá vừa nói vừa phát tay giải khai tế đàn bên ngoài kết giới .

Một góc chỉ có cao ba tấc cây giống, vẫn đứng ở chính giữa bồn hoa .

Lá cây màu vàng xám, 'Thân cây' hiện lên màu nâu, giống như là dinh dưỡng không đầy đủ, đáng đáp cũng không to mọng ngược lại có chút ẻo oải suy sụp .

Cứ như vậy lẻ loi dựng thẳng tại nơi đó, cùng bên ngoài thô to hoa cỏ so sánh, phá lệ tiêu điều .

Mặc dù bốn hoa bố trí được phi thường tinh xảo, từ bất luận cái gì góc độ xem ra, nơi này đều là tuyệt đối trung tâm .

Có thể thấy được tại tinh linh thể giới, các tinh linh đối với nó coi trọng trình độ, cũng khó trách vừa rồi Thiết Thuộc bá bá, cẩn thận như vậy, khả trường như vậy .

Đây chính là tinh linh thể giới Thánh Vật Linh Thụ sao? Nguyên lai tưởng rằng nhất định là cao lớn uy mãnh, chỉ ít cũng là 'Ngọc thụ lâm phong' đi, lại lại là một cây như vậy giống như yếu đuối run lẩy bẩy đồ chơi nhỏ .

Dật Trần không khỏi có chút thất vọng, cùng trong tưởng tượng Linh Thụ cảnh khô có khác biệt một trời một vực . Thậm chí cái này khóa Linh Thụ, nhỏ đến liền cành làm đều không có mọc ra, vền vện vài miếng bụi lá cây màu vàng mà thôi, hơn nữa nó cũng không khô .

Mặc dù sinh trưởng đến chưa nói tới rất 'Dồi dào', nhưng ít ra nó là vẫn còn sống .

Xem ra, cái này cây nhỏ mầm căn bản cũng không phải là bản thân muốn tìm cây kia .

Tại Thiên La đại lục, lục giai Linh thảo đã là khó được, tu võ giả đem phụng làm chí bảo .

Nhưng tại tinh linh thể giới, nó chỉ là một loại bình thường tồn tại, phóng tới bên đường, không có người nào tỉ mỉ chăm sóc, mặc kệ tự sinh tự diệt, liền một cái chấn gió Cổ thổ bình chương cũng không có .

Mà một cây như vậy không vậy lớn cỡ bàn tay, màu vàng xám tiêu Thảo, thế mà bị tỉ mỉ che chở, thậm chí được xưng là Thánh Vật .

Không chỉ có phòng hộ chu đáo, đề phòng sâm nghiêm, làm một khóa nhìn như yếu đuối, lại dinh dưỡng không đầy đủ 'Linh Thụ', lại còn chuyên môn bố trí ẩn hình kết giới .

Hơn nữa Thiết Thuộc bá bá đối với nó thái độ phi thường thành kính, tất cung tất kính, không dám chút nào có nửa điểm khinh nhờn .

Nó đến cùng có chỗ nào thần kỳ đâu?

Bỗng nhiên, một cỗ linh khí nồng nặc đập vào mặt, để Dật Trần giật mình một cái, linh khí tiến vào thân thể về sau, cùng thể nội vốn có luyện hóa thổ Mộc chi khí cấp tốc dung hợp, liên tục không ngừng thua hướng từng cái mạch lạc, trong nháy mắt lực lượng bạo tăng .

—— Đốc cấp ngũ phẩm .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Thánh Vật Linh Thụ

"Đại ca ca, người lại đột phá . Linh Thụ cung cấp cho người linh khí, là tinh thuần nhất, có thể cùng bất luận cái gì Ngũ Hành Chi Khí tương dung, hơn nữa không vậy tác dụng phụ ." Thảo nhi nhìn thấy Dật Trần một mặt địa không hiểu, cười cho hấn chỉ điểm .

"Thảo nhi, người nói linh khí này là nó Linh Thụ cung cấp . Nó nhỏ như vậy, làm sao lại tàn mát ra đậm đà như vậy linh khí?"

Quá bất khả tư nghị, không vậy lớn chừng bàn tay cây giống, tại như vậy đại không gian bên trong cơ hồ có thể không cần tính, lại có khổng lồ như thế sinh cơ .

Dật Trần hoạt động một chút gân cốt, phát hiện mình không chỉ tu vi đề cao, liền thổ Mộc Nhị khí cũng rất giống so với trước kia chu đáo hơn bái, tứ chi bách hài đều thông thuận vô cùng, nghĩ không ra vừa mới nhìn thấy Linh Thụ, có thể có được tốt đẹp như vậy chỗ .

"Đương nhiên, nếu không làm sao được xưng tụng tinh linh thể giới Thánh Vật đâu? Chỉ là đáng tiếc, nó dinh dưỡng không đầy đủ dù sao cũng là chưa trưởng thành ." Thảo nhi thở dài .

"Tiên từ không cần khổ sở, chỉ ít Linh Thụ còn sống, mặc dù đáng dấp chậm nhưng sinh cơ vẫn là vô cùng dồi dào . Tại không có tức nhường tình huống dưới, chúng ta không thể yêu cầu xa vời càng nhiều ." Thiết Thuộc bá Bá An an ủi lấy Thảo nhi .

Thiết Thuộc bá bá nói cho Dật Trần, tinh linh thể giới các tổ tiên nói qua, cái này lần kia thiên địa dị tượng trước đó, có một gốc Linh Thụ đạt đến mấy

vạn trượng, nghe nói có thể liền đến trên trời, có thể hấp thụ linh khí của thiên địa, cho nên lại kêu trời địa thánh thụ .

Nó có thể trở lên cao to như vậy, là do ở cấm rễ tại tức nhưỡng bên trong . Nhưng mà, núi lửa bộc phát cùng biến động về sau, Linh Thụ sẽ không gặp, tức nhưỡng càng là vô tung vô ảnh .

Có người nói, ở một thế giới khác, có hai người đánh nhau, đứng lệch ra kinh thiên trụ, làm lật Thiên Hà nước, tạo thành lũ lụt gây họa tới thương sinh . Vì cứu ức vạn sinh linh, có vị đại năng trộm đi tức nhưỡng, quản lý lũ lụt, mà cái này vị đại năng lại bị Thiên Đế xử tử .

Căn theo suy đoán, tức nhưỡng hẳn là tại Thiên Hà nước chiều nghiêng xuống, tụ tập hình thành Minh Hà một chỗ, yêu tinh Vương đã từng nói muốn nghĩ cách tìm về, cho dù là một bộ phận cũng tốt, nhưng kết quả không thể toại nguyện .

Linh Thụ không gặp về sau, tinh linh thế giới lâm vào một mảnh khủng hoảng, bởi vì không vậy Linh Thụ thì sẽ mất đi linh khí . Cũng may có nhân loại Đế Tôn tương trợ, bố trí kết giới đại trận khóa lại linh khí, mới để cho tinh linh thế giới có thể kéo dài .

Mà thông qua các tinh linh đời đời kiếp kiếp không ngừng cố gắng, rốt cục tại ngàn năm trước tìm tới một cây như vậy cây giống, tựa như lấy được chỉ bảo địa đặt ở trong Thánh đàn, mặc dù mọc chậm chạp nhưng vẫn gánh chịu lấy các tinh linh hi vọng .

Đây cũng là tinh linh thế giới duy nhất may mắn còn sống sót, tạm thời còn rất non nớt 'Linh Thụ'. Trừ cái đó ra, nơi này không còn cây thứ hai 'Linh Thụ'.

Đối với Dật Trần mà nói, cái này không phải là muốn kết quả, bất quá, cây giống xuất hiện ít nhất nói rõ, tại một nơi nào đó nhất định tồn tại Linh Thụ hài cốt, chỉ là vẫn còn chưa phát hiện mà thôi .

Thiết Thục bá bá là tinh linh thế giới đại trưởng lão, quản lý sự vụ rất nhiều, đang bồi Dật Trần nhìn qua Linh Thụ về sau, liền đi bận bịu bản thân làm việc, để Thảo nhi dẫn Dật Trần du ngoạn khắp nơi .

"Thảo nhi muội muội, ngươi chừng nào thì trở về? Thực sự là càng dài càng xinh đẹp, ta thế nhưng là ngày ngày đều muốn lấy ngươi đây ." Dật Trần đang hưởng thụ lấy tinh linh thế giới tự nhiên cảnh đẹp, lại bị cái này ồm ồm thanh âm cắt ngang .

Nói chuyện là một cái cao lớn nam tử khôi ngô, người khoác áo giáp màu xanh lục, tay cầm nguyệt nha hình xẻng lớn, ngược lại có mấy phần uy vũ .

Nhưng nói chuyện thần thái nhưng lại mười phần hèn mọn: "Uy, vị này là ai? Ta làm sao chưa thấy qua . Thảo nhi muội muội, ngươi sao có thể cùng dạng này một cái tiểu gia hỏa cùng một chỗ ."

"Lăn, ai là ngươi muội muội? Ta theo ai cùng một chỗ mắc mớ gì tới ngươi?" Đối với cái này loại đạt được kết quả tốt, Thảo nhi là không chút nào để ý, lôi kéo Dật Trần tay tiếp tục đi về phía trước .

"Chờ một chút, đây là bản tướng quân phạm vi quản hạt, ngươi là tiên tử tự nhiên là có thể tùy ý ra vào, nhưng là người ngoài lại không được đi vào ."

Nam tử gặp Thảo nhi thế mà lôi kéo Dật Trần tay, một bộ rất thân nóng bộ dáng, ghen tuông đại thịnh, đuổi ra nguyệt nha xẻng lớn, ngăn lại Dật Trần .

"Làm càn! Bọ rầy ngươi cút ngay cho ta ." Thảo nhi giận dữ, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng lên, không kiên nhẫn nói ra: "Đại ca ca là bản tiên tử bằng hữu, ngươi không có quyền ngăn cản ."

"Hắc hắc, tiểu tử . Trốn ở nữ nhân đằng sau, tính là gì nam tử hán . Không tiền đồ gia hỏa!" Bọ rầy nhìn thấy Thảo nhi nổi giận, không dám nhận gốc rễ, lại quay người đối mặt Dật Trần khiêu khích .

"Cái kia theo ý ngươi, như thế nào mới tính nam tử hán, mới có thể có tiền đồ đâu?" Dật Trần cười hi hi đánh giá bọ rầy, nhàn nhạt hỏi lại .

"Đơn giản, thắng qua ta, ngươi chính là nam tử hán, nếu không thì là đồ bỏ đi, từ chỗ nào đến liền lăn hồi đến nơi đâu ." Bọ rầy hást đầu, từ trong lỗ mũi hừ một tiếng .

"Nếu như ta thắng qua ngươi, vậy ngươi không thì trở thành đồ bỏ đi, ngươi chuẩn bị chạy trở về đến nơi đâu đâu?" Dật Trần vẫn là không nhanh không chậm, thần sắc tự nhiên .

"Làm càn! Cũng dám cùng tướng quân của chúng ta đại nhân nói như vậy, không muốn sống sao? Thực sự là hỗn đản" bên cạnh một sĩ binh bộ dáng quát .

"Im miệng!" Thảo nhi giơ tay lên, một cái tát liền phiến tại vị kia binh sĩ trên mặt, gương mặt kia lập tức sưng đỏ đứng lên .

Mặc dù bọ rầy hùng hổ dọa người, cuốn lấy Dật Trần muốn quyết đấu, Thảo nhi cũng rất chán ghét, nhưng người ta dù sao cũng là tướng quân, hơn nữa đưa ra yêu cầu cũng không tính quá phận .

Nam nhân ở giữa, bằng thực lực phân cao thấp, vốn là chuyện thường, dù cho thua, đồng dạng cũng sẽ không có người chê cười, chỉ có lùi bước một mới có thể bị người xem thường .

Mà vị kia binh sĩ, lại là hiếp yếu sợ mạnh, vì đạt được kết quả tốt bọ rầy, liền hung hăng nhục mạ Dật Trần, vừa vặn thành Thảo nhi nơi trút giận .

"Thảo nhi, vị tướng quân này muốn để ta biến thành nam tử hán, ta không nên cự tuyệt . Huống chi hán là như vậy chức trách vị trí, ngươi không nên

những tay, ở bên cạnh nhìn lấy là được . Ta ngược lại muốn xem xem, hấn là như thế nào nam tử hán ."

Dật Trần trấn an được Thảo nhi, sau đó hướng về phía bộ rầy vẫy tay một cái: "Nam tử hán, tới đi . Nếu như ngươi thua, về sau liền không thể dây dưa nữa Thảo nhi ."

"Tốt, xem ta như thế nào giáo huấn ngươi ." Bộ rầy xềng lớn vung mạnh, hướng Dật Trần liền chào hỏi tới .

Cực nhanh ——

Điểm điểm tinh quang, từ xềng lớn bên trên lấp lóe mà ra, phảng phất bầu trời đêm bị Lưu Tinh xé mở vết nứt, năng lượng thật lớn trong không khí kịch liệt khuếch tán, mang theo chói tai tiếng bạo liệt, xềng lớn giống như là một cái cự thú, há miệng máu, hướng Dật Trần cắn nuốt .

Thân là tinh linh thể giới thủ Vệ tướng quân, bộ rầy thực lực tự nhiên không thể khinh thường, chỉ bằng vào trong tay xềng lớn phân lượng, chân có mấy trăm cân, không vậy siêu cường thể lực là không thể nào đưa nó múa đến hồ hồ sinh phong .

Đừng nhìn bộ rầy hình dáng cao lớn thô kệch, một bộ lỗ mãng bộ dáng, trên thực tế hấn cũng không có thực muốn chém giết Dật Trần, chỉ muốn lấy thực lực thắng qua, cũng may Thảo nhi trước mặt kiềm chân mặt mũi .

Một phần vận thật bị thương Dật Trần, Thảo nhi động giận lên, vậy coi như tự tìm khổ ăn .

Cho nên tại xềng lớn khí thế hung hăng thời khắc, bao nhiêu mang một tia thu thế, cho đến đến Dật Trần lúc, tốc độ đúng là hơi chậm .

"Đến được tốt ." Dật Trần bóp chỉ thành quyền, đối nghịch thế đâm ra một quyền .

Đã thấy một đạo vàng lục giao nhau tạt phong, tựa như tia chớp gào thét mà ra, sẽ bộ rầy thể công hóa thành vô hình về sau, dư thế chưa tiêu thẳng đến bộ rầy mặt .

Mà Dật Trần cũng từ bộ rầy phô trương thanh thế bên trong phát giác được điểm này, thế là một quyền này đồng dạng vì đối phương có lưu chỗ trống .

Mặc dù nhưng đã đột phá đến Chiến Đốc ngũ phẩm, nhưng Dật Trần cũng không hề hoàn toàn thi triển, chỉ là dùng bảy thành công lực .

"Làm sao có thể?" Bộ rầy kinh hãi, bản thân vẫn lấy làm kiêu ngạo cực nhanh, cứ như vậy bị hời hợt hóa giải .

Lập tức không dám khinh thường, chiêu thức biến đổi, không lùi mà tiến tới cùng Dật Trần chiến tại một chỗ .

Trong nháy mắt bụi mù bao phủ cát đá bay tán loạn, các binh sĩ tranh thủ thời gian nhượng bộ một bên, sợ bị trong lúc kịch chiến sinh ra gọn sóng năng lượng tác động đến, tạo thành tổn thương .

Có thể bốn phía hoa cỏ lại không cách nào di động, cũng may Thảo nhi tiểu vung tay lên, một đạo trong suốt kết giới trận pháp cách ở giữa, ngăn cản chiến khí lan tràn .

Mà gọn sóng năng lượng khởi nguyên chỗ, chỉ thấy được hai đầu cấp tốc di động bóng người, làm cho người hoa mắt .

Dật Trần dùng là 'Bò của chạy lấy người' nhẹ nhàng linh hoạt cùng 'Quyền Quyền Thống Khoái' dũng mãnh đem kết hợp, kết hợp cương nhu .

Bộ rầy thì là sẽ xềng lớn uy thế cùng bản thể linh động, phát huy phát huy vô cùng tinh tế .

Không cần chốc lát, hai người công thủ chuyển đổi lấy đếm rõ số lượng chiêu, nhìn như thế lực ngang nhau thực thì không phải vậy .

Dật Trần trong lòng minh bạch, bộ rầy là bị không hấn và Thảo nhi quan hệ mật thiết, ghen tuông bốc lên, cũng không phải là gian ác chi nhân .

Một trận chiến này cũng chỉ là đánh nhau vì thể diện, không phải tính mệnh tương bác . Tại là nhân cơ hội diễn luyện bản thân mới học tri thức, căn bản là không có hạ sát thủ .

Mặc dù như thế, Dật Trần xuất thủ vẫn là từng bước ép sát, khiến cho bộ rầy luống cuống tay chân .

Nhưng bộ rầy coi như không dễ chịu, Thảo nhi đối với mình một mực lạnh như băng, đối với Dật Trần lại phá lệ thân mật .

Nếu như có thể dạy dỗ một chút Dật Trần, chí ít cũng có thể tại Thảo nhi trước mặt khoe khoang một chút, nói không chừng bởi vậy chiếm được Thảo nhi hảo cảm, chẳng phải là chuyện tốt một cọc .

Thế nhưng là lý tưởng rất tốt đẹp hiện thực cũng rất cốt cảm, bản thân căn bản không phải đối thủ của hấn .

Giờ khắc này đã là thở hổn hển, chỉ có sức lực chống đỡ không hề có lực hoàn thủ, miễn cưỡng chèo chống mà thôi .

Còn tốt Dật Trần cũng không có sử xuất toàn lực, vì bộ rầy bảo toàn mặt mũi, mới không còn để hấn rất nhiều cấp dưới trước mặt mất mặt .

"Ngừng! Đừng đánh nữa, ta nhận thua ." Bộ rầy rốt cục không tiếp tục kiên trì được .

Sau một khắc tan thành mây khói, hai cái bóng người hiện hiện ra, Dật Trần là khí định thần nhân mặt mỉm cười, bọ rầy lại mò hôi nhể nhại chặt vật không chịu nổi .

"Thảo nhi muội muội, ta thua, các ngươi đi thôi ." Bọ rầy không lại làm khó bọn họ, nhưng lại nhắc nhở một câu: "Tốt nhất đừng đi hồn trận, nơi đó quá nguy hiểm."

"Hừ, liền biết ngươi không phải đại ca ca đối thủ ." Thảo nhi cái miệng nhỏ nhắn cong lên, khinh thường nói .

"Thảo nhi, hồn trận là địa phương nào, hẳn tại sao không để cho chúng ta đi?" Rồi đi bọ rầy rất xa về sau, Dật Trần hỏi: "Ngươi dẫn ta đi nhìn xem, có được hay không?"

"Đó là tinh linh thế giới cấm địa, hào vô sinh cơ, bình thường là không có người nào dám vào nhập, đại ca ca chẳng lẽ không sợ?"

"Đi xem một chút mà thôi, có gì có thể sợ?"

"Chỉ cần ngươi không sợ, ta liền dẫn ngươi đi ." Thảo nhi miệng đầy đáp ứng . Sau đó đưa tới một con ong mật, lại lấy bọn hắn hướng hồn trận phương hướng bay đi .

"Bên kia chính là hồn trận, chúng ta trước xuống tới, lại đi vào ."

Một lúc lâu sau, Thảo nhi cùng Dật Trần đi vào một chỗ hoang vu chi địa .

Khô héo thậm chí biến thành màu đen mặt đất, như là bèn chắc như thép, không vậy thụ mộc không có hoa cỏ, không có bất kỳ cái gì thấy được sinh cơ .

Trên bầu trời lơ lửng từng tia từng tia ám sắc khí thể, vậy mà che đầy ánh nắng, khiến cho trên mặt đất hoàn toàn mờ mịt, liền Dật Trần tinh thần lực soát phạm vi đều rõ ràng thu nhỏ .

Gió nhẹ thổi qua, yên tĩnh trong không khí như có như không bay tới giống như là tiếng thở dài âm, để cho người ta rùng mình .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Hồn trận

Theo hai người xâm nhập, tia sáng càng thêm mờ mịt, hàn khí càng thêm nồng đậm, Dật Trần cảm thấy toàn thân tê dại một hồi, tóc từng cây dựng thẳng lên đến, khăn trương tạo thành toàn thân lỗ chân lông co vào, từng cái nổi da gà nhô lên .

Thảo nhi lại là thần sắc tự nhiên, tựa như hoàn toàn không có nhận đến hoàn cảnh cảm nhiễm . Dật Trần thầm kêu hổ thẹn, mặc dù biết rõ nơi đây quái dị, vẫn là kiên trì đi thẳng về phía trước .

Hồn trận, kỳ thật chính là vạn năm trước thú chim hai tộc tranh đấu chiến trường, bởi vì người chết trận quá nhiều, thi cốt chồng chất thành mấy vạn trượng cao lớn núi, chân núi lại hình thành cuộn cuộn Huyết Hà .

Về sau, nhân loại Đế Tôn sẽ núi thấy biến máu toàn bộ mai táng ở dưới đất, thế là hình thành một cái không có vật gì đại bình nguyên .

Không có sinh vật ở đây sinh tồn, lại thường xuyên từ dưới đất toát ra ám sắc khí thể, nghe nói đó là thú chim hai tộc người chết trận sau khi chết biến thành vong linh, linh hồn không chỗ cư trú phát ra oán khí .

Oán khí từ dưới đất đi ra tán trên không trung, tích lũy tháng ngày, vậy mà có thể che khuất bầu trời, đem trọn cái đại bình nguyên bao phủ tại âm trầm khủng bố bên trong .

Thậm chí, ngẫu nhiên sẽ còn nghe thấy một chút như quỷ hồn giống như u oán thanh âm . Như là cô hồn dã quỷ, lại như mị ảnh Phiêu Linh, cũng thật cũng ảo, như khóc như kể

Tinh linh thế giới thám hiểm giả, chỉ cần đi vào hồn trận chỗ sâu, liền không có một cái nào còn sống đi ra, hồn trận hung hiểm bởi vậy truyền ra .

"Đại ca ca, chúng ta đã trải qua tiếp cận hỗn loạn chỗ sâu, lại hướng phía trước chúng ta sợ rằng sẽ lâm vào hiểm cảnh, hay là trở về đầu đi. Người cũng trông thấy, nơi này âm trầm kiêu thế, căn bản cũng không chơi vui."

Tiếp cận chỗ sâu, Thảo nhi cũng không bằng lúc trước trấn định như vậy, mà là có chút khẩn trương nhìn lấy Dật Trần, hiển nhiên không muốn tiếp tục xuống dưới.

So sánh Dật Trần lần đầu, Thảo nhi đối với hỗn loạn càng thêm quen thuộc, vừa rồi tại vòng ngoài, cứ việc âm trầm khủng bố, nhưng cũng không có tính thực chất nguy hiểm.

Mà đi vào trong nữa, chính là đã từng thám hiểm giả nhóm biến mất chỗ, không có người biết tình huống bên trong, chỉ biết là nơi đó là có tiền không ra, hữu tử vô sinh.

"Ân" Dật Trần qua loa địa đáp một tiếng, hần giờ phút này lực chú ý lại tại phía trước cách đó không xa.

Một góc màu nâu đỏ ước chừng cao một thước tiểu Thảo, lẻ loi lơ lửng trường ở mảnh này trần ngập khí tức tử vong bên trên bình nguyên.

Nói là thảo còn hoặc như là cây nhỏ, tráng kiện đứng thẳng, hướng bên cạnh chỗ sâu ba cây dài nửa xích chạc cây.

Như là huyết dịch ngưng kết sau nhan sắc, u ám mà nhìn không ra sinh cơ, bởi vì chỉ có chạc cây, nhưng không có một chiếc lá, cũng không có một tia lục sắc.

Huyết Hồn thảo ——

Thực sự là Huyết Hồn thảo, Dật Trần đè nén không được nội tâm cuồng hỉ, kích động đến đỏ bừng cả khuôn mặt.

Huyết Hồn thảo sinh trưởng tại Tử Vong Chi Địa, hút đắm chìm ở dưới mặt đất huyết tinh, nhưng lại bị vong linh oán khí áp chế, mọc cực kỳ chậm chạp, nhân xưng 'Ngàn năm dài một tấc'.

Cỏ này vì thế gian vật hiếm thấy, thuộc thiên tài địa bảo bên trong cực phẩm. Đứng nhìn nó sinh tại Tử Vong Chi Địa, lại là nhân gian cứu mạng bảo bối, cũng là tu bổ Ô Thiên Y vật liệu một trong.

Dựa theo cái này khóa Huyết Hồn thảo độ cao, đoán chừng đã là vạn năm chi vật, hần trình độ trân quý có thể nghĩ. Khó trách Dật Trần hớn hờ ra mặt, liền Thảo nhi nhắc nhở đều không có nghe lọt.

Dật Trần mấy bước nhảy tót lên Huyết Hồn thảo trước mặt, đè nén nội tâm kích động, vươn tay cẩn thận từng li từng tí bắt lấy Huyết Hồn thảo, chuẩn bị đem nó từ dưới đất rút ra. Nhưng không ngờ, quá dụng lực sau Huyết Hồn thảo không nhúc nhích tí nào.

Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ khí lực dùng quá ít?

Dẫn Ngũ Hành Chi Khí tại hai tay, trung bình tấn ngồi xổm ổn, hai cánh tay vừa dùng lực —— lên cho ta!

Lần này, Dật Trần dồn hết đủ sức để làm, nếu tại địa phương khác, to cỡ miệng chén cây cũng sẽ ứng thanh mà lên, nhưng Huyết Hồn thảo lại như cũ bất động mảy may.

Hỗn loạn đi qua vạn năm huyết tinh cùng oán khí ăn mòn, đã sớm đem tất cả sinh vật diệt tuyệt, liền bùn đất cũng biến thành cứng rắn như sắt.

Huyết Hồn thảo nếu có thể sinh tại đây, tự nhiên không phải bình thường, thậm chí nó căn bản cũng không phải là 'Sinh vật', mà là chân chính tử vật, nó chỉ là huyết tinh cùng oán khí ngưng tụ mà thành một loại kết tinh, bản thân độ cứng càng là vượt qua bùn đất mấy lần.

Roi vào đường cùng, Dật Trần chỉ có té ra Thương Mộc kiếm. Thương Mộc kiếm mặc dù chém sắt như chém bùn, nhưng chỉ bằng Dật Trần tu vi khó mà đưa nó uy lực phát huy đến cực hạn.

Hơn nữa tại gặp được Phạt Mộc Ma Thú thời điểm, đã trải qua sử dụng tới một lần. Trong vòng ba tháng, không cách nào lại được khởi động, bây giờ có thể dùng cũng chính là Thương Mộc kiếm phong lợi.

Cũng may Thương Mộc kiếm dù sao cũng là Hoàng giả khí, cho dù tại cứng rắn như thế mặt đất, Dật Trần một lần có thể đào mở lớn chừng ngón cái bùn đất.

Cho nên Dật Trần tại phí sức chín trâu hai hổ, cơ hồ thể lực thoát hư, mới đem Huyết Hồn thảo chung quanh bùn đất mở ra.

"Đại ca ca, cẩn thận ——"

Thật vất vả rút ra Huyết Hồn thảo để vào nhật nguyệt không gian, Dật Trần cuối cùng thở phào, chuẩn bị rời đi cái địa phương quỷ quái này.

Nhưng không ngờ, từ dưới đất toát ra một cỗ nồng đậm hắc khí, trong nháy mắt tràn ngập lên đến, chờ Thảo nhi tiếng kêu sợ hãi phát ra thời điểm, cái này cỗ quỷ dị hắc khí đem Dật Trần chăm chú mà vây lại.

Còn đến không kịp làm ra phản ứng, liền bị vòi rồng giống như cuồng đại hấp lực đưa đến một cái địa phương xa lạ.

"Khắc khắc khắc —— "

Thâm trầm tiếng cười tiếng sấm đồng dạng vang lên, 疹 đến Dật Trần toàn thân nổi da gà .

Chỉ thấy hắc khí dần dần ngưng tụ thành một cái gậy trơ cả xương lão giả hình tượng, móng vuốt lộ ra bạch cốt âm u, bộ mặt mơ hồ không rõ, phiêu dang trên không trung .

Dật Trần đưa mắt nhìn quanh, nơi này không vậy sơn thủy thụ mộc, cũng không có hoa điều trùng ngư, trống rỗng âm u đầy tử khí, giống như là một cái cự đại trống rỗng .

Trừ vị lão giả này, liền còn lại bên người có chút nhàn nhạt sương mù, cùng mấy cái không biết thông tới đâu cửa lớn màu đen .

"Tiểu tử, nói cho ta biết, có phải hay không là Ma Giới phái ngươi lại tới đây . Mắt lại là cái gì ." Lão giả ở trên cao nhìn xuống lấy mệnh khiến khẩu khí nói ra: "Không cần ý đồ chạy trốn, ngươi không có bất kỳ cái gì cơ hội ."

"Ma Giới? Nơi này không vậy Ma Giới . Văn bối Dật Trần, chỉ là trong lúc vô tình đi qua nơi đây, cũng không cái gì mất . Không nghĩ tới kinh động tiền bối, còn mời thông cảm ."

Dật Trần trong bóng tối hoạt động gân cốt, nhưng toàn thân đã bị giam cầm không thể động đậy, trong lòng biết chạy trốn vô vọng, liền không làm chống cự, khách khí trả lời .

"Cái gì? Chẳng lẽ Ma Giới không vậy chiếm lĩnh nơi này?" Lão giả lạnh lùng hỏi: "Ngươi có thể đừng gạt ta! Nếu không ta nhường ngươi muốn sống không được muốn chết không xong ."

"Tiền bối, tính mạng của ta trong tay ngươi, làm sao dám gạt ngươi chứ? Huống chi ta căn bản cũng không có lừa ngươi tất yếu ." Làm động tĩnh lớn như vậy, còn đem ta giam cầm ở đây, hóa ra là sợ hãi Ma Giới .

Nếu dạng này, Dật Trần cảm giác mình hẳn là không nguy hiểm đến tính mạng, mặc dù có chút khản trương, nhưng cũng không sợ hãi .

"Thực? Ngươi không vậy gạt ta? Vậy ta há không phải là không thể báo thù ." Lão giả mặc dù còn không phải rất tin tưởng, nhưng thái độ đã có chỗ hòa hoãn: "Vậy ngươi nói một chút, Ma Giới tình huống ."

"Tiền bối, ta chỉ là nghe nói qua đã từng có Ma Giới, nhưng ở một vạn năm trước bị đuổi ra cái thế giới này, bất quá Ma Tôn không chết, ta biết chỉ những thứ này ."

Dật Trần đem mình chỗ hiểu thực sự nói ra: "Còn xin tiền bối cáo tri, nơi này là địa phương nào?"

"Ân, tạm thời tin tưởng ngươi, nếu nơi này không vậy Ma Giới, vậy cũng không điều kiện gì . Một vạn năm, ngươi là ta chỉ riêng vừa thấy được vật sống . Hôm nay liền cùng ngươi nói một chút, giải buồn ."

Nơi này là vạn năm trước chiến trường, Thú Tộc cùng Cầm tộc đánh mấy trăm năm cầm, cuối cùng nhưng bởi vì một trận Thiên Khiển cơ hồ tử vong hầu như không còn, chết ở chỗ này .

Còn sống thời điểm, song phương đấu chết sống không đội trời chung, hận không thể sẽ đối phương đuổi tận giết tuyệt, không có nghĩ rằng chết lại bị chôn ở một chỗ ngược lại làm hàng xóm .

Bắt đầu một đoạn thời gian, vong linh ở giữa lẫn nhau cừu hận, thường xuyên phát sinh đánh nhau, mặc dù loại đánh nhau này không còn sẽ xuất hiện mới "Tử vong", nhưng cũng là mọi người cho hả giận một loại phương thức .

Rất nhiều năm về sau, mọi người thời gian dần qua chán nản loại phương thức này, cừu hận cũng chậm chậm làm nhạt . Nếu liền chết đều chôn cùng một chỗ, còn có cái gì không thể buông ra đâu .

Thế là riêng phần mình một lần nữa suy nghĩ, lúc đầu Thú Tộc cùng Cầm tộc ở giữa liền không có thâm cừu đại hận gì, nếu như có thể chung sống hoà bình như thế nào thu nhận Thiên Khiển, tạo thành tai hoạ ngập đầu .

"Nói đến ngươi có lẽ không tin, nguyên bản cừu địch thế mà biến thành bằng hữu, mọi người không có gì giấu nhau . Có thể cũng là bởi vì không có gì giấu nhau, lại phát hiện một cái bí mật kinh thiên "

Lão giả lấy một loại buồn bã thờ dài nói ra: "Dẫn phát trận chiến tranh này nguyên nhân thực sự, cũng không phải là mọi người một mực tương hỗ chỉ trích tham niệm dẫn đến, mà là có ẩn tình khác, hẳn kẻ cầm đầu chính là Ma Giới ."

"Ma Giới vẫn muốn cướp đoạt chúng ta tài nguyên, ngấp nghé chúng ta hoàn cảnh sinh hoạt, hi vọng lợi dụng nơi này được trời ưu ái linh khí, tăng lên bọn hắn cả Thể Tu vi, đi đối phó nhân loại cường đại . Bằng vào chúng ta Thú Tộc cùng Cầm tộc thực lực, Ma Giới nếu dùng vũ lực chinh phục độ khó rất lớn, hơn nữa tất nhiên thương vong thảm trọng, dạng này cũng sẽ ảnh hưởng đến bọn họ cùng nhân loại chi chiến thắng bại ."

Cho nên, Ma Giới không vậy dùng vũ lực, mà là sử dụng luận võ lực đáng sợ hơn mưu lược . Bọn hắn phái gian tế rải lời đồn, Thú Tộc nghe được là Cầm tộc muốn tiêu diệt Thú Tộc, thống nhất thế giới, mà Cầm tộc nghe được lại vừa vặn tương phản, nói Thú Tộc muốn đoạt bá tài nguyên, diệt trừ

Cầm tộc

Không thể không nói, tại bất cứ lúc nào, kể ly gián lẫn nào cũng đúng . Bởi giữa hai tộc lẫn nhau khuyết thiếu tín nhiệm, hơn nữa tự cho là đúng, mới để cho Ma Giới gian kế đạt được . Nguyên bản chỉ muốn mọi người tỉnh táo suy nghĩ một chút, hoặc là có ai chủ động giải thích một chút, hiểu lầm liền sẽ tiêu trừ, chiến đấu liền sẽ đình chỉ .

Nhưng là tất cả mọi người tự cho là đúng, không chịu buông xuống mặt mũi, lẫn nhau căm thù, trước sau đánh mấy trăm năm, thế mà đều không biết mình nguyên lai là dần chết . Thử, chim hai tộc lẫn này trong chiến tranh tổng cộng số thương vong ngàn vạn, kết quả là lại là bên trong người khác cái này .

"Thực sự là cực kỳ buồn cười "

"Lại là thật đáng buồn đến cực điểm! !"

"Càng là cực kỳ đáng hận! ! !"

Lão giả bi thương, Dật Trần có thể cảm giác được . Nếu như hắn là nhân loại, đó nhất định là khóc ròng ròng thương tâm gần chết, đáng tiếc hắn hiện tại chỉ là phiêu đảng trên không trung hắc khí, mặc dù tự thành hình người nhưng chung quy là nhìn không ra biểu lộ .

Biết rồi chân tướng sự tình về sau, bị phản xấu hổ sau khi, mọi người từ địch nhân biến thành bằng hữu, lại từ bằng hữu biến trở thành huynh đệ, cùng chung mối thù, chuẩn bị triệu tập tất cả vong linh, đi tìm Ma Giới báo thù .

Mặc dù trước đó hai tộc chia ra thành rất nhiều tiểu tộc, nhưng lúc này lại lần nữa hỗn hợp cùng một chỗ, biến thành một cái chỉnh thể —— vong linh tộc .

Mọi người chưa từng có đoàn kết, lời thề son sắt, cứ việc đã là vong linh chi thể, lại cũng phải vì bản thân chết oan lấy một cái công đạo .

"Lại đột nhiên phát hiện, chúng ta được mai táng dưới đất, nhiều năm trước tới nay, lúc ấy huyết tương sớm đã ngưng tụ thành tinh, đem bùn đất trở nên như là tường đồng vách sắt, hơn nữa huyết tinh bên trong giấu giếm kết giới, áp chế vong linh "

Lão giả thở dài một hơi, thăm thẳm nói ra .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Vong linh Vương

Xác thực, cường giả chết tại chiến trường, có tiếc không oán, bởi vì chiến trường bản thân liền là đại đa số cường giả kết cục, chỉ cần lưu lại anh danh, cũng liền chết có ý nghĩa .

Nhưng nếu như bị người chơi chết, không biết cũng coi như, một khi biết nói ra chân tướng, loại kia biệt khuất dù cho biến thành vong linh, cũng sẽ không tiêu tán, ngược lại càng để lâu càng sâu .

"Mơ mơ hồ hồ chết cũng là đẹp đi, nhưng biết cừu gia lại không có cách nào ra ngoài, người nói có oan hay không? Oan liền phải phản nản, thời gian dài vong linh cũng thay đổi thành oán linh . Không ngừng mà có oán linh phóng tới kết giới, sau đó hội phi yên diệt, chỉ còn một tia oán khí xuyên qua kết giới trôi hướng không trung ."

"Nhiều lần thất bại để cho chúng ta tỉnh táo lại, chúng ta không còn làm hy sinh vô vị . Tại là chúng ta sức tích lực lượng, chuẩn bị tạo nên mấy cái người mạnh nhất, chờ kết giới biến yếu thời điểm tìm cơ hội ra ngoài, chỉ ít cũng muốn nói cho chúng ta biết những cái kia số rất ít may mắn thoát khỏi tại khó bọn hậu bối, người đó mới thật sự là địch nhân ."

"Ta thôn phệ những cái kia già yếu tàn tật cùng không vậy sức chiến đấu vong linh, lấy tăng cao tu vi, trở thành vong linh Vương, có thể hiệu lệnh ngàn vạn vong linh . Mặc dù tàn khốc, mà dù sao chỉ có để cao cường giả thực lực mới có thể có một chút hi vọng ."

"Hiện tại, người trong lúc vô tình cho chúng ta đánh cái thông đạo, nhưng lại nói cho ta biết, Ma Giới đã không ở cái thế giới này . Người nói, ta là nên cao hứng đây, vẫn là "

Lão giả thở dài, lại tự lẩm bẩm: "Chẳng lẽ cái này mấy ngàn năm cố gắng, thật sự uổng phí sao?"

"Tiền bối, các ngươi còn có cơ hội báo thù." Dật Trần thực sự không đành lòng để lão giả như thế cô đơn, còn nữa cũng hi vọng ở cái này 'Vạn năm đại kiếp' bên trong, có thể đủ nhiều một cỗ lực lượng.

Cho nên, hắn vẫn là đem 'Vạn năm đại kiếp' truyền thuyết nói ra. Nhưng cùng lúc cường điệu nhất định phải nghe theo ứng kiếp chi nhân hiệu lệnh, mới có thể có hành động.

"Nói như vậy, chúng ta những năm này cố gắng vẫn là đáng giá. Vậy ngươi biết ai là ứng kiếp người sao?" Lão giả bỗng nhiên liền đến tinh thần, cái kia mơ hồ trên mặt giống như là lóe ra một đạo tinh quang.

Một cái chết qua một lần, lại tích thôn phệ đông đảo vong linh mà trở thành vong linh chi chủ lão giả, khi biết báo thù vô vọng thời điểm, lại lại bị cáo biết còn có một cái vạn năm đại kiếp.

Thậm chí đối mặt địch nhân chính là thú chim hai tộc cộng đồng cừu gia Ma Giới, đây quả thực như là cho hắn đánh một châm thuốc trợ tim, để hắn lập tức phản chấn.

"Cái này ~~~~~" Dật Trần do dự.

Dù sao đối với vạn năm đại kiếp tình huống, Dật Trần còn không phải hết sức rõ ràng, thậm chí còn có không ít nghi vấn, cũng không biết bắt đầu nói từ đâu, trong lúc nhất thời lại có chút nghẹn lời.

"Nói cho hắn biết! Ngươi chính là ứng kiếp chi nhân."

Đột nhiên, Dật Trần trong đầu truyền ra cái kia một tia linh hồn thanh âm.

Mệnh lệnh giọng điệu, kiên quyết thái độ. Chém đinh chặt sắt, không thể nghi ngờ.

"Vì cái gì?" Dật Trần dùng ý niệm tại giao lưu.

"Hắn về sau sẽ trở thành ngươi một sự giúp đỡ lớn, ta giúp ngươi thu phục hắn." Không thể nghi ngờ khẩu khí, căn bản không cho Dật Trần phản bác chỗ trống: "Ngươi buông lỏng chút, để cho ta không chế thân thể ngươi."

Dật Trần bất đắc dĩ buông xuống bản thân ý thức, đem thân thể giao cho cái kia tia linh hồn.

"Ta chính là ứng kiếp chi nhân, Dật Trần." Nói chuyện là 'Dật Trần'.

"Cái gì? Ngươi!" lão giả rõ ràng giật mình không nhỏ, nói chuyện đều có chút cà lăm: "Ý ngươi là ta phải nghe ngươi chỉ huy? Chỉ bằng ngươi! Ngươi lại để cho ta nghe từ ngươi chỉ huy."

Bỗng nhiên, giống là nhớ tới cái gì, lại bắt đầu nghiêm nghị lại: "Hừ, làm nửa ngày, là gạt ta vào trò. Tiểu tử ngươi có tài đức gì, vậy mà treo lên bản tôn chủ ý, xem ta như thế nào thu thập ngươi."

Nói xong, lão giả thân hình trong nháy mắt trở nên trong suốt, đồng thời toàn bộ không gian bỗng nhiên run run một hồi, vô biên hắc khí phô thiên cái địa tung xuống, mang theo hủy diệt tất cả sát khí mãnh liệt mà đến, nguyên bản bị giam cầm không gian càng thêm trở nên ngột ngạt, phảng phất thời gian đã trải qua đứng im.

Cái này to lớn trống rỗng bao phủ tại một mảnh khí tức từ vong bên trong, nhìn không thấy một tia sống hi vọng, lão giả này lúc trước lập tức liền đem nghiền một vạn năm lời nói nói ra, bây giờ lại lại đem mấy ngàn năm oán khí cho phóng xuất ra.

Hắn hận Dật Trần lừa gạt, liền nghĩ đến bị Ma Giới dùng gian kế lừa bịp, còn sống thời điểm bị chơi, biến thành vong linh còn muốn bị đùa nghịch, hơn nữa bị một cái tiểu thí hài gây vò, có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục, cho nên dưới cơn nóng giận, muốn đẩy Dật Trần vào chỗ chết.

Đương nhiên hắn cũng tin tưởng, đối với hắn mà nói, Dật Trần chỉ là con kiến hôi nhỏ yếu.

Nếu như Dật Trần là ứng kiếp chi nhân, như vậy nhất định từng có nhân thủ đoạn, đương nhiên sẽ không tùy tiện chết đi, nếu như đúng như này, cũng có thể suy tính một chút, nhìn xem phải chăng có thể hạ mình quanh co quý, nghe theo hắn chỉ huy.

Trái lại, Dật Trần nếu không phải ứng kiếp chi nhân, cái kia nhất định chính là lừa đảo, chết cũng không cần đáng tiếc. Liền như là đã từng muốn để lộ hồn trận bí mật những cái kia thâm hiểm giả, chỉ cần chạm đến hỗn trận chỗ sâu, cũng sẽ bị từng tia từng tia oán khí giết chết, toàn bộ là có đi mà không có về.

Lừa gạt cùng không lừa gạt, lão giả cần chính là chờ đợi kết quả.

Bởi vì hắn đã trải qua giam cầm cái không gian này, đây là hắn địa bàn, hắn có được ưu thế tuyệt đối.

Tất cả uy áp toàn bộ phóng thích, không có chút nào giữ lại, rất nhanh cái không gian này liền âm u đứng lên, tê tê hắc khí băng lãnh thấu xương, trong đó còn kèm theo tàn bạo lệ khí, theo âm phong tạo thành vòng xoáy, một mạch địa đánh úp về phía Dật Trần

Xùy————

Một đạo kim sắc quang mang từ 'Dật Trần' trong mắt nổ bắn ra mà ra, giống như là loá mắt ánh nắng, xuyên qua từng lớp sương mù, nhanh chóng mà nóng bỏng, chỗ đi qua khói mù ngừng lại đi sáng tỏ xuất hiện, hắc khí, âm phong, lệ khí, uy áp, hết thấy quét sạch .

Sau một khắc, không gian khôi phục Không Minh trạng thái, liền vốn có nhàn nhạt sương mù cũng biến mất không thấy gì nữa .

Dật Trần vẫn là không nhúc nhích tí nào địa sừng sững ở đó, giống như cái gì cũng không có phát sinh .

"A, làm sao có thể?"

Lão giả vẫn là như vậy trong suốt địa bay trên không trung, nhưng thân ảnh lại đang không ngừng lắc lư, thậm chí run lẩy bẩy, hiển nhiên là tình cảnh trước mắt vượt qua hần nhận biết .

Mờ mịt qua sau trong lòng đột nhiên hoảng hốt, theo lý thuyết, ở nơi này trùng điệp dưới sự uy áp, tu vi thấp hơn Chiến Vương cấp bậc võ giả là không vậy kháng cự năng lực .

Tiểu tử này liền Chiến Tướng cấp bậc đều không có, làm sao có thể chịu đựng đến? Hơn nữa còn không chỉ là chịu đựng, thế mà trực tiếp liền hóa giải tất cả nguy cơ .

Càng bất khả tư nghị là, cái kia một vệt kim quang ngược lại sẽ lão giả giam cầm, đồng thời một tia cảm ứng cắm vào lão giả hư ảnh bên trong .

Đạo kim quang này lại làm cho lão giả có một loại giống như đã từng quen biết cảm giác, chẳng lẽ nói

"Đây là ác niệm cảm ứng, nếu như ngươi đối với ta có một tia ác niệm, ngươi sẽ tan thành mây khói hồn linh câu diệt . Ngươi có bằng lòng hay không nhận ta làm chủ nhân?"

'Dật Trần' nhàn nhạt nói ra: "Ngươi nếu quy thuận với ta, ta nhất định sẽ để cho ngươi đạt được ước muốn đánh với Ma Giới một trận, bình phục ngươi cái kia trùng thiên oán khí ."

"Vạn năm trước đưa ngươi chôn chôn tại đây, chính là niệm tình các ngươi bị chết oan khuất, ta cũng không muốn thật sự diệt các ngươi, ngươi suy nghĩ thật kỹ đi . Chúng ta mục tiêu đều là Ma Giới, nhưng Ma Giới so ngươi tưởng tượng phải cường đại hơn nhiều, không phải là các ngươi chỉ là vong linh liền có thể tiêu diệt địa ."

"Ngươi ngươi thực sự là vị kia nhân loại cường giả? Ta nguyện ý nhận ngươi làm chủ nhân ." Lão giả giả dựa như muốn thoát khỏi giam cầm, run lẩy bẩy tác tác địa cúi xuống thân, nói ra: "Vong linh Vương bá kiến chủ nhân ."

Bởi vì vạn năm trước nhân loại cường giả xuất thủ, sẽ mấy ngàn vạn thú chim hai tộc người chết trận, cùng thiên tai bên trong người chết, đều chôn chôn tại đây, lại đang bố trí thực lực mạnh mẽ kết giới .

Lúc này mới khiến cho đông đảo vong linh có thể tụ tập cùng một chỗ, thành tựu vong linh Vương và mấy vị trợ thủ đắc lực . Còn có vong linh Vương không biết chính là, toàn bộ tinh linh thế giới cũng là bởi vì bị người này bố trí kết giới thủ hộ lấy, đến nay không bị chủng tộc khác quấy nhiễu .

Nếu không, coi như vong linh Vương có mạnh hơn, chỉ sợ cũng sớm đã bị từng đám đến đây thám hiểm cường giả quấy đến không được an bình .

Từ nơi này trên ý nghĩa nói, hần vẫn là vong linh tộc ân nhân, đây cũng là vong linh Vương nguyện ý bá kiến nguyên nhân chủ yếu .

"Tốt, ngươi chính là đợi ở chỗ này, hảo hảo thao luyện ngươi vong linh quân đội đi . Có cần thời điểm, ta có thể thông qua cảm ứng tìm ngươi . Ta đi!"

Dật Trần khôi phục ý thức thời điểm, đã là trở lại hồn trận, hần từ ý niệm giao lưu bên trong biết rồi vừa mới phát sinh sự tình, cũng biết vị cường giả này chính là tinh linh thế giới ân nhân .

"Đại ca ca, ngươi không sao chứ? Hừ chết ta ." Thảo nhi một mặt khăn trương, chạy mau tới bắt lấy Dật Trần, kiểm tra nhìn xem có bị thương hay không .

"Không có việc gì, ngươi không cần lo lắng rồi ." Dật Trần nhẹ nhàng mà phá một chút Thảo nhi cái mũi, cười nói .

Hai ngày sau Dật Trần rời đi tinh linh thế giới, lúc sắp đi, Thiết Thục bá bá đưa cho hần rất nhiều linh thảo và bách thảo luyện thể tinh hoa lộ, bao quát Thiên La đại lục khó gặp lục giai Linh thảo .

Nhưng Thiết Thục bá bá đem Thảo nhi lưu tại tinh linh thế giới, Dật Trần đáp ứng lần sau ra ngoài lịch luyện thời điểm, lại mang Thảo nhi cùng một chỗ .

Làm Dật Trần cùng Vương Phong bọn hần hội hợp thời điểm, Vương Phong chính trong rừng rậm bộ phận tìm kiếm Dật Trần .

"Đại ca, mấy ngày nay ngươi chạy đến nơi đâu? Chúng ta một mực tìm không thấy ngươi, sợ một mình ngươi gặp được nguy hiểm ." Vương Phong nửa là oán trách nửa là quan tâm nói ra .

"Ân ta lạc đường, còn sót lại vòng trở về . Các ngươi thế nào, không có bị thương chứ?" Dật Trần biết rồi tất cả mọi người quan tâm bản thân, trong lòng ù ảm, lại có chút xấu hổ .

Mọi người hàn huyên một hồi, liền hồi tông môn đi giao nhận nhiệm vụ .

"Đại ca, lần này chúng ta thu hoạch vẫn là rất lớn ." Đưa trước nhiệm vụ đơn, Vương Phong hi tư tư nói: "Không biết Totti cái kia tạo thành tích thế nào?"

Bọn hắn tổ này tông cộng lấy được tam giai ma hạch một trăm năm mươi lăm mai, thu hoạch được điểm tích lũy mười tám ngàn sáu trăm cái, tăng thêm Totti bọn hắn, ít nhất có thể có hơn hai vạn cái điểm tích lũy .

"Các ngươi về trước đi, ta tìm trưởng lão có chút việc ." Dật Trần nói với Vương Phong .

Chờ bọn hắn sau khi đi, Dật Trần lại đi tới nhiệm vụ các lầu hai .

"Xin hỏi trưởng lão, có hay không săn giết ngũ giai ma thú nhiệm vụ?" Dật Trần hướng một vị tuổi chừng sáu mươi tuổi trưởng lão hỏi thăm .

Nếu như có thể nhiều đôi một điểm tích lũy, cũng có thể để mọi người học thêm đến một chút chiến kỹ, để mau chóng đề cao thực lực .

"Ngũ giai ma thú? Tiểu gia hỏa, không có lầm chứ ." Trưởng lão con mắt trừng cùng chuông đồng, không thể tin nhìn lấy Dật Trần, nghĩ thầm tiểu tử này là không phải điên .

"Không sai, ta hỏi chính là ngũ giai ma thú, nếu có viên kia ma hạch có thể đổi bao nhiêu điểm tích lũy?" Dật Trần nghiêm trang nói .

" cái này, chúng ta nội môn đệ tử là không ai có thể giết đến ngũ giai ma thú, cho nên không thể lại tuyên bố cao cấp như vậy nhiệm vụ ."

Trưởng lão gặp Dật Trần không giống như là nói giỡn, không khỏi khách khí, thực sự nói ra: "Nếu như ngươi thật có ma hạch cấp năm, có thể cho ta nhìn một chút không?"

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Ôn Đặc Phúc

"Đương nhiên có thể ." Dật Trần xuất ra tại rừng rậm chỗ sâu đạt được viên kia ma hạch, đưa cho trưởng lão .

"Quả nhiên là ma hạch cấp năm! Ta đã lớn như vậy vẫn là lần thứ hai nhìn thấy, cái này cái này thế mà thực sự là ma hạch cấp năm ."

Trưởng lão hưng phấn đến không biết làm sao, giống thấy bảo bối giống như nâng trong tay, cũng không biết hắn đến cùng biết hay không, dù sao cũng dò xét thật lâu, mới không bỏ được mà đem ma hạch trả lại Dật Trần: "Tiểu huynh đệ, ngươi tên là gì? Ngươi trước chờ lấy, ta lập tức đi ngay trong báo cáo môn đại trưởng lão ."

Nói xong, cũng không biết có nghe hay không gặp Dật Trần đáp lời, liền đóng cửa một cái, vội vã đi, vút xuống còn chưa kịp phản ứng Dật Trần .

Dật Trần thấy tình cảnh này, đành phải bất đắc dĩ lắc đầu, quay người đi xuống lầu trên quảng trường .

Trên quảng trường tụ một số người, tụ năm tụ ba, có là lĩnh nhiệm vụ hoặc là giao nhiệm vụ, cũng có là sư huynh đệ cùng một chỗ, ngồi ở hoa hành lang bên cạnh bàn đá trên ghế, ăn ăn điểm tâm, thuận tiện trao đổi một chút .

Dật Trần cũng tìm một cái băng ghế đá ngồi xuống, một vừa thưởng thức hành lang bên cạnh hoa tươi, một vừa chờ trưởng lão trở về .

"Hắc hắc tiểu tử, có thể thấy được lấy ngươi ." Một cái mặt đen lam bào đệ tử âm tiếu, hướng Dật Trần đi tới bên này, sau lưng hắn đi theo một vị thân hình cao lớn, mặc áo bào trắng thanh niên đệ tử .

Mặt đen lam bào đệ tử chính là ngoại môn Hoàng sư huynh, Dật Trần tiến vào Huyền Thiên tông ngày đầu tiên, đem hắn đánh cái gần chết .

Hóa ra là hảo vết sẹo quên đau, hiện ở phía sau có cái nội môn đệ tử chỗ dựa, lá gan cũng lớn đứng lên .

"Ôn Đặc Phúc sư huynh, hơn một tháng trước, tiểu tử này kém chút đem ta đánh chết . Hôm nay, ngươi có thể muốn giúp ta giáo huấn một chút hắn ."

Hoàng sư huynh hướng về phía Ôn Đặc Phúc cung kính nói .

"Liên tiểu tử này, còn đem ngươi kém chút đánh chết? Ta xem ngươi chính là chết tỉnh, ngươi mẹ hửn còn không biết xấu hổ nói ra, mặt ta đều bị ngươi mất hết ." Ôn Đặc Phúc một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép bộ dáng, thở hồng hộc địa mắng .

Ở ngoại môn lẫn lộn bốn năm năm, dù sao cũng là nhị phẩm Chiến Đốc, tại sao lại bị một cái mới vừa nhập môn đệ tử cho đánh, nói ra xác thực khó nghe .

Nếu không phải hửn luôn vây ở bên người, thường thường mời khách, ngẫu nhiên còn đưa chút tiểu lễ, Ôn Đặc Phúc mới mặc kệ hửn . Hiện tại đem mình khiêng ra đến, lại là vì ứng phó như thế một tên mao đầu tiểu tử, đây không phải giết gà dùng đao mổ trâu, cầm lão tử trâu đùa sao? Ôn Đặc Phúc cảm thấy hiện tại 'Hoàng sư huynh' đặc biệt chán ghét .

"Là, là . Là ta vô dụng, có thể tiểu tử kia ra tay cũng quá ác một chút, lập tức liền để ta nằm trên giường mười ngày qua . Ôn Đặc Phúc sư huynh, ngươi hôm nay nếu là không xuất thủ, vậy sau này chúng ta tại Huyền Thiên tông cũng không có biện pháp lẫn lộn ."

Hoàng sư huynh sợ Ôn Đặc Phúc không chịu hỗ trợ, liền phép khích tướng đều dùng đến .

"Hỗn trướng, ta nói qua mặc kệ sao? Như loại này không biết trời cao đất rộng ngu xuẩn, ta tự nhiên là muốn giáo huấn một phen . Ngươi ở bên cạnh cho ta học tập lấy một chút, xem ta như thế nào để hửn nằm xuống ."

Tại Ôn Đặc Phúc trong mắt, ngoại môn đệ tử nhiều nhất bất quá tam phẩm Chiến Đốc, hơn nữa còn là mới nhập môn, không có khả năng có cái gì đại nãng chịu . Vừa rồi cố ý răn dạy Hoàng sư huynh, nhưng thật ra là tìm cho mình một cái lý do, nếu không bằng thân phận của mình đi đối phó mới có thể nhập môn ngoại môn đệ tử, thực đang sợ bị người nhạo báng .

"Uy, tiểu tử . Ngươi Liên sư huynh cũng dám đánh, rất ngu mà . Đến, cùng đại gia so chiêu một chút, trong vòng năm chiêu, đại gia nhường ngươi đầu trâu này biến thành gấu —— một cái nằm rạp trên mặt đất cầu hù . " Ôn Đặc Phúc đưa ngón tay giữa ra hướng Dật Trần ngoắc ngoắc, ngả ngón hơn nữa khinh thường mà thần sắc lộ rõ trên mặt .

"Nhìn . Đây không phải là Ôn Đặc Phúc sư huynh sao? Hửn giống như muốn giáo huấn một cái ngoại môn đệ tử . Tại sao có thể như vậy "

"Không tệ, lam bào đương nhiên là ngoại môn đệ tử, chỉ bất quá Ôn Đặc Phúc sư huynh nói, năm chiêu đã đủ ."

"Năm chiêu? Ôn Đặc Phúc sư huynh thế nhưng là ngũ phẩm Chiến Đốc, một cái ngoại môn đệ tử có thể đỡ được? Thực sự là quá nể tình . Ta đoán chừng nhiều nhất hai chiêu, đúng, nói không chừng vừa đối mặt tiểu tử kia liền nằm xuống ."

Mặc dù người trên quảng trường không phải đặc biệt nhiều, nhưng chỉ cần có não nhiệt nhìn, đó còn là rất nhanh liền có thể tụ tập một nhóm lớn .

Trong tông môn đẹp mắt nhất chính là đánh nhau, hơn nữa còn là không liên quan việc của mình loại kia, đánh cho càng lợi hại nhìn càng nhiều người .

Vậy dĩ nhiên là có chút bình phẩm từ đầu đến chân người, làm các loại dự đoán để biểu hiện bản thân ánh mắt chính là cỡ nào tinh chuẩn .

Chiến Đốc ngũ phẩm nội môn đệ tử, lấy năm chiêu làm hạn định, đối chiến ngoại môn đệ tử, mặc dù thực lực y nguyên cách xa, thắng bại không chút huyền niệm, nhưng ít ra có hạn chế, truyền đi liền sẽ không quá khó nghe .

Ôn Đặc Phúc am hiểu sâu đạo này, cứ việc xem thường Dật Trần, có thể Dật Trần dù sao đánh bại qua Hoàng sư huynh, cho nên có lưu chỗ trống, mới nói năm chiêu . Lấy bình thường tư duy, đoán chừng nhiều nhất hai chiêu, liền có thể giải quyết .

"Kia là cái gì ôn đậu hũ, ngươi có phải hay không muốn cho Hoàng sư huynh chống đỡ mặt mũi? Cái kia chúng ta thương lượng một chút, khác năm chiêu, đổi ba chiêu được hay không?" Dật Trần nhìn trước mắt hai vị, dài dòng văn tự nói nửa ngày, đã sớm đứng lên, sụp mi thuận mắt, khiếp khiếp hỏi một câu .

"A, tiểu tử này không ngốc, biết rồi năm chiêu quá nhiều, bất quá nếu là thật có thể chống đỡ ba chiêu, tại trong ngoại môn đệ tử cũng coi như người nổi bật ."

"Cát, đường đường nội môn đệ tử thế mà cùng một cái mới nhập môn ngoại môn đệ tử đánh nhau, thật không biết xấu hổ!" Một cái nội môn nữ đệ tử giống như rất xem thường Ôn Đặc Phúc .

"Thu Vận sư tỷ, ngươi xem trong vòng ba chiêu, mới tới đệ tử có thể hay không thua?" Bên cạnh một cái mập mập nữ đệ tử, hướng lời mới vừa nói, đáng người cao gầy nữ đệ tử hỏi .

"Miêu Nhi sư muội, ngươi rất xem trọng Ôn Đặc Phúc sao? Ta ngược lại hi vọng hửn thua trận ." Thu Vận lạnh lùng nói .

Đại đa số đệ tử là muốn nhìn một chút, Ôn Đặc Phúc làm sao ** Dật Trần, thậm chí càng tàn khốc vượt qua nghiệm . Nhưng là có chút ít giống Thu Vận như thế, cũng không hy vọng phách lối cuồng vọng người thắng được tranh tài .

"Khục —— tiểu tử, tính ngươi thức thời, bản đại gia năm chiêu cũng không phải tốt như vậy tiếp, sợ đi . Theo ý ngươi, ba chiêu, nhưng là ngươi thua phải học cầu hù bộ dáng, tại trên quảng trường này bỏ một vòng . Thế nào?"

Ôn Đặc Phúc coi là Dật Trần là ở cầu xin tha thứ, cảm thấy mình tại nhiều như vậy sư huynh đệ trước mặt, rất lớn lộ một thanh mặt .

"Đã ngươi đã trải qua nói ra điều kiện, vậy ta cũng nói cái yêu cầu, chúng ta thuận tiện cuộc điểm tích lũy, kẻ bại đưa cho người thắng năm ngàn cái điểm tích lũy, sau đó lại bỏ . Thế nào?" Dật Trần trên mặt bảo trì mỉm cười, thoát nhìn rất cung kính bộ dáng .

"Ha ha thực sự là tài vận tới chặn cũng ngăn không được, tốt, ta đáp ứng ngươi . Nhưng là ngươi có năm ngàn điểm tích lũy sao?" Ôn Đặc Phúc vui vẻ đến không ngấm miệng được .

Bắt đầu còn tưởng rằng tiểu tử này có chỗ gì hơn người, hiện tại xem ra, duy nhất cùng đệ tử khác khác biệt chính là quá mức ngu xuẩn .

Năm chiêu không dám nhận, ba chiêu chẳng lẽ liền có thể khiêng, trò cười! Năm ngàn điểm tích lũy, đây chính là nội môn đệ tử làm nửa năm nhiệm vụ mới được điểm tích lũy, chỉ cần ba chiêu, liền thắng được, còn có cái gì so với cái này thoải mái hơn sao?

"Đương nhiên là có, tùy thời đều có thể nghiệm chứng . Bất quá vị nào nguyện ý làm người trung gian đâu?" Dật Trần móc ra điểm tích lũy bài, lão đảo, nói ra .

"Vị sư đệ này, ngươi kêu Dật Trần đúng không, tốt lắm . Mặc kệ thắng bại, ngươi phần dừng khí này đều đáng giá bội phục . Đem ngươi điểm tích lũy bài cho ta, ta cho các ngươi làm người trung gian, thế nào?" Nói chuyện là Thu Vận, nhưng thanh âm lại không phải vừa rồi lạnh như băng, mà là rất ôn hòa .

"Lại là Thu Vận sư tỷ làm người trung gian, năng cao ngạo như vậy, lần này làm sao sẽ nhúng tay quản loại sự tình này?"

"Ngươi biết cái gì? Thu Vận sư tỷ nhất định là nghĩ đạt được kết quả tốt Ôn Đặc Phúc, dù sao người ta là đô thành Ôn Đặc gia tộc thiếu gia ."

Nghiệm qua điểm tích lũy bài về sau, liền có thể đánh .

Ôn Đặc Phúc ý vào thân cao lực lớn, gần như không làm điều chỉnh, vung bát quả đảm to, ở trên cao nhìn xuống oanh sẽ xuống tới

To lớn quả đảm to bên trên nổi gân xanh, chiến khí ầm ầm tụ tập, ầm chứa vô thượng uy áp, bao phủ lấy nắm đảm làm trung tâm mấy mét không gian, mang theo lừng lẹ tiếng xé gió, như là trời trong phích lịch gào thét mà đến .

Một quyền này đoạt chiếm tiên cơ, ngũ phẩm Chiến Đốc ngưng tụ chiến khí uy lực không thể coi thường, rất có một chiêu chiến thắng chi thế .

"Lôi quyền, Huyền giai chiến kỹ . Ôn Đặc Phúc sư huynh đem hần mạnh nhất chiến kỹ xuất ra, xem ra không cần lại đến chiêu thứ hai, liền đã thắng lợi ." Bên cạnh có người kinh hô .

Chiến Đốc ngũ phẩm, tại nội môn bên trong đều được không cao thủ, huống chi còn có Huyền giai chiến kỹ, mặc dù là Huyền giai hạ phẩm, nhưng vẫn là chiến kỹ, so với gia tộc bình thường phổ thông kỹ pháp muốn mạnh hơn mấy lần .

Cho nên đệ tử khác cho rằng, thân vì ngoại môn đệ tử Dật Trần, vô luận như thế nào cũng không tiếp nổi Ôn Đặc Phúc cường thế như vậy một quyền .

Nơi xa có hai vị lão giả áo bào trắng khoan thai mà đến, một vị trong đó chính là nhiệm vụ Các trưởng lão .

Hắn chỉ Dật Trần đối với một vị khác nói ra: "Đại trưởng lão, chính là cái kia ngoại môn đệ tử gọi Dật Trần, có một cái ma hạch cấp năm . Ngài xem có nên ngăn cản hay không bọn hắn?"

"Không cần, cho ta xem nhìn tiểu tử này lấy cái gì giao đầu Ôn Đặc Phúc . Lá gan không nhỏ, cũng không biết có hay không có chút tài năng . Huyền Thiên tông ngoại môn đệ tử thành tích hảo hạc tốt nhất, có phải hay không là vận khí lập tức biết rồi . Nếu là cách xa quá lớn, chúng ta lại ra tay cứu hắn ." Đại trưởng lão mỉm cười, đứng ở một bên quan sát .

"Đến được tốt!" Dật Trần thàn quát một tiếng . Mũi chân một đệm, thân hình lóe lên, tại đại quyền sắp nện vào mặt thời khắc, toàn bộ thân thể vạch ra một đường vòng cung, né qua quyền phong, xuất hiện quý dị sau lưng Ôn Đặc Phúc .

Đồng thời một chưởng đánh ra, thẳng đến đối phương hậu tâm

"A ~~~ quái!" Gặp Dật Trần vận dụng bỏ của chạy lấy người, đến tránh đi Ôn Đặc Phúc công kích, đại trưởng lão không khỏi hơi nhíu mày, một bộ như có điều suy nghĩ bộ dáng .

"Huyền bước Lăng Phong, Huyền giai công pháp . Trời ạ, tiểu tử này thế mà lại Huyền bước Lăng Phong, làm sao có thể? Đây chính là nội môn đệ tử đều khó mà luyện thành Huyền giai thượng phẩm công pháp, hắn thực sự là ngoại môn đệ tử sao?"

Đứng ngoài quan sát nội môn đệ tử mất sắc, đã trải qua khuy xuất Dật Trần mau lẹ thân pháp lai lịch, không khỏi lớn kêu ra tiếng .

"Không tệ, bao nhiêu nội môn đệ tử nghĩ luyện lại lại không cách nào luyện thành Huyền bước Lăng Phong, hắn sao có thể dùng đến như thế nhanh chóng?" Dật Trần lóe sáng đằng trằng, quả thực là để chúng đệ tử quá sợ hãi .

Ôn Đặc Phúc trăm phương ngàn kế một quyền thất bại, trong lòng biết không ổn . Nhưng dù sao cũng là trong nội môn đệ tử cường giả, tuy có chút ngoài ý muốn lại gặp nguy không loạn, quay người một cái ngược chiều kim đồng hồ chân, đang để cho qua chưởng kích đồng thời, đá về phía Dật Trần

hạ bàn . Chiến khí chỗ đến, giờ lên trên mặt đất bụi bặm .

Bụi bặm giương lên, cấp tốc sẽ hai người vây quanh, tràng diện hoàn toàn mơ hồ . Đây vốn là Ôn Đặc Phúc mượn địa thế chỗ sử xuất dụ chiêu, sau này chuẩn bị lợi dụng Dật Trần híp mắt khó trọn thời khắc, lại hưởng quyền giúp cho một kích chiến thắng .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Huyền giai thượng phẩm

Ôn Đặc Phúc bản tính đánh cho cố nhiên tinh diệu, nhưng Dật Trần lại tự có chừng mực . Bởi vì cái gọi là: Người có Trương Lương kế ta có quá tường thế .

Sớm tại một chương đánh ra thời điểm, Dật Trần liền ngờ tới đối phương sẽ có một chiêu này .

Cho nên một chương này nguyên bản là hư chiêu, vì là dẫn Ôn Đặc Phúc ra chân, sau đó tự Ngũ Hành Chi Khí vì chiến khí, ngưng ở nắm tay phải .

Lấy mở núi phá đá chi thế, hung hăng đánh tới hướng đối phương chân trái .

Răng rắc ——

A ——

Một tiếng hét thảm truyền ra, làm bụi bặm kết thúc, trên sân đã là phân ra thắng bại . Nhưng khiến cơ hồ tất cả mọi người ngoài ý muốn là, thân mặc lam bào Dật Trần tiêu sái đứng ở đây bên trên, toàn thân trên dưới hoàn hảo vô khuyết .

Mà một vị khác, đường đường nội môn đệ tử Ôn Đặc Phúc lại là phát ra tiếng kêu thảm chi nhân .

Chỉ thấy Ôn Đặc Phúc cũng là đứng ở trong sân, lại là một cái chân đứng đấy, hai tay của hắn ôm lấy chân trái, từ chỗ đầu gối nửa đoạn dưới đã là máu thịt be bét lơ lửng giữa không trung, phiêu phiêu荡荡, hiển nhiên là bị Dật Trần một quyền tạt toái .

Trên quảng trường trong nháy mắt lặng ngắt như tờ, rất nhiều đệ tử hé miệng không cách nào khép lại, cái cảm kém chút rớt xuống đất . Không có người tin tưởng, chỉ bất quá hai chiêu, lại là Dật Trần lấy được thắng lợi .

Ngay cả Thu Vận cũng chỉ là nói hi vọng Ôn Đặc Phúc thua, hi vọng mà thôi, cũng không dám hy vọng xa vời, làm kết quả đúng như nguyện lúc, nàng cảm giác càng nhiều là rung động .

Còn có hai vị trưởng lão, trong lòng một mực nhớ khi nào xuất thủ, cứu Dật Trần ở trong nguy hiểm, nhưng chưa từng nghĩ cần cứu trợ lại là Ôn Đặc Phúc .

Chỉ có Dật Trần tự mình biết, một trận chiến này thắng được may mắn . Nếu là dựa theo bình thường tỷ thí, vẫn có thể thủ thắng, nhưng ba chiêu năm thức là không thể nào .

Dật Trần không gây chuyện, lại cũng không sợ sự tình . Nếu không chỉ cần khiêng ra gấu hầu hai vị trưởng lão danh hào, thậm chí không cần phải nói kết bái sự tình, đồng dạng nội môn đệ tử đã sớm nhượng bộ lui binh .

Cho nên Dật Trần bắt đầu liền đùa nghịch tường tượng, sẽ Ôn Đặc Phúc đưa ra năm chiêu cái thành ba chiêu, cũng lấy năm ngàn điểm tích lũy làm làm tiền đặt cược, kích thích Ôn Đặc Phúc lửa giận .

Mà tu vi bên trên ẩn tàng, lại che đậy đối phương, để Ôn Đặc Phúc cho rằng Dật Trần thực lực sẽ không vượt qua Chiến Đốc nhị phẩm . Song phương tam phẩm tu vi chênh lệch, cùng đối với Huyền giai chiến kỹ nắm giữ, đủ để tề liệt cao ngạo cuồng vọng Ôn Đặc Phúc .

Đến mức Ôn Đặc Phúc vừa ra tay chính là ngoan chiêu, đem chính mình đặc điểm và sơ hở đồng thời bại lộ .

Dật Trần mặc dù không có học qua chiến kỹ, nhưng gấu hầu hai vị trưởng lão cường ép quán thâm quyền pháp cùng bộ pháp, hẳn là cũng sẽ không thua cho Ôn Đặc Phúc .

Đối với lời quyền, cùng Huyền giai chiến kỹ, Dật Trần đều không hiểu, không vậy hoàn toàn chắc chắn đối kháng chính diện, thế là thi triển bỏ của chạy

lấy người, cùng hấn quần nhau .

Một khi nắm lấy cơ hội, lợi dụng Quyền Quyền Thống Khoái trọng kích đối phương . Chỉ riêng một sai lầm địa phương chính là, Dật Trần đối với Quyền Quyền Thống Khoái uy lực nhận biết không đủ, từ đó làm cho Ôn Đặc Phúc đoạn đi nhất cước .

"Thôi, thôi . Cái này gọi Dật Trần tiểu tử, một quyền đem chúng ta nội môn mặt mũi toàn bộ đánh rụng . Bất quá, ta thích . Đi, đi qua nhìn một chút ." Đại trưởng lão vừa nói vừa hướng Dật Trần bên kia đi đến .

"Dật Trần sư đệ, người thắng, cái này năm ngàn điểm tích lũy về người . Nhưng là, Ôn Đặc Phúc chân đã trải qua đoạn, cũng không cần lại đi bò quảng trường đi ." Thu Vận cười híp mắt đem điểm tích lũy bài giao cho Dật Trần .

"Dật Trần sư đệ, người thật lợi hại! Vừa rồi chỉ có Thu Vận sư tỷ một người cho rằng người sẽ thắng lợi, thế mà bị nàng nói trúng ."

Miêu Nhi đại đại liệt liệt kêu lên, làm cho Thu Vận một mặt xấu hổ, mà giữa sân Ôn Đặc Phúc càng là tràn ngập hận ý địa trường mắt Thu Vận .

"Tạ ơn Thu Vận sư tỷ ." Dật Trần từ Thu Vận cái kia trắng nõn mềm mại trên tay nhỏ bé, cảm qua điểm tích lũy bài .

"Mấy người các người, giờ lên Ôn Đặc Phúc đi y tế các chữa thương, Dật Trần, đi theo ta . Những người còn lại, tán ." Nội môn đại trưởng lão dăm ba câu, liền đem trên quảng trường cục diện hỗn loạn giải quyết .

"Thu Vận gặp qua sư tôn ."

"Miêu Nhi gặp qua đại trưởng lão ."

Đối với Thu Vận cùng Miêu Nhi kiến lễ, đại trưởng lão mỉm cười gật gật đầu, xem như đáp lễ .

Hai vị trưởng lão mang theo Dật Trần, đi vào nhiệm vụ các lầu ba trong một cái phòng .

"Dật Trần huynh đệ, vị này là đại trưởng lão, hắn có việc muốn hỏi người ." Nhiệm vụ Các trưởng lão Hướng Dật Trần làm giới thiệu .

Nội môn đại trưởng lão Huyền Đạo, người cao gầy, mặt mũi hiền lành, râu tóc bạc trắng, có chút đặc đạo thành tiên bộ dáng .

"Đệ tử Dật Trần, gặp qua đại trưởng lão ." Dật Trần không dám thất lễ, tranh thủ thời gian hành lễ .

"Hào . Hai vấn đề, thứ nhất, người làm sao sẽ 'Huyền bước Lăng Phong' cùng 'Phích lịch quyền', đây là nội môn Huyền giai thượng phẩm công pháp và chiến kỹ, ai dạy?" Đại trưởng lão suy ngâm tuyết bạch râu dài, dựa vào ghế híp mắt hỏi .

"Hỏi đại trưởng lão . Ta không biết cái gì là 'Huyền bước Lăng Phong' cùng 'Phích lịch quyền', cho nên cũng không có biện pháp trả lời là ai dạy ." Dật Trần đáp .

"Người vừa rồi tránh đi Ôn Đặc Phúc lời quyền chiêu thứ nhất lúc, sử dụng bộ pháp chính là 'Huyền bước Lăng Phong', người đã thương Ôn Đặc Phúc một quyền chính là 'Phích lịch quyền', mặc dù vẫn chỉ là học được chút da lông, dùng đến cũng rất kém cỏi, nhưng bộ dáng vẫn là làm được ."

Đại trưởng lão nhìn Dật Trần không giống như là nói dối, cho nên nhắc nhở một chút .

"Đại trưởng lão, ngài nói 'Huyền bước Lăng Phong', ta gọi nó 'Bỏ của chạy lấy người', là đào mệnh dùng mà 'Phích lịch quyền' gọi 'Quyền Quyền Thống Khoái'. Nhưng là ta không thể nói cho ngài là ai dạy, nếu như có hậu quả gì không, Dật Trần gánh chịu chính là ."

Nguyên lai Hào Hùng hai vị huynh đệ, thế mà đem nội môn Huyền giai thượng phẩm kỹ pháp dạy cho mình, còn cố ý lấy khó nghe như vậy danh tự . Thực sự là khó vì bọn họ lần này hảo ý, Dật Trần trong lòng phi thường cảm kích .

Nhưng bây giờ đại trưởng lão hỏi, khẳng định không có chuyện gì tốt, lại không có thể kéo một mồi bọn hắn .

"Hào tiểu tử, đầy nghĩa khí . Ta liền biết nhất định là như vậy đối với bảo hàng, thua thiệt bọn hắn nghĩ ra được, thực sự là miệng chó không mọc ra được ngà voi, đem đang yên đang lành Huyền giai kỹ pháp đều chà đạp thành cái gì ."

Đại trưởng lão dở khóc dở cười nói ra: "Hào tử cùng Hùng Tề Tử luôn luôn ngao khí cực kì, làm sao sẽ đem chính bọn hắn đắc ý nhất đồ vật truyền cho người, bọn hắn thu người làm đồ?"

"Hỏi đại trưởng lão, bọn hắn không vậy thu ta làm đồ đệ . Mà là" Dật Trần phát hiện, đại trưởng lão căn bản cũng không có muốn truy cứu cái gì, hơn nữa giống như cùng hai vị kia quan hệ cũng không tệ lắm, trọng yếu là, đại trưởng lão đối với mình cũng không có ác ý, thậm chí còn rất thân cận .

"Mà là cái gì? Có phải hay không các người kết bái làm huynh đệ?" Đại trưởng lão cười như không cười nhìn chăm chăm Dật Trần, truy vấn: "Đây đối với bảo hàng nhất định sẽ làm như vậy, đúng hay không?"

Xem ra hai tên kia là núi cao bốn chỏn nổi tiếng bên ngoài, bản thân còn muốn cực lực giấu diếm, đại trưởng lão lại sớm đã nhìn rõ chân tơ kẽ tóc, tính, thân nhiên đi .

"Là, bọn họ là huynh đệ của ta ." Cuối cùng nói ra, Dật Trần thở dài một hơi .

"Vậy ta liền không truy cứu . Vấn đề thứ hai, ma hạch cấp năm làm thế nào chiếm được?" Đại trưởng lão gật gù đầu, tiếp tục hỏi .

"Cái này mai ma hạch cấp năm, là ta tại Y Lan Thánh Sơn trong rừng rậm săn giết Đại Ma Thỏ thời điểm, nhặt được ." Lần này Dật Trần đành hoàng trả lời .

"Nhặt được? Lão phu biết rồi ngươi không vậy chém giết ngũ giai ma thú năng lực, nhưng là ma hạch tại trên tay ngươi, nói cho ta biết, là ai giúp ngươi giết chết cái này Phạt Mộc Ma Thú, ta muốn biết tình hình thực tế ." Đại trưởng lão rất nghiêm túc nói, trên mặt còn có chút ngưng trọng .

"Hồi đại trưởng lão, ta trong rừng rậm tìm kiếm Đại Ma Thỏ thời điểm, cùng các huynh đệ tẩu tán, sau đó lạc đường . Một người tại rừng rậm chỗ sâu chuyển vài ngày, đụng phải một cái cao hơn một trượng, mọc ra mặt người quái vật, ta trước kia ở trong sách gấp qua đồ hình, gọi Phạt Mộc Ma Thú . Ngũ giai ma thú tương đương với Chiến Soái cấp cường giả, ta căn bản không dám cùng nó giao thủ, liền muốn bỏ của chạy lấy người ."

"Nhưng là nó phát hiện ta, đột nhiên thân thể ta liền không động đậy, còn chưa kịp chạy trốn, nó liền rống một tiếng . Lúc ấy ta liền bị chấn ngã đi, cũng không biết qua bao lâu thời gian, ta khi tỉnh dậy, phát hiện bên người cách đó không xa có một phản quang đồ vật, chính là khối ma hạch này ."

Trừ Thương Mộc kiếm bên ngoài, Dật Trần đem lúc ấy tình huống từ đầu đến cuối thuật lại một lần, sau đó lấy ra ma hạch đưa cho đại trưởng lão .

Đại trưởng lão tiếp nhận ma hạch đặt lên bàn, cũng không có nhìn nhiều, mà là hai mắt thẳng nhìn chăm chăm Dật Trần, muốn từ hán lời nói bên trong tìm kiếm ra cái gì: "Vậy ngươi có thấy hay không Phạt Mộc Ma Thú thi thể?"

"Không có, cũng chỉ có khối ma hạch này . Mặt khác, căn bản là một cánh rừng, trở về lại biến thành hạo một khối to đất trống, cho nên ta mới có thể thấy được ma hạch phản quang ." Dật Trần một bên hồi ức vừa nói .

"Ân, lão phu tin tưởng ngươi . Lão phu đi qua hiện trường, xác thực như như lời ngươi nói, chỉ là nhìn thấy một mảng lớn thụ mộc bị hủy ." Đại trưởng lão mặc dù tin tưởng Dật Trần, nhưng vẫn còn có chút thất vọng, chợt nhớ tới cái gì: "Ngươi nói cái gì? Ma hạch phản quang "

Liền không hỏi tới nữa, đưa ánh mắt chuyển hướng ma hạch

"Làm sao có thể? Cái này, làm sao sẽ" bỗng nhiên, đại trưởng lão toàn thân run rẩy, con ngươi phóng đại, cả người từ trên ghế nhảy dựng lên . Mặt mũi tràn đầy run rẩy, tự lâm lâm, giống đến Ma chứng một dạng .

Hai tay không ngừng run rẩy, nghĩ đưa tới cầm lấy ma hạch, nhưng lại rất mau thả dưới, thở dài một hơi .

Sau đó khom người hướng về phía trước, hướng về phía ma hạch cẩn thận chu đáo, phảng phất muốn nghiệm chứng cái gì một dạng .

Nhìn không chuyển mắt, ngưng thần tĩnh khí, thành kính mà chuyên chú

Đại trưởng lão làm sao? Nhiệm vụ các trưởng lão và Dật Trần bị tình huống trước mắt kinh ngạc đến ngây người .

Mới vừa rồi còn hạo tốt một cái người, vừa thấy được ma hạch liền thất thố như vậy, quá khoa trương đi . Không phải liền là một khóa ma hạch cấp năm sao? Không đến mức chưa thấy qua đi, không có khả năng!

Nhiệm vụ Các trưởng lão nhớ kỹ, đại trưởng lão bản thân liền đã từng cùng các trưởng lão khác hợp tác, chém giết qua ngũ giai ma thú . Cũng chính là một lần kia, chính mình mới may mắn nhìn thấy giá trị liền thành ma hạch cấp năm .

Ngay tại hai người như hòa thượng sờ mũi không thấy tóc thời điểm, đại trưởng lão đã trải qua khôi phục như cũ bộ dáng, ngồi xuống ghế .

Xuất mặt hướng về phía nhiệm vụ Các trưởng lão Lệ tiếng uống đạo: "Hạo ngươi một cái Huyền Phong, thật là ngu hèn!"

Không hổ là nội môn đại trưởng lão, trở mặt còn nhanh hơn lật sách . Rốt cuộc là lão giang hồ, biểu lộ năng lực khống chế siêu cường, nhưng là có thể khổ nhiệm vụ Các trưởng lão Huyền Phong, dọa đến lập tức liền từ trên ghế nhảy xuống .

"Cái này, đại trưởng lão, Huyền Phong là ngu xuẩn, thế nhưng là ngài có thể hay không cáo tri, Huyền Phong ngu xuẩn ở nơi nào?" Huyền Phong cúi đầu, nơm nớp lo sợ hỏi .

Ta ngu xuẩn? Huyền Phong có chút mộng, từ lúc trông thấy Dật Trần xuất ra ma hạch cấp năm, bản thân liền lập tức chạy tới báo cáo, một chút thời gian đều không chậm trễ .

Hiện tại ngược lại tốt, ngài nhìn thấy, hài lòng, ta lại biến thành ngu xuẩn, chuyện này là sao a?

"Ôi ôi, cái kia ~ không trách ngươi . Ngươi cũng không tính quá ngu, chỉ là kiến thức ít một chút ."

Trông thấy Huyền Phong một mặt ủy khuất, vẫn buồn bực, đại trưởng lão bỗng nhiên lại bày làm ra một bộ tiểu dung chân thành gương mặt, lộ ra vô cùng hòa ái dễ gần: "Nói cho ngươi, cái này mai ma hạch căn bản cũng không phải là ngũ giai, mà là, lục giai ."

"Cái gì lục giai?!"

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Lục giai ma hạch

"Lục giai? Thật sự là lục giai?" Lúc này đến phiên Huyền Phong ma chứng, run run rẩy rẩy địa xoay người, một lần nữa xem kỹ lên viên kia ma hạch tới.

Miệng bên trong vẫn còn tại ục ục thì thầm, nói một mình: "Phật Mộc Ma Thủ không phải liền là ngũ giai à, làm sao đến trong tay ngươi lại biến thành lục giai?"

Tại Huyền Phong trong ấn tượng, Phật Mộc Ma Thủ mặc dù thực lực mạnh mẽ, vượt qua đồng dạng ngũ giai ma thủ, nhưng chưa từng nghe nói qua nó thế mà lại biến thành lục giai.

Nhìn đại trưởng lão bởi vì hưng phấn mà vặn vẹo khuôn mặt, Huyền Phong vẫn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

"Hỗn trưởng, lại dám hoài nghi ta." Đại trưởng lão nổi giận mắg: "Nói ngươi xuân còn không thừa nhận, cái này rõ ràng là lục giai ma hạch, cũng gọi ma tinh. Mặc dù có thể là súc sinh kia trước khi chết mới tấn thăng, nhưng thiên chân vạn xác địa đạt tới lục giai."

"Ha ha, vậy ta phải nhìn nhiều vài lần." Huyền Phong không lo được bị đại trưởng lão giận mắg, một lòng liền nhào vào ma hạch bên trên, kích động đến trên mặt nếp mày đều giật lên tới.

Già đều già, thế mà còn có thể tận mắt nhìn đến cao như vậy cấp bậc bảo bối, cơ hội quá hiếm có.

Phải biết, Huyền Phong mặc dù thân là Huyền Thiên tông nhiệm vụ Các trưởng già, nhưng tu vi chỉ ở Chiến Vương cấp bậc, nếu là đơn độc săn giết một cái ma thủ cấp bốn, ít nhất cũng phải dốc hết sức bình sinh.

Về phần ngũ giai ma thủ, Huyền Phong thấy sớm làm đảo mệnh, căn bản cũng không dám cùng đánh một trận. Huống chi lục giai, đó là trong truyền thuyết tồn tại, không phải vương giả dù ai cũng không cách nào săn giết, thường nhân liền nhìn một chút cơ hội đều không có.

Mà bây giờ, có thể may mắn nhìn thấy ma tinh, Huyền Phong cảm thấy đời này không sống uổng phí.

Dật Trần cũng bị đại trưởng lão lời nói cho chấn trụ, nguyên lai cái kia Phật Mộc Ma Thủ đã là Vương cấp tồn tại, Vương cấp thế nhưng là Thiên La Vương nước cấp cao nhất cường giả.

Ngắm lại còn nghĩ mà sợ, trách không được lúc ấy chân cũng không ngẩng lên được, hóa ra là bị nó đem không gian cho giam cầm.

Cũng may mình cũng chưa chết tại nó ma trào phía dưới, nhưng đến là nguyên nhân gì, để đường đường Vương cấp ma thủ cứ như vậy hời phi yên diệt đây.

"Dật Trần, ngươi thật định dùng khối ma hạch này đổi lấy điểm tích lũy sao? Đây chính là lục giai, suy nghĩ thêm một chút đi."

Đại trưởng lão ngừng lại, tiếp tục nói ra: "Lấy lão phu biết, lục giai ma hạch cực hiếm thấy, liền ngay cả đô thành cỡ lớn phòng đấu giá, mấy chục năm cũng khó được xuất hiện một cái."

"Nói như vậy, một khối ma hạch cấp năm có thể bán được mấy vạn tinh tệ, mà lại người mua tranh đoạt đều là phi thường kịch liệt. Còn lục giai, có người ra trăm vạn tinh tệ cầu mua mấy năm mà không được. Trần quý trình độ có thể nghĩ..."

Đại trưởng lão nói, đột nhiên trong lòng run lên, hỏi: "Ngươi có ma hạch sự tình, đều có người nào biết?"

"Chỉ chúng ta ba biết, ta không có cùng người khác nói qua." Dật Trần bỗng nhiên cảm giác trong lòng hoang mang rối loạn.

"Vậy là tốt rồi, ngươi không cần nói cho bất luận kẻ nào." Đại trưởng lão hơi khẽ thở phào một cái, chậm rãi nói:

"Tại Thiên La Vương nước, Chiến Vương cấp cường giả là tu vi người cao nhất truy cầu, phóng nhân toàn bộ vương quốc, tu vi đạt tới Vương cấp bắt quá rải rác mấy người. Từ Chiến Soái cấp đỉnh phong đột phá tấn thăng đến Vương cấp xác xuất thành công không đủ một phần trăm, cứu nguyên nhân có rất nhiều phương diện, bên trong trọng yếu hơn một điểm, lại là tài nguyên khuyết thiếu. Tu vi càng cao cần thiết tài nguyên thì càng nhiều, mà tấn thăng càng khó..."

Nhưng là đan dược lại làm cho đột phá trở nên dễ dàng, một khóa cấp sáu đan dược chỉ ít có bảy thành nắm chắc để một cái Soái cấp đỉnh phong tấn thăng đến Vương cấp .

Một khóa cấp sáu đan dược cũng có thể làm một cái nguyên bản phổ thông gia tộc, biến thành thế nhân chú mục đỉnh tiêm gia tộc . Đồng dạng, làm một viên thuốc , có thể dẫn phát một trận đại quy mô chiến tranh .

Cấp sáu đan dược nhất định phải dùng lục giai ma hạch luyện thành, bởi vì đồng dạng có thể chế thành cấp sáu đan dược lục giai linh thảo sớm đã tuyệt chủng, thế là lục giai ma hạch liền thành mấu chốt .

Săn giết ma thú cấp sáu ít nhất phải Chiến Vương thực lực, nhưng lục giai ma hạch đối chiến Vương cấp cường giả tới nói, mặc dù có thể có trợ giúp tu luyện nhưng tác dụng không lớn.

Cho nên, Chiến Vương cấp cường giả là sẽ không chủ động săn giết ma thú, mà chỉ dựa vào Soái cấp đỉnh phong thực lực muốn chém giết ma thú cấp sáu, quả thực là si tâm vọng tưởng .

Trừ phi cá biệt thực lực cường đại dòng binh đoàn, từ hơn mười vị Soái cấp tạo thành đoàn đội hợp lực đánh giết, cứ như vậy xác xuất thành công cũng là cực nhỏ, hơn nữa còn muốn gánh chịu to lớn nguy hiểm .

"Ta cho người biết những này, là hi vọng người biết, lục giai ma hạch trân quý cùng nguy hiểm . Tông môn không có cách nào hoàn toàn dùng điểm tích lũy, để cân nhắc một khóa lục giai ma hạch giá trị . Nếu là người kiên trì đổi điểm tích lũy, ta chỉ có thể cho người mười vạn, nhưng là, tông môn có cái này ma hạch, khả năng ngược lại sẽ sinh sôi một số việc bùng ."

"Nếu như người lựa chọn mình giữ lại ma hạch, vậy cũng không thể đem tin tức tiết lộ ra ngoài . Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là người có thể tin tưởng chúng ta"

"Dật Trần, người làm ra như thế một cái phiền toái, ngay cả ta cũng bị cuốn vào, thu cũng không phải, không thu cũng không phải, ai tiểu tử người thật không phải một cái đèn cạn dầu ." Đại trưởng lão cười khổ một tiếng, có chút bất đắc dĩ .

Dật Trần hoàn toàn không nghĩ tới, một khóa ma hạch có thể dẫn đến nghiêm trọng như vậy hậu quả . Đã trọng yếu như vậy, vậy liền không thể lấy ra đổi điểm tích lũy, vẫn là mình trước giữ lại, về sau đang suy nghĩ xử lý như thế nào đi.

Nhìn đại trưởng lão ý tứ đối ta không có ác ý, Huyền Phong hẳn là cũng không trở thành bán ta .

Coi như ... , ai, quản không, nếu là bởi vì khối ma hạch này đem mạng nhỏ đưa xong, đó cũng là mình bạc mệnh, chẳng trách người khác .

"Đại trưởng lão, ta vẫn là giữ lại nó, không đổi điểm tích lũy ." Dật Trần làm ra quyết định, đem viên này lục giai ma hạch bỏ vào Nhật Nguyệt Âm, lúc khi tới hậu trọng yếu có thể làm thành cấp sáu đan dược .

Nguyệt Nguyệt Âm trước mắt có thể chế thành cao cấp nhất đan dược vì cấp sáu, vừa vặn có thể hoàn thành nhiệm vụ này .

"Được. Lão phu ủng hộ người! Chỉ cần chính người bắt loạn nói, liền sẽ không có người thứ tư biết ." Đại trưởng lão vỗ vỗ Dật Trần bả vai, nhìn ra được, hẳn là thật quan tâm Dật Trần .

Bằng không hẳn không nói căn bản là không có người biết đó là lục giai ma hạch, hẳn chỉ cần theo ngũ giai cấp bậc đưa cho Dật Trần điểm tích lũy, lại làm khóa ma hạch cấp năm cho đủ số, liền có thể nuốt riêng viên này lục giai ma hạch .

Nhưng là đại trưởng lão cũng không có làm như vậy, mà là không giữ lại chút nào địa nói thẳng ra, để Dật Trần tự mình làm quyết định .

Mặc dù không biết đại trưởng lão tại sao phải làm như vậy, nhưng chỉ ít rõ ràng, hẳn là đang giúp mình .

"Dật Trần, Hùng Tể Tử cùng hầu tử, ai là các người lão đại?" Dật Trần cất kỹ ma hạch, theo đại trưởng lão cùng rời đi nhiệm vụ các, đến quảng trường thời điểm, đại trưởng lão đột nhiên nhẹ giọng hỏi.

"Cái này ..." Đại trưởng lão bất thành linh hỏi việc này, để Dật Trần khẽ giật mình, trở nên bắt đầu ngại ngùng: "Ta là lão đại ."

"Cái gì, người, người là lão đại?" Đại trưởng lão một mặt phẫn nộ, hô hấp cũng gấp gấp rút, thối đến cái kia tuyết trắng sợi râu tung bay tung bay, trông rất đẹp mắt .

"Là. . . Ta là lão đại. Bọn hắn bức ta, ta cũng không có cách nào ." Dật Trần cúi đầu, yếu ớt nói ra .

"Tốt người tên tiểu tử, chiếm tiện nghi còn khoe mẽ . Cũng được, cái này hai bảo hàng là quần lên người ." Đại trưởng lão lắc đầu, thờ dài, tiếp tục nói ra:

"Lão phu nhìn người bắt quá tam phẩm Chiến Đốc tu vi, nhưng mới rồi trong chiến đấu lại rõ ràng bộc phát ra Ngũ phẩm thực lực . Có thể đề thấp tu vi, nhất định phải có đặc thù phương pháp tu luyện, hoặc là có thể chất đặc thù ."

"Lúc đầu lão phu muốn nhận người làm đồ đệ, nhưng người nếu là cái kia hai vị đại ca, lão phu tự nhiên không có tư cách làm sư phó người . Như vậy đi, người đi theo ta ."

Dật Trần theo đại trưởng lão đi vào một chỗ bốn bề toàn núi công trình kiến trúc trước, đây là một tòa năm tầng lầu phòng, tuy là gạch xanh ngói xanh, nhưng có chút pha tạp mặt tường vẫn là hiển thị rõ tang thương .

Cửa chính bên cạnh trên tường dựng thẳng một khối tấm bằng gỗ, thượng thư "Chiến kỹ các" ba chữ to, cứng cáp hữu lực ăn vào gỗ sâu ba phân .

Đại trưởng lão mang theo Dật Trần trực tiếp đi vào lầu ba, trên đường đi gặp được không ít nội môn đệ tử cùng trưởng lão, đều sẽ cung cung kính kính cùng đại trưởng lão chào hỏi .

Nhìn ra được, đại trưởng lão tại Huyền Thiên tông uy vọng khá lớn .

"Đại trưởng lão, ngài cần gì, nhờ giúp ngài đi lấy ." Lầu ba chiến kỹ các canh công trưởng lão nhìn thấy đại trưởng lão, lập tức cúi đầu khom lưng .

"Không cần, ta tự mình tới ." Nói xong, lời kéo Dật Trần liền hướng đi vào trong .

Cái này ... , canh công trưởng lão ngăn ngõ, nghĩ thâm lâu ba cũng không phải ngoại môn đệ tử có thể tới địa phương, lão nhân gia ngài làm sao lại ...

Ai, tính, ai kêu người ta là đại trưởng lão đây.

Giống như là một cái cùn son vùng đất hoang tiêu tử ngốc một đầu đâm vào hoàng cung, đầy phòng thư tịch, mà lại đề đẳng nhất cũng là Huyền giai hạ phẩm, trung phẩm nhiều nhất, thậm chí còn có thượng phẩm tồn tại, đây quả thực để Dật Trần không hiểu hưng phấn .

Đây chính là Đại Tông Môn, như ở bên ngoài một số tiểu gia tộc tiểu môn phái, làm hai quyển Hoàng giai công pháp chiến kỹ nhét bên ngoài cũng liền thôi, có thể có một bản Huyền giai trung phẩm thậm chí hạ phẩm công pháp hoặc là chiến kỹ, vậy cũng là làm cho người hâm mộ sự tình .

Trên giang hồ, làm một bản Huyền giai chiến kỹ tranh đoạt, có thể sẽ hủy diệt một môn phái, hoặc là gia tộc .

Nếu là tin tức khuếch tán ra, liền sẽ dẫn đến một trận chiến tranh, thân ngang khắp đồng máu chảy thành sông, cũng là thường có việc .

Nhưng tại nơi này Huyền giai chiến kỹ liền cùng rau cải trắng, một phòng đều là .

"Đến, đừng nhúc nhích ." Đại trưởng lão đột nhiên nói ra, sau đó đem trên tay hai quyển sách đập vào Dật Trần trên đầu .

Dật Trần chỉ cảm thấy trong đầu kim quang lấp lóe, từng chuỗi văn tự cùng đồ án đứng xếp hàng địa xoay tròn, sau một khắc, "Huyền bước Lăng Phong" công pháp và "Phích lịch quyền" kỹ pháp liền chậm rãi xuất hiện tại trong đầu .

"Đại trưởng lão, ngài cái này. ..." Xuất chiến kỹ các, Dật Trần ngờ ngác nói ra .

Hắn căn bản không nghĩ tới, đại trưởng lão sẽ đem cao cấp như vậy công pháp chiến kỹ đưa cho mình .

Một bản kém cỏi nhất Huyền giai hạ phẩm công pháp, ít nhất phải dùng hai ngàn cái điểm tích lũy hồi đoái, trung giai đạt một vạn điểm tích lũy trở lên, cao giai chưa nghe nói qua .

Nhưng có một chút có thể khẳng định, một cái ngoại môn đệ tử, coi như người điểm tích lũy đầy đủ, cũng chỉ có thể hồi đoái Huyền giai hạ phẩm chiến kỹ hoặc là công pháp . Nội môn đệ tử mới có thể thông qua thu hoạch được đầy đủ điểm tích lũy, hồi đoái Huyền giai trung phẩm chiến kỹ công pháp .

Mà Huyền giai thượng phẩm công pháp chiến kỹ, trừ hạch tâm đệ tử cùng số ít trưởng lão đặc cách bên ngoài, hẳn bất luận kẻ nào cũng không thể xin hồi đoái, cái này không quan hệ điểm tích lũy, mà là tư cách cùng vấn đề thân phận .

Tại dưới tình huống như vậy, đại trưởng lão vẫn đem công pháp truyền cho Dật Trần, đủ thấy hẳn đối Dật Trần coi trọng trình độ .

"Hai loại công pháp chiến kỹ có chút đặc thù, dễ học khó tinh . Tuy nói là Huyền giai thượng phẩm, nhưng luyện đến đại thành có thể so với Địa giai . Chỉ tiếc đệ tử ở trong đến nay không người luyện thành, liền là cái kia hai tên dở hơi hợp lại, cũng bất quá luyện đến so trung đẳng trình độ hơi sâu, nhưng còn xa xa chưa đến đại thành ."

"Cho nên bọn hắn hi vọng người có năng lực như thế, lão phu cũng coi trọng người . Cũng đừng làm cho chúng ta thất vọng a, huynh đệ ." Đại trưởng lão cười đến có chút ranh mãnh .

"Huynh đệ? Đại trưởng lão, ngài cái này có ý tứ gì?" Nhìn thấy đại trưởng lão cười đến cổ quái, Dật Trần cảm thấy có chút hãi đến hoảng .

Chương 47: Huynh đệ

"Chẳng lẽ còn muốn lão phu gọi ngươi đại ca hay sao?" Đại trưởng lão hỏi ngược lại.

"Không không, ngài là tiền bối, ta là vãn bối, không thể lấy gọi nhau huynh đệ." Dật Trần giải thích, hẳn cảm thấy trong lúc này giống như có chút không đúng, nhưng lại không biết vấn đề nằm ở đâu.

"Tĩnh, không đùa ngươi chơi. Ta là kìa đôi bảo hàng sư huynh, ngươi là bọn hấn đại ca, ta lại không thể bảo ngươi làm đại ca, cho nên chỉ có thể xưng ngươi là huynh đệ."

Đại trưởng lão nói tựa hồ không thể làm gì, trên thực tế hẳn vẫn là rất ưa thích Dật Trần: "Cái này hai quyền công pháp chiến kỹ, coi như lão phu cho ngươi lễ gặp mặt đi."

"Lúc đầu lấy ngươi tu vi cùng thực lực, lão phu có thể trực tiếp để ngươi tiến vào nội môn, nhưng ngươi niên kỷ còn nhỏ, cần thông qua thực chiến tích lũy kinh nghiệm, cho nên ngươi vẫn là tham gia cuộc thi xếp hạng đi. Nhiều tôi luyện một chút cũng tốt, bất quá tận lực ít gây chuyện."

Nghe đại trưởng lão lời nói thâm thía dạn dỏ, Dật Trần mười phần cảm kích.

Thực từ hấn nhập môn bắt đầu liền gây nên đại trưởng lão chú ý, cửu thiên thông qua ngoại môn đệ tử khảo hạch; dẫn đầu một đám so với chính mình lớn tuổi huynh đệ, tại không có trưởng lão xuất thủ tình huống dưới, một cái không rơi xuống đất hoàn thành khảo hạch; đầu tiên là đánh bại ngoại môn đệ tử cũ, lại liên tục chiến thắng nội môn đệ tử.

Tùy tiện thứ nào đều đủ để gây nên chú ý, huống chi hấn mới mười sáu tuổi.

Đại trưởng lão thậm chí nghĩ đến Dật Trần một khi tiến vào nội môn, liền hướng tông môn đưa ra trọng điểm bồi dưỡng yêu cầu.

Đương nhiên những này Dật Trần là không biết, hấn bây giờ nghĩ là nhanh chóng vào nội môn, tìm kiếm chữa trị Ô Thiên Y Linh Thụ cảnh khô.

Mặt khác, hấn trả nhớ kỹ Công Tôn Hoàn lời nói, nếu có cơ hội, tìm kiếm một số đáng tin người, tổ kiến thuộc về mình đội ngũ.

Huyền Thiên tông, ngoại môn.

Hai mươi tám người chen tại trong một căn phòng, tổng kết lần này làm nhiệm vụ thành tích.

Tổ thứ nhất săn giết hơn 640 chỉ Phong Ma Lang, tăng thêm lúc trước hơn hai trăm ma hạch, chung đến điểm tích lũy một vạn 8,500 cái, tổ thứ hai thu hoạch được điểm tích lũy một vạn 8,600 cái.

"Các huynh đệ, chúng ta lần này thu hoạch phi thường lớn, ma hạch đổi được ba vạn 7,100 cái điểm tích lũy. Ngoài ra chúng ta mỗi người năm trăm ban thưởng, là một vạn bốn ngàn cái điểm tích lũy. Ta chỗ này còn có năm ngàn cái điểm tích lũy, cũng lấy ra, dạng này tổng số vì hơn 56,000."

Dật Trần cho mọi người thông báo trừ bỏ cơ bản sinh hoạt bên ngoài, còn có thể chi phối điểm tích lũy tổng số, đồng thời nói ra ý nghĩ của mình:

"Huyền giai hạ phẩm công pháp hoặc là chiến kỹ, chúng ta có thể đổi được mỗi người một bản. Nếu như mọi người đồng dạng chia mấy cái tiểu tổ, mỗi cái tiểu tổ phân biệt phối hợp công pháp và chiến kỹ, mà không phải tương hỗ lặp lại."

"Đợi chút nữa lần có phù hợp nhiệm vụ, chúng ta còn có thể làm, sau đó lại bổ sung mới kỹ pháp. Dạng này có thể so sánh nhanh mà tăng lên chúng ta thực lực tổng hợp, cũng sẽ sớm một chút tiến vào nội môn. Các ngươi nếu có hấn ý nghĩ, hiện tại nói ra, mọi người cùng nhau thương lượng rồi quyết định. Các ngươi thấy thế nào?"

"Đại ca, ngươi nói biện pháp rất tốt. Nhưng là, ngươi cái kia năm ngàn điểm tích lũy chúng ta không thể nhận. Chúng ta trước đòi một số kỹ pháp, mấy người tích lũy đủ đổi lại." Vương Phong cái thứ nhất đưa ra ý kiến.

"Đúng, cái kia năm ngàn điểm tích lũy là đại ca người, chúng ta không thể nhận."

"Đúng, không thể nhận!"

...

"Các huynh đệ, mọi người nghe ta nói." Dật Trần khoát khoát tay ra hiệu mọi người yên tĩnh, sau đó nói ra:

"Điểm ấy điểm tích lũy không tính là gì, sử dụng hết ta lại đi kiếm, mà lại ta hiện tại đã có công phương pháp có thể tu luyện. Nếu như mọi người không có cang dễ làm hơn phương pháp, vậy liền dựa theo phía trước đi nói làm đi."

Những người này đến từ khác biệt địa phương, có khác biệt hoàn cảnh sinh hoạt. Đi qua cái này hơn một tháng ở chung, mọi người từ lạ lẫm đến quen

thuộc, từ bài xích đến hòa hợp .

Đối với Dật Trần sở tác sở vi, trong lòng mỗi người đều có một phần cảm kích cùng một phần kính nể .

Có như thể một cái chiếu cổ đại ca của mình, là duyên phận cũng là phúc khí .

Nếu như lại câu nệ tại năm ngàn điểm tích lũy, ngược lại khinh nhờn phần này tình nghĩa huynh đệ .

Thế là, đã không còn người tranh luận, tất cả mọi người y theo lấy đi làm . Lúc trở về, trên mặt mỗi người đều mừng khắp khắp địa .

Đặc biệt là trông thấy hân ngoại môn đệ tử, một bộ ước ao ghen tị bộ dáng, mọi người lồng ngực đều ưỡn đến mức so bình thường cao chút, một loại cảm giác kiêu ngạo cảm giác tự nhiên sinh ra .

Nhưng bọn hân không nghĩ tới, càng đại hi hơn vui mừng còn tại đằng sau chờ lấy đây...

"Các huynh đệ, công pháp đã có, hiện tại bắt đầu liền nhìn mọi người cố gắng trình độ . Muốn về sau có thể bảo hộ người nhà huynh đệ bằng hữu, liền nhiều hơn sức lực luyện, làm mình cường đại mới có tư cách . Nếu như muốn lấy dựa vào huynh đệ nhóm bảo hộ, vậy liền lười biếng điếm, về sau núp ở phía sau mặt là được ."

Nói, Dật Trần xuất ra bốn cái đồ đầy chất lỏng màu xanh lá bình nhỏ, đưa tới Vương Phong trong tay, nói cho mọi người đây là bách thảo luyện thể tinh hoa lộ .

"Chúng ta đi lúc tắm rửa, chia bốn cái tiểu tổ . Mỗi lần trong nước bên trên ba năm bách thảo luyện thể tinh hoa lộ, sau đó lại đi vào cua được một canh giờ , có thể thanh trừ thể nội tạp chất, tăng cường huyết mạch vận hành năng lực, đạt tới luyện thể hiệu quả . Một bình bách thảo luyện thể tinh hoa lộ hân là có thể dùng ba mươi lần tả hữu, sử dụng hết ta chỗ này còn có ."

"Oa, đại ca ở đâu làm ra tốt như vậy đồ vật? Đến tiêu bao nhiêu tinh tệ mới có thể mua được . Thế mà cho chúng ta dùng, đây chính là nội môn đệ tử đều không hưởng thụ được đãi ngộ ."

"Có như thể một vị đại ca, chúng ta quá có phúc!"

Những huynh đệ này tại gia tộc mình thời điểm, cũng có đại ca, sư huynh, không có việc gì thời điểm không thấy bóng dáng, nếu là gặp được cấp cho phúc lợi, bọn hân lại đều chạy đến, lấy đại ca, sư huynh thân phận lấy thêm nhiều chiếm .

Thậm chí ý vào tu vi cao thực lực mạnh, còn thỉnh thoảng khi dễ một chút .

So sánh dưới, giống Dật Trần dạng này, vì các huynh đệ suy nghĩ, không tiếc hi sinh chính mình lợi ích, vô tư kính dâng đại ca, làm sao có thể không chịu đến tôn trọng?

Còn tốt, đây đều là nam nhân, nếu là nữ chỉ sợ kích động đến lấy thân báo đáp đều nguyện ý .

Cũng khó trách , bình thường luyện thể tinh hoa lộ giá cả đều rất đắt, mà lại tương đối thừa thớt . Tại tông môn hoặc là gia tộc bên trong, chỉ có những cái kia trọng điếm bồi dưỡng đệ tử, mới có thể có đến luyện thể tinh hoa lộ .

Phổ thông đệ tử ngẫu nhiên có thể hưởng thụ một lần, vậy cũng là các sư trưởng ân huệ, trừ phi là lập công hoặc là đối với gia tộc tông môn có đặc thù cống hiến, nếu không nghĩ cũng đừng nghĩ .

Nhưng là hiện tại bày ở trước mặt còn không phải bình thường luyện thể tinh hoa lộ, mà là đặc biệt cao cấp bách thảo luyện thể tinh hoa lộ .

Trọng yếu là mỗi người đều có thể hưởng dụng, mà lại sử dụng hết còn có . Đây quả thực là nằm mơ cũng không nghĩ tới sự tình, vậy mà phát sinh ở trong hiện thực .

Mọi người tại cảm nhận được to lớn hạnh phúc đồng thời, đều trầm hạ quyết tâm, nhất định không cô phụ đại ca kỳ vọng .

Sau đó hơn một tháng thời gian, các huynh đệ đều liều mạng tu luyện, sợ bởi vì mình lười biếng mà kéo mọi người chân sau .

Bách thảo luyện thể tinh hoa lộ trợ giúp bọn hân luyện thể đi cầu, giải lao khu mệt, dồi dào thể lực, rút ngắn khôi phục thời gian, khiến cho tu luyện hiệu quả tăng cường rất nhiều .

Hồi đoái đến công pháp chiến kỹ, thì vì các huynh đệ phong phú các loại chiêu thức bộ pháp, cùng chiến thuật tổ đường, cho thực chiến cung cấp rất lớn bảo hộ .

Mọi người tương hỗ ở giữa, lẫn nhau thẳng thắn không tàng tư, thường thường một người học được, tại cùng các huynh đệ luận bàn thời điểm, tận lực làm nhiều chỉ điểm, để cộng đồng đề cao .

Kể từ đó, cái này hai mươi tám người tu vi đang trong khi không dài thời gian bên trong, đều có vẻ lấy tăng lên .

Có gần một nửa người đột phá tấn thăng, Totti đã thăng đến Nhị phẩm, Vương Phong dù chưa đột phá nhưng cảm giác cũng liền tại mấy ngày nay .

Dật Trần đã tới gần lục phẩm biên giới, mà lại công pháp và chiến kỹ tu luyện cũng là tiến bộ quá lớn .

Đại Ngũ Hành quyết Trung Thổ Mộc Nhị quyết, so trước kia tiến không ít, thậm chí bắt đầu tu luyện 'Kim chi quyết', mặc dù còn không có cái gì thành tựu, nhưng dù sao cũng hơi cảm giác .

Mới nhập môn ngoại môn đệ tử cuộc thi xếp hạng, hôm nay kéo lại màn lớn . Có hơn bốn trăm người tham gia, ba mươi người đứng đầu trực tiếp tấn thăng làm nội môn đệ tử, không đến một thành tỷ lệ .

Huyền Thiên tông trừ loại này cuộc thi xếp hạng bên ngoài, hàng năm sẽ còn tại trong ngoại môn đệ tử hấp thu một số tiền vào nội môn, một là mỗi năm một lần ngoại môn đệ tử tuyển bạt thi đấu, người dự thi vì hai mươi lăm tuổi phía dưới kỳ trước ngoại môn đệ tử, lấy tám mươi người đứng đầu .

Hai là tu vi đạt tới Chiến Đốc tứ phẩm, đi qua các hạng khảo hạch toàn bộ hợp cách, lại không có việc xấu ngoại môn đệ tử .

Ba là hần tông môn cùng gia tộc sẽ đưa tới một số đệ tử, cũng phải đi qua sàng chọn .

Mặt khác, nội môn bốn đại trưởng lão nhưng từ tông môn bên ngoài hấp thu tư chất tốt thanh thiếu niên, nhưng số lượng có nhất định hạn chế .

Dật Trần cái này hai mươi tám người, tam phẩm có sáu người (Dật Trần hiện ra tu vi là tam phẩm, thực tế Ngũ phẩm); Nhị phẩm có mười lăm người; nhất phẩm có bảy người .

Tại tất cả người dự thi bên trong, tam phẩm chung mười người, Nhị phẩm ba mươi bốn người, dư đều là nhất phẩm .

Vì thể hiện ra cường giả ưu tiên, ba vị trí đầu vòng bên trong tam phẩm, Nhị phẩm đồng đều giao đấu nhất phẩm; vòng thứ tư tam phẩm đối nhất phẩm, Nhị phẩm thì ngẫu nhiên phối đối .

Cho nên chủ yếu cơ hội tại tam phẩm cùng Nhị phẩm, nhất phẩm muốn phá vây ít nhất phải chiến thắng một tên Nhị phẩm .

Đương nhiên cũng không ít nhất phẩm đối nhất phẩm tranh tài, trước hai vòng đều có dạng này cơ hội .

Nói chung, Chiến Đốc tam phẩm chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, tấn thăng nội môn không chút huyền niệm, Nhị phẩm lại có năm thành năm chắc, cố gắng tranh thủ có hi vọng .

Về phần nhất phẩm, chủ yếu liền là kinh lịch một lần cùng cao thủ luận bàn cơ hội, vì năm sau góp nhặt kinh nghiệm thực chiến, tấn cấp sự tình, hơn phân nửa không liên quan đến bản thân .

Sự thật cũng là dạng này, đi qua ngày đầu tiên ba lượt độ sức, cái này hai mươi tám người bên trong có ba vị nhất phẩm bị đào thải, dư toàn bộ quá quan .

Mọi người ban đêm đều dùng bách thảo luyện thể tinh hoa lộ, hảo hảo mà tắm một cái . Sau đó tập hợp một chỗ, phân tích ngày mai tình thế .

Tam phẩm sáu người đối nhất phẩm không có bất ngờ; Nhị phẩm mười lăm người có hai người tương hổ đối chiến, chỉ ít tổn thất một cái; còn có ba người đối nhất phẩm, nắm chắc rất lớn; nhất phẩm bốn người có chút không ổn, hai người đối tam phẩm, khác hai người đối Nhị phẩm, bên trong có một cái đối huynh đệ mình .

Bởi vậy, kết quả tốt nhất là hai mươi một người nhập vây ba mươi vị trí đầu .

"Diệp Long, ngươi là nhất phẩm bên trong có hi vọng nhất tấn cấp, chỉ cần xuất ra hôm nay chiến thắng Nhị phẩm khí thế, bình tĩnh ứng chiến, lại thắng một cái Nhị phẩm không có vấn đề ."

Vương Phong đối ngày mai đối thủ không thêm để ý chút nào, ngược lại tới cho Diệp Long động viên ủng hộ . Diệp Long năm nay mười chín tuổi, là những này nhất phẩm huynh đệ bên trong duy nhất chiến thắng Nhị phẩm,

Cho nên tất cả mọi người đối với hắn ôm lấy hi vọng . Đã bị đào thải ba vị, cũng hỗ trợ nghĩ kế, bọn hắn có người quan sát Diệp Long đối thủ tranh tài, cũng vạch đối phương đặc điểm, lấy cung cấp Diệp Long tham khảo .

Mà Dật Trần cho xây nghị là, trước thông qua tiêu hao đối phương tới lấy đến thể cân bằng, sau đó chọn cơ xuất kích .

Mọi người đối Diệp Long đều rất chờ mong ...

Chương 48: Tấn thẳng nội môn

Ngày thứ hai, Diệp Long một trận chiến này người xem nhiều nhất, tất cả mọi người muốn nhìn một chút, vị này đánh bại Nhị phẩm tuyến thủ, có thể hay không lại sáng tạo giải tích .

Diệp Long đối thủ, hai mươi ba hai mươi bốn tuổi tuổi tác, kích cỡ không cao nhưng rất khỏe mạnh, nguyên bản trắng nõn trên mặt, bị mấy cái to như hạt đậu đen điểm cho quỷ cảnh trí .

Nhìn thấy Diệp Long, hân hạnh lộ vẻ vui mừng, cảm giác mình vận khí thực sự không tệ, một đi ngang qua đến gặp được tất cả đều là nhất phẩm, không có phí cái đại sự gì, đều là nhẹ nhõm quá quan .

Chỉ cần cảm xuống trước mặt vị này, mình liền có thể tiến vào nội môn .

Mặt đỏ ửng từ chuẩn bị tốc chiến tốc thắng, lấy hân hạnh kinh nghiệm, nhất phẩm tu vi là không thể thừa nhận hân hạnh toàn lực xuất kích, chỉ ít không dám ngạnh binh .

Thế là song phương ôm quyền chào về sau, cấp tốc một quyền lui ra .

Nắm đấm không công phi phi, không phải rất lớn, nhưng là lực đạt thiên quân, sung mãn chiến khí mãnh liệt mà ra, hô hô địa kẹp lấy phong thanh, trong nháy mắt liền tới ...

"Đu hù ắc!" Diệp Long gặp một quyền này khí thế hùng hung, cảm thấy một tia kiềm chế, trong lòng biết như bị nện đến thực chỗ, nhất định thương cân động cốt .

Ngay sau đó không dám thất lễ, giương thân hình tránh mũi nhọn, đồng thời tay phải bóp chỉ thành quyền, đánh thọc sườn đối phương sườn bộ .

"Không tệ, lại đến!" Mặt đỏ một kích thất bại, mặc dù hơi cảm giác ngoài ý muốn lại không hoảng hốt chút nào, lập tức trung bình tấn vừa vững huy quyền hạ vậy, dựa thế chèn ép Diệp Long bên cạnh quyền, lại quay người xách lên gối hướng đối phương phản eo .

Công thủ chuyển đổi đồng đều nhanh như thiểm điện, mấy hơi ở giữa mấy chiêu đã qua . Mặc dù song phương thân thể chưa tiếp xúc, nhưng đều là trong gang tấc khó khăn lắm né qua .

Lẫn nhau lấy nhanh chế nhanh thân hình giao thế, làm cho người không kịp nhìn hoa mắt .

Chốc lát sau, hai người tốc độ dần dần chậm xuống tới . Mặt đỏ chủ công Diệp Long chủ thủ, nhìn như mặt đỏ hùng hổ dọa người, cũng đã miệng cộp gan thỏ .

Hắn vốn cho rằng dựa vào bản thân thể đại lực trầm công kích, mấy chiêu bên trong tất thắng đối phương, cái nào nghĩ đến đến bây giờ mà ngay cả cũng không đụng tới đến người ta .

Mà mình tiêu hao làm tốc độ giảm xuống, uy hiếp càng ngày càng nhỏ .

Đây cũng không phải là là hân hạnh lực tu vi quá kém, cũng không thể nói Diệp Long liền nhất định mạnh hơn hân hạnh .

Nguyên nhân thực sự là, bởi vì một mực gặp được đều là Chiến Đốc nhất phẩm đối thủ, hầu như không cần xuất ra bản lĩnh giữ nhà, liền đã chiến thắng .

Có đôi khi, thắng lợi tới rất dễ dàng, hạnh phúc tới quá đột nhiên, chưa chắc là chuyện tốt, chỉ ít nó sẽ tê liệt thần kinh, làm hao mòn đầu chí, cổ vũ tính trợ, sinh sôi tự đại .

Vị này đệ tử rất không may, trở lên mấy loại ảnh hưởng trái chiều đều bị hân hạnh chiếm được, trong lòng hân hạnh, cái này tấn cấp danh ngạch đã sớm đặt vào trong túi, căn bản không có đem Diệp Long để vào mắt .

Bởi vì cái gọi là kiêu binh tất bại, ai binh tất thắng .

Diệp Long thì đem mình đặt ở kẻ yếu vị trí, theo Dật Trần đề nghị ứng chiến, cùng đối phương như gần như xa, lá mặt lá trái, cũng lấy được tốt đẹp hiệu quả .

Nhìn thấy đối phương đã là thờ hồng học, ra quyền cường độ cũng đang yếu bớt, Diệp Long lòng tự tin tăng cường không ít, chỉ đợi chờ đúng thời cơ phản kích chiến thắng .

Thế là bán cái sơ hở, bước chân hơi chậm, liền đem bên trái bả vai bại lộ tại đối phương phạm vi công kích bên trong .

Mặt đỏ công lâu không có kết quả, chậm rãi bắt đầu nôn nóng . Chợt thấy đối phương đi lại lão đạo giống như là thể hư kiệt lực, không khỏi đại hỉ, tâm

niệm chuyển động ở giữa tay phải đánh ra .

Đối cái này khó được cơ hội thắng, mặt rõ tuyệt sẽ không bỏ qua, dốc hết đời công lực tại một chiêu, muốn để đối phương thương dưới chiêu .

Ba ——

Một chiêu này rần rần chắc chắn, chính giữa Diệp Long vai trái, mơ hồ nghe thấy có tiếng xương gãy, mặt rõ trong lòng biết đắc thủ, liền âm thầm đắc ý .

Bánh ——

Cùng lúc đó, mặt rõ đột nhiên cảm giác ngực chấn động, yết hầu một ngửa, phốc một tiếng máu tươi phun ra .

Lần này càng là nghe được mình xương ngực đứt gãy thanh âm, không phải 'Mơ hồ' mà là thật sự rõ ràng .

Trong chớp nhoáng này tương phản để mặt rõ căn bản không kịp phản ứng, toàn bộ thân thể giống như điều đứt dây sau này bay tứ tung ra ngoài, rơi vào mười mét có hơn nơi hẻo lánh chỗ, ngất đi .

Thực Diệp Long thụ thương cũng không tính nhẹ, bả vai trái xương bị đánh gãy, hấn lấy bản thân bị trọng thương đại giới, đối lấy một lần phản kích cơ hội, cũng may rút cục một kích chiến thắng, vì chính mình kiếm đến tấn cấp nội môn tư cách .

Tại xác nhận mình chiến thắng về sau, Diệp Long cảm xúc dưới sự kích động, cũng không còn cách nào cheo chống thân thể bị trọng thương, đổ vào chạy đến chúc mừng Vương Phong trong ngực ngất đi .

Hắn tranh tài đều đã kết thúc, Dật Trần cùng huynh đệ nhóm đại hoạch toàn thắng, mười lăm vị Nhị phẩm có mười ba vị quá quan, tam phẩm sáu vị càng không lo lắng .

Lần này cuộc thi xếp hạng mặc dù còn không có hoàn toàn kết thúc, nhưng là tấn cấp nội môn đệ tử danh sách đã sinh ra .

Hết thầy ba mươi danh ngạch, Dật Trần các huynh đệ liền lấy đến hai mươi cái, mà lại Diệp Long là một cái duy nhất từ nhất phẩm tấn thăng nội môn đệ tử .

Hai mươi tám người một cái tiểu tổ, thế mà cảm tới gần bảy thành tấn cấp danh ngạch, hấn bị đào thải các đệ tử, mặc dù tràn ngập ghen tỵ và không cam lòng, nhưng bọn hấn không thể không thừa nhận, có thể cửu thiên thông qua tông môn khảo hạch đội ngũ, liền không có một cái nào chân chính kẻ yếu .

Sau đó ba mươi người đứng đầu người cuộc thi xếp hạng, đối với Dật Trần các huynh đệ tới nói, chỉ là dẹt hoa trên gấm mà thôi .

Dật Trần thứ nhất, Vương Phong thứ ba, Totti hơi yếu một số, thu hoạch được thứ mười hai, Diệp Long bởi vì chữa thương bỏ quyền, cuối cùng bài danh thứ ba mươi .

Dư huynh đệ, cũng đều thu hoạch được không tệ bài danh .

"Đại ca, lần này có thể lấy được thành tích như vậy, tất cả thuộc về công ngươi, ngươi dẫn chúng ta giết ma thú đôi chiến kỹ, trả cho chúng ta bách thảo luyện thể tinh hoa lộ . Ta đại biểu các huynh đệ kính ngươi một chén! Cạn!"

Vương Phong dẫn đầu làm cái tiệc ăn mừng, ngay từ đầu liền đứng lên mời rượu .

"Đúng, đại ca, chúng ta kính ngươi . Cạn!" Các huynh đệ trăm miệng một lời .

"Cạn!"

"Cạn!"

"Đại ca, ta hôm nay muốn đặc biệt cảm tạ ngươi . Là ngươi để cho ta từ một cái nhát gan sợ phiền phức tiểu tử ngốc, đến bây giờ xếp hạng thứ mười hai . Là ngươi để cho ta nhanh như vậy liền tiến vào nội môn, thực hiện ta lớn nhất mộng tưởng . Cạn!"

Totti đối Dật Trần tràn ngập cảm kích, càng là tràn ngập sùng kính . Ngẫm lại ba tháng trước, mọi người tổ đội vượt quan thời điểm, hơn hai mươi cái đội ngũ, thế mà không ai muốn hấn . Chỉ có Dật Trần thu hấn, hơn nữa còn để hấn làm phó đội trưởng, cho hấn vô cùng lòng tin .

Nếu như không có bách thảo luyện thể tinh hoa lộ, hấn không có khả năng nhanh như vậy từ nhất phẩm đột phá tới Nhị phẩm...

"Đại ca, chúng ta mấy người này cho mọi người cản trở, xin tha thứ . Nhưng là, chúng ta nhất định sẽ qua sang năm tuyển bạt thi đấu bên trong, toàn bộ tấn cấp nội môn . Nếu ai lại bị đào thải, ai liền không xứng làm đại ca huynh đệ, xin các vị các huynh đệ làm chứng ."

Tám vị không được tuyển huynh đệ cùng một chỗ đứng tại trước bàn, biểu lộ trang nghiêm túc mục . Nhưng bọn hấn không thẹn, bởi vì bọn hấn đều cố gắng, có là thua cho huynh đệ mình, thực lực kém cỏi nhất cũng gắng gượng qua trước hai vòng .

"Các huynh đệ, ta biết các ngươi đã hết sức, hơn hai tháng thời gian quá ngắn, không có khả năng cải biến rất nhiều . Bất quá ta tin tưởng, các ngươi

chắc chắn cố gắng gấp bội, chúng ta tại nội môn chờ các người."

Dật Trần cao giọng nói ra: "Nhưng là, nội môn không phải chúng ta mục tiêu. Chúng ta từ bảo vệ mình bắt đầu, sau đó bảo hộ người nhà của chúng ta, huynh đệ, bằng hữu, gia viên, thậm chí cả nhân loại."

"Cho chúng ta mục tiêu, mọi người cùng nhau cố gắng. Cạn ly!"

Huyền Thiên tông, Vân Tiêu Phong.

Một tòa khí thế khôi hùng vĩ điện, tọa lạc tại mây xanh chỗ sâu, bốn phía mây mù lượn lờ, tường quang bao phủ, nếu như tiên cảnh.

Đại điện đình một chỗ, hai vị lão giả tóc trắng, dựa vào lan can nhìn ra xa.

Thật lâu, bên trong một vị lão giả cung kính nói ra: "Phụ thân, tiểu tử kia quả nhiên là cái Thiên Tài, ta muốn vì hắn xin trọng điểm bồi dưỡng tư cách. Không biết phụ thân ngài..."

"Đầu tiên chờ chút đã. Tu vi mặc dù không tệ, nhưng mới mười sáu tuổi, tâm trí phải chăng thành thục còn muốn quan sát. Bất quá, có thể thích hợp cho hắn cung cấp một số thuận tiện." Một vị khác lão giả đáp:

"Nhìn ra được, tiểu tử này tu vi phương diện tiềm lực phi thường lớn, mà lại đối với mình có đầy đủ tự tin. Ta đã từng đã cho hắn ngọc bài, đều hơn mấy tháng, hắn căn bản là vô dụng qua. Nói rõ hắn muốn lấy mình cố gắng để đạt tới mục tiêu, mà không phải dựa vào ta hỗ trợ."

"Phụ thân, lần trước trong rừng rậm lam quang dị tượng, chúng ta lúc chạy đến đợi, chỉ thấy được giữa rừng rậm có một mảnh cây cối bị hủy, không có phát hiện cường giả dấu vết, mà lại chúng ta trước kia chú ý cái kia Phật Mộc Ma Thủ đã biến mất không thấy gì nữa. Nếu thật là u Âm lão quái phái người, vậy người này chỉ ít đạt tới Chiến Vương cấp bậc."

"... Ân, đạo nhi, vì phụ có thể muốn bề quan một đoạn thời gian, người phải mật thiết chú ý u Âm lão quái cùng phương nam động tĩnh, nhưng không nên khinh cử vọng động."

"Vâng, phụ thân." Được xưng 'Đạo nhi', chính là nội môn đại trưởng lão Huyền Đạo, một vị khác lão giả thì là Huyền Đạo phụ thân, Huyền Thiên tông Thái Thượng trưởng lão.

...

Cùng ngoại môn đệ tử so sánh, nội môn đệ tử đãi ngộ thật nhiều. Phòng ở là mỗi người một bộ, rộng rãi sáng tỏ, có độc lập tiểu viện, công treo tấm bảng, viết lên mình tính danh hoặc là nào đó phù.

Đốt trà đổ nước từ nội môn người hầu đưa tới, cũng không cần mình thanh toán phí tổn.

Dật phù chính là Dật Trần trụ sở, so Vương Phong bọn hắn phòng ốc rộng không chỉ gấp đôi, công trình cũng cao cấp nhiều, hơn nữa còn phối trí chuyên môn người hầu Trương bá, đây chính là hạng nhất phúc lợi, mà lại hắn trả đạt được 'Vân Tiêu mật thất' tu luyện tư cách.

Nửa năm sau chính là Huyền Thiên tông mỗi năm một lần 'Vân Tiêu mật thất' mở ra ngày, đến lúc đó, trong một năm thu hoạch được khen thưởng nội môn đệ tử, cũng có tư cách tại trong mật thất tu luyện sáu tháng.

Mỗi lần một trăm cái danh ngạch, các đệ tử nhiều nhất chỉ có thể tiến vào Vân Tiêu mật thất tu luyện một lần, trừ thu hoạch được khen thưởng đệ tử bên ngoài, còn lại danh ngạch từ nội môn tuyển bạt, căn cứ bài danh cấp cho.

Một năm trước, mình còn chịu đủ 'Diên' làm phức tạp, tu vi rút lui nhận hết giễu cợt, cho phụ mẫu người nhà tăng thêm vô số phiền não.

Từ khi Ưng Chủy nhai một ngã, liền vận mệnh sửa, lớn thời gian nửa năm tu vi tiến nhanh, từ Chiến Sư Ngũ phẩm, đến Chiến Đốc lục phẩm (cái này hai ngày vừa mới đột phá), rộng rãi một cái lớn cấp bậc còn nhiều, thế mà liền trong lúc lơ đãng hoàn thành.

Cũng may không ai biết, bằng không bọn hắn trông mắt đều sẽ cả kinh rơi ra tới.

Còn có Hoàng cấp mộ táng, Thiên Vân thành, đặc vệ doanh...

Kim Giáp, Diên Đào, Cổ Vân, Công Tôn Hoàn, Vương Phong...

Còn có phiêu nhiên, lần đầu tiên là gặp gỡ bất ngờ, lần thứ hai là xảo ngộ, lần thứ ba sẽ là lúc nào ở nơi nào đâu?

Vừa nghĩ tới phiêu nhiên, trong lòng luôn luôn thêm ra một phần không hiểu lo lắng, giống như một mực đang chờ mong, đang mong đợi lần tiếp theo gặp nhau.

Mặc dù hai người chưa bao giờ có quá thân mật cử động, cũng không có thổ lộ hoặc là hứa hẹn, nhưng trong lòng cái kia phần tình cảm lại âm thầm sinh sôi.

Thiếu nam sớm đã chung tình, thiếu nữ cũng đã hoài xuân. Chẳng lẽ đây chính là cái gọi là tình yêu, vậy mà như thế làm người ta hoảng hốt ý loạn.

Dật Trần nằm ở trên giường, buông lỏng tâm tình, buông ra suy nghĩ, liền bắt đầu vô biên xa

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Cổ Vân

"Đại ca, đại ca ." Một trận tiếng ồn ào cắt ngang Dật Trần nằm mơ ban ngày, Vương Phong mấy người một bọn huynh đệ, phản phật liền tràn vào tới.

Tiến vào nội môn ngày đầu tiên, bọn hắn liền phát hiện Dật phủ khác biệt, thế là đều ưa thích ở chỗ này chờ ăn mấy người uống, đồ thừa không đi .

"Tại sao lại đến? Phủ đệ mình không được, già chạy đến ta chỗ này, nhao nhao chết rồi ." Dật Trần cười mắng .

"Đại ca, võ đài lập tức liền muốn tiến hành một trận quyết đấu Ngũ phẩm chiến lược phẩm, chúng ta cùng đi xem xem đi ." Totti một mặt hưng phấn mà nói.

Hắn hiện tại tu luyện lúc đặc biệt khắc khổ, mỗi lần đều đem mình bức đến cực hạn, cho nên tiến bộ rất lớn.

Lúc trước nhìn thấy nội môn các sư huynh tại khiêu chiến, nhanh cùng Vương Phong bọn hắn cùng một chỗ tới nói cho Dật Trần .

Dù sao Ngũ phẩm cao thủ giao đấu cũng không phải mỗi ngày đều có, đi quan sát quan sát đối với mình cũng là rất có ích .

"Các ngươi đi thôi, không cần phải để ý đến ta ." Đối với Dật Trần mà nói, Ngũ phẩm đối lục phẩm độ sức, bất quá là một trận phổ thông luận bàn mà thôi, hứng thú không lớn.

Nhưng sợ quét mọi người hưng, lại bù một câu: "Nếu không, ta chờ một lúc lại đi ."

"Đừng nha, bên trong một vị sư huynh thế nhưng là đến từ Thiên Vân thành, vẫn là người lão hương đây." Totti nói ra .

"Há, Thiên Vân thành? Hắn kêu cái gì?" Nghe được Thiên Vân thành ba chữ, Dật Trần quả nhiên đến hứng thú, lập tức từ trên giường nhảy xuống .

Chẳng lẽ là Cổ Vân? Mình đến Huyền Thiên tông đã ba tháng, một lần cũng chưa từng thấy qua, nghe nói là đi ra ngoài lịch luyện chưa về, có lẽ cái này hai ngày trở về .

"Không biết danh tự, nhưng khẳng định là Thiên Vân thành ." Totti gặp Dật Trần truy vấn, tựa như nói thật nói.

"Đi . Ta cùng mọi người cùng nhau đi ." Dật Trần sáng khoái đáp ứng .

Nội môn võ đài, tại hai cái sơn phong chỗ nối tiếp, địa thế bằng phẳng rộng lớn, hoàn cảnh ưu mỹ thoải mái .

Cái gọi là võ đài, là đệ tử luận bàn kỹ nghệ, tỷ thí công lực địa phương, chỉ cần song phương nguyện ý liền có thể một trận chiến .

Nhưng là không thể lấy tính mệnh tương bác, gắng đạt tới điểm đến là dừng .

Nếu là song phương có thâm cừ đại hận, tự nguyện liều mạng, vậy thì nhất định phải đến 'Khoái ý đài', báo cáo trưởng lão, trước ký xong sinh tử văn thư, sau đó lại đi kết .

Vừa lên khoái ý đài, liền mặc kệ chết sống, chân chính khoái ý ân cừ .

Giờ phút này, võ đài bên ngoài lũng mấy trăm nội môn đệ tử, thậm chí còn có trưởng lão, tuyệt đại đa số là xem náo nhiệt .

Bọn hắn mặc kệ thắng bại thuộc ai, chỉ hy vọng đánh cho đặc sắc .

Một bên thưởng thức trong núi cảnh sắc trạng thái tĩnh, một bên hưởng thụ nhiệt huyết sôi trào kích tình, tình cảnh này, hạng gì khoái chăng .

Trong tràng, hai vị nội môn đệ tử áo bào trắng bông bông, một béo một gầy đối diện mà đứng . Béo vị kia thân cao hai mét, khôi ngô uy mãnh, một cây trường thương, sáng loáng đen kịt sáng .

Mà gầy vị này thân hình hơi thấp, tuấn tú tiêu sái, tay cầm trường kiếm, ngân quang chớp lên .

Quả nhiên, gầy áo bào trắng đệ tử chính là Dật Trần đồng hương cùng bằng hữu —— Cỗ Vân .

"Hôm nay xem như đến đúng." Dật Trần trong lòng thầm nghĩ .

"Cỗ Vân sư huynh đã đột phá đến Ngũ phẩm, thật lợi hại . Kỳ Hổ sư huynh năm ngoái liền là lục phẩm, một năm này đều không có tấn thăng, xem ra cùng Cỗ Vân sư huynh có một phen kịch chiến ."

"Hừ, Kỳ Hổ sư huynh tại lục phẩm đều đợi hơn một năm, nói không chừng liền muốn tiếp cận thất phẩm . Cỗ Vân sư huynh mới vừa vận đến Ngũ phẩm không lâu, nói thế nào cũng đâu không lại Kỳ Hổ sư huynh ."

"Oa, Cỗ Vân sư huynh vẫn là như vậy đẹp trai không thể đỡ, ta hi vọng hấn thắng ." Một vị nữ đệ tử Bát Quái nói .

"Thôi đi, nhìn người cái kia thêm tướng, chảy nước miếng đều chảy ra, vẫn là Kỳ Hổ sư huynh thích hợp người ." Khác một vị nữ đệ tử khinh thường Bạch nàng một chút .

"Vì cái gì?"

"Bởi vì chỉ có Kỳ Hổ loại kia người thô kệch, mới có thể thích người . Tiện dạng ."

"Nói hươu nói vượn, người mới tiện dạng đâu! Nhảm chán ."

Nhìn một cái hai cái vị này, võ đài quyết đấu còn chưa bắt đầu, hai nàng ngược lại bóp bên trên .

Trách không được đại đa số nữ đệ tử tu vi tăng lên chậm chạp, nguyên lai tinh lực toàn hoa ở trên đây .

Rống ——

Kỳ Hổ hét lớn một tiếng, kéo ra chiến đấu mở màn . Trường thương làm ngực quét ngang, trung bình tấn đứng vững, hai tay vừa dùng lực, nâng thương liền đâm đem đi qua .

Giao Long Xuất Hải ——

Tốt một cái Kỳ Hổ, tinh thần vô cùng phấn chấn chiến khí lộ ra ngoài, một cây đen nhánh thiết thương, trong tay hấn phảng phát sóng, như là ra Hải Giao rồng, dũng mãnh dị thường .

Lấy thân thể làm trung tâm, nhấc lên một trận cuồng phong vòng xoáy, cuốn lên trên mặt đất cát đá, trận bão địa đánh tới hướng Cỗ Vân, đằng sau còn đi theo một đầu đầy người lệ khí màu đen giao long .

Trên giáo trường một mảnh sương mù bùng bùng, um tùm sát khí tràn ngập bên trong .

Huyền giai trung phẩm chiến kỹ uy lực quả nhiên to lớn, vừa ra tay liền khí thế bàng bạc, cường hoành vô cùng .

Hai người tuy nói cách xa nhau xa không chỉ một thương khoảng cách, nhưng Kỳ Hổ trường thương chính là binh khí dài, thích hợp cự ly xa công kích, mà lại lực đạo đủ đủ .

Hắn tu vi vốn ngay tại Cỗ Vân phía trên, một thương này đâm tới cáo đầu tiên là trên khí thế vượt trên đối phương, sau đó có thể căn cứ Cỗ Vân ứng đối lại đi biến chiêu .

Chợt nhìn hấn hình dáng cao lớn thô kệch, tâm tư lại phi thường kín đáo, chỉ là một chiêu, liền đem quyền chủ động một mực nắm giữ ở trong tay mình .

Vân Khai Vụ Tấn ——

Cỗ Vân tại nửa năm trước cùng Trần Tự Thái lúc giao thủ, gặp được cũng là trường thương, mặc dù không có Kỳ Hổ thực lực mạnh, nhưng cách dùng lại có chỗ tương tự .

Kiểm đối thương không thể ngạnh binh, muốn thắng nhất định phải nắm chắc một cái 'Xảo' chữ .

Cho nên, vận khí tại kiếm, trước người đồng dạng cái đường cong, ngân quang hiện lên, cuồng phong cát đá đều đã không thấy, sương mù sát khí tất cả đều vô tung .

Mặc dù một chiêu Vân Khai Vụ Tấn hóa giải Kỳ Hổ nửa trước chiêu, nhưng một cây trường thương vẫn giao long gào thét mà đến, đây mới là một thương này chỗ lợi hại, như bị ghim trúng tất nhiên đâm thủng ngực mà qua, lưu lại một thấu tâm lỗ thủng .

Mượn Gió Tung Hình ——

Khá lắm Cổ Vân, mượn trước một chiêu dư lực thân hình nhảy lên, như một đạo lưu quang bay ở không trung, dán thân thương đón lấy Kỳ Hồ .

Đây cũng là Cổ Vân linh xảo, trong nháy mắt lại sử xuất một chiêu, không lùi mà tiến tới kiếm chỉ đối phương cổ họng . Lực lượng không kịp lợi dụng tốc độ đều bù, muốn lấy khoái kiếm thủ thắng .

"Tốt thân pháp!" Dật Trần không chịu được âm thầm lớn tiếng khen hay, mặc dù Cổ Vân Mượn Gió Tung Hình vẫn còn so sánh không lên mình huyền bước Lăng Phong, nhưng di hình hoán vị tốc độ cũng là phi thường nhanh .

Nhìn như né tránh yếu thế, kì thực thừa thế mà lên, Cổ Vân chính là lợi dụng Kỳ Hồ thương dài khó biến chiêu nhược điểm, tiến hành hữu hiệu phản kích .

Cự mãng xoay người ——

Kỳ Hồ vốn cho rằng Cổ Vân sẽ đi đầu né tránh, dạng này cũng có đủ thời gian thời động càng lãng lệ thế công, nhưng không ngờ đối phương thế mà thuận thế mà lên, lập tức trong lòng run lên .

Thiết thương thu hồi đã là không kịp, cũng may Kỳ Hồ tài cao gan lớn, trực tiếp hoành thương xoay người, thừa dịp Cổ Vân người trên không trung, lấy thương làm côn muốn đem Cổ Vân quét xuống bụi bặm .

Xích Dẫn Hàng Long ——

Cổ Vân đâm một cái chưa trúng, cấp tốc rơi xuống đất, bước chân một điểm, để qua thiết thương, trở tay một kiếm, chém về phía Kỳ Hồ cảm thương hai tay .

Đồng dạng là Huyền giai trung phẩm chiến kỹ, lại lấy linh xảo tăng trưởng, tuy không sóng lớn cuộn trào mãnh liệt chỉ bá khí, nhưng có quý mị quán thân chỉ âm nhu .

Bình gia có nói: Một tác dài một tác mạnh, một tác ngắn một tác hiểm .

Thương cường thế ở chỗ viễn trình, kiếm ưu điểm ở chỗ cận thân .

Hiện tại Cổ Vân kiếm đã phát huy ưu thế, gấp công phía dưới liền đem hai người tu vi bên trên kém cách, thu nhỏ đến không đáng kể .

Như thế mấy chiêu qua đi, Kỳ Hồ ngược lại rơi xuống hạ phong, một cây trường thương đỡ trái hờ phải, chỉ có cường chiêu lại không cách nào sử dụng, lúc này trường thương đã thành gân gà .

Cổ Vân là càng đánh càng mạnh ỏn nắm tiên cơ, kiếm quang lấp lóe tiến thối có độ, làm cho Kỳ Hồ thở hồng hộc, thân hình hơi chậm liền bị đâm áo thùng bào, lưu lại đạo đạo vết máu .

Lúc này Kỳ Hồ đã là nỗ lực hết đà sơ hở trăm chỗ, một cái chủ quan, cổ tay bên trong một kiếm, dù chưa bị chém đứt nhưng cũng là máu me đầm đìa .

Xích lạt lạt ——

Trường thương rời khỏi tay, rơi trên mặt đất . Cổ Vân một kiếm đắc thủ không ngừng cố gắng, kiếm kiếm ép sát chiêu chiêu thấy máu .

Ngâm ——

Kỳ Hồ bị kiếm quang vây khốn đã không còn sức đánh trả, đang chuẩn bị nhận thua thời khắc, lại đột nhiên nghe thấy hai kiếm chạm nhau phát ra chói tai âm thanh, nguyên lai là cứu binh đến .

"Vũ Văn Hạo sư huynh, cứu ta ." Kỳ Hồ quát to một tiếng .

"Đáng giận!" Cổ Vân khề giật mình, đột Như Lai một kiếm để hấn bắt ngờ .

Cao thủ so chiêu dung không được nửa điểm sai lầm, chỉ là sững sờ ở giữa cũng đã hiểm tượng hoàn sinh, mặc dù hết sức đẩy ra đến kiếm, nhưng Cổ Vân cũng bị chấn động đến hồ khẩu nứt ra máu tươi trắng trời, kiếm rơi một bên đi lại lao đảo .

Vô đài tỷ thí tự có quy củ, tỷ thí song phương tại chưa phân thắng bại thời điểm, không được có bên thứ ba khiêu chiến . Cho dù thắng bại đã phân, nếu muốn ước chiến cũng nhất định phải khác định ngày, không được lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn .

"Rõ ràng là Cổ Vân cùng Kỳ Hồ hai người quyết đấu, cái này Vũ Văn Hạo thế mà nhúng tay, quá hèn hạ đi."

"Đúng đấy, đây không phải làm hư quy củ sao? Mà lại Vũ Văn Hạo lấy thất phẩm tu vi, lại đánh lên Ngũ phẩm Cổ Vân, xem ra Cổ Vân nguy hiểm ."

"Ỗ vào ca ca Vũ Văn Phong là 'Tiêm Phong đường' đường chủ, liền hoành hành bá đạo, quả thực là không biết xấu hổ! Coi như thắng cũng là hạ lưu hành vi ."

Vậy xem các đệ tử đối Vũ Văn Hạo ném đi khinh bỉ ánh mắt, từ trong lòng đều khinh thường hắn đánh lên tiến hành, nhưng không người nào dám đi lên ngăn cản, bởi vì 'Tiềm Phong đường' cũng không phải bình thường nội môn đệ tử chọc nổi.

Cho nên mọi người chỉ có thể cắn giận bất bình, phía sau nghị luận mà thôi.

Rõ ràng không nói đạo lý, hiển nhiên là không công bằng, nhưng đối phương cường thế đến người không dám trêu chọc, người thì phải làm thế nào đây?

Tại thiết quyền phía dưới, đạo lý tính là gì, chính nghĩa đây tính toán là cái gì?

Không chỉ có là các đệ tử nhìn không được, ngay cả bên cạnh mấy vị trưởng lão cũng cảm thấy Vũ Văn Hạo quá phách lối.

Nhưng bọn hắn vẫn đang do dự, cũng không có xuất thủ ngăn cản.

Bọn hắn cũng không e ngại Vũ Văn Hạo, chỉ là Chiến Đốc thất phẩm, không có gì lớn không, nhưng 'Tiềm Phong đường' đường chủ Vũ Văn Phong, lại là Chiến Tướng cấp bậc hạch tâm đệ tử.

Huyền Thiên tông hạch tâm đệ tử, thường thường đều là tông môn trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, được hưởng cực cao đãi ngộ cùng cao thượng địa vị, cho dù là nội môn trưởng lão, cũng không dám tùy tiện đắc tội.

Mà Cổ Vân đánh với Kỳ Hổ một trận, vốn là lấy yếu đối mạnh, mặc dù đã linh xảo chiếm được ưu thế, cơ hồ đã lấy được thắng lợi, nhưng là Cổ Vân tiêu hao cũng là dị thường to lớn.

Coi như Cổ Vân thể lực dồi dào, giao đấu Vũ Văn Hạo cũng tất bại kết quả, huống chi là tại kịch chiến về sau, muốn thủ thắng tuyệt đối không thể.

Vũ Văn Hạo tu vi cao hơn Cổ Vân hai cái phẩm giai, lại là đánh lên đắc thủ, tất nhiên là nắm vững thắng lợi.

Mặc dù trong lòng biết cử động lần này làm hư quy củ, lại ý vào nơi này không ai dám động mình, liền càng không đem Cổ Vân để vào mắt.

"Lưu lại cho ta một tay!"

Gặp Cổ Vân cầm kiếm tay phải đã có máu tươi chảy xuống, mà lại kiếm cũng không biết rơi xuống nơi nào, Vũ Văn Hạo trên mặt hiển hiện một tia hung ác nham hiểm tiêu dung.

Vũ Văn Hạo hét lớn một tiếng, giờ cao trường kiếm từ không trung đánh xuống, trầm ổn mà nhanh chóng, thẳng đến Cổ Vân cánh tay phải mà đi...

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Xuất thủ

Cổ Vân hiện tại cho dù có được cao cấp đến đâu chiến kỹ, cũng vô pháp thông qua thương tay sử xuất, huống chi đối phương là thất phẩm cao thủ, vốn là mạnh hơn mình quá nhiều.

Đối mặt Vũ Văn Hạo hàn ý mười phần kiếm khí, chống cự đã là phí công.

Hốt ——

Một đạo như thiểm điện kiếm quang, từ bên tai lướt qua, Cổ Vân chợt cảm thấy bộ mặt phát lạnh, toàn thân không nhịn được lạnh run.

Lại phát hiện mình cánh tay cũng không có bị chém đứt, thậm chí căn bản cũng không có bị kiếm đâm trúng.

Xoạt ——

Ngay sau đó tia lửa tung tóe, kim loại tiếng ma sát lập tức truyền đến.

Một đạo thân ảnh màu trắng ngần tại Cổ Vân trước người, một thanh trường kiếm đang cùng Vũ Văn Hạo kiếm quán ở cùng một chỗ.

"Dật Trần huynh đệ ..." Cổ Vân trong lòng nóng lên, ghen ngào kêu lên, mặc dù không thấy được chính diện, nhưng hắn y nguyên xác định cứu mình

người nhất định là Dật Trần .

Này cái bóng người chính là Dật Trần, Kỳ Hổ cùng Cổ Vân lúc chiến đấu, hẳn từng nghe bên người nội môn trưởng lão nói qua, loại này mời đầu cũng không phải là tính mệnh tương bác, nhược tâm sinh ác niệm muốn giết đối phương, trưởng lão liền sẽ xuất thủ ngăn lại, cũng báo cáo hình viện cho vì quy người xử phạt .

Nhưng là hoành không giết ra một cái Vũ Văn Hạo, đã sớm đem Huyền Thiên tông mời đầu luận bàn quy củ phá hư đến không còn một mảnh .

Ghê tởm hơn là thế mà không có trưởng lão tiến lên ngăn cản, đảm nhiệm phát triển tiếp mà không làm .

Dật Trần vốn định cùng các trưởng lão lý luận lý luận, đã thấy Vũ Văn Hạo bộc lộ bộ mặt hung ác, không lưu tình chút nào thống hạ sát thủ, Cổ Vân người đang ở hiểm cảnh tình huống vạn phần nguy cấp .

Dật Trần không kịp nghĩ nhiều, vội vàng triển khai huyền bước Lăng Phong, trên không trung liền rất kiếm mà ra, cứu Cổ Vân .

"Người là ai? Cút ngay!"

Hai kiếm cọ sát ra một đầu sáng chói hỏa hoa, đụng một cái tức thu, sát thế bị hóa thành vô hình, Vũ Văn Hạo hét lớn một tiếng, trên mặt che kín vẻ phần nộ .

Ngay cả đồng dạng trưởng lão đều không để vào mắt, hướng chi đệ tử, dám can đảm nhúng tay bản thiếu gia sự tình, thật là sống đến không kiên nhẫn .

"Ta là ai cũng không trọng yếu, muốn cút ngay người là người ." Dật Trần cười hi hi nhìn lấy Vũ Văn Hạo, bình tĩnh giống như là sang đây xem phong cảnh .

"Mau nhìn, tiểu tử kia liền là lần này ngoại môn đệ tử cuộc thi xếp hạng thứ nhất, kêu cái gì Dật Trần, đã từng đánh bại qua Ôn Đặc Phúc ."

"Vậy thì thế nào? Cũng chỉ có loại này lãng đầu thanh mới dám bên trên, hẳn có thể có bao nhiêu cân lượng, thế nào lại là Vũ Văn Hạo đối thủ ."

"Đúng, lúc này mạo xưng anh hùng, làm sao chết cũng không biết . Ngốc *!"

Người vây xem nghị luận âm ỉ, lúc trước lòng đầy căm phẫn đã không nhìn nữa gấp, thay vào đó là đối Dật Trần miệt thị, hoàn toàn miệt thị, thậm chí ngay cả đồng tình thành phần đều không có .

Tại cường giả vì tôn thế giới, đạo nghĩa công lý thường thường chỉ nói là nói mà thôi, chân chính đụng phải lấy mạnh hiếp yếu thời điểm, tối đa cũng liền trong lòng mắng bên trên hai câu, để bày tỏ bày ra mình vẫn là chính nghĩa chỉ sĩ .

Nhưng càng nhiều đã lạnh lùng đến thờ ơ, thậm chí nhìn thấy kẻ yếu bị ngược còn có thể sinh ra một cái biến thái khoái cảm .

Lạnh lùng càng là cổ vũ tà ác lan tràn, chính như bây giờ nhìn lại ở vào cường thế Vũ Văn Hạo .

Không chỉ có không cảm thấy mình hành vi đáng xấu hổ, ngược lại cho rằng đây là một loại thượng vị giả vinh quang .

Cho nên đối mặt Dật Trần tham gia, Vũ Văn Hạo khinh thường sau khi, nộ khí bùng cháy mạnh, muốn lấy thủ đoạn cường ngạnh đem Dật Trần đánh tan, lấy chấn mình hùng phong .

"Tiểu tử muốn chết!" Lời còn chưa dứt, Vũ Văn Hạo trường kiếm lắc một cái, một đạo kiếm quang bắn ra mà ra, trước người chuyển hóa thành một đầu cự nãng, mở ra huyết bồn đại khẩu, hướng Dật Trần thôn phệ đi qua .

"Ôi, Vũ Văn Hạo sử xuất đòn sát thủ, Huyền giai chiến kỹ, xem ra muốn một chiêu diệt cái kia Dật Trần ."

"Một chiêu liền đủ, một cái vừa mới tiến nội môn mao đầu tiểu tử, chỉ sợ còn không biết đến Huyền giai chiến kỹ lợi hại . Nhìn, dọa sợ, liên tục né tránh cũng không biết."

"Không phải sẽ không, là căn bản liền không động đây, tại thất phẩm cao thủ Huyền giai chiến kỹ công kích đến, một cái nho nhỏ tứ phẩm sớm bị uy áp cho kiềm chế, làm sao động đều trốn không thoát Vũ Văn Hạo phạm vi công kích ."

Ngay tại mọi người tiếng nghị luận bên trong, Dật Trần phảng phất rất tùy ý địa dùng kiếm hướng phía trước xấn cái kiếm hoa, trong nháy mắt màu vàng xanh lá khí thể tràn ra, hình thành tầng một lồng ánh sáng, ngay cả mũi kiếm cùng lông lánh vàng lục sắc quang mang .

Quang mang theo mũi kiếm hướng về phía trước khuếch tán mà đi, trong chớp mắt đem đối phương kiếm khí bao khóa thôn phệ hầu như không còn, cự nãng không thấy, còn lại chỉ có trọc kiếm một thanh .

Dật Trần một chiêu Đầy Đất Phong Lôi, không chỉ có đem Vũ Văn Hạo nồng đậm sát khí hóa thành vô hình, mà lại tự thân kiếm khí cũng không hao hết, vẫn là khí thể bàng bạc địa ép về phía đối phương .

Phảng phất một trương vô hình lưới lớn, mơ hồ còn kèm theo Long Long tiếng sấm, đem phương viên mấy trượng bên trong bao phủ vô tận sát khí bên trong .

"Làm sao có thể, cái kia Dật Trần vậy mà phá Vũ Văn Hạo chiến kỹ, chẳng lẽ hắn có cao cấp hơn chiến kỹ? Nếu không, một kiếm uy lực làm sao lại như thế cường hãn."

Mới vừa rồi còn đang nói Dật Trần ngu xuẩn, hiện tại tự mình ngã thật biến thành ngu xuẩn. Há miệng liền thành o chữ, con mắt trừng giống như hai cái chuông đồng.

Kiểm phong sắp tới đánh đầu thẳng đó, Vũ Văn Hạo trên mặt đã xuất hiện mấy đạo tinh mịn vết thương, một thân áo bào trắng bị kiếm phong xé mở, chảy ra máu tươi đem áo bào trắng nhuộm thành đỏ trắng giao nhau hoa văn sắc thái, chân chính là lộn lầy chi cực.

Vũ Văn Hạo mặt mũi tràn đầy kinh hãi, đơn giản không thể tin được đây là thật, thất phẩm bên trong chưa bao giờ gặp địch thủ, làm sao lại bị một cái chỉ là tứ phẩm, chỉ dùng một kiếm liền đem mình đẩy vào tuyệt cảnh.

Cái này cũng khó trách, thứ nhất hắn chưa gặp địch thủ là xây dựng ở, đối thủ e ngại Vũ Văn Phong mà không dám sử xuất toàn lực, chỉ có chính hắn không biết hư thực ngược lại đặc chí.

Thứ hai hắn đối mặt là Dật Trần, Dật Trần Vô Cực Kiếm Pháp mặc dù sẽ chỉ ba thức, nhưng đường đường Hoàng cấp Thương Mộc dùng sinh mệnh đổi về kiếm phổ, như thế nào Huyền giai chiến kỹ có thể so sánh với.

Coi như dứt bỏ chiến kỹ không nói, vẹn vẹn tu vi nhìn qua có nhất phẩm chi kém, nhưng Dật Trần tu luyện là Ngũ Hành Chi Khí, tuyệt không phải phổ thông nguyên khí, cái này nhất phẩm chi kém sớm đã đền bù.

Vô luận từ cái kia góc độ nhìn lại, Vũ Văn Hạo thua không nghi ngờ. Sự thật cũng đúng là như thế, Dật Trần cũng không có muốn giết chết Vũ Văn Hạo, chỉ là muốn diệt diệt hắn uy phong, để hắn về sau không dám phách lối cuồng vọng.

Dù sao đây là đang Huyền Thiên tông nội môn, nếu vì cứu Cổ Vân mà chém giết Vũ Văn Hạo, cái kia chính là cùng Vũ Văn Hạo phạm đồng dạng sai, thậm chí nghiêm trọng hơn, bởi vì Cổ Vân thương không chí tử.

Còn nữa, mặc dù Dật Trần thực lực vượt qua Vũ Văn Hạo, nhưng nếu là thống hạ sát thủ, chỉ sợ là bị người nắm cán, không chỉ có mình lại nhận nghiêm khắc xử phạt, sẽ còn liên lụy Cổ Vân.

Quan trọng hơn là, Dật Trần còn không có tìm tới Linh Thụ cảnh khô, trước mắt không thể rồi đi Huyền Thiên tông.

Về phần Thái Thượng trưởng lão ngọc bài, hắn căn bản liền không có muốn dùng.

Cho nên một kiếm này tại phá Vũ Văn Hạo sát chiêu về sau, Dật Trần đã tan mất đại bộ phận lực lượng, chỉ cần làm cho Vũ Văn Hạo nhận thua, hướng Cổ Vân xin lỗi là đủ.

Xích lạt lạt ——

Ngay tại Dật Trần kiếm chỉ Vũ Văn Hạo thời khắc, nghiêng xuống bên trong lại giết ra một người một kiếm, chọn tại Dật Trần trên thân kiếm.

Một tiếng thanh thúy minh thanh qua đi, Dật Trần trường kiếm trong tay rồi tay bay ra, vạch ra một đầu mỹ lệ đường vòng cung, cắm ở bên ngoài hơn mười trượng trên mặt đất, mà Dật Trần bản thân cũng bị kiếm khí gây thương tích, đặt móng ngồi dưới đất.

"Dừng tay!"

Theo hét lớn một tiếng, một cái nhỏ gầy lão giả áo bào trắng đứng ở Vũ Văn Hạo trước người, nguyên lai là nội môn Trâu trưởng lão.

Đúng là hắn đánh rơi Dật Trần trường kiếm, sau đó quay người đối mặt Dật Trần, trầm giọng trách mắng: "Người dám tàn sát đồng môn sư huynh, phải bị tội gì?"

Vấn đề này vừa ra, vô đài bên ngoài một mảnh xôn xao.

Vũ Văn Hạo đầu tiên làm rồi đã thương Cổ Vân, cũng muốn chém tới Cổ Vân một tay, Trâu trưởng lão ở đây bên ngoài giả vờ không nhìn thấy.

Dật Trần cứu Cổ Vân ngăn cản Vũ Văn Hạo, tất cả mọi người nhìn ra cuối cùng một kiếm Dật Trần đã không có chút nào chém giết Vũ Văn Hạo chi ý, lại vẫn cứ Trâu trưởng lão đứng ra, quát lớn lại kích thương Dật Trần.

Liền ngay cả lúc đầu đứng chung một chỗ khác hai vị trưởng lão, đều cảm thấy việc này quá mức ly kỳ, đợi tại nguyên chỗ không nói một lời.

Nghe được Trâu trưởng lão răn dạy, Dật Trần càng là một mảnh mờ mịt.

Nhưng là đối mặt Chiến Tướng cấp bậc trưởng lão, coi như muốn phản kháng cũng là bất lực.

Thế là Dật Trần quật cường nhìn lấy Trâu trưởng lão, trong ánh mắt bao hàm oán giận, sau đó nhắm mắt lại, ngồi dưới đất vận công chữa thương.

Đối với đứng bên người Trâu trưởng lão, là không chút nào để ý tới.

Mà lúc này, Cổ Vân đã đi tới Dật Trần bên người, đối mặt Trâu trưởng lão, mặt mũi tràn đầy nộ khí chất vẫn nói: "Trâu trưởng lão, ngươi có ý tứ gì?"

Vương Phong Totti bọn hắn cũng ngay đầu tiên chạy đến Dật Trần bên cạnh, đem Dật Trần bảo hộ ở ở giữa, có người đem Dật Trần trưởng kiểm thu hồi, đặt ở Dật Trần bên cạnh .

Sau đó, mọi người đối mặt Trâu trưởng lão, cùng kêu lên nói ra: "Ngươi thân là trưởng lão, thiên vị Vũ Văn Hạo, kích thương người vô tội, đến muốn thế nào?"

Đối phương là nội môn trưởng lão, thân phận địa vị cao cao tại thượng, nếu là mạo phạm, lại có chống đối ngỗ nghịch chi tội, đem nhận hình viện trách phạt .

Nhưng mà, đại ca của mình bị thương, làm huynh đệ há có thể khoanh tay đứng nhìn? Mặc dù xúc phạm môn quy thì tính sao, lớn không bị đuổi ra tông môn .

Huyền Thiên tông đệ tử thân phận có thể không cần, nhưng đại ca lại là không thể không cần ...

"Các ngươi muốn tạo phản sao?" Trâu trưởng lão ngoài mặt trong yếu địa hỏi lại .

Lập tức phản phạt đi lên nhiều như vậy, để hắn có chút ngoài ý muốn, nhưng dù sao cũng là nội môn trưởng lão, gặp không sợ hãi, một câu hỏi lại muốn trấn trụ bọn này thanh thiếu niên .

"Chúng ta không nghĩ tạo phản, chân chính muốn tạo phản là ngươi Trâu trưởng lão!" Cổ Vân không chút nào yếu thế địa phản kích: "Lúc nên xuất thủ ngươi không xuất thủ, Dật Trần căn bản là không có hạ sát thủ, ngươi lại đi ra vu hãm hắn ."

"Nói vậy! Bản trưởng lão chỉ là ngăn cản tên đệ tử này, không cho hắn tàn sát đồng môn . Làm sai chỗ nào? Các ngươi dám ngậm máu phun người, quả thực là vô pháp vô thiên . Ta nhất định phải báo cáo hình viện, để cho các ngươi nhận phải có trừng phạt ."

Trâu trưởng lão nói năng hùng hồn đầy lý lẽ địa giải thích đồng thời uy hiếp nói .

Dứt khoát, thế mà tại trước mắt bao người, ăn nói bừa bãi đối trắng thay đen, quả thực là vô sỉ đến cực điểm .

Rõ ràng là Vũ Văn Hạo đã làm sai trước, Trâu trưởng lão lại ác nhân cáo trạng trước, trả đũa, vu hãm Dật Trần trái với môn quy .

Liền ngay cả nguyên bản do dự muốn dừng xuất thủ giải vây các trưởng lão, cũng hướng Trâu trưởng lão ném đi xem thường ánh mắt .

"Đi, ta đi chung với ngươi, hiện tại liền đi ." Cổ Vân lớn tiếng nói ra:

"Ta cũng không tin, Huyền Thiên tông không có nói lý địa phương . Bên ngoài sân các vị trưởng lão cùng các sư huynh đệ, hôm nay tình huống mọi người hẳn là thấy rất rõ ràng, ai đúng ai sai mọi người trong lòng tự nhiên có một cây cái cân ."

Hình viện chính là Huyền Thiên tông chấp pháp cơ cấu, từ trước đến nay công chính nghiêm minh, Cổ Vân tiến vào Huyền Thiên tông mấy năm qua, cũng nghe thấy không ít hình viện chấp pháp cổ sự, không uổng công không tung, công bằng .

Nếu như Trâu trưởng lão một ý thiên vị, lấy hình viện uy hiếp, Cổ Vân nguyện ý suất mọi người cùng nhau, đến hình viện đòi một lời giải thích .

"Làm càn, bản trưởng lão há có thể sợ các ngươi! Hôm nay tạm thời không so đo với các ngươi, đợi ta báo cáo hình viện, tự nhiên có người đến xử phạt bọn ngươi ngang bướng chỉ đồ ."

Nhưng mà, thấy một lần Cổ Vân Vương Phong đám người cũng không có bị hình viện hù ngã, ngược lại lòng tin mười phần, Trâu trưởng lão mình không khỏi chột dạ .

Thế là thân hình lóe lên, lại bay vượt qua địa bỏ chạy mà đi .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Dật mình

Đường đường một cái nội môn trưởng lão, cấp chiến tướng cao thủ, lại tại chúng đệ tử trước mặt chật vật như thế không chịu nổi, thậm chí chạy trốn chết, đám người đánh phải không còn gì để nói.

Dật Trần lúc này đã bị mọi người từ dưới đất đỡ dậy, thương không có gì đáng ngại, cũng chẳng cần phải thật đi hình viện, đem sự tình càng làm càng lớn, tương đối mà nói, vẫn là Vũ Văn Hạo bị thương hơi nặng.

Mấy tháng không thấy, Dật Trần liền mời Cổ Vân cùng một chỗ trở lại Dật phủ.

"Dật Trần huynh đệ, hôm nay bởi vì cứu ta, kém chút bị Trâu trưởng lão làm hại, Cổ Vân thực sự có lỗi với ngươi." Dứt lời, Cổ Vân đem sự tình chân tướng nói cho Dật Trần.

Từ phủ thành chủ từ biệt, Cổ Vân bên ngoài lịch luyện mấy tháng, hôm qua vừa về Huyền Thiên tông.

Hôm nay đang muốn đến thăm Dật Trần, lại tại nửa đường gặp được Kỳ Hổ, một lời không hợp liền mời đến võ đài quyết đấu.

Kỳ Hổ từ nhỏ đã ở bên ngoài báis tập võ, rất ít ở Thiên Vân thành, nhưng Kỳ gia lại là Trần gia phụ thuộc, có khi sẽ cùng Cổ gia náo chút ma sát.

Kỳ Hổ cùng Cổ Vân tại Huyền Thiên tông ngược lại một mực bình an vô sự, cơ hồ không có cái gì gặp nhau, tự nhiên cũng không có quan hệ gì.

Nhưng buổi sáng hôm nay, Kỳ Hổ giống như là có ý muốn tìm Cổ Vân phiền phức.

Nguyên nhân gây ra là vì Công Tôn Nhã, Trần Tự Thái một mực truy cầu Công Tôn Nhã, nhiều lần bị cự tuyệt, vốn là giận lây sang Cổ Vân.

Tòa Vân Phong một trận chiến lộn mù con mắt, tuy là Dật Trần gây nên, lại là bởi vì Cổ Vân mà lên.

Tại không có tìm được người hành hung tình huống dưới, Trần Tự Thái đem tất cả oán hận đều thêm đến Cổ Vân trên đầu, vì trả thù, liền sai người mang tin cho Kỳ Hổ, tìm cơ hội sửa chữa Cổ Vân.

Một là vì báo thù xuất khí, lại có là để tên tình địch này xấu mặt, lấy đề cao Trần Tự Thái tại Công Tôn Nhã trước mặt hình tượng.

Nhưng Kỳ Hổ vốn là người thô kệch, trong đó nguyên do bị Cổ Vân đâm ba câu liền moi ra tới.

Thực Kỳ Hổ một giới vũ phu, cũng không có gì tâm nhãn, dù cho đánh nhau một phen, cũng sẽ không náo ra nhiều loạn, dù sao chỉ là một trận mời đấu mà thôi.

Phiền phức là Vũ Văn huynh đệ, Vũ Văn Phong chính là 'Tiêm Phong đường' đường chủ, cấp chiến tướng cao thủ, giống như phía sau còn có rất đại thể lực chèo chống.

Bình thường trưởng lão đều đối bọn hắn cung cung kính kính, đệ tử càng là không dám trêu chọc bọn hắn.

Giống như Dật Trần bản thân nhìn thấy như thế, Vũ Văn Hạo chặn ngang một gạch thời điểm, không có người giữ gìn Cổ Vân, nhưng Dật Trần đánh bại Vũ Văn Hạo lúc, Trâu trưởng lão lại nhảy ra.

Đã Vũ Văn Hạo nhúng tay, cái kia Cổ Vân cùng Tiêm Phong đường cừu oán liền xem như kết lên, ngày hôm đó sau ...

"Ta nhập Huyền Thiên tông mấy năm này, chưa bao giờ tham gia qua bang hội, tuy có chút bằng hữu nhưng cuối cùng thế đơn lực bạc. Nếu là Tiêm Phong đường thường thường tìm người khiêu chiến, sớm muộn muốn bị bọn hắn quần lấy. Mà lại lấy bọn hắn lưu manh hành vi, cùng ta có quan hệ người đều sẽ bị bọn hắn đề mắt tới, cho nên chúng ta về sau tận lực ít đến hướng, để tránh thương tới vô tội."

Cổ Vân biết rõ Tiêm Phong đường lợi hại, tự nhiên không muốn để Dật Trần bọn hắn cuốn vào bên trong.

"Cổ huynh, ngươi cảm thấy đi qua hôm nay sự tình, bọn hắn sẽ còn từ bỏ ý đồ sao? Coi như ngươi ta không có chút nào liên quan, ta đã thương Vũ Văn Hạo, cũng vô pháp cùng bọn hắn thoát khỏi liên quan, mà lại ta căn bản không nghĩ tới muốn né tránh bọn hắn."

Dật Trần ánh mắt lóe lên một vòng tàn khốc, lòng tin mười phần nói ra: "Sớm muộn có một ngày, ta muốn để Tiêm Phong đường tại Huyền Thiên tông xoá tên."

"Thế nhưng là, chúng ta làm sao cùng bọn hắn đấu đâu, ngươi có ý nghĩ gì?" Cổ Vân nghĩ không ra có gì cách đối phó.

"Chúng ta cùng sở hữu hai mươi tám cái huynh đệ, tăng thêm ngươi, có thể thành lập một tổ chức, coi như tạm thời còn không phải Tiêm Phong đường đối thủ, nhưng chỉ cần chúng ta cộng đồng tiến thủ, chắc hẳn bọn hắn cũng không dám làm loạn. Mà lại cũng có thể chiêu binh mãi mã, không ngừng lớn mạnh."

Dật Trần nhìn Vương Phong đám huynh đệ nhóm một chút, nói ra ý nghĩ của mình.

"Đúng đại ca, chúng ta không sợ Tiêm Phong đường. Lớn không đánh nhau chết sống, chúng ta cùng đại ca làm một trận!" Vương Phong Totti mấy người một làm huynh đệ cùng kêu lên hưởng ứng.

Tiên Phong đường nếu như vền vẹn Vũ Văn huynh đệ hai, mặc cho người thực lực mạnh hơn, chúng ta cái này hai mươi mấy người cùng tiến lên, cũng chưa chắc thất bại.

Nhưng là Tiên Phong đường có mấy trăm vị nội môn đệ tử, tu vi thấp nhất cũng là Chiến Đốc Ngũ phẩm, cho nên tạo thành thực lực tổng hợp cường đại.

Nếu muốn tự vệ hoặc là cùng Vũ Văn huynh đệ đọ sức, nhất định phải lớn mạnh đội ngũ, tăng thực lực lên, mới có cơ hội tại Huyền Thiên tông đặt chân.

"Vậy thì tốt, ta nguyện ý." Cổ Vân cũng cảm thấy đây là ý kiến hay, lập tức lại hỏi: "Dật Trần huynh đệ, người nói gọi cái tên là gì tốt?"

"Đại ca, liền gọi dật giúp đi."

"Đại ca, gọi dật đường cũng có thể."

Mọi người lao nhao, mỗi người phát biểu ý kiến của mình.

"Đại ca, mặc kệ kêu cái gì, đều phải dật chữ mở đầu, dù sao các huynh đệ đi theo người chính là." Totti thay mọi người làm tổng kết.

"Đã tất cả mọi người nghĩ như vậy, vậy liền gọi 'Dật minh' đi." Dật Trần nói ra: "Mọi người chúng ta là minh hữu, cũng là huynh đệ."

"Tốt, Cổ Vân báii kiến minh chủ." Cổ Vân cái thứ nhất tán thành Dật minh thành lập.

"Vương Phong báii kiến minh chủ."

"Totti báii kiến minh chủ."

"Diệp Long báii kiến minh chủ."

...

Ngày thứ hai, Dật minh danh hào liền truyền ra.

Đi qua một trận chiến này, Dật Trần danh khí cũng càng lúc càng lớn.

Thế là, không ít đệ tử yêu cầu Dật minh.

Đối với những cái kia chỉ vì hiếu kỳ đệ tử, cho dù tu vi tương đối cao, Dật Trần cũng là khéo lời từ chối.

Mà có chút bị Tiên Phong đường mấy người bang hội khi dễ qua, lại không cam lòng bị khi phụ, thực tình đầu nhập vào lại nguyện ý cộng đồng tiến thoái, dù là tu vi chỉ có Chiến Đốc Nhị phẩm, Dật Trần cũng vui vẻ tại thu nạp.

Trong thời gian này Cổ Vân mang đến vài bằng hữu, tu vi đều tại tứ phẩm trở lên, cũng Dật minh.

Không đến thời gian mười ngày, Dật minh thành viên đã vượt qua một trăm người, mặc dù không dám nói đều có thể coi mở, nhưng ít ra tuyệt đại đa số là trung thành đáng tin.

"Dật Trần sư đệ, chúng ta tới nhờ cậy người." Tuy là nữ hài thanh âm, nhưng lại sôi động tùy tiện, gió cũng tựa như từ bên ngoài xông vào một cái béo cô nương.

"Nguyên lai là Miêu Nhi sư tỷ, còn có Thu Vận sư tỷ, hoan nghênh các người." Dật Trần vội vàng mỉm cười chào hỏi hai người.

Ngày đó đại chiến Ôn Đặc Phúc thời điểm, Thu Vận cho Dật Trần lưu lại phi thường tốt ấn tượng, nàng là duy nhất hi vọng Dật Trần lấy được thắng lợi người đứng xem.

"Dật Trần minh chủ, chúng ta nhưng có tư cách Dật minh?" Thu Vận cười một tiếng, nhẹ giọng hỏi.

"Thu Vận sư tỷ nói giỡn, chúng ta miếu nhỏ có thể nào dung hạ được người tôn này Đại Bồ Tát. Người có thể tới ngồi một chút, đã là bằng tất sinh huy, sao dám để người chịu thiệt."

Dật Trần biết Thu Vận tâm cao khí ngạo, Tiên Phong đường mời nàng đi làm Phó đường chủ, đều bị cự tuyệt, như thế nào coi trọng nhỏ tiểu Dật minh.

"Dật Trần sư đệ, lúc này người nói sai a, chúng ta thật sự là đến gia nhập liên minh, người không thể cự tuyệt nha."

Miêu Nhi chừng chạc đang hoảng nói ra: "Chúng ta chuyên môn tới đây báo đến, không phải là các người không dám tuyển nhận nữ đệ tử đi."

"Cái kia ngược lại không đến nỗi, chỉ cần đạt tới Dật minh nhập minh tiêu chuẩn là đủ." Dật Trần nghe Miêu Nhi nói chuyện, lắng một chút, ngược lại hướng Thu Vận chứng thực: "Thu Vận sư tỷ, Miêu Nhi sư tỷ nói chuyện, thế nhưng là thật?"

"Thật ." Thu Vận khẳng định nói: "Không đùa ngươi, ta đã hấn tổ chức, không thể lại thêm mình Dật mình . Ta là nhận ủy thác của người, có một người muốn nhập Dật mình, nhưng nhất định phải ngươi tự mình đi xin ."

"Là ai?" Dật Trần hồ đồ, gặp Thu Vận cũng không phải lỗ mãng người, tuyệt sẽ không ăn nói lung tung .

Muốn Dật mình, hẳn là cùng chung chí hướng huynh đệ, trực tiếp tới không là được, chỉ cần là thực tình tìm nơi nương tựa, Dật Trần là triển khai hai tay hoan nghênh .

Nếu là thực tình, vì sao lại phải ra dáng bày đủ phái đoàn, không phải mình chủ tự mình đi xin ...

Dật Trần có chút không rõ ràng cho lắm, không biết Thu Vận trong hồ lô bán cái loại thuốc gì .

"Đừng đoán, đến liền biết, theo chúng ta đi đi." Miêu Nhi nhanh nói khoải ngữ địa nói, sau đó liền lôi kéo Dật Trần ra ngoài .

Dật Trần đi theo Thu Vận Miêu Nhi, vòng qua một mảng lớn nội môn phủ đệ, bảy cong bát chuyển, đi vào một cái vườn hoa .

Cái này vườn hoa lớn đến không tính được, nhưng đặc biệt lịch sự tao nhã, đình đài lầu tạ khúc kính thông u, dòng suối nhỏ uốn lượn cầu gỗ khúc chiết, điều ngữ hoa Hương Cảnh sắc hợp lòng người .

Xuyên qua cầu gỗ đập trên hoa rơi, phía trước là một tòa lầu nhỏ . Giương mắt quan sát, trên lầu cạnh cửa chỗ có một khối tấm ván gỗ, thượng thư "Tung bay hiên" hai chữ, mà lầu bên ngoài trong lương đình, có một bạch y nữ tử bóng lưng, chính dựa vào lan can ngắm hoa .

Dáng người tinh tế đáng về thướt tha mềm mại, tại cái này cả vườn hoa hồng lá xanh bên trong, một bộ váy trắng phảng phất một đạo mỹ lệ phong cảnh, thanh nhã thoát tục nhưng lại hoà vào cảnh này .

—— tốt một cái hoa bên trong tiên tử!

Dật Trần nhìn lấy có chút thất thần, mơ hồ là tiến vào trong trí nhớ một chỗ, cũng là hương hoa cả vườn, cầu nhỏ nước chảy, cũng là siêu phẩm thoát tục, xinh đẹp tuyệt luân .

Khác biệt duy nhất là, trong trí nhớ như Cửu Thiên Huyền Nữ một vòng hòa hồng, bây giờ biến thành không dính khói lửa trần gian khiết bạch vô hà .

Có thể là cảm giác có người đến đây, nữ tử kia thoáng quay người, ngoái nhìn xem xét ...

Dật Trần trong đầu oanh một tiếng, chấp mạch thêm thiếu dưỡng, kém chút ngã đi, đưa tay bóp một chút đùi, rất thương! Mới biết được là thật .

Tầm kia tinh xảo mặt, nào sẽ nói chuyện mặt, không phải là Dật Trần mong nhớ ngày đêm nhớ mãi không quên cái kia người nào không .

"Phiêu nhiên —— "

Dật Trần kinh ngạc nhìn, thẳng đến trong lòng âm thầm niệm qua thiên biến vạn biến danh tự thốt ra thời điểm, mới nghĩ đến bên cạnh còn có Thu Vận cùng Miêu Nhi .

"Dật Trần —— "

Theo một tiếng này kêu gọi, nguyên bản loại kia thanh nhã, loại kia thoát tục, đột nhiên biến mất không còn tăm tích .

Xuất hiện tại Dật Trần trước mặt là một trương nhảy căng hoan hô khuôn mặt tươi cười, không có che giấu, không có rụt rè, cứ như vậy lẳng lẳng nhưng địa nhào tới .

Dật Trần giang hai cánh tay, nhẹ nhàng một khép, ủng giai nhân vào lòng, tựa hồ muốn hơn một trăm ngày này nóng ruột nóng gan một mạch nói ra, hoàn toàn liều mạng bên cạnh hai vị sư tỷ .

"Khụ khụ " Thu Vận khuôn mặt đỏ lên, tranh thủ thời gian xoay người sang chỗ khác .

"Các ngươi coi ta là không khí nha, không xấu hổ ." Miêu Nhi nhưng không có Thu Vận như vậy hàm súc, liền thẳng ổng ổng địa kháng nghị nói .

Nửa năm phân biệt, hiện tại trùng phùng, để cho hai người đều có chút kim lòng không được, ôm chặt nhau .

Chưa kịp thổ lộ hết tương tư chi tình, lại bị Miêu Nhi một tiếng kháng nghị, cho cả kinh hai lần tách ra .

Cái này Miêu Nhi, may mà sinh cô gái thân thể, lại là nửa điểm phong tình đều không hiểu, mười phần không đúng lúc toát ra câu nói này .

Hai cái đỏ bừng trên mặt, rõ ràng biểu hiện ra mãnh liệt 'Hận ý', hai cặp con mắt đồng thời hung tợn trừng mắt Miêu Nhi .

"Được, coi ta không nói, các ngươi tiếp tục ." Miêu Nhi bị trừng đến tóc thẳng sợ hãi, vô đầu bút tai nữa ngày, mới bừng tỉnh đại ngộ, lập tức khuôn mặt đỏ lên, giống như làm thiên đại chuyện sai .

"Nhien nhi muội muội, ta đã xem Dật Trần sư đệ mang đến, có lời gì chính các người nói đi. Ta nhiệm vụ đã hoàn thành, liền không ở nơi này chọc người ghét. Miêu Nhi, chúng ta đi."

Vẫn là Thu Vận thức thòi, kéo Miêu Nhi nhanh chóng rời đi, chỉ để lại mấy câu nói đó ngứ bay tới Dật Trần cùng Phiêu Nhiên trong tai.

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Hàn đàm gặp nạn

"Phiêu Nhiên, người tại sao lại ở chỗ này?" Hai người đến trong đình ngồi xuống, Dật Trần nắm lấy Phiêu Nhiên tay nhỏ hỏi.

"Ta mới từ 'Vân Tiêu mật thất' tu luyện đi ra, nghe nói người thành lập 'Dật minh', ta cũng phải gia nhập." Phiêu Nhiên trên mặt hơi có vẻ về thẹn thùng, nhưng vẫn rúc vào Dật Trần bên người.

"Đó là đương nhiên, người nhất định phải gia nhập, mà lại ta trả lại cho người lưu cái vị trí, trừ người ra không còn có thể là ai khác." Dật Trần thần bí nói.

"Há, vị trí nào? Minh chủ, vẫn là Phó minh chủ?" Phiêu Nhiên vênh lên cái miệng nhỏ nhắn, tựa hồ cũng không tin tưởng.

"Minh chủ... Phu nhân." Dật Trần một mặt cười xấu xa.

"Người bại hoại, dám khi dễ ta." Phiêu Nhiên quát ra bị Dật Trần nắm chặt tay, tan thành phần quyền, đánh về phía Dật Trần.

Dật Trần cũng không tránh né, mà là thừa cơ đem Phiêu Nhiên cả người đều ôm vào trong ngực.

Phiêu Nhiên nói cho Dật Trần, một năm trước, nội môn đại trưởng lão Huyền Đạo thu nàng làm đồ.

Nửa năm trước rời đi phủ thành chủ, tiến vào 'Vân Tiêu mật thất' tu luyện, cho nên tại Dật Trần đến Huyền Thiên tông mấy tháng này, nàng cũng không có đi tìm Dật Trần.

"Nguyên lai người sư tôn là đại trưởng lão, trách không được Thu Vận sư tỷ có thể vì người chân chạy." Dật Trần bưng tỉnh đại ngộ, bằng Thu Vận cao ngạo làm sao lại đến Dật minh đến vì nàng truyền lời, thì ra là thế.

"Thu Vận tỷ tỷ vốn chính là chúng ta ngự thú phủ người, chúng ta từ nhỏ đã nhận biết, cũng là tốt tỷ muội, Dật minh sự tình vẫn là nàng nói cho ta biết." Phiêu Nhiên nói ra.

Sau đó thời gian, Dật Trần đem Dật minh sự vụ giao cho Cổ Vân cùng Vương Phong quản lý.

Mình trừ tu luyện bên ngoài liền đi tìm Phiêu Nhiên, lại không muốn để cho người khác chỉ trích, liền thường xuyên đến tông môn bên ngoài, trong khoảng thời gian này hai người dẫu chân cơ hồ trải rộng Vân Tiêu Phong hạ trung ngọn núi nhỏ.

Một bên tu luyện, một bên đàm tình, tu vi tình cảm hai không lằm. Mà lại bởi vì lẫn nhau ái mộ, tâm tình tự nhiên tốt đẹp, tu luyện hiệu quả cũng là tăng lên rất nhiều.

"Dật Trần, người nhìn, hồ nước này tốt thanh, cây rong thật xinh đẹp, còn có thể thấy được cá con tại bơi."

Cái này đôi tiểu tình lữ đi vào một cái diện tích rất hồ lớn một bên, dãy núi quay chung quanh ở giữa, lại có rộng lớn như vậy vô biên hồ nước, nhìn thấy thanh tịnh trong suốt một vùng nước hồ, Phiêu Nhiên chợt cảm thấy tâm thần thanh thản.

Ngự thú phủ chỗ núi non trùng điệp cùng rộng lớn rừng rậm cùng tồn tại khu vực, gặp nhiều nhất liền là các giống thú, núi đá cây cối là bọn hán nơi đó chủ phong cách.

Duy chỉ có khiếm khuyết chính là giang hồ sông biển, mà nữ hài tử bẩm sinh liền ưa thích thủy, cái gì đáng đáp thủy linh nha, con mắt ngập nước nha, nhu tình như nước, thủy tính dương hoa... Ách, giống như cái này không đúng, tóm lại, nữ hài tử vốn chính là làm bằng nước.

Những ngày này tông môn phụ cận đã không có chơi vui địa phương, Dật Trần chợt nhớ tới mấy tháng trước, mới vừa vào Huyền Thiên tông lần kia kinh

lịch .

Vốn là muốn mang Phiêu Nhiên đến huyễn cảnh rừng cây, cảm thụ loại kia khảo nghiệm tinh thần lực kích thích .

Nhưng tới đất mới phát hiện, hiện tại mảnh này bụi Lint dừng bình thường, căn bản cũng không có một chút xíu huyễn cảnh xuất hiện .

Làm hại mình bị Phiêu Nhiên oán trách, nói là cố ý lừa nàg, nhất định phải tìm một cái chơi vui địa phương để đền bù .

Tại Phiêu Nhiên yêu cầu dưới, Dật Trần rốt cục nhớ tới lúc ấy tao ngộ Phi Thiên Ma Hạt địa phương, là có thác nước, thế là liền lấy đến làm đền bù .

Non sông tươi đẹp, vách đá thác nước, quả nhiên là nhân gian tiên cảnh .

Bỗng nhiên dặt tay chơi đùa, bỗng nhiên bắt cá bắt tôm, thỏa thích chơi đùa tiếng cười không ngừng, tốt một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ .

"Phiêu Nhiên, có dám hay không từ nơi này lội đến đối diện?" Hồ lớn bị một chỗ vách đá chặn đứt, nguyên bản nhẹ nhàng dòng nước đến đây trở nên chảy xiết, hướng xuống biến thành chênh lệch hơn trăm mét cực lớn thác nước .

Dật Trần đứng tại vách đá biên giới, nhìn lấy trong nước lác lư cái bóng, hỏi một câu .

"Người dám ta liền dám!" Phiêu Nhiên không chút nào yếu thế, nàg cũng không tin tưởng Dật Trần có thể đi đến đối diện .

Cái này khu vực biên giới chỉ có không đến một thước rộng, chiều dài lại có hơn hai trăm mét . Cái này không đến một thước 'Đường' là hướng phía thác nước phương hướng nghiêng, mà lại lộ diện nhám thạch cũng cao thấp không đều .

Càng máu chó là, những này nhám thạch trải qua vô số năm nước hồ cộ rửa ngâm, sớm đã bóng loáng như gương . Đặc biệt là ở giữa cái kia đoạn thác nước chỗ đầu nguồn, chảy xiết dòng nước tại trăm mét chênh lệch hấp lực dưới, căn bản là không có cách đứng thẳng, hướng chỉ còn muốn hành tẩu .

Một khi trượt chân, phía dưới bắt đầu cái kia sâu không thấy đáy hàn đàm . Phiêu Nhiên cho rằng, Dật Trần bất quá là ngoài miệng nói một chút mà thôi, mới sẽ không làm loại chuyện ngu này đây.

"Vậy thì tốt, ta trước đi qua sau đó trở về, người sẽ đi qua, thế nào?" Tại mình âu yếm nữ hài trước mặt khoe khoang, là tất cả nam nhân bệnh chung .

Hướng chỉ Dật Trần vẫn chỉ là cái nam hài, vì biểu hiện năng lực, hán đã đem lý trí ném đến phía dưới thác nước . Đương nhiên hán nói như vậy, cũng là sợ Phiêu Nhiên sẽ theo ở phía sau gặp nguy hiểm .

"Người xem trọng ." Dật Trần cười giầy, ống quần cũng không quýt, liền nhảy xuống nước . Nơi này nước không sâu, còn không có ngập đến đầu gối . Ngược lại là vững vàng đứng vững, cảm giác dưới lòng bàn chân cũng không phải là rất trơn .

"Không cần ... Người cẩn thận một chút ." Muốn ngăn cản, đã thấy hán đã xuống nước, Phiêu Nhiên đành phải dặn dò một câu .

Mặc dù nàg cảm thấy muốn đi đến đối diện gần như không có khả năng, nhưng đã Dật Trần muốn kiên trì, nàg cũng không muốn ra lại nói quấy nhiễu, để tránh để hán tạo thành gánh vác, ngược lại sẽ gặp nguy hiểm .

Cứ việc trong lòng phi thường lo lắng, cảm thấy Dật Trần quá mức mạo hiểm, nhưng lại không có chút nào nguyên do mà tin tưởng, hán có thể bình an đến đối diện .

Rất nhanh, Dật Trần liền đi xa mười mấy mét, mặc dù run run rẩy rẩy, mạo hiểm muôn dạng, nhưng còn có thể kiên trì, ngón chân chăm chú chế trụ nhám thạch, thăm dò tiếp tục tiến lên .

Có một số việc nhìn như không có khả năng, nhưng nếu quả thật làm, chưa chắc phải nhất định thất bại . Chỉ cần lội qua thác nước đầu nguồn, trên cơ bản liền không có nguy hiểm .

Dật Trần cẩn thận từng li từng tí đi tới, hiện tại đã nhanh đến ở giữa khu vực . Thác nước va chạm vách đá nhám thạch tiếng oanh minh càng lúc càng lớn, dưới chân đường cũng đang run rẩy, dòng nước đánh thẳng vào bắp chân, đi lại gian nan, Dật Trần còn tại kiên trì .

"Dật Trần cẩn thận!" Phiêu Nhiên đột nhiên phát hiện, cách Dật Trần cách đó không xa mặt hồ nhấc lên từng đạo từng đạo gợn sóng, một đầu hơn mười mét dài trên lưng trần đầy gai nhọn quái vật, chính hướng Dật Trần bơi lại .

Thứ Bối Ma Ngạc ——

Nghe thấy Phiêu Nhiên gọi tiếng, Dật Trần xoay người nhìn lại, đầu này hung mãnh ma thú cấp bốn, chính bỏ sóng trăm biển hướng bên này xông lại .

Thứ Bối Ma Ngạc là sống lưỡng cư ma thú, hình thể cực đại, lực lớn vô cùng, hung tàn ngang ngược, lấy động vật làm thức ăn, phần lưng mọc đầy bén nhọn sắc bén mọc gai, cơ hồ không có thiên địch .

Bởi vì bọn chúng sẽ tự giết lẫn nhau, cho nên sống sót số lượng ít, nhưng khối lượng rất cao, từng cái đều là cực kỳ cường hãn .

Tại giữa núi rừng, thậm chí thủy vực, bọn chúng đều là chân chính bá chủ .

Giờ phút này, Thứ Bối Ma Ngạc mở ra dài hơn hai mét miệng rộng, lộ ra hai hàng răng cửa sắc bén răng, chân trước giống tay địa vẫy nước, tráng kiện cái đuôi to đùng đưa trái phải khổng chế phương hướng đi tới, thân thể hai bên gọn sóng ngập trời, mục tiêu trực chỉ Dật Trần .

Nếu như trên đất bằng, Dật Trần dù cho giết không Thứ Bối Ngạc Tích, nhưng ít ra có biện pháp thoát thân .

Nhưng bây giờ, Dật Trần đứng tại rộng không đến một thước lại bóng loáng như gương nhám thạch bên trên, còn muốn chịu đựng dòng nước trùng kích, vốn là ốc còn không mang nổi mình ốc .

Đổi mặt nhào tới trước mặt Thứ Bối Ma Ngạc, tránh cũng không thể tránh muốn tránh cũng không được, chỉ có thể dẫn Ngũ Hành Chi Khí trong tay bên trong, nhắm ngay Thứ Bối Ma Ngạc hàm dưới, đem hết toàn lực đánh ra .

Ba ——

Một chương này mặc dù chuẩn xác không sai lầm đánh trúng, nhưng đối với Thứ Bối Ma Ngạc tôi nói, Dật Trần căn cơ bất ổn một chương, đối với nó như thế da dày thịt béo, cơ hồ không có một chút tổn thương, vẫn là gào thét lên nhào tới .

Dật Trần tại đánh trúng Thứ Bối Ma Ngạc đồng thời, cũng chịu đựng đối phương phản chấn, cái này lực phản chấn cũng không có đối Dật Trần tạo thành tổn thương .

Nhưng là Dật Trần dưới chân không vững, cổ này lực phản chấn đem hắn từ trong nước bắn ra, như điều giống như theo thác nước rút xuống vách đá, phụt chốc một tiếng chui vào trong hàn đàm .

Thứ Bối Ma Ngạc bỏ nhào về phía trước thất bại không kịp phản lại, cũng đi theo Dật Trần đằng sau, rơi vào hàn đàm, kích thích màng lớn bọt nước ...

"A ..." Phiêu Nhiên một tiếng kêu sợ hãi, vội vàng thuận bên cạnh ngọn núi, hướng hàn đàm phương hướng chạy tới .

Đội Phiêu Nhiên kêu khóc đuổi tới bên hàn đàm, trừ thác nước rơi xuống kích thích bọt nước bên ngoài, mặt nước một mảnh yên tĩnh, Dật Trần cùng Thứ Bối Ma Ngạc là tung tích đều không .

Phiêu Nhiên mặc dù không biết bơi, nhưng bằng mình Chiến Đốc thất phẩm tu vi, xách một thanh chân khí, lặn xuống nước trải qua lục soát, lại là không công mà lui .

Nơi đây thâm sơn rừng rậm, không hề dấu chân người, Phiêu Nhiên tiếng kêu cứu mặc dù có thể truyền ra rất xa, nhưng căn bản là không có người nghe thấy .

Rơi vào đường cùng, nàng đành phải ngồi tại bờ đầm, khẩn trương nhìn chăm chú lên mặt nước, lo lắng chờ đợi .

Lại nói Dật Trần mượn trăm mét rút xuống lực trùng kích, cả người đã chui vào dưới nước mấy chục mét, chuẩn bị quay người bơi nước chảy mặt, không ngờ phát hiện đầu kia Thứ Bối Ma Ngạc đang đằng sau cấp tốc đuổi theo .

Dật Trần dùng sức lặn xuống, nhưng thủy áp càng lúc càng lớn, thân thể bị đè ép đến thở khó khăn . Lúc này hắn chợt nhớ tới Sa Đường quả có tránh nước hiệu quả, liền tranh thủ thời gian xuất ra một hạt ngậm tại trong miệng, lúc này mới hơi cảm giác nhẹ nhõm .

Nhắc tới Sa Đường quả cũng thực không tồi, vậy mà có thể làm mình tại chậm rãi hấp khí thời điểm, sẽ không bị sặc nước ở .

Mặc dù như thế, Thứ Bối Ma Ngạc khoảng cách Dật Trần lại càng ngày càng gần, đứng nhìn nó hình thể to lớn, nhưng ở trong nước so trên đất bằng còn muốn linh hoạt, trùng mắt mắt to há to miệng, tốc độ càng lúc càng nhanh, chăm chú địa buộc Dật Trần không thả .

Dật Trần càng hướng xuống, thân thể sức nổi càng lớn, mặc dù hô hấp đã thông thuận rất nhiều, nhưng là muốn trốn qua Thứ Bối Ma Ngạc truy kích, lại là khó càng thêm khó .

Thứ Bối Ngạc Tích miệng rộng mở ra lấy, tuyết trắng chính tề, mà vô cùng sắc bén răng, ở trong nước đều lóe ra hàn quang, như là kiểu lưỡi kiếm sắc bén tới gần .

Lấy song phương so sánh thực lực, cho dù ở trên bờ, Thứ Bối Ngạc Tích thực lực cũng đạt tới Chiến Tướng cấp bậc, cao hơn Dật Trần quá nhiều, tăng thêm da dày thịt béo, rất khó chịu thương .

Hướng chỉ ở trong nước, Dật Trần thực lực giảm đi nhiều, còn muốn cố kỵ thủy áp mang đến tác dụng phụ, mà Thứ Bối Ngạc Tích lại là tài giỏi tự nhiên, tựa hồ căn bản cũng không có để hắn vào trong mắt .

Bởi vì thực lực cách xa quá lớn, Dật Trần chỉ là hung hăng lặn xuống, hi vọng bảo trì khoảng cách nhất định, sau đó lại nghĩ biện pháp đối phó cái này đáng giận gia hỏa .

Nhưng mà, trong nước lực cản thực sự quá lớn, không chỉ có phích lịch quyền phát huy không mở núi phá đá uy năng, liền ngay cả huyền bước Lăng Phong bộ pháp cũng vô pháp thi triển .

Khoảng cách càng ngày càng gần, Thứ Bối Ngạc Tích phun ra nuốt vào sóng nước đã hình thành sóng lớn, đem Dật Trần thân thể lay động đến lo lắng

không cố định .

Rống ~~~~

Một tiếng gầm rú, hình thành một cổ khuấy động dòng nước, từ Dật Trần bên người bạo cướp mà qua ...

Ngay tại Dật Trần tiếp cận tuyệt vọng thời điểm, bên cạnh đột nhiên hiện lên một đạo bóng người vàng óng, như thiểm điện nhào về phía Thứ Bối Ma Ngạc .

Trong nháy mắt trong nước chấn động kịch liệt, như là dòi sông lấp biển, nhưng duy trì thời gian rất ngắn, chỉ là mấy hơi thời gian khôi phục lại bình tĩnh .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Kỳ Lân nhận chủ

Dật Trần cảm thấy trước mắt nhoáng một cái, liền thân bất do kỷ bị một cổ dòng nước cuốn lên, lâm vào u ám trạng thái, tại cao tốc dòng nước vận chuyển lôi kéo dưới, thân thể cũng tại tiếp tục di động .

Chờ phản ứng lại, Dật Trần đã là thân ở một cái to lớn mà trống trải trong nham động, toàn thân khô ráo, không có một giọt nước .

Một đầu to lớn Thứ Bối Ma Ngạc, giờ phút này chính ghé vào Dật Trần bên người, lại không một chút khí tức, cũng không có lúc trước hung mãnh, hiển nhiên đã chết đi lâu ngày .

Mà Dật Trần đối diện, đứng đấy một cái cao siêu qua dài hai mét chừng năm mét cự thú .

Con thú này thân thể hiện lên kim sắc nhưng trên lưng có lấy màu vàng làm chủ ngũ thái lông văn, long đầu, sư mắt, lưng hồ, eo gấu, sừng hươu, đuôi trâu, vậy rần .

Nhân thú Kỳ Lân ——

Dật Trần từ trên sách gấp qua, Kỳ Lân chính là thượng cổ nhân thú, tính tình ôn hòa, truyền thuyết thu hoạch được Kỳ Lân liền có thể đạt được thiên hạ, có tương thực hiện ra, cho nên lại xưng Thực Thú .

"Bái kiến Ngũ Hành Đế Tôn đại nhân ." Kỳ Lân bỗng nhiên hóa thành một cái mặt đỏ thanh niên, cung kính đối còn tại nghi hoặc Dật Trần khom mình hành lễ .

Dật Trần kinh hãi, mình cùng vật này không có chút nào liên quan, đang chuẩn bị hỏi thăm cứu mạng sự tình, lại nghe ý niệm bên trong có người nhắc nhở: "Chớ hoảng sợ, hần là nói chuyện với ta, đối người không có ác ý ."

Đế Tôn? ! Nguyên lai mình trong đầu một tia linh hồn, bản thể hần lại là Ngũ Hành Đế Tôn .

Dật Trần ngược lại rung động, lập tức hỏi: "Ngài thật sự là vị kia độc chiến Ma Giới Đế Tôn đại nhân?"

Trong truyền thuyết Ngũ Hành Đế Tôn, tu vi chính là Chiến Đế cấp bậc, thậm chí đến gần vô hạn chiến thần, dũng mãnh dị thường, ghét ác như cừu, tại tu võ người bên trong độc lĩnh phong tạo gần vạn năm .

Dật Trần nghĩ tới, đầu mình trong kia tia linh hồn, nó bản tôn hần là một vị phi thường không dậy nổi nhân vật, nhưng vẫn là không nghĩ tới, hần lại là độc chiến Ma Giới uy chấn thiên hạ Ngũ Hành Đế Tôn .

"Ừm, xem trước một chút Kỳ Lân là có ý gì đi." Đế Tôn linh hồn nói ra .

Kỳ Lân gặp Dật Trần không có trả lời, trên mặt càng đỏ, cúi người quỳ xuống, có chút kinh sợ địa nói ra:

"Xin Đế Tôn đại nhân thứ tội, vạn năm trước là tiên tổ thất trách, không thể đem thần ý đưa đạt, dẫn đến Đế Tôn đại nhân ngoài ý muốn vẫn lạc . Trong đó tuy có nguyên do, nhưng thất trách chi tội không thể trốn tránh ."

"Tiên tổ đi theo Thần Quân nhiều lần kiến công đức, được phong làm tứ linh đứng đầu, Thần thú chi vương, duyên thọ vạn năm, nhất thời phong quang

vô cùng . Lại bởi vì vạn năm trước đại kiếp, đến trể thần ý đưa đạt, nhận trừng phạt, đầu tiên là si đi tứ linh vị trí đầu não, xóa đi công đức phạt nhập hàn đàm, giảm thọ đến hai ngàn năm ."

"Mà lại Kỳ Lân hậu đại, nhất định phải tiếp tục hoàn thành sứ mệnh, tìm cũng phụ tá ứng kiếp người, lấy cứu thiên hạ thương sinh làm nhiệm vụ của mình ."

"Như thế đã là mấy đời lâu, từ tiên tổ vẫn lạc về sau, lịch đại Kỳ Lân đồng đều ghi nhớ này huấn, bốn ba tại thế gian các nơi, cảm ứng Ngũ Hành Đế Tôn khí tức di tồn . Mặc dù trải qua mấy đời không có kết quả, lại vẫn là tuân thủ nghiêm ngặt chức trách không dám lười biếng . Đã từng huy hoàng Kỳ Lân nhất tộc hiện đã tàn lụi xuống dốc, chẳng khác gì so với người thường ..."

Cái này Dật Trần từng nghe nói qua, Kỳ Lân, Phượng, Quy, Long, xưng là tứ linh, bởi vì Kỳ Lân vì Thần Quân tọa kỵ, nhiều lần lập công huân, được tôn là tứ linh đứng đầu .

Kỳ Lân thuộc thân sùng, chủ cát tường, nhân đức, thái bình, trường thọ, lại trung tâm hộ chủ, tại mọi người trong lòng là tường thụ biểu tượng .

"Hôm nay, Đế Tôn đại nhân giá lâm hàn đàm, xin ngài xem ở chúng ta mấy đời vạn năm thù vừng phân thượng, để cho ta lập công chuộc tội, phụ tá ngài thành tựu đại nghiệp . Không biết đại nhân ý như thế nào?"

"Cái kia lúc ấy thần ý là cái gì, ngươi cũng đã biết?" Dật Trần rõ ràng cảm nhận được cái kia tia linh hồn run rẩy, là ủy khuất, vẫn là vui mừng, hoặc là cả hai đều có .

"Cộng đồng thủ hộ, nhảy ra Ngũ Hành ." Kỳ Lân cúi đầu trả lời .

"Đây là tổ tiên bàn giao nhất định không thể nào quên tám chữ . Cộng đồng thủ hộ là yêu cầu tất cả ản thể cường giả toàn bộ hiện thế, phối hợp Đế Tôn đại nhân cùng một chỗ thủ hộ gia viên ."

"Lúc ấy chuyện quá khẩn cấp, tiên tổ quên từ Thần Quân nơi đó lấy được thần chiếu lệnh, liền đi triệu tập những cái kia ản thể cường giả, tự nhiên không thể thành công . Mấy người trở về cầm tới thần chiếu lệnh lúc, thì đã trể ..."

"Mà phía sau bốn chữ: Nhảy ra Ngũ Hành . Huyền cơ trong đó, tiên tổ đến chết cũng không có thể tham tường . Chúng ta ngu muội, càng là không cách nào lĩnh ngộ ."

"Cộng đồng thủ hộ, nhảy ra Ngũ Hành ." 'Đế Tôn đại nhân' tự lẩm bầm, muốn tại cái này tám chữ ở giữa tìm kiếm cái nào đó đáp án, nhưng cuối cùng không có kết quả .

Thế là nói với Kỳ Lân: "Mặc dù trể một chút, nhưng cuối cùng có cái thuyết pháp . Cũng được, ta hiện tại chỉ là một tia du hồn, gửi tại Dật Trần trên người, vì hắn dẫn tiến một số trợ lực, trong lúc nguy cấp giúp hắn một chút . Ta có thể làm giới hạn ở đây, còn lại cần nhờ chính hắn cố gắng ."

"Mặc dù cách đại kiếp còn có một đoạn thời gian, nhưng đứng ở trước mặt người ứng kiếp người thực lực còn rất nhỏ yếu, ngươi nếu có thể làm chút gì, cũng coi là tổ tiên của ngươi chuộc tội . Sau đó, ta có thể muốn một đoạn thời gian rất dài sẽ không xuất hiện, ngươi theo hắn đi."

"Vâng, Đế Tôn đại nhân ." Kỳ Lân đáp, lập tức đưa tay trên không trung một vòng, vách động liền xuất hiện một đạo cao năm mét đại môn, bên trong là một gian mật thất .

Dật Trần vào cửa đi sau hiện, căn này mật thất giống một tòa cung điện sang trọng, vàng son lộng lẫy lộng lẫy .

Tiến vào chỗ sâu, có một bộ to lớn hình thú khung xương, khung xương miệng bên trong ngâm lấy một khóa so nắm đầm hơi lớn hạt châu, hạt châu trình viên hình, trong suốt trong suốt .

Khung xương phía trước, để đó một cái rương . Cái rương rất bình thường, nhìn không ra có kỳ dị gì chỗ .

"Bất tài Huyền Tôn Hóa, lễ bái tiên tổ ." Kỳ Lân phủ phủ một tiếng quỳ gối hình thú khung xương phía trước, một bên dập đầu một bên nói ra:

"Hóa Nhi hôm nay có hạnh gặp phải Đế Tôn đại nhân, nhận được đại nhân không bỏ, Hóa Nhi nguyện chung thân đi theo đại nhân, một thời kỳ nào đó trở về sau lịch đại tổ tiên tâm nguyện . Trước khi đi, Hóa Nhi tuân theo tiên tổ nguyện vọng, lấy ra Nguyên Băng châu cùng Thuần Dương giáp, như vì vậy mà thương hài cốt, còn mời tiên tổ tha thứ ."

Cầu nguyện hoàn tất, Hóa Nhi chậm rãi đứng dậy, đi vào khung xương phía trước cái rương bên cạnh, lại mặt mũi tràn đầy thành kính hướng phía khung xương, sâu khom người bái thật sâu .

Sau đó cẩn thận từng li từng tí mở ra cái rương, từ bên trong lấy ra một kiện màu vàng áo giáp, hai tay dâng đưa cho Dật Trần, nói ra: "Đây là tiên tổ di tồn chi vật, Hóa Nhi tuân nó nguyện vọng đưa nó tặng cùng Đế Tôn đại nhân ."

Hóa Nhi lại từ khung xương trong miệng lấy ra Nguyên Băng châu, giao cho Dật Trần trong tay: "Nguyên Băng châu là tránh nước bảo vật, chính là thượng cổ tránh Thủy Thần thú nội đan, đi qua đặc thù xử lý, bất hủ không thực, nhưng vĩnh cửu sử dụng ."

Dật Trần còn chưa kịp nói chuyện, đã thấy Hóa Nhi tiên tổ khung xương, bởi vì bị lấy đi Nguyên Băng châu mà ảm vang sụp đổ, toàn bộ cung điện là đất rung núi chuyển kịch liệt lắc lư .

Mà lúc này, Dật Trần trên tay bưng lấy Thuần Dương giáp lại toả hào quang mạnh, màu vàng áo giáp che kín tầng tầng lớp lớp ngũ thải quang mang vậy màu vàng kim, cái này lần phiên nhìn như mỏng như cánh ve, nhưng lại không thể phá vỡ, phảng phất hấp thu một loại nào đó linh khí, tại quang mang bên trong lộ ra khí tức cường đại .

"Đây là tiên tổ đem mình còn sót lại một tia ý niệm, rót vào Thuần Dương giáp bên trong, để nó nhận ngài làm chủ . Về sau, ngời tu vi càng cao, Thuần Dương giáp lực lượng phòng ngự lại càng lớn ." Hòa Nhi đi theo giải thích nói .

"Hai thứ này là ta tiên tổ chuộc tội chi vật, ta không có bảo vật gì, trừ đi theo ngài bên ngoài, còn có thể làm liền là giúp ngài kích hoạt Ngũ Hành huyết mạch ."

Dật Trần ngồi dưới đất, Hòa Nhi song chưởng chống đỡ tại hán phía sau lưng, chậm rãi phát lực, từng dòng nước ấm thấm đến Dật Trần thể nội .

Thể nội tự nhiên bài xích cái này khách không mời mà đến , đồng dạng là một cỗ Ngũ Hành Chi Khí từ thể nội tuôn ra, muốn đem ngoại xâm chi địch trục xuất .

Nhưng là, nhiệt lưu bài sơn đảo hải tựa như xâm nhập, khiến cho thể nội Ngũ Hành Chi Khí phản thụ áp chế, dần dần lui trở về . Không chỉ có như thế, từ bên ngoài đến chi khí từng bước chiếm lĩnh phần lớn khu vực, mãnh liệt địa tiến vào thể nội .

Loại này chiến đấu tiến hành một canh giờ, Dật Trần toàn thân đau buốt nhức, mồ hôi thẳng hướng hạ lặn . Hai loại đến từ khác biệt cá thể khí thể, từ tương hỗ bài xích đến bình an vô sự, quá trình này đã để Dật Trần thống khổ vạn phần .

Nhưng tiếp xuống từ bên ngoài đến chi khí lại muốn cưỡng ép cùng Dật Trần thể nội Ngũ Hành Chi Khí dung hợp, điều này càng làm cho Dật Trần khó có thể chịu đựng, huyết mạch tăng vọt, hai loại khí thể tả xung hữu đột, phảng phất muốn đem thân thể xé rách, từng khúc da thịt như là bị kéo đứt, nhào nặn, lại tổ hợp .

Theo loại này cắn xé thôn phệ, Dật Trần liền kinh lịch lấy chết đi sống lại, chậm rãi đối đau đớn đã chết lặng .

Lại chợt phát hiện thể nội không biết lúc nào, không còn xé rách thôn phệ, không còn tả xung hữu đột . Từ bên ngoài đến cùng nguyên bản tồn tại khí thể, đều thuận một cái phương hướng, tuân thủ một loại nào đó quy luật, lẳng lặng địa vận hành .

Lúc này Dật Trần, phảng phất bị rút khô thân thể, toàn thân dùng không ra nửa điểm khí lực, cứ như vậy mềm nhũn tựa ở Hòa Nhi trên người .

"Đế Tôn đại nhân, ta mới vừa rồi giúp ngài kích hoạt Ngũ Hành huyết mạch, nói chính xác còn không tính Ngũ Hành, kim cùng thủy còn có khiếm khuyết, ta chỉ có thể mặc lừa ba loại thuộc tính, khác hai loại thuộc tính ta chỉ có thể giúp ngài kích hoạt một phần nhỏ, cho nên ngài hiện tại tu vi còn dừng lại tại cấp chiến tướng, không thể càng tiến một bước đột phá ." Hòa Nhi có chút áy náy địa nói .

"Cấp chiến tướng?" Dật Trần bị chấn kinh, từ Chiến Đốc lục phẩm đến Chiến Tướng, chỉ dùng một canh giờ .

Dật Trần có chút nghi ngờ lỗ tai của mình, như thế mơ hồ sự tình làm sao lại phát sinh trên người mình .

Tiến vào Huyền Thiên tông đã hơn mấy tháng, mới vừa vận đột phá đến Chiến Đốc lục phẩm, đã thuộc về nghịch thiên cấp bậc .

Hiện tại một canh giờ, liền vượt qua ba cái cấp bậc, mà lại xông phá bình cảnh trực tiếp tiến vào Chiến Tướng cấp bậc,... Cái này cũng quá mơ hồ đi .

Hòa Nhi lại còn nói 'Không thể càng tiến một bước ', không thể không khiến người hoài nghi: "Thế nhưng là, ta hiện tại một chút khí lực cũng không có ."

"Không tệ, ngài Ngũ Hành huyết mạch đã kích hoạt, hiện hữu Ngũ Hành Chi Khí chỉ có thể duy trì huyết mạch vận hành, cũng không có dư thừa, sở dĩ phải cảm thấy người yếu bất lực ."

Hòa Nhi nói ra: "Nhưng là ngài tu vi đúng là Chiến Tướng cấp bậc, đợi ngài sau khi đi ra ngoài , có thể hấp thu càng nhiều Ngũ Hành Chi Khí, liền có thể khôi phục ."

"Đế Tôn đại nhân, không, ta hẳn là xưng ngài là chủ nhân . Vừa rồi ta đã truyền âm cho ngài vị bằng hữu nào, nói cho nàng ngài rất an toàn . Ngài hơi nghỉ ngơi một hồi, chúng ta liền rời đi nơi này ."

"Ta không phải Đế Tôn đại nhân, cũng không phải người chủ nhân ." Dật Trần uốn nắn Hòa Nhi vấn đề xưng hô: "Ta bảo người Hòa Nhi, người gọi ta Dật Trần là được . Còn có, về sau chuyện của ta chính ta làm ."

"Gọi Dật Trần có thể, nhưng ngài vẫn là ta chủ nhân, ta nhiệm vụ liền là phụ tá ngài ." Hòa Nhi thành khẩn nói ra .

Kỳ Lân nhất tộc ưu điểm lớn nhất, liền là đối chủ nhân trung tâm, đến chết cũng không đổi .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: ngũ hành huyết mạch

"Tùy theo người . Ta nghỉ ngơi tốt, lên đi, Phiêu Nhiên còn đang chờ ta đây ." Dật Trần nhớ tới Kim Giáp lúc ấy cũng là dạng này, liền không còn kiên trì, chỉ cần dừng cứ mãi 'Chủ nhân, chủ nhân' gọi bậy là đủ.

Bên hàn đàm, Phiêu Nhiên còn tại đó lẳng chờ đợi, mặc dù lúc trước nghe thấy có âm thanh nói Dật Trần không có việc gì, nhưng liền nói chuyện người đều không có nhìn thấy, càng là không cách nào biết được Dật Trần trước mắt tình huống, trong lòng luôn luôn tâm thần bất định bất an .

Một thiếu nữ, một mình đợi tại dã ngoại hoang vu, mặc dù tu vi không thấp, lại chung quy là cô gái, trong lòng khó tránh khỏi có chút sợ hãi . Cũng không gặp Dật Trần, nàng tình nguyện co ro trốn ở nham thạch bên cạnh, cũng sẽ không tự mình rời đi .

Sợ một khi rời đi, Dật Trần cần trợ giúp thời điểm, mình đừng không lên tay, đem một mình hấn lưu tại trong nguy hiểm .

Trong lòng lo lắng, để cho nàng vượt qua sợ hãi, Phiêu Nhiên hai mắt gắt gao tiếp cận mặt đàm . Hi vọng sau một khắc Dật Trần liền từ trong nước nhảy ra, đi vào bên cạnh mình .

Thẳng đến con mắt chưa, thực sự nhìn không được, mới hơi híp mắt một chút, nhưng lại lập tức hù dọa, lên đây có tinh thần nhìn chăm chú mặt nước .

Đúng lúc này, trong hàn đàm bỗng nhiên sóng lớn cuộn trào mãnh liệt, bọt nước văng khắp nơi, từ gợn sóng bên trong xuyên ra hai cái bóng người, rơi vào bờ đàm trên mặt đất .

"Dật Trần ——" Phiêu Nhiên như gió địa bay lượn mà tới, đem Dật Trần ôm vào trong ngực, gấp hấn một bộ sức cùng lực kiệt bộ dáng, khăn trương đến nước mắt đều chảy ra .

"Ta không sao, ngồi xuống lập tức tốt." Nhìn thấy Phiêu Nhiên chân tình bộc lộ, Dật Trần cảm thấy trong lòng ừ ừ ấm, giống như lại có chút khí lực, liền nhớ tới bên cạnh còn có một cái: "Đây là Hòa Nhi huynh đệ, đây là Phiêu Nhiên ."

"Chủ ... Dật Trần, người vẫn là trước khôi phục thể lực đi ." Cùng Phiêu Nhiên ánh mắt tiếp xúc thời điểm, Hòa Nhi thoáng giật mình một chút, nhưng hấn cũng không nói gì thêm .

Dật Trần tại bên hàn đàm một chỗ trong rừng cây tọa hạ , dựa theo mình luyện tập qua thổ mộc kim ba quyết, dẫn Ngũ Hành Chi Khí tiến hành tu luyện .

Hòa Nhi thì tại chung quanh dò xét, bảo đảm Dật Trần sẽ không ở tu luyện thời điểm bị quấy rầy .

Chốc lát sau, sự tình kỳ dị xuất hiện, Dật Trần thể nội giống như có một cái vòng xoáy khổng lồ, đem chung quanh thân thể Ngũ Hành Chi Khí đều hút vào .

Rừng cây phụ cận không trung dần dần hình thành từng đầu mắt trần có thể thấy, vàng lục đỏ ba loại nhan sắc tạo thành khí lưu, rót thành từng cái vòng tròn, tụ tập tại Dật Trần đỉnh đầu, liên tục không ngừng địa tiến vào thể nội .

Loại cảm giác này, Dật Trần tại Thiên La sơn mạch chỗ sâu từ Chiến Sư cửu phẩm đột phá đến Chiến Đốc lúc từng có qua, nhưng lúc ấy vẫn vẹn tiếp tục một khắc thời gian .

Nhưng bây giờ rờn rã một canh giờ trôi qua, phảng phất mới là vừa mới bắt đầu, thể nội dung lượng tựa hồ càng lúc càng lớn, từ bên ngoài hút vào Ngũ Hành Chi Khí như trâu đất xuống biển, lặng lẽ địa biến mất không còn tăm tích .

Phiêu Nhiên đột nhiên cảm thấy trong lòng có một tia rung động, phảng phất huyết mạch chỗ sâu bị cái gì kích thích một chút, rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh .

Hòa Nhi thì tại một bên lẳng lặng chờ đợi . Bất tri bất giác đã là ba canh giờ đi qua, trời đều nhanh đen, Dật Trần rốt cục tại hết dài một tiếng bên trong dừng lại, giờ phút này hấn cảm thấy toàn thân tràn ngập lực lượng .

Huyết mạch này bị kích hoạt về sau, có thể dung nạp cùng hấp thu Ngũ Hành Chi Khí so trước kia thêm ra mấy chục lần .

Hoa ——

Răng rắc ——

Dật Trần tùy ý một chương phát ra, dù cho trời tối cũng là thỉnh thoảng có thể thấy được, một cổ vàng lục đỏ tam sắc tạo thành quang mạng bắn thẳng đến

mà ra, hai mươi mét bên ngoài hai khóa to cỡ miệng chén gỗ chắc tạc cây úng thanh mà đứt .

Hơi lệch mấy cây cây giống như bị cuồng phong lướt qua, lung lay phân hướng hai bên . Trên mặt đất cát bụi đá vụn càng là ly khai mặt đất, biến thành hình vòng xoáy một mảnh sương mù mai, lập tức hóa thành một đầu Ô Long gào thét mà đi, nện đến ven đường ngăn cản cây cối phanh phanh vang lên .

"Thật là lợi hại! Dật Trần, ngươi bây giờ cái gì cấp bậc? Hẳn là cao hơn ta nhiều." Phiêu Nhiên một mặt kinh ngạc, không thể tin nhìn lấy Dật Trần .

Mấy canh giờ trước, Dật Trần bắt quả mồi Chiến Đốc lục phẩm, đây là hấn tại Phiêu Nhiên trước mặt không giữ lại chút nào tu vi, nếu không thường nhân chỉ biết là hấn là tứ phẩm mà thôi .

Cái này nhìn như nhẹ nhàng một chương, có thể có uy lực như thế, Phiêu Nhiên biết rõ mình là làm không được, trước đó Dật Trần cũng đồng dạng làm không được .

Bị Thứ Bối Ma Ngạc làm cho từ thác nước rơi xuống hàn đàm, đi ra làm sao lại trở nên tu vi cao thâm mạt trắc .

"Là Hỏa Nhi giúp ta kích hoạt huyết mạch, ta mới có thể đột phá, hẳn là không sai biệt lắm là cấp chiến tướng đi." Dật Trần khẽ cười nói, đồng thời cảm kích nhìn Hỏa Nhi một chút .

"Chiến Tướng? Ngươi bây giờ là cấp chiến tướng cao thủ?" Phiêu Nhiên đầu tiên là sững sờ, lập tức kích động đến khuôn mặt đỏ bừng, hung hăng xoa xoa hai tay, bỗng nhiên lại xoa bóp nắm đấm .

Chỉ là nửa ngày thời gian, Dật Trần liền từ Chiến Đốc lột xác thành Chiến Tướng, mặc dù cao hơn mình rất nhiều, nhưng Phiêu Nhiên y nguyên vì Dật Trần cảm thấy cao hứng .

"Nếu như ngươi có thể đi vào một bước thuần thực không chế Ngũ Hành Chi Khí, để hấp thu Ngũ Hành Chi Khí toàn bộ chuyển hóa làm chiến khí, liền có thể tại vốn có tu vi trên cơ sở gia tăng hai phẩm lực công kích . Đây chính là Ngũ Hành huyết mạch kích hoạt về sau, trước mắt vì ngươi mang đến chỗ tốt ."

Hỏa Nhi ở một bên nói ra: "Nhưng là, ngươi về sau mỗi lần đột phá tấn thăng cần thiết năng lượng, muốn vượt qua trước kia rất nhiều lần . Nói cách khác, thực lực ngươi có thể vượt cấp đánh bại cường thủ, nhưng tu vi tốc độ tăng lên sẽ hơi chậm, trừ phi ngươi có đầy đủ tu luyện tài nguyên ."

"Nào tu luyện tài nguyên?" Dật Trần giật mình, hỏi.

"Tỉ như, các loại thiên tài địa bảo, thực vật tinh hoa, đan dược ..." Hỏa Nhi bấm tay đếm, chùng loại phong phú . "Về sau Hỏa Nhi có thể đi thu thập một số, tạo điều kiện cho ngươi sử dụng ."

"Ngươi biết nơi nào có Vô Diệp Thạch văn hoa sao?" Dật Trần chợt nhớ tới Kim Giáp đều chưa từng nghe qua danh tự, nhưng Kỳ Lân là Thần thú chi vương, liền thử hỏi một chút nhìn .

"Vô Diệp Thạch văn hoa, chưa thấy qua . Nghe các trưởng bối nói qua, khả năng xuất từ Simao núi một vùng, thuộc về địa bảo nhưng không thuộc về tu luyện tài nguyên . " Hỏa Nhi nghĩ một lát hồi đáp .

"Ta cần Vô Diệp Thạch văn hoa, ngươi có thể hay không nghĩ biện pháp tìm tới?" Dật Trần muốn đem Hỏa Nhi đi, tại Huyền Thiên tông mình hẳn là có thể đủ ứng phó, cũng không cần Hỏa Nhi hỗ trợ .

Rất nhiều chuyện chỉ có mình trải qua, mới có thể trưởng thành . Nếu như một mực dựa vào người khác bảo hộ, mãi mãi xa cũng sẽ không lớn lên .

"Tốt, ta trước hướng Simao núi phương hướng tìm kiếm, bất quá có thể muốn tốn hao không ít thời gian ." Có thể vì Dật Trần làm chút gì, là Hỏa Nhi phi thường vui lòng sự tình: "Vậy ta lập tức liền xuất phát ."

"Chờ một chút, ngươi không phải biết bay à, đem hai ta trước đưa về tông môn ." Ban ngày đi ra du sơn ngoạn thủy là một kiện chuyện tốt, ban đêm một mảnh đen nhánh, thế nhưng là quái dọa người, vẫn là trở về an toàn .

Dật Trần trước đưa Phiêu Nhiên trở về, lại trở lại Dật phủ, Hỏa Nhi lúc gần đi giao cho hấn một khối ngọc phù, lúc khẩn cấp bóp nát nó có thể thông tri Hỏa Nhi .

Gặp người hầu Trương bá đã nghỉ ngơi, Dật Trần không có gọi hấn, mình thu thập một chút sau cảm thấy rất mệt, liền ngã xuống giường ngủ .

"Bành bành bành ..."

"Đại ca, đại ca ."

Một tràng tiếng gõ cửa đem Dật Trần bừng tỉnh . Trương bá đã mở cửa, Diệp Long mang theo mấy cái huynh đệ điên xông vào viện tử .

"Làm sao?" Dật Trần hất lên quần áo, xoa xoa nhập nhèm con mắt, có chút mờ mịt nói ra .

"Đại ca, không tốt ." Diệp Long thờ hồng học nói: "Cổ Văn sư huynh bị 'Tiêm Phong đường' người đã thương, Vương Phong sư huynh chính mang theo các huynh đệ đi qua, sợ là phải ăn thiệt thòi ."

"Đi bao lâu thời gian?" Dật Trần tranh thủ thời gian mặc quần áo tử tế, sau đó lấy ra hai khóa được hoàn nói ra: "Người lập tức đem cái này hai khóa được hoàn đưa cho Cổ Vân, ta cái này đi."

Huyền Thiên tông nội môn, Vũ Văn phủ đại viện.

Vừa mới kinh lịch một trận ngắn ngủi mà chiến đấu kịch liệt, song phương giao chiến vì 'Tiêm Phong đường' cùng 'Dật minh', kết quả 'Tiêm Phong đường' đại hoạch toàn thắng.

"Ha ha, các huynh đệ, đám này không biết tốt xấu hỗn đản trời tốt rồi. Đợi lát nữa để bọn hán tận mắt nhìn, cái kia câu thí minh chủ là thế nào tại lão tử dưới chân quý xuống đất cầu xin tha thứ."

Một vị thân mang áo bào trắng, thân hình cao lớn, sắc mặt trắng nõn thanh niên, đang ngồi ở đại sảnh bên cạnh bàn. Vênh lên chân bắt chéo, một tay bưng lấy bình trà nhỏ, nhẹ nhàng địa xuýt một miệng trà, dùng đến ý ánh mắt quét một chút công.

Người này là Tiêm Phong đường chủ Vũ Văn Phong chi đệ, Chiến Đốc thất phẩm Vũ Văn Hạo.

Công là Vương Phong mấy người hơn mười vị 'Dật minh' thành viên, mỗi người bên cạnh đều có so với chính mình tu vi cao 'Tiêm Phong đường' thành viên tạm giam.

Vương Phong sáng sớm nghe nói Cổ Vân tới hôm qua bị 'Tiêm Phong đường' người đánh, liền dẫn một làm huynh đệ đến đây, mới tiến cửa sân liền bị phục kích, song phương ra tay đánh nhau.

Tiếc rằng Vũ Văn Hạo đã sớm chuẩn bị, mở ra lưới lớn chỉ chờ Dật minh đến chui. Cho nên không cần một lát, Vương Phong đám người toàn bộ bị bắt.

"Dật minh, cái quái gì? Đừng tưởng rằng Dật Trần tiểu tử kia đến cái ngoại môn thứ nhất, liền không có nhiều lên. Cùng hán đằng sau lẫn lộn, đến lúc đó làm sao chết cũng không biết."

Vũ Văn Hạo lấy một loại người thẳng tư thái, xem thường ánh mắt, thượng vị giả ngữ khí giáo huấn những này 'Tù binh':

"Các người mười mấy người trong nháy mắt liền biến thành dạng này, vì cái gì? Đây chính là thực lực, hiểu không? Chỉ bằng Dật Trần cái kia không biết trời cao đất rộng tiểu tử ngốc, lại dám quân chúng ta 'Tiêm Phong đường' sự tình, đơn giản chán sống. Ta chính là đem các người cả đám đều đánh cho tàn phế, cũng không ai cho các người ra mặt."

"Nhưng là bản thiếu gia có đức hiếu sinh, có thể cho các người một cái cơ hội, nếu như ai nguyện ý thoát ly 'Dật minh', gia nhập 'Tiêm Phong đường', ta sẽ cân nhắc buông tha hán."

"Nếu không không ai có thể hoàn toàn chính chính đi ra cái này đại viện, ít nhất phải lưu lại cho ta chút gì, tí như ngón tay, ngón chân, hoặc là phế bỏ tu vi..."

"Có gan liền giết chúng ta, có dám hay không? Lão tử nếu là một chút nhú mảy, liền không gọi Vương Phong."

Vương Phong mặc dù vừa đột phá tới Ngũ phẩm, nhưng bị Kỳ Hồ ở một bên mắt lom lom áp chế, phi thường khó chịu, thế là chửi ầm lên:

"Vũ Văn Hạo, người cái này hỗn đản, thả bọn họ, muốn làm sao chơi hướng ta tới. Gia gia không sợ người! Nhưng là người nếu dám đụng đến ta các huynh đệ một chút, ta đại ca nhất định sẽ làm cho người bị chết rất khó coi."

Vương Phong khó chịu nguyên nhân, không phải là bị Vũ Văn Hạo bắt lấy, mà là mình quá mức lỗ mãng, biết rõ không địch lại lại vẫn đem các huynh đệ đưa vào hiểm cảnh.

Vạn nhất cái này mười cái huynh đệ ra chút gì sai lầm, không chỉ có không còn mặt mũi đối đại ca, liền ngay cả mình nội tâm đều không thể tha thứ mình.

Cho nên, hán cố ý cãi lộn, chọc giận Vũ Văn Hạo, đem lửa giận phát tiết tới, để tránh các huynh đệ chịu khổ.

"Há, người là Vương Phong, Dật Trần hảo huynh đệ. Rất tốt, ta thích." Vũ Văn Hạo cười gằn, sau đó phân phó một tiếng: "Kỳ Hồ, cho hán gần gần cột, để hán thư thân một chút."

"Vâng." Kỳ Hồ ứng một tiếng, nhắc ngang thiết thương, đối Vương Phong phía sau lưng hung hăng vỗ xuống.

Chương 55: Dũng giả không sợ

"Ba —— "

Lần này rần rần chắc chắc địa đập vào Vương Phong trên lưng, thẳng đem Vương Phong đánh ra xa bốn, năm mét, phốc một ngụm máu tươi phun ra, trên không trung tán ra, hình thành một đoàn huyết vụ, lập tức cả người nằm rạp trên mặt đất .

"Kỳ Hổ, vương bát đần, ta sẽ không bỏ qua ngươi ." Vương Phong cắn răng nghiêng lợi nói, lại phun một ngụm máu tươi, ngất đi .

"Tốt, còn có ai không phục?" Kỳ Hổ ngheh đầu, giống như là đắc thắng trở về tướng quân, vênh vang đắc ý .

"Ta không phục! Có loại thả ta ra, lại đánh một lần ."

"Ta cũng không phục!"

...

"Kỳ Hổ, nghe thấy sao? Ai không phục, đem hán đánh tới phục tùng mới thôi, xem bọn hán xương cốt cứng đến bao nhiêu ." Vũ Văn Hạo then quá hoá giận, dần dần mất đi kiên nhẫn .

Hắn lúc đầu muốn cho Dật mình thành viên đầu hàng, sau đó lại khai trừ, dùng cái này đến nhục nhã bọn hán, nhưng không có một cái nguyện ý đầu nhập vào Tiêm Phong đường, hắn rốt cục bộc lộ ra tàn bạo bản tính, phải dùng vũ lực đến tàn phá những người này .

"Tốt đây này." Kỳ Hổ tuân lệnh, đem thiết thương hướng bên cạnh trên mặt đất cắm xuống, vén lên tay áo, nhắm ngay Dật mình thành viên, hoặc là liền là bóp bẹp địa bạt tai, hoặc là liền là dùng chân đạp .

Vũ Văn Hạo hài lòng nghe, neho mắt lại hưởng thụ lấy .

Ngay vào lúc này, một bóng người bay tới, Kỳ Hổ tránh tránh không kịp, đụng vào ngực .

"Ai?" Kỳ Hổ bị đụng ngã trên mặt đất, giận dữ, bắt lại người liền đánh . Đã thấy lại có mấy người hướng hán bay nhào mà đến, Kỳ Hổ kinh hãi bận bịu từ dưới đất bò dậy .

Đặt chân chưa ổn, liền bị làm ngực một cước, cả người bay ngược mấy mét đâm vào trên tường, mềm nhũn ngã xuống, máu tươi cuồn cuộn phun .

Lúc trước đụng vào Kỳ Hổ người, là bị Dật Trần ném ra Tiêm Phong đường thành viên, cái kia làm ngực một cước lại là Dật Trần đưa cho hắn .

"Người nào? Ngươi dám ..." Bị này biến cố, Vũ Văn Hạo từ trên ghế bắn lên, đã thấy Dật Trần chính đem Tiêm Phong đường các thành viên đánh cho ngã trái ngã phải .

Trong lòng hoảng hốt, vội vàng kêu lên: "Ngăn hán lại cho ta!"

Nhưng những người này ở đâu là Dật Trần đối thủ, chỉ chốc lát sau, tiến lên hơn hai mươi người liền bị Dật Trần ba lần năm đi hai, toàn bộ đổ nhào trên mặt đất, một mảnh quỷ khóc sói gào .

Sau đó chạy đến Dật mình thành viên vội vàng đi cho Vương Phong bọn hán giải khai dây thừng, cũng cùng còn thừa Tiêm Phong đường thành viên đánh nhau .

Mặc dù Dật mình thành viên cá nhân tu vi hơi thấp tại đối phương, nhưng ở Dật Trần dẫn đầu dưới, mọi người đồng tâm hiệp lực, lại ghen đầy bụng tức giận, bạo phát đi ra khí thế cùng uy lực ngược lại vượt qua Tiêm Phong đường thành viên .

Một đám người hỗn chiến với nhau, thật đúng là phân không ra cái cao thấp, thậm chí Dật mình còn chiếm một số ưu thế .

Vũ Văn Hạo gặp Dật Trần thế tới hung mãnh, trong lòng rụt rè, từ trên người móc ra truyền tin ngọc, âm thầm bóp nát, cũng co cẳng muốn trốn .

"Chạy đi đâu!" Vũ Văn Hạo vừa bước ra hai bước, liền bị Dật Trần đuổi tới, đứng ngay vào mặt liền là một quyền, chỉ đánh cho mặt mũi tràn đầy giồng bông hoa, tiên diễm chói mắt .

Tiếp lấy một cước đá vào trên đan điền, tiết hán nguyên khí, Vũ Văn Hạo Chiến Đốc thất phẩm tu vi như vậy kết thúc .

"Dừng tay!"

Dật Trần đánh thẳng đến lửa cháy, lại nghe một tiếng quát lớn, lập tức một cái to bằng cái bát nắm đám chạm mặt tới .

Dật Trần buông xuống Vũ Văn Hạo, lui lại một bước tránh đi đến quyền, gặp trước mặt đứng đầy một vị thân mang áo bào tím, đáng đáp cùng Vũ Văn Hạo gối nhau, chừng ba mươi tuổi khôi ngô trắng hán, nhất định là Vũ Văn Phong không thể nghi ngờ .

"Dám làm tổn thương ta đệ đệ, đơn giản muốn chết ." Vũ Văn Phong gặp Vũ Văn Hạo đã bị thương nặng, hận là khoe mắt, nổi giận gầm lên một tiếng, lại là một quyền công tới .

Vừa rồi Vũ Văn Hạo bóp nát truyền tin ngọc, chính là vì mời ra ca ca Vũ Văn Phong, hẳn cùng Dật Trần giao thủ qua, biết rõ mình không địch lại, chỉ có xin Vũ Văn Phong xuất thủ, đây cũng là Vũ Văn Hạo có can đảm hoành hành bá đạo chủ yếu ý vào .

Vũ Văn Phong chính là Chiến Tướng nhất phẩm tu vi, hưởng thụ hạch tâm đệ tử đãi ngộ, sở học công pháp chiến kỹ ít nhất là Huyền giai trung phẩm, thậm chí Huyền giai thượng phẩm .

Trong con giận dữ, chiến khí đại thịnh, nhìn như bình thường một quyền, lại ẩn chứa Huyền giai thượng phẩm chiến kỹ, uy lực không thể coi thường .

Thấy đối phương chỉ bắt quá Chiến Đốc bát phẩm tu vi, mình sử xuất cao cấp như vậy chiến kỹ, chỉ sợ bị người khác chê cười, có thể nghĩ đến Dật Trần thương đệ đệ mình, liền rút cuộc chú ý không cho phép nhiều, trước cầm xuống rồi nói sau .

Mãnh Hổ Quyền ——

Vũ Văn Phong nguyên bản trắng nõn trên mặt, giờ phút này trở nên đỏ bừng, mãnh liệt chiến khí tăng vọt mà ra, từ cánh tay tới tay cánh tay cho đến nắm đấm, trong nháy mắt nở lớn gấp đôi, tăng một màu vàng khí thế, hướng ra phía ngoài khuếch tán, mơ hồ nghe thấy tất ba thanh âm .

Cực đại nắm đấm như mãnh hổ hạ sơn, theo gió âm thanh gào thét mà tới .

Phích lịch quyền ——

Dật Trần biết Vũ Văn Phong là Tướng cấp nhất phẩm, cùng mình cùng cấp bậc, nhưng đối phương tiến vào Tướng cấp đã có thời gian một năm, hiện tại đã là tiếp cận Nhị phẩm, mà lại thi triển chiến kỹ cũng là phi thường thuần thực .

Theo lẽ thường là không nên ngạnh bính, thế nhưng là, Dật Trần vừa mới kích hoạt Ngũ Hành huyết mạch, đột phá Tướng cấp về sau còn chưa trải qua một trận chiến, liền muốn kiểm nghiệm một chút thành quả .

Thế là, đem Ngũ Hành Chi Khí ngưng tụ tại quyền, sử xuất tám thành công lực, đồng thời thi triển Huyền giai thượng phẩm chiến kỹ phích lịch quyền, đón đối phương đến quyền, một kích mà ra .

"Đi chết đi!" Vũ Văn Phong trên mặt hiện ra một vòng cười lạnh, âm thầm đắc ý, nguyên lai tưởng rằng Dật Trần sẽ né tránh né tránh, nhưng không ngờ hẳn lại dám ngạnh kháng, muốn đến tiêu tử này vẫn là không biết đến chân chính chiến kỹ .

Cũng tốt, để người dùng cái mạng này tới gặp biết cao cấp chiến kỹ uy lực đi. Thế là, ác niệm nhất thời, thôi động toàn thân chiến khí tụ tập ở quyền, hướng Dật Trần phát ra một kích trí mạng .

Cũng chính là Vũ Văn Phong, ý vào hạch tâm đệ tử thân phận, cùng phía sau mình bối cảnh, có can đảm vừa ra tay liền là ngoan chiêu .

Huyền Thiên tông đệ tử, cùng đồng môn luận bàn, dù là có thù, trừ phi ký sinh tử văn thư bên trên khoai ý dài, nếu không tuyệt không dám tùy tiện sử xuất trí mạng sát chiêu .

Bành ——

Một tiếng vang trầm truyền ra, hai bên giao chiến tu vi thấp hơn Chiến Đốc Ngũ phẩm, đều bị chấn động đến đầu đau muốn nứt, trong lồng ngực huyết dịch sôi trào, vội vàng dừng tay ngưng chiến, trốn đến một bên ngồi xuống điều tức .

Mà đang chiến đấu hai vị giờ phút này đã phân ra thắng bại, Dật Trần y nguyên đứng tại chỗ cũ không nhúc nhích tí nào, Vũ Văn Phong lại lui ra phía sau đến mấy mét xa, hai mắt nhìn chăm chăm sưng đỏ nắm tay phải, trên mặt lộ ra không thể tin thần thái .

Làm sao có thể? Trong chớp nhoáng này biến cố làm Vũ Văn Phong chưa tỉnh hồn, rõ ràng chỉ có Đốc cấp bát phẩm tu vi, làm sao lại tại Huyền giai thượng phẩm chiến kỹ phía dưới hoàn hảo không chút tổn hại, ngược lại là chính mình cái này Tướng cấp ăn thiệt thòi .

Quá bất khả tư nghị, Vũ Văn Phong trong đầu hiện lên một tia hoảng sợ . Bình thường tới nói, lúc này biết đối phương không phải thiện tới bối phận, sáng suốt một điểm nên buông tay ngưng chiến .

Nhưng Vũ Văn Phong không nguyện ý, đầu tiên là tuyệt đối tin tưởng mình thực lực, đối phương vừa rồi chỉ là may mắn, hoặc là hẳn đã thụ nội thương còn nữa người này thương đệ đệ, nhất định phải có cái kết .

Đường đường nội môn hạch tâm đệ tử, làm sao lại sợ mới vừa vào nội môn không lâu một cái mười sáu mười bảy tuổi cái rắm hài, truyền đi mặt mũi ở đâu .

Đặc biệt là qua mấy chục chiêu về sau, Vũ Văn Phong lại phát hiện Dật Trần cũng không có tại mình bỏ trốn án thế công trước mặt rút rè, ngược lại là

tinh thần sung mãn tinh lực dồi dào .

Nhưng Vũ Văn Phong tin tưởng, chỉ cần mình sử xuất sát chiêu chân chính, Dật Trần nhất định chống đỡ không được .

Cho nên, Vũ Văn Phong tập hợp lại, lần nữa ngưng tụ chiến khí quán thấu đến quyền phong, một chiêu hổ đói vồ mồi lực đạt thiên quân, tăng thêm thân cao khỏe mạnh cường tráng càng là uy thế bức người, cùng lúc trước một quyền lại có khác nhau, lần này không còn là thăm dò, mà là đem Huyền giai thượng phẩm chiến kỹ hoàn toàn phát huy ra .

Mạnh mẽ lực đạo cùng hùng hậu chiến khí, lại như Thái Sơn áp đỉnh khí thế như hồng, Dật Trần tương đối nhỏ yếu thân thể, tại Vũ Văn Phong trong mắt chỉ là một cái nhỏ yếu tồn tại, mặc dù có thể kiên trì đến bây giờ, nhưng dù sao thân đơn lực mỏng, sử toàn lực ngạnh binh về sau, nhất định là tiêu hao quá độ, đã là nó mạnh hết đà .

Vũ Văn Phong vốn là ngao khí, hấn nhìn như vậy thấp Dật Trần tự nhiên cũng có đạo lý .

Một cái mười sáu mười bảy tuổi hài tử có thể đi vào Huyền Thiên tông nội môn, đã là trời đại tạo hóa, coi như cố gắng nữa lại có thiên phú cũng không có khả năng đạt tới cấp chiến tướng .

Mà lấy Vũ Văn Phong thực lực Tướng cấp phía dưới đối thủ, căn bản không có uy hiếp . Liền là đồng cấp đối thủ, cũng là khó mà cùng hấn tranh phong .

Vũ Văn Phong tu võ tư chất không tệ đầu não rất linh hoạt, hấn có thể nghĩ tới những thứ này cũng thuộc về bình thường .

Không chỉ có là hấn, liền ngay cả bên cạnh Tiêm Phong đường các thành viên, cũng đều tính toán Dật Trần còn có thể chèo chống mấy chiêu .

Tiểu tử này xác thực lợi hại, nhưng ở đường chủ Vũ Văn Phong trước mặt, chỉ có cam bái hạ phong dập đầu cầu xin tha thứ hạ tràng .

Nhưng mọi thứ đều có ngoại lệ, Dật Trần liền là ngoại lệ, vẫn là loại kia đặc biệt không hợp thói thường ngoại lệ, đã là Ngũ Hành chi thể lại tu luyện 'Đại Ngũ Hành quyết', trọng yếu là Ngũ Hành huyết mạch cũng bị kích hoạt .

Những này chung vào một chỗ liền biến thành không bình thường, thậm chí là cực độ không bình thường .

Vũ Văn Phong nóng lòng thông qua một quyền này đến vì chính mình chính danh, nếu như Dật Trần bởi vậy mất mạng, hấn cũng có biện pháp đào thoát tông môn trừng phạt .

Vũ Văn Phong phi thường có tự tin, cũng nghĩ đến rất nhiều, nhưng chính là không nghĩ tới mình thất bại .

Dật Trần thế nhưng là không nghĩ nhiều như vậy, gặp Vũ Văn Phong cái kia to bằng cái bát nắm đầm từ trên hướng xuống, đánh tới hướng mình thời điểm, hừ lạnh một tiếng, thân thể một áp chế, hướng về phía trước bước ra một bước, trực tiếp một quyền đảo hướng đối phương ngực .

Huyền bước Lãng Phong bộ pháp hạng gì tinh diệu, hướng hồ Vũ Văn Phong căn bản sẽ không nghĩ đến Dật Trần thế mà lại thi triển Huyền giai thượng phẩm công pháp .

Tri kỷ mà không biết kia, để Vũ Văn Phong tại tự ngao đồng thời, cũng khiến cho mình lâm vào trong nguy cơ .

Vũ Văn Phong nắm đầm lại thất bại, Dật Trần một quyền này lại đánh thẳng Hướng Vũ văn phong ngực, một quyền này tốc độ góc độ vừa đúng, để hấn tránh cũng không thể tránh .

Mất thấy Vũ Văn Phong sắp bị thương nặng, ngoài ý muốn phát sinh ...

Dật Trần nắm đầm vừa mới đụng phải Vũ Văn Phong ngực thời điểm, cũng cảm giác Vũ Văn Phong thân thể bỗng nhiên sau này lướt tới, nắm đầm căn bản không ăn lực, đồng thời mình vai lại bị một cổ cường đại lực lượng đánh trúng, tiếp lấy thân thể liền hướng bên bay ra ngoài .

Dật Trần vai tê dại một hồi, người cũng thất tha thất thểu thật vất vả mới đứng vững thân thể .

Biến cố này tới đột nhiên, ở đây tất cả mọi người không có thấy rõ ràng .

Mặc dù cũng không nhận được bao lớn tổn thương, nhưng Dật Trần trong lòng vẫn là thăm giạt mình, có thể vô thanh vô tức từ trong tay mình cứu Vũ Văn Phong, nhất định so với chính mình thực lực mạnh lên rất nhiều .

Quay đầu lại xem xét, nguyên lai Vũ Văn Phong đứng thẳng địa phương, thỉnh thoảng đứng thẳng một cái thân ảnh gầy nhỏ, chính là nội môn Trâu trưởng lão .

Trâu trưởng lão tại đây ra Vũ Văn Phong thời điểm, còn thuận tiện đánh Dật Trần một chưởng .

"Dật Trần, dừng tay!" Trâu trưởng lão quát: "Người dẫn người đến Vũ Văn phủ quấy rối, còn nặng thương đồng môn đệ tử, ý muốn như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Che chở

Tốt một cái Trâu trưởng lão, hai lần từ Dật Trần thủ hạ cứu ra Vũ Văn huynh đệ, mà lại trắng trợn che chở bọn hắn .

Dật Trần mặc dù tức giận không thôi, thật nghĩ nhào tới cùng Trâu trưởng lão xé đánh một phen, nhưng là trong lòng coi như tỉnh táo .

Hắn cảm thấy Trâu trưởng lão cùng Vũ Văn huynh đệ nhất định có không tầm thường quan hệ, nếu không, không có khả năng hai lần phát sinh đồng dạng sự tình .

Lúc này Dật minh cùng Tiêm Phong đường thành viên đều đã đình chỉ chiến đấu, phân biệt đứng tại Dật Trần cùng Vũ Văn Phong phụ cận, trong đó Vương Phong, Kỳ Hồ cùng Vũ Văn Hạo ba người thương tương đối nặng, bị riêng phần mình huynh đệ đỡ lấy .

Song phương đều muốn nhìn một chút Trâu trưởng lão xử lý như thế nào chuyện này, đặc biệt là Dật minh thành viên, biết Trâu trưởng lão sẽ thiên vị Tiêm Phong đường, không biết hôm nay lại sẽ làm ra như thế nào bất lợi cho Dật minh sự tình .

"Trâu trưởng lão, đây là ta cùng Vũ Văn huynh đệ sự tình, chuyện không liên quan ngươi . Ngươi một mực nhằm vào ta, đến cùng là vì cái gì?" Dật Trần hỏi ngược lại .

"Hắc hắc hắc, ngươi còn không biết xấu hổ hỏi ta, ngươi cũng không nghĩ một chút, làm sao mỗi lần đều có ngươi ."

Trâu trưởng lão thâm trầm nói: "Lần trước ta đã không so đo với ngươi, lần này ngươi hết lần này tới lần khác không có mắt lại đụng vào trong tay của ta, ta nhất định phải đem ngươi bắt được hình viện tiếp nhận xử phạt ."

"Hừ, là mỗi lần Vũ Văn huynh đệ gặp nguy hiểm, ngươi liền đứng ra a?" Dật Trần cũng là một mặt cười lạnh: "Ngươi cái này nội môn trưởng lão chỉ là vì Vũ Văn huynh đệ hai cái phục vụ, hôm nay ta sẽ không đi theo ngươi hình viện ."

Lần trước cũng là nói như vậy, nhưng Dật Trần biết, đó là Trâu trưởng lão dùng để hù dọa người, hoặc là đem mình mang đi ra ngoài, tìm nơi yên tĩnh, đủ kiểu tàn phá nhục nhã mà thôi .

Mà lại một khi mình rời đi, huynh đệ kia nhóm tất nhiên nhận Tiêm Phong đường thành viên tra tấn . Tiêm Phong đường các đệ tử, vì cho Vũ Văn Hạo báo thù, nhưng thật ra là nịnh nọt Vũ Văn Phong, nhất định sẽ đem oán khí đều rơi tại Vương Phong trên người bọn họ .

"Vậy nhưng không phải do ngươi, theo ta đi!" Trâu trưởng lão lời còn chưa dứt, liền đưa tay hướng Dật Trần Chop tới .

Cái tay kia gầy còm giống như cành khô, lại như là trên thi thể bị phơi khô móng vuốt, lẳng không cứ như vậy duỗi ra, sau đó năm ngón tay tách ra thành trào hình, xương cốt cơ hồ đem tầng kia nhiều nếp nhăn lần da cho nứt vỡ .

Năm cái đầu ngón tay càng lộ vẻ dài nhỏ, nhưng phía trên lại tản mát ra tầng một vàng nhan sắc chiến khí, thông qua ngón tay bắn ra năm đạo lưu quang, đem Dật Trần vị trí khóa chặt .

Trâu trưởng lão chính là Chiến Tướng tứ phẩm tu vi, cao hơn Dật Trần ra một mảng lớn .

Một trào này trực chỉ Dật Trần vai xương quai xanh, chuẩn bị đem Dật Trần nhục nhã một phen, hắn căn bản là không có nghĩ đến thật nếu để cho Dật Trần đi hình viện .

Lần trước Dật Trần cùng Cổ Vân sự tình, hắn cũng không dám lên báo hình viện, nhưng vẫn là bị đại trưởng lão quở trách qua .

Trâu trưởng lão trong lòng suy nghĩ, cùng Dật Trần suy đoán không khác nhiều, tìm một cái cớ, cho Dật Trần cài lên cái tội danh, sau đó tiến hành trọng thương .

Mặc dù hắn không dám muốn Dật Trần tính mệnh, nhưng trọng thương thậm chí phế bỏ tu vi vẫn là có thể cân nhắc, dạng này thì tương đương với cho Dật Trần phán tử hình .

Dật Trần đương nhiên không nguyện ý tùy tiện đi vào khuôn khổ, biết rõ ngạnh kháng khẳng định không phải Trâu trưởng lão đối thủ, nhưng hôm nay cho dù đánh với hắn một trận, coi như chiến tử, cũng quyết sẽ không vứt xuống huynh đệ mình đào tẩu .

Thế là tới mượn Ngũ Hành Chi Khí, ẩn nấp thân hình . Đợi Trâu trưởng lão một trào rơi xuống thời khắc, thì triển huyền bước Lăng Phong bộ pháp, quần

đến Trâu trưởng lão sau lưng, đẩy ra một chương .

Trâu trưởng lão đột nhiên phát hiện Dật Trần đã không thấy, thăm kêu không tốt, vội vàng thu tay lại, lại nghe được ——

A ~~~~

Một tiếng hét thảm, Vũ Văn Phong bị Dật Trần một chương đánh trúng, cả người như điều đứt dây bay ra, đâm vào một cái Tiêm Phong đường thành viên trên người, cuối cùng dừng lại, nhưng máu tươi lại ngăn không được địa phun ra, điểm điểm huyết hoa mạn thiên phi vũ .

Vừa rồi Dật Trần một chương kia, cũng không phải là nhằm vào Trâu trưởng lão, bởi vì hắn biết mình liền xem như đánh lén, cũng nhất định không thể một kích phải trúng, cho nên vẫn là trước hết để cho Vũ Văn Phong ném chút khổ sở, cũng coi như cho các huynh đệ báo thù .

Nhưng là một chương này lại kích thích Trâu trưởng lão càng giận dữ hơn lửa, khô khan trên mặt chen không ra một điểm biểu lộ, chỉ nhìn nhìn thấy cả khuôn mặt là ô đến phát tím, đều là bị Dật Trần khí .

Một cái người ở bên ngoài xem ra, tu vi bất quá là Chiến Đốc cấp nội môn đệ tử, từ Chiến Tướng tứ phẩm nội môn trưởng lão không coi vào đâu, vẫn là bị trưởng lão lúc công kích đối, né qua công kích đồng thời còn có thể xuất thủ, đem trưởng lão muốn bảo vệ người đánh cho trọng thương .

Cứ việc chỉ là Trâu trưởng lão nhất thời chủ quan, lại tạo thành Vũ Văn Phong trọng thương kết quả .

May mà mình vẫn là nội môn trưởng lão, Chiến Tướng cao thủ, thế mà bị một cái bé con chơi xoay quanh, thật mất mặt!

Cái này mắng chửi người lời nói, còn không dám cho người ta nghe thấy, vạn nhất nếu là truyền đi, mình tám mặt mo này liền không có địa phương đặt .

"Tốt người tên hồn đản!" Lần này Trâu trưởng lão thật sự là thẹn quá hoá giận, hắn muốn ra tay độc ác giáo huấn Dật Trần, cho mình kiếm về một điểm mặt mũi, cũng có thể tại Vũ Văn huynh đệ trước mặt có cái bàn giao .

Trâu trưởng lão biến trào vì chương, đem chiến khí ngưng tụ cũng quán thấu đến lòng bàn tay, chỉ gặp lòng bàn tay đỏ bừng, phảng phất hùng hực liệt hỏa từ lòng bàn tay dấy lên, một chùm màu đỏ sậm cột sáng chậm rãi ra bên ngoài chiếu xạ, không khí chung quanh bỗng nhiên trở nên nóng nẩy, nhiệt độ cũng gấp kịch lên cao .

Thụ ảnh hưởng này, hai bên các đệ tử che mặt phân tán đến mấy chục mét bên ngoài, sợ bị sóng nhiệt đốt bị thương .

Trâu trưởng lão một chương này nhìn như phi thường chậm chạp nhẹ nhàng đẩy ra, lại là mang theo làm cho người ngạt thở uy áp, thẳng bức hướng Dật Trần .

Nếu là bị một chương này đánh trúng, lấy Dật Trần cái kia da mịn thịt mềm, nhất định bị nướng đến bên ngoài cháy bên trong non, coi như có thể bảo trụ mạng nhỏ, cũng miễn không bản thân bị trọng thương .

Dật Trần trong lòng minh bạch, Trâu trưởng lão tu vi cao hơn mình quá nhiều, một chương này là mình khó có thể chịu đựng, mà chạy trốn sẽ chỉ gặp càng lớn vũ nhục .

Mà lại mình là không thể nào vứt xuống các huynh đệ, để bọn hắn chịu đủ *. Coi như nhất định phải chết, cũng phải bị chết quang minh chính đại, tuyệt không sợ hãi rụt rè .

Đã như vậy, tại tình thế nguy cấp tình huống dưới . Dật Trần quyết tâm liều mạng, liều! Tâm niệm chuyển động phía dưới, Thương Mộc kiếm thành linh nơi tay .

Hoài Trung Bảo Nguyệt ——

Lấy Dật Trần hiện tại tu vi, mặc dù có thể đem bộ phận chiến khí đưa vào Thương Mộc kiếm, nhưng là chỉ dựa vào hắn điểm ấy chiến khí là không đủ để để Thương Mộc kiếm sinh ra uy lực cực lớn, cho nên trước mắt Thương Mộc kiếm có thể phát ra, vẫn là Thương Mộc lưu lại tại trong kiếm chiến khí .

Nếu như Dật Trần có thể đem Ngũ Hành huyết mạch uy lực phát huy đến cực hạn, cũng là có thể vì Thương Mộc kiếm cung cấp một bộ phận năng lượng, nhưng vấn đề là hắn tạm thời còn không thể làm đến .

Cứ việc Thương Mộc đã từng cường điệu qua, không thể tùy tiện bại lộ Thương Mộc kiếm, nhưng là tại sinh tử tồn vong trước mắt, Dật Trần cũng không lo được rất nhiều .

Trước mắt tình huống, chỉ có thể dùng Thương Mộc kiếm cái này Hoàng giả chi khí tới cứu mình .

Thế là hắn tối tụ Ngũ Hành Chi Khí, chuẩn bị lấy tự thân khả năng tối đa nhất thôi động Thương Mộc kiếm, đem chiêu này Hoài Trung Bảo Nguyệt uy lực phát huy đến cực hạn .

Đây thật ra là một loại lưỡng bại câu thương cách làm, nhưng Dật Trần đã mất đường lui, chỉ có ôm cá chết lưới rách ý nghĩ, cùng Trâu trưởng lão nhất quyết sinh tử .

Sinh, có các huynh đệ bồi tiếp, một đường vui cười, cùng một chỗ tu luyện, chết, đồng dạng là vì để các huynh đệ tốt hơn còn sống.

Hô ~~~

Ngay tại Dật Trần muốn hết sức thôi động Thương Mộc kiếm lúc, đột nhiên một con gió mạnh gào thét mà đến, cát bay đá chạy bụi mù nổi lên bốn phía, trong nháy mắt Vũ Văn phủ đại viện bị bao phủ tại hoàn toàn mông lung bên trong, cát đá nện ở trên mặt thối vào con mắt, trong nội viện cả đám người tranh thủ thời gian nhắm mắt lại, cúi đầu xuống dùng hai tay ôm.

Quý dị là, gió này tới cũng nhanh, đi được cũng nhanh, vền vền thời gian nháy mắt, gió ngừng bụi rơi, trong nội viện trở về thanh minh, đám người ngẩng đầu mở mắt, lại phát hiện Dật Trần sớm đã không thấy tung tích.

Trâu trưởng lão một mặt sợ hãi đứng ngay tại chỗ, con mắt nhìn chăm chăm ngoài cửa một cái hướng khác, tự lẩm bẩm: "Quá nhanh! Đến cùng là ai đem tiểu tử kia cứu đi? Chẳng lẽ Dật Trần phía sau có chỗ dựa?"

Sau đó Trâu trưởng lão trốn đồng dạng rồi đi Vũ Văn phủ, chỉ để lại theo gió bay tới một câu: "Vũ Văn Phong, về sau không cần trêu chọc cái kia Dật Trần..."

Vương Phong từ Trâu trưởng lão trong thần thái nhìn ra, Dật Trần hẳn là bị cái nào đó xa xa mạnh hơn Trâu trưởng lão người cứu đi, cái kia chính là nói Dật Trần hiện tại không có nguy hiểm, thế là để Totti chào hỏi Dật mình huynh đệ trở về.

Mà thụ thương Vũ Văn huynh đệ thì là không hiểu ra sao, bọn hắn không biết Trâu trưởng lão vì cái gì dọa đến vứt xuống một câu không đầu không đuôi lời nói, liền chạy mất dạng, trong lòng có mọi loại không cam lòng nhưng lại phát tác không.

Lấy huynh đệ bọn họ thương thế, căn bản không có động thủ lần nữa năng lực, đây là tranh thủ thời gian chữa thương quan trọng, đặc biệt là Vũ Văn Hạo đan điền bị thương, nếu như không có cường giả cứu trợ, vậy hẳn về sau sẽ không ở tu vi bên trên có bất luận cái gì tiến bộ, thậm chí nguyên bản tu vi cũng sẽ từng bước giảm xuống, cuối cùng biến thành phế nhân.

Cái khác Tiêm Phong đường thành viên, gặp Vũ Văn huynh đệ đều đã tan tác, sớm đã dọa đến sợ mất mật, căn bản không có dũng khí lại đến một trận chém giết, từng cái lòng bàn chân bôi dầu, chuồn mất.

Cái nào đó trong tiểu hoa viên, 'Phiêu Hiên' bên ngoài trong lương đình.

Dật Trần nghiêng dựa vào đình nghỉ mát lan can bên cạnh trên ghế dài, có chút hoảng hốt. Nơi này không có Trâu trưởng lão, cũng không có Vũ Văn huynh đệ, nhưng Thương Mộc kiếm vẫn còn trong tay.

Ngắm lại vừa rồi mình chuẩn bị cùng Trâu trưởng lão làm liều chết đánh cược một lần, không biết tại sao lại bị một trận gió cho khóa đi, kiểm tra một chút toàn thân lông tóc không tổn hao gì, cái kia hẳn là là để cho người khác cứu.

"Dật Trần, người tỉnh." Phiêu Nhiên một phát bắt được Dật Trần cánh tay, một mặt khăn trương nhìn lấy hắn.

"Phiêu Nhiên, ta tại sao lại ở chỗ này, là người cứu ta à?" Dật Trần còn không có hoàn toàn kịp phản ứng, nhìn thấy Phiêu Nhiên cứ như vậy thuận miệng hỏi một câu.

"Ta có lớn như vậy bán sự sao? Người thật ngốc, thế mà cùng Trâu trưởng lão động thủ, hẳn tu vi cao người tốt mấy cái phẩm giai, mà lại có chiến kỹ có kinh nghiệm, người mặc dù đã kích hoạt huyết mạch, nhưng dù sao tu vi lập tức tăng lên quá nhiều, còn cần củng cố."

Phiêu Nhiên lo lắng tâm tình lộ rõ trên mặt: "Là sư tôn ta cứu người, hẳn để cho ta nói cho người, mọi thứ không nên vọng động, nếu như ngay cả mạng nhỏ đều ném, cái khác cũng liền không tồn tại. Còn có, không nên tùy tiện hiển lộ bảo vật, để tránh mang đến cho mình không tất yếu phiền phức."

"Cũng may, người vừa ra kiếm liền bị sư tôn dùng cát đá mê vụ, che khuất đám người con mắt, nếu không, lại phải thêm ra một số việc bùng."

"Mặt khác, sư tôn nói, Trâu trưởng lão cùng Vũ Văn huynh đệ quan hệ không phải bình thường, người không nên khinh cử vọng động, lưu tâm nhiều bọn hắn động tĩnh, đại trượng phu không cần nhất định phải sinh cái dũng của thất phu." Phiêu Nhiên lấy một bộ trưởng giả giọng điệu giáo huấn Dật Trần.

"Vâng, Phiêu Nhiên trưởng lão đại nhân." Dật Trần nghịch ngợm đáp, hoạt động một chút gân cốt, đột nhiên khẽ vươn tay liền đem Phiêu Nhiên kéo qua tới.

"Ha ha ... Chán ghét." Phiêu Nhiên hơi chút xấu hổ, vẫn là thuận theo tiến vào Dật Trần trong lòng ngực.

Chương 57: Gian tế

Trải qua trận này, Dật Trần tên tuổi tại Huyền Thiên tông triệt để khai hóa, một cái vào nội môn không lâu đệ tử, tựa hồ không đến Tướng cấp tu vi, vậy mà tại Trâu trưởng lão không coi vào đâu trọng thương Vũ Văn Phong, đại tóa Tiêm Phong đường nhục khí .

Đối với tuyệt đại đa số nội môn đệ tử tới nói, tại kính nề sùng bái Dật Trần đồng thời, trong lòng bao nhiêu còn có phần cảm kích, bởi vì bọn hắn bên trong có rất nhiều người bị Vũ Văn huynh đệ hoặc là Tiêm Phong đường khi nhục qua .

Cho nên Dật Trần bị xem như trong nội môn đệ tử anh hùng, Dật minh tại từng cái nội môn trong bang phái địa vị đều không ngừng địa lên cao, thậm chí đã vượt qua Tiêm Phong đường bài danh .

Mà Tiêm Phong đường bởi vì Vũ Văn huynh đệ tan tác, những cái kia các thành viên trong lòng đều là hoang mang rối loạn, sợ lúc này có người tìm bọn hắn báo thù .

Đương nhiên, Dật Trần trước mắt còn không biết những thứ này.

Hắn trong khoảng thời gian này tại Phiêu Nhiên đồng hành, chạy đến cái nào đó trong sơn động gấp rút tu luyện .

Dựa theo Dật Trần tu vi, giao đấu Trâu trưởng lão, mặc dù đánh không lại, nhưng cũng không phải nhắm mắt chờ chết phần .

Nhưng là, hắn Tướng cấp tu vi trước mắt mà nói, vẫn chỉ là trên danh nghĩa, căn bản không thể hoàn toàn thi triển .

Hắn cần mau chóng đem mình vừa mới đột phá đến Tướng cấp tu vi củng cố, sau đó lại tiến hành theo chất lượng .

Từ khi Ngũ Hành huyết mạch bị kích hoạt đến nay, Dật Trần có thể hấp thu Ngũ Hành Chi Khí càng ngày càng nhiều, đối với Đại Ngũ Hành quyết tu luyện cũng là càng ngày càng thuận buồm xuôi gió, đặc biệt là Thổ Chi Quyết vận dụng đã tiếp cận trung thành .

Ngày này, Dật Trần đi vào bên ngoài sơn động một chỗ trong rừng cây, tại Phiêu Nhiên chứng kiến dưới, trong lòng tối niệm khẩu quyết, dẫn Ngũ Hành Chi Khí vận hành khắp toàn thân, chỉ gặp Dật Trần toàn thân tản mát ra vàng lục đỏ mây người sắc khí thể, tạo thành thật dày bảo hộ tầng, thời gian dần qua thân thể cũng ô dù nhan sắc bắt đầu trở thành nhạt, cho đến ẩn nấp thân hình, sau đó đem thân thể uốn éo chìm dưới thân xuống mặt đất, liền không xuống mồ biểu trở xuống, tái phát lực tiềm hành .

Chung quanh thân thể thổ nhượng khó khăn lắm nhượng ra một đầu nhỏ hẹp khe hở, cho Dật Trần tại trong đất gian nan tiến lên, không ra mười mét, Dật Trần tức cảm giác hô hấp khó khăn, lại thổ nhượng bên trong lực cản càng lúc càng lớn . Roi vào đường cùng đành phải lại chui ra mặt đất .

"Dật Trần, lần này nhanh đến mười mét, so với lần trước nhiều hai mét, tiến bộ thật nhanh!" Phiêu Nhiên một bên tính toán khoảng cách, một bên mừng rỡ nói ra: "Thêm dầu vào lửa, ngươi liền có thể đột phá mười mét ."

Cái gọi là độn thổ, liền là tiềm nhập lòng đất hành tẩu, lợi dụng Thổ nguyên tố làm vật trung gian, phát huy Thổ nguyên tố kiềm dung tính, làm mình cùng thổ nhượng thông qua Ngũ Hành Chi Khí tương hỗ tiếp nhận .

Tiềm hành lúc trước người thổ nhượng tách ra một cái thông đạo, sau lưng thổ nhượng lại tự động mật hợp, trong mắt người ngoài là nhìn không ra mặt đất biến hóa .

Bao quát lặn xuống chỗ cùng lối đi ra, chỉ cần người đã rời đi, thổ nhượng liền trở về hình dáng ban đầu, căn bản không giống có người ra vào qua .

Nhưng là độn thổ lại là rất khó làm đến, đầu tiên phải có thể chất đặc thù, sau đó muốn lợi dụng cùng khổng chế Ngũ Hành Chi Khí năng lực, còn muốn có câu thông Ngũ Hành pháp tắc, mới có thể dẫn Ngũ Hành Chi Khí cho mình dùng, làm mình cùng thổ nhượng hòa làm một thể .

Dật Trần là Tiên Thiên Ngũ Hành chi thể, hơn nữa còn là đại viên mãn Ngũ Hành chi thể, tu luyện là Đại Ngũ Hành quyết, đối với Ngũ Hành pháp tắc mặc dù không dám nói phi thường tinh thông, nhưng ít ra có thể câu thông cũng thuần thực nắm giữ .

Hắn hiện tại khiếm khuyết chỉ là khổng chế Ngũ Hành Chi Khí năng lực còn không đạt được lô hóa thuần thanh, cho nên trước mắt chỉ có thể tiềm hành không đến mười mét .

Đương nhiên dù vậy, cũng là đại đa số người cuối cùng cả đời không thể đạt tới, phóng nhãn toàn bộ Thiên La Vương nước, có này kỹ năng người rải rác có thể đếm được .

Đối với dạng này thành tích, Dật Trần cũng không phải là rất hài lòng, thế là hắn đem địa tâm Huyền Thổ tu luyện đài lấy ra, ngồi ở phía trên tu luyện .

Vài ngày sau, lần nữa ném thử độn thổ, tiềm hành khoảng cách đã đạt tới mười lăm mét trở lên.

Như thế qua hai tháng, Dật Trần độn thổ lớn nhất khoảng cách vượt qua một trăm mét .

Mà lại tu vi cũng tấn thăng đến Chiến Tướng Nhị phẩm, đây là bởi vì lúc trước từ Chiến Đốc lục phẩm trực tiếp tiến sẽ có chút táo bạo, tổn không ít thời gian củng cố, nếu không khả năng đã là tam phẩm.

Về phần công pháp chiến kỹ, đồng đều đã tiếp cận trung thành, Vô Cực Kiếm ba thức đầu cũng tu luyện đến rất là tinh tiến, tinh thần lực càng là cường đại rất nhiều, thông qua ý thức thu tác có thể nắm giữ phương viên năm trăm mét tình huống, chỉ là kết giới chỉ thuật tiến bộ ít hơn.

Tổng hợp, Dật Trần thực lực bây giờ hẳn là có thể đủ cùng Chiến Tướng tứ phẩm một trận chiến, chỉ ít không thua.

Nhưng ở ngoại nhân xem ra, Dật Trần chẳng qua là Chiến Đốc cửu phẩm mà thôi.

Càng làm cho Dật Trần cao hứng là, Phiêu Nhiên cũng tại gần đây đột phá đến Chiến Đốc bát phẩm, mà lại đem Huyền giai thượng phẩm chiến kỹ 'Xích Hà kiếm pháp' diễn luyện đến nước chảy mây trôi xuất thần nhập hóa, chỉ là còn thiếu khuyết chút kinh nghiệm thực chiến.

"Xuyt." Một ngày này, hai người đang trên núi chơi đùa, Dật Trần đột nhiên làm không cần nói động tác, sau đó bí mật truyền âm cho Phiêu Nhiên: "Phụ cận có người, chúng ta ngừng thở, đến khối đá lớn kia đằng sau che giấu, không nên bị bọn hắn phát hiện."

"Trâu đại nhân, ngài xem chuyện này có nên hay không nói cho hai vị điện hạ?" Dật Trần cùng Phiêu Nhiên vừa mới trốn đến tảng đá đằng sau, chỉ nghe thấy tiếng nói chuyện từ phía trước truyền tới.

"Tạm thời đừng bảo là, hai người bọn hắn tuổi trẻ không giữ được bình tĩnh, mà lại đối với chúng ta kế hoạch căn bản cũng không cảm kích, biết ngược lại không tốt."

"Mặc dù Hạ Hầu Sơn vô ý cùng huynh đệ tranh chấp, nhưng dù sao cũng là hạ cách vương quốc đại vương tử, rất được phụ thân hắn yêu thương, mà lại Hạ Hầu Sơn thanh danh rất tốt, chúng ta bây giờ còn không thể động đến hắn. Khi tất yếu, chúng ta có thể đem hắn khống chế lại, làm con tin bức giả Hạ Hầu cùng chúng ta hợp tác."

Đây là nội môn Trâu trưởng lão thanh âm: "Tiểu Lục, người trở về chuyển cáo đại nhân, có Ngũ Tướng quân cùng ta tại Huyền Thiên tông, hai vị vương tử không có nguy hiểm, mặc dù trong khoảng thời gian này gặp được một ít phiền phức, cũng là bởi vì điện hạ làm việc tùy hứng, ta đã chiếu cố bọn hắn không nên quá trương dương."

"Thừa tướng đại nhân để cho ta nói cho ngài, tận lực tại Huyền Thiên tông mở rộng phạm vi thế lực, nhưng không cần bại lộ thân phận. Phái ra nhân thủ nhiều giải Thiên La Vương tình hình trong nước hưởng, đặc biệt là chúng ta đối mặt thứ một đạo quan khẩu —— Thiên Vân Thành. Cái kia Công Tôn Hoàn thật không đơn giản, không chỉ có là Soái cấp tu vi, nghe nói còn phi thường giỏi về trị quân."

Tiểu Lục cung cung kính kính truyền đạt thượng cấp chỉ thị: "Đại nhân nói, thuận lợi lời nói, hai ba năm về sau, chúng ta Tây Nam liên quân liền có thể khai thác hành động. Các người bên này, chỉ cần có thể làm đến trọng yếu tình báo cũng truyền lại trở về, liền là một cái công lớn."

"Đại nhân còn nói, nhất định phải cam đoan điện hạ an toàn, hai vị điện hạ đi ra lịch luyện, mở mang hiểu biết là chuyện tốt, nhưng không thể có nguy hiểm, như có không liền có thể đem hai vị điện hạ đưa về Sartre vương quốc."

Thân hình cao lớn Tiểu Lục, cong lưng cúi đầu, đối so với chính mình kém hơn một chút Trâu trưởng lão nói ra.

"Cái này ta tự có chủ trương. Lần trước điện hạ thụ thương là ngoài ý muốn, cái kia Dật Trần đằng sau giống như có cường giả âm thầm bảo hộ, Ngũ Tướng quân lại không thể bại lộ thân phận, cho nên mới không có ra tay. Nếu như về sau có cơ hội, ta nhất định phải tự tay phế hắn."

Trâu trưởng lão một mặt âm trầm, nhớ tới Dật Trần trước đó đủ loại hành động, giống như là chuyên môn cùng mình không qua được, liền hận đến răng cấn: "Chỉ bằng hắn mười sáu mười bảy tuổi, có thể chiến thắng điện hạ thực lực, nếu là trưởng thành tiếp sớm tới là kẻ gây họa. Kẻ này chưa trừ diệt, ta ăn ngủ không yên."

"Nếu như thế, Tiểu Lục cáo từ." Nói xong, Tiểu Lục quay người rời đi, hắn một mực đem mệnh lệnh truyền đến, cũng mang về tin tức, nói với Trâu trưởng lão những này không có hứng thú.

Mà Trâu trưởng lão lại thành khẩn bình tĩnh xoay người, trên mặt lộ ra một nụ cười quỷ dị, không nhanh không chậm hướng phía Dật Trần cùng Phiêu Nhiên ẩn thân phương hướng đi tới.

"Ra đi, đừng cho là ta không biết." Trâu trưởng lão mắt nhỏ phát ra một đạo tinh quang, bắn về phía đối diện khối kia tảng đá xanh, khóa miệng nhắc lên một vòng đùa cợt tiểu dung: "Đừng ghé vào tảng đá đằng sau, cút ra đây!"

Hắn sớm đã biết Dật Trần tiềm phục tại đá xanh đằng sau, sở dĩ không nói ra, một là sợ cho Tiểu Lục tạo thành một loại ảo giác, hoài nghi hắn tại Huyền Thiên tông nhận giám thị, một khi bị thượng cấp biết, đem sẽ không đạt được trọng dụng.

Thứ hai, đối với Dật Trần thực lực tu vi, Trâu trưởng lão như lòng bàn tay, không đáng lo lắng.

Vừa vặn thừa dịp nơi này vắng vẻ không người, trừ bỏ Dật Trần, lấy tiêu mối hận trong lòng, cũng giải trừ đối điện hạ uy hiếp tiềm ẩn.

Nếu như vừa rồi điểm phá, hẳn sợ Dật Trần sẽ nhanh chóng bỏ chạy, thậm chí sẽ dẫn tới cái kia sau lưng thần bí người.

Cho nên, đợi Tiểu Lục sau khi đi, Trâu trưởng lão mới chậm rãi ung dung tới, mắt liền là tê liệt Dật Trần, không cho chạy trốn cơ hội, đem hắn đưa vào

chỗ chết .

"Trâu trưởng lão, ngươi muốn thế nào?" Dật Trần từ tảng đá xanh đằng sau chậm rãi đi tới, hai tay ôm cánh tay đứng tại Trâu trưởng lão đối diện .

Hắn để Phiêu Nhiên tạm thời không cần hiện thân, chờ một lát lại kiến cơ hành sự .

Tu vi bên trên kém cách rõ ràng, Dật Trần cũng không có nắm chắc tất thắng, mà lại hắn cũng biết, lần này bắt lấy Trâu trưởng lão nhược điểm, tất nhiên sẽ tạo thành người chết ta sống cục diện .

Nếu như Phiêu Nhiên tham gia, không chỉ có không xen tay vào được, ngược lại sẽ bị Trâu trưởng lão lợi dụng, làm kiềm chế mình lực lượng .

Làm mình sợ ném chuột vỡ bình, không cách nào toàn lực thi triển, vậy thì thật là tốt bên trong Trâu trưởng lão gian kế .

"Quả nhiên là ngươi, ta mới vừa rồi còn nhớ, hiện tại liền gặp mặt ." Trâu trưởng lão âm trầm mà nhìn xem Dật Trần .

Nhìn thấy Dật Trần một người đi ra, Trâu trưởng lão rất là giải sầu, mấy lần trước tại trong tông môn, hắn liền muốn diệt trừ Dật Trần, chỉ là khổ vì không có cơ hội, cũng không dám bại lộ mình .

Nhưng nơi này là dã ngoại hoang vu, thần không biết quỷ không hay, chỉ cần làm được sạch sẽ một chút, liền sẽ không có người biết .

"Nếu biết là ta, ngươi làm gì còn muốn nói nhiều như vậy, ngươi có phải hay không cảm thấy ta sẽ thay ngươi giữ bí mật?"

Dật Trần cười như không cười trêu chọc nói: "Nguyên lai ngươi là Sartre vương quốc phái tới thám tử, trách không được khắp nơi che chở Vũ Văn huynh đệ ."

Một mực khôn nhiều mình vấn đề, trong nháy mắt rộng mở trong sáng .

Vũ Văn huynh đệ là Sartre vương quốc vương tử, Trâu trưởng lão là thám tử, vốn là một nhà, mà lại có chủ bộc danh phận .

Tại chủ tử nhận nguy hiểm thời điểm, nô tài tự nhiên muốn đứng ra, giữ gìn chủ tử .

Không thể không nói, Trâu trưởng lão vẫn là cái tương đối trung tâm nô tài, vì hộ chủ, đem hình tượng đều hủy .

Chỉ là cái này Trâu trưởng lão, đã trung thành với Sartre vương quốc, cùng Thiên La Vương nước đối nghịch, cái kia chính là địch nhân .

Dật Trần không tàn bạo, không ác độc, nhưng đối phó với địch nhân, tuyệt sẽ không giăng nhân từ, nếu không ăn thiệt thòi chỉ có thể là mình .

"Ôi ôi, không tệ! Ta thật là Sartre vương quốc phái tới sưu tập tình báo, nếu không mấy năm, đại quân chúng ta liền sẽ san bằng Thiên La . Những này ta đều nói cho ngươi, thế nhưng là ngươi biết lại nhiều thì thế nào? Người chết là sẽ không tiết lộ bí mật ."

Trâu trưởng lão đắc ý cười rộ lên, một đồng lớn nếp gấp đem toàn bộ mặt chen lẫn hoá trang từ tựa như: "Cái này kêu là Thiên Đường có lối người không đi, Địa Ngục không cửa người xông tới, hôm nay đừng trách ta ra tay vô tình, hôm nay ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ ."

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Trừ gian

"Tốt, nhất định không nên lưu tình, chỉ bắt quá bằng ngươi khả năng còn chưa đủ ." Lần trước tại Tiêm Phong đường Dật Trần chưa chắc là Trâu trưởng lão đối thủ, nhưng là hiện tại Dật Trần đã thăng đến Chiến Tướng Nhị phẩm .

Mặc dù vẫn còn so sánh Trâu trưởng lão thấp hai phẩm, nhưng bởi vì Dật Trần phương pháp tu luyện đặc biệt, khổng chế chiến khí cũng càng mạnh .

Cho nên, Dật Trần rất có lòng tin đánh với Trâu trưởng lão một trận . Thuận tiện kiểm tra một chút trong khoảng thời gian này tu luyện thành quả, dù cho không địch lại, tin tưởng thông dong đào tẩu hẳn không có vấn đề .

"Tiểu tử, ngươi đúng là một cái tu vi Thiên Tài, đợi một thời gian có lẽ ngươi có thể siêu việt Thiên La đại lục tất cả cường giả . Bất quá thật đáng tiếc, ngươi đã không có cơ hội . Đi chết đi!"

Trâu trưởng lão mấy lần muốn đối phó Dật Trần đều không thể toại nguyện, hôm nay có thể tại cái này thâm son nơi yên tĩnh gặp phải, quả thực là cơ hội trời cho .

Trong mắt hắn, Dật Trần căn bản không có đào thoát hi vọng, mà lại cho dù giết cũng không ai biết .

Hỏa vân chương ——

Trâu trưởng lão tay phải mở ra, màu đỏ sậm hóa long từ lòng bàn tay dần dần giãn ra, lập tức lớn lên, sau đó rời khỏi tay, tựa như một đầu dài hơn một trượng màu đỏ cuồng long, giương nanh múa vuốt xoay quanh trên không trung .

Liệt diễm tùy theo tản ra, phương viên mấy chục mét không gian lập tức nóng bỏng lên, chung quanh nhiệt độ không khí thẳng tắp lên cao, tăng thêm hỏa vân chương sinh ra to lớn uy áp, làm toàn bộ sơn cốc biến thành một cái làm cho người ngạt thở lò nướng .

Liên ngay cả trốn ở trăm mét có hơn đá xanh đằng sau Phiêu Nhiên, cũng cảm giác toàn thân khô nóng, vội vàng vận công chống cự .

Xét thấy lần trước Dật Trần ngay dưới mắt đánh lên Vũ Văn Phong giáo huấn, lần này Trâu trưởng lão đã đem Dật Trần xung quanh không gian toàn bộ khống chế, không cho hắn có bỏ chạy cơ hội, càng phải đem Dật Trần đánh chết ở dưới lòng bàn tay, lấy tiêu mỗi hận trong lòng .

Đối mặt hùng hổ dọa người Trâu trưởng lão, cùng khí thế rào rạt hỏa vân chương, Dật Trần trên mặt lộ ra một tia giễu cợt .

Giờ phút này hoàn toàn có thể mượn độn thổ an toàn thoát đi hiểm cảnh, nhưng là hắn không nghĩ tới muốn chạy trốn, mấy tháng này tân tân khổ khổ tu luyện, tự nhận là tiến bộ không nhỏ, sao không lấy ra nghiệm chứng một phen .

Phích lịch quyền ——

Hỏa vân chương uy lực mặc dù rất lớn, nhưng trước mắt còn có thể tiếp nhận, Dật Trần dẫn Ngũ Hành Chi Khí bảo vệ toàn thân, để cho mình an toàn trước có bảo hộ .

Sau đó thôi động chiến khí, bóp chỉ thành quyền, đối không trung màu đỏ cuồng long, chính là đâm ra một quyền .

Quyền phong xẹt qua một đường vòng cung, hóa thành một hình trăng lưỡi liềm quang nhận, tràn ra ngũ thái quang mang, từng tầng từng tầng hướng ra phía ngoài khuếch tán, cấp tốc gào thét mà ra, từ thấp tới cao hướng không trung màu đỏ cuồng long thôn phệ mà đi .

Dật Trần Ngũ Hành huyết mạch bị kích hoạt về sau, thể nội hấp thu cùng chứa đựng đại lượng Ngũ Hành Chi Khí, tăng thêm tu vi đề cao, khiến cho phích lịch quyền uy lực vượt xa trước kia, mà lại tiêu hao giảm bớt, có thể thời gian hơi dài ở vào cường thế .

Cứ việc Trâu trưởng lão hỏa vân chương, cũng thuộc về Huyền giai thượng phẩm chiến kỹ, ngang nhau tại phích lịch quyền, nhưng uy lực lại là kém xa tít tắp .

Tăng thêm Dật Trần tu luyện là Đại Ngũ Hành quyết, hấp thu là Ngũ Hành Chi Khí, trong lúc vô hình đối phích lịch quyền chiến kỹ tiến hành gia trì tác dụng .

Cho nên khi Dật Trần chiến khí gợn sóng đụng tới Trâu trưởng lão hỏa vân chương lúc, phát ra cùng loại hai đầu mãnh thú chạm vào nhau tiếng oanh minh, ngọt ngào mà ngang ngược .

Ngũ thái quang mang cùng màu đỏ liệt diễm vừa mới tiếp xúc, liền kích thích trận trận hỏa hoa, lăm ta lăm tằm, giống như khắp trời đầy sao tán mát các nơi .

Năng lượng to lớn, đem xung quanh mấy chục mét phạm vi bên trong cỏ cây tất cả đều nướng cháy, thậm chí có nhiều chỗ đã là lộ ra đất vàng .

Lấy cứng chọi cứng, tuyệt không hư giả, phích lịch quyền đối lửa mây chương, đều là Huyền giai chiến kỹ, thế lực ngang nhau, nhưng Dật Trần tựa hồ vẫn là chiếm một điểm tiện nghi .

Trâu trưởng lão tự nhận nắm vững thắng lợi, tiêu hao không ít tinh lực dùng cho khống chế thế cục, để phòng Dật Trần chạy trốn .

Căn bản liền sẽ không nghĩ đến, Dật Trần không chỉ có không trốn, thế mà còn dám lấy quyền chống đỡ .

"Đáng giận, tiểu tử nguoi vậy mà ẩn tàng khí tức ." Gợn sóng năng lượng còn chưa tan đi đi, hai người đồng đều lui lại mấy bước, Trâu trưởng lão một mặt kinh ngạc .

Hắn chẳng thể nghĩ tới, nhìn như không đến Tướng cấp tu vi, lại có thể phát huy năng lượng như thế, không chỉ có đón lấy mình một chương, hơn nữa còn có thể khiến cho Chiến Tướng tứ phẩm cao thủ liên lùi mấy bước .

Trâu trưởng lão nhớ tới hai lần trước giao thủ, Dật Trần căn bản không có sức phản kháng, mặc dù đánh lên Vũ Văn Phong thành công, nhưng thủy chung không dám chính diện cùng mình so chiêu .

Mới đi qua thời gian mấy tháng, tiểu tử này tốc độ tiến bộ quá yêu nghiệt, còn như vậy phát triển tiếp, tiền đồ bất khả hạn lượng .

Quan trọng hơn là, hắn cùng Vũ Văn huynh đệ hiện lên quan hệ thù địch, luôn dây dưa không rõ . Nếu là mặc kệ phát triển tiếp, chắc chắn trở thành họa lớn .

Chỉ có thừa dịp hắn cánh chim không gió thời khắc, đem bóp chết mới là thượng sách .

Nghĩ đến chỗ này không khỏi ác niệm tỏa ra, Trâu trưởng lão tay phải biến quyền lại thúc chiến khí, đem toàn thân bao khóa tại màu đỏ liệt diễm bên trong, sau đó dần dần hướng ra phía ngoài khuếch tán, làm toàn bộ không gian đều sinh ra ba động, nhiệt lưu tắc không khí vận hành bình thường, giống như là muốn bạo tạc diễm báo .

Đi qua vừa rồi một quyền, Dật Trần thu hoạch cực lớn lòng tin, nghĩ không ra hùng hậu Ngũ Hành Chi Khí thế mà có thể đền bù tu vi bên trên kém cách, mà lại là hai phẩm chênh lệch .

Tại thường nhân xem ra, Chiến Tướng trở lên hai phẩm chênh lệch thường thường là trí mạng, nếu như sử dụng ngang nhau cấp bậc chiến kỹ, tu vi thấp muốn chạy trốn mệnh đều là một kiện tương đối khó khăn sự tình .

Dật Trần mặc dù khó khăn lắm cùng Trâu trưởng lão đánh hòa nhau, nhìn như không có chiếm được tiện nghi, nhưng trên thực tế Dật Trần đã là đã tính trước .

Bởi vì Trâu trưởng lão lúc trước phát ra một chưởng, ngưng tụ chiến khí từ trên không bao phủ mà tới, có ở trên cao nhìn xuống trạng thái, mà một quyền của mình thì là từ dưới lên trên, hắn là ở thế yếu, kết quả lại là tương hỗ hóa giải .

Đem hai cùng so sánh chính là Dật Trần uy lực hơi lớn, tại dưới tình thế xấu cũng không có ăn thiệt thòi .

Mà lại Ngũ Hành Chi Khí trong khoảng thời gian ngắn , có thể liên tục không ngừng cung ứng, nhưng Trâu trưởng lão chiến khí tiêu hao tốc độ tất nhiên vượt qua hấp thu tốc độ .

Nói cách khác, Trâu trưởng lão chỉ có thể ngăn ngại sử dụng như thế hao phí chiến khí cường ngạnh chiến kỹ .

Nếu như khai thác cứng đối cứng đấu pháp, coi như phân ra thắng bại, đó cũng là lưỡng bại câu thương, khác biệt chỉ ở tại thụ thương nặng nhẹ .

Mặc dù Dật Trần cũng không e ngại ngạnh kháng, nhưng không cần thiết dùng loại này đàn biện pháp, không đáng .

Dật Trần chuẩn bị dùng du đấu phương thức, trước tiêu hao đối phương chiến khí, lại tìm kiếm cơ hội thắng .

Quyết định chủ ý, đợi Trâu trưởng lão quyền phong sắp tới thời điểm, Dật Trần bước thân hình biến đổi, huyền bước Lăng Phong bộ pháp hiện ra, người đã nhảy vào không trung, vòng qua Trâu trưởng lão phát ra năng lượng phạm vi khổng lồ, văng vẳng rơi sau lưng hắn .

"Thật nhanh bộ pháp ." Trâu trưởng lão âm thầm sợ hãi thần phục, vội vàng rút lui chiêu, đi theo biến ảo thân hình, lại đi công kích .

Lại phát hiện, Dật Trần căn bản không tiếp chiêu, chỉ là không ngừng mà triển khai cái kia thần kỳ bộ pháp, chọt trước chọt sau chọt trái chọt phải, linh hầu quần nhau ứng đối .

Thậm chí ngẫu nhiên thì triển một chút ẩn thân nặc hình, để Trâu trưởng lão không mò ra mình vị trí phương vị .

Trâu trưởng lão uy lực to lớn chiến kỹ từng chiêu sử xuất, lại hoàn toàn đánh vào trong không khí, ngay cả Dật Trần bên cạnh đều không đụng phải .

Tựa như rắn độc cắn một cái tại trên miếng sắt, không chỉ có lãng phí độc hơn nữa còn nhảy mình rằng .

Như thế mười mấy cái hiệp xuống tới, Trâu trưởng lão đã chậm lại tốc độ, hắn không thể không bội phục Dật Trần thông minh, nếu như không phải đối địch trạng thái, hắn ngược lại là phải thật tốt kích lệ Dật Trần vài câu .

Nhưng bây giờ tình hình là, Trâu trưởng lão muốn mau sớm giải quyết Dật Trần, nhưng lại giải quyết không .

Vẫn phải bảo trì tốc độ, nếu không Dật Trần có thể sẽ chạy thoát, đem mình gian tế thân phận đem ra công khai, hậu quả kia đem thiết tưởng không chịu nổi .

Do dự, xoắn xuýt, lo lắng, tức giận ... Tăng thêm năng lượng nhanh chóng tiêu hao, làm Trâu trưởng lão trong lòng đại loạn, chiêu pháp dần dần biến hình, bộ pháp cũng tán loạn rất nhiều .

Thế công đã không bằng lúc trước như thế lăng lệ, chỉ là cơ giới tái diễn nguyên lai trình tự, thực tế lực lượng yếu bớt rất nhiều, nhìn đã là nỏ mạnh hết đà .

"Phá cho ta!" Dật Trần chờ đúng thời cơ, né qua thế tới, đồng thời nắm tay phải từ trong ngực xông ra, lực thấu chỉ lưng, nhắm ngay Trâu trưởng lão sườn bộ bay lượn mà đi .

Một quyền này ngưng tụ chiến khí chỉ có tám thành, nhưng tốc độ lại là cực nhanh, đợi Trâu trưởng lão kịp phản ứng lúc đã bị đánh trúng .

Răng rắc ——

Đây là xương sườn đứt gãy thanh âm . Đáng thương Trâu trưởng lão vốn là nhỏ gầy, bao khóa tại xương sườn bên ngoài chỉ là hơi mỏng một miếng da, ở giữa cũng không mỡ bảo hộ .

Bị Dật Trần một quyền này không chỉ có cắt ngang xương sườn, chiến khí chỗ đến, ngay cả nội tạng cũng chấn vỡ không ít .

Phốc ——

Đây là phun máu thanh âm .

Nội tạng nghịch huyết tuôn hướng yết hầu, căn bản không kịp nôn, chỉ có thể cứ như vậy phun ra, như thiên nữ vung hoa, bông bành nhiều, rất là hùng vĩ .

Không kịp phun ra dư máu, lại bị cường ép nuốt xuống, tại trong bụng bốc lên nghịch chuyển, kém chút không có đem Trâu trưởng lão nín chết .

Phanh ——

Thừa dịp Trâu trưởng lão thụ thương ngây người, Dật Trần lại là không ngừng cố gắng, không chút nào nương tay, lại là một chiêu bài sơn đảo hải, trọng quyền ra tay bá đạo .

Một quyền này so với trước mấy chiêu, càng thêm hung ác, trực tiếp đánh vào Trâu trưởng lão ngực .

Lực đạo to lớn, càng đem Trâu trưởng lão đánh bay hơn hai mươi mét .

Trâu trưởng lão giống một con chim lớn, từ không trung rơi xuống, thân thể héo rút thành một đoàn, cuộn tại trên mặt đất, nhìn lấy bộ ngực mình cùng sườn bộ bị Dật Trần đánh cho lõm đi vào quyền động, mặt mũi tràn đầy vẻ thống khổ .

Đốt đốt bức người khí thể đã biến mất không thấy, thay vào đó là đầy mắt oán hận cùng không cam lòng .

"Trâu trưởng lão, ngươi không phải muốn diệt ta sao? nha ." Dật Trần lạnh lùng nói .

Nguyên nghĩ hán che chở Vũ Văn huynh đệ, chỉ là vì nịnh bợ quyền thế, nhưng không ngờ vẫn là một cái ngoại quốc phái tới nằm vùng, thật sự là đáng hận .

Trước đó mặc dù cũng hận qua Trâu trưởng lão, nhưng này dù sao cũng là đồng môn nội bộ thiên vị cùng phân tranh, còn chưa tới đến chết mới thôi cấp độ .

Mà bây giờ, lại là mâu thuẫn địch và ta sinh tử đại địch, chỉ có người chết ta sống mới có thể giải quyết .

Giờ phút này Trâu trưởng lão, đã phun ra đại lượng máu tươi, trên người huyết dịch dính liền tại áo bào trắng bên trên, cả người chán nản cuộn tròn lấy .

Không chỉ có không tiếp tục chiến năng lực, thậm chí ngay cả nói chuyện khí lực đều đã mất đi . Mặt mũi tràn đầy tiêu tụy, thần hình khô tàn, như là một cái gần đất xa trời sắp chết lão nhân .

"Tốt a, nhìn ngươi khó chịu như vậy, ta liền tiễn ngươi một đoạn đường ." Dật Trần đối phó địch nhân chân chính là sẽ không nương tay, huống chi đối phương còn nằm lần bảy lượt vì khó mình .

Quan trọng hơn là, hán văn là Sartre vương quốc gian tế, ả núp xuống tới vì phá hư Thiên La Vương quốc an thù, để dân chúng an toàn nhận uy hiếp, như thế đại địch nhất định phải trừ bỏ .

Cho nên, Dật Trần không có chút nào đồng tình, càng sẽ không tha đi Trâu trưởng lão, thế là lại ngưng Ngũ Hành Chi Khí, ở trên cao nhìn xuống biến quyền vì chưởng, lấy thế lôi đình vạn quân, muốn để Trâu trưởng lão thần hình câu diệt .

"Dừng tay!" Ngay tại Dật Trần chuẩn bị xuất thủ lúc, nơi xa có người quát lớn một tiếng, lập tức một cái thanh tú quắc thước thân ảnh, liền xuất hiện tại Dật Trần trước mặt .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: U Âm môn

"Sư tôn ..." Phiêu Nhiên từ đá xanh đằng sau chạy đến, nhảy cẫng hoan hô kêu lên . Vừa mới xuất hiện thân ảnh, chính là nội môn đại trưởng lão Huyền Đạo .

"Dật Trần gặp qua đại trưởng lão ." Dật Trần cung kính hướng Huyền Đạo thi lễ .

"Ừm, ngươi không thể giết hắn, ta còn có chuyện muốn hỏi hắn ." Huyền Đạo nói xong, quay người hướng Trâu trưởng lão hỏi: "Ngũ Tướng quân là ai? Còn có các ngươi tại đô thành cùng ai liên hệ?"

Xem ra, Huyền Đạo đã biết Trâu trưởng lão thân phận, mới có thể hỏi được dạng này trực tiếp, không có một chút uyển chuyển .

"Hắc hắc, ta đều biết, nhưng chính là không nói cho ngươi . Không tới ba năm, tự nhiên có người vì ta báo thù ." Trâu trưởng lão cười lạnh một tiếng, tiếng cười có chút 瘡 người, phảng phất là người chết phát ra: "Khắc khắc, đại nhân, ta không có phản bội ... Báo thù cho ta ..."

Huyền Đạo muốn xuất thủ, nhưng hơi do dự một chút, liền đã không kịp .

Trâu trưởng lão thanh âm dần dần nhạt xuống dưới, Huyền Đạo xem xét, lắc đầu, nói ra: "Hắn đã tự vận mà chết . Chỉ là đáng tiếc, chúng ta không có từ trên người hắn tìm tới hữu dụng manh mối ."

"Chẳng lẽ đại trưởng lão ngài đã sớm biết, Trâu trưởng lão là Sartre vương quốc gian tế?" Dật Trần giật mình hỏi.

Như là đã biết, lại vì cái gì không đem Trâu trưởng lão bắt lại, ngược lại để hắn khắp nơi hoạt động, cho tông môn đệ tử mang đến uy hiếp .

Mà lại, hắn ba phen mấy bận che chở Vũ Văn huynh đệ, đưa Huyền Thiên tông tông môn quy củ không để ý, đại trưởng lão đối với Trâu trưởng lão có tình làm vậy, không có khả năng không biết chút nào, nhưng cũng không có khai thác bất luận cái gì biện pháp .

Tương phản, hôm nay còn muốn ngăn cản Dật Trần chém giết Trâu trưởng lão, chẳng lẽ là sợ Sartre vương quốc?

"Không tệ . Huyền Thiên tông chiêu đệ tử không phân địa khu, mặc kệ thân phận, mà lại cũng có thể thành lập bang phái . Mọi người cạnh tranh với nhau riêng phần mình phát huy, có thể càng nhanh tăng thực lực lên . Nhưng là , bất kỳ người nào không thể vi phạm Huyền Thiên tông tôn chỉ, tức không được đối với Thiên La Vương nước bách tính an toàn tạo thành uy hiếp ."

Huyền Đạo trầm giọng nói ra: "Vũ Văn huynh đệ là Sartre vương Quốc điện hạ, Hạ Hầu Sơn là hạ cách vương quốc vương tử . Cái thân phận này cũng không ảnh hưởng bọn hắn tiến vào Huyền Thiên tông, chỉ cần bọn hắn an phận thủ thường, liền không có người sẽ làm khó bọn hắn ."

"Thế nhưng là Trâu trưởng lão khác biệt, hắn là Sartre vương quốc thừa tướng phái tới gian tế . Mấy tháng trước ta liền phát hiện, sở dĩ không bắt hắn, liền là muốn tìm hiểu nguồn gốc, muốn thông qua hắn, tìm ra giấu ở Huyền Thiên tông cái khác gian tế, còn có đô thành gian tế . Cho nên vẫn không có vạch trần hắn, hiện tại ngược lại tốt, bị ngươi như thế một pha trộn, ta toi công bạn rộn mấy tháng ."

"Thật xin lỗi, đại trưởng lão . Ta phá hư ngài kế hoạch, xin ngài trách phạt ." Dật Trần không nghĩ tới bởi vì mình lỗ mãng, xáo trộn đại trưởng lão bố trí .

Kỳ thật đại trưởng lão đã thông qua Phiêu Nhiên, ám chỉ qua mình, nhưng Dật Trần cũng không có quá để ý .

Vừa mới còn tại trong lòng âm thầm trách cứ đại trưởng lão, bây giờ lại phát hiện mình sai, phạm một cái khả năng khó mà đền bù sai lầm .

"Tính, cái này cũng không thể trách ngươi ." Huyền Đạo thở dài, nói ra: "Lần trước không có nói cho ngươi biết, là không muốn phức tạp, cũng là vì ngươi an toàn cân nhắc, mà lại Trâu trưởng lão sự tình ngay cả Vũ Văn huynh đệ cũng không nhất định cảm kích ."

"Bởi vì ngươi tu võ thiên phú dị thường, có lẽ có thể trở thành Huyền Thiên tông từ trước mạnh nhất đệ tử . Ta đã đệ trình Thái Thượng trưởng lão, cho ngươi đãi ngộ đặc biệt . Cho nên Trâu trưởng lão sự tình, ta nguyên bản không muốn để cho ngươi tham dự, dù sao ngươi còn trẻ, có một số việc đắn đo khó định ."

"Nhưng là, ngươi tại gần gũi thời gian mấy tháng, liền từ Chiến Đốc hai ba phẩm tu vi biến thành Chiến Tướng cấp bậc, mà lại hôm nay thế mà chiến thắng Chiến Tướng tứ phẩm Trâu trưởng lão, quả thật làm cho ta giật nảy cả mình . Như thế tiến độ, tin tưởng không ra mấy năm, ngươi nhất định có thể trở thành Thiên La Vương nước nhất lưu cao thủ ."

"Bất quá, đã ngươi đã biết Trâu trưởng lão là gian tế, vậy ta liền sẽ nói cho ngươi biết một số đi." Huyền Đạo vuốt vuốt râu dài, nhìn ra được hắn đối Dật Trần rất vừa ý, cũng rất tín nhiệm .

Sartre vương quốc thừa tướng âm vô vi, là u Âm lão quái đệ tử, là người gian trá đã tâm lớn .

Hắn muốn thông qua Sartre vương quốc cùng hạ cách vương quốc kết minh, mở rộng U Âm môn phạm vi thế lực, đồng thời ý đồ uy hiếp Thiên La Vương nước .

Nhưng là hạ cách vương quốc còn đang do dự, cũng không có đáp ứng . Thế là âm vô vi liền phái ra gian tế, bốn phía hoạt động .

Có thông qua các loại phương thức du thuyết hạ cách vương quốc quốc vương, có thì lợi dụng hai vị vương tử, nói bóng nói gió . Còn có một số đến Thiên La Vương nước, lôi kéo triều đình quan viên cùng địa phương thế lực hào cường, hoặc là các tông môn ...

Mà Trâu trưởng lão liền là một thành viên trong đó, còn có một vị Ngũ Tướng quân hẳn là hấn cấp trên, người này có khả năng ngay tại Huyền Thiên tông .

Trâu trưởng lão âm thầm tìm hiểu Thiên La Vương quốc quân sự tình báo, truyền lại âm toán vô vi, còn ý đồ cùng Hạ Hầu Sơn hợp tác thuyết phục hạ cách quốc vương, lọt vào cạm bẫy ...

"Nhưng Thiên Vân Thành cùng đô thành, đều có Sartre vương quốc gian tế, đồng thời phát triển không ít nhân tuyến . Ta không có cảm xúc Trâu trưởng lão, chính là vì câu cá . Dù sao nhìn không thấy địch nhân mới là đáng sợ nhất, bởi vì người không biết hấn lại ở lúc nào địa phương nào, thông qua cái dạng gì phương thức hướng người phát động công kích ."

"Dật Trần, còn có nha đầu, hôm nay sự tình không cần cùng bất luận kẻ nào nhắc lên ." Huyền Đạo lúc này thái độ rất nghiêm túc: "Ta không muốn đánh cò động rắn, cho nên các người coi như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra ."

Huyền Đạo ồng tay áo vung lên, trên mặt đất Trâu trưởng lão thi thể liền hóa thành tro tàn, trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh .

"Sur tôn, ngài ..."

Thấy tình cảnh này, Phiêu Nhiên không chịu được thốt ra, Trâu trưởng lão thi thể, thậm chí trên mặt đất vết máu, cứ như vậy hư không tiêu thất, một điểm dấu vết đều không lưu lại .

Tốt một cái đột thi không để lại dấu vết thủ đoạn, nhìn xem đại trưởng lão bình thường đầy rẫy hiền lành, nhưng cũng có tàn nhẫn một mặt . Lợi hại như vậy bản lĩnh, nếu là Dật Trần cũng sẽ thật là tốt biết bao .

Thế là Phiêu Nhiên chạy tới ôm lấy Huyền Đạo cánh tay, nũng nịu tựa như nói: "Sur tôn, ngài có nhiều như vậy thần thông, dạy cho Dật Trần mấy cái nha."

"Ta vì sao phải dạy hấn? Hấn cũng không phải đệ tử ta ." Huyền Đạo tấm lấy gương mặt nói ra .

"Cái này ..." Bị sur tôn hỏi một chút, Phiêu Nhiên cũng không biết trả lời như thế nào, một trương khuôn mặt kìm nén đến đỏ bừng .

"Nha đầu ngốc, vì sur biết người ý đồ kia, cũng đừng thẹn thùng ." Huyền Đạo gặp Phiêu Nhiên quần bách bộ đáng, nhịn không được cười rộ lên: "Bất quá, hấn cũng không cần giáo ta . Hấn có mình phương thức tu luyện, mà lại so ta càng tốt hơn."

"Thật sao? Ta không thấy như vậy ." Phiêu Nhiên tựa hồ cũng không tin tưởng .

"Không chỉ có người nhìn không ra, liền ngay cả ta cũng là cảm giác mà thôi, thậm chí chính hấn đều không nhất định rõ ràng, nhưng là hấn xác thực có khác biệt thường nhân địa phương ."

Huyền Đạo như có điều suy nghĩ, chuyển nói với Dật Trần: "Dật Trần, trên người người có đặc thù không gian trừ vật, nếu không người lần trước chuỗi kiếm này coi như không chỗ có thể ẩn nấp . Bình thường trừ vật giới chỉ có thể cất giữ từ vật cùng phổ thông binh khí, đạt tới Vương cấp binh khí là thả không đi vào ."

"Mà chuỗi kiếm này đã siêu việt Vương cấp, người đã có thể thu thả tự nhiên, vậy đã nói rõ người có bảo vật dung nạp nó ."

"Mặc kệ người là như thế nào đạt được, đều là người tạo hóa, ta không muốn đánh nghe . Nhưng là ta phải nói cho người là, vô luận là chuỗi kiếm này, vẫn là cái kia bảo vật, bọn chúng nguyên lai chủ nhân đều không phải là chúng ta có thể sánh vai . Bảo thủ địa nói, bọn hấn đã siêu việt Thiên La đại lục tất cả tu võ người ."

Vô luận là Thương Mộc, vẫn là Ngũ Hành Đế Tôn, đều là vượt xa khỏi Vương cấp tồn tại .

Huyền Đạo chỉ dựa vào Thương Mộc kiếm, cũng chưa bao giờ thấy qua Nhật Nguyệt Âm, liền có thể phán đoán những này, cũng không hổ vì kiến thức rộng rãi .

"Người còn có thể chất đặc thù, thích hợp tu luyện tầng thứ cao hơn công pháp, đây cũng là chúng ta không thể một chút nhìn thấu người tu vi nguyên nhân . Cho nên ta có thể cung cấp liền là Huyền Thiên tông Vân Tiêu mật thất, nơi đó có thể hấp thu càng nhiều thiên địa linh khí, để người nhanh chóng đề cao thực lực . Mặc dù chỉ ở bên trong tu luyện nửa năm, nhưng cùng ngoại giới so sánh, chỉ ít tương đương với ba năm trở lên."

Bình thường tư chất tốt hơn, ngộ tính khá mạnh đệ tử, tiến vào Vân Tiêu mật thất tu luyện nửa năm, trên cơ bản có thể tăng lên hai đến ba phẩm tu vi .

Nhưng theo Huyền Đạo, Dật Trần hẳn là có thể đột phá đến Chiến Tướng Ngũ phẩm, cái kia chính là trong nội môn đệ tử người nổi bật, đến lúc đó bị hấp thu làm hạch tâm đệ tử tự nhiên không nói chơi .

"Dật Trần, người thiên phú cùng ngộ tính đều không thể bắt bẻ, là khó được tu võ kỳ tài . Ta hi vọng người ngày khác có thành tựu, đừng quên phát triển Huyền Thiên tông ."

"Huyền Thiên tông sùng sùng Thiên La đại lục mấy ngàn năm, tiến tới là lịch đại tông chủ và Thái Thượng trưởng lão trách nhiệm tâm. Sớm nhất thời điểm, Huyền Thiên tông thực lực có một không hai đại lục, có thể xem thường U Âm môn. Bây giờ lại vừa vận tương phản, U Âm môn thực lực mạnh mẽ, xa không phải chúng ta Huyền Thiên tông có thể so sánh."

"Thiên La Vương quốc gia lớn vật bác, bọn hắn sớm đã thềm nhỏ nước dãi, sớm muộn sẽ bởi vì cướp đoạt tài nguyên mà dẫn phát chiến tranh. Mà Huyền Thiên tông sứ mệnh, liền là bảo vệ Thiên La Vương quốc thổ không bị xâm chiếm, bảo hộ Thiên La bách tính không bị khi nhục, thủ hộ cái thế giới này hòa bình."

"Ta hi vọng thủ hộ trong đội ngũ có người, đã chiến tranh không cách nào tránh khỏi, vậy chúng ta trước hết chuẩn bị sẵn sàng. Người khả năng đối Huyền Thiên tông quản lý có chút không hiểu, vì cái gì tại trong tông môn kéo bè kết phái, thậm chí khi dễ đồng môn, mà các trưởng lão đều mở một mắt nhắm một mắt."

"Đó là bởi vì, chỉ có tài tàn khốc cạnh tranh bên trong trở hết tài năng, có đảm đương, có thực lực, mới thật sự là cường giả, những cái kia bị khi phụ mà không phản kháng, căn bản cũng không có thể tại thời khắc mấu chốt đứng ra, vì thủ hộ gia viên mà dục huyết phản chiến."

Một người tu vi lại cao hơn, cũng vô pháp đối kháng một chi quân đội. Chiến tranh là tàn khốc nhất, không giống võ đài như thế từng bước từng bước đến, mà là một nhóm lớn một nhóm lớn địa đi chém giết đi phần đầu, chỉ có cường đại đoàn đội mới có thể trực diện chiến tranh.

E ngại, nhu nhược, do dự, lo lắng, chỉ có thể để cho mình cùng người nhà lọt vào đồ sát, trong chiến tranh không có đồng tình, chỉ có thắng bại. Tất cả quy tắc cùng chế độ, đều là người thắng chế định, kẻ thất bại là không có tư cách tham dự.

Cho nên, đối mặt mình không quen nhìn sự tình, người chỉ có hai lựa chọn, hoặc là tiếp nhận, hoặc là đi cải biến.

Mà thay đổi không chỉ cần phải dũng khí, càng cần hơn là thực lực, cái thế giới này là cường giả nhạc viên, kẻ yếu chỉ có thể bị động địa tiếp nhận hết thảy.

Tu võ người nếu như không thể bảo vệ quốc gia, cho dù thực lực người mạnh hơn cũng chỉ có thể sinh cái dừng của thất phu.

Dật Trần nghe Huyền Đạo phen này lời nói thâm thúy lời nói, đột nhiên có một loại rộng mở trong sáng cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Phủ chủ anh minh

Vân Tiêu Phong, Y Lan Thánh Sơn chủ phong, đứng vững giữa không trung trong tầng mây, nguy nga mà thẳng tắp, sơn phong bị mây trắng cách thành trên dưới hai đoạn, cho dù là mặt trời chói chang trên không thời điểm, đôi mắt ngưỡng mộ vẫn là không thấy đỉnh phong.

Tại người bình thường trong lòng, cái kia tường vân lượn lờ chỗ, tất như tiên cảnh mỹ diệu. Bất quá cái kia như tiên cảnh tồn tại, chỉ có hạch tâm đệ tử mới có cơ hội tiến vào bên trong, đạt được Thái Thượng trưởng lão chỉ điểm.

Phổ thông đệ tử, trừ ngưỡng vọng, cũng chỉ có thể dựa vào bản thân tưởng tượng, đi miêu tả cái kia mây trắng chỗ sâu cảnh trí.

Tại giữa sườn núi tiếp cận mây trắng vòn quanh đối phương, có một chỗ tự nhiên bình đài giống như một cái quảng trường, rộng lớn mà to lớn.

Sáng sớm, trên quảng trường liên tục tập số lớn nội môn đệ tử, không ít nhân thủ bên trên nắm một cái ngọc bài, bài bên trên viết có số hiệu.

Mọi người tốp năm tốp ba, tập hợp một chỗ, tán gẫu cười đùa, bầu không khí nhiệt liệt, như là ngày lễ.

"Sư huynh, người liền muốn tiến Vân Tiêu mật thất tu luyện, nửa năm sau đi ra, người tu vi nói không chừng đã vượt qua Chiến Đốc Ngũ phẩm, thật hâm mộ người."

"Sư đệ, người cũng phải ủng hộ ờ, tin tưởng sang năm người nhất định sẽ tại cái kia trăm tên danh sách bên trong, đến lúc đó người cũng có thể tiến Vân Tiêu mật thất."

"Ừm, ta nhất định cố gắng, tranh thủ lần sau cầm tới danh ngạch..."

"Sư tỷ, người nhìn, cái kia đáng đáng anh tuần lại trắng nõn áo bào trắng đệ tử, liền là đoạn thời gian trước đánh bại Vũ Văn huynh đệ Dật minh minh chủ"

Dật Trần . Nghe nói vẫn chưa tới mười bảy tuổi, liền đã có thể chiến thắng Vũ Văn Phong, Vũ Văn Phong thế nhưng là cấp chiến tướng cao thủ ."

"Thật không biết gia hỏa này là thế nào tu luyện, đoán chừng qua không mấy năm, liền có thể cùng Hạ Hầu sư huynh đánh đồng ."

"Hạ Hầu sư huynh thế nhưng là Huyền Thiên tông thứ nhất đệ tử, muốn đuổi theo hắn rất khó . Bất quá, cái này Dật Trần cũng thật là nghịch thiên, nhập Huyền Thiên tông vẫn chưa tới thời gian một năm, liền có thể đánh bại hạch tâm đệ tử . Mà lại bọn hắn Dật mình lần này lập tức liền lấy đến hơn hai mươi cái danh ngạch, để cho người đồ mất chết. Đáng tiếc người ta có người trong lòng . Nếu không người còn có thể tranh thủ một chút, hiện tại chỉ có thể giương mắt nhìn đi."

"Ta mới không có như vậy không thức thời đâu, bên cạnh hắn cái kia hất lên tóc dài, có phải là hắn hay không bạn gái?"

"Ta nghe Miêu Nhi sư tỷ nói, tựa như là Huyền Đạo đại trưởng lão đệ tử, ngự thủ phủ người, cũng không đơn giản, mười sáu tuổi đạt tới Chiến Đốc bát phẩm . Người xem chúng ta đều hơn hai mươi, mới Chiến Đốc tứ phẩm ."

"Đúng thế, người ta mới là một đôi nha, chúng ta qua qua miệng nghiệm là được"

Hôm nay là Vân Tiêu mật thất mở ra thời gian, cầm tới danh ngạch đệ tử đang chờ đợi các trưởng lão tới mở mật thất .

Còn có rất nhiều không thể lấy được tư cách đệ tử, cũng chạy đến đưa tiễn mình sư huynh đệ, thuận tiện cảm thụ một chút bầu không khí .

Dật mình là lần chọn lựa này bên trong người thắng lớn, tại bách thảo luyện thể tinh hoa lộ trợ giúp dưới, các huynh đệ tu luyện tiến độ nhanh chóng, Vương Phong đã là Chiến Đốc Ngũ phẩm, tiếp cận với lục phẩm, Cổ Vân đạt tới Chiến Đốc bát phẩm, Totti tứ phẩm, Diệp Long tam phẩm, mỗi cái huynh đệ đều có tăng lên .

Tăng thêm mọi người tài nguyên cùng hưởng, chiến kỹ công pháp cũng đều nắm giữ phi thường thuần thực . Cho nên tham dự tuyển bạt trừ mấy cái gặp được đối thủ quá mạnh mà mất đi tư cách, còn lại phần lớn quá quan .

Tăng thêm Dật Trần sớm đã thu hoạch được danh ngạch, hết thảy có hai mươi sáu người đạt được Vân Tiêu mật thất tu luyện cơ hội .

Phiêu Nhiên cùng Thu Vận Miêu Nhi cùng một chỗ, đến đưa Dật Trần bọn hắn, đồng thời nói cho Dật Trần trong mật thất một số cần thiết phải chú ý hạng mục công việc .

Nghĩ đến muốn nửa năm không thể gặp mặt, Dật Trần cùng Phiêu Nhiên đều rất không bỏ, lẫn nhau mặt mày tương đối, hình như có nói không hết lời tâm tình, nhất thời cũng không biết từ chỗ nào mở miệng .

"Phiêu Nhiên sư muội, người cũng muốn đi Vân Tiêu mật thất tu luyện sao? Vừa vặn ta có thể cùng người đi vào chung ."

Từng cái từ thấp bé tướng mạo bình thường, mặt mũi tràn đầy khí âm nhu nội môn đệ tử, từ đằng xa nhanh chân đi hướng Phiêu Nhiên, đang khi nói chuyện liền đứng tại Phiêu Nhiên cùng Dật Trần ở giữa .

"Trì Khang sư huynh, ta là tới đưa Dật Trần, sẽ không cùng người cùng một chỗ ." Phiêu Nhiên tựa hồ cũng không quá cảm kích, vòng qua Trì Khang đi vào Dật Trần bên người, kéo lại Dật Trần cánh tay, y như là chim non nép vào người dựa vào Dật Trần trên người, lạnh nhạt nói .

"A~~" gặp Phiêu Nhiên không để ý mình, Trì Khang trên mặt có chút không nhìn được, quay người đối Dật Trần cười lạnh một tiếng, quát: "Người, buông nàng ra!"

"Vì cái gì?" Dật Trần cười hi hi nhìn lấy Trì Khang, thuận tay đem Phiêu Nhiên chăm chú địa kéo .

"Không tại sao, lão tử bảo người buông nàng ra . Đừng tưởng rằng người đánh bại Vũ Văn Phong, liền có cái gì không dậy nổi . Ta nhỏ vào!" Trì Khang hùng hổ dọa người: "Cùng Phiêu Nhiên sư muội cùng một chỗ, người còn không có tư cách ."

"Trì Khang, không cần nhiều xen vào chuyện bao đồng, ngược lại là người, chú ý mình thân phận, không cần ném Hạ Sơn Phủ mặt ." Nói chuyện là Thu Vận, nàng và Trì Khang đều là Hạ Sơn Phủ thành viên .

"Nguyên lai là Thu Vận sư muội, ta lúc nào đến phiên người để giáo huấn? Người tính là cái gì, đừng tưởng rằng Phủ chủ thích người, liền không biết trời cao đất rộng ."

Trì Khang đã then quá hoá giận, hắn gặp Dật Trần ôm Phiêu Nhiên, đã là khí cấp bại phôi, lại bị Thu Vận trước mặt mọi người trách cứ, quả thực là lửa cháy đổ thêm dầu, cả người đều muốn nhảy dựng lên .

"Nhiên nhi muội muội muốn với ai cùng một chỗ, là nàng quyền lực, mắc mớ gì tới người? Về phần ta tính là cái gì, càng là cùng người không có bất cứ quan hệ nào . Người đừng tại đây mà mất mặt xấu hổ, mau nhắm miệng đi." Thu Vận liếc nhìn hắn một cái, bễ nghễ nói ra .

"Thu Vận, người cái xú nha đầu . Có phải hay không là người cũng ưa thích tiểu tử kia, nếu không người làm gì muốn xen vào chuyện này?" Trì Khang bắt đầu gào thét .

Ba ——

Thanh thúy tiếng vang từ Trì Khang trên mặt truyền ra, lập tức tại trên mặt hắn xuất hiện một cái huyết hồng thủ chương ấn .

Nguyên lai là Dật Trần thực sự nhện không được, đi lên cho Trì Khang một bàn tay .

"Người gọi Trì Khang? Quả nhiên là cái ăn kang, miệng đầy mùi thối ."

Phân biệt sắp đến, Dật Trần nguyên không muốn phá hư loại này tình ý rả rích bầu không khí, hết lần này tới lần khác lại bị Trì Khang quấy nhiễu, vốn là có khí, tăng thêm Trì Khang thể mà nhục mạ Thu Vận, càng là khí không đánh một chỗ .

"Người ..." Trì Khang không nghĩ tới Dật Trần cũng dám xuống tay với chính mình, nhất thời có chút mộng .

Lúc này, Trì Khang sau lưng lập tức liền có mười mấy cái đệ tử vây quanh, bọn họ đều là Hạ Sơn Phủ thành viên .

Vừa rồi Trì Khang cùng Thu Vận cãi lộn, bọn hắn không thể nhúng tay, nhưng bây giờ là Dật Trần động thủ trước đánh người, Hạ Sơn Phủ người cũng không thể bị thua lỗ .

Bá bá bá ——

Dật Trần sau lưng Dật Minh thành viên cũng không cam chịu yếu thế , đồng dạng là mười mấy cái cùng tiến lên đến, cùng Hạ Sơn Phủ người giằng co lấy .

Mặc dù Hạ Sơn Phủ thực lực mạnh nhất, nhưng Dật Minh thành viên cũng là đoàn kết nhất trí .

Cũng may song phương đều tương đối khách chế, tạm thời yên lặng theo dõi kỳ biến, cũng không có phát sinh thân thể xông lên đột .

"Người nhất định phải cho Thu Vận sư tỷ xin lỗi, nếu không hôm nay người chỗ nào đều đi không ." Dật Trần trầm giọng nói ra .

Từ khi Trâu trưởng lão tự vận bỏ mình, Dật Trần một mực đang nghĩ lại, bởi vì mình lỗ mắng, khiến cho Sartre vương quốc gian tế mạnh mẽ gián đoạn, trong khoảng thời gian này có chút trầm lặng yên ít nói .

Tăng thêm sắp tiến vào Văn Tiêu mật thất tu luyện, cũng không muốn gây chuyện thị phi, cho nên Dật Trần tương đối là ít nổi danh .

Nhưng là Trì Khang hùng hổ dọa người, để Dật Trần không thể nhện được nữa, quyết định xuất thủ sửa chữa hắn .

"Tiểu tử, nhìn người là không muốn sống . Tốt! Lão tử thành toàn người ."

Nhưng mà Trì Khang càng là thụ không bị Dật Trần tát chưởng, cảm thấy đây là vô cùng nhục nhã, lập tức thẹn quá hoá giận, thân hình khẽ động, vung mạnh quyền liền hướng Dật Trần đập tới ...

"Dừng tay!"

Hét lớn một tiếng, chấn động đến song phương gần trăm người trong lỗ tai 'Ong ong' rung động, không ít người hai tay ôm đầu thống khổ không chịu nổi, thậm chí một số Đốc cấp Ngũ phẩm phía dưới tu vi đệ tử, đã bị chấn choáng đi qua .

Lời còn chưa dứt, một cái mặt đỏ thanh niên áo bào tím, không biết từ chỗ nào xuất hiện, đứng tại Trì Khang bên người .

Ba ba ——

Lại là hai phát vang dội cái tát, đánh vào Trì Khang trên mặt .

Thanh niên áo bào tím ra tay so Dật Trần nhưng hung ác nhiều, mắt thấy Trì Khang 'Phốc thử' một tiếng liền phun ra hai khỏa mang Huyết Nha răng .

"Phủ chủ" Trì Khang trông thấy người tới, vừa rồi phách lối khí diễm bỗng nhiên biến không, mặt mũi tràn đầy sợ hãi nhìn trước mắt vị này mày rậm mắt to, đáng vẻ đường đường Phủ chủ —— Hạ Hầu Sơn .

"Hướng Thu Vận sư muội xin lỗi!" Hạ Hầu Sơn quát lớn .

"Thật xin lỗi! Thu Vận sư muội, ta sai ." Trì Khang làm theo .

"Hướng Dật Trần sư đệ cùng Phiêu Nhiên sư muội xin lỗi!" Hạ Hầu Sơn tiếp tục ra lệnh .

"Cái này. .. Phủ chủ, ta ..." Trì Khang do dự muốn giải thích cái gì .

Ba ba ——

Lại đến hai phát cái tát, không có vừa rồi nặng, nhưng vẫn để Trì Khang phun ra ngụm lớn máu tươi .

"Phiêu Nhiên sư muội, Dật Trần sư đệ, thật xin lỗi." Trì Khang cố nén nội tâm bị phản, rất miễn cưỡng xin lỗi .

"Các vị sư đệ sư muội, ta Hạ Hầu Sơn ở đây tuyên bố: Từ giờ trở đi đem Tri Khang trục xuất Hạ Sơn Phủ. Về sau hấn tất cả hành vi, đều cùng Hạ Sơn Phủ không có bất cứ quan hệ nào."

Hạ Hầu Sơn đối đoàn người liền ôm quyền, cao giọng nói ra, lại xông Dật Trần mỉm cười gật đầu, lập tức thân hình thoát một cái rồi đi quảng trường.

"Quả nhiên là công chính nghiêm minh, không hổ là Huyền Thiên tông đệ nhất bang phái, Hạ Hầu phủ chủ thật sự là anh minh."

"Nghe nói Hạ Sơn Phủ thành viên thụ khi dễ thời điểm, Hạ Hầu phủ chủ sẽ giúp bọn hấn lấy lại công đạo, nhưng thành viên nếu là có sai, Hạ Hầu phủ chủ cũng tuyệt không nhân nhượng. Hôm nay gặp mặt, xác thực danh bất hư truyền."

Hạ Hầu Sơn là hạc tâm đệ tử bên trong người mạnh nhất, làm người chính trực, lại là Hạ Sơn Phủ Phủ chủ, tại Huyền Thiên tông được hưởng cực Cao Uy nhìn, thâm thụ cao tăng coi trọng.

Chỉ dựa vào vừa rồi biểu hiện, cũng làm người ta tin phục, Dật Trần đối với hấn cũng tràn ngập hảo cảm.

So với Trâu trưởng lão một mực che chở, Hạ Hầu Sơn cách làm tự nhiên đạt được tất cả mọi người đồng ý.

Trừ Tri Khang một người xám xịt, còn lại Hạ Sơn Phủ thành viên cũng không khỏi không cong lòng ngực, cảm giác trên mặt đặc biệt có hào quang.

Ngay tại mọi người nghị luận âm ỉ thời điểm, hơn mười vị trưởng lão đã đến.

Tại nội môn đại trưởng lão Huyền Đạo dẫn đầu tiếp theo bắt đầu vận chuyển công, nhất thời không khí một trận mờ mịt.

Ông ~~~

Trên quảng trường xuất hiện một đạo cửa lớn màu vàng óng, từ dưới đất chậm rãi thẳng đến mặt đất, có cao năm mét rộng ba mét.

Nguyên lai trên quảng trường này có một cái to lớn kết giới trận pháp, theo cửa lớn màu vàng óng mở ra, Vân Tiêu mật thất liền chính thức mở ra.

"Các vị đệ tử, cầm tới đây số ngọc bài đi công nghiệm bài, sau khi tiến vào dựa theo dãy số tìm tới mình tu luyện thất. Vân Tiêu mật thất hết thầy mở ra sáu tháng, đến lúc đó các ngươi sẽ toàn bộ bị đưa ra tới. Hi vọng các ngươi trân quý cái này duy nhất cơ hội, cố gắng tu luyện, làm mình tu vi có càng lớn tăng lên."

Vận khí tốt thực lực mạnh đệ tử, mỗi người cũng chỉ có một cơ hội, càng nhiều đệ tử cũng chỉ phải dừng lại đang hâm mộ ghen ghét hận bên trong.

Ai cũng sẽ không dễ dàng lãng phí cơ hội lần này, từng cái đều trầm hạ quyết tâm, nhất định phải có học thành, để cho mình tu vi đột nhiên tăng mạnh.

Đại trưởng lão Huyền Đạo nói xong, lại tuyên bố Vân Tiêu mật thất tu luyện một số quy định, sau đó để mọi người theo dãy số trình tự theo thứ tự tiến vào.

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Vân Tiêu mật thất

Dật Trần ngọc bài là số mười, thuộc về nhóm đầu tiên tiến vào Vân Tiêu mật thất tu luyện.

Mới vừa vào cửa, liền bị cảnh tượng trước mắt kinh ngạc đến ngây người: Nói là Vân Tiêu mật thất, thực tế là một tòa cung điện không lồ thức kiến trúc, san sát nối tiếp nhau phòng ở, bị có thứ tự chia một số cái gian phòng, mỗi cái cửa gian phòng bên trên đều có phát sáng dãy số.

Số mười gian phòng tại cung điện chỗ sâu nhất, một loạt cùng sở hữu mười cái gian phòng, phân biệt viết dãy số từ một đến mười, nhất dựa vào bên phải là Dật Trần tu luyện thất.

Dật Trần đem ngọc bài đối trên cửa dãy số, đang phát sáng chỗ chiếu một chút, cửa đá liền tự động mở ra.

Đội Dật Trần tiến vào, cửa đá lại tự động đóng lại, nơi đây tu luyện thất toàn bộ tương hồ độc lập, mỗi người đều có mình tu luyện không gian, sẽ không lẫn nhau quấy nhiễu, cho nên mới gọi mật thất.

Trong phòng có một cái cao nửa thước tu luyện đài, đường kính ước năm mét tu luyện trên đài phương nóc phòng đối ứng chỗ có một vòng lỗ thủng, mỗi một cái đều so nắm đấm ít hơn mà tu luyện đài phía dưới mặt đất, cũng có một chút cùng nóc phòng tương tự lỗ thủng .

Dật Trần thân thể nhảy lên, đến tu luyện giữa đài tâm, ngồi xuống luyện công .

Xi xi ~~~~

Bỗng nhiên giống như là mở ra cái nào đó cơ quan, nóc phòng cùng mặt đất rất nhiều lỗ thủng, vậy mà toàn bộ khởi động, từng tia linh khí từ lỗ thủng tràn ra, tụ tập đến tu luyện giữa đài Dật Trần trên người .

Lập tức cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái vô cùng, linh khí từ các vị trí cơ thể tiến vào, chậm rãi chảy qua toàn thân huyết mạch kinh lạc, cuối cùng tụ tập ở đan điền .

Chỗ đi qua, toàn bộ thân thể tất cả khớp nối, cơ bắp, làn da, thậm chí lỗ chân lông, cũng giống như bị nhẹ nhàng địa xoa bóp qua, lại như là bị nhẹ nhàng tinh tế tưới nhuận qua, ngay cả linh hồn đều cảm giác bị gột rửa qua .

Thân thể giống như là trôi lơ lửng trên không trung, tiến vào Bồng Lai tiên cảnh, vô cùng buông lỏng, vô cùng thư sướng .

Dật Trần lăng lạng địa hưởng thụ lấy, như mộng như ảo, giống như nếu như thật .

Nhưng mà, trong đan điền lại là vô cùng phong phú, giống như toàn bộ giữa thiên địa linh khí đều đứng xếp hàng, trật tự rành mạch chậm rãi ung dung địa tiến vào .

Tại đem thân thể từng cái tổ chức đều gột rửa một lần về sau, lẫn lộn có tạp chất linh khí bị bài xuất, còn lại tinh thuần linh khí toàn bộ tràn vào đan điền .

Cùng dĩ vãng khác biệt là, mặc dù linh khí không ngừng tràn vào, đan điền lại sẽ không cảm giác chen chúc .

Là phong phú, là sung mãn, nhưng không có chướng bụng cảm giác, tương phản, thời gian càng dài ước cảm thấy dễ chịu .

Dật Trần hơi kinh ngạc, mình đan điền chừng nào thì bắt đầu như thế biến thái, có thể chứa đựng cái kia liên tục không ngừng tràn vào linh khí, cùng nguyên bản Ngũ Hành Chi Khí cũng không bài xích, lại còn đang không ngừng biến lớn ...

Thậm chí những linh khí này, tại đan điền cùng Ngũ Hành Chi Khí gặp nhau về sau, vậy mà tự động tiến vào Nhật Nguyệt Âm, từng bước bị luyện hóa thành Ngũ Hành Chi Khí, gia nhập vốn có đội ngũ .

Tại mới chuyển hóa Ngũ Hành Chi Khí bên trong, lại lấy Mộc chi tinh hoa nhiều nhất, cơ hồ chiếm hơn phân nửa .

Mà Dật Trần giấu ở nhật nguyệt không gian địa tâm Huyền Thổ tu luyện đài, lại là lấy Thổ Chi Linh khí làm chủ .

Kể từ đó, nguyên bản thổ Mộc Nhị khí không công bằng, biến thành tề đầu tịnh tiến, trong đan điền chiếm cứ đại bộ phận không gian .

Dạng này qua nửa ngày thời gian, trong đan điền rốt cục có bão hòa dấu hiệu, không còn hấp thu từ bên ngoài đến linh khí .

Mà là đem trong đan điền linh khí chuyển hóa tới Ngũ Hành Chi Khí, trái lại vận hướng các vị trí cơ thể, vẫn là chậm rãi chuyển vận, lúc này thân thể không còn bông bênh, cả người đều bị rút đầy, thân thể phi thường nặng nề .

Sau đó lại là chậm rãi tiêu hóa, thân thể cái tổ chức bộ môn căn cứ cần, đem đi qua đan điền luyện hóa tốt Ngũ Hành Chi Khí tiêu hóa đến toàn thân .

Dần dần, thể nội lực lượng đang không ngừng tích súc, không ngừng tăng cường, tất cả linh khí đều chuyển hóa làm năng lượng .

Mặc dù còn không có đột phá, nhưng năng lượng lắng đọng khiến cho mình siêu việt thăng cấp bản thân .

Tựa như là nguyên bản Chiến Tướng Nhị phẩm tu vi, thực tế lực lượng đã đạt tới tam phẩm thậm chí tứ phẩm, đây là một loại vững chắc nhất phương thức tu luyện, sẽ không mang đến bất luận cái gì tác dụng phụ .

Làm đan điền đem luyện hóa linh khí toàn bộ chuyển vận hoàn tất lúc, bên ngoài linh khí lại bắt đầu hướng đan điền tụ tập .

Tại trải qua linh khí tiến vào, luyện hóa, hấp thu, tăng cường dạng này một cái đại tuần hoàn về sau, lại bắt đầu một vòng mới quay vòng .

Lòng vòng như vậy lặp đi lặp lại, thế mà tại không đến một ngày thời gian, trải qua mấy lần, quả thực là tuyệt không thể tả .

Đương nhiên, những người khác tốc độ mặc dù cũng rất nhanh, nhưng so sánh cùng Dật Trần tới nói, vẫn là chậm không biết bao nhiêu lần .

Đây là bởi vì, đầu tiên Dật Trần Ngũ Hành huyết mạch đã bị kích hoạt, hấp thu tốc độ cùng năng lực siêu cường còn nữa là Dật Trần thể nội còn có một cái bảo vật —— Nhật Nguyệt Âm, có thể nhanh chóng luyện hóa linh khí .

Cho nên, hẳn có thể không gián đoạn tiến hành tuần hoàn, tựa như một cái sẽ không uống say quý, tham lam mà nhắm nháp lấy vĩnh viễn cũng uống

không hoàn mỹ rượu .

Chỉ dùng hơn mười ngày thời gian, Dật Trần rất nhẹ nhàng đột phá đến Chiến Tướng tam phẩm .

Phải biết, từ Chiến Tướng cấp bậc bắt đầu, mỗi đột phá một cái cấp độ, cần thiết năng lượng vượt qua Đốc cấp đột phá mấy lần .

Diễn Đào từ Chiến Đốc cửu phẩm đột phá đến Chiến Tướng, chỉ ít dùng năm năm, đến cuối cùng vẫn là dựa vào Dật Trần cho hắn đan dược .

Diễn Đào còn tính là may mắn, nhiều người hơn cả một đời đều đột phá không, chỉ có thể dừng lại tại Chiến Đốc cửu phẩm .

Sau khi đột phá, Dật Trần lại tốn mấy ngày thời gian, đem chiến kỹ công pháp hết thấy lại tu luyện đề cao, cũng đều lấy được không nhỏ tiến bộ .

Duy chỉ có là độn thổ không có tiến bộ, ngược lại là không bằng trước kia . Nguyên lai có thể tiềm hành trăm mét, bây giờ lại chỉ có thể tiềm hành chừng năm mươi mét, liền không cách nào tiến lên, lặn xuống chiều sâu cũng không cao hơn mười mét .

Qua mấy lần, Dật Trần trong lòng có chút thất vọng, nhưng lại tìm không ra nguyên nhân .

Cũng may Vân Tiêu mật thất linh khí dị thường sung túc, vô luận như thế nào tiêu hao đều có thể nhanh chóng đền bù .

Mà lại Dật Trần phát hiện, mình càng là chơi đùa tình trạng kiệt sức, đem năng lượng tiêu hao sạch sẽ, đảo ngược mà khôi phục càng nhanh, thân thể càng sẽ tràn ngập lực lượng .

Thế là, Dật Trần không còn keo kiệt, cơ hồ cách mỗi mấy ngày liền muốn để cho mình mệt mỏi nằm sấp một lần, sau đó liền lại tại trong tu luyện thu hoạch càng lớn ích lợi .

Đồng thời hắn trả có một loại cảm giác, liền là Vân Tiêu mật thất dưới mặt đất thổ chất đặc biệt cứng rắn, hắn thậm chí hoài nghi vậy căn bản cũng không phải là phổ thông thổ nhưỡng, nhất định là chứa một loại nào đó khoáng thạch thành phần .

Có lẽ mình độn thổ kỹ năng cũng không có lui bước, mà là 'Thổ' có vấn đề, độn thổ là ngự thổ mà đi, nếu như ngự không phải thổ, vậy liền không có cách nào cân nhắc tiến bộ hay không .

Mặc dù không có biện pháp chứng minh dưới mặt đất thổ nhưỡng thành phần, nhưng Dật Trần đang nghỉ ngơi nơi khoáng cách vẫn là sẽ thường xuyên suy nghĩ vấn đề này .

Bởi vì quá mức mệt mỏi, lại suy nghĩ không ra kết quả, Dật Trần liền tối tắm địa ngủ .

Oanh —— oanh ——

Dưới mặt đất truyền đến ngọt ngào tiếng oanh minh, thanh âm rất nhẹ, chỉ có giống Dật Trần dạng này tinh thần ý niệm siêu cường người, mới có thể nghe thấy một chút .

Nhưng là toàn bộ tu luyện thất chấn động lại là to lớn, tựa như là dưới nền đất có đồ vật gì tại va chạm, mà lại lực va đập độ phi thường lớn, làm đường kính là năm mét tu luyện đài đều tại lay động .

"Chuyện gì xảy ra?" Dật Trần bị bừng tỉnh, tranh thủ thời gian ngồi xuống, triển khai ý niệm lục soát .

Nhưng là hắn chỉ có thể cảm ứng được mười mét chiều sâu, trong vòng mười thước không có tình huống dị thường, tiếp lấy ngang lục soát, lại có phát hiện trọng đại .

Tại số mười tu luyện thất phía bên phải dưới mặt đất xéo xuống bốn năm mươi mét chỗ, giống như có một cái huyết động, bên trong còn có năng lượng thể tại hoạt động .

Va chạm liền là từ nơi đó phát ra, lấy Dật Trần cảm giác, cái này năng lượng thể hẳn là một cái phi thường cường đại tồn tại .

Có thể đem trọn cái mặt đất đều chấn động đung đưa, loại này năng lượng cũng không phải phổ thông tu võ người có khả năng có được .

Vân Tiêu mật thất chính là Huyền Thiên tông trọng địa, tuyệt sẽ không có người trốn đến dưới mặt đất gây sóng gió .

"Chẳng lẽ dưới mặt đất có ma thú?" Dật Trần ngẫm lại lại không giống, nếu thật là ma thú, đó nhất định là lục giai trở lên, nếu không là không thể nào làm ra động tĩnh lớn như vậy .

Nhưng là hắn đã có thần thông như thế, cần gì phải dạng này giày vò, còn không bằng trực tiếp thoát ra mặt đất tới sáng khoái .

Dật Trần tin tưởng, chính mình cũng có thể dưới đất hành tẩu mấy chục mét, ma thú cấp sáu sẽ không kém cỏi như vậy, sẽ bị vây ở như thế cận dưới mặt đất đi .

Nếu như không phải ma thú, như vậy là cái gì đây? Dật Trần lòng hiếu kỳ nổi lên, lập tức thi triển độn thổ kỹ năng hướng hang động phương hướng kín đáo đi tới .

Mặc dù hiểu kỳ muốn đi tìm hiểu rõ ràng, lại trong lòng vẫn là có chút bồn chồn, cũng sợ vạn nhất trên chốc vị kia không biết tên cường đại tồn tại, cho nên Dật Trần chỉ là từng chút từng chút địa tới gần, cũng tận khả năng địa ẩn tàng khí tức .

Dật Trần dọc theo tu luyện thất phía bên phải lặn xuống sau đó xéo xuống tiến lên, ước chừng ba bốn mươi mét về sau, dừng lại .

Hắn rõ ràng cảm nhận được một loại to lớn uy áp, mặc dù cách dày Hậu Thổ tầng, lại vẫn cường ép địa thâm thấu tới, để hắn cảm giác sâu sắc kiềm chế .

Dật Trần trong lòng có chút run rẩy, chẳng lẽ bị phát hiện? Tiếp tục tiến lên vẫn là rời đi?

Như là đã sắp để lộ đáp án, quay trở lại thực sự không có cam lòng, nhưng là lại tới gần cũng không biết có cái gì nguy hiểm đang đợi mình .

"Tiểu tử, đừng giấu đầu lộ đuôi, đến đây đi ."

Dật Trần đang do dự thời điểm, phía trước liền có âm thanh từ thổ nhưỡng trong khe hở truyền ra, thanh âm không lớn cũng rất rõ ràng .

Để Dật Trần trong lòng hơi an tâm một điểm là, thanh âm đối phương mặc dù lộ ra không hiểu uy nghiêm, giống như một cái cao cao tại thượng đế vương, w ukan Shu . com bề ngễ thiên hạ lúc khí thế loại này .

Nhưng là, Dật Trần có phần minh cảm giác được, tại tiếng nói truyền đến lỗ tai thời điểm, uy áp lại đột nhiên tiêu tán .

Hắn không có ác ý, nếu không chỉ cần đối phương một cái ý niệm, liền có thể giết chết mình một ngàn về .

Thế là Dật Trần thân thể buông lỏng, không mang theo một tia chống cự tâm lý, mặc cho đối phương không chế .

Sau đó Dật Trần thân thể liền giống bị một cỗ mãnh liệt gió lốc hấp dẫn, xuyên qua lòng đất dày đặc tầng đất, lẳng lẳng địa đến trong huyết động .

Không có một chút áp lực, dày đặc tầng đất tựa như là không khí, để thân thể tùy ý ghé qua .

Cùng mình áp ứng nửa ngày, mới tiềm hành mấy chục mét so sánh, chiều này đoạn thực sự cao minh vô số lần .

Dật Trần thể mà cảm giác được một loại hường thụ, bị người không chế hường thụ .

Chậm rãi mở mắt ra, quan sát tỉ mỉ lấy chung quanh hết thảy .

Nói là hang động, nhưng thật ra là có hai ba gian phòng ốc lớn như vậy một cái độc lập tiểu không gian .

Dật Trần ngay phía trước có một cái ngòai xếp bằng pho tượng, mặc dù ngòai nhưng vẫn có cao ba mét, toàn bộ thân hình nếu như thu nhỏ mấy lần liền liền giống như người bình thường .

Nhưng đầu hiện lên hình tứ phương, hốc mắt lõm sâu cái trán vẫn lồi ra, trên sống mũi nửa đoạn thẳng tắp, đến trung đoạn bắt đầu hướng ra phía ngoài chấp lên, sau đó uốn lượn có điểm giống Ưng Cầu, ở phía dưới lại duỗi ra một cái dài nhọn mỏ chim .

"Tiểu tử, nhìn thấy bản tôn vì sao không bái?" Mỏ chim có chút khép mở, phát ra ôn hòa mà không mất uy nghiêm thanh âm .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Huyền cơ

"Tiểu tử Dật Trần, bái kiến Đan Vương Mộc Mang tiền bối. " Dật Trần trong lòng rung mình, liền vội vàng quỳ xuống đất lễ bái.

Kim giáp đã từng nói với hắn, Nhật Nguyệt âm là luyện hóa bảo vật, có thể luyện chế Lục cấp đan dược.

Trừ phi các loại (chờ) tu vi của chính mình cảnh giới vượt qua Chiến Vương cấp xa cách Nhật Nguyệt âm mới có thể lên cấp.

Trước mắt, Lục cấp trở lên đan dược cũng chỉ có thể từ thần dược đỉnh luyện chế, mà thần dược đỉnh chính là thượng cổ luyện đan thần khí, chủ nhân

của nó chính là chim mặt thân thể con người Đan Vương Dược Vương Mộc Mang.

Mộc Mang đã là tập Đan Vương Dược Vương làm một thể, hơn nữa còn là Đông Phương đại đế, trông coi sinh cơ.

Lấy tình huống trước mắt đến xem, đối diện vị này chắc là hắn.

"Chẳng lẽ. . . Tiên bối ngài gặp phải phiền toái gì bị vây ở này? Nếu như phải dùng tới tiểu bối, liền xin phân phó, Dật Trần nhất định hết sức."

Thấy Mộc Mang như vậy một cái nhân vật trong truyền thuyết, lại sẽ cam tâm ở ở nhỏ như vậy trong hang động, hoặc là bị nhân vật càn lợi hại nhốt ở chỗ này, hoặc là chính là vì né tránh cường đại người đối đầu vật, mà lên vào nơi này ẩn núp.

Về phần cứu trợ, không phải là nói một chút mà thôi, nếu như Mộc Mang thật bị kẹt, há là mình một cái nho nhỏ Chiến Tướng cao thủ thật sự có thể giải quyết?

Đường đường Đông Phương đại đế, trong truyền thuyết đứng sau ngũ hành Đế Tôn tứ phương đại đế một trong, có thể bị chính mình gặp, hơn nữa ở tận trời mặt đất dưới đất, một cái cũng coi như một phần cơ duyên.

Nói không chừng Đông Phương đại đế một cao hứng, chỉ điểm chỉ điểm chính mình, đây chẳng phải là lợi ích khổng lồ.

Mặc dù chỉ là vừa đối mặt, Dật Trần trong đầu đã sớm thật nhanh chuyển qua rất nhiều ý nghĩ, quyết định trước dò thăm dò hư thực lại nói.

"Ừ, lại nhận biết bản tôn, không tệ, đứng lên đi."

Một cỗ hòa phong mang tới Dật Trần nâng lên, một bóng người theo trong pho tượng phiêu nhiên nhi xuất, ở Dật Trần trước mặt là một cái mặt mũi thanh tú tướng mạo anh tuấn người đàn ông trung niên, người khoác thanh bào, hướng Dật Trần khẽ gật đầu, lộ ra một tia tán dương ý:

"Bản tôn đã có mấy ngàn năm không lộ diện, hiếm thấy còn có người nhớ. Người làm sao lại cho là ta bị nhốt ở đây đây, ha ha, có thể mặt của ta người trước mắt còn không có, bất quá vẫn là muốn cảm ơn người có hảo ý."

"Dật Trần, người là Tiên Thiên ngũ hành thân thể, lại chạy đến Huyền Thiên tông làm một cái nội môn đệ tử, quá lãng phí. Huyền Thiên tông tài nguyên có hạn, đối với người tác dụng không lớn, coi như ở tận trời mặt đất nghỉ ngơi mười năm, cũng chưa chắc đã có thành tựu, chẳng lẽ người là có mưu đồ khác?"

Mộc Mang đánh giá Dật Trần, ánh mắt ôn hòa, không nhìn ra có bất kỳ ác ý: "Nói cho ta biết, nói không chừng ta có thể giúp người."

Một cái là có thể xem ra bản thân Tiên Thiên ngũ hành thân thể, cái này tuyệt đối không phải là giả mạo Đan Vương.

Nhìn hắn về mặt hiền hòa, Dật Trần trong lòng không nữa khẩn trương, suy nghĩ một chút tự mình tiến tới Huyền Thiên tông cũng đã gần một năm, mặc dù kéo trôi giạt khắp nơi chơi đùa, thật ra thì vẫn là tìm Linh Thụ cảnh khô, nhưng đến nay không tiến triển chút nào.

Nếu như trước mắt vị này thật đồng ý giúp đỡ, có lẽ sẽ thuận lợi rất nhiều, lại nói, nếu là hắn làm khó mình, vậy hãy cùng bóp chết con kiến như thể dễ dàng.

Vì vậy đã nói: "Nếu tiên bối hỏi tới, Dật Trần cũng không dám giấu giếm, ta tới Huyền Thiên tông là vì tìm Linh Thụ cảnh khô. Không biết tiên bối có thể hay không chỉ điểm một, hai?"

"Linh Thụ cảnh khô?" Mộc Mang mặc dù hơi cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng toát ra nhưng là vẻ mặt vui mừng: "Ta rất tán thưởng sự thành thật của người, cũng là chúng ta hữu duyên, được, ta liền chỉ điểm một chút người."

"Huyền Thiên tông từng ở Thiên La đại lục mấy ngàn năm mà không ngã, có rất nhiều nguyên nhân, trong đó một điểm chính là có tận trời mặt đất, hàng năm có thể mở ra sử dụng sáu tháng. Đi vào tu luyện trăm tên đệ tử ở thời gian sáu tháng trong, lấy được tu vi vượt qua bên ngoài hơn mấy năm tu luyện được."

"Tận trời mặt đất có như thế công hiệu nguyên nhân, là bởi vì có thể sinh ra đậm đà mà tinh thuần linh khí, những thứ này người hẳn đã cảm nhận được."

Rất nhiều tông môn đều bởi vì chiếm cứ nào đó tư nguyên ưu thế, để cho các đệ tử lấy được tốt tu luyện, ở đồng dạng trong thời gian, tu vi cao hơn người khác. Như thế đi xuống nên tông môn liền từ từ vượt qua cái khác ngang hàng tông môn, sau đó lại có thể thu nhận tư chất càng đệ tử giỏi, dựa vào ưu chất tài nguyên, tu vi tăng lên nhanh hơn.

Như thế nhiều lần lặp đi lặp lại, nên tông môn liền bộc lộ tài năng, biến thành siêu cấp tông môn, có thể xưng hùng một phe.

Cho nên, tông môn giữa tranh đấu, đơn giản chính là cướp đoạt tài nguyên, vật chất tài nguyên cùng nhân tài tài nguyên. Bởi vì thực lực và nội tình quan hệ, tạo thành đại tông môn thường thường có thể được ưu chất nhất tài nguyên, nhất nhân tài ưu tú, phát triển liền biện pháp nhanh chóng hơn.

Mà càng siêu cấp tông môn, lại càng có nhiều hơn thiên tài nguyên ý đầu vào môn hạ, đệ tử tư chất cũng liền tăng cường theo, cơ hội trở thành cường giả tự nhiên lớn hơn.

Lòng vòng như vậy qua lại, siêu cấp tông môn thực lực vẫn cứ dọc theo cường thịnh phương hướng phát triển, tạo thành cường giả mãi cường cục diện.

Môn phái nhỏ không có thể hấp dẫn người mới tài nguyên, chỉ có thể phát triển chậm chạp thậm chí trì trệ không tiến. Thời gian lâu, thực lực càng phát ra suy nhược, tông môn đi về phía suy bại, thậm chí diệt vong.

Đây cũng là đều là tông môn, tại địa vị cùng trên thực lực chênh lệch, có khác biệt trời vực một trong những nguyên nhân.

Huyền Thiên tông tư nguyên linh khí, người ở bên ngoài xem ra cực kỳ thần bí, nhưng cũng là Huyền Thiên tông đặt chân căn bản. Mấy ngàn năm qua, tận trời mật thất bị coi là Huyền Thiên tông thánh địa, hàng năm chỉ mở ra sáu tháng, sau đó đóng đồng dạng dài thời gian, để linh khí sinh thành.

Triều đại tông chủ cũng sẽ dựa theo cái phương thức này, chưa bao giờ thay đổi. Nhưng là bọn họ cũng không biết, nơi này linh khí là thế nào sinh thành.

"Hôm nay, ta sẽ để cho ngươi kiến thức một chút. . ." Mộc Mang ồng tay áo vung lên, hang động bên phải vách tường trước không khí một trận hòa hợp, sau đó đưa tay chụp một cái, phảng phất là theo chỗ rất xa, bắt tới một vùng không gian, ở lòng bàn tay hiện ra.

Mộc Mang tay bàn tay hình như là một chiếc gương, bên trong xuất hiện đồ vật để cho Dật Trần hai mắt tỏa sáng, tiếp lấy hô hấp dồn dập: "Đó là. . . Linh Thụ cảnh khô?"

Linh Thụ cảnh khô!

Chẳng lẽ tận trời mật thất dư thừa linh khí là do nó cung cấp?

Đường đường Huyền Thiên tông, nổi tiếng thiên hạ, tận trời mật thất càng là Huyền Thiên tông bảo địa.

Chính là bởi vì tận trời mật thất tồn tại, khiến cho Huyền Thiên tông mấy ngàn năm ngật đứng không ngã, ở trên trời la đại lục được hưởng cao quý địa vị.

Mà hết thảy này, lại đến từ Linh Thụ cảnh khô. . .

"Không sai, chính là Linh Thụ cảnh khô. Đây mới là Huyền Thiên tông lớn nhất tài nguyên, linh khí chính là từ nó sinh ra. Mặc dù là cảnh khô, hơn nữa khô héo vạn năm dài, nhưng là cái này tận trời mật thất linh khí, thậm chí toàn bộ Huyền Thiên tông linh khí đều là do nó cung ứng."

"Nó liên chôn ở chúng ta dưới chân năm mươi dặm sâu chỗ, ta đã thường nó ngàn năm, không biết còn phải theo bao lâu. . ."

Mộc Mang trong mắt phiêu động qua một vẻ ưu buồn, lại có một ít trông đợi, thật giống như cùng cái này Linh Thụ cảnh khô có liên quan.

"Dưới chân năm mươi dặm, tiền bối, ngài không nói đùa chứ. " Dật Trần không biết Mộc Mang đang lộng cái gì huyền hư, rõ ràng là gần ngay trước mắt đồ vật, tại sao nói là ở bên ngoài năm mươi dặm đây.

"Tiểu tử ngốc, ta là dùng 'Tự Lý Càn Khôn' khiến nó hiển hiện ra, thực tế khoảng cách chính là năm mươi dặm, coi như là năm nghìn dặm năm vạn dặm, ta như thường có thể đem nó làm tới."

"Bằng ngươi bây giờ vì mật tu vi, đừng bảo là năm mươi dặm, nửa dặm cũng không được. Huống chi ngươi mới hiểu được độn thổ một chút da lông, nơi này trong đất chứa quá nhiều tinh thạch thành phần, ngươi căn bản không không chế được."

Mộc Mang đối với Dật Trần cái kia chút tu vi đơn giản là chẳng thèm ngó tới: "Bất quá, ta thích ngươi cái kia ngốc dạng, với ngươi nói khoản giao dịch, như thế nào đây?"

"Ngài là tiền bối, có cần gì ta làm, xin cứ việc phân phó chính là, ta tự mình hết sức. " Dật Trần đương nhiên sẽ không nghĩ đến, Mộc Mang thật sự có chuyện tìm chính mình hỗ trợ, cho nên nói đến phi thường khách khí.

"Tiểu tử ngươi cũng đừng giả mù sa mưa, trước hãy nghe ta nói. " Mộc Mang liếc mắt liếc nhìn ra Dật Trần đang nói lời hay, nhưng cũng không có trách cứ: "Nói thật, ta tìm ngươi tới là có chuyện muốn ngươi làm, ngươi đã cũng có chuyện yêu cầu ta, ta đây sẽ không chiếm tiện nghi của ngươi. Ngươi muốn Linh Thụ cảnh khô, ta muốn sát cánh hoa(xài)."

"Ngươi đang ở trong vòng năm năm, giúp ta hái được sát cánh hoa(xài), ta có thể để cho ngươi lấy đi 5 tác Linh Thụ cảnh khô. Coi như công bình chứ ?"

"Chuyện này. . . Tiền bối, 5 tác ~~, quá ít chứ ? " Dật Trần nhìn thấy Linh Thụ cảnh khô dài mấy trăm trượng cũng không ngừng, mới 5 tác, quá hẹp hòi đi.

Thật ra thì đối với Dật Trần mà nói, 5 tác cùng mấy trăm trượng, đều chẳng qua là một cái khái niệm, cũng không có đặc biệt cụ thể cảm giác.

Chẳng qua là chữa trị ô ve y yêu cầu, cộng thêm lớn như vậy tận trời mật thất, sở hữu (tất cả) linh khí đều xuất thân từ nó, liền cảm giác Linh Thụ cảnh khô phải là một bảo bối.

Nếu là bảo bối, vậy dĩ nhiên là càng nhiều càng tốt.

"Quả nhiên là một tiểu tử ngốc, liền muốn mình chỗ tốt, vẫn còn chê ít, làm sao lại không nghĩ tới ngươi muốn hái sát cánh hoa(xài), ta đưa cho ngươi nhưng là thời gian ba năm."

Mộc Mang thở dài, tiếp tục nói: "Đầu tiên nói cho người biết, bất kể người muốn Linh Thụ cảnh khô làm gì, có một tắc liền đủ, ta cho người 5 tắc đã rất nhiều, không nên làm giống như tham nẻo tựa như. Hơn nữa, người có thể hay không hái được sát cánh hoa(xài), đều còn khó nói đến(lấy)."

"Vây, sát cánh hoa(xài) đến đâu mà mới có thể hái được? " Dật Trần mới vừa rồi chỉ lo hưng phấn, quên còn có giao dịch nói một chút.

"Ồ u minh Âm Sơn đại liệt cốc Hoàng Tuyền rách, có một cái hẹp dài Âm Dương khe, sát cánh hoa(xài) liền sinh trưởng ở Âm Dương khe bên trên(lên). Nó hấp thu Nhật Nguyệt ánh sáng, Âm Dương lưỡng khí, tập sống chết làm một thể, hoa(xài) phút(phân) song sắc nửa đỏ nửa đen, râu ở nửa đêm giờ Tý hái mới có thể lấy lớn nhất được liệu."

Mộc Mang liếc mắt liếc một cái Dật Trần, hỏi ngược một câu: "Người có gan hay không đi u minh Âm Sơn đại liệt cốc? Nơi đó nhưng là cực kỳ nguy hiểm, chiến trường thượng cổ mai táng triệu cụ cường giả thời thượng cổ hài cốt, hung ác khí hoành hành; Quý Giới địa bàn khu vực biên giới, âm khí âm u; vẫn là u cửa âm ở vị trí, sát cơ nặng nề."

Dật Trần dần dần tỉnh táo lại, Mộc Mang lời muốn nói u minh Âm Sơn đại liệt cốc, chắc là năm đó một nhân tân người dùng Vô Cực kiếm mang tới Quý Giới phong ấn địa phương.

Một vạn năm trước, thương gỗ đã từng đi nơi đó, lấy hấn Chiến Hoàng tốt cùng tu vi, cuối cùng còn bị Lục ngục ti sở thương, có thể thấy u minh Âm Sơn đại liệt cốc đúng là một nhân vật nguy hiểm.

Nếu phải lấy được Vô Cực kiếm, là sớm muốn muốn xông qua cái này đóng, lấy chính mình thực lực trước mắt, chỉ sợ còn không có hái được sát cánh hoa(xài), mạng nhỏ liền bị Quý Giới cắt.

Nhưng là, Mộc Mang không thể nào biết làm cho mình thật đi chịu chết, hấn nếu muốn cho Dật Trần hỗ trợ, đã nói lên hấn mình nhất định có nào đó nỗi khổ, nếu không đối với Mộc Mang mà nói, đây chỉ là việc rất nhỏ, cần gì phải phiền toái người khác đâu. . .

Như thế, sao không nhân cơ hội này cùng Mộc Mang thật tốt "Nói một chút ". Vì chính mình tranh thủ được lợi ích lớn nhất đây. . .

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Anh em kết nghĩa

Vì vậy Dật Trần lộ ra rất là không có vấn đề, lạnh nhạt nói: "Lá gan đương nhiên là có, chẳng qua là, ngại tại sao mình không đi? Ta một tên tiểu bối, tu vi lại thấp như vậy, bất quá coi như vì lấy được Linh Thụ cảnh khô, ta cũng sẽ đi thử vận khí một chút."

"Nhưng là ta biết, tiền bối thì sẽ không nhìn ta đi chịu chết, cho nên... Vẫn là chính ngài đi thôi."

Dục cầm cô tưng, nếu như mình trước nói ra điều kiện, chỉ sợ đối phương muốn trả giá. Còn không bằng lấy lui làm tiến, nhìn một chút vị này Đông Phương đại đế khẩu vị lại nói.

"Chính ta nếu có thể đi sớm đi ngay, làm gì còn muốn tìm người. " Mộc Mang muốn nói lại thôi, cảm giác có chút làm khó, ngẫm nghĩ chốc lát, rốt cuộc quyết định, nhẹ nói nói:

"U cửa âm cùng Quý Giới đối với ta không có bất kỳ uy hiếp, chẳng qua là ta không thể can thiệp bọn họ, chiến trường thượng cổ hung ác khí càng là không có quan hệ gì với ta. Thiên nam địa bắc ta đều có thể đi, chỉ có tây phương không được, đó là kim thu cái lão già đó địa bàn, ta đã từng thể vĩnh viễn không bao giờ bước vào."

"Và lại, ta tạm thời không thể rời đi nơi này, ta phải bảo vệ cái này cây hết sức cây cỏ, nhìn thấy không, chính là Linh Thụ cảnh khô trong khe hở dài ra cái đó, đứng nhìn rất khô héo."

"Người cũng chớ xem thường nó, với ta mà nói, nó là bảo vật vô giá, mặc dù vẫn chưa có hoàn toàn lớn lên, hơn nữa còn cần ta nội lực giúp nó, nhưng là, ta đã chờ nó ngàn năm dài, mấy năm này cũng nhanh thành thực, ta tuyệt không có khả năng bỏ."

"Ta muốn chế tạo một loại đan dược cao cấp, đây là trong truyền thuyết dược liệu có thể đạt đến đến mức tận cùng dược vật, không có người thấy. Trải qua ta mấy ngàn năm tìm tòi, rốt cuộc tìm ra một ít cửa ngõ, ta có lòng tin chế tạo ra viên thứ nhất như vậy đan dược chi vương, cũng không uống ta nhiều năm như vậy lưng đeo Đan Vương Dược Vương danh hiệu."

"Vì vậy, ta không chối từ lao khổ, khắp nơi bôn ba, dẫn Thiên La đại lục từng cái dãy núi. Thậm chí bên ngoài một triệu dặm đại lục khác, các nơi danh

son đại xuyên, đều có liên quan đến. Đã thử vô số được liệu, trải qua vô số lần thí nghiệm. Mặc dù cũng chế tạo ra không ít Thất cấp thậm chí Bát cấp đan dược, nhưng với ta mà nói, vậy cũng là thất bại."

"Thất bại nguyên nhân là thiếu máu chốt một mực thuốc chủ yếu —— hết sức thảo! Đây chính là ta ngàn năm qua đối với nó tỉ mỉ thương yêu, không rời không bỏ dự tính ban đầu, đây là ta từ lúc sinh ra tới nay phát hiện duy nhất một cây hết sức cây cỏ, ta không thể buông tha."

"Mà những thứ khác phụ trợ được liệu đã chuẩn bị đầy đủ, thiếu duy nhất sát cánh hoa(xài). Cho nên, chuyện này còn nhất định phải giao cho ngươi mới được, ngươi vốn(sẵn) có Tiên Thiên ngũ hành thân thể, tương sinh tương khắc đối với ngươi mà nói, căn bản cũng không có gây trở ngại. Ngoài ra sát cánh tồn ở trên người của ngươi, sẽ không mất đi một chút được tính."

Dật Trần coi như là nghe rõ, Mộc Mang muốn lợi dụng mình Tiên Thiên ngũ hành thân thể, duy trì sát cánh hoa(xài) được tính. Nếu là biến thành người khác đi, coi như thuận lợi lấy được sát cánh hoa(xài), cũng khó bảo đảm đầy đủ hiệu quả.

Không trách Mộc Mang sẽ đưa tới chính mình, lại là bởi vì thể chất duyên cớ.

Không chỉ có muốn hái được sát cánh hoa(xài), hơn nữa còn phải bảo đảm được liệu.

"Tiền bối, ta có thể đáp ứng ngài, nhưng là, ngài cảm thấy ta tu vi như vậy, có thể tới u minh Âm Sơn đại liệt cốc sao? Ta chết không liên quan, nếu là lỡ ngài sát cánh hoa(xài)..."

Dật Trần trong đầu tính toán đánh thật nhanh, trong đầu nghĩ ngươi dù sao cũng phải cho ta điểm thủ đoạn bảo toàn tánh mạng, để cho ta có thể sống lại, mới có thể hoàn thành nhiệm vụ đi.

Nếu chỉ có mình mới có thể đạt tới yêu cầu, cái kia chi điểm điều kiện cũng là chuyện đương nhiên, được cái mình muốn chứ sao.

"Nhìn ngươi cái kia Hài gấp dạng, ta nói rồi cứ như vậy cho ngươi đi à. Ngươi bây giờ chính là muốn đi, ta cũng không thể khiến ngươi đi chịu chết."

Mộc Mang đã sớm nhìn thấu Dật Trần trong lòng, rất độc định nói: "Lại có hơn một tháng, tận trời mặt đất tu luyện sẽ kết thúc, đến lúc đó tu vi của ngươi phỏng chừng không đến được đẹp trai cấp, bất quá không liên quan, ngươi dựa theo ta nói đi làm, ít nhất có thể theo u minh Âm Sơn đại liệt cốc sống lại."

Ngay sau đó Mộc Mang hơi chuyển động ý nghĩ một chút, từng đạo kim sắc ánh sáng theo Dật Trần đỉnh đầu vào vào thân thể.

Trong nháy mắt, Dật Trần cảm thấy trong đầu dần hiện ra vô số mang theo chữ viết cùng bùa chú tin tức, có thứ tự mà liên tục không ngừng mà hiện ra.

Xảy ra bất ngờ số lớn tin tức đánh thẳng vào thần kinh đại não, khiến cho(dùng) Dật Trần đầu óc sưng lên đầu đau muốn nứt.

"Kết giới câu thông đại pháp... .. , chữa thương thánh thủ... .."

Mặc dù đầu óc sưng lên đau, nhưng trong lòng lại âm thầm kêu lên, những thứ này đều là Mộc thuộc tính bên trong cao cấp nhất thực dụng công pháp, cũng không phải là dùng để trực tiếp giết người, nhưng so với thông thường Huyền giai thượng phẩm mạnh hơn nhiều.

Kết giới câu thông đại pháp, có thể thông qua pháp tắc cùng thiên địa câu thông, lợi dụng hết thầy hiện hữu tài liệu, dựa theo nhất định phương thức, bố trí thành kết giới trận pháp, ngăn cản hoặc là khống chế đối thủ.

Ở gặp phải nghịch cảnh cùng với nguy cơ thời điểm, vẫn có thể xem là một loại chạy thoát thân thậm chí chuyển bại thành thắng thủ đoạn.

Chữa thương thánh thủ, chính là thầy thuốc cao cấp nhất chữa thương phương pháp, lấy sinh cơ lực đối kháng bệnh tật. Chỉ cần người bị thương còn chưa chết hẳn, cũng có thể vận dụng này thủ đoạn.

Coi như không thể lập tức cải tử hồi sinh, ít nhất cũng có thể mức độ lớn nhất vì đó kéo dài tánh mạng, để tranh thủ thời gian đi tìm trị liệu được liệu.

Nếu như từ Mộc Mang thi triển chữa thương thánh thủ, người kia cho dù chết, chỉ cần thân thể không nát, cũng có thể khôi phục sinh cơ.

Mặc dù trước mắt vẫn không thể nắm giữ họ tinh tú, bất quá đợi một thời gian, Dật Trần tin tưởng, mình nhất định có thể thông hiểu đạo lý.

Vào ——

Lại là một ánh hào quang bắn vào Dật Trần đỉnh đầu, thiếu chút nữa đưa hắn đánh ngã đi, cả người giật mình, lại đột nhiên cảm giác đại não một mảnh sạch sẽ thanh thản, cũng như vậy khiến cho ý niệm trong nháy mắt tăng cường, dường như có thể nhìn rõ chu vi mấy dặm phạm vi dị động.

Thật là mạnh tinh thần lực ý chí!

Nguyên lai là Mộc Mang đang vì Dật Trần tăng cường tinh thần lực, để cho hắn trước thời hạn dự trừ phụ cận nguy cơ cùng với cơ hội, rồi quyết định đánh ra hoặc là bỏ trốn.

"Ta vốn không phải lấy lực ý chí sở trường, cho nên chỉ có thể giúp ngươi những thứ này, cũng may ngươi cơ sở không kém. Lấy ngươi bây giờ ý niệm năng lực, bình thường nguy cơ mới có thể trước thời hạn cảm giác, nhưng là nếu như gặp phải tu vi so với ngươi cao hơn quá nhiều cường giả, tỷ như

Chiến Vương cấp xa cách liền không nên sử dụng ý niệm điều tra, nếu không sẽ gặp phải cản trở. Ngàn vạn lần nhớ!"

Mộc Mang dặn đi dặn lại dạy bảo, giống như bú tã ở Dật Trần trong lòng.

Ngoài ra, Mộc Mang còn đưa cho Dật Trần rất nhiều tinh thạch, là tinh tể nguyên liệu, có thể hồi đoái tinh tể lấy gia tăng hần sức mua.

Mộc Mang khẳng khái để cho Dật Trần xấu hổ không dứt, trong lòng nghĩ qua muốn từ Mộc Mang chỗ làm điểm chỗ tốt, lại không nghĩ rằng lại sẽ có được nhiều như vậy, thật là uống làm tiểu nhân.

Mừng rồi sau khi, cúi đầu đỏ mặt, vô cùng ngượng ngùng.

Bên này vẫn còn ở xấu hổ tự trách, cảm thấy thẹn thùng với biết người, bên kia lại lại truyền tới âm thanh: "Những thứ này là người thù đoạn bảo toàn tánh mạng, phải chăm chỉ luyện tập. Ngoài ra người mang theo tám lệnh bài này, đi Thiên Vân thành tìm Thái Tuế, hắn sẽ giúp người càng sâu công lực, bất quá nhưng chưa chắc có thể cho người tăng cao tu vi. Sau đó còn phải đến Thiên chi mất, lấy ra Huyền Mộc tinh..."

Mộc Mang như vậy như thế, như thế như vậy mà lập đi lập lại dặn dò Dật Trần, giống như một cái lão thái thái ở dặn dò đang muốn đi xa đích tôn tử, lại nhai không sợ người khác làm phiền.

Dật Trần thâm tri lần này tây hành nguy hiểm, hắn cũng theo Mộc Mang trong lời nói cảm thấy một loại quan tâm, từ trong thâm tâm quan tâm

Mặc dù đây là một lần giao dịch, nhưng đối với tên tiểu bối này, Mộc Mang là thật tâm mà thích.

Rất nhiều chuyện chính là như vậy, có vài người nhận thức cả đời, đều không cách nào trở thành bạn; có vài người chỉ là liếc một cái giữa, liền tương tri tương tích.

Tình yêu như thế, hữu tình cũng như thế, đây cũng là duyên.

Sau đó hơn một tháng thời gian, Dật Trần có hơn phân nửa là đang ở Mộc Mang trong huyết động trải qua.

dưới sự chỉ điểm của Mộc Mang, Dật Trần tu luyện công pháp kỹ thuật đánh nhau tiến bộ thần tốc, coi như là {chiến soái} sơ cấp cường giả cũng chưa chắc có thể vượt qua hắn.

Nhưng tu vi lại đúng như Mộc Mang từng nói, đến Chiến Tướng Cửu phẩm sau khi liền không tăng lên nữa, cố gắng thế nào cũng không cách nào xuyên phá tướng soái giữa tầng kia cửa sổ.

Chẳng qua là khổ nỗi trong động không gian không lớn, Dật Trần kết giới câu thông đại pháp, còn dừng lại ở lý luận giai đoạn, không cách nào áp dụng, chính là không được hoàn mỹ.

Bất quá, hắn đối với kết giới câu thông đại pháp hiểu, đã là sâu hơn một bước, duy các loại (chờ) đi ra ngoài về sau chăm chỉ tu luyện, ắt phải đã có thành tựu.

"Người ngũ hành huyết mạch đã kích hoạt, đan điền cùng bên trong thân thể có thể tiếp nhận khí ngũ hành tăng lên rất nhiều lần. Nói cách khác, người muốn hấp thu cũng luyện hóa so với lúc trước nhiều ít nhất gấp trăm lần trở lên khí ngũ hành, mới có thể giống như nguyên lai như vậy thăng cấp."

Mà {chiến soái} cùng Chiến Tướng sự chênh lệch to lớn, đối mặt Thiên La đại lục, mười ngàn cái chiến đấu Đốc cấp bậc tu võ người, có thể có trăm người thành công bước vào cấp chiến tướng, nhưng là một ngàn cái cấp chiến tướng tu võ người, chưa chắc có thể có một người đột phá tới {chiến soái} cấp.

Tu võ giống như leo núi, mới đầu chỉ cần dùng lực, tất cả mọi người có thể không phân cao thấp, chính bởi vì chuyên cần có thể bỏ khuyết; đợi đến leo tới sườn núi, chênh lệch liền hiển hiện ra, chuyên cần đã không có thể giải quyết vấn đề, càng nhiều hơn chính là dựa vào thực lực.

Buông xuống đỉnh núi, nhìn một chút cách đỉnh núi gần trong gang tấc, tựa hồ chỉ là nhấc tay công, nhưng là vào lúc này, mọi người thực lực đã tiêu hao hầu như không còn, tuyệt đại đa số người vô duyên lên đỉnh, chỉ có cực kì cá biệt có nghị lực có dẻo dai người, dựa vào một cổ ý niệm cùng giữ vững, mới có thể đến đạt đến đỉnh phong, nhìn bằng nửa con mắt chúng sinh, cười xem thiên hạ.

Mà tu vi cao tăng thứ tăng lên càng khó hơn, không chỉ có muốn ý niệm cùng giữ vững, còn phải có thiên phú, ngộ tính, thậm chí cơ duyên, Tiên Thiên & Hậu Thiên thiếu một thứ cũng không được.

Thật sự lấy võ giả khắp thiên hạ, vương giả có thể mấy người.

Một đoạn thời gian sống chung, một cái tu luyện, một ngón tay điểm, một già một trẻ này sớm đã thành anh em kết nghĩa.

Tới gần chia tay, Mộc Mang lại có muôn vàn không thôi, dùng tay vỗ vỗ Dật Trần đầu, ngữ trọng tâm trường: "Dật Trần, lần đi gian hiểm, phải cẩn thận nhiều hơn. Nếu là vạn bất đắc dĩ, vậy người... Vẫn là bảo vệ tánh mạng quan trọng hơn, về phần sát cánh hoa(xài), không muốn cũng được, về sau còn có cơ hội."

"Ra ngoài bên ngoài, khắp nơi cẩn thận, ta bây giờ vị trí tầng thứ này, không thể xen vào các người trong nhân thế phân tranh, nếu không cũng sẽ phải gánh chịu trừng phạt. Cho nên hết thảy đều phải thận trọng, lượng sức mà đi..."

"Tiền bối, kết quả như thế nào không phải là bây giờ nên nghĩ, ta sẽ hết sức. " thấy Mộc Mang thật giống như có chút ngẹn ngào, Dật Trần cũng cảm thấy mũi ê ẩm, vì để cho Mộc Mang yên tâm, lại tăng thêm một câu: "Vô luận như thế nào, ba năm sau đó, ta nhất định mang theo sát cánh hoa(xài) trở về gặp ngài."

U minh Âm Sơn đại liệt cốc, Hoàng Tuyền rách, ngay cả là đầm rồng hang hổ, ta Dật Trần cũng nhất định phải xông vào một lần, cho dù là cử tử nhất sinh, ta Dật Trần cũng quyết không lui về phía sau.

Gặp mạnh là mạnh mẽ! Đây là nam nhi bản sắc.

Bạn đang đọc truyện *Phách Thiên Trảm Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.